

Requis
N. 711

R
609

130.

HOMERI.

Odyſſea ad ver-

bum translata, Andree Diuo
Iuſtinopolitano interprete.

EIVSDEM BATRACHOMYOMACHIA,
i. ranarum & murium pugna, Aldo Manutio interprete.

EIVSDEM HYMNI DEORVM XXXII.
Georgio Dartona Cretenſe interprete.

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

R. n.º 4.666

PARISIIS
In officina Christiani Wecheli,
M. D. XXXVIII.

AD LECTOREM.

Quam in excudenda Homeri Iliade Latina diligentiam antea adhibuimus, eandem nunc etiam prestitimus in imprimenda Odyssea: itaque quod ad singulas chartas, earumque numeros, paginas, et uersus attinet, eadem hic omnia sunt, atque in Homero Graeco editione Aldina, uersuum numero insuper à nobis adiecto. Quod ideo à nobis factum est, ut qui poetam hunc Graecum legent, eundem etiam habeant Latinum ita excusum, ut uno intuitu omnia in utroque uidere possint.

A ij ARGV

LIBROS
DEL DR.
L. MARCO

ARGVMENTVM .A. HOMERI
ODYSSEAE.

DEorum cōsiliū fit de Vlysse in Ithacā mittendo
à Calypsūs insula. Post quod Minerua in Ithacā ue
nit ad Telemachū, simulis Mentē regi Taphiorū. Facto
autem colloquio, cū admonuisset Minerua Telemachū,
propter patris inquisitionem, ire in Pylū quidem ad
Nestorē: in Spartā autem, ad Menelaū: discedit indi
cium dans quod Dea esset: & procorū fit conuiuiū.

ODYSSEA HOMERI, 3

ANDREA DIVO IVSTINO PO

litano interprete, ad uerbum translata.

ODYSSEAE . A . HOMERI

COMPOSITIONIS

Alpha, Deorum consilium: Vlysse & Palladi confidentia.

IRVM mihi dic musa multisaum qui
ualde multum

Errauit, ex quo Troie sacram urbem de-
populatus est: (cognouit:

Multorū aut uirorū uidit urbes, & mētē

Multos aut hic in mari passus est dolores, suo in animo,

5 Liberans suamq; animam, & reditum sodorum.

Sed neq; sic sodos liberauit, cupiens quamuis.

Ipsorum enim proprijs stultitijs perierunt,

Fatui, qui boues Hyperionide Solis

Comederunt: sed hic his abstulit reditus diem:

10 Horum à quauis parte Dea filia Iouis dic & nobis:

Tunc alij quidem omnes, quotquot fugerunt altā stragem,

Domi erant, bellumq; qui fugerant & mare:

Hanc autem solum reditu carentem & uxore,

Nympha ueneranda detinebat Calypso magna de arum

15 In spelunās concauis, cupiens maritum esse.

Sed cum iam tempus uenit arcum uoluentibus annis,

In quo illi neuerant Dij domum redire

In Ithacā, neq; tunc fugerat certamina,

Et inter suos amicos: Dij autem miserti sunt omnes,

20 Præter Neptunum: hic autem omnino irascebatur

Diuino Vlyssi, priusquam in suam terram perueniret:

Sed hic Aethiopas adierat procul existentes,

Malorum

suorum ho-

mo sibi cā.

Neptunus

solus Deorū

Vlyssi in sen-

sus.

Aethiopas

LIBROS

DEL DR.

L. MARCO

ODYSSEAE

Aet hiopas, qui bifariam diuisi sunt extremi hominum:
 Hi quidem ad occidentem Solem, illi autem ad orientem,
 Occursurus taurorumq; & agnorum sacrificio: 25
 Ibi hic delectabatur conuiuio asidens, sed alij
 Iouis in ædibus olympij frequentes erant:
 His autem uerba inæpit pater hominúmq; deorúmq;.
 Recordatus est enim in animo strenui Aegisthi,
 Quē iā Agamēnonides longē inclytus interfecit Orestes: 30

Iouis uerba
 in deorum
 conatio. Huius hic recordatus uerba immortalibus fecit:
 Papē, qualiter iam Deos homines culpantur:
 Ex nobis enim dicunt mala esse: sed hi ipsi
 Suis improbitatibus præter fatum dolores habent.

Iniuste in Siat & nūc Aegisthus præter fatū Agamēnonis Atridæ 35
 malis deos Duxit uxorem desponsatam, & hunc interfecit redeūtem
 accusamus. Sciens grauem cladem, quoniam illi prædiximus nos
 Mercurium mittentes internunā Argi interfectorem,
 Ne ipsum interficeret, neq; ambiret coniugem eius:
 Ex Oreste enim ultio erit Atridæ 40

Cum pubes fuerit, & suam desyderauerit terram.
 Sic dixit Mercurius, sed non mentem Aegisthi
 Persuasit bene consulens: nūc autē simul omnia persoluit.

Huic autem respondit postea Dea casta Minerva:
 Minerva O pater noster Saturnie supreme Regum, 45
 pro Vlysse Et ualde ille deāti iacet morte:

interædit. Vtinam periret & alius quicumq; talia facit.
 Sed mihi propter Vlyssē prudentem cruciatus cor
 Infelicem, qui diu procul ab amicis dolores patitur
 In insula arcamflua, ubi umbilicus est maris, 50
 Insula nemorosa: Dea autem in domibus habitat,
 Atlantis filia prudentis, quiq; maris

Totius

Totius gurgites nouit: habet autem columnas ipse
Longas, quæ terramq; & cœlum utrinq; sustinent:

- 55 Huius filia infelicem lamentantem detinet:
Semper autem mollibus & blandis uerbis
Demulat, ut Ithacæ obliuiscatur: sed Vlysses
Cupiens uel fumum exilicentem uidere
Sue terræ, mori æpit, neq; tibi

- 60 Curat charum cor olympicæ, an non Vlysses
Arguorum apud naues gratificabatur sacra faciens
Troia in lata? aur ei tantum irascaris Iupiter?

Hanc autem, respondens, allocutus est nubi grega Iupiter: Iupiter Mi
Filia mea, quale te uerbum fugit septum dentium? neruæ,

- 65 Quomodo Vlyssis ego diuini obliuiscar,
Qui mente quidē superat mortales, abundeq; sacra Dijs
Immortalibus dedit, qui cœlum latum habitant?
Sed Neptunus terram continens rigidē semper
Cyclopi gratiā iratus est, quem oculo excæcauit

- 70 Dijs parem Polyphemum, cuius robur est maximum
Inter oēs Cyclopa; Thoosa aut ipsam peperit Nympha Polyphemus
Phorcynis filia maris profundi prināpis, Neptuni fia
In spelunā concubis Neptuno mixta: lius,

Ex hoc tempore Vlysses Neptunus quatien terram

- 75 Non interficiat quidem, errare aut faciāt à patria terra.
Sed agat nos decernamus omnes

De reditu, ut ueniat: Neptunus autem remittet
Suam iram: non enim poterit contra omnes
Immortales inuitis Dijs contendere solus.

- 80 Huic respondit Dea glaucos oculos habens Minerva:
O pater noster Saturne summe regnantium,
Si nunc hoc gratum beatis Dijs,

A iij Redire

ODYSSEAE

Redire Vlyſſem prudentem ſuam domum,
 Mercurium quidem poſtea internundum Argiddam
 Inſulam in Ogygiam conatemus, ut ueloſſimè 85
 Nympha pulchricomæ dicat uerax conſilium,
 Reditum Vlyſſis prudentis, ut redeat:
 Sed ego in Ithacam ibo, ut eius filium
 Magis exatẽm, & ei uires in mentibus ponam,
 Ad conſilium uocantem crinitos Achiuos, 90
 Omnibus prods renundare, qui eius ſemper
 Oues frequẽtes iugulant, & curuãtes pedes tortiſq; cora
 Mittã aut in Spartãq; & in Pylũ arenofã, (nibus boues.
 Reditum ſãſãtaturum patris chari, ſiabi audierit,
 Et ut ipſum gloria bona inter homines habeat. 95
 Sic locuta, ſub pedibus ligauit pulchra talaria
 Immortalia, aurea, quæ ipſa portabant, & ſupra mare,
 Et in magnam terram ſimul cum flamẽne uenti:
 Accepit autem fortem haſtam, præmunitam acuto ere,
 Grauem, magnam, ſolidam, quã domat adẽs uiroꝝ 100
 Heroum, quibus irãſatur ipſa potentẽ patrem habens:
 Venit autem ab Olympi uertiãbus ruens:
 Stetit autem Ithacæ in populo in ueſtibus Vlyſſis
 Liminis atri; manu autem tenebat ferratam haſtam,
 Aſſimilata hoſpiti Taphioꝝ duã Mentæ: 105
 Inuenit autem procoſ contumacẽs, qui quidem ſanẽ
 Talis ante ianuãs animum oblectabant,
 Sedentes in pellibus bouum, quos interſecerant ipſi:
 Præcones autem ipſis & prompti miniſtri
 Hi quidem uinum miſcãbant in crateribus & aquam: 110
 Illi autem rurfus ſpongijs perforatis menſas (debant:
 Abſtergebãt, & atẽ ipſos ponebãt, & carnes multas diui=
Hanc

- Hæc at longe prius uidit Telæachus diuina specie prædi-
 Sedebat enim inter procos charū cruciatus cor, (tus;
 115 Volatus patrem bonum in mentibus, sicunde ueniens
 Procorum quidem dissipationem in domibus faceret,
 Honorem aut ipse haberet, & possessionibus suis iparet. *Minerua*
 Hæc cogitans, cum procis sedens uidit Mineruam: *Mentæ re-*
 Iuit autem recta ad uestibulū, & indignatus est animo, *gis habitum*
 120 Hospitem diu in uestibulis stare: propè autem stans *mentita, à*
 Manum cepit dextram, & prehendit ferratam hastam, *Telemacho*
 Et ipsum alloquens uerba pennata dixit: *hospitio ex-*
 Salue hospes, aqua nos hospitio accipieris, sed postea *apitur.*
 Cœna saturatus, loquaris qua re tibi opus est.
 125 Sic locutus, præibat, & sequebatur Pallas Minerua.
 Hi autem cum iam intra erant domum altam,
 Hastam quidem posuit ferens ad columnam longam, *Hasta Mi-*
 Armamentarium intra positum, ubi alie *neruæ.*
 Hastæ Vlyssis ærumnosi stabant multæ:
 130 Ipsam at in sede sedere fecit ducēs, subtus tapetē extēdēs
 Pulchrum, uarium: sub pedibus aut scabellum erat:
 Iuxta aut ipse posuit triclinium uarium scorsum ab alijs
 Proas, ne hospes contristatus tumultu,
 Cœnam fastidiret inter superbos accedens,
 135 Et ut ipsam de patre profecto interrogaret:
 Aquam autem famula gutturio infudit ferens *Proa Pene-*
 Pulchro, aureo, super argenteo lebec *lopes epu-*
 Ad lauandum: iuxta autem politam extendit mensam, *lantur.*
 Panem autem uerecunda proma apposuit ferens,
 140 Obsonia multa apponens, gratificans ex præsentibus:
 Structor autem carniū lanæ apposuit attollens
 Variarum: apud autem ipsos posuit aurea pocula:

Præco

Præco aut ipsos frequenter percurrerebat uinum fundens.

Ingressi sunt autem proci superbi, qui quidem postea

Per ordinem sederunt per triclinia & sedes: 145

His autem præcones aquam in manus fuderunt:

Panem autem anallæ æruabant in canistris:

Hi aut in abos paratos, appositos, manus immiserunt:

Iuuenes autem crateras coronauerunt potu.

Sed postquam potus & abi desyderium exemerunt 150

Proci, his in mentibus alia curæ erant,

Cantusq; saltatiq; hæ enim appendices sunt conuiuij:

Phemius can Præco autem in manibus atharam perpulchram posuit
or. Phemio, qui canebat apud procos nea sitate:

Sanè hic canens prælust pulchrum canere. 155

Telemachi Sed Telemachus allocutus est cæsiæ Mineruam,

& Minera Propè tenens caput, ut non audirent alij:

ue hospitibus Hospes amice, etiam si mihi suænsueris quodcumq; dixeris,
colloquium. His quidem hæc curæ sunt, athara & cantus

Facile, si quidem aliena substantiam impurem comedunt 160

Viri, cuius iam alicubi alba ossa putrescunt imbre,

Iacenta in terra, uel in mari unda uoluit.

Si illum in Ithacam uiderent redeuntem,

Omnes optarent leuiore pedibus esse,

Quam ditiores auriq; uestisq;: 165

Nunc aut hic quidè sic periit mala morte, neq; aliqua nobis

Spes, etiam si aliquis terrestrium hominum

Diat uenturum, huius autem periit reditus dies.

Sed agè mihi hoc dic, & uerè narrato:

Quis unde uenis uirorū? ubi tibi ciuitas, & parentes? 170

Quali autem naui uenisti? quomodo autem te nautæ

Duxerunt in Ithacam? qui esse dicuntur?

Non

- Non enim te pedestrem puto huc peruenisse,
Et mihi hoc dic uerum, ut bene sciam,
175 An recens accedis? an & paternus es
Hospes? quoniam multi uenerunt uiri nostram domum
Alij, quoniam & ille conuersabatur cum hominibus.
Hunc rursus allocuta est cæsia Minerva:
Tibi ego hæc ualde uerè dicam:
180 Mentis, Anchiali prudentis gloriæ esse
Filius, sed Taphijs nautiæ impero:
Nunc autem sic cum naui deueni & socijs,
Nauigaus nigrum mare ad alienigenas homines,
Ad Temesim æris gratiâ: duco autem nigrum ferrum,
185 Naui aut mihi ipsa constitit in agro seorsum ab urbe,
In portu Rhethro sub Neio nemoroso:
Hospites uerò inter nos patrij gloriæmur esse
Ab initio, si senem interrogaueris adiens
Laërtem heroam, quem non amplius dicunt ad urbem
190 Venire, sed longè in agro detrimenta pati,
Vetula cum ministra, quæ ipsi abumq; potumq;
Apponit, quandoq; ipsum labor in membris cepit,
Serpentem per culturam fertilem uineæ producentis uinũ.
Nunc aut ueni, iam enim ipsũ dixerunt peregrè esse
195 Tuum patrem, cæterum huic Dei impediunt uiam:
Non enim adhuc mortuus est in terra diuus Vlysses,
Sed adhuc uiuus continetur in lato ponto,
In insula Ærauslua: morosi autem ipsum uiri detinent
Agrestes, qui illum retinent inuitum:
200 Sed nunc ego tibi uatiænabor, sicut in animum
Immortales iniçiaunt, & sic perfectum iri puto,
Neq; uates existens, neq; auguriorum clarè peritus:

Non

Non amplius diu dilecta à patria terra
Aberit, neq; si ferrea uinula tenerent;
Cogitabit ut redeat, quoniam artificiosus est.
Sed agè mihi hoc dicas, & uerè reuèntes,
Si iam ex ipso tantus filius es Vlysse:

205

Vehementer enim capite & oculis pulchris similis es
Illi: quoniam sæpe sic commiscebamur inuiam,
Antequàm is ad Troiam ascendisset, quo alij
Arguorum optimi iuerunt cauat in nauibus:
Ex illo, neq; Vlysses ego uidi, neq; me ille.

210

Hanc rursus Telemachus sapiens contrà allocutus est:
Tibi ego, hospes, ualde uerè dicam:

” Mater quidem me diat huius esse, sed ego

215

Vix suus cui Nesào: nondum enim aliquis suū genitorem ipse nouit.
que notus est Quàm ego debebam fortunati aliaui esse filius
pater. Viri, quem in possessionibus suis senectus inueniret:

Nunc autem qui miserrimus factus est mortaliū hominum,
Ex hoc me dicant genitū esse, quādoq; dē tu me hoc inter- 220

Hūc at rursus allocuta est Dea celsa Minerva: (rogas,

Non certè progeniem Dei ignobilem imposterum
Posuerunt, siquidem te talem genuit Penelope.

Sed agè mihi hoc dic, & uerè narra:

Quod cōuiuiū? q; at cōuentus hic est? qd at tibi neasse est? 225

Conuiuium? an nuptiæ? quoniam non symbolum hæc sunt:

Quàm mihi iniurias inferentes insolenter uidentur

Conuiuari in domo? accusaret uir

Turpia multa uidens, quicumq; sapiens accderet.

Hæc aut rursus Telemachus prudēs contrà affatus est: 230

Hospes, quando hæc me interrogas, & uestigas,

Debebat quidem olim domus hæc diues & inculpabilis

Esse,

ODYSSEAE

Esse, donec etiam ille uir peregrè erat:

Nunc autem aliter uoluerunt Dij mala consultantes,

235 Qui illum quidem ignobilem fecerunt supra omnes

Homines: quoniam non mortuo sic dolerem,

Si cum suis socijs occisus esset Troianorum in populo,

Vel amicorum in manibus, postquam bellum confect:

Ob id ipsi sepulchrum fecissent omnes Achiui,

240 Atq; etiam suo filio magna gloria peruenisset imposteri:

Nunc autem ipsum sine gloria Harpyæ sustulerunt:

Perijt incognitus, et nō auditus, mihi aut dolores, luctusq;

Dereliquit, neq; item illum lugens deploro

Solum, quoniam mihi alios Dei malos dolores intulerunt.

245 Quotquot enim insulis imperant optimates

Dulichioq;, Samæq;, et nemorosæ Zaantho,

Quotq; asperæ Ithacæ imperant,

Tot matrem meam ambiunt, exhauriunt autem domum;

Hæc neq; negat odiosas nuptias, neq; finem

250 Facere potest: illi autem consumunt edentes

Domum meam: celeriter certè et me tradabunt ipsum.

Hūc at grauius cōmiserata allocuta est Pallas Minerva:

Heu, uerè iandiu absentis Vlyssis

Indiges, qui in procos impudentes manus immittat,

255 Si enim nunc ueniens domus in primis ianuis

Staret, habens galeam, et scutum, et duas hastas,

Talis existens, qualem ipsum ego ab initio cognoui

Dominostræ bibentemq; gaudentemq;

Ex Ephyro uenientem ab Ilo Mermeridæ.

260 Iucrat enim cō ueloci in naui Vlysses,

Pharmacum hominadam querens, ut ei esset

Sagittas quo ungeret ere cōglutinatas: sed is qdē nō ipsi

Dedit

ODYSSEAE

Dedit, quoniam Deos uerebatur semper existentes,
Sed pater ipsi dedit meus: (diligebat enim ualde)
Talis existens cum proas conuersaretur Vlysses,
Omnes ato morituri essent, amarasque haberent nuptias,
Sed sane haec Deorum in genibus sita sunt,
An rediens ulascatur nec ne

265

Minerva iu- Suis in aedibus: te autem consyderare iubeo,
bet Telema- Ut procos expellas ex aedibus:
chum inue- Eia age nunc intellige, et meam cura orationem,
figare pa- Cras in condone uocans Heroas Achiuos,
trem, Sermone diato omnibus, Dei autem testes adsunto:

270

Procos quidem ad sua dispergi iube:
Matrem uero, si ipsi animus appetit nubere,
Rursus eat ad aedes patris ualde potentis:
Hi autem nuptias perficiant, et preparabunt sponsalia
Multa ualde, quot deat charam in filiam sequi:
Te autem ipsum prudenter admonebo si parueris,
Nauem parans remigibus uiginti quae sit optima,
Vade auditurus de patre diu absente,
Si aliquis tibi dixerit mortalium, uel famam audiueris
Ex Ioue, quae maximè fert gloriam hominibus:

275

Primū quidē in Pylū uade, et interroga Nestorē diuinum:
Inde autem in Spartem ad flauum Menelaum:

285

(Hic. n. ultimus regressus est Achiuorū ereāloricā habē-
Siquidem patris uitam et reditum audieris, (tium)
Certe licet oppressus, adhuc tolerabis annum:

Si autem mortuum audiueris, neque existentem,
Reuersus deinceps charum in patriam terram,

290

Sepulchrūmq; ei exata, et exequias praebeto
Multas ualde, quot par est: et uiro matrem dato:

Sed

Sed postquam iam hæc perfecerisq; atq; absolueris,
Considerato postea in mente & in animo,

295 Quomodo procos in domibus tuis

Occidas, uel dolo, uel palam, neq; amplius te deat

Infantiam sapere, quoniam non amplius talis es.

An non audis qualem gloriam accepit diuinus Orestes

Omnibus ab hominibus, quoniam interfecit patriadam

300 Aegisthum dolosum, qui eius patrem inclytum occidit?

Et tu amice (ualde enim te uideo bonumq; magnumq;)

Fortis sis, ut aliquis te & apud posteros laudet.

Sed ego ad nauem uelocem nunc ibo,

Et socios, qui me ualde agere ferunt expectantes:

305 Tibi autem ipsi sit cura, & meorum curam habeas uerborum.

Hanc rursus Telemachus prudens contra allocutus est:

Hospes quidem hæc amice sapiens didis,

Tanquam pater suo filio, & nunquam obliuiscar ipsorum:

Sed age nunc expectabis accelerans licet uiam,

310 Ut lotusq; delectatusq; charo in corde,

Donum habens ad nauem eas gaudens in animo,

Pretiosum ualde pulchrum, quod repositum erit

Ex me, cuiusmodi amica hospites hospitibus dant.

Huic respondit postea Dea cæsia Minerua:

315 Ne me adhuc nunc detineas cupientem uix:

Donum autem quod mihi dare dilectum cor iubet,

Rursus redeunti dabis domum ferre,

Et ualde pulchrum accipies, tibi autem dignum erit remunerati

Hæc quidē sic effata abiit cæsia Minerua, (ore:

320 Et uis tanquam Anopea euolauit: huic uerò in animo

Posuit robur & audaciam, meminisseq; fecit ipsum patris

Magis etiam quam antea: hic uerò mentibus suis cogitans

Obstupuit

Telemachi
in loquendo
uercaundia.

ODYSSEAE

Obstupuit animo: putauit enim Deum esse:
Statim autem procos adiuit similis Deo uir:

Phemius a His autem cantor canebat ualde inclytus: qui cum silentio 325
nit reditum Sedebant audientes: is Achiuorum reditum canebat
Achiuorum Lugubrem, quem ex Troia iussit Pallas Minerva.

Huius ex penetralibus mentibus audiuit diuinū cantum

Filia Icarij, prudens Penelope,

Ex scalisq; altis descendit suae domus,

330

Non sola, simul hanc & famulae duae sequebantur:

Quae quando iam ad procos uenit diuina inter mulieres,

Stetit ad limen aulae affabrè factae,

Ante genas habens pulchras uittas,

Famula autem ei sedula utrinq; astitit:

335

Lachrymans autem postea allocuta est diuinum cantorem:

Phemie, multa enim alia hominum mulimenta nosti,

Penelope Gestu uirorumq; deorumq;, quaeq; laudant cantores,

Phemio. Horum aliquod ipsis canere assidens, isti autem cum silentio

Vinum bibant: ab hoc autem desiste cantu

340

Lugubri, qui mihi semper in pectoribus charum cor

Sollicitat, quoniā ad me maximè peruenit dolor intolerabi-

Tale enim caput desydere recordans semper (lis.

Viri, cuius gloria lata in Graecia & media Pelopōneso.

Hanc rursus Telemachus prudens contrā allocutus est: 345

Telemach⁹ Mater mea, cur egrefers amabilem cantorem

Penelope Delectare in quibuscumq; ipsius animus mouetur: nequa-

matri. Authores, sed Iupiter in causa, qui dat (q̄ cantores

Viris inuentoribus, sicut uult unicuiq;

Huic non accusatio, Danaorum malum fatum canere:

350

Hunc enim cantum magis laudant homines,

Qui audientibus nouissimus sit:

Tibi

Tibi autem non ægrè ferat cor & animus audire.

Non enim Vlysses solus amisit reditus diem,

355 In Troia multi etiam alij uiri periere:

Sed in domum iens tuæ ipsius opera cures,

Telaq; columq;, & ancillis iube

Opus adire: oratio autem uiris curæ erit

Omnibus: maxime autem mihi. huius. n. impiū ē in domo.

360 Hæc quidem admirata rursus domum ascendit.

Filij enim orationem prudentem immisit in animam:

Ad penetralia autem ascendens cum ancillis scæminis

Flebat postea Vlysem dilectum maritū, donec ei somnū

Dulcem in palpebras immisit cæsia Minerva:

365 Proæ autem obstrepebant per domum opacam:

Omnes autem uolebant in lectis discumbere.

His autem Telemachus prudens orsus est sermonem:

Matris meæ proci maximam iniuriam inferentes,

Nunc quidem conuiuantes delectemur, neq; clamor

370 Esto, quoniam hoc bonum audire est cantorem.

Talem, qualis hic est deis similis uoce:

Manè autem ad contionem sedebimus euntes

Omnes, ut uobis uerba intrepidè faciā,

Exite ex ædibus: alias autem curate epulas,

375 Vestras possessiones comedentes, alternantes per domos.

Si autem uobis uidetur hoc honestius & melius

Esse, uiri unius uictum impunem consumere,

Consumite: ego autem Deos inuocabo sempiternos,

Si unquam Iupiter dabit uicissimpunienda facta fieri,

380 Impunes postea intra domos pereatis.

Sic dixit. Hi omnes mordicus labra tenentes,

Telemachum admirantur, qui audacter locutus est:

B

Hunc

Telemachus
Proæ
cosiubet
domo ex
ædere.

ODYSSEAE

Antinous Hunc item Antinous allocutus est Eupithei filius:

Telemacho Telemache, ærte ualde te docent Dij ipsi
 Altiloquum esse, & audacter loqui. 385
 Ne te in aramflua Ithaca Regem Saturnius
 Fadat, quod proli paternum est.

Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est:

Antinoë, licet me admiraberis quodcunq; dicam,
 Et hoc uellem Ioue dante adipisci, 390

An diâs hoc peßimum inter homines fieri?

Non enim malum regnare, statimq; illi domus

Diues est, & honoratior ipse.

Sed Reges Achiuorum sunt, & alij

Multi in aramflua Ithaca iuuenes & senes: 395

Horum aliquis hoc habebit, quandoquidem mortuus est

Sed ego domus rex ero nostræ, (diuus Vlyßes.

Et seruorum, quos mihi dedit ex præda diuus Vlyßes.

Eurymachus Hunc item Eurymachus Polybi filius cōtrà allocutus est: 400

Telemache, hæc deorum in genibus posita sunt,

Qui in aramflua Ithacæ regnabit Achiuorum:

Possessiones autē ipse habeas, & domibus tuis imperes.

Non enim is ueniat uir qui te inuito per uim

Possessiones uastauerit in Ithacæ adhuc habitata.

Sed uolo te optime de hospite interrogare, 405

Vnde hic uir? ex qua autem dicit esse

Terra? ubi & ipsius genus & patria terra?

An tibi nuntium patris fert uenientis,

An suam ipsius utilitatem dosyderans huc uenit?

Quomodo surgens statim abiit, neq; passus est 319 340

Telemachus Cognosca: non enim malo in uultu similis uidebatur.

Hunc rursus Telemachus prudens cōtrà allocutus est:

Eurymache

Eurymache, reditus perijt patris mei:

Euryma-
cho,

Non itaque nuntios interrogo sicunde ueniat,

85 415 Neque uatidnium curo, quod nescio, quem mater

In domum cum uocasset uatem, interrogauit:

Hospes autem hic meus paternus ex Tapho est,

Mentes Anchiali prudentis gloriatur esse filius

Sed Taphijs amatoribus remigij imperat.

390 420 Sic dixit Telemachus: in animo autem immortalē deā co

Hi ad saltatoremq; & suauem cantum (gnouit,

Conuersi gaudebant: expectabant autem hesperum ad-

His autem gaudentibus nigra uespera aduenit. (uenire:

Tunc dormituriētes iuerunt domum unusquisque:

395 425 Telemachus autem, ubi eius thalamus perpulchri atrij

Alius edificatus erat conspicuo in loco,

Illuc iuit in lectum, multa in animo uersans.

Huic simul accensus facēs portabat grata sciens

Euryclea Opis filia Pisenoridae,

Euryclea
nutrix.

400 430 Quam olim Laërtes emit possessionibus suis

In pubertate adhuc existētē: uiginti atq; bouū pretiū dedit:

Aequē autē ipsā sapiētē uxore honorauit in domibus:

Lectō autē nūquā mixtus est: iram namq; fugebat uxoris.

Hæc ipsi simul ardenētes facēs ferebat, & ipsū maxime

405 435 Præter ceteras ancillas diligebat: & nutriuit puulum

Aperuit autem ianuis thalami affabrē facti: existētē.

Sedit autem in lecto, mollemq; exuit uestem,

Et hanc uetule prudentis iniecit manibus,

Quæ hanc plicans & curans uestem,

319 340 Clauo appendens iuxta perforatos lectos:

Perrexit autem ire ex thalamo, ianuāq; traxit annulo

Argentco; obicem uerò extendit loro.

B ij

Tunc

ODYSSEAE

Tunc hic pertotamnoctem coopertus ouis pelle,
Voluebat animo suo iter quod dixit Minerva.

ARGVMENTVM. B. HOMERI COMPOSITIONIS.

Congregans concilium Telemachus præcipit proas
exire domo Vlyssis: accipiens autem ab Euryclea ad
peregrinationē necessaria: à Minerva autem, soasq; &
nauem, in nauigationem exit Sole occidente.

ODYSSEAE. B. HOMERI COMPOSITIONIS.

B. Concionem habet, uatica Vetula, nauigationem cum
Minerva.

VANDO autem dilaculum generans
apparuit rosea Aurora,
Surrexit ex lecto Vlyssis dilectus fi-
lius,

Vestem indutus: ensē autem acutum cir-
cumposuit humero:

Sub pedibus uerò pulchris ligauit bona calciamenta:

Perrexit autem ire ex thalamo Deo similis contra.

Statim autem præconibus canoris iussit

Conuocari = Vocare ad concionem apitocrinitos Achiuos.

tur Achii. Hi quidem uocarunt, hi autem cōgregati sunt ualde cito.

Sed postquā cōgregati sunt simulq; coadunati fuerunt,

Perrexit ire in concionē: manu autē tenebat arcē hastā, 10

Non solus, simul hunc duo canes ueloces sequebantur:

Diuinam autem huic gratiam infudit Minerva.

Hunc

Hunc omnis populus aduenientem admirabatur:

Sedit autem in patris sede: cesserunt autem jenes:

Heros Ae

15 Inter hos deinde Heros Aegyptius coepit concionari,

gyptius

Qui iam senectute incuruus erat, & multa sciebat.

Etenim huius dilectus filius cum diuino Vlysse

Troia ad bonos equos producentem iuit coeuius in nauibus

Antiphus pugnam: hunc ferus interfecit Cyclops

20 In spelunca concaua: ultimam autem parauit coenam:

Tres autem ipsi alij erant, & cum procis conuersabatur

Eurynomus: duo autem semper curabant paternae opera.

Sed neque sic huius oblitus est lugens & dolens.

His hic lachrymans concionatus est, & interlocutus:

25 Audite me nunc Ithacenses quod dicam:

Nunc nostrum concilium factum est, neque confessus,

Ex quo Vlysses diuinus iuit cauatis in nauibus.

Nunc autem quisnam sic coegit? in quem necessitas tanta uenit?

Vel iuuenum uirorum, uel qui maiores natu sunt?

30 An aliquid nuntium exercitus audiuit uenientis,

Quod nobis aperte dicat quando prior audiuerit?

An aliquid populare aliud dicit & condonatur?

Bonus mihi uidetur esse adiutor: utinam ei ipsi

Iupiter perficiat quodcumque mentibus suis cogitat.

35 Sic dixit: Letabatur autem laude Vlyssis dilectus filius, Pisenor

Neque igitur diu sedit: promptus autem fuit condonari: praeco.

Stetit autem in medio conatio: sceptrum autem sibi iniecit Telemachus

Praeco Pisenor prudentia consilia sciens (manu chus con-

Primum: postea senem accedens allocutus est: conatur,

40 O senex, non longe hic uir: celeriter autem scies ipse: & sua forma

Etenim populum congregavi: maxime autem me dolor in-

Neque aliquem nuntium exeratus audiui uenientis, (quadit: is exponit.

B iij Quod

ODYSSEAE

Quod uobis manifestè dicam, quando prior audiuerim,
 Neque aliquid popolare aliud dico, neq; conaonor:
 Sed meam ipsius nea ssitatè, qđ mibi malū icidit ī domo 45
 B fariām: Primū quidē patrē bonū am si, qui quōdam in
 Ipsos regnauit: pater autē ualde benignus erat. (ter uos
 Nunc autē rursus & multo maius, qđ iā cito domū oēm
 Funditūs uastabit: uitam autem omnino destruet:
 Ad matrem meam proci ui uenerunt nolentem, 50
 Horum uirorum dilecti filij qui hic sunt optimates,
 Qui patris quidem in domum timent ire
 Iarj, ut ipse dotet filiam:
 Det autem cui uelit, & ipsi gratificatus ueniat:
 Hi uerō ad nostram ueinētes diebus omnibus 55
 Boues maſtantes, & oues, & pingues capras,
 Conuiuantur magnificè, bibuntq; nigrum uinum
 Incassum: hęc autem multa absumentur. non. n. adest uir
 Qualis Vlysses fuit damnum a domo propulsare:
 Nos autē non tales sumus ut repellamus certe: & postea 60
 Imbellēs q; sumus, & non docti fortitudinem,
 Saneq; expellerem si mihi uires adessent.
 Nō. n. hucusq; tolerabilia opera facta sunt, neq; itē bene
 Domus mea destructa est: reprehendimini & ipsi, 65
 Alios uereamini circum uicinos homines
 Qui circum habitant: Deorum autem timete iram,
 Ne conuertant irati mala opera.
 Supplico & per Iouem cœlestem, & Themī Deam,
 Quę uirorum concilia & soluit, & sedere facit,
 Abstinete amici, & me solum finite dolore graui 70
 Confici, nisi pater meus bonus Vlysses
 Iratus mala fecit fortibus Achiuis.

Hęc

Hæc mihi rependentes mala facitis irati

Hos concitantes: mihi autem lucrum sit

75 Vos comedere opesq; prouentumq;

Si & uos comedatis, forsân olim ultio erit,

Tandiu enim in ciuitate non seiungemur colloquio

Bona nostra repentes, donec omnia reddantur:

Nunc autem mihi frustrâ dolores inieciis in animum.

80 Sic dixit iratus: sceptrum at iecit in terrâ, (lū oēm.

Lachrymarum fontes emittēs: misericordia at cepit popu

Tunc aliq; quidem oēs cū silentio erāt, neq; aliquis poterat

Telemacho uerbis respondere grauib;

Antinous autem ipsum solus respondens alloatus est:

85 Telemache altiloque, iræ incontinens, quid dixisti

Nos dedecorans? uis autem ignominiam asferre:

Tibi uerò nequaquam proâ Achiuorum in causa sunt,

Sed dilecta mater, quæ astutias scit.

Iam. n. tertius est annus, dîo & aderit quartus,

90 Ex quo angit animum in pectoribus Græcorum,

Omnes quidem sperare facit, & promittit uiro unicuiq;

Nundos præmittens: mens autem ei alia cogitat,

Et dolum hunc alium in mentibus excogitauit,

Statuens magnam telam in edibuss texebat,

95 Tenuem & immensam: statim autem nos alloata est:

Iuuenes mihi proâ, quoniam mortuus est diuus Vlysses,

Manete urgentes meas nuptias donec uestem

Perfecero, ne mihi uana fila perdantur,

Laërti heroi funebrem quando ipsum

100 Parâ pernitiōsa abstulerit aspera morte,

Ne qua me in populo Achæarum reprehendat,

Si sine ueste iacet multa possidens.

Antinoi
responsio,
& recenset
Penelopes
dolos.

Penelopes
erga proa
cos doli.

B iiij

Sic

ODYSSEAE

Sic dixit: nobis autem rursus persuasus est animus uirilis.

Tunc & interdum quidem texebat magnam telam:

Nocte autem dissoluebat postquam faces apposuerat: 105

Sic triennium quidem iuit, dolo & suasit Achinos:

Sed quando quartus uenit annus, & aduentarunt tempora,

Et tunc iam quaedam dixit mulierum quae manifeste cognouit

Et hanc soluentem inuenimus pulchram telam. (uerat:

Sic hoc quidem perfecit, & nolens ob necessitatem: 110

Tibi autem sic proa respondent, ut scias

Ipse tuo in animo, sciant & omnes Achiui.

Matrem tuam remitte, iube & ipsam nubere

Huic cuiusque pater iubet, & placet ipsi: 115

Si autem etiam anget multo tempore filios Achiuorum,

Conspiciens animo quae ipsi dedit Minerva,

Operaque callere perpulchra, & mentes bonas,

Astutiasque, quales nondum aliquam audimus neque antiquarum

Harum quae antea fuerunt pulchros crines habentes Achae,

Tiroque, Alcmenaque, pulchricomaque, Mycene, 120

Harum nulla similes intellectus Penelope

Sciuit: sed quidem hoc utile non intellexit.

Tandem enim uaticiniumque tuum & possessiones edent,

Quandiu illa hunc habuerit animum, quem ei nunc

In pectoribus ponunt Di: magna quidem gloria ipsi 125

Fitque, sed tibi desiderium multi uaticinia:

Nos autem neque ad opera prius ibimus, neque alio,

Quam ipsa nupserit Achiuorum cui uoluerit.

Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est:

Telemachus Antinoe, non licet domibus inuita expellere, (terrarum 130

chus Anti= Quae me pepit, quae me nutriuit: pater autem meus alibi

noo. Viuit, uel mortuus est: malum autem, me multa reddere

Icario

Icario si ipse ego matrem expulero.

Ex patre enim mala patiar: alia autem fortuna

135 Dabit, quoniam mater odiosas imprecabitur Erinnēs

Domo abiens: reprehensio autem mihi ab hominibus

Erit, quare non hoc ego unquam uerbum dicam:

Vester autem siquidem animus indignabitur istis,

Exite ex meis ædibus: alia autem arate conuiuia,

140 Vestras possessiones edentes, alternâtes inuicē p̄ domos:

Si autem uobis uidetur hoc satius & melius

Esse uiri unius uaticum impunem perdere,

Perdite, ego autem Deos inuocabo sempiternos.

Si Iupiter dabit uiaſſi punienda opera fieri,

145 Impunes postea domos intra pereatis.

Sic dixit Telemachus. Huic autem Aquilas late aspiciēs Augurium

Ex alto uertice montis præmisit uolare, (Iupiter

Hæ interim uolabant cum aura uenti,

Propinquæ inuicem extendentes alas.

150 Sed quando ad medium conalij illustris peruenere,

Tunc arcum uolutæ conasserunt pennas multas,

Et inspexerunt omnium capita: augurabatur aut cædē:

Lacerantes autem unguibus maxillas, arcumq; collum

Dextræ impetū fecerunt p̄ domos & auitatem ipsorum:

155 Stupuerunt autem, aues postquā uiderunt oculis:

Voluebant autem animo quæ perfici debebant.

Inter hos autem uerba fecit senex Heros Alitherses Alitherses

Mastorides. hic. n. solus ex cœtu cœtaneorum curauit uates.

Aues cognoscere, & uaticinia loqui.

160 Qui ipsis bene sentiens condonatus est, & interlocutus:

Audite iam nunc me Ithacenses quicquid dicam:

Prociſ autem maxime significans hæc dico:

In

ODYSSEAE

In hos. n. magna calamitas uoluitur: non. n. Vlysses
 Diu longè ab amicis suis erit: sed iam
 Propè existens his cædem & mortem parat 165
 Omnibus, multis & alijs damnum erit,
 Qui habitamus Ithacæ ad meridiè sitam: sed multò pri
 Consultemus ut pacificemur, & ipsi (us
 Pacificemini: etenim uobis statim hoc melius est.
 Non enim ignarus uaticinor, sed bene sciens. 170
 Etenim illi dico perfectum iri omnia,
 Quæadmodum ipsi dicebam, quando Troiam adiuerunt
 Argui: cum autem ipsis iuit prudens Vlysses:
 Dixi multa mala passurum, amissurumq; omnes socios,
 Ignotum omnibus uigesimo anno 175
 Domum uenturum: hæc iam nunc omnia absoluuntur.

Eurymachus uaticinium abdicat.
 Huic rursus Eurymachus Polybi filius cōtrā loat, & ē:
 O senex, agè nunc uaticinare tuis filijs
 Domum iens, ne aliquod malum patiantur in futurum:
 Hæc autem ego te multò melior uaticinari: 180
 Aues autem & multæ sub splendore solis
 Eunt, neque omnes diuinæ: sed Vlysses
 Perijt: sic & tu perijisse cum illo
 Debueras, non utique tot uaticinans concionatus esses,
 Neque Telemacho irato sic persuaderes, 185
 Tuæ domi donum expectans si præbuerit.
 Sed tibi dico, (hoc & perfectum erit)
 Si iuniorem uirum antiquaq; multa; sciens
 Decipiens uerbis impuleris irasci,
 Ipsi quidem primum grauius erit, 190
 Facere tamen nequicquam poterit gratiâ horum:
 Tibi autem senex poenam ingeremus, quam in animo
 Quorundam

Quorundam a greferes: grauis autem tibi erit dolor.

Telemachum autem in omnibus ego admonebo ipse,

195 Matrem suam ad patris domum iubeat abire:

Hi & nuptias facient, & preparabunt sponsalia

Multa ualde, quot par est dilecta in filia sequi.

Non enim prius desituros puto filios Achiuorum (tamē,

Ab abitione cōiugij difficili: quoniā neq; aliqū timem;

200 Neq; utiq; Telemachum ualde quis eloquētē existētem,

Neque uaticinium curamus, quod tu senex

Loqueris imperfectum: es autem odio etiam magis:

Opes aut rursus malē comedētur, neq; unquam aequales

Erunt, quousque hęc demoratur Græcos

205 In suis nuptijs: nos autem rursus admissi diebus omnibus

De uirtute contendimus, neque ad alias

Imus, quas æquum ducere est unicuique.

Hunc rursus Telemachus prudens contra locutus est:

Eurymache, & alij quotquot estis proci illustres,

210 Hęc quidem nō uos amplius rogo, neque concionor:

Iam enim hęc sciunt Dij, & omnes Achiui:

Sed agē mihi date nauem uelocem, & uiginti socios,

Qui mihi hīc & hīc seant uiam.

Vado enim ad Spartemq; & ad Pylum arenosam,

215 Reditum sciscitaturus patris diu absentis:

Si quis mihi dicat hominum, uel uocem audiam

Ex Ioue, quæ maxime affert gloriam hominibus,

Siquidem patris uitam & reditum audiuerō,

Certe uexatus etiam tolerare annum.

220 Si autem mortuum audiuerō, neq; amplius existentem,

Rediens autem postea dilectam in patriam terram

Tamulum ei exātabo, & exequias faciam

Multas

ODYSSEAE

Multis ualde quot decet, & uiro matrem dabo.
Certe hic sic fatus sedit: his autem surrexit
Mentor, qui Vlyssis nobilis fuit socius,
Et ipsi iens ad naues commisit domum totam,
Obedireq; seni, & rata omnia seruare:
Qui ipsis bene sentiens condonatus est, & interlocutus.

Mentor Audite iam nunc me Ithacenses quod dicam,
Telema- Nullus amplius prudens, bonus, & clemens esto
chum tueri Scepitriger Rex, neq; mentibus iusta sciens,
studet. Sed semper diffialisq; sit & iniqua faciat,
Quia nullus menunt Vlyssis diuinum
Ex populis quibus imperauit: pater autē ualde clemens
Sed ætæ procos superbos nequaquam odi (fuit: 235)
Facere opera uiolenta prauis cogitationibus mentis.
Propria enim deponentes capita, comedunt uiolenter
Domum Vlyssis: hunc non amplius dicunt redire.
Nunc uerò alij populo succænseo qualiter omnes
Sedetis tati: sed neq; improperantes uerbis
Paucos procos prohibetis multi existentes.

Liocritus Huic autem Elenorides Liocritus contrā locutus est:
Mentori. Mentor maledix, mente stolidā, quale dixisti?
Nos impellens sedare: difficile autem
Cum uiris & pluribus pugnare pro abo, 245
Si. n. Vlysses Ithacensis ipse adueniens
Conuiuantes in domo sua procos illustres
Expellere domo cogitaret in animo,
Non ipsi letaretur uxor ualde desyderans
Venientem, sed suam ineuitabilem mortem adiret, 250
Si pluribus pugnaret: tu autem non ut decuit, dixisti,
Sed agē populi quidem dispgamini ad opa unusquisq;.
Huic

Huic autem suadeat Mentor uiam & Alitherses,
Qui ei à prināpio paterni sunt socij.

255 Sed puto & diu sedens nundos

Audiet in Ithaca: absoluet autem uiam nunquam hanc.

Sic dixit: soluit autem condonem datam:

Hi quidem sparsi sunt suas ad domos unusquisq;

Proā autem ad domos iuerunt diuini Vlyssis:

160 Telemachus autem seorsum iens ad littus maris,

Manus lotus in spumoso mari precatur Mineruam:

Audi me qui hesternus Deus uenisti nostram domum,

Et me in naui iussisti ad nigrum mare,

Reditum sāsātaturum patris diu absentis

Telemas-
chus Mi-
neruā pre-
catur.

265 Venire: hæc autem omnia demorantur Achiiui:

Proci autem maximè malè superbientes.

Sic dixit precatu: de proximo autem ad ipsum uenit

Mentori assimilata & corpore & uocæ, (Minerua, Minerua

Et ipsum compellans uerba uelocia dixit:

sub Men-

270 Telemache, neq; in futurum maluseris, neq; imprudēs, toris perso-

Si iam tibi tui patris instillatum est robur bonum,

na iter pro-

Qualis ille erat peragere opusq; uerbumq;:

perare hor-

Nec tibi postea uana uia erit, neq; imperfecta:

tatur.

Si autem illius non es filius & Penelopes,

275 Non te posthac spero perfecturum quæ cogitas.

„ P A V C I enim filij similes patri sunt,

Perpauci

Plures peiores: pauā autem patre meliores.

filij assimi-

Sed quoniam neq; in futurum malus eris, neq; imprudēs,

lantur pa-

Neq; te omnino prudentia Vlyssis deseruit,

tri

280 Spes tibi posthac absoluerè hæc opera.

Ob id nunc procorum quidem sine consiliūmq; mentēq;

Inspicientium, quoniam non sapientes neq; iusti,

Neq;

ODYSSEAE

Neq; etiam sciunt mortem & parcam nigram,
 Quae iam ipsis prope est uno die omnes perdere.
 Tibi autem uia non diu aberit quam tu cogitas,
 Talis enim tibi soäus ego paternus sum,
 Qui tibi nauem uelocem paro, & simul sequar ipse.
 Sed tu quidē ad aedes profectus cum proäs conuersare:
 Para uiatica, & uasis coapta omnia,
 Vinum in amphoris, & sārinas nutrimentum uirorum
 Pellibus in solidis: ego autem in populo soäos
 Statim uoluntarios colligam: sunt autem naues
 Multae in ärañsflua Itacha nouae & ueteres:
 Harum quidem tibi inspiciam quae optima:
 Statim autem parantes immitemus lato ponto.
 Sic dixit Minerua filia Iouis: neque diu
 Telemachus permansit, postq̃dum Dea audiuit uocem.
 Perrexit autem ire ad domum charo turbatus corde,
 Inuenit autem Procos superbos in aedibus
 Capras excoariantes, suillosq; pinguestorrentes in atrio:
 Antinous autem rectā ridens iuit ad Telemachum,
 Et tetigit illum manu, uerbumq; dixit, & compellauit:
 Telemache altiloque, irae intolerabilis, neq; tibi aliud
 In pectoribus malum curae sit, opusq; uerbumq;
 Sed ualde comedamus & bibamus sicut antea:
 Haec autem tibi ualde omnia peragent Achiui,
 Nauem & delectos remiges, ut citius eas
 In Pylum diuinam ad inclyti patris inquisitionem,
 Hūc autē rursus Telemachus prudēs cōirā alloat, ē:
 Antinoë, non aliquo modo est superbis uobis iam
 Conuiuari inuitum, & letari tantum.
 An non satis q; antea consumpsistis multas & bonas

Res

Res meas, proâ, ego autem adhuc parvus eram?

Nunc autem quâdo iâ magnus sum, & aliorum uerbum

315 Sapia, & iam mihi augetur intus animus, (audiens

Tentabo, ut uobis malam mortem immittam,

Vel ad Pylum iens, uel hîc hoc in populo.

Eo quidem, neque uana uia erit quam dico,

Mercator non enim nauis ductor, neque remigum

320 Fio, ut uobis uisum est utile esse.

Dixit: & ex manu manum euulsit Antinoi

Facile: proâ autem in domo conuiuium curabant:

Hi autem cauillabant, & conuidabantur uerbis:

Sic autem aliquis dixit iuuenum superborum:

325 Certe ualde Telemachus cædem nobis meditatur,

Vel aliquos ex Pylo duet adiutores harenosa,

Vel etiam ex Sparta, quoniam festinat ualde,

Vel & in Ephyrem uult letam terram

Profusa, ut illinc perniciosa medicamenta ferat:

330 Immittat autem in craterem, & nos omnes perdat.

Alius autem rursus dixit iuuenum superborum:

Quis autem scit an & ipse profectus concava in nauî

Longè ab amicis pereat, errans sicut Vlysses,

Sic & magis augeat laborem nobis:

335 Possessiones enim omnes diuideremus: domos autem

Huius matri darem⁹ habere: & quicūq; i uxore duceret.

Sic dixerūt. Hic at i profundū pröptuariū descendit

Latum ubi cumulatam aurū & æs positū erat, (patris

Vestisq; in loculis, satisq; odoriferum oleum;

340 Intus autem dolia uini ueteris dulcis potus

Erant, purum diuinum potum intus continentem,

Ex ordine apud parietem coaptata, si unquam Vlysses

Domum

Minæ Te-
lēachi ad-
uersus pro-
cos.

Cauilla
procorum
in Telem-
chum nauî
gaturum.

ODYSSEAE

Domum rediret & dolores multos passus:

Obuallatæ autem ianæ prudenter compactæ

Bifores: intus autem mulier proma noctesq; & dies 345

Erat, quæ omnia seruabat mentis multa peritiâ,

Euryclea Opis filia Pisenoride:

Telemachus= Hanc tunc Telemachus allocutus est in cubiculū uocans:

chus Eury= Obstetrix, agè iam mihi uinum in amphoris hauri

clea nutri= Dulce, quodcunq; post hoc dulcius, quod tu seruas 350

a. Illum sperans infeliçem, sic unde ueniat

Generosus Vlysses, mortem & fata fugiens:

Duodecām autem imple, & operaulis apta omnia:

Mihi autem farinas immitte bene confutis utris:

Viaticum Viginti autem sint mensuræ molitæ farinæ abi: 355

paratur na Ipsa autē sola scias: & hæc simul omnia præparata sint.

uigaturo Vespertinus enim ego tollam, quando iam

Telemachus= Mater in penetralia ascenderit, lectiq; curam habuerit.

cho. Vado. n. ad Spartem & ad Pylum harenosam,

Reditum sciscitaturus patris dilecti si tibi audiam. 360

Sic dixit: Fleuit autem dilecta nutrix Euryclea,

Euryclea Et lugens uerba pennata dixit:

respondet. Cur autem tibi chare fili in mentes hæc cogitatio

Venit? quo autem uis ire ad multam terram

Solus existens charissimus: hic autem pijs longe à patria 365

Nobilis Vlysses alieno in populo.

Hi autem tibi statim eunti mala consultabunt in futurū

Vt dolo pereas: hæc autem omnia sibi diuident.

Solatur Sed mane hic inter tuos sedens, neq; te oportet

Telemachus= Pontum ad indomitum mala pati, neq; errare. 370

chus Eury= Hanc rursus Telemachus prudens contra locutus est:

cleam. Confide obstetrix, quoniam non sine Deo hoc consiliū.

Sed

Sed iura non matri dilectæ hæc dicturam

- 375 Antè, quando undecimq; duodecimq; dies fuerit,
Quàm ipsa cupiet, & profectum audiet,
Ne flens corpus pulchrum ledat.

Sic dixit: Anus at Deorū magnum iusiurādū iurauit:

Sed postquā iurauitq; perfeatq; iusiurandum,

Statim postea ipsi uinum in amphoris hausit,

- 380 Sibiq; farinas infudit in bene consutas pelles:

Thelemach9 at ī edes ueniēs cū procis cōuersabatur.

Tunc rursus alia cogitauit Dea cæsia Minerva:

Telemacho autem similis in ciuitate ibat passim,

Et unicuiq; uiro assistens faciebat uerba:

- 385 Vespertinos autem in nauem uelocem congregari iussit.

Hæc rursus Phronij prudentem Phædimum filium

Petebat nauem celerem: hic autem ei promptus promisit.

Ocidebat Sol, inumbrabanturq; omnes uie:

Et tunc nauem celerem in mare deduxit: oīa autē in ipsa

- 390 Armamenta posuit, quæ naues bene tabulatæ portant:

Statuit autem in ultima parte portus: arcum autē boni socij

Simul congregati sunt: Dea autem hortata est unūquēq;

Tunc alia cogitauit Dea cæsia Minerva:

Perrexit autem ire ad edes Vlyssis diuini.

- 395 Tunc procs dulcem somnum infudit:

Errare autem fecit bibentes: manibus autē eicāt pocula;

Hi autem cubitum iuerunt per urbem, neq; item diu

Sederunt, quoniam ipsis somnus in palpebras cadebat.

Sed Telemachum allocta est cæsia Minerva,

- 400 Euocans ex ædibus bene habitatis,

Mentori assimilata & corpore & uocæ:

Telemache, iam tibi fortes socij

Minerue
solicitude.

C

Sedent

ODYSSEAE

Sedent remiges, tuum expectantes discessum:
Sed eamus, ne multum differamus niam.

Sic locuta, anteibat Pallas Minerua

405

Velociter: hic autem deinaps post uestigia ibat Dea.

Sed postquam ad nauem deuenerunt & mare,

Inuenere postea in litore crinitos sodos:

His autem & dixit sacra uis Telemachi:

Telemachus socijs.

Venite amici, uia tibi portemus: omnia enim nunc

410

Congregata in domo: mater autem mea nihil sat,

Neq; alie seruae: una autem sola uerbum audiuit.

Sic dicens prauiuit: hi autem simul secuti sunt:

Hi autem simul omnia portantes elegantem in nauim

Deposuerunt, sicut iussit Vlyssis dilectus filius.

415

Telemachus at nauim conscendit: praerat at Minerua:

Nauis autem in puppi sedit, & iuxta ipsam

Sedit Telemachus: hi autem funes soluerunt,

Et ipsi euntes in transtris sedebant:

His at impellente prosperum uentu imisit caesia Minerua, 420

Purum Zephyrum resonantem ad coeruleum pontum:

Telemachus autem sodos hortatus iussit

Arma capeffere: hi autem hortanti auscultauerunt:

gat Pylum. Malum autem abiegnum concuum intratabulatum

Statuerunt eleuantes: rudentibus autem ligauerunt:

425

Traxerunt autem uela alba tortis rudentibus:

Inflauit autem uentus medium uelum: arcum autem unda

Carinam coerulea ualde resonabat naui eunte:

Hec autem currebat per undam sulcans uiam:

Ligantes autem armamenta uelocem supra nauim nigra 430

Statuerunt crateras coronatis uino:

Libauerunt autem immortalibus Deis sepeprexistentibus:

Et

Et omnium maxime Iouis æstie filie.
Noctu sanè hæc, & die transibat per uiam.

ARGVMENTVM. r. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Telemachum euntem cum Minerua hospitatur Nestor,
& narrat ipsi quæ aciderunt Græcis, & ex Troia nauig-
ationem; Audiens autem ea quæ aciderant aræ procos,
& cognoscens Mineruam in abeundo, sacrificiū ipsi per-
agit: accipiens autem Telemachus currum cum Pisistra-
to Nestoris filio, in Spartam abit: nocte autem superueni-
te, hospitantur à Diocle apud Pheras.

ODYSSEAE. r. HOMERI
COMPOSITIONIS.

In r. Nestor suscepit: Abijt autem hic cum filio: Dea au-
tem uolauit.

OL autem exiliijt, relinquens perpul-
chrum stagnum,
Cælum ad solidum, ut immortalibus ap-
pareret,

Et mortalibus hominibus ad alētē terrā:

Hi autem Pylum Nelēi bene edificatam urbem
Peruenerunt: hi autem in littore maris sacra faciēbant
Tauros totos nigros Neptuno cœruleo capilliāo:
Nouem autem sedes erant: quingenti autē in unaquaq;
Sedebant, & antē habebant in unaquaq; nouem tauros.
Tunc hi intestina comedebant; Deo autem ilia cōburebāt:

C ij

Hi

ODYSSEAE

Hi autē rectā subiere portū, & uela nauis aequalis (ipsi. 10
Contraxerunt eleuantes: hāc at firmauerūt, & exiuerunt
At uerō Telemachus ē naui descendit: praeerat autē Mi-
Hunc prior alloata est Dea caesia Minerua: (nerua.

Minerua
Telemachus
cho.

Telemache, nō qdē tibi op⁹ ē ampli⁹ uerecūdia, neq;
Huius. n. gratiā & pōtū nauigasti ut discas, (minimum: 15
Patrem ubi occultet terra, & quam mortem secutus est.
Sed agē nunc rectā uade ad Nestorem bellicosum,
Vt sciamus quod consilium in pectoribus occultat:
Roges autem ipsum ut uera dicat:

Mendacium autem non dicet, ualde enim prudens est. 20

Hunc rursus Telemachus prudens contrā alloatus est:
Mentor, quomodo ibo, & quomodo salutabo ipsum?
Nondum uerbis sum exeratus prudentibus:
PVDOR autem iuuenem uirum seniore interrogare.

Telemachus
Mentor
nerue

Hunc rursus alloata est Dea caesia Minerua: 25
Telemache, alia quidem ipse in mentibus tuis cogitabis:
Alia autem & Deus suggeret: non enim puto
Te Deorum sine uoluntate genitum esse, nutritumq;.

Sic loata, praibat Pallas Minerua

Cito, hic deinde post uestigia ibat Dea: 30

Peruenerūt at ad Pyliorū uirorū coetū & sedes,

Vbi Nestor sedebat cum filiis: arcū autem amā

Recipiunt Cōuiuiū prae parātes carnes assabāt, aliasq; trāsfigebant.

tur hospi- Hi igitur postq̄ hospites uiderūt, cōgregati uenerūt oēs,

tio. Manibusq; salutauere, & sedere iusserunt.

Pisistrati Primus Nestorides Pisistratus iuxta accedens, 35

erga pegri Amborum prehendit manū, & sedere fecit ad cōuiuium,

nos huma- Pellibus in mollibus supra arenas marinas,

nitas. Apudq; fratrem Thrasymedem, & patrem suum:

Dedit

- 40 Dedit autem uiscerum partes, & uinum infudit
Aureo in poculo: honorans autem allocutus est
Pallada Mineruam filiam Iouis ægida habentis:
Supplicia nunc ô hospes Neptuno regi:
Huius enim in epulas incidistis huc uenientes:
45 Sed postquã libauerisq; & supplicaueris sicut iustum est,
Dato & huic postea poculum dulcis uini
Libare, quoniam & hunc puto immortalibus
Vota facere. OMNES autẽ Deorum opẽ indigẽt hoĩes.
Sed iunior est, & coeuitas mihi cum illo:
50 Huius gratiã tibi priori dabo aureum poculum.
Sic fatus, in manibus posuit poculum dulcis uini:
Gaudebat autem Minerva prudenti uiro & iusto,
Quoniam ei priori dedit aureum poculum:
Statim autem preata est multum Neptunum Regem:
55 Audi Neptune terram continens, neque oderis
Nobis supplicantibus perficere hæc opera:
Nestori quidem primum & filijs gloriam præbe,
Sed postea alijs da gratam retributionem
Omnibus Pylis inclytæ hecatombæ:
60 Da item Telemachũ & me postquã precarimus reuerti,
Quorum gratiã huc uenimus ueloci cum naui nigra.
Sic postea supplicabat, & ipsa omnia perficiebat:
Dedit autem Telemacho pulchrum poculum rotundum:
Sic autẽ eodem modo supplicauit Ulyssis dilectus filius.
65 Hi aut postquã assauerunt carnes exteriores, & extraxe
Partes diuidentes, comedebant lautas epulas. (runt,
Sed postquã potus & cibi desiderium extinxerunt,
His uerba orsus est strenuus eques Nestor:
Nunc iam melius est scrutari & interrogare

C ij

Hospites

Nestor ad-
uenis.

Hospites qui sunt, postquam sunt oblectati cibo:

O hospites qui estis? unde nauigatis humidas uias?

An propter aliquam utilitatem? an inasum erratis?

Tanquam praedones super mare, qui errant

Animas apponentes, malum alienigenis feretes?

Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est 75

Confusus, ipsa enim in mentibus audaciam Minerva

Posuit, ut ipsum de patre absente interrogaret:

O Nestor Neléide, ingens deus Achiuorum,

Telemachus respo-
det, & in-
terrogat
Nestorem
de Ulysse.

Interrogas unde sumus: ego autem & tibi dicam:]

Nos ex Ithaca sita sub monte Neio uenimus: 80

Nego dum autem hoc proprium, non publicum, quod dicam:

Patris mei gloriam latam uenio sicubi audiam

Diuini Ulyssis prudentis, quem olim dicunt

Tecum pugnans Troianorum urbem destruxisse.

Alios quidem omnes quotquot cum Troianis pugnabant, 85

Audiuimus ubi unusquisque perijt pernicio sa morte:

Illi autem rursus & mortem inauditam posuit Saturnius.

Non enim aliquis potest manifeste dicere quando perijt:

Sive hic incontinenti occisus est ab hominibus inimicis,

Sive & in pelago in undis amphitrites: 90

Huius gratiam nunc ad tua genua accedo, si uelis

Illi pernitiosam mortem dicere si ubi uidisti

Oculis tuis, uel alius sermonem audiisti

Errantis, ualde enim ipsum infelicem peperit mater.

Neque in aliquo me ueritus absentare, neque misericordiam 95

Sed uere mihi dicas, quo obuius fuisti uisui, (ductus,

Supplico si quando tibi pater meus bonus Ulysses

Vel uerbum, uel item opus pollicitus perfecit

In populo Troianorum, ubi passi estis calamitates Achiui.

Horum

100 Horum nunc in gratiam meam recordare, & uera fare.

Huic respondit postea strenuus eques Nestor:

Nestor Te

O amice, quoniam mihi memorasti calamitatem, quam in illo Iemacho.

Populo sustinuimus iram non cohibentes filij Achiuorum:

Tam quaecumque cum nauibus super tetrum pontum

105 Errantes circa praedam ubi imperauit Achilles:

Tum quaecumque & circa ciuitatem magnam Priami regis

Pugnando subiuiimus: ubi & postea interfecti sunt quicunque;

Vbi quidem Ajax iacet Martialis, ubi & Achilles, (optimus:

Vbi & Patroclus Deis consultor similis:

110 Vbi & meus dilectus filius una fortis & illustris

Antilochus, in currendo celer & bellator,

Aliaque multa ad haec passi sumus mala: quis illa

Omnia commemoraret ex mortalibus hominibus?

Neque si per quinquennium & sexennium apud nos commoratus,

115 Interrogares quicumque; illic passi sunt mala illustres Achiiui:

Prius molestiam affectus in tuam patriam terram reuerteris;

Non enim ipsis mala machinati sumus, tentantes

Omnibus dolis: uix autem perficeret Saturnius.

Tunc nullus unquam consilio similis esse contra

120 Potuit: quoniam ualde multum uincebat diuinus Ulysses

Omnibus dolis pater tuus: si uere

Illius filius es, admiratio me habet intuentem.

Etenim uerba similia sunt: neque diceris

Virum iuniorem adeo concinna fari.

125 Hic quidem donec ego & diuinus Ulysses

Nunquam in condone bifariam locuti sumus: neque in consilio,

Sed unum animum habentes, mente & prudenti consilio

Consulebamus Argiuis, ut perquam optima fierent.

Sed postquam Priami urbem destruximus altam,

C iij Conscendimus

De Græco
rū dissidio.

Conscendimus naues: Deus autem dispersit Achiuos. 30
Et tunc Iupiter lugubrem in mentibus cogitauit reditum
Arguis, quoniam non prudentes, neq; iusti
Oēs erant: pp hoc ipsorū multi malā mortē cōseauti sūt,
Ob iram perniciosam Mineræ potentē patrē habentis,
Quæ contentionem inter Atridas ambos posuit: 135
Hi autem uocantes in condonem omnes Græcos
In uanum, sed non prout deauerat sole occidente:
Hi autem uenerunt uino grauati filij Achiuorum:
Verba facere, auius gratiā populū congregauerunt.
Tunc Menelaus iussit omnes Græcos 140
Reditus reminisci in lata dorsa maris:
Neque Agamemnoni omnino placuit: uolebat enim
Populū retinere, facereq; sacras hecatombas,
Vt Mineræ graui iræ mederetur:
Imprudens, neq; hoc uidebat quod nō persuasurus erat. 145
NON enim statim Deorum uertitur mēs sempexistentiū.
Sic hi quidem granibus retribuētes uerbis
Steterunt: hi autem surrexerunt fortes Achiui
Tumultu magno: bifariā autem ipsis placuit consilium.
Nocte quidem quieuius grauiā mentibus uoluentes 150
Inuicem: Iupiter enim parabat damna mala:
Manē autem quidem naues traximus in mare humidum,
Resq; imposuimus profūdaszonas habentesq; mulieres:
Dimidij autem populi retenti sunt manentes
Ibi apud Atridem Agamemnona pastorem populorum: 155
Dimidij autem cōscēdētes remigauimus: hi at ualde uelo
Nauigabāt: strauit autē Deus mōstruosum pontum: (āter
In Tenedum autem uenientes sacrificauimus sacra Deis
Domum aspicientes: Iupiter autem nondū curabat reditū
Infestus

Discors
nauigatio
Græcorum

- 160 Infestus, qui contentionem concitauit malā secūdo iterū.
 Hi qdē auertētes asēderūt naues remis utrīq; īpulsas,
 Qui circa Vlyssē erant Regē sāctificam uarij cōsilij,
 Rursus ad Atridei Agamemnona grata ferentes.
 Sed ego cum nauibus congregatis quæ me sequebantur
 165 Fugi, quoniam cognoscēbā qđ iā mala meditabatur Deo.
 Fugit & Tydei filius bellicosus, exātuit & soāos:
 Serō autem ad nos uenit flauus Menelaus:
 In Lesbo autē offendit lōgā nauigationē animomoliētes,
 Ansupra Chium iremus asperam
 170 Ad insulam Psyrīam ipsam ā sinistris habentes,
 An sub Chio ad uentosum Mimanta:
 Rogauimus autem Deum ostendere signū, sed hic nobis
 Ostendit, & iussit pelagus medium in Eubœam
 Sulcare, ut quā alerrimē infortunium fugeremus.
 175 Cœpit autem stridulus uentus spirare: hæc at ualde uelo-
 piscosas uias percurrerunt, & ad Geresum (citer
 Nocturne deductæ sunt: Neptuno autem taurorum
 Multa fœmora imposuimus, pelagus magnum mensi.
 Quartus dies erat quando in Argo naues æquales
 180 Tytidæ socij Diomedis bellicosi
 Confiteri: sed ego Pylū uersus cursum tenui: nec unquā
 Ventus, postquā primū Deus prēmisi flare. (desijt
 Sic ueni dilecte fili inscius, neque scio
 Illorum qui seruati sunt Achiuorum, quiq; perierint:
 185 Quæcūq; autem in domibus sedens uostris
 Audiui, quatenus fas est doceberis: neq; te alabo.
 Bene quidem Myrmidonas dicunt iuisse lanceatores, Græci qui
 Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius: incolames
 Bene autem Philoctetē Peantis illustrem filium: redierunt.
 Omnes

Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios, 190
 Qui fugerunt ex bello: Pontus autem ipsi nullū abstulit.
 Atridem autem & ipsi auditis procul existentes,
 Et quō uenit, & quēadmodum Aegisthus molitus est tri-
 Sed ille quidem etiam inuitus persoluit. (stem mortem.

Quā bonum, & filium interempti relictum esse 195

Viri: quoniam & ille ultus est patricidam
 Aegisthum dolosum, qui eius patrem inclytum interfecit.
 Et tu amice, ualde enim te uideo bonumq; magnumq;
 Fortis sis, ut aliquis tibi & posteriorum benedicat,

Telemachus. Hūc rursus Telemachus prudens contrā allocutus est: 200

Nestori. O Nestor Neleide, ingens decus Achiuorum,
 Et ualde ille quidem ultus est, & sibi Achiui
 Ferent gloriam latam, & futuris cantum.

Vtinam enim mihi tantam Dei potentiam apponerent
 Vlisci procos propter petulantiam tristem: 205

Quiq; mihi iniuriam afferentes iniqua moliantur.
 Sed non talem neuerunt Dei felicitatem

Patriq; meo & mihi: nunc autem opus est tolerare tamē.

Nestor. Huic respōdit postea strenuus equorū domitor Nestor:

Telemacho. O amice, quoniam hæc mihi memorasti & dixisti, 210

Dicunt procos tue matris gratiā multos

In edibus inuito te mala machinari:

Dic mihi an ultrò consumaris? an te populi

Oderunt uulgò sequentes Dei uaticinium?

Quis autem scit an aliquando ipsis uiolentia uices ferat 215

Vel ille solus existēs, uel etiā omnes Achiui. (profectus,

Si enim te ita uoluerit diligere cæsa Minerva,

Sicut tunc Vlyssis curam habebat gloriosi,

In populo Troianorum, ubi passi sumus dolores Achiui.

Nondum

220 Nondum enim uidi sic Deos palam amantes,
Sicut illi palam astitit Pallas Minerva.
Si te sic uoluerit amare auramq; suscipere animo,
Ob id aliquis illorum etiam obliuisceretur nuptias.

Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est:

225 O senex, nequaquam hoc uerbum perfectum iri puto:
Valde enim magnum dixisti: piaculum me habet, neque mihi
Desyderanti haec fieri possunt, neq; si Dei ita uellent.

Hunc rursus allocuta est Dea caesia Minerva:

Telemache, quale te uerbum fugit septum dentium:

230 Facile Deus uolens & de longinquo uirum saluabit:
Vellem autem ipse etiam dolores multos passus
Domum peruenire, & reditus diem cognoscere:
Quam ueniens perire intra parietes, ut Agamemnon
Perijt per Aegisthi dolum & suae uxoris.

Volente
Deo, nihil
est difficile

235 Sed mortem quidem aequalem, neq; Dei
Etiam amico uiro possunt auxiliari, cum iam
Parca perniciofa prostrauerit acerba morte.

Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est: Telemachus Men=
Mentor, ne amplius haec dicamus quamquam moerore affecti, tori.

240 Illi autem non amplius reditus uerax, sed sibi iam
Decreuerunt immortales mortem & parcam nigram:
Nunc autem uolo uerbum aliud sciscitari, & interrogare
Nestorem, quonia ultra scit iustitias & prudentia aliorum:
Ter enim iam ipsum dicunt imperasse etatibus hominum:

245 Itaq; mihi immortalibus assimilatur uidendo.

O Nestor Nelaide, (tu autem uerum dic)

Quomodo mortuus est Atrides latei perans Agamemnon?
Vbi Menelaus erat? quam autem ipsi molitus est mortem
Aegisthus dolosus? siquidem interfecit multo praestantiorē.

An

ODYSSEAE

An non Argis erat Achaicis: sed aliò
Errabat ad homines, hic autem confisus interfecit. 250

Huic respondit postea strenuus eques Nestor:

Ego tibi fili uera omnia dicam:

Aegsthi Certe quidem hoc & ipse scis sicut factum est:
adulteriū. Si uiuum Aegsthum in edibus offendisset 255

Atrides ex Troia profectus flauus Menelaus,
Ipsi neque mortuo fusilem terram superfudisset:

Sed hunc canesq; & uultures lacraffent

Iacentem in planitie longe ab Argo, neq; aliquis ipsum
Fleuisset Achearū: ualde. n. magnum molitus est facinus. 260

Nos quidem. n. illic multas perficientes pugnas

Agamēno Sedebamus: hic quietus in seāssu Argi equos pascentis

nis exitium Multum Agamemnonis uxorem decipiebat uerbis.

narrat Nestor Hæc antea quidem renuebat facinus indecens
Diuina Clytemnestra. mentibus. n. utebatur bonis: 265

Apud. n. erat & poëta uir cui multum iniunxerat

Atrides ad Troiam iens custodire uxorem.

Sed quādo iā ipsum fatum Deorū firmauit ut pderetur,

Iam tunc quidem poëtam ducens in insulam desertam,

Reliquit auibus frustum & inuentum fieri: 270

Hanc autem uolens uolentem duxit propriam ad domū.

Multa autem foemora cōbussit Deorū sacris in altariis,

Multa autem iocalia suspendit, uestesq; aurumq;

Perficiens magnum facinus, quod nūquā sperauerat aīo.

Nos quidem. n. simul nauigabamus ex Troia uenientes 275

Atrides & ego, amabilia sentientes inuicem.

Sed quādo ad Suniū sacrū puenimus promōtoriū Athe-

Illic gubernatorem Menelai Phœbus Apollo (narum,

Propriis admirabilibus sagittis ueniens interfecit,

Temanem

- 280 Temonem cum manibus currentis nauis tenentem
 Phrontem Onetoridem, qui superabat oē genus hominum Phrontis
 Nauem gubernare, quando infestarent procelle. naucleri om
 Sic hic quidem tunc detentus est festinans quāuis ad uiam, bitus.
 Ut soāum sepeliret, & exequias præberet.
- 285 Sed quandō iam & ille iens ad nigrum pontum
 In nauibus concauis ad Malearum montem altum
 Peruenit currens: tunc iam luctuosam uiam late aspiciens
 Cogitauit: auctorum autem uētorū statū insudit, (Iupiter
 Vndasq; monstrificas, magnas, æquales montibus.)
- 290 Vbi diuidens partim quidem Cretæ appulit,
 Vbi Cydones habitabant Iardani arcam stagna.
 Est autem quoddam planum prominēsq; in mare saxū,
 In extrema Gortine in obsauro ponto,
 Vbi Notus magnam undā ad Scæū promōtoriū impellit
- 395 Ad Phæstum: paruis autē lapis magnam undā repellit.
 Hæ quidē illuc uenerunt: festinatione at fugerunt mortem
 Viri, sed naues ad cautes fregerunt
 Vnde: sed quinq; naues nigras prorās habentes
 Aegypto applicuit ferens uentusq; & aqua.
- 300 Sic is igitur illic multas opes & aurum congregans,
 Errabat cum nauibus ad alienigenas homines.
 Interea autem illa Aegisthus molitus est donū tristia, Agamēno
 Interficiens Atridem: domitus est autē populus ab ipso: nis interia
 Per septennium autem imperauit multi auri Mycenæ: tus.
- 305 Ipsi autem octauo malum uenit generosus Orestes
 Statim ab Athenis: interfecit autem patriadam Orestes pa
 Aegisthum dolosum, qui ei patrem inelytum interfecit. trem ulāsā
 Sanē hunc interficiens paut sepulchrales ludos Arguis, tur.
 Matrisq; odiose & impotentis Aegisthi:

Eodem

ODYSSEAE

Eodem autem die aduenit uox bonus Menelaus,
 Multa pcedosa ducens quotquot eius nauespodus ferret.
 Et tu amice ne diu ab ædibus procal erraueris,
 Resq; relinquens uirosq; in tuis domibus
 Sic peruiaces, ne tibi penitus omnia comedant
 Res diuidentes: tu autem irritam uiam uenias.

Sed ad Menelaum ego uolo & iubeo
 Accedere, ille enim recens aliunde uenit
 Ab his hominibus, unde non speraret animo
 Redire, quem primum aberrare fecissent procellæ
 Ad pelagus magnum tale, unde neq; aues
 Eodẽ año uestigia ponunt, quoniã magnũq; uehemẽsq; est.
 Sed uade nunc cum nauiq; tua & tuis socijs:

Si autem uis pedester, adsunt tibi currusq; & equi,
 Adsunt & tibi filij mei, qui tibi duces itineris erunt
 Ad Lacedæmona diuinam, ubi flauus Menelaus:
 Roga autem ipsum ut uerum dicat:
 Falsum autem non dicat, ualde enim prudens est.

Sic dixit: sol autem ingressus est, & in tenebras iuit.
 His autem dixit Dea cæsia Minerva:

Minerva Nestori. O senex, ærte hæc prout deat dixisti:
 Sed agè, inadite quidem linguas, miscete & uinum,
 Ut Neptuno & alijs immortalibus
 Libantes de somno cogitemus, huius enim hora est:
 Iam enim lux abiit sub tenebras, neq; deat
 Diu deorum in conuiuium sedere, sed abire.
 Dixit Iouis filia: hi autem audiuerunt dicentem:
 His autem ministri quidem aquam in manus fuderunt:
 Fueri autem crateras coronauerunt potu:
 Distribuerunt autem omnibus, inapientes poculis:

Linguae

- 340 Linguas autē in ignem iecerunt resurgentesq; libauerūt.
Sed postq; libauerunt, biberuntq; quantū capiebat aīus,
Iam tum Minerva & Telemachus deo similis
Ambo cogitarunt concūam ad nauem redire:
Nestor autem rursus detinuit festiuiter reprehendens uer
- 345 Iupiter hoc prohibeat & immortales Dei alij, (bis:
Vt uos à me celerem ad nauem abeatīs,
Tamquamq; ab aliquo uel omnino nudo & paupere:
Cui neq; uestes & tragule multe in domo:
Neq; ipsi molliter, neq; hospitibus dormire:
- 350 Sed mihi adsunt quidem uestes & tragule pulchræ,
Neq; huius uiri Vlyssis dilectus filius
Nauis in tabulatis dormiet, donec ego
Viuiam: postea autem filij in ædibus relinquentur
Hospites hospitari quicunq; ad meas ædes uenerit.
- 355 Hunc rursus alloquitur est Dea casta Minerva:
Bene iam hæc dixisti senex amice: tibi autem deæt
Telemachum parere, quoniam multo melius sic.
Sed hic quidem nunc te simul sequetur ut dormiat
Tuis in ædibus: ego autem in nauem nigram
- 360 Ibo, ut hortor socios dicamq; singula.
Solutus enim inter hos senior dicor esse:
Qui autem alij amicitia iuniores uiri sequuntur,
Omnes cœui magnanimi Telemachi.
Ibi dormiam concūa in nauis nigra
- 365 Nunc: sed manē ad Cauconas magnanimos
Ibo, ubi debitum mihi debetur, neq; nouum,
Neq; pauca: tu autem hūc, quoniā tuas puenit ad ædes
Mitte am curruq; & filio: da autem ei equos
Qui tibi uelocissimi currere & robore optimi,

Sic

ODYSSEAE

Disparct Sic locuta, abiit caesia Minerva aui offisfrage similis, 376
 Minervus Stupor autem cepit omnes uidentes:
 Admiratus est & senex ut uidit oculis:
 Telemachi at cepit manū, uerbūq; fatus ē & cōpellauit:
 Nestor Te= O amice, non te spero malum & imbellum futurum,
 lemacho. Si iam te iuuenem sic Dei duces comitantur. 375
 Nō quidē. n. aliquis hic alius coelestes domos habitantiū,
 Sed Iouis filia prädatrix Tritogenia,
 Quae sanē & patrē bonum inter Argiuos honorabat.
 Sed regna sis propitia; da autem mihi gloriam bonam,
 Ipsi, & filijs, & casta uxori: 380
 Tibi autē rarsus ego sacrificabo bouē iuuenē aplifrōtē,
 Indomitam, quam nondum sub iugum duxit uir.
 Hanc tibi ego sacrificabo aurum cornibus arcū fundēs.
 Sic dixit precatus: hunc autem audiuit Pallas Minerva.
 Hos autem praibat strenuus eques Nestor, 385
 Filios & generos proprias ad aedes pulchras.
 Sed quando ad aedes peruenerunt inclitas huius Regis,
 Ex ordine sederunt in sedibusq; thronisq;
 His senex uenientibus cratera miscuit
 Vinum dulcis potus, quod decimo anno 390
 Aperuit proma, & cooperculum soluit.
 Hoc senex cratera miscuit: multa autem Minervae
 Supplicauit, libans filiae Iouis aegidem habentis.
 Sed postquā libauerunt, biberuntq; quātū uoluit anim⁹,
 Hi quidem dormituriētes iuerunt domum unusquisq; 395
 Hunc autem ibi dormire fecit strenuus eques Nestor,
 Telemachum dilectum filium Ulyssis diuini,
 Itur cubi= Perforatis in lectis sub portae ualde sonanti:
 tum. Iuxta autem bellicosum Pisistratum duce uiro-
 rum,
 Qui ci

395 Qui ei iunior inter filios erat in ædibus:

Ipse autem rursus dormiuit in conclau domus altæ.

Huic uxor Regina lectum parauit & cubile.

Quando at diluaculum generans apparuit rosea Aurora,

Surrexit ex lecto strenuus eques Nestor:

Egressus autem sedit in politis lapidibus,

400 Qui ei erant ante ianuas altas

Albi resplendentes liquore, in quibus quidem prius

Neleus sedit deis consultor similis:

Sed hic quidem iam à parca domitus ad inferos descendit:

Nestor rursus tunc sedit strenuus custos Achiuorum

405 Sæptrum tenens: arcum autem filij simul congregati sunt

Ex cubilibus uenientes, Echephronq;, Stratiusq;,

Perseusq;, Aretusq;, & similis deo Trasimedes,

Ad hos postea sextus Pistratus uenit heros:

Iuxta at Telemachum deo similem sedere fecerunt ducetes.

410 His autem uerba orsus est strenuus eques Nestor:

Nestoris si-

Statim mihi, filij dilecti, perficite desiderium,

lij iussu pa-

Vt primam ante alios deos placem Mineruam,

tris Miner

Que mihi manifesta uenit dei in conuiuium solemnè.

uæ sacrum

Sed alius quidem in campum ad bouem cat, ut celeriter apparant.

415 Veniat: agat autem bouem bubulcus uir:

Vnus autem ad Telemachi magnanimi nauem nigram.

Omnes profectus socios ducat: relinquat autem duos solos:

Vnus rursus aurificem Laëræa huc inbeat

Venire, ut bouis aurum cornibus circumfundat:

Laëræas

420 Vos autem alij manete hic simul: dicite autem intus

aurarius

Ancillis in ædibus inclitis conuiuium parare,

faber.

Sedesq; lignaq; circum, & limpidam ferre aquam.

Sic dixit: hi autem omnes exequébantur. uenit quædæ bos

D

Ex

Ex agro:uenerunt autem celeri à naui equali
 Telemachi socij magnanimi:uenit & aurifex
 Instrumenta in manibus tenens fabrilia absoluentia artē,
 Inademq; malleumq; benefactamq; forapem,
 Quibusq; aurum laborabat:uenit & Minerva
 Sacrificijs occurrens:senex autē equorundomitor Nestor
 Aurum dedit:hic autem postea bouis cornibus arcū sudit
 Studiose mollificans,ut ornamenta Dea gauderet intuita:
 Bouem at ducēbāt cornibus Stratius & diuus Echephrō:
 Aquas autē ad lauandū ad ipsos Aretus in pulchro lebate
 Venit ex cubiculo ferens:altera autem tenebat molas
 In anistro: securim uerò bellicosus Thrasymedes
 Autam habens in manu astatat bouem perassurus:
 Perseus autē lagenam tenebat:senex autem eques Nestor
 Aquamq; molasq; cepit:multa autem Minerue
 Supplicauit inapiens capitis pilos in ignem iadens.
 Sed postquā precati sunt,& molas proiecerunt,
 Statim Nestoris filius magnanimus Trasymedes
 Peraffit iuxta stans:securis autem incidit neruos
 Ceruias:soluit autem bouis robur,ululabant
 Filieq; sponseq;,& uerecunda uxor
 Nestoris Eurydice maior natu Clymeni filiarum.
 Hi quidem postea eleuantes à terra late uie
 Tenebant, sed iugulauit Pisistratus diuus uirorum.
 Ex hac postquā ater cruor effluit, reliquit & ossa spūs,
 Statim ipsam diuiserunt:statim & crura exaderunt
 Omnia,ut decuit,omento obduxerunt,
 Duplia facientes,ipsaq; cruda imposuerunt:
 Torrebat autem sub lignis:senex rubrum autem uinum
 Infudit:iuuenes autē apud ipsū tenebant ueruaquinq;
 (ordines habentia manibus.

Bouis ma= Perassit iuxta stans:securis autem incidit neruos
 etatio.

Eurydice Nestoris
 uxor,

455 Sed postquā crura tosta sunt, & intestina comesta sunt,
 Minutatimq; inaderunt & alia, & uerubus trāsfixerūt:
 Assauerunt autem acuta uerua in manibus habentes:
 Interim autem Telemachum lauit pulchra Polyasta
 Nestoris ultima filia Nelēide.

460 Sed postquā lauitq; & unxit pingui oleo,
 Circūque ipsum pallium pulchrum icāt & tunicam,
 Ex balneo exiuit corpore immortalibus similis:
 Apud autem Nestorem iens sedit pastorem populorum.
 Hi at postquā assauerūt carnes exteriores & traxerūt,

465 Epulabantur sedentes: uiri autem honesti accefferunt,
 Vinum infundentes in aureis poculis.
 Sed postquā potus & abi desyderium eiecerunt,
 His uerba orsus est gerenius eques Nestor:
 Filij mei, cia Telemacho crinitos equos

470 Iungite sub currus ducentes, ut peragat iter.

Sic dixit: hi huic maxīe quidē audiuerūt & paruerūt:

Statim autem iunxerunt sub curribus celeres equos:

Mulier autem proma panem & uinum infudit,

Obsoniaq; qualia comedunt à Ioue nutriti Reges:

475 Supra autem Telemachus pulchrum ascendit currum:

Iuxtā autem Nestorides Pisisstratus eximius uirorum

Currumque ascendit, & habenas accepit manu:

Verberauit autem ut irent: hi autē non inuiti uolauerūt

In campum: reliquerunt autem Pyli altam urbem.

480 Hi autem per totam diem iterfecerunt iugū arcūferētes,

Ociditque Sol: adumbrateque sunt omnes uiæ:

In Pheras autem peruenerunt Dioclis ad domum

Filij Orūlochi, quem Alpheus peperit filium:

Ibi at noctē requeuerūt: hic autē ipsis hospitalia apposuit:

D ij

Quando

Telemachus profectus
 ascitur ad Menclanum

ODYSSEAE

Quando autē dilucalūgenerans apparuit rosea Aurora, 485
Equosq; iunxit, supraq; currus ornatos ascendit:
Verberauit at ut inātarentur: hi at non inuiti uolauerūt:
Peruenerunt at in campum frugiferum: ibi autem postea
Perficebant uiam, tantā enim absoluerunt ueloces equi.
Occiditq; sol, adumbrateq; sunt omnes uia.

ARGVMENTVM M. Δ. HOMERI COMPOSITIONIS.

Apud Menelaum hospitatus cum Pisistrato Telema-
chus, annūciat quae in Ithacā a proas fiunt: postea narrat
ipsi Menelaus de reditu Graecorum, & Protei uatiānio,
per quod agnouit Agamemnonis mortem, & quod Vlys-
ses apud Calipsō esset. Consilium autem fit procorum de
Telemacho interficiendo: consolatur autem Minerva per
somnia Penelopem, propter filij peregrinationem egre-
ferentem, per simulacrum, assimilata Iphthimae Pene-
lopes sorori.

Odyssea

ODYSSEAE .Δ. HOMER I
COMPOSITIONIS.

In Delta, didicit de patre ab Atride insidijs petitus fili-
lius.

I peruenerunt concauam ad Lacedæ-
mona magnam:

Ad autem domos appulerunt Menelai
illustris:

Hunc inuenerunt conuiuantem nuptias
multis sodalibus,

Filij & filie nobilis, propria in domo:

5 Hanc quidem Achillis fortis filio mitebat:

In Troia enim primum promiserat & annuerat

Dare: his autem Dij nuptias persequerunt.

Hanc igitur hic tunc equis & curribus misit ire

Mirmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat:

10 Filio autem ex Sparta Alektoris adduxit filiam:

Qui illi charissimus natus est fortis Megapenthes

Ex serua: Helenæ at Dij filium non amplius ostederunt?

Postquam primum genuit filiam amabilem

Hermionem, quæ speciem habebat aureæ Veneris.

15 Sic hi quidem conuiuabantur in alta magna domo

Vicini & sodales Menelai illustris

Oblectantes: inter ipsos autem canebat diuinus cantor

Citharizans: duo autem saltatores inter ipsos

Ad modulationē canticis in grū sese uertebant in medio.

20 Hi autem rursus in uestibulis domorum, ipsiq; & equi,

Telemachusq; heros, & Nestoris clarus filius

Steterunt: proædens autem uidit præstans Eteoneus:

D iij Promptus

ODYSSEAE

Promptus minister Menelai illustris:
 Cepit at ire nunciaturus p domalia pastori populorū:
 Propè autem stans uerba pennata locutus est: 25
 Hospites quidam hi, nobilis ò Menelaë:
 Viri duo soboli autem Iouis magni similes sunt,
 Sed dic an ipsis soluamus uelocēs equos,
 An ad alium mittamus ire qui hospitetur?
 Iubet Me= Hūc at ualde īgemiscēs, allocutus est flauus Menelaus: 30
 nelaus ad= Non quidem stultus fuisti Boëthide Etneonē
 uenas ho= Antehāc, sed nunc quidem puer tanquā stulta loqueris:
 spatio susci= Certe quidem nos hospitalia munera multa comedentes
 pi. Aliorum hominum huc peruenimus, si modò Iupiter
 In posterum cessare faciat ab ærumna: sed solue equos 35
 Hospitum: ipsos autem prius introduce ad comedendum.
 Sic dixit: hic at ex domo cū festinatiōe exiuit: inſit au=
 Promptos ministros simul sequi seipsum. (tem alios
 Hī autem equos quidem soluerunt sub iugo sudantes,
 Et hos quidem ligauerunt in equinis præsepibus: 40
 Antè autē posuerunt auenas, & hordeū albū miscuerūt,
 Currūsque reclinauerunt ad parietes perlucidos:
 Ipsos autem introduxerunt ī diuinam domum: hi autē
 Admirabantur domum nobilis regis: (uidentes
 Tanquam. n. solis splendor erat uel lunæ, 45
 In domo alta Menelai illustris.
 Sed postquā delectati sunt uidentes oculis,
 In balnea ingressi polita loti fuerunt:
 Hos autem postquam ancillæ lauerunt & unxerūt oleo:
 Circū autem uestes molles posuerunt & tunicas, 50
 In sedibus sedere apud Atridem Menelaum:
 Aquam autem famula guturnio infudit ferens,
 Pulchro

Pulchro, aureo, super argenteo lebetē,
Ad lauandum: propeq; politam extendit mensam,
55 Panemq; uerecunda famula apposuit ferens,
Obsonia multa imponens, gratificans ex his quę aderāt:
Structor autem carniū lanx apposuit attollens
Variarum: apud autem ipsos posuit aurea pocula.
Hos ostendens allocutus est flauus Menelaus:

60 Panem simul apprehendite & gaudete: sed postea
Cœnam cum finieritis, interrogabimus quinam estis
Virorum: non enim uestrorum genus periit parentum:
Sed uirorum genus estis nobilium regum

Sæptrigerorum, quoniā nequaquā ignaui tales genuissēt:

35 65 Sic dixit, & ipsis dorſa bouis pinguia apposuit
Asa ī manibus accipiens, quā portionē apposuerāt ipsi,
Hi in abos paratos, appositos, manus immiserunt.
Sed postquā potus, & abi desiderium exemerunt,
Iam tunc Telemachus allocutus est Nestoris filium,

40 70 Propē tenens caput, ut non audirent alij:

Animaduerte Nestoride meo grāte animo,

Acrisque splendorem, & domos resonantes:

Aurique, electrique, & argenti, & eboris,

Iouis sanē talis est olympij intus aula, (inspidentem. Menelai

45 75 Quanta hæc infinita & multa sunt? admiratio me tenet regia.

Hunc loquentem intellexit flauus Menelaus,

Et ipsos alloquens uerba pennata dixit: (posset.

Filij charissimi, ærte cū Ioue mortaliū nullus cōtendere Menelaus

Immortales. n. huius domus & possessiones sunt:

80 Virorum autem uel aliquis mihi contendet, uel & non cholabo

Possessionibus: ærte. n. multa passus, & multū errans, res suos

Duxi in nauibus, & octauo anno ueni

narrat.

D iiij

Per

ODYSSEAE

Per Cyprum, Phœniâmq; & Aegyptios uagatus,
 Ad Acthiopasq; perueni, & Sidonios, & Erembos,
 Et Lybiam, ubi agni statim cornuti sunt: 83
 Ter enim pariunt oues perfectum in annum:
 Vbi quidem neq; dominus indigus est, neq; pastor
 Casei & carniū, neq; dulcis lactis,
 Sed semper præbent per totum annum lac exugere.
 Donec ego arca illa multas opes congerens 90
 Erraui, interim mihi fratrem alius interfecit
 Clâm ex inopinato dolo perniciosæ uxoris:
 Sic nequaquam gaudens his possessionibus dominor:
 Et à patribus hæc debetis audire quicunq; uobis
 Sunt, quoniâ ualde multa passus sum, & perdidî domũ 95
 Bene ualde habitatam, capientem multa & bona:
 Quorum utinam tertiam habens in domibus partem
 Habitarem: uiri autem salui essent qui tunc perierunt
 Troia in lata, longè ab Argo equos pascente:
 Sed tamen omnes quidem lugens & dolens, 100
 Sæpe in domibus sedens nostris,
 Interdum quidem luctu mētē delector: interdū at rursus
 Cesso: CELER autem sadetas tristis luctus.
 Horum omnium causâ non tantum lugeo dolens,
 Quantum unius qui mihi somnum inimicũ fecit & abum 105
 Recordanti: quoniâ nullus Achiuorum tantũ laborauit,
 Quantum Vlysses laborauit & sustulit: ideo huic futuri
 Ipsi dolores: mihi at mœror semper intolerabilis (erant
 Illius causa: quomodo iam diu abest, neq; qcquã nouimus
 Viuat hic an mortuus sit: lugent ipsum 110
 Laërtesq; senex, & prudens Penelope,
 Telemachusq; quem reliquit recens natum in domo.

Sic

- Sic dixit: haec autem pp patrē de syderiū mouit luctus,
 Lachrymāq; à palpebris i terrā fudit de patre audiens,
 115 Vestem purpuream contra oculos tollens
 Ambabus manibus: uidit autem ipsum Menelaus:
 Cogitauit autem postea mente & animo,
 An ipsum de patre sineret mentionem facere,
 An prius interrogaret, singulaq; narraret.
 120 Donec hic hec uolubabat in mente & in animo,
 Helena è cubiculo odorato, alto
 Egressa est, Dianæ auream colum habenti similis:
 Huic Adrasta cathedram bene fabrefactam posuit:
 Alappe autem tapetem tulit ex molli lana:
 125 Phylo autem argenteam astellam tulit, quam ei dedit
 Alandra Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
 Aegyptijs, ubi plurimæ in domibus opes iacent:
 Ille Menelao dedit duo argentea labra,
 Et geminos tripodas, & decem auri talenta:
 130 Seorsum at Helena uxor præbuit pulcherrima dona:
 Aureamq; colum, astellamq; rotundam dedit
 Argenteam: auro autem labia absoluta erant:
 Hanc ei famula Phylo apposuit ferens,
 Filo laborato plenam, sed in ipsa
 135 Colus extensa erat, uiolæam lanam habens:
 Sedit autem in cathedra: scabellum at sub pedibus erat:
 Statim autem hec uerbis uirum interrogauit singula:
 Scimus profectò Menelaë generose quinam hi
 140 Virorum dicunt peruenisse nostram domum,
 Mentiar, an uerum dicam? iubet autem me animus.
 Nondum enim aliquem dico ita similem uidisse,
 Neq; uirum, neq; foeminā: admiratio me hēt inspicientem, tur.

Helene or
natus.

Helena cū
Menelao
de adue-
nis fabula.

Vt

ODYSSÆAE

Vt hic Vlyſſis magnanimi filio ſimilis eſt
Telemacho, quem reliquit recens natum in domo
Ille uir, quando mei impudentis cauſa Achiui
Veniſtis ſub Troiam, bellum audax mouentes.

145

Huic reſpondens locutus eſt ſlauus Menelaus:
Sic nunc & ego conſidero mulier, ſicut tu putas.

Illius enim tales pedes, talesq; manus,
Oculorumq; iactationes, caputq; de ſuperq; capilli:
Et nunc arte ego recordans de Vlyſſe,

150

Narrabam quæcunq; ille in ærumna exiſtens laborauit
Circa me: ſed hic copioſa ſub ſupalijs lachrymã funde
Veſtem purpuream contra oculos eleuans. (bat:

Huic rurſus Neſtorides Piſiſtratus contrã locutus eſt: 155

Atride Menelaë, nobiliſ primæps populorum:

Piſiſtratus
quinã ſint
edicit.

Illius quidem hic filius eſt uerè ſicut diãs:

Sed prudens eſt: auerſatur autem in animo,

Sic ueniens primùm uerborum iactationes oſtendere

Coram te, cuius nos tanquã dei delectamur uoc,

160

Sed me præmiſit gerenius bellicoſus Neſtor,

Hunc ſimul comitem ſequi: deſyderabat. n. te uidere,

Vt eum, uel uerbo admoneres, uel opere.

» M V L T O S. n. dolores habet patre filius abeũte

In domibus, cui non multi adiutores ſunt:

165

Sicut nunc Telemacho: ille quidem abeſt, neq; huic alij

Sunt qui in populo auertant iniuriam.

Huic autem reſpondens, locutus eſt ſlauus Menelaus:

Papè, arte ualde amã uiri filius meam domum

Menelaus Peruenit, qui gratiã mei multa laborauit ærtamina:

170

dolet Vlyſ Et ipſum dixi reuerſum amicè tractare ſupra alios

ſem abſetẽ Achiuorum, ſi nobis ſuper mare reditum dediffet

Nauiſus

- Nauius uelocibus fieri olympius lateaspidens Iupiter,
 Et illi in Argo cōdidisse ciuitatē, & domos fabricassem,
 175 Ex Ithaca duāns cum possessionibus, & filio proprio,
 Et omnibus populis, unam ciuitatem populans:
 Quæ circum habitant subditæ sunt autem mihi ipsi,
 Et frequenter hic existentes conuersaremur, neq; nos
 Aliud diduxisset diligentesq; delectantesq;
 180 Priusquā cum mortis obscura nebula cooperuisset.
 Sed hæc quidem inuisurus erat Deus ipse,
 Qui illum infelicem reditu carentem solum fecit.
 Sic dixit: his autem omnibus cupiditatem concitauit.
 Fleuit quidem Argua Helena Ioue prognata,
 185 Flebat & Telemachus, & Atrides Menelaus: Pisistratus
 Neq; Nestoris filius illachrymos habebat oculos: Antilochū
 Recordatus est. n. in animo strenui Antilochi, luget.
 Quem Auroræ interfecit lucidæ inclutus filius.
 Huius hic recordatus uerba pennata dixit: Antilo=
 190 Atride, supra quidem mortales te prudentem esse, chus à Mē=
 Nestor dixit senex, quando mentionem faceremus de te none occi=
 In suis domibus, & nos inuicem interrogarenus; sus.
 Et nunc si quo modo liæt, morem geras mihi. nō. n. ego
 Delector lugens post coenam: sed & Aurora
 195 Erit uerenouogenita: auersor quidem nequaquam
 Flere illū, qui mortuus ē mortaliū, & mortē cōsecutus ē.
 Hic certe, & honor unicus miseris mortalibus,
 Tonderēque comam, funderēque lachrymam à genis:
 Etenim meus mortuus est frater nequaquam pessimus
 200 Arguorum: debes autem tu scire: non n. ego
 Interfui, neq; uidi: supra autē alios dicūt fuisse (latoŕē.
 Antilochum: supra alios quidē ad currēdū uelocē, & bel
 Hunc

ODYSSEAE

Hunc autem respōdens,alloatus est flauus Menelaus:

O amice, quoniam tot dixisti quot prudens uir
Dixisset, & fecisset, & qui maior natu esset. 205

Talis enim & patris es, qui & prudentia loqueris:

Facile autem cognosci potest proles uiri, cui Iupiter

Felicitatem decreuerit, uxoremq; ducenti ac nascenti,

Vt nunc Nestori dedit perpetuo per dies omnes

Ipsum quidem molliter senescere in domibus: 210

Filios rursus prudentesq;, & hastis esse optimos.

Nos autem fletum quidē relinquamus, qui prius factus ē:

Cœnæ autem rursus recordemur: manibus autem aquam

Infundant; uerba autem & manē erunt

Telemacho & mihi ad dicendum uicissim. 215

Sic dixit: Asphalio autem aquam in manus fudit

Promptus minister Menelai inclyti.

Hi in cibos promptos, appositos, manus icērunt.

Pharmacū Tunc rursus alia cogitauit Helena ex Ioue nata.

Helena di- Statī ī uinū iniecit mediāmētū unde bibebāt (cēs oīum; 220

scutiens Luctū expellens, & irā sedans, malorū obliuionem indu-

tristitiam Quicūq; hoc deglutiuerit, post q̄ ī cratera īmixtū fuerit

Nequaquā p̄ diē integrū effundere posset lachrymā à

Neq; si illi mortua esset materq; paterq;, (genis,

Neque si coram ipso fratrem, uel charum filium 225

Ense trucidarent: hic autem ocalis uideret.

Talia Iouis filia habebat medicamenta prudentia,

Polydāna Bona, quæ ei Polydamna præbuit Thonis uxor

Aegyptiæ, ubi plurima producit fertile aruum

Medicamenta: multa quidem bona mixta: multa at̄ mala; 230

Medicus est autem unusquisq; sciens supra omnes

Homīnes: arte enim Pæonis sunt ex sobole.

Sed

Sed postquam immisit, iussitq; unum infundere,
Rursus uerbis respondens allocuta est:

235 Atride Menelaë, atq; etiam isti

Virorum bonorum filij, arte Deus aliud post aliud
Iupiter bonumq; malumq; dat: potest enim omnia.
Nunc conuiuamini sedentes in domibus,
Et uerbis oblectemini, decet enim dicam:

240 Omnia quidem non ego loquar: neque nominabo

Quot Vlyssis patientis sunt artamina,
Sed quale hoc fecit & tolerauit fortis uir.

Helena de

In populo Troianorum, ubi passi estis detrimēta Achiiui,

Vlysse, &

Seipsum uerberibus asperis domans,

Ilij excidio

245 Vestes laceras arcum humeros imponens seruo similis,
Virorum hostiū ingressus est ciuitatem latus ias habetē:

Alij autem seipsum uiro occultans assimilauit

Deſtæ, qui nullo mō talis erat in nauibus Achiuorum:

Huic similis ingressus est Troianorū ciuitatē: hi autē igno

250 Oēs: ego autem ipsū sola agnouī talē existētē, (rauerunt

Et ipsum interrogauī: hic autem astutia ciuitabat.

Sed quando ipsum ego laui & unxi oleo,

Circum autē uestimēta indui, & iurauī firmum iusiurādū,

Non prius me Vlyſsem inter Troianos manifestare,

255 Quam ipse in naues uelocēs tentoriaq; perueniret:

Et tunc mihi totam mentem dixit Achiuorum:

Multos autem Troianorum cum interfecisset acuto ense,

Venit ad Arguos: prudentiam autem attulit multam.

Tunc aliæ Troianæ autē eiulabant, sed meum cor

260 Gaudebat, quoniam iam mihi cor mutatum erat reuertī

Retro domum: infortunium autē suspirabam quod Venus

Dedit, quando me duxit illuc à chara patria terra.

Filiamq;

ODYSSEAE

Filiamq; meam relinquens, thalamumq; uirumq;
Non aliquo indigente, neq; mente, neq; itē pulchritudine.

Hanc autem respondens allocutus est flauus Menelaus: 265

Certe hæc omnia mulier secundum decens dixisti:

Iam quidem multorum didici consiliumq; mentemq;

Virorum heroum, multam et adij terram:

Sed nondum tale ego uidi oculis,

Quale Vlyssis prudentis fuit charum cor: 270

Quale et hoc fecit, et sustinuit fortis uir

Equo in bene fabrefacto, ubi sedebamus optimi quique

Arguorum Troianis mortem et fatum ferentes.

Venisti postea illuc: inducturus autem te erat

Deus qui Troianis uolebat gloriam præbere: 275

Et te Deiphobus deo similis sequebatur euntem:

Ter autem circuisi concuas insidias tangens:

Nominatim autem Danaorum nominasti optimos

Omnium Arguorum, uocem assimilans uxoribus.

Helena

equo inclu

fos nomina

tim uocæ =

uit.

Sed ego, et Tyrides, et magnus Vlysses,

Sedentes in medijs audiuius, ubi uocem edidisti:

Nos quidem ambo cogitabamus inātati,

Vel exire, uel intus statim respondere.

Sed Vlysses detinuit, et compressit desiderantes quauis,

Tunc alij quidem omnes tāti erant filij Achiuorum: 285

Anticlus autem tibi solus respondere uerbis

Voluit, sed Vlysses os manibus compressit

Indefinenter fortibus: seruauit autem omnes Achiuos.

Iā diu at tenebat, donec te seorsū abduxit Pallas Miner =

Telemas =

chus Me =

nelao.

Huic rursus Telemachus prudēs contra locutus ē: (ua 290

Atride Menelaē, nobilis princeps populorum:

Molestius est, nō, nilli hæc auerterunt tristem mortem:

Neq;

Neq; si ei cor ferreum intus fuisset.

Sed agite, in lectum uertite nos, ut iam

295 Somno sub dulā oblectemur dormientes.

Sic dixit: Argua autem Helena famulabus iussit

Lectos sub portici ponere, & strata pulchra

Purpurea imponere, sternereq; desuper tapetes,

Indumentaq; imponere mollia desuper ad induendum;

300 Ille autem egressæ sūt ex domo facē in manibꝫ habētes:

Lectos autem strauerunt: hospites autem eduxit præco.

Hi quidem in uestibulo domus illic dormierunt

Telemachusq; heros, & Nestoris illustris filius:

Atrides autem dormiuit in conclauī domus altæ:

305 Iuxta at Helena lōgāuestē habēs abauit diua mulierū.

Quando autem mane genita apparuit rosea Aurora,

Surrexit ex lecto in pugna bonus Menelaus,

Vestimenta induens: arcū at ensē acutū posuit, hūeros:

Pedibus autem sub robustis ligauit bona calāmenta:

310 Cœpit autem ire ex thalamo deo similis contrā:

Telemacho autem asedit, uerbūq; dixit, & denominauit:

Quæ autem te necessitas duxit Telemache heros

In Lacedæmona magnam, supra lata dorsa maris?

Publicum, an proprium? hoc mihi acere dic.

315 Huic rursus Telemachus prudens contrā loatus est:

Atride Menelaë, nobilis princeps populorum:

Veni si aliquam mihi famam de patre dicas:

Cōsumitur mihi domus: perierunt autem pingua opera:

Inimicorū at uirorum plena domus est: qui mihi semper

320 Oues frequentes iugulant, & curuos pedes habētes boues,

Matris meæ proci superbam iniuriam habentes,

Iatꝫo nunc ad tua genua peruenio, si uelis

Itur cubi-
tum.

Querit Me-
nelaus cau-
sam pro-
fectionis.

Illius

ODYSSEAE

Illius lugubrem mortem dicere sibi uidisti
 Oculis tuis, uel alius uerbum audiuiſti
 Errantis: ualde enim ipſum ærumnoſum peperit mater. 325
 Neque in aliquo me ueritus blandiaris, neq; miſerans,
 Sed rectè mihi narrato quomodò occuriſti ſpectaculo:
 Supplico, ſi unquam tibi pater meus bonus Vlyſſes,
 Vel uerbum, uel opus aliquod polliatus perſeāt,
 Populo in Troianorum, ubi paſſi eſtis detrimēta Achiui: 330
 Horum nunc mihi recordare, & mihi uerum dic.

Hunc at ualde ſuſpirans allocutus eſt flauus Menelaus:
 Papè, ærte ualde fortis uiri in lecto
 Voluerunt dormire imbelles ipſi exiſtentes.

Quemadmodum quando in ſylua cerua fortis leonis
 Hinnulos dormire collocans nupernatos lactentes,
 Colles inquit, & ualles herboſas

Pascens: hic autem poſtea ſuum ingreſſus eſt abile:
 Ambobus autem his turpem mortem præbuit.

Sic illis Vlyſſes turpem mortem aſſeret.

Vtinam enim ô Iupiter pater, & Minerua, & Apollo,
 Talis exiſtens qualis olim bene ædificata in Leſbo,

Ex prouocatione cum Philomelide luctatus eſt ſurgens:
 Deicāt autem fortiter: letati ſunt autem omnes Achiui:

Talis exiſtens cum procis uerſaretur Vlyſſes,

Omnes at moriētes fierent amararumq; nuptiarum.

Hæc autem quæ me interrogas & precaris, non ego

Alia præter uerum dicam declinando, neque decipiam.

Sed quæ quidem mihi dixit ſenex marinus uerax,

Horum nullū tibi ego abſcondam uerbū, neq; occultabo: 350

In Aegypto me adhuc huc dei apientem redire,

Detinebant: quoniā eis non ſacrificiū pfecta ſacrificiā:

Iſti

Menelai
 nauigatio

- Isti autem semper uolunt Dei recordari præceptorum.
 Insula postea quædam est undoso in ponto,
 355 Aegyptum contra: Pharum autem ipsam uocant:
 Tantum longe, quantum per totum diem concava naui
 Persicaret, cui stridens uentus secundu inspirat retrò:
 Inest autem portus tranquillus, unde naues æquales
 In mare deducunt, exhaurientes nigram aquam:
 360 Hic me uiginti dies detinuerunt Dij, neq; unq; uen secūdi
 Spirantes apparuerunt à mari flantes, qui nauium
 Comites sunt per lata dorsa maris:
 Et uiatia omnia consumpta essent, & robora uirorum,
 Nisi quædam me Dearum miserata esset, & mei miserta
 365 Protei præpotentis filia marini senis
 Idothea. huic. n. maximè animum moui,
 Quæ mihi soli pereunti obuiavit separatim à socijs.
 Semper. n. aræ insulam uagantes piscabantur
 Adundis hamis: affligebat autem uentrem fames.
 370 Hæc prope me stans uerbum dixit, & locuta est: Idothea
 Fatuus es, ò hospes, ualde tantum, an stultus? Menelao
 An uoluntarius negligens es? & gaudes dolores patiens? errati dat
 Quòd iamdiu in insula detineris: neque aliquem finem consilium.
 Inuenire potes: minuitur autem animus sòdorum?
 375 Sic dixit, sed ego ipsa respondens allocutus sum:
 Dicam quidem quæcunq; tu es dearum:
 Quia ego non uoluntarius detineor, sed uideor
 In deos peccasse, qui cælum latum habitant.
 Sed tu mihi dic (Dij. n. omnia sciunt)
 380 Quisnam me immortalium impedit, & ligauit à uia
 Reditumq; quomodò per mare uadam piscosum?
 Sic dixi: hæc autem statim respondit diua dearum:

B

Tibi

ODYSSÆAE

Proteus

Tibi enim uero ego hospes ualde uerè dicam:
Ventitat quidam huc senex marinus uerax,
Immortalis Proteus Aegyptius, qui maris
Totius gurgites nouit, Neptuni minister:

385

(Hunc autem meum dicunt patrem esse & me genuisse)
Hunc si quo modo tu posses in insidijs positus exāpere,
Ille tibi diceret uiam, & mensuras itineris,

Reditumq; quomodo per mare ibis piscosum:

890

Ac etiam tibi diceret nobilis si uelis,

Quicquid in domibus malumq; bonumq; contingit,

Abeunte te per longam uiam diffialemq;.

Sic dixit: sed ego ipsam, respondens, alloatus sum:

Ipsa nunc excogita tu dolum diuini senis,

395

Ne aliquo modo praeuidens, uel praeſciens fugiat:

Difficilis. n. est Deus, ut à mortali homine capiatur.

Sic dixi: hæc autem statim respondit magna dearum:

Tibi. n. ego ualde uerè dicam:

Quando sol medium cælum consendit,

400

Idothea de Tunc ex mari egreditur senex marinus uerax,

patre Pro = A flatu zephyri nigra spuma tectus:

teo capien Egressus autem dormit sub spelundis concavis:

do consiliū. Circū at ipsū phocæ puos pedeshabētes pulchri maris,

Simul frequentes dormiunt à cæno mari exeuntes:

405

Amarum spirantes maris multos gurgites habētis odorē:

Illuc te ego duāns simul cum Aurora apparente,

Colloabo per ordinem: tu autem bene elige sodos

Tres, qui tibi apud naues benefabre factus optimi sunt:

Omnes autem tibi dico astutias senis:

410

Phocas quidem primum numerabit, & per ipsas incedet,

Sed postquā omnes numerauerit & uiderit,

Dormiet

Dormiet in medijs æu pastor in gregibus ouium:

Hunc quidem ubi primum dormientem uideri tis,

415 Et tunc postea uobis curæ sit, roburq; uisq;

Illic at tenere, promptum & festinantem quamuis fugere:

Omnia autem fieri tentabit, quæ in terra

Reptilia sunt, & aqua, & diuinus ignis:

Vos autem firmiter tenete, magisq; comprimate,

420 Sed quando te ipse interrogauerit uerbis,

Talis existens qualem dormientem uidistis,

Et tunc iam abstineq; à ui, solueq; senem

Heros: interroga autem deorum quis te opprimit

Reditumq; quomodo per mare uenias piscosum.

425 Sic effata, sub mare subiit undosum.

Sed ego ad nauës, ubi steterant in arenis,

Iui: multa autem mihi cor cogitabat eunti.

Sed postquam in nauim deueni & mare,

Coenamq; preparauimus, & uenit immortalis nox,

430 Iam tunc dormiuimus in littore maris:

Quando autem mane genita appuit roseos digitos habens

Et tunc secundum littus maris lati

(Aurora,

Iui, multa deos precans: sed socios

Tres duxi, quibus maxime confidebam ad oëm impetum:

435 Tunc autem hæc subiens maris latum sinum,

Quatuor phocarum ex mari pelles attulit:

Oës at erant nup̄ decoratæ: dolum at excogitauit patri:

Cubilia autem in arenis effodiens marinis

Sedebat expectans: nos at ualde prope uenimus ipsam:

440 Per ordinem at collocauit: iniicit autem pellem unicuiq;

Illic grauissimus insidiarum modus fuit. consumebat. n.

Phocarum marinarum pernitiosissimus odor. (grauiter

B ij

Quis

Idotheæ
doli in
patrens

ODYSSEAE

Quis.n.marinum iuxta æte dormierit?
 Sed ipsa saluauit, & excogitauit magnum iuuamen:
 Ambrosiam sub nares uniaiq; posuit afferens, 445
 Suauiter ualde spirantem:extinxit autem æti odorem:
 Totum autem per diem passusumus toleranti animo:
 Phocæ at ex mari exiere congregatæ:hæ quidem postea
 Per ordinem dormierunt iuxta littus maris:
 Meridianus at senex exijt ex mari:inuenit at phocas 450
 Pingues:omnes autem adiit:recensuit autem numerum:
 Nos autem primos numerauit inter ceter, neq; animo
 Putauit dolum esse:postea autem accubuit & ipse:
 Nos autem conclamantes irruimus:draum autē manus
 Icamus,neq; senex dolose oblitus est artis, 455
 Sed primum leo factus est iubatus,
 Postea draco & pardus,atq; magnus aper
 Factus est,& humida aqua,& arbor alta:
 Nos autem firmiter tenebamus toleranti animo.
 Sed quando grauitertulit senex dolosa sciens, 460
 Et tunc me uerbis interrogans allocutus est:
 Quis tecum Atrei fili deorum consuluit consilia,
 Vt me aperes iuitū i insidijs positus:quare tibi opus ē?
 Sic dixit:sed ego ipsum,respondens,allocutus sum:
 Scis ô senex(cur me hæc deapiens interrogas?) 465
 Quod diu in insula detineor,neq; aliquem finem
 Inuenire possum:minuitur autem mihi intus cor.
 Sed tu mihi dic(Dij autem omnia sciunt)
 Quis me immortalium impedit,& ligauit a uia
 Reditumq; quo pacto per mare ibo piscosum? 470
 Sic dixit:hic autem me rursus respondens,allocutus ē:
 Sed ualde debebas louiq; alijsq; dijs

Sacrificans

Proteus ca
 ptus a Me-
 nelao,

Sacrificans sacra pulchra nauim cōscēdere, ut citissimē
Tuam in patriam peruenires, nauigans p nigrum mare.

475 Non.n. tibi prius fatum est amicosque uidere, & puenire
Domum bene ædificatam, & tuam in patriam terram,
Quam cum Aegypti ex Ioue fluentis fluij
Rursus ad aquā peruenias, sacrificasq; sacras hecatōbas
Immortalibus dijs, qui cœlum latum habitant:

480 Et tunc tibi dabunt uiam Dij quam tu cupis.

Sic dixit: sed mihi fractum est charum cor:

Quoniam me rursus iussit per nigrum mare

Ad Aegyptum ire, longam uiam difficilemq;.

Sed & sic ipsum uerbis, respondens, allocutus sum:

485 Hæc quidem sic perficio senex sicut tu iubes.

Sed agè, mihi hoc dic, & uerè narrato:

An omnes cum nauibus incolumes uenerint Græci,

Quos Nestor, & ego reliquimus, de Troia euntes?

An aliquis perierit morte amara sua in nauis?

490 An amicorum in manibus postquàm bellum absoluit?

Sic dixi: hic autem me, rursus respondens, allocutus ē:

Atride, ne me interroges, neq; tibi opus est

Scire, neq; discere meum animum, neq; te dico

Diu sine lachrymis fore, postquàm bene oīa audieris:

495 Multi.n. horum periere: multi autem relictī sunt:

Duces autem duo soli Græcorum loricatorum

In reditu perierunt: in pugna autem & tu affuisti:

Vnus autem adhuc uiuus detinetur lato in mari,

Ajax quidem cum nauibus periit longos remos habētib;:

500 Ad Gyraea quidem primū Neptunus impulit

Saxa magna, & seruauit à mari:

Et profectò effugisset mortem, quāuis insensus Mineræ:

E iij Nisi

ODYSSEAE

Aiacis
Oilei exia-
tus,

Nisi ualde superbū uerbū emisisset, & ualde laesus eēt.
Dixit inuitis Dijs effugisse undam maris:
Hunc Neptunus alta uocē audiuit loquentem: 505
Statim postea tridentem accipiens manibus fortibus,
Peraussit Gyreum saxum, & absadit ipsum:
Et pars quidem illic mansit: frustum at̄ iadit in mare:
In hoc Aiax primum insidens ualde laesus est:
Hunc autem portauit per mare infinitum, undosum. 510
Sic hic quidem ibi periit postquam bibit salsam aquā:
Tuus uerò effugit fata frater, & euitauit
In nauibus concauis: seruauit autem ueneranda Iuno.
Sed cū iam futurus erat Malearum montem altum
Peruenire, tunc ipsum corripiciens procella, 515
Per mare piscosum tulit ualde ingemiscētem,
Agri in extremitatem, ubi domos habitabat Thyestes
Antea, sed tunc habitabat Thyestides Aegisthus.
Sed cū iam & illinc apparuit reditus tutus,
Iterum Dij uentum uerterunt, & domum peruenērunt: 520
Certe hic gaudens descendit in patriam terram,
Et osalabatur tangens suā patriam: multae at̄ ab ipso
Lachrymae calidae effusae sunt, post q̄ libeter uidit terrā:
Hunc at̄ à specula uidit speculator, quem collocauerat
Aegisthus dolosus: polliatus est autem mercedem 525
Auri duo talenta: obseruabat autē hic in annum, (dinis:
Ne ipsū lateret trāsies: recordaretur at̄ strenue fortitua
Perrexerat at̄ ire nundaturus in domos pastori populorū:
Statim Aegisthus dolosam excogitauit artem,
Eligens per populum uiginti uiros optimos, 530
Collocauit insidias: alibi autem iussit conuiuium parari:
Sed hic inuit uocaturus Agamemnonē pastorem populorū,
Equis

Equis & curribus indecentia cogitans:

Agamemno

Hunc at nescientē mortē duxit, & iterfecit, (i præsēpi: nis exitus.

535 Cū coena exēpisset, quēadmodū aliquis iterficeret bouē
Neq; aliquis Atridae sociorū relictus ē q cū secuti erāt,
Neq; quisquā Aegisthi: sed interfecti sunt in domibus.

Sic dixit: sed mihi fractus est charus animus:

Flebam autem in arenis residens: neq; mihi cor

540 Volebat amplius uiuere, & uidere lumen solis.

Sed postquā flensq; prouolutusq; satiatus sum,

Iam tunc me allocutus est senex marinus uerax:

Ne amplius Atrēi fili p multum tempus indefinenter sic

Fleas, quoniā nullum exitum inuenimus, sed quā citissime

545 Tenta, ut iam in tuam patriam terram peruenias;

Vel. n. ipsum uiuum offēdes, uel Orestes

Interfecerit praeueniens: tu autem sepulturae occurre.

Sic dixit: sed mihi cor & animus generosus

Rursus in pectoribus, & dolenti quamuis, letatus est,

550 Et ipsum compellans uerba pennata locutus sum:

Hos quidem scio: tu autem tertium uirum nonna:

Qui adhuc uiuus detinetur in lato mari,

Vel mortuus: uolo autem & dolens quamuis audire. De Vlyssē.

Sic dixi: hic autem me, rursus respondens, allocutus ē:

555 Filius Laërtae in Ithacā domos habitans,

Hunc uidi in insula calidam lachrymam fundentem

Nymphae in domibus Calipsūs, quae ipsum neq; sitate

Detinet: hic at non potest i suā patriam terrā puenire.

Non. n. ipsi adsunt naues remis instructae, & socij,

560 Qui ipsum deducant per lata dorsa maris:

Tibi autem non fatum est nobilis o Menelaē,

In Argo equos pascente mori, & mortem accipere.

E iijj

Sed

ODYSSEAE

Campus
Elysius.

Sed te in Elysiū campum, & in fines terræ
Immortales mitterent, ubi flauus Rhadamanthus est:
Vbi faëllima uita est hominibus:
Non nix, neq; hyems multa, neque unquam imber:
Sed semper zephyri stridulè spirantes flatus
Oceanus mittit ad refrigerandum homines:
Quoniam habes Helenam, & ipsis gener Iouis es.

Proteus
disparet.

Sic locutus, subiit mare undosum.
Sed ego in naues cum socijs dijs paribus
Iui: multa autem mihi cor cogitabat eunti.
Sed postquàm in nauim uenimus & mare:
Coenamq; præparauimus, uenitq; immortalis nox,
Iam tunc dormiuimus in littore maris:
Quando autem matutina apparuit rose adigros Aurora,
Naues quidem primū traximus in mare magnum:
Malos autem imposuimus, & uela nauibus equalibus:
Sed & ipsi consedentes in sedibus sederunt:
Per ordinem at sedentes anum mare uerberabāt remis: 580
Retrò in Aegypti, qui imbris augetur, fluuij locum,
Firmaui naues, & scē perfecta sacrificia.
Sed postquàm placui decorum iram semper exsistentiū,
Aggeraui Agamēnoni tumulū, ut inextinguibilis gloria
Hæc cū perfæsssem, iui: dederūt at mihi uētū scdm (cēt. 585
Immortales, qui me citò charam in patriam miserunt.
Sed nunc expecta in domibus meis,
Donec undecimūque duodecimūque dies sit,
Et tunc te bene mittam: dabo autem tibi pulchra mūera:
Tres equos, & currum bene fabrefactum: sed postea 590
Dabo pulchrum poculum, ut libes Dijs
Immortalibus, mei recordatus per dies omnes:

Huic

Huic at rursus Telemachus prudēs cōtrā locutus est: Telemachus Nestor.
 Atride, ne me multum tempus hic detineas:

565 Etenim in annum ego apud te tolerarem,
 Sedēs: neq; me domus aperet desiderium, neq; parētū:
 Valde. n. uerbis, sermonibūque tuis audiens,
 Delector: sed mihi tristantur socij
 In Pylo illustri: tu autem me diu hic detines:

570 600 Donū at qđcunq; mihi dederis ex genere seruādorū esto:
 Equos autem in Ithacā non duam, sed tibi ipsi
 Hic relinquam oblectamentum. tu. n. campo imperas
 Lato, in quo est quidem trifolium multum, & cyperus,
 Tritiamq; zeaq; & latē proueniens hordeū album:

575 605 In Ithacā autem neq; curricula lata, neq; pratū: Ithacae in-
sule quali-
tas.
 Sed ad capras pascendas accommodata, & magis amabi-
 les equos alente:

Nō. n. aliqua īsularū equos ī pellēs, neq; bōa hēns prata,
 Quae mari reclinatae sunt: Ithacā autem & supra omnes.

Sic dixit: subrisit autem bonus in pugna Menelaus,

580 610 Manūque ipsum demulsit, uerbūq; dixit, & locutus est: Xenia dā-
tur Telema-
cho.
 E sanguine es bono chare fili, qualia loqueris?
 Tibi igitur ego haec mutabo: possum enim.

Donorum autem quaecunq; in mea domo reposita iacēt,

585 615 Dabo quod pulcherrimum & preciosissimum est:
 Dabo tibi crateram elaboratam: argentea autem
 Est tota: auro autem labia perfecta sunt:
 Opus autē Vulcani: praeuit autē ipsā Phedimus heros
 Sidoniorum Rex, quando sua domus cooperuit

590 620 Illuc me reuersum: tibi autem uolo hoc praebere.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
 Coniue autem in domos uenerūt diuini Regis: (nū:
 Hi at ducebāt quidē oues: ferebāt at uiros corroborās ui

Panē autē ipsis uxores pulchras uittas habētes attulerū

Sic hi quidem circa cœtam in domibus laborabant;

Proci autem ante Vlyssis domum

625

Difcis delectabantur & iaculis, mittentes

Antinors In perfecto pauimento, ubi antea iniuriam habebant:

& Eury= Antionus at sedebat, & Eurymach⁹ diuina spē prœdit⁹,

machus Principes procorum: uirtute autem erant longè optimi.

procorum Hos autem filius Phronij Noëmon prope ueniens,

330

principes. Antinoum uerbis interrogans, allocutus est:

Antinoë, nunquid scimus in mentibus? an non?

Noëmon Quando Telemachus reuertetur ex Pylo arenosa,

Telemacho Nauem mihi abiit ducens: mihi autem opus est ipsa,

nauem cō= Elida in latam transire, ubi mihi eque

635

modat Duodecim focinæ: muli autem laboriosi

Indomiti: horum aliquem abigens domarem.

Sic dixit: hi at in animo obstupuerunt. nō. n. existimabāt

In pylum abiisse Neleiam: sed alicubi ipsius

Agrorum, uel ouibus adesse, uel subulco.

640

Hunc rursus Antinous allocutus est Eupithei filias:

Verè mihi dic quando abiit? & qui ipsum

Iuuenes secuti sunt Ithacæ electi: an sui ipsius

Merœnarij; serui; potest & hoc perficere:

Et mihi hoc dic uerè ut bene sciam,

645

An à te uolentia inuito abstulit nauem nigram:

An uoluntarius ei dedisti, quoniam blanditus est uerbis.

Huic autem filius Phronij Noëmon contrà locutus est:

Ipsè uoluntarius ei dedi, quod fecisset & alius,

Cum uir talis habens consilia animo

650

Petisset, difficile renuere dationem fuisset:

Iuuenes autem qui in populo optimi sunt inter uos,

Hi

Hi ipsum secuti sūt: prināpem āt ego cōscēdētē cognoui
Mentorem, uel deum, huic ipsi per omnia similis erat.

655 Sed hoc admiror, uidi hic Mentorem magnum
Heri sub auroram: tunc uero conscendit nauim in Pylū.

Sic locutus abiit ad domos patris:

His autem ambobus obstupuit animus superbus:
Proci autem simul sederunt, & quieuerunt à ludis:

660 Ad hos autem Antinous locutus est Eupitheī filius
Mœsus (ira autem ualde mentes āramnigræ
Impletæ erant: oculi autē ipsius igni micātī similes erāt)
Heu quāmagnum faciū audacter perfectum est:
Telemacho iter hoc dicebamus autem ei ab solum iri:

665 Ex tot autem inuitis iuuenis puer abiuit sic
Nauem deducens, eligensq; ex populo præstantissimos:
Ināpiet autem & sibi priori malum esse: sed eius ipsius
Iupiter perdat uiolētā, priusquā nobis nocumētū fiat.
Sed age dū, mihi date nauem uelocem & uiginti soāos,

670 Vt illi ipsi eunti insidier, & obseruem

In freto Ithacæq; Samijsq; asperæ,

Vt suo cum periculo nauiget gratiā patris.

Procorum

de ociā dō

Telemacho

Sic dixit: ipsum autem omnes laudauerūt, & iusserūt: consilium.

Statim postea surgentes iuerunt domum Vlysis,

675 Neq; Penelope multum tempus fuit inscia
Verborum, quæ proci in mentibus clam moliebantur.

Præco. n. ei dixit Medon qui audiuit consilia

Extra atrium existens: hi autem intus cōsiliū texebāt.

Perrexit autem ire nuncians per domos Penelope:

680 Hunc autem in itinere uenientem allocuta est Penelope: Penelope

Præco, cur te premiserunt proci illustres?

Medoni de

An dicere ancillis Vlysis diuini

proci.

Ab

Ab operibus cessare: sibi autem ipsis conuiuium parare:
 Non ambientes, neq; alibi conuersantes,
 Postremò & ultimò nunc hic cœnarent, 685
 Qui simul congregati uictum absumentis multum,
 Possessionē Telemachi prudentis, neq; adhuc ex patribus
 Vestris antea audistis pueri existentes,
 Qualis Vlysses fuit cum uestris parentibus:
 Neq; aliquem afficiens iniustitia, neq; dicens 690
 In populo, quæ est iustitia diuinorum Regum,
 Alium oderit, alium diligit:
 Ille autem nunquam omnino iniquo uiro sucensuit:
 Sed uester animus, & turpia opera
 Apparent: neque aliqua est gratia post beneficia. 695

Medon Pe Hanc autē rursus allocutus est Medon prudentia sciēs:
 nelopæ Te Verumenimvero Regina, hoc maximum malum esset.
 lemachum Sed multo maius, & grauius aliud
 nunciat ab Proa cogitant, quod non perficiat Saturnius:
 nauigasse. Telemachum parant interficere acuto ferro 700
 Domum redeuntem: hic autem iuit, ut de patre audiat
 In Pylum sacram, & in Lacedæmona diuinam.
 Sic dixit: huius autē ibi soluta sūt genua & charū cor:
 Diu autem ipsam stupor uerborum æpit: ipsius at oculi
 Lachrymis impleti sunt: tenera at ipsius detenta ē uox. 705
 Tardē at iam ipsum, uerbis respondens, allocuta est:
 Præco, cur mihi filius abiit: neq; n. ipsum necesse erat
 Naues ueloces conscendere, quæ maris equi

Penelope Hominiбус sunt: peruadunt autem ad multum mare:
 dolet clā se An ut neq; nomen ipsius inter homines relinquatur? 710
 filium eē Huic autē respondit postea Medon prudentia sciēs:
 profectum, Non noui an aliquis ipsum Deus excitarit, uel & eius
 Animus

Anirus motus sit ire in Pylum, ut discat
Patris sui, uel reditum, uel quodnam factum affecutus est.

715 Sic loquens abiit ad ades Vlyſſis: (passa est

Hanc at dolor circumfusum est aium corrupēs, neq; itē
In sede sedere, multis in domo existentibus,
Sed in pauimento sedit elaborati thalami,
Misericabiliter lugens: circum autem ancillae lugebant

720 Omnes, quot in ædibus erant iuuenes & antiquæ:

Has grauitè lugens allocuta est Penelope: (runt

Audite amicæ, potissimū. n. mihi cœlestes dolores dede
Ex omnibus, quotquot mecum simul nutritæ sūt, & genitæ:
Quæ prius uirum bonū pdidi aium leonis habentem,

725 Omnibus uirtutibus ornatum, in Danaïs (nesso:

Bonum, cuius gloria lata in Græcia & media Pelopon-
Nunc autem filium charissimum perdere parant
Inglorium, ex ædibus, neq; discedentem audiui:
Impiæ, neq; uos in animo posuistis siugule

730 Ex lectis me excitare scientes ærto animo,

Quando ille iuit concauam in nauem nigram.

Si enim ego audiuissem hanc uiam molientem,

Propter hoc potissimum uel māsisset, quāuis affectās uie,

Vel me mortuam in ædibus reliquisset.

735 Sed aliquis citò Dalium accersat senem

Seruum meum, quē mihi dedit pater, tum cū huc uenirē: Dalium Pe-

Et mihi hortū colit multis insitū arboribus, ut ælerrimè nelopes ser-

Laërte hæc omnia asidens narret, uus.

Si quo modo aliquod ipse in animo consilium texens,

740 Profectus ad populos lugeat, qui parant

Suam & Vlyſſis interimere progeniem similis Deo. Euryclea

Hanc rursus allocuta est dilecta nutritrix Euryclea: nutritrix.

Nympha

Stetit autem supra caput, & ad ipsam uerbum dixit:

Dormis Penelope, charo agra animo?
Non quidem te sinent Dei facile uiuentes
Flere, neque tristari: quoniam adhuc rediturus est
Tuus filius. non enim Dijs aliquod ob crimen est exosus.

Huic autem respondit postea prudens Penelope,
Suaue admodum dormiens in somni foribus:
Cur soror huc uenisti? non antea
Acceffisti? quonia ualde multum procul domos habitas,
Et me iubes affare ab ærumna & doloribus
Multis, qui mihi laceffunt mentem & animum:

Quæ prius quidẽ uirũ bonũ perdidit aũm leonishabẽtẽ,
Omnibus uirtutibus ornatum, in Danais
Bonũ, cuius gloria lata in Græcia & media Peloponesso:
Nunc autem filius charissimus abiit concaud in naui
Imprudens, neq; laborũ bene peritus, neq; in mcræmonijs:
Huius causã & magis doleo quàm illius,
Huius causã tremo & timeo, ne quid patiaturs
Vel horum in populo quò iuit, uel in ponto.

Ininici enim multi contra ipsum machinantur,
Cupientes interficere, antequam in patriã terrã pueniat.

Hanc respondens allocutum est simulachrum obscurũ:
Confide, neque omnino timeas mentibus ualde.
Talis enim cum ipso comes simul iuit, quam & alij
Viri optarent adesse. potest enim
Pallas Minerua: tui autem dolentis miseretur:
Quæ nunc me præmisit ad te, ut hæc dicerem.

Hanc rursus allocuta est prudens Penelope:
Siquidem iam Dea es, Deique audiuisti uocem,
Eia agẽ, & illum miserum narra,

Sicubi

Sicubi adhuc uiuit & uidet lumen solis,
Vel iam mortuus est, & in Plutonis ædibus est.

835 Hanc autem respōdens allocutū est simulachrū obscurū:
Non quidem tibi illum clarè dicam,
Viuit ne hic, an mortuus est. malum. n. uana dicere.

Sic dicens, liminis per claustra abiit

In auras uentorum: hec autem ex somno exātata est

840 Filia Iærij, dilectum & ipsius cor lætatum est,
Quando ī ipsam manifestū somnium irruit noctis medio:

Proā autem ascendentes nauigabant humidas uias,

Telemacho cædem grauem in mentibus commouentes:

Est autem quædam insula medio mari saxosa,

Proā Tele
macho insi-
diaturi ena-
uigant

845 In medio Ithacæq; Samijq; asperæ (ipsa,
Asteris non magna: portus autem ad nauitū īsidias apti in
Vtring; habentes aditus: in hac hunc expectabant īsidiā
tes Achiui.

ARGVMENTVM E. HOMERI COMPOSITIONIS.

850 C onālium Deorū secūndum fācēs Iupiter, Mercuriū
mittit ad Calypsō, iubens dimittere Vlyssē: Hæc
autem iussū fāt. Deāmo autem & octauo die uidens
ipsum Neptunus, & egreferens, soluit ratem: Ino autem
ipsi dat uitas, iubēs eunti in terram proicere ipsas sibi,
& multa passus, in Phæacensium regionem peruenit ser-
uatus.

ODYSSEAE
ODYSSEAE. E. HOMERI
COMPOSITIONIS

E. nauigat in rate Vlysses discissa mari.

VRORA autem ex lectis à claro Tithe
ne.

Surrexit, ut immortalibus lucem afferret,
& hominibus:

Dei autem in condonem ad sedendam iue-
runt: inter hos autem

Iupiter altitonans, cui potentia est maxima:

Minerua
coeliuibus

His autem Minerua dixit dolores multos Vlyssis

Recordās, aure enim erat ei existēs in edibus Nymphæ.

Iupiter pater, & reliqui beati dii sempiterni;

Nullus posthac prudens bonus & mitis esto

Sæptriger Rex, neq; in animo iustus cognoscens,

Sed semper immitis sit, & impia faciat:

Quoniam nullus reminiscitur Vlyssis inelyti,

Populorū quibus ipeperauit: pater aut ualde mitis erat.

Sed hic quidem in insula iacet magnos dolores patiens

Nymphæ in edibus Calypsus, quæ ipsum ui-

Detinet: hic. n. nō potest in suam patriam terrā puenire. 15

Non. n. ei adsunt naues remigesq; socij,

Qui ipsum deducant in lita dorsa maris,

Nunc rursus filium dilectum interficere parant

Domum rediturum: hic autem iuit ut de patre audiat.

In Pylum diuinam, & in Lædæmona claram; 20

Hæc at, respōdēs, allocutus est nubi cōgregator Iupiter:

Filia mea, quale te uerbum fugit septum dentium?

Non

Non.n.hoc quidem consyderasti consilium ipsa?

Quod de illis Vlysses pœnas sumet adueniens:

- 25 Telemachum autem tu mittito diligenter (potes.n.)
Vt valde illesus in suam patriam terram perueniat:
Proa autem regressi uè redeant.

Dixit, & Mercuriũ dilectũ filium cõtrà allocutus est:

Mercuri (tu.n.rursus & ad alia nuntius es)

- 30 Nymphæ pulchram comam habenti dic uerum cõsilium, Mercurius
Reditum Vlyssis prudentis, ut redeat mittitur ad
Neq; deorum ductu, neq; mortaliũ hominũ. Calypsã
Sed hic in rate multis uinaculis cõpacta incõmoda paties,
Die uigesimo ad Scheriam fertilem ueniat

- 35 Phæacensiũ in terram, qui proximè Deos genere sunt,
Qui ipsum ex animo uti Deum uerebuntur.
Mittent.n.in naui dilectam in patriam terram,
Aesq; aurumq; abundè, uestesq; dantes,
Multa quot nunquam ex Troia accepisset Vlysses,

- 40 Si etiam illesus uenisset sortitus à praeda partem.
Sic.n.ei fatum est amicosque uidere & peruenire
Domum inexcelsam, & suam in patriam terram.

Sic dixit: neq; non paruit Mercurius argada:

Statim autè postea sub pedibus ligauit pulchra talaria,

- 45 Diuina, aurea, quæ ipsum portarent & in mare,
Et ad immensam terram cum aura uenti,

Accepit & aduacũ, quo uirorum oculos sopit
Quorũ mult: alios autem rursus & dormientes excitat,
Hoc in manibus tenens uolauit fortis Mercurius:

- 50 Picriam autem adiens ex æthere deuenit ad pontum,
Ruit postea ad undam Laro cui similis,
Qui ad magnos sinus maris immensi

Descriptio
Mercurij

F ij

Pisces

ODYSSEAE

Pisces uenans densas pecnnas madefaciunt salsugine,
 Huic similis multas pertransijt undas Mercurius.
 Sed quando ad insulam peruenit longe existentem, 55
 Tunc ex ponto egressus nigro continentem
 Adiuit, donec ad magnā spelūcā puenit, ī qua Nympha
 Habitabat comata: hanc autem intus offendit existentem
 Ignem quidem in foco accēdebat: de longinquo autē odor
 Cedri siccae, thuyiq; per insulam spirabat 60
 Ardentium: hæc autem intus canens uox pulchra
 Descriptio Telam percurrentes aurea nauicula texebat:
 specus Calypsus. Sylua autem arcæ speluncam insita erat uirescens:
 Cleithraq; Alnusq; et odorifera cupressus,
 Vbi et aues exansae pennas habentes dormiebant. 65
 Bubones ac apitresq; atq; extēsas linguas habētesq; cor-
 Marine, quibus marina opera sunt curæ: (nec
 Et illic extensa est arcæ speluncam concuam
 Vitis uirescens: pullulat autem racemis:
 Fontes autem ex ordine quatuor fluebant aqua alba, 70
 Propinqui inter se uersi alibi alio,
 Circū autem prata mollia uiola et apio
 Virescebant: huc postea, et immortalis ueniens
 Admiraretur uidens, et delectaretur animo suo.
 Vbi stans admiratus est Mercurius argiada. 75
 Sed postquam omnia suo admiratus est animo,
 Statim in latam speluncam uenit, neque ipsum contra
 Ignorauit uidens Calypsō inclita inter Deas:
 (Non enim in cogniti Dei inter se sunt
 Immortales, neq; si quis procul domos habitat.) 80
 Neq; Vlyssēm magnanimum intus offendit,
 Sed hic in litore flebat assidens, ubi antea etiam

Lachrymis

Lachrymis, & suspirijs, & doloribus animū consumens,
Pontum immensum aspicebat, lachrymas fundens:

85 Mercurium autē interrogabat Calypso diuina inter deas
In sede sedens luada, perpulchra:

Cur ad me Mercuri aureum aduēum habens uenisti Calypso ad
Verendeq; amicaq; anteā sanē non frequentasti? Mercuriū.

Loquere quodcūq; scis: perficere autem me animus iubet

90 Si possum perficere, & si absoluendum est.

Sed sequere antē, ut tibi xenia apponam.

Sic dicens Dea, apposuit mensam,

Ambrosia implens: miscuit autem nectar rubrum:

Bibit autem & comedit Mercurius argēda.

95 Sed postquā cœnauit, & exhilarauit animum abo,

Et tunc iam ipsam, uerbis respondens, allocutus est:

Interrogas me uenientem Dea deum, sed ego tibi

Verē uerbum dicam. iubes enim:

Mercurius
Calypso

Iupiter me iussit huc uenire nolentem.

100 Quis. n. uolens tantam percurrat salsam aquam

Immensam: neq; aliqua propē hominum diuitas, quicq; deis

Sacrificia faciāt, & electas hecatombas.

Sed ualde nequaquā licet Iouis mentem habentis egida

Præterire alium deum, neque mutare.

105 Dicant tibi uirum adesse ærumnis plenum inter alios

Viros, qui urbem circa Priami pugnauerunt

Per nouennium: deāmo autē anno urbē cū destruxissent,

Domum: sed in reditu Mineruam laeserunt, (rediere

Quæ ipsi conātuit uentūq; malum, & undas magnas.

110 Tunc alij quidē omnes interempti sunt præstantes socij:

Hunc autem huc uentusq; ferens, & unda adegit,

Quem nunc te iussit dimittere quam ælerrimē.

F iij

Non

ODYSSEAE

Non.n.ei hic fatum est ab amicis scorsum perire:
Sed in futurum fatale est amicosq; uidere, & peruenire
Ad domum excelsam, & suam in patriam terram. 115

Calypso in Et ipsum compellans uerba pennata dixit:
dignatur in Impij estis Dij inuidi præter alios,
deos Qui deabus inuidetis, quòd apud uiros dormiant
Palàm, si aliqua amicam sibi faciat maritum. 120

Oriò à Dia Sic quidè quādo Orióna cepit roseo digito shabēs Aurora,
na perēptus Tandiu ei inuidistis Dei facile uiuentes,
Quousq; ipsū in Ortigia aureā sedē habēs Diana casta,
Suis pulchris sagittis adueniens interfecit. 125

Iasion à Io= Sic & quando Iasoni comata Ceres
ue percussus Suo animo obediens, mixta est amicitia & lecto
fulmine. Terra in multum culta: neque diu fuit inscius
Iupiter, qui ipsum interfecit percutiens splendido fulmine.
Sic at rursus nūc mihi inuidetis Dei mortale hominē ad=
Hunc quidem ego seruauī carina arā meuntem (esse: 130)
Solum: quoniam eius nauem celerem nitido fulmine
Iupiter percutiens disadit medio in nigro ponto:
Tunc alij quidem omnes perire præstantes socij:
Hunc autem huc uentusq; ferens, & unda adegit:
Quem quidem ego dilexi, & nutriui, & dixi 135
Facturum immortalem, & in senescentem per dies omnes.
Sed quoniam non licet Iouis mentem egredi habentis
Transgredi alium Deum, neq; irritam facere,
Pereat si ipsum ille impellit & iubet
Ad pontū immensum: mittam autem ipsum nequāq; ego, 140
Non.n. mihi adsunt naues, remigesq; socij,
Qui ipsum deducant ad lata dorsa maris.

Sed

Sed ipsi prompta consulam, neq; celabo,
Vt ualde tutus suam in patriam terram perueniat.

145 Hanc autem rursus allocutus est Mercurius argada:

Sic nunc dimitte, Iouis & time iram,

Ne fortè in te postea iratus seuiat.

Sic locutus abiit fortis argada:

Hec autè ad Vlysses magnanimum ueneranda nympha

150 Iuit, postquam Iouis audiuit nuntium:

Hunc autè in litore offendit sedentè, neq; unquam oculi

A lachrymis sicabantur: peribat autem dulce æuum

Reditu lugenti, quoniã non amplius placebat Nymphae.

Sed certe noctes quidem dormiebat, & coactus

155 In spelunã concavis nolens apud uolentem,

Interdium autem in petris & litioribus sedebat,

Lachrymis, & suspirijs, & doloribus animu consumens,

Pontum immensum aspiciat lachrymas fundens:

Propè autem stans allocuta est nobilis inter Deas:

160 Infelix, ne mihi amplius hic lugeas, neq; tibi æuum

Pereat: iam n. te ualde prompta dimittam.

Sed agè ligna longa inãdens coapta ferro

Latam ratem: sed ligna fige in ipsa

Altè, ut te ferat in nigrum pontum.

165 Sed ego panem, & aquam, & uinum rubrum

Imponam congruenter, quæ à te famem repellant:

Vestesq; induam: immittam & tibi uentum retrò,

Vt ualde tutus tuam in patriam terram peruenias,

Si Dei uelint, qui cælum latum habitant,

170 Qui me meliores sunt intelligereq; persiciereque.

Sic dixit: timent autem multa passus diuinus Vlysses,

Et ipsam alloquens uerba pennata dixit:

F iij

Aliud

Vlysses inui-
tus à Caly-
pso detētus

Calypso ad
Vlysses

ODYSSEAE

Aliud tu Dea quippiam cogitas, non reditum,
Quæ me iubes rate pertransire magnam undam maris,
Grauemq; diffialemq; quam neq; naues æquales
Veloces transirent, gaudentes Iouis uento:

Neq; ego inuita te ratem conscenderem,
Nisi mihi patereris Dea magnum iusiurandum iurare,
Nullum mihi ipsi noxamentum malum consulere aliud.

Sic dixit: arrisit autem Calypso nobilis dea,
Manuq; ipsum demulsit, uerbumq; dixit & cōpellauit:
Certe iniustus es, & non uana sciens.

Calypsus Quale uerbum cogitasti dicere:

iusiurandū Sciat nunc hoc terra, & cælum latum de super,

Et defluens Stygis aqua, quod maximum

Iusiurandum grauissimumq; est beatis de is,

Iurare sty- Non tibi ipsi detrimentum malum consuluisse aliud.

giā paludē Sed hæc quidem cogito & consulo quæ mihi
grauissimū Ipsi cōsulerem, quādo ad me indigentia tantū pueniret.

dijs iusiurā Etenim mihi mens est iusta, neq; mihi ipsi
dum, Animus in præcordijs ferreus, sed misericors.

Sic dicens, præiuit diuina Dearum:

Statim hic postea post uestigia iuit deæ:

Peruenerunt aut in speluncam concauam dea ac & uir:

Et hic quidem illic sedit in sede unde surrexit

Mercurius: nympha autem apposuit omnem abum

Prandetur Comedere, & bibere qualia mortales uiri edunt:

in spelūcā. Ipsa autem contra sedit Ulysssem diuinum.

Huic autem ambrosiam famulæ & nectar apposuerunt:

Hi autem in abos paratos adiacētes, manus iniiciebant,

Sed postquā oblectati sunt abo & potu,

Inter hos uerba orsa est Calypso diuina dearum:

Generose

Generose Laërtiade, artifiçioſe Vlyſſes,

Sic domum dilectam in patriam terram

205 Statim nunc uis ire: tu autem gaude: & tamen

Siquidem cognosceres tuo animo quot tibi fatum eſt

Aerumnas abſoluere, anteq̃ in patriã terrã peruenias,

Hic iterum manens mecum hanc domum aſtodires,

Immortalisq̃; eſſes cupiens quamuis uidere

210 Tuam uxorem, quam ſemper deſyderas dies omnes:

Non tamen illã inferior gloriõs eſſe

Nec corpore, nec ingenio. ſiquidem nequaquam decet,

Mortales cū immortalibus corpore & ſpecie cōtendere.

Hanc autẽ, reſpondens, allocutus eſt prudens Vlyſſes:

215 Verenda Dea non mihi ob hoc iriſcere, ſcão & ipſe

Omnia ualde, quoniam te prudens Penelope

Specie inferior eſt, & magnitudine contrã conferendo.

Hec enim mortalis eſt: tu aut̃ immortalis & nõ ſeneſcēs.

Attamen uolo & deſydero quotidie magis, magisq̃;

220 Domum ire, & reditus diem uidere:

Si autem aliquis deſtruet deorum in nigro ponto,

Suſtinebo intra pectora habens patientẽ dolores aĩum.

Iam enim ualde multa paſſus ſum, & multa laboraui

Vndis & bello, hoc etiam ad hæc accedat.

325 Sic dixit: ſol autem occidit, & in tenebras iuit:

Venientes autem hi in ſeceſſum ſpeluncæ conaue

Oblectati ſunt amicitia iuxta ad inuicẽ manentes.

Quãdo at̃ matutina appuit roſeos digtos habẽs Aurora,

Statim hic quidem palliumq̃; ueſtemq̃; induit Vlyſſes:

230 Ipſa autem candidam tunicam magnam induit nympha,

Tenuẽ & elegantẽ: zonam autem poſuit circa lumbũ

Pulchram, auream: apiti autem impoſuit uelum.

Calypſo

ſpõdet Vlyſ

ſi immorta,

litatem.

Et

Parat naue Et tunc Vlyssi magnanimo molita est reditum.
 Vlysses. Dedit quidem ei securim magnam, cōgruā in manibus,
 Aeream, utrinque acutam: sed in ipsa 235
 Manūbrium perpulchrum, oleaginum bene coaptatum:
 Dedit autē postea asciam politam: praeiuit autem in uia
 Ad insule extremum, ubi arbores procerae natae erant:
 Clethrāq; Alnusq; abiesq; erat ad cælum tendens,
 Sicca iandiu praedura, quae ei nauigarent leuiter. 240
 Sed postquam ostendit ubi arbores procerae natae erant.
 Hec quidem iuit ad domum Calypso diuina dearum.
 Sed hic incidebat ligna: celeriter at ei absolutū est opus:
 Viginti autem deiecit, omniāque dolauit securi,
 Poliuitq; pulchrè, & ad perpendicularum direxit: 245
 Interim autem tulit terebras Calypso diuina dearum:
 Terebrauit autem, & coaptauit inuiam:
 Clauis autem hanc & conuenientijs coaptauit,
 Quātumq; aliquis pauimentum nauis arcumpolliet uir
 Onerariae bene fluentis peritus artis fabricorum, 250
 Tantū bene fluentem ratem fecit Vlysses:
 Contabulationes at cū firmaisset, coaptās frequentibus li-
 Faiebat, sed lōgis tabulis perficiebat: (gnis
 Intus autem malum faciebat, & antenam congruā ipsi:
 Ad hoc temonem fecit ut regeret: 255
 Circumsepsit autē ipsam uirgis ab omni parte salignis,
 Vnde propugnaculū ut eēt: multā at addidit materiā:
 Interim autem linteum tulit Calypso diuina dearum,
 Vt uela faceret: hic autem bene fecit & haec:
 Intus autē cordāsq; rudētēsq; pedēsque alligauit in ipsa: 260
 Vectibus autem hanc traxit in mare humidum:
 Quarta dies erat, & illi perfecta sunt omnia:

Quinta

Quinta autem misit ab insula diuina Calypso,

Vestēsque induens beneolentes & lauans:

265 Ipsi autem urnam imposuit Dea nigri uini:

Alteram autem aquae magnam, & uiaticā

In pera, & obsonia imposuit amabilia multa:

Ventum autem prēmisit innocuūque suauēque: Navigatio.

Letus autem uento, extendit uela diuus Vlysses.

270 Sed hic temone nauem direxit artificiosē

Sedens, neque illi somnus in palpebras cadebat,

Pleiadesque aspicienti, seroque occidentem Bootem,

Vrsamque, quam & Plaustrum cognomento uocant,

Quaeque inibi auctatur, & Oriona obseruat:

275 Sola autem expers est lauacrorum Oceani.

Hanc quidem ipsum iussit Calypso diuina dearum

Mare transire à sinistris manus habentem,

Septem & decem quidem nauigabat dies per mare iēs: Calypso nauem Vlyssi

Octaua & decima autē apparuerunt montes umbrosi: praecipit quae eat

280 Terrae Phaeacensium, ubique proximè erant ipsi:

Cognouit at sic ut quādo tenebrae sunt in obscurō ponto:

Hunc autē ex Aethiopibus rediens imperans Neptunus

Longè ex Solymorum montibus uidit: apparuit. n. ei

Pontum nauigans: hic autem iratus est animo magis:

285 Mouens autem caput erga suum locutus est animum:

Heu, certe longè decreuerunt Dei aliter

De Vlysse, me apud Aethiopas commorante:

Et iam Phaeacensium terram propè est, ubi ei fatum est

Effugere potissimum finē calamitatis, siquidē puenerit: Neptunus

290 Sed adhuc ipsum dico satis posse accipere incommodi: Vlyssēm tē

Sic fatus, congregauit nubes, turbauitque pontum: pestate quā

Manibus tridentem accipiens, oēs autē cōcitauit turbines: tit

Omnium

ODYSSEAE

Omnium uentorum, nubibus operuit
 Terram simul & pontum: ruit autem ex caelo nox:
 Vnâ Eurûsq; Notûsq; ruû, Zephyrûsq; grauitè spirâs, 295
 Et Boreas frigus faciens, magnam undam reuoluens:
 Et tunc Vlyssis soluta sunt genua & charum cor:
 Ingemens autem dixit ad suum magnanimum animum:
 Hei mihi misero, quomodo mihi maiora fieri possum?
 Timeo ne iam omnia Dea uera dixerit, 300
 Quæ me dixit in ponto, anteq̃ in patriam terrâ puenirẽ,
 Dolores absoluturum: hæc iam nunc omnia perficiuntur:
 Qualibus nebulis obduxit cælum latum
 Iupiter: turbauit autem pontum: ueniunt aut turbines
 Omnium uentorum, nunc mihi integra est grauis mors, 305
 Ter beati Danaï quaterque, qui tunc perierunt
 Troia in lata gratiam Atridis ferentes,
 Quam ego debueram mori & mortem assequi
 Dic illo, quando in me plurimæ æreas lancæ
 Troiani proiecerunt circa Pelidem mortuum: 310
 Sic utique affecissem inferias & meâ gloriâ extulisset
 Nûc at me in gloria morte fato sancitû est pîre. (Achiui:
 Sic ipsum dicentem perussit magna unda in caput
 Grauitè impulsus, p̃erque ratem circumrotauit:
 Vlysses ex= Longè autem à rate ipse æcidit: temonem autem 315
 cutitur rate Ex manibus proiecit: medium autem ipsi malum fregit
 ui tempe= Grauis mixtorum uentorum ueniens turbo:
 statis. Longè autem uelum & antemna æcidit in pontum:
 Hunc aut summersum posuit multum tempus, neq; potuit
 Citò ualde resurgere magnæ præ undæ impetu: 320
 Vestes enim grauabant quas ei dedit diuina Calypso:
 Tardè autem resurrexit: ore autem expuit mare

Amarum

Amarum, quod ei multum à capite cum sonitu fluebat.

Sed neq; sic nauis oblitus est, defatigatus quamuis:

325 Sed ultra motus inter undas apprehendit ipsam:

In media autem sedit finem mortis fugiens.

Hanc at impellebat magna unda p alucē huc & illuc.

Sicut autem quando autumnalis Boreas mouet spinas

Per campum: dense autem inter se iuicem sustinent:

330 Sic hunc per pelagus uenti ferebant huc & illuc:

Aliquādo quidē Notus Boreæ proiecit ut ferretur. (ret:

Aliquādo at rursus Eurus Zephyro cōcedebat ut i pelle

Hunc autē uidit Cadmi filia pulchros talos habens Ino

Alba dea, quæ prius quidem erat mortali loquens,

335 Nunc autem maris in profundo deorū sortita ē honorē:

Quæ Vlyssēm miserata est errantem, dolores habentem:

Mergo autem similis, uolatu ingressa est mare:

Sedit autem in rate, & ad ipsum uerbum allocuta est:

Miser, cur tibi sic Neptunus quatiens terram

340 Iratus est ualde: quoniam tibi multa mala infert?

Non quidem te ualde quamuis iratus:

Sed maximè sic fac: uideris at mihi non imprudens esse:

Vestes has exuens ratem uentis portari

Relinque, sed manibus natans pete rēditum

345 Terræ Phæacensium quo tibi fatum est fugere:

Acāpe autem has uittas, sub pectoribus extende

Immortales, neque pati time, aut perire:

Sed postquā manibus attigeris continentem,

Statim egressus iace in nigrum pontum

350 Multum à continente: ipse autem seorsum te uerte.

Sic locuta Dea, uittas dedit:

Ipsa autem retrò in pontum ingressa est aestuantem,

Mergo

Vlysses nau

fragus à

Leucothea

iuuatur.

ODYSSEAE

Mergo similis: nigra autem illam unda cooperuit.
 Sed cogitauit multa tolerans diuinus Vlysses:
 Ingemens autem dixit ad suum magnanimum animum: 355
 Hic mihi, ne aliquis mihi paret dolum rursus
 Immortalium, quando me rate descendere iubet.
 Sed nondum parebo, quoniam longe ab oculis
 Terram ego uideo, ubi mihi dicunt refugium esse.
 Sed potissimum ita faciam: uidetur aut mihi esse optimū, 360
 Donec lingua in compaginibus cohaerebunt:
 Tandiu hic manebo dolores patiens:

Neptuni in Sed quando mihi ratem unda conasserit,
 Vlyssē in= Nabo, quoniam non adest consulere melius.
 clementia, Sic hic haec uersabat in mente & in animo: 365
 Impulit autē magnam undā Neptunus quatiens terrā,
 Grauemq; difficilemque, altamq; : percussit autem ipsū.
 Sicut autem uentus ualde spirans palarū cumulū quatit
 Siccarum, quas quidem dissipauit alibi aliō:
 Sic ligna longa dissipauit: sed Vlysses 370
 Vnum lignum ascēdit solum tanquā equum equitans.
 Vestes autem exiit quæ ei præbuit diuina Calypso:
 Statim autem uittas sub pectore extendit:
 Ipse autem pronus in mare cecidit manus extendens,
 Nare promptus: uidit autem imperans Neptunus: 375
 Mouens autem caput ad suum locutus est animum :
 Sic nunc mala multa patiens erres per pontum,
 Donec inter homines Regios diuinis mixtus sis.
 Sed non sic te spero attenuaturum calamitatem.
 Sic loquens uerberauit capillatos equos: 380
 Iuit autem ad Aegæ, ubi illi inclytæ domus sunt.
 Sed Minerua filia Iouis alia cogitauit,

Quæ

Quæ aliorum uentorum continuit flatus,
Cessare & iussit, & quiescere omnes:

385 Concitauit autem uelocem Boream: undas autem fregit;
Quousq; hic inter Phæacenses remiges mixtus esset
Nobilis Vlysses, mortem & parcam fugiens:
Tunc duas noctes, duosq; dies unda in magna
Errauit: multum autem eius cor prouidebat mortem.

390 Sed quādo tertium diē pulchras comas habēs absoluit Aus
Et tūc postea nētus quidē cessauit, & trāquillitas rora:
Fuit sine aura: hic autem propē uidit terram,
Acutē ualde prouidens magna ab unda eleuatus.

Cōparatio.

Vt autem quando iocunda uita filij uidet

395 Patris, q̄ pp̄ ægritudinem iacet graues dolores patiens
Diu consumptus: odiosa autem in eum irruit fortuna:
Amicē autem ipsum Dei ab ægritudine liberauerunt:
Sic Vlyssēm iocundū non secūs reddidit terra & sylua:
Nauigabat autem festinans pedibus continētē adire.

Vlysses ad
Phæacenses
desertur

400 Sed quādo tantum aberat quantum auditur clamans,
Et iam sonitum audiebat ad cautes maris:
Resonabat. n. magna unda ad sicam continentis
Cū sonitu fracta: cooperiebatur aut omnia maris spumâ.
Non. n. erant portus nauium retinacula, neq; clausuræ,

405 Sed littora depressa erunt, cautesq; saxaq;:
Et tunc Vlyssis soluta sunt genua & dilectum cor:
Suspirans autem dixit ad suum magnanimum animum:
Heu, postquā terram inspiratam dedit uidere
Iupiter, & hanc undam discindens transiui,

410 Exitus nusquā apparet maris cœni foras.
Extra enim saxa acuta: arcum autem unda
Resonabat impetu: planum autem super eminet saxum:

Propē

ODYSSEAE

Prope terrā at profunditatem habens mare est, & nōdū
 Consistere utrisq; & fugere malum, (licet pedibus
 Ne forte me exeuntem iadat durum ad saxum, 415
 Vnda me rapiens: uanū autem mihi erit motus:
 Si autem adhuc prius annatabo, si ubi inuenero
 Littora de pressa portusq; maris,
 Timeo ne rursus arripiens procella
 Pontum in pisalētum ferat grauitē suspirantē, 420
 Vel in me & balenam irruere faciat fortuna
 Ex mari, quales multas nutrit inclita Amphitrite.
 Scio. n. q. mihi iratus est inclitus Neptunus.
 Sic is hęc uersabat in mente, & in animo:
 Interim ipsum magna unda ferebat saxosum ad littus. 425
 Tūc pellisq; laerata esset. simulq; ossa fracta fuissent,
 Nisi in mentibus posuisset cāsia Minerua,
 Ambabus autem manibus impulsus apprehendit saxum
 Quod tenuit suspirans, quod ad magna unda aduenit,
 Et hęc qdē dūtaxat subterfugit: rediēs at fluctus ipsum 430
 Peraussit impulsū: lōge aut ipsū proiecit ī mare. (rursus
 Vt autem polypo ex latebra sua egrediente
 Ad eius capillamenta densi lapilli tenentur,
 Sic huius ad saxa feroābus ā manibus
 Pili laerati sunt: hunc autem magna unda cooperuit: 435
 Tunc miser prāter fatūm periisset Vlysses,
 Nisi sapientiam dedisset cāsia Minerua:
 Vnda egressus, quē cum strepitu frangitur ī continētī,
 Nabat extra terram, aspiciēs si ubi inueniret
 Littoraq; de pressa, portūsque maris. 440
 Sed quando iam fluuij iuxta ostium pulchrē fluentis
 Peruenit natans, hic iam ei uisus est locus optimus

Leuibas

In iuibus saxis, & tegmen erat uentis:

Cognouit autē profluentem, & precatus est suo in aīo:

445 Audi Rex quicumq; es, multū supplicans ad te uenio,

Fugiens ex mari Neptuni minas,

Verecundus quidem est & immortalibus Deis

Virorum, quicumq; uenit errans, sicut & ego nunc,

Ad tuūq; fluētē, tuaq; genua supplex uenio, multū laborās

450 Sed miserere Rex: supplicem autē me tibi fateor esse. Ad naufrā

Sic dixit: hic at statim sedauit suū fluētē, cōtinuit et undā: q̄ Vlyssis

Primū autē fecit tranquillitatem: hunc autem seruauit precēs Cal-

Ad fluuij ostia: hic autem ambo genua curuauit liroē fluxū

Manusq; fortes: mari. n. domitum erat charum cor: sistit.

455 Tumebat autē corpus totum: mare autē defluebat multū

Ab oreq; naribusq;: hic autē sine spiritu, & sine uocē

Iacuit aliq̄ tulū existēs: āgustia autē ipsū grauis corripuit

Sed quādo iā respirauit, & in mētes aīus cōgregat⁹ est,

Et tunc iam uittas à se soluit Deæ,

460 Et has quidem in fluuium, qui in mari frangitur, iecit: Vlysses exa-

Retrò autē ferebat magna unda p fluxū: statim autē Ino ponitur ter-

Suscepit manibus amās: hic autem ex fluuiio liberatus,

Sub iūco īclinatus est: osculatus est autē uitā donātē terrā:

Suspirans autem dixit ad suum magnanimū animum:

465 Hei mihi, quid patior? quid mihi grauius fiet?

Siquidem in fluuiio molestam noctem seruauero,

Ne me simul pruinaq; mala, & germinare faciens ros,

Propter paucū spiritū cōsumpserit male affectū aīo:

Aura autem ex fluuiio frigida spirare solet in aurora;

470 Si autem altam ascendens & umbrosam syluam,

Arbusculis in densis dormiuero, si me sinat

Frigus & labor, dulciōrq; me somnus oppresserit,

G

Timeo

ODYSSEAE

Timeo ne feris lacramentum & præda fiam.

Sic cogitanti usum est utilius esse:

Perrexit at ire in syluam: hanc aut prope aquã inuenit 475

In propatulo: duo autem subiuit arbusta

Ex eodẽ loco nata: unũ quidẽ oleastri, alterũ aut oliuæ:

Hæc qdẽ neq; uetorũ unq̃ pflarat uis humida spirantiũ:

Neq; unquam Sol lucens radijs percausit:

Neq; imber transiuit penitus, adeo densa 480

Adinuicem nata erant impliatẽ: quæ sub Vlysses

Ingressus est: statim aut stratũ accumulauit manibus dia

Latum: foliorum. n. erat copia abundẽ multa, (lectis

Quantũ uel duos, uel tres uiros seruari

Tempore hyemali, si & ualde seuiat: 485

Hũc quidẽ uidens letatus est multatolerãs diuus Vlysses:

In autem medio dormiuit: copiã autem infudit foliorum.

Cõparatio. Sicut aut quãdo aliquis torrẽ anere occultauit nigro

Agri in extremo, ubi non sunt uicini alij,

Semen ignis seruans, ut non aliunde extinguatur: 490

Sic Vlysses folijs coopertus est: huic autem Minerva

Sõnũ in oculis fudit, ut ipsum quiescere faceret ælerrimẽ

A grauib; laboribus, charas palpebras arcuntegens.

ARGVMENTVM. Z. HOMERI COMPOSITIONIS.

Minerva assistas in somnis Nausicaæ Alænoi filie,
iubet ipsi uestem ad fluuiũ ferenti lauare: propin
quas. n. ipsi esse nuptias: Hæc autem iussu facit: postea
ludit cum anallis: audiens autem ipsas Vlysses, experga
satur, & rogans Nausicaam, uestem & abum ab ipsa ca
piens, sequitur eam in ciuitatẽ.

Odysseæ

ODYSSEAE .Z. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Zeta autem, Nausicaa uexit in Scheria Vlyssēm.

IC quidem illic dormiebat multapaf-
sus diuus Vlysses,

Somno & labore domitus : at Miner-
ua

Iuit in Phæacum uirorum populumq;

auitatemq;

Hi antea quidem quōdam habitabant in lata Hyperia, Phæacen
sū origo,

5 Prope Cyclopes uiros superbos:

Qui ipsos ledebant: uiribus autem potentiores erant.

Hinc remouens duxit Nausithous speciosus:

Nausithous

Collocauit autē in Scheria lōgē ab hoībus indagatoribus:

Circū autem murū duxit ciuitati, & edificauit domos:

10 Et templa fecit deorum, & diuisit agros.

Sed hic quidem iam morte domitus, ad infernum iuit:

Alcinous autem tunc imperabat à Dijs consilia sciens:

Alcinous.

Huius quidem iuit ad domum Dea cæsia Minerua,

15 Reditum Vlyssi magnanimo consultans:

Perrexit autē ire in thalamum pulchrum, in quo puella

Dormiebat, immortalibus indole & specie similis,

Nausicaa filia magnanimi Alcinoi:

Iuxta autē duæ famulæ à gratijs pulchritudinē habentes

A postibus utrinq; fores autem inærtæ erant lucide:

20 Hæc autem uenti sicut flatus irruit in cubilia puellæ:

Stetit autem supra caput, & ipsam uerbis allocuta est,

Àsimilata filie in re nautica inclyti Dymantis:

G ij

Hæc

ODYSSEAE

Hæc ei coetanea quidē erat: grata autem erat animo:

Huic ipsam aſſimilata,alloata eſt cæſia Mineruā:

Minerua Nauſiāa,cur te ſic negligentem genuit mater: 25

Nauſiāam Veſtes quidem tibi iacent neglectæ admirabiles:

alloquitur. Tibi aut nuptiæ propè ſūt: ubi oportet pulchras quidē

Indui:aliis autē his præbere qui te ducant. (ipſam

Ex coniu= Ex his.n.fama in hominēs aſcendit

gio bona Bona:gaudebunt autem pater & honoranda mater. 30

fama. Sed eamus loturæ ſimul atq; Aurora eluxerit,

Et te ego cooperatrix ſimul ſequar,ut at̃iſimè

Pareris:quoniam non amplius diu uirgo eris.

Iam.n.te uxorem pctunt optimates in populo

Omnium Phæacum,ubi tibi genus eſt & ipſi. 35

Sed agè ināta patrem inclytum ſub auroram

Mulos & currum inſtruere,qui ferat

Veſtesq; & peplos,& ſtragula admirabilia,

Et tibi ipſi ſic multò melius q̃ pedibus

Ire:multum.n.longe lauacra ſunt à diuitate. 40

Hæc quidem ſic loata,abiit cæſia Minerua

Sedes De= In Olympum,ubi dicunt deorum ſedes firmas ſemper

orum. Eſſe:neq; uentis quatitur,neq; unquam hymbre

Madefit,neq; nix inſilit,ſed ualde ſerenitas

Panditur ſine nebula:albus autem inaurrit ſplendor: 45

In hoc delectantur beati Dei dies omnes:

Illuc abiit Cæſia poſtquàm conſuluit puellæ: (uit

Statī aut Aurora uenit pulchrāſellāhabēs q̃ ipſa exātæ

Nauſiāā pulchrūpeplūhabētē: ſtatī at̃ admirata ē ſom

Perrexerit aut ire p domos,ut nūāaret parētibus, (nū: 50

Patri charo & matri:inuenit autem intus exiſtentes:

Hæc quidem in ſcō ſedebat cum ancillis mulieribus

Penſa

Pensa torquens purpurea: huic autem foras

Eunti obuiavit ad inclitos Reges

55 In consilium, quo ipsum uocauerant Phæacæ illustres:

Hæc autē ualde propē stās, charū patrē allocuta est:

Nausicaæ

Pater chare, an non mihi instrueres currum

Alcinoo

Altum, rotatum, ubi inclytas uestes feram

patri.

In fluuium lauatura, quæ mihi sordidæ iacent.

60 Et tibi ipsi conuenit inter primos existenti

Consilia cōsultare puras corpori uestes habentem:

Quinq; autem tibi chari filij in domibus nati sunt:

Duo quidem maritati, tres autem celibes, pubescentes:

Hi autem semper uolunt nuper lotas uestes habentes

65 In tripudium ire: hæc autē meæ menti omnia aere sunt.

Sic dixit. uerecūdata est. n. nouas nuptias denominare

Patri charo: hic autē oīa intellexit, & respōdit uerbo:

Neq; tibi mulos inuideo filia, neq; aliquid aliud,

Vade: at tibi famuli instruent currum

70. Altum, pulchras rotas habentem, tabulato aptatum.

Sic locutus, famulis iussit: hi autem obediuerunt:

Hi quidem extrā currum rotatum mulis tractum

Instruxerunt: mulosq; submisērūt, iūxerūtq; sub curru:

Puella autem ex thalamo portauit uestem luādam,

75. Et hanc quidem deposuit bene polito in curru:

Mater autem in ista posuit gratum abum

Omnis generis: obsonia autem imposuit & uinum infudit

In utre caprino: puella autem ascendit currum:

Dedit autem aureo in lecytho humidum oleum,

80 Ut ungeretur cum anāllis mulieribus:

Hæc autem accepit flagellū & habenas splendidas:

Flagellauit autē ad īpellēdū: strepitus autē erat mulorum:

G ij

Hi

ODYSSEAE

Hi aut̃ continuè festinabāt: ferebant aut̃ uestē, & ipsam
Non solam, simulcum hac & ancillæ ibant aliæ.
Hæ aut̃ quādo iam fluuij fluxum ad pulchrum uenerunt, 85

Nausicaa Vbi lauacra erant perpetua, multa autem aqua
et ministræ Pulchra fluebat, ad ualde sordida etiam purganda,
simul lauā Tunc hæ mulos quidem soluerunt à curru,
tes. Et hos quidem impulerunt ad fluuium uorticosum,
Ad comedendum gramen dulcē; hæ autem à curru 90

Vestimenta manibus acceperūt, & tulerūt ad migrā aquā:
Calarunt autem in foueis uelociter certamē præferentes.
At postquā laueruntq; purgaueruntq; sordes omnes,
Deinaps extenderunt ad littus, ubi maximè
Lapillos ad terram abluibat mare: 95

Hæ autem lotæ & unctæ pingui oleo,
Cœnam postea sumpserunt ad ripas fluuij:
Vestimenta autem solis expectabant siccari splendore.
At postquā cibo delectatæ sunt, ancillæq; & ipsa,
Pilâ hæ ludebant uittas abijcientes: 100

His autem Nausicaa albaulnas incipit ludum.

Cōparatur Qualis autem Diana uadit per montem sagittis gaudens,
Dianæ Nau Vel per Taygetum oblongum, uel Erymanthum,
sicaa Oblatata capris & uelocibus ærnis:

Cum hac autem simul Nymphæ filiæ Iouis ægidiferi 105
Agrestes ludunt: letatur autem mente Latona:

Omnes hæ capite supereminet & fronte:

Facile autem discernitur: pulchræ autem omnes:

Sic hæc ancillis præstabat uirgo indomita.

Sed quando iam futura erat iterum domum reuertī, 110

Iungens mulos, plicansq; uestimenta pulchra,

Tunc alia rursus cogitauit Dea cæsa Minerva,

Vt Vlysses excitaretur, uideretq; pulchrā oculos puellā,
 Quæ eum Phæacum uirorum in ciuitatem duceret:

- 115 Pilam postea iecit in anallam Regna,
 Ab analla quidē errauit: profundū autē cecidit in uorticē.
 Hæ autē ualde clamauerūt: suscitatus ē autē magnus Vlysses:
 Sedens autem uoluebat mentē & in animo:

Heu me, quorum rursus hominum in terram uenit

- 120 Num hi contumeliosi, & feri, neq; iusti?
 An hospitales, & ipsis mens sit pia?
 Quasi puellarum aram uenit me fœminilis uox
 Nympharum, quæ habitant montium alta cacumina,
 Et fontes flumiorum, & ualles herbosas?

- 125 An homines sum iuxta humana uoce utentes?
 Sed ego ipse experiar & uidebo.

Sic loquutus, ab arbusto egressus est magnus Vlysses:

Ex densa autem sylua ramum rupit manu forti,
 Ut folijs cooperiret arca corpus pudenda uiri:

- 130 Perrexit autem ire, sicut leo montanus robore confusus,
 Qui it imbres perpeffus, & uentis infestatus, oculi autē ei
 Ardent: at hic boues inuadit uel oues,
 Vel syluestres æruas: hortatur autem ipsum uenter
 Oues tentaturum, & in clausam domum ire:

- 135 Sic Vlysses puellis pulchricomīs futurus erat
 Miseri, nudus licet existens: necesse enim cepit:

Terribilis autem ipsis apparuit afflictatus salsugine: Terrentur
 Fugerunt autem aliæ aliō in littora prominentia: puellæ uiso
 Sola autem Alaroi filia mansit, huic enim Minerva nudo Vlyss=

- 140 Fiduā in mentibus posuit, & timorē extraxit membris: se.

Stetit autem contra se habēs, cogtabat autem Vlysses,
 An gēibus præceteretur apprehedēs pulchrā oculos puellā,

G iiij An

ODYSSEÆ

An sic uerbis de longè dulcibus
 Precaretur, si ostēdere auitatē & uestimēta dare uellet:
 Sic igitur ei cogitantī uisum est melius esse, 145
 Precari uerbis de longè dulcibus,
 Ne ei genua apprehendente irasceretur mente puella,
 Statim dulcē & prudentem dixit sermonem:
 Oro te Regina, Deā ne aliqua, an mortalis es?
 Siquidem aliqua Dea es, quæ cœlum latum habitant, 150
 Vlysses Diane te ego Iouis filiæ magni
 Nausicaam Specieq; magnitudineq; indoleq; proximè asimilo:
 Supplex al Si autem aliquis es hominum, qui in terra habitant,
 loquitur. Ter beati tibi pater & uenerabilis mater,
 Ter beati quidem fratres, ualde ipsis animus 155
 Semper letitijs letatur propter te,
 Videntibus tale germen choream ingrediens:
 Ille autem rursus in animo felicissimus supra ceteros,
 Qui te, dotibus præponderās, domum duat.
 Nondum. n. talem uidi hominem oculis 160
 Neq; uirū, neq; foeminā, admiratio me tenet inspiciētem:
 Delo quondam talem, Apollinis apud altare,
 Palmæ nouum ramum pullulantem uidi.
 Veni. n. & illuc, multus autem mihi fuit populus
 In uia, quæ profectō futura erat mihi mali dolores: 165
 Similiter autem & illum uidens, obstupui animo
 Diu: quoniam nunq̃ tale pullulauit lignū de terra:
 Sic te mulier admirorq; stupeorq; timeorq; grauitē
 Genua tangere: magnus autem me dolor tenet.
 Hesternus uigesimo fugi die nigrum pontum: 170
 Tādiu aut me semp̃ unda portauit, uelocesq; proælle,
 Insula ab Ogygia: nunc autem huc deiecit fortuna,
 Vt etiam

Vt etiam & hic patiar malum. non enim puto
Quiescere, sed adhuc multa Dei perficiunt in futurum.

175 Sed Regina miserere. te. n. mala multa passus
Ad primam ueni: aliorum autem nullum uidi
Hominum, qui hanc ciuitatem & terram habitant:
Vrbē aut mihi ostēde: da aut mihi uestē ad induendum,
Siquid tegumentum uestium habes huc profecta:

180 Tibi autem Dei tot dent quot mentibus tuis cogitas,
Virumq; & domum & concordiam prebeant
» Bonam. neq; n. hoc potius & melius,
» Quam quādo concordēs sententijs domum habitant
Vir & uxor, multi dolores inimicis:

185 Gaudia autem amās: maximē autem audiunt ipsi.
Hūc aut rursus Nausicaa alba uuluis cōtra allocuta est:

Hospes, quoniā neq; malo, neq; stulto uiro similis es:
» Iupiter autem ipse tribuit diuitias olympiis hoībus
» Bonis & malis, quomodo uelit unicuiq;

Nausicaa
respondet
Vlyssi.

190 Et tibi hæc dedit: te autem oportet tolerare tamen.
Nunc autem quoniā nostrā in urbem & terrā uenisti,
Neq; ueste egebis, neq; aliquo alio,
Quorum decet supplicem ærumnosum obuiatē:
Vrbē autē tibi ostendā: dicā aut tibi nomen populorum:

195 Phæaces quidem hanc urbem & terrā habitāt:
Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi.
Ex hoc autem Phæacum dependet potentiaq; uisq;
Dixit & anāllis pulchricomis iussit:

State mihi ancille, quō fugitis uirum intuitæ?
200 An aliquem inimicorum dixistis esse uirorum?
Neq; est hic uir uiuens homo, neq; sit
Qui Phæacum uirorum in terram ueniat

Bellum

ODYSSÆ

Bellum ferens, ualde enim dilecti immortalibus:

Habituamus autem seorsum in undoso mari

Vlami, neq; aliquis nobis homo misetur alius.

205

Sed hic quidam infelix errans huc uenit.

Hunc nunc oportet curare: ab Ioue enim sunt omnes

Hospitesq; paupesq;: donum autem paruumq; gratumq;.

Sed date anallæ hospiti abumq; potumq;:

Lauate autem in fluuio ubi obex est uenti.

210

Sic dixit: hæ autem steterunt: & inuicē se hortatæ sūt:

Vlyssē autem sedere fecerunt in operto, sicut iussit

Nausicaa filia magnanimi Alcinoi:

Iuxta at ipsum palliūq; & tunicā, indumenta posuerunt:

Dederunt autem ei aureo in lecytho humidum oleum:

215

Iusserunt autem ipsum lauari fluuij fluentibus:

Tunc ancillas allocutus est magnus Vlysses:

Ancillæ, state sic à longè, ut ego ipse

Salsuginem humeris abluam: circum autem oleo

Vngar: certe enim diu à corpore abest unctio:

220

Coram autem non ego abluar. erubescō enim

Nudari puellas pulchricomas inter ueniens.

Sic dixit: hæ autem lōgè iuerunt: dixerunt aut puellæ:

At hic ex fluuio de corpore lauabat magnus Vlysses

Salsuginem, quæ ei dorso & latos ambiebat humeros:

225

Ex capite autem abstersit maris situm profundi.

At postquā iam omne lauit, & oleo unxit:

Circū aut uestimenta idutus ē, q̄ ei præbuit uirgo idōita:

Hunc quidem Minerua fecit Ioue prognata

Maioremq; uisu, & crassiolem: à capite autem

Crispas demisit comas hyacinthino flori similes.

230

Sicut autem quando aliquis aurū circumfudit argēto uir

Peritus,

Peritus, quem Vlecanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnigenam: gratiosa autem opera perficit.

235 Sic huic infudit gratiam capitiq; & humeris:
Sedit autem postea longè profectus in littus maris
Pulchritudini & gratijs splēdēs: admirabatur at puella:
Tunc profecto ancillis pulchricomas alloata est:

240 Audite me ancillæ albaulas, ut aliquid dicam
Nō omnium præter uoluntatē deorū, qui Olympū habitant
Pheacibus: hic uir misctur dijs paribus.
Antea enim mihi indecens uidebatur esse:

245 Nunc autem Dijs similis est, qui cœlum latum habitant.
Vtinam enim mihi talis uir uocatus esset
Hic habitans, & ei placeret hic manere.
Sed date ancillæ hospiti cibumq; potumq;.

Sic dixit: hæc at hæc ualde quæ audiuerūt et obediunt
Apud autem Vlyssē posuerunt cibumq; potumq;:

250 Hic at bibit, & comedit multa passus diuus Vlysses
Raptim: diu enim cibi erat ieiunus.

Sed Nausicaa ulnas alba alia cogitauit:

Vestes igitur plicans posuit pulchro in arriu:

Iunxit autem mulos fortium unguit: ascendit autem ipsa:

Concitauit aut Vlyssē, uerbumq; dixit & compellauit: Nausicaa

255 Mouearis nunc hospes in urbem ire, ut te mittam se secuturo

Patris mei in domum prudentis, ubi te dico Vlyssi pa-

Omnium Pheacum uisurum esse, quotquot optimi. tris domum

Sed ualde sic fac (uideris at mihi nequa quæ imprudēs esse) de scribit.

Donec per agros iuerimus & opera hominum,

260 Tandiu cum ancillis post mulos, & arrium Vrbis de

Velociter uenias: ego autem dux ero uie. scriptio

Sed postquam in urbem iuerimus, quam circum turris

Alta

ODYSSEAE

Alta: pulcher autem portus ex utraq; parte ciuitatis,
 Angustus aut̃ itroitus: naues aut̃ in uia utrīq; remis agunt
 Seruatur omnibus. n. nauale est unicuiq;: (tat. 26 295)
 Illic uerō ipsis forum, pulchrum templum Neptuni arcū
 Tractis lapidibus effosis coaptatum:
 Ibi nauium arma nigrarum curant
 Rudentes & uela, & poliunt remos.
 Non. n. Phæacibus curæ est arcus neq; pharetra: 27 300
 Sed mali & remi nauium, & naues æquales,
 Quibus gaudentes cunum transcunt mare.
 Horum fugio famam amaram, ne quis in posterum
 Vituperet: ualde autem sunt superbi in populo.
 Et aliquis sic dicat peior obuians: 27 305
 Quis autē hic Nausicaā sequitur pulcherq; magnasq;
 Hospes? ubi autem ipsum inuenit? uir certe erit ipsi,
 An aliquem errantem excepit sua à naui
 Virorum peregrinorum? quoniam nulli propè sunt?
 An aliq; ei precāti multis exoratus precibus Deus uēit 28 310
 Cælitus descēdēs? habebit aut̃ ipsum diebus omnibus.
 Melius scilicet si ipsa abiens uirum inuenerit
 Aliunde. certe. n. hos inhonorat in populo
 Phæacis, qui ipsam in uxorem petunt multiq; & boni.
 Sic dicent: mihi autem opprobria hæc essent, 28 315
 Et alij succensero, quæ talia faceret:
 Quæ inuitis charis, patre & matre, existentibus
 Viris misceatur, priusquā manifestæ nuptiæ uenerint:
 Tu autem hospes sic meum intellige uerbum, ut citissimè
 Deductionem & redditum consequaris à patre meo. 29 320
 Inuenimus splendidum nemus Mineruæ prope uiam
 Alnorum, fons autem effluit, arcus autem pratium:

Illic

Illic autem patris mei templum, florensque uinea est,

Tantum ab urbe quantum auditur clamans:

26 295 Vbi sedens mane tandiu, donec nos

Ad urbem iuerimus, et peruenimus domos patris.

Sed postquam nos existimaueris ad domos peruenisse,

Et tunc Phæacum in urbem uade, et interroga

Domos patris mei magnanimi Alcinoi:

17 300 Facile autem notæ sunt, etiam si puer præiret

Infans. non enim similes his fabricatæ sunt

Domus Phæacum, qualis domus Alcinoi,

O heros: sed quando te domus occultauerint et aula,

Celeriter ualde ex domo pertrans eas, donec ueneris

17 305 Ad matrem meam: hæc autem sedet in foco in ignis splendore,

Pensa torquens purpurea, mirabile uisu,

Columnæ inclinata: ancille autem ei sedent à tergo:

Illic autem patris mei solium inclinatum est ad ipsam:

In hoc hic uinum bibit sedens Deus tanquam:

28 310 Hunc præteriens matris ad genua manus

Iacæ nostræ, ut redam diem uideas

Gaudens statim, et si ualde longè es.

Si tibi illa benigna cogitauerit in animo,

Spes tibi postea amicosque uidere, et peruenire

28 315 In domum bene ædificatam, et tuam in patriam terram.

Sic locuta uerberauit flagello splendido

Mulos: hi autem celeriter reliquerunt fluminis fluentia.

Hi autem bene quidem currebāt, bene autem percutiebāt pedibus:

Hæc autem ualde moderabatur, ut simul se quereretur pedestres

29 320 Ancillæque, Ulyssesque: cum prudentia autem iniecit flagellum.

Ocidit autem sol, et hi ad inclitum nemus peruenierunt,

Sacrum Minervæ: ubi sedit magnus Ulysses.

Statim

ODYSSEAE

Statim postea precatus est Iouis filiam magni:

Audi me ægidiferi Iouis filia indomita:

Nunc me audi postquam antea nunquam audiisti

325

Afflictum, quando me affligebat inclytus Neptunus:

Da me in Phæacæ amicum uenire & miserabilem.

Minerva Sic dixit precans: Hūc autem audiuit Pallas Minerva:

Neptunum Ei autem nondum apparuit coram. uerebatur enim

uerita. Patrum: hic autem uehementer iratus erat

330

Dijs pari Vlysi, antequam in suam terram perueniret,

ARGVMENTVM. H. HOMERI COMPOSITIONIS.

Nausicaa in ciuitatem peruenit, & paulò post Vlyses precatur Areten Alcinoi regis uxorem: & post coenam interrogante ea unde uestem habuisset, (agnouit enim ipsam) quæ contigere sibi inter nauigandum ab Orygia usque ad Phæacum terram, narrat.

Odysseæ

ODYSSEAE .H. HOMERII
COMPOSITIONIS.

Ita autem bene consulunt Vlyssi Scheriae reges.

IC quidem tunc precabatur multa pas-
sus magnus Vlysses.

Puellam autē ad ciuitatem duxit robur
mulorum:

Hæc autem quando iam sui patris ad in-
clytas domos peruenit,

Stetit in uestibulis: fratres autem ipsam circum

Steterunt, immortalibus similes, qui à curru

Mulos soluerunt, uestemq; intulerunt intrò:

Ipsa autem in thalamū suū iuit, accendebat at ipsi ignē

Vetula Apiræa cubicularia Eurymedusa:

Eurymedu-
sa nutrix.

Hæc quodā ex Apira naues duxerūt, quæ utriq; remis im-

Alcinoō at ipsā donū se legerūt. quoniā oībus (pellūtur:

Phæacibus imperabat: deū aut tanq̃ populus audiebat.

Hæc nutriuit Nausicaam albamulnas in domibus:

Hæc ei ignem accendit, & intus cœnam præparauit.

Et tūc Vlysses motus ē ad ciuitatē ire: circū aut Minerva

Multam calignem fudit amica consulens Vlyssi,

Ne quis Phæacum magnanimorum obuians

Conuitiareturq; uerbis, & interrogaret quis esset.

Sed quādo iam futurus erat ciuitatem ingredi amabilē,

Vlyssi Mi-
nerua for-
mā mēta

Tunc ei obuiavit Dea cæsia Minerva,

Virgini similis puella urnam habenti.

Stetit aut ante ipsum: interrogauit aut magnus Vlysses:

Neenidis fit
obuiam.

O filia, nōne me ad domum uiri duæres

Alcinoi

ODYSSEAE

Alānoī? inter hos homines imperat.

Etenim ego hospes miser huc peruenio

Apia terra. A longe ex Apia terra: ideo nullum cognosco
Hominum, qui hanc ciuitatem & terram habitant. 25

Hunc autem rursus alloquitur est Dea caesia Minerva:

Tibi. n. ego hospes pater domum quam me iubes

Demōstrabo, quoniam prope patrē meū bonū habitat:

Sed ueni tādē sic: ego autem dux ero uiae. 30

Neq; aliquem hominum aspiciās, neq; interroges:

Non. n. hospites hi ualde homines tolerant.

Neq; amātes hospitio accipiunt eum qui aliūde uenerit.

Nauius celeribus hi confisi ueloibus,

Vndā magnā pertranscūt, quoniā ipsis dedit Saturnius 35

Horum naues ueloces, tanquā penna uel cogitatio.

Vlysses à Sic locuta, praeiuit Pallas Minerva

Minerua in Statim: hic autem postea post uestigia iuit Dea.

ædes Alci= Hūc igitur Phæaces in re nautica inclyti nō cognouerūt

noi perdu= Euntē per ciuitatem inter ipsos. non. n. Minerua 60

citur septus Permittēbat pulchricoma grauis Dea, quæ ei nebulam

à nebula. Diuinam infudit amica consulens in animo:

Admirabatur Vlysses portus & naues æquales,

Phæaces in Ipsorumq; heroum fora & mœnia longa,

geniosi. Alta, palis aptata, mirabile uisu. 65

Sed quādo iam Regis ad inclytas domos perueniunt,

Inter ipsos uerba inæpit Dea caesia Minerva.

Hæc iam tibi, hospes pater, domus, quam me iubes

Diære: inuenies autem generosos reges

Cōuiuiū cōuiuātes: tu autē intrò uade, neq; aliquid aō 70

Time. A V D A X. n. uir in omnibus melior

Operibus est, etsi aliunde ueniat.

Regnam

- Reginam quidem primū inuenies in domibus,
 Arete autem noīe est cognominata, ex parentibus autē Arete uxor
 75 Eisdem qui genuerunt Alcinoū Regem: Alcinoi.
 Nausithoum quidem primū Neptunus quatiens terram
 Genuit & Periboëa mulierum specie optima,
 Minima, filia magnanimi Eurymedontis, Eurymedon
 Qui quondam magnanimis gigantibus imperauit:
 80 Sed hic quidem auisit populum iniustum, periit & ipse:
 Huic Neptunus mixtus est, & genuit filium
 Nausithoum magnanimū: hic in Phæacibus regnauit: Nausithous
 Nausithous autē genuit Rhexenorēq; Alcinoūq;. Rhexenor,
 Hūc qdē sine filio existētē sagittis interfecit argētēūhaa
 85 Spōsū ī domo, unā solā filiā relinquētē (bēsarēū Apollo
 Areten: hanc autem Alcinoos fecit uxorem,
 Et ipsam honorauit sicut nulla in terra honoratur aliā
 Quæcunq; nunc mulieres sub uiris domum habitant.
 Sic illa ex animo honorata est, & honoratur
 90 Ex charis filius, exq; ipso Alcinoos,
 Et populus qui ipsam Deam tanquā in spicientes
 Excipiunt uerbis, quando it per ciuitatem,
 Non. n. mente & ipsa indiget bona
 Quibus bene consulit, & uiris contentiones soluit:
 95 Si illa amica consuluerit in animo,
 Spes tibi postea amicosq; uidere, & peruenire
 Domum in altam, & tuam in patriam terram.
 Sic locuta abiit cæsa Minerva
 In pontum profundum: reliquit autē Scheriam amabilem:
 100 Peruenit autem in Marathonem, & latas Athenas:
 Ingressa est autē Erechthei clausum domum: at Vllyses
 Alcinoi in domos iuit inclytas: multa autem ei animus
 H Cogitabat

Alcinoi re= Cogitabat antequam æreum pavimentum perueniret:
 gra describi Sicut enim Solis splendor, uel Lunæ erat
 tur,

In domo alta magnanimi Alcinoi:

105

Aerei quidem muri firmati erant hinc & inde

Ad penetrabile ex limine: arcum autem pinnae cyaneæ:

Auræ autem fores clausam domum intus claudebant:

Argentæ autem postes in æreo stabant limine:

Argentum autem superliminare: auræ at cornicula:

110

Aurei autem utrinq; & argentei canes erant,

Quos Vulcanus fecerat peritis scientijs

Ad domum custodiendam magnanimi Alcinoi,

Immortales existentes & insenescentes dies omnes.

Intus aut sedes circa murum firmatæ erant hinc & inde 115

Ad penetrabile ex limine penitus, ubi uestes

Subtiles benefilatae impositæ erant opera mulierum:

Illic autem Phæacum principes sedebant

Bibentes & comedentes: toto anno enim eas habebant:

Aurei autem iuvenes bene ædificatis in aris

120

Stabant, ardentes lampades in manibus habentes,

Prælucentes per noctes in domibus conuiuiis.

Quinquaginta autem ei famule in domo scæminæ:

Aliæ quidem molunt in molis flauum fructum:

Aliæ autem telas texunt, & pensa uoluunt

125

Sedentes, tanquam folia proærae alni:

Tramatis autem è uestibus destillabat humidum oleum,

Quantum Phæacæ supra omnes periti uiros

Nauem uelocem in ponto impellere: sic & mulieres

Telam facere, ualde enim ipsis dedit Minervæ,

130

Operaq; scire perpulchra & mentes bonas:

Extra autem aulam magnus hortus prope portas

Quatuor

Quatuor iugerum: arcum aut septum ductum est undiq: Hortus Al
 Illic autem arbores magnæ erant uirescentes: cinoi memo

135 Pyri & mala punia, & mali pulchros fructus habentes, rabilis.

Fiaq; dulces, & oleæ uirescentes:

Harum neq; fructus perit, neq; deficiat

Hyeme, neq; æstate, durans toto anno, sed ualde semper

Zephyri aura spirans: hæc qdē produat, alia at maturat;

140 Pyrū post pyrū senescit: malū autē post malum:

At post uiam, uia: ficius autem post ficum.

Illic autem ei fructifera uinea radicata est:

Huius altera quidem arca plano in loco

Siccatur Sole: alias autem uindemiant:

145 Alias autem calcant: iuxta autem immaturæ sunt

Florem amittentes: aliæ autem mature sunt:

Illic autem bene dispositæ paræ ad ultimum ordinem

Omnis generis erant, per totum annum florentes:

Intus autem duo fontes: alter quidem per hortum totum

150 Spargitur: alter at ex altera parte sub aule limen mittit

In domum altam, unde aquantur aues. (fluxum

Talia in Alcinoi domo deorum erant incluta dona.

Illic stans admirabatur multipassus magnus Vlysses.

Sed postquam omnia suo admiratus est animo,

155 Velociter trans limen iuit in domum:

Inuenit autem Phæacum proæres & principes

Sacrificantes poculis speculatori Mercurio:

Cui ultimo libabant, quando appetebant somnium.

Sed iuit per domum multipassus magnus Vlysses

160 Multam nebulam habens, quæ ei dransfudit Minerva,

Donec peruenit ad Aretenq; & Alcinoi regem.

Circa igitur Aretes genua posuit manus Vlysses:

Mercurio
 ultimo liba
 ricōsuetū.

H ij

Et

ODY S S E A E

Areten
Vlysses sup
plex orat.

Et tunc iam ab ipso rursus cuanuit diuina nebula.
Hi autem taciti facti sunt in domo uirum uidentes:
Admirabantur aut aspicientes, supplicabat aut Vlysses: 165
Arette, filia Rhexenoris Dijs æqualis,
Ad tuum uirum tuaq; genua accedo multa passus:
Et ad hos conuiuas, quibus Dij opulenter dent
Viuerē, & filijs committant unusquisq;
Possessiones in domibus, honorēq; quē populus dedit. 170
At mihi reditum præparate in patriam peruenire
Cito, quoniam diu procul ab amicis calamitatis patior.

Sic locutus sedit in foco in cineribus
Apud ignem: hi autem oēs taciti facti sunt silentio,
Tandem autem locutus est senex heros Echeus, 175
Qui quidem Phæacibus uiris natu maior erat,
Et uerbis ornatus erat, antiquaq; multa; sciens:
Qui ipse bene consulens concionatus est, & dixit:

Alcinoë, non certe hoc bonum, neq; decet
Hospitem quidem humi sedere in foco in cineribus: 180
Hi autem tuum uerbum expectantes detinentur.
Sed agē iam hospitē qdē in solio argenteis clauis ornato
Fac sedere attollens: tu autem præconibus iube
Vinum immiscere, ut & Ioui gaudenti fulmine
Libemus, qui supplices uenerandos sequitur: 185

Vlysses c'e
menter ab
Alcinoë ex
cipitur.

Cœnam autem hospiti famula det ex rebus quæ sunt intus,
At postquā hoc audiuit sacra potestas Alcinoi,
Manu capiens Vlyssē prudentem uarij consilij
Mouit à foco, & in solio sedere fecit lucido: 190
Filium excitans amantem uiros Laodamanta,
Qui eum prope sedebat: maxime autem ipsum diligebat:
Aquam autem famula gutturnio insudit portans

Pulchro

Pulchro, aureo, super argenteo lebetes

Ad ablundum: iuxta autem politam extendit mensam:

195 Panem autem casta proma apposuit ferens,

Cibos multos imponēs, gratificans ex præsētibus rebus.

Sed bibebat & comedebat multa passus diuus vlysses,

Et tunc præconem allocuta est potentia Alci roi:

Pontonoe, crateram miscens, uinum distribue

Pontonous
præco.

200 Omnibus per domum, ut & Ioui gaudenti fulmine

Libemus, qui supplices uenerandos sequitur,

Sic dixit: Pontonous autem dulce uinum miscuit:

Distribuit autem omnibus libans poculis.

At postq̃ libaueruntq; biberūtq; quātū uolebat animus,

205 His Alcinous locutus est, & dixit:

Audite Phæacum duces & principes,

Vt dicam quæ me animus in pectoribus hortatur.

Nunc quidem conuiuati dormite domum profecti:

Mane autem senes complures aduocantes

Alcinous
Phæacensibus de ho=
spite.

210 Hospitem in domibus accipiemus conuiuio, ac Dīs

Sacrificabimus sacra pulchra: postea autē & de reditu

Curabimus, ut hospes sine labore & tristitia

Deductione nostra in suam patriam terram perueniat

Gaudens uelociter, etiam si ualde longe est,

215 Ne quid interim malum, nocumenūmuc patiat,ur,

Prisquā ipse in suam terrā perueniat: illic autē postea

Patietur quæcunq; ei fatum parcaq; graues

Nascenti filauerunt lino, quando ipsum peperit mater.

Si autem aliquis immortalium de cœlo uenit,

Aliud quid iam hoc postea Dīj machinantur.

220 Semper enim antea Dīj apparent manifesti

Nobis, quando sacrificamus inclytis hecatombas,

H iij

Conuiuā=

ODYSSEAE

Conuiuanturq; apud nos sedentes, ubi et nos:

Si autem aliquis et solus iens occurrerit uiator,

Nullo modo occultant, quoniam ipsos prope sumus:

Quemadmodū Cyclopesq; et agrestes gentes egātum.

Hunc a utem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:

Alcinoë, aliud quid tibi curæ sit mentibus. nō enim ego

Immortalibus similis sum, qui cœlum latum habitant,

Neq; corpore, neq; indole, sed mortalibus hominibus,

Quos uos sātis maxime portantes ærumnā

Hominum, quibus in doloribus æqualis sum:

Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,

Quæ cum certe omnia deorum uoluntate passus sum.

Sed me quidem cœnare finite dolentem quamuis,

» Non enim odioſo uentre peius aliud

» Est, qui iubet ſui recordari neceſſitate

Et ualde afflicto aliquē, et in mētibus dolorem habētē.

Sic et ego luctum quidē hēo mentibus, hic at ualde ſēper

Comedere iubet, et bibere, et me omnium

Obluiſciſcit, quæcunq; paſſus ſum, et repleti iubet:

Vos autem feſtinate ſimul atq; aurora apparuerit,

Vt me inſelicem meam imponatis in patriam,

Quāuis multa paſſū, ubi ſemel uidero, et relinquat uita,

Poſſeſſionem meā ſāmuloſq; et altā magnā domum.

Sic dixit, hi autem omnes laudabant, et hortabantur

Deducere hoſpitem, quoniam decenter dixit.

Sed poſtquā libauerunt biberūtq; quantū uoluit animus

Hi quidem dormituri iuerunt domum unusquiſq;:

Sed in domo relictoſtus eſt diuus Vlyſſes:

Apud at ipſū Areteq; et Alānouſ diuina ſpede prædituſ

Sederunt: ſāmula autem auſerebant uafa conuiuij:

His

His autem Arete albaulnas inæpit uerba.

Agnouit enim palliam & tunicam, uestimenta uidens

225 255 Pulchra, quæ ipsa fecerat cum ancillis mulieribus,

Et ipsum alloquens, uerba pennata dixit:

Hospes, hoc quidem te primum interrogabo ipsa,

Quis: unde uenis uirorum? quis tibi hæc uestimēta dedit?

An non dicis in mari errans huc uenisse?

230 260 Hanc autem, respondens, allocutus est prudēs Vlysses:

Difficile Regina perpetuo dicere

Dolores, quoniam mihi multos dederunt Dij cœlestes.

Hoc autem tibi dicam quod me interrogas & inquiris:

Ogygia quædam insula longè in mari iacet,

235 265 Vbi Atlantis filia dolosa Calypsô

Habitat pulchricoma quamuis Dea: neq; aliquis ipsi

Misætur, neq; deorum, neq; mortalium hominum:

Sed me infeliçem, domesticum duxit fortuna

Solum, quoniam mihi nauem uelocem candenti fulmine

240 270 Iupiter iaculatus discidit medio in nigro mari:

Vbi alij quidem omnes periere boni socij:

At ego uel arinā ulnis capiēs nauis utrinq; remis agitā

Nouem diebus ferebar: decima aut me nocte nigra

Insulam in Ogygiam appulerunt Dij: ubi Calypsô

245 275 Habitat pulchricoma quamuis Dea, quæ me suscipiens

Accuratè exæpit, & alebat, & dicebat

Facturam immortalem & insensentem diebus omnibus.

Sed meum nunquam animum in pectoribus persuasit:

Illic qdē septē ānos permāsi firmiter: uestimēta aut sēper

250 280 Lachrymis madefaciebā, quæ mihi immortalia dedit Cæ

Sed quando iam octauus reuolutus annus uenit: (lypso.

Et tunc iam me iussit concitans redire

H iij Iouis

Vlysses in-
terrogatus
Arete suos
labores ex
ponit.

ODYSSÆAE

Iouis ex nundo, uel etiam mens mutata est ipsius,
 Misit aut supra ratem consutilem: multa autem dedit,
 Panem & uinum dulcē, & immortales uestes induit. 28
 Ventum autem præmisit innocuum, suauemq;
 Septē & decē quidē nauigabā dies per mare iter faciēs:
 Octauo autem & decimo apparuerūt mōtes umbrosi
 Terre uestre: ætatum est autem mihi charum cor
 Infelici. ætē. n. futurus eram adhuc consiliari ærūna 29
 Multa, quam mihi immisit Neptunus quatiens terram,
 Qui in me incitans uentos, impediuit uias,
 Commouit autem mare immensum, neq; unda
 Sinebat in rate ualde suspirantem ferri,
 Quam quidem procella dissipauit: at ego 29
 Natans hanc undam transiui, donec terræ
 Vestre appulit ferens uentusq; & aqua;
 Vbi me exeuntem impulit unda in terram
 Petras ad magnas immittens, & non oblectabile loam,
 Sed regrediens nataui rursus quousq; ingressus sum 30
 In fluuium: illic mihi uisus est locus optimus,
 Expeditus petris, & obex erat uenti;
 Egressus sum autem animam refocillans: diuina at nox
 Superuenit: ego autem seorsum à fluente fluuiio
 Egressus in uirgultis dormiui; circū autem folia 30
 Congregauī, somnum autem Deus immensum infudit,
 Illic quidem in folijs charum cruciatus cor
 Dormiui tota nocte, & in auroram, et medium diem:
 Occidit autem Sol, & me dulcis somnus dimisit;
 Ancillas autem in litore tuæ uidi filie
 Ludentes, inter autem ipsa erat similis dijs: 31
 Quā precatus sū: hæc aut nihil intellectu aberrauit bono,
 Sic non

Sic non sperares iuniorem obuiantem

Facere. semper. n. iuniores imprudenter agunt.

285 Hæc mihi panem dedit satis & nigrum uinum,
Et lauit in fluuio, & mihi hæc uestimenta dedit.
Hæc tibi dolens liat uerè dixi.

Huic autem rursus Alcinous respondit, locutusq; est
Hospes, ærte quidem hoc deans non cogitauit

290 320 Filia mea; quoniam te non cum ancillis mulieribus
Duxit in nostram domum; tu autem primâ preatus es.

Hunc autem, respödens, allocutus est prudens Vlysses:
Heros, ne mihi huius gratia irreprehensibilè accusa puellâ.
Hæc. n. me iussit cum ancillis sequi.

295 325 Sed ego non uolui ueritus & erubescens,
Ne aliquo modo & tibi animus irasceretur uidenti.
Valde zelotypi enim sumus in terra genus hominum.

Huic autem rursus Alcinous respondit, locutusq; est:
Hospes, non mihi tale in pectoribus charum cor

300 330 Ab re irasci: meliora autem iusta omnia.
Vtinam. n. Iupiterq; pater, & Minerva, & Apollo
Talis existens qualis es, & hæc sentiens, quæ ego,
Filiamq; meam haberes, & meus gener uocareris
Hic manens: domum autem ego & opes darem,

305 335 Si uolens maneres: inuitum autem te nullus detinebit
Phæacum: neq; sic gratum Ioui patri sit:

Deductionē autem adhuc ego perficiam, ut bene scias,
Crastinum diem: interim autem tu quidē domitus somno

Dormies: hi at remis impellēt per trāquillū mare, ut per Vlyssi proæ

310 340 In patriā tuā, & domū, & si quò aliò gratū est, (uenias mittit auxi
Etiam si ualde multo longius est Eubœa: lium.

Hanc enim longissime ferunt esse, qui ipsam uiderunt

Populo

Alcinous
optat Vlyssē
sibi ge
nerum,

Alcinous

ODYSSEAE

Populorum nostrorum: quando flauum Rhadamanthum
Duxerunt uisurum Tityum terræ filium.
Et quidem hi illuc uenerunt, & sine labore persecerunt 345
Die eodem, & re duxerunt domum retrò:
Scies autem & ipse in mentibus quantum optimæ
Naues meæ, & iuuenes reijcere mare remo.

Sic dixit: letatus est at multū tollerans generosus Vlyf
Precans aut dixit, uerbūq; fecit, & cōpellauit: (ses: 350

Iupiter pater, utinam quæcūq; dixit perficiat omnia
Alcinous illius in alumna terra,
Immortalis gloria esset: ego autem in patriā peruenirē.

Sic hi quidem talia ad se mutuò loquebantur:

Iussit autem Arete alba uolūtas ancillis 355

Lectos sub porticu ponere, & stragula pulchra

Purpurea miscere, sternereq; de super tapetes,

Lenasq; imponere subtiles de super ad induendum:

Hæ autem iuerunt ex domo lumen in manibus tenentes.

At postquam strauerunt densum lectum festinantes, 360

Incitarunt Vlyfsem astantes uerbis:

Surge dormire hospes: factus est autem tibi lectus.

Sic dixerunt: huic autem iucundum uisum est dormire.

Sic hic qdē tūc dormiebat multapassus magnus Vlyfses

Tessellatis in lectis sub porticu resonanti: 365

Alcinous autem dormiuit in conclau domus altæ:

Iuxta autem uxor Regina lectum parauit & cubile.

ARGV.

ARGVMENTVM.Θ. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Concio fit Phæacum de hospite: & navis detrahitur
ad deductionem Vlyssis: & epulantur apud Alcinoũ
Phæacum optimates: & post hæc disco certant Phæaces
& Vlysses: Et Demodocus canit primũ quidem de adul
terio Martis & Veneris: postea de introductione lignei
equi, et Vlysem flentem interrogat, quis, & unde sit.

ODYSSÆÆ.Θ. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Thita autem, certaminibus Phæaces Vlysem tētauerunt.

VANDO autē manegenita apparuit
rose adigros Aurora,
Surrexit ex lecto sacra potestas Alcinoi,
Generosus quoq; surrexit urbium popula
tor Vlysses:

Hos autem duxit sacrum robur Alcinoi
5 Phæacum ad concionem, quæ ipsis apud naues facta est:
Profecti autem sederunt in politis lapidibus
Propē: per ciuitatem autem iuit Pallas Minerva,
Similis præconi prudentis Alcinoi,

Reditans

ODYSSEAE

Reditum Vlyssima gnanimo consultans,

Et uniuersiq; uiro astant dicit uerbum:

Huc agite Phœacum proceres & principes

In condone ite, ut hospitem audiat, is,

Qui nuper Alænoi prudentis peruenit domum,

Per mare errans, corpore immortalibus similis.

Sic diæns exorta uires, & animum uniuersiusq;:

Statim aut impletæ sunt hominibus condones & sedes

Se se congregantibus, multa. n. admirati sunt uidentes

Filium Laërtae prudentem: huic autem Minerva

Diuinam infudit gratiam apitiq; & humeris:

Et ipsum longiorem & crassio rem fecit uisu,

Ut Phœacibus gratus omnibus fieret,

Grauisq; & uenerabilis, & perficeret certamina

Multa, quibus Phœacæ tentauerunt Vlyssæm.

At postquam conuenerunt simulq; & congregati sunt,

His Alanous conaonatus est, & dixit:

Audite Phœacum proceres & principes,

Alcinous Ut diæm quæ me animus in pectoribus hortatur:

Phœacæses Hospes hic nescio quis errans peruenit meam domum

in concione An ab orientalibus, an occidentalibus hominibus:

hortatur, ut Ad deductionem autem nos inuadat, & precatur ratum esse:

Vlyssæm in Nos autem sicut antea ad deductionem paremus.

uent Neq; n. neq; aliquis alius, qui meas domos peruenit

Hic lugens diu manet propter deductionem.

Sed agite, nauem nigram deducamus in mare magnum

Primo nauigantem: iuuenes autem duo & quinquaginta, 35

Eligantur in populo qui antea sunt optimi:

Ligantes autem bene omnes in transtris remos

Exite, sed postea citum curate conuiuium

Ad

Ad nostrā domū ueniētes, ego autē bene ōnibus praebebo:

40 Iuuenibus quidem haec mando: at alij

Sceptrigeri Reges meas ad domos pulchras

Venite, ut hospitem in domibus accipiamus conuiuio,

Neq; aliquis neget: accersant autem diuinum cantorem

Demodocum. huic. n. Deus supra ceteros dedit cantum

45 Oblectare, quocunq; animus incitat ipsum ad canendum.

15 Sic locutus praeiuit: hi autem unā secuti sunt

Sceptrigeri: praeo autem adiit diuinum cantorem:

Iuuenes autem electi duo & quinquaginta

Iuerunt sicut iussit, in litus maris profundi.

20 50 Sed postquam in nauim deuenerunt & mare,

Nauim hi nigram maris in profundum traxerunt:

Malum autem imposuerunt, & uela naui nigræ:

Præparauerunt autem remos uinculis coriaceis

Omnes decenter: uela autem candida extenderunt:

25 55 Alto autem in humido hanc firmarunt: at postea

Perrexerunt ire Alcinoi prudentis in magnam domum:

Impleti sunt aut porticusq; & atria & domus uiro-
rum

Congregatorum: multi autem erant iuuenes & senes:

His autem Alcinous duodecim oues mactauit:

30 60 Octo autē albos dentibus sues: duos at reuolui pedes boues,

Quos excoriarunt, circumq; disposuerunt, præparaueruntq;

conuiuium desiderabile:

Præo autem propē uenit ducens idoneam cantorem,

Quem ualde musa dilexit: dedit aut bonumq; malumq;

Oculis quidem priuauit: dedit aut suauem cantilenam:

35 65 Huic aut Pontonous posuit solū argēteis clauis ornatum

In medio conuiuarum, ad colūnam longam firmans:

Clauo autem suspendit citharam canoram

Ipsius super capite, & dixit manibus capere

Alcinous
parat cōuiuium.

Demodocus
cantor.

Præconiuxta autem posuit astra, pulchramq; mensam:
 Apud autē poculū uini ad bibendū, quādo aiūs iuberet: 70
 Hi autem in abos paratos, appositos, manus iniecerunt.
 At postquam potus, & abi cupiditatem expulerunt,
 Musa cantorem induxit canere glorias uirorum
 Cantilena, cuius tunc gloria cælum latum attingebat,
 Contentionem Vlyssis & Pelidæ Achillis, 75
 Quemadmodum olim cõtenderunt in cõuiuio florido
 Terribilibus uerbis: Rex autem uirorum Agamemnon
 Gaudebat animo, quādo optimi Achiuorum contēdebant.
 Sic enim ei uatiāans locutus est Phæbus Appollo,
 Pytho in diuina, quando transcendit lapideum limen 80
 Oraculum scitaturus, tūc. n. uolebatur cladis primāpium.
 Troianisq; & Danaïs Iouis magni consilijs.

Hæc igitur cantor canebat ualde inclytus: at Vlysses
 Vlyssi mouetur fletus, Purpuream magnam uestem apiens manibus fortibus
 In caput attraxit: cooperuit autem pulchram faciem. 85
 Verecūdabatur. n. Phæaces sub superālijs lachrymas fun
 Certe quādo desinebat canere diuinus cantor (dens.
 Lachrymas abstergens, à capite uestem auferebat,
 Et poculum utrinq; ansatum apiens libabat Dijs.
 At cum rursus ināperet, & inātabant ut caneret 90
 Phæacum optimi, postquā delectati sunt uerbis,
 Iterum Vlysses caput operiens lugebat;
 Tunc alios quidem oēs latuit lachrymas fundens:
 Alānous autem ipsum solus aduertit & cognouit
 Sedens propē ipsū: grauit̃er autem suspirantem audiuit: 95
 Statim autem Phæadbus remigibus locutus est:
 Alcīnōus Audite Phæacū proceres & primāpes
 hortatur Iam quidem conuiuio satiati sumus animum equali,
 Citharāq;

Citharaq; quæ conuiuio comes est florenti:

Phæacis ad
certamen.

100 Nunc autem exeamus & certamina tentemus
Omnia, ut & hospes dicat suis amicis
Domum reuersus, quantum superamus alios
Pugnisq; luctaq; & saltu, atq; pedibus.

Sic effatus præiuit: hi autem simul secuti sunt:

75 105 Clauo autem suspendit citharam canoram:
Demodoci autem cepit manum, & eduxit domo
Præco: dux autem erat huic eadem uia quâ alij
Phæacum optimi certamina uisuri:
Perrexerunt at ire in forū: simul at sequebatur multa turba:

80 110 Infiniti, surrexerunt autem iuuenes multiq; & boni:
Surrexit quidem Acroneusq;, & Ocyalus, & Elatreus,
Nauteusq;, Prymneusq;, & Anchialus, & Eretmeus,
Ponteusq;, Proteusq;, Thoon, Anabesineusq;,
Amphialusq;, filius Polynei Teetoniæ:

Acroncus.

Ponteus.

85 115 Surrexit autem & Euryalus homicidæ similis Marti,
Naubolidesq; qui optimus erat specieq;, corporeq;
Omnium Phæacum, post strenuum Laodamanta:
Surrexerunt autem tres filij strenui Alcinoi:
Laodamasq;, Haliusq;, & Dijs æqualis Clytoneus:

Naubolides

Alcïoi filij.

90 120 Hi primum quidem tentauerunt pedibus:
His at à carceribus extensus est cursus: hi aut simul oēs
Velociter uolabant puluerizantes per campum:
Horū autem currere optimus erat Clytoneus exinius,
Quantumq; in nouali terminus est mulis,

Clytoneus
cursor insignis.

95 125 Tātūm præcurrēs ad populos peruenit: hi at derelicti sunt
Hi autem luctam difficilē tentauerunt: (retro:
Hac autem rursus Euryalus superauit omnes optimos:
Saltu autem Amphialus omnibus præstantior erat:

Euryalus
palestrita.

Disco

ODYSSEAE.

Disco autem rursus omnibus melior erat Elatreus:

Pugnis autem Laodamas bonus filius Alcinoi.

At postquam oēs oblectati sunt in mente certaminibus,

His igitur Laodamas locutus est filius Alcinoi:

Agitè amici, hospitem interrogemus si quod certaminū

Nouitq; & sciat, in dolo quidem non malus est,

Cruribusq; tibisq; & ambabus manibus desuper,

Ceruicāq; forti, magnoq; robore, neq; pubertate

Caret, sed malis afflictatus est multis.

Non enim ego adhuc dico esse peius aliud mari

Ad uirumq; conturbandum, etiam si ualde fortis sit.

Huic autem rursus Euryalus respondit, locutusq; est:

Laodamas, ualde hoc uerbum secū dum deā ens dixisti,

Ipse nunc prouocā accēdens, & dic uerbo.

At postquam hoc audiuit bonus filius Alcinoi,

Stetit in medium iens, & Vlyssē alloatus est:

Eia agē, & tu hospes pater pericūlum fac certaminum,

Si quod alicubi didicisti: decet autem te scire certamina.

Non enim maior gloria uiri, quā diu uiuit,

Quā quod pedibus faciāt, & manibus suis.

Sed agē fac pericūlum: abijce autem dolores:

Tibi autem uia non amplius diu aberit, sed tibi iam

Nauisq; deducta est, & preparati sunt socij.

Hunc autem, respondens, alloatus est prudens Vlysses:

Laodama, aur me hēc iubetis cauillantes

Dolores mihi & magis in mentibus, q̄ certamina sunt.

Qui antea ualde multa perpeffus sum, & multū labora=

Nunc autem in uestro cœtu, reditu indigens,

Euryalus Sedeo precans Regemq; omnemq; populum.

Vlyssi

Huic autem Euryalus respondit, iurgauitq; contrā:

Non

Non enim te hospes perito uiro assimilo

130 Certaminum, qualia multa inter homines sunt,
Sed illi qui simul naui multarum sedium frequentans
Primæps nautarum, quiq; negotiatores sunt,
Onerisq; memor, & explorator sit uiaticorum,
Lucrorumq; raptorū: neq; certatori similis es.

135 Hunc autem toruē aspiciēs, alloquutus est prudēs Vlysses:
Hospes, non rectē dixisti, iniusto uiro similis es:
Sic non omnibus Dij gratiosa dant
Viris, neq; indolem, neq; mentem, neq; eloquentiam.
Alius enim specē ignobilior est uir:

Vlysses im-
portuno Eu-
ryalo succē-
set.
Dij nulli de-
dere oīa.

140 Sed Deus formam uerbis exornat: hi autem in ipsum
Delectati aspiciunt: hic autem searē condonatur
Reuerentia blanda: antecellit autem congregatos:
Ambulantem autem per ciuitatem Deum tanq̄ aspiciunt:
Alius autem specie quidem similis immortalibus,

145 Sed non ei gratia aram uoluitur uerbis:
Sic & tibi species quidem præstans, neq; aliter
Neq; Deus scāssēt: mente autem ignauus es.
Conāstī mihi animum in pectoribus charis,
Dicens nō secūdu decens: ego at nō insāus certaminū sum

150 Sicut tu loqueris, sed inter primos puto
Esse, donec pubertateq; fretus fueram manibusq; meis:
Nunc aut detineor malis & doloribus, multa. n. passus sū,
Virorumq; bella molestasq; undas transiens.
Sed & sic mala multa passus experiar certamina.

Vlysses pro-
uocatus ira,
disci iacula
tu omnes si-
perat.

155 Animū. n. mordet sermo tuus: cōmouisti autem me loquutus,
Dixit, & ipsa cum ueste exurgens accepit disam
Maiorem & crassiolem, grauiorem non parum
Quā quali Phæacēsludebant inter se,

ODYSSEAE.

Quem arcam torquens nussit forti à manu:
Resonuit autem lapis: perterriti sunt autem in terram
Phæacis remiges nauibus inclyni uiri
Lapidis sub iactu: hic autem superuolauit signa omnium
Celeriter arreus à manu: posuit autem terminos Minerua
Viro corpore similis, uerbumq; dixit & compellauit:

Vcl cæus tibi hospes discerneret signum
Palpans, quoniam non mixtum est multitudini,
Sed longè primum: tu autem confide in hoc certamine,
Nullus Phæacum ad hoc perueniet, neq; pertransibit.

Sic dixit: letatus est autē multapassus diuinus Vlysses:
Gaudens quoniam socum beneuolum uidit in certamine,
Et tunc leuius allocutus est Phæacis:

Vlysses pro
uocat Phæa
ces omni ar
taminum ge
nere.
Hunc nunc attingite iuuenes: fortasse autem postea alium
laturum esse, uel tantum puto, uel etiam longius:
Ex alijs autem quem cor animusq; iubet,
Hic agè experiatur (quoniam me irasà fecistis ualde)
Vel pugnis, uel lucta, uel pedibus, nihil detracto:

Ex omnibus Phæacibus præter ipsum Laodamantem.
Hospes enim mihi hic est, quis cū hospitante pugnaret?
Amens certe ille, & nihili est uir,
Quicumq; hospiti contentionem proferat certaminum
Populo in alio, sui ipsius omnia turbat:
Aliorum autem neminem reaso, neq; sperno.
Sed uolo scire & experiiri contrà.

In oibus .n. malus non sum inter uiros, quæcūq; certamina
Bene quidem arcam noui politū contrectare. (sunt, 215)

Vlysses sa
gitandi pe
ritus.
Primus uirū uulnerarem sagittans in multitudine
Virorum inimicorum, etiam si ualde multi socij
Propè astarent, & sagittare etiam uiros.

Solus

Solus profecto me Philoctetes superauit arcu

190 220 In populo Troianorum, quando sagittare nus Achiui:

Alijs autem me dico longè præstantiorem esse,

Quicunq; nunc homines sunt in terra panem comedentes:

Viris autem prioribus contendere nolo:

Neque Herculi, neque Euryto Oechalien si,

195 225 Qui etiam cum immortalibus contenderunt de arcu:

Quapp & statim mortuus è magnus Eurytus, neq; ad se =

Peruenit in domibus. iratus enim Apollo (nectutem

Interfecit, quoniam ipsum prouocauit ad sagittandum:

Hastâ autem iaculor, quantum non alius quispiâ sagittâ:

200 230 Solistimeo pedibus ne quis me superet

Phæacum: ualde enim asperè domitus sum

Vndis in multis, quoniam deducto in naui

Non erat perpetua: ideo mihi chara membra soluta sunt.

Sic dixit: hi autem omnes taciti facti sunt silentio:

205 235 Alcinous autem ipsum solus respondens, allocutus est:

Hospes, quoniam non ingrata inter nos hæc loqueris,

Sed uis uirtutem tuam ostendere quæ te sequitur,

Iratus, quoniam te iste in certamine astans

Obiurgauit, ut tuam uirtutem homo nullus uituperet,

210 240 Quiaunq; sciret suis mentibus decentia dicere.

Sed agè nunc meum intellige uerbum, ut & alij

Dicas heroum, quando tuis in domibus

Epulaberis apud tuam uxorem & tuos filios,

Nostre uirtutis recordatus, qualia & nobis

215 245 Iupiter opera imponit continuè iam inde à patribus.

Non. n. pugles sumus strenui, neq; luctatores,

Sed pedibus ueloatè currimus, & nanibus optimi sumus:

Semper aut nobis cōiuiui gratū est, atharagq; choreæq;

I ij

Vestes

LIBROS

DEL DR.

L. MARCO

ODYSSÆAE

Saltatio.

Vestesq; mutatoria, balneaq; calida, & cubilia.
Sed agite Phœacum saltatores, quicunq; optimi,
Tripudiate, ut & hospes dicat suis amicus
Domum reuersus, quantum superamus alios
Navigatione, & pedibus, & saltatione, & cantilena:
Demodoco aut aliquis statim profectus ætharâ canoram
Afferat, quæ iacet in nostris domibus.

250

255

Sic dixit Alæonous Deo similis: surrexit autem præco,
Allaturus citharam canoram domo ex Regis:
Iudices autem electi nouem omnes surrexerunt
Publici, qui in certaminibus expediebant singula:
Planû fecerunt aut locû choreæ: pulchrum at dilatauerunt
Præco at propè uenit ferens ætharâ canorâ (theatrum:
Demodoco: hic at postea iuit in mediû: arcû at iuuenes
Puberes stabant periti saltationis:
Perantiebant autem locum magnum pedibus: at Vlysses
Micationes intuebatur pedum: admirabatur autem animo.
Sed hic cithara personans incipit pulchrè cantare,

280

285

290

295

Demodo-
cus interci-
nit fabulam
de Veneris
& Martis
complexu.

Circa Martis amorem coronatæq; Veneris,
Quemadmodum primû mixti sunt in Vulcani domibus
Clam: multa aut dedit: lectum aut dedecorauit & cubile
Vulcani Regis: statim autem ei nundus uenit
Sol, qui ipsos cognouit nuxtos amicii a.

270

300

Vulcanus igitur ubi molestum uerbum audiuit,
Perrexit ire in officinam mala mentibus moliens:
Posuit autem in ligno magnâ incaudè: asit aut uincula
Quæ rūpi nō possūt insolubilia, ut firmiter illic manerēt.
Sed postquàm fabrefecit dolum iratus Marti,
Perrexit ire in thalamum: ubi chari lectuli iacebant:
Circum igitur lecti fulcra fudit uincula undiq;

275

305

Multa

- 250 Multa autem & desuper è trabe effusa sunt,
280 Ceu aranea tele pretenues, quæ nullus uiderit,
Neq; deorū beatorū.ualde enim dolosè fabrefacta sunt.
At postquàm omnem dolum circum cubilia fudit,
Perrexit ire Lemnum bene ædificatam urbem,
Quæ ei terrarum longè charissima est omnium;
285 Neq; cecā speculationem habuit aureas q̄ tenet habenas
Postq̄ aut uidit Vulcanū inclytū arte seorsū cūtē, (Mars:
Perrexit ire domum inclyti Vulcani,
Detentus amore coronatæ Cythereæ.
Hæc autem nuper à patre præpotente Saturnio
290 Veniens sedebat: hic autem intra domum iuit.
Illi autem manū inseruit, uerbumq; dixit, & locutus est:
Huc age amica ad lectum uertamur dormituri.
Non enim amplius Vulcanus in populo est, sed iam
Iuit Lemnum ad Sintias agrestè loquentes.
295 Sic dixit: huic autem gratum uisum est cubare.
Hi in cubilia euntes dormuuerunt: circum autem uincula
Artificiosa fusa sunt prudentis Vulcani.
Neq; mouere membra erat, neq; eleuare.
Et tunc iam cognouerunt, q̄ non amplius euitabilia sunt.
270 De propè autem ipsis uenit inclytus Vulcanus
Retrò reuersus, antequàm Lemni terram perueniret;
Sol enim ipsi speculationem habuit, dixitq; uerbum:
Perrexit autem ire domum, charum cruaatus cor:
Stetit autem in uestibulis: ira autē ipsum magna cepit:
275 Horrendè autem exclamauit, auditusq; est oībus Dijs:
Iupiter pater, & alij beati Dij semper existentes,
Venite ut opera ridenda, & non deæntia uideatis:
Quomodo me claudum existentem Iouis filia Venus

ODYSSEAE

Semper inhonorat: amat autem perniciosum Martem.

Quonia hic quidē pulcher, & integer pedibus: at ego 310

Debilis sum: at non mihi auctor alius est,

Sed parentes duo qui non gignere debebant.

Sed uidete ubi hi dormiunt in amicitia

In meos lectos ingreſsi: ego autem uidens crudor,

Nō quidē ipsos amplius ſpero paululū dormituros ſic, 315

Quāuis ualde ſe mutuō amantes: fortē non uolent ambo

Dormire, ſed ipsos dolus, & uinulum continebit,

Donec mihi ualde omnes pater reddat dotes,

Quas ipſi dedi impudentis puellae cauſa:

Quoniam ei pulchra filia, at non prudens. 320

Sic dixit: Dij autem congregati ſunt in ſolidā domum,

Venit Neptunus terram continens, uenit & perualis

Mercurius, uenit & Rex longē iaculans Apollo:

Fœminæ autem Deæ manſerunt domū pudore unaquæq; 325

Steterunt autem in ueſtibus Dij datores bonorum :

Magnus autem motus eſt riſus beatis Dijs

Technas aſpicientibus prudentis Vulcani,

Sic autem aliquis dicebat uidens in propinquum alium:

Nō ſūt uirtute prædita mala opæ, aſſeſtur tardus uelocē:

Sicut & nunc Vulcanus exiſtens tardus æpit Martem, 330

Velociſſimū exiſtentem deorum, qui Olympū habitant,

Claudus exiſtens technis, propter quod & pœnam auget.

Sic hi quidem talia inter ſe dicebant:

Mercurium autē allocutus eſt Rex Iouis filius Apollo:

Mercuri, Iouis fili, internunde, dator bonorum: 335

Nunquid in uinulis uelles fortibus preſſus

Dormire in lectis apud auream Venerem?

Huic autē reſpondit poſtea internuncius Mercurius:

Vitiam

Vltimam hoc esset Rex longevi adens Apollo:

340 Vincula quidem ter tot magna quæ cum haberem:

Vos autem inspicere tis Dij omnesq; Deæ:

At ego dormirem apud auream Venerem.

Sic dixit: risus autem excitatus est inter imortales Deos:

Neg; Neptunum risus cepit: precabatur autem semper

345 Vulcanum inclytum opere, ut solueret Martem,

Et ipsum alloquens, uerba pennata dixit:

Solve: ego autem ipsum promitto sicut iubes

Soluturum æqua omnia, cum immortalibus Dijs.

Hunc autem rursus allocutus est ualde inclytus Vulcanus:

350 Ne mihi Neptune terram continens hæc iube,

Praue pro sælestis sanè etiam promissiones promittis,

Quomodo ego te iudicem cum immortalibus Deis,

Siquidem Mars abeat debito, et uinculo solutus?

Hunc autem rursus allocutus est Neptunus quatiens terram:

355 Vulcane, siquidem Mars debitum subterfugiens

Abibit elapsus, ipse ego hæc soluam.

Huic autem respondit postea perinclytus Vulcanus:

Non est, nec decet tuum uerbum negare.

Sic dicens, uincula resoluit uis Vulani:

360 Hi autem postquam ex uinculo soluti sunt forti existente

Statim eruentes, hic quidem in Thraeam iuit:

Illa autem in Cyprum iuit amans risum Venus

Ad Paphum, ubi ei templum altareq; sacrum,

Vbi et ipsam Gratia lauerunt, et unxerunt oleo

365 Immortali, quatenus Deos deat semper existentes:

Circum autem uestimenta induerunt pulchra, mirabile uisu.

Hæc cantor æcinit perinclytus: at Vlysses

Oblectatus est animo suo audiens, ac etiam alij

l iij

Phæacense

Phæacenses lōgorumremorum, nauibus inclyti uiri:

Alcinous autem Halium & Laomedonta iussit

370

Solos tripudiare, quoniam ipsis nemo contendebat.

Ludus pilæ

Hi igitur postquam pilā pulchram in manibus acceperunt

Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,

Hanc alter iaciebat ad nebulas umbrosas

Flexus retrō: alter autem à terra in altum eleuatus

375

Facile accipiebat, antequā pedes ad paumentū uenirēt.

At postquam pilam in rectum experti sunt,

Saltatio.

Saltauerunt postea in terra pascentimulta,

Frequenter alternantes: inuenes aut applaudebant alij

Stantes in certamine: multus aut strepitus ortus est.

380

Iam tunc Alcinoū allocutus est strenuus Vlysses:

Alcinoë, Rex omnium clarissime populorum,

Certe pollicitus es tripudiatōres esse optimos,

Profectō manifeste factum est, stupor me hēt inspicientē.

Sic dixit: letata est sacra uis Alcinoi,

385

Alcinous Statim Phæacenses amantesremos allocutus est:

Phæacensi

Audite Phæacensium ductores ac principes,

bus.

Hospes mihi ualde uidetur prudens esse.

Sed agite, ei demus hospitale munus, uti decet.

Duodecim enim in populo præclari reges

390

Principes imperant: tertiusdecimus autem ego ipse:

Ex his ei uestem singuli bene lotam & tunicam,

Et auri talentum ferte preciosi:

Statim autem oīa portemus congregati, ut in manibus

Hospes tenens ad cœnam ueniat letus in animo.

395

Euryalus autem seipsum conciliet uerbis,

Et dono, quoniam nequaquam ut deuit locutus est.

Sic dixit: omnes autem laudauerunt, & iusserunt:

Donā

Dona autem ut ferret, præmiserunt præconem singuli:

400 Huic autem rursus Euryalus respondit, locutusq; est:

Alcinoë, Rex omnium clarissime populorum,

Tibi equidem hunc hospitem conciliabo, sicut tu iubes:

Dabo ei hunc ensē totum æreum, cui est manubrium

Argenteum: uagina autem nuper secti eboris

405 Circumuoluta est: multò autem ei dignus erit.

Sic dicens in manibus ponit ensē argenteorū clauorū,

Et ipsum alloquens uerba pennata dixit:

Gaude pater ò hospes, uerbum si aliquod dictum est

Graue, statim illud ferant rapientes turbines:

380 410 Tibi autem Dei uxorem uidere, & in patriam redire

Dent, quando diu ab amicis incommoda pateris.

Hunc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:

Et tu amice ualde gaude: Dei autem tibi felicia dent,

Neq; amplius tibi ensis desyderium in futurum fiat

385 415 Huius, quem iam mihi dedisti concilians uerbis.

Dixit, & circū humeros posuit ensē argenteorū clauo

Ocidit autem Sol, & huic incluta dona affuerunt, (rum:

Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones illustres:

Suscipientes autem filij eximij Alcinoi,

390 420 Matrem iuxta uenerandam posuerunt perpulchra dona:

Quibus autem imperabat sacra uis Alcinoi,

Venientes, hi sederunt in altis solijs:

Tunc Areten allocuta est uis Alcinoi:

Agè mulier fer arcam pulchram, quæ optima:

395 425 Impone autem uestem bene lotam & tunicam:

Circum ignem aut lebetem calefacite, calefacite at aqua,

Vt lotus uidensq; bene posita omnia

Dona, quæ ei Phæacenses eximij huc tulerunt,

Conuiuioq;

Euryalus
Vlyssē en-
se donat.

Afferuntur
Vlyssi à
Phæacensi-
bus xenia.

ODYSSEA E

Conuiuioq; delectetur, & cantilenæ hymnum audiens.
Et illi ego hoc poculum meum perpulchrum dabo 430
Aureum, ut mei memor dies omnes
Libet in domo Iouiç; alijsq; deis.

Sic dixit: Arete autem ancillis dixit
Circum ignem ponere lebetem magnū quāmcitissimē.
Hæ autē lauacralē lebetem stauerunt in igni cōbustiuo: 435
Intus at aquā fuderūt: sub at ligna cōbusserūt suscipiētes:
Ventrē quidē lebetis ignis circuibat: calefaciebatur autē
Interim aut Arete hospiti perpulchram arcam (aqua.
Extulit ē cubiculo: posuit aut intus pulcherrima dona:
Vestem, aurumq; quæ ei Phæacēs dederunt: 440
In ipsa uerō uestem posuit, pulchramq; tunicam:
Et ipsum alloquens, uerba uelociterq; iniç.
Ipse nunc uide poculum, uelociterq; iniç.
Ne quis in uia ledat, quando postea
Dormies dulcem somnum, profectus in nauem nigram. 445
At postquā hoc audiuit multatolerans diuus Vlysses,
Statim adaptauit poculum: uelociter aut nodum iniecit
Variū: quē olim ipsū docuerat mētibus uenerāda Ciræ.
Statim autem ipsum proma lauari iussit
In labrum euntem: hic autem libenter uidit animo 450
Calidas aquas: quoniā nequaquā portatus frequentaret,
Postquā liquerat domum Calypsūs bene comatæ,
Tunc autem ei cura Deæ quā firma fuit.
Hunc igitur postquā fāmule lauerunt, & unxerunt oleo:
Circum aut ipsum palliū pulchrum icærunt, & tunicam 455
Ex labro exiens uiros ad uinipotatores
Iuit: Nausicaa autem à Deis pulchritudinem habens
Stetit iuxta limen atrij affabrē facti:

Admirata est autem Vlyssē oculis uidens,

460 Et ipsum alloquens uerba uelocia dixit:

Gaude hospes, ut & aliquando existens in patria terra

Recorderis mei, quod mihi primæ præmiauitæ debes.

Hanc autem, respondēs, allocutus est prudens Vlysses: Vlysses nau

Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi,

sicæ græ

465 Sic nunc Iupiter faceret ualde sonans, maritus Iunonis,

tias egit

Domumq; ire, & reditus diem uidere.

Quamobrem tibi illic, ut Deæ supplicarem

Semper per dies omnes: tu enim me seruasti puella.

Dixit, & ad solium sedit apud Alcinoū Regem:

470 Hi autem iam partes diuiserunt, misaueruntq; uinum:

Præco autem ex propinquo uenit ducēs optabile cātorem

Demodocum populis honoratū: locauit autem ipsum

In medio conuiuiarum ad columnam longam firmans:

Tunc præconem allocutus est prudens Vlysses,

475 A dorso incipiens incidere, multum autem relictū erat

Suillinum

Suis albidentes, multa autem erat circum pinguedo:

dorsum in

Præco accipe, iam hanc præbe carnem, ut comedat,

precio.

Demodoco, & ipsum complector mæstus quamuis.

Inter omnes enim homines terrestres Poëta

480 Honoris participes sunt & reuerentiæ: quoniam ipsos

Cantilenas Musa docuit, & diligit genus Poëtarum.

Sic dixit: præco autem ferens in manibus posuit

Herói Demodoco: hic autē suscepit, gauisusq; est animo:

Illi autē in abos paratos, adiacentes, manus iniecerunt.

485 Sed postquam potus, & cibi amorem eiecerunt,

Iam tunc Demodocū allocutus est multapassus Vlysses:

Demodocæ, præcipue iam te inter homines laudo omnes,

Vel te Musa docuit Iouis filia, uel te Apollo.

Valde

ODYSSÆÆ

Valde enim prout deæt Achiuorum fatum canis,
 Quæcūq; moliti sunt, passi sūi q; & quæcūq; laborauerūt 490
 Tanq̃ alicubi, uel ipse præses, uel aliū audiēs. (Achiui,
 Sed iam transi, & equi structuram cane
 Lignei, quem Epius fecit cum Minerua,
 Quē aliquādo in sūmā arcē dolū duxit magnus Vlyssēs
 Viris implens, qui ilium euerterunt: 495
 Si iam mihi hæc prout par est narrabis,
 Statim ego omnibus dicam hominibus,
 Quod tibi promptus Deus dedit diuinum cōtum.

Demodo= Sic dixit: hic aut̃ actus à Deo inæpit: ostendit aut̃ cātū,
 cus equum Hinc incipiens, uti alij quidem benetabulatis in nauibus 500
 Troianum Euntes enauigarunt ignem in tentorijs iacentes
 cantu pro= Argui: alij uerò iam ualde gloriosum circa Vlyssēm
 sequitur, Sedebant in Troianorum concione æt̃i equo.
 Ipsi enim illum Troiani in arcem traxerant: (bantur
 Sic hic qd̃ ingressus erat: hi at̃ insōlētē multa cōcione= 505
 Sedentes circa ipsū: tripliāt̃ at̃ ipsis placebat cōsiliū,
 Vel scindere concuum lignum pernicioso ferro:
 Vel de petris iacere retrahentes arce:
 Vel sinere magnum simulachrū deorū mulcimentū esse.
 Sic iam & postea perfici debebat.
 Fatum enim erat destrui, postquā ciuitas cōplexa esset 510
 Ligneum magnum equum, ubi sedebant omnes optimates
 Arguorum, Troianis cædem & mortem illaturi:
 Cecinit autem quō urbē depopulati sunt filij Achiuorum
 Equo effusi, concuas insidias relinquentes,
 Alium aliō cecinit ciuitatem diripere altam: 515
 At Vlyssēm ad ædes Deiphobi
 Ire tanquā similem Marti cum diuino Menelao:

Illic

Illic iam grauiſſimum bellum dixit auſum,

520 Viſſe & deinde propter magnanimam Mineruam.

Hæc cantor canebat perinclytus: at Vlyſſes

Cõſumebatur: lachrymæ at irrigabāt ſub palpebris genas.

Vt autem mulier flet dilectum maritum arcumadens, Cõparatio.

Qui ſuam ante ciuitatem populoſq; cædit,

525 Ab urbe & à filiis expellens pernicioſum diem:

Hæc quidem mortuum, & palpitantem inſpiciens,

Circa ipſum fuſa ſtridulè lamentatur: hi autè à tergo

Percutientes haſtis dorſum, ac etiam humeros

Captiuam ducunt ad laborem habendū & inſeliatatem:

530 Huius autem miſerabiliſſimo dolore corrūpuntur gene:

Sic Vlyſſes miſerabilè ſub palpebris lachrymā fundebat:

Tūc alios quidē omnes inſcios fecit lachrymas fundens:

Alcinous autem ipſum ſolus animaduertit, & cognouit

Sedens iuxta ipſum, grauiter autem ſuſpirantē audiuit:

535 Statim autem Phæacenſes nauticos allocutus eſt:

Audite Phæacenſium duces, & gubernatores,

Demo: locus autem iam contineat citharam acutam:

Non enim omnibus gratus hæc canit:

Ex quo coenamurq; & motus eſt diuinus cantor,

540 Ex hoc nondum quieuit à graui luctu

Hospes: ualde ipſum dolor in animo circuiuit.

Sed agè hic quidem contineat, ut ſimul oblectemur omnes

Hospitesq; & hospes, quoniam multò melius ſic.

Grati à enim hoſpitis hæc uerecundi facta ſunt,

545 Deductio & grata dona, que ei damus diligentes:

Pro fratre hoſpesq; ſupplicatorq; factus eſt

Viro illi, qui paululum etiam ſapit animo:

Ob hoc nunc neq; tu abſconde mentibus aſtutis

Quodcūq;

Quodcunq; te interrogabo (dicere autem te melius est)

Dic nomen, quod te illic uocabant materq; paterq;

555

Alcinous Alij; qui in ciuitate, & qui arcum habitant:

querit oem Non quidem enim aliquis oino sine noie est inter hoies,

eius condi- Nec malus nec bonus, postquam primum natus sit,

tionē & for Sed omnibus apponuntur postquā generauerūt parentes;

unam. Dic autem mihi terramq; tuam, populumq;, urbemq;

555

Vt te eò deducant, obseruantes mentibus naues:

Non enim Phæacensibus nauium gubernatores sunt,

Phæacum Neq; temones sunt, quæq; aliæ naues habent:

naues sen- Sed ipse sciant cogitationes, & mentes uiro- rum,

files sunt. Et omnium sciunt ciuitates & pingues agros

560

Hominum, & undam uelocissimè maris transcunt,

Aëre & nebula tectæ neq; unquam ipsis,

Neq; offendi est timor, neq; destrui:

Sed hæc sic quondam patrem ego dicentem audiui

Nausithoim, qui dicebat Neptunum ualde iratum fuisse

565

Nobis, quoniam deductores illæsi essemus omnium;

Dixit olim Phæacensium uiro- rum benefactam nauem

Ex deductione redeuntem in obsauro ponto

Naufragum sciasse: magnū aut nobis montē ciuitatē arcū

Sic dixit senex: hæc aut Deus uel perficiat,

(tegere. 570

Vel imperfecta sinat, ut ei gratum est animo.

Sed agè mihi hoc dic, & uerè narra:

Quò aberraueris, & ad quæ peruenieris loca

Hominum ipsosq; ciuitatesq; bene habitatas,

Et qui diffialesq;, & syluestres, neq; iusti:

575

Quiq; hospites, & ipsis mens est Deo placens:

Dic autem cur fles, & luges intus: animo,

Arguorum, Danaorum, & Ilij fatum audiens:

Hoc

Hoc autem Dei fecerunt : neuerunt autem mortem

580 Hominibus omnibus, ut sint & posteris cantilena.

An aliquis tibi & affinis perijt illum ante

Bonus existens generus uel soær? quique maxime

Cura digni sunt ob sanguinem, & genus ipsorum?

An aliquis etiam socius uir grata sciens

585 Bonus: quoniam non fratre minor

Est, qui socius existens prudentia sciat.

ARGVMENTVM I. HOMERI
COMPOSITIONIS.

590 **P** Rincipium Vlyssis narrationum, in quo dicit pug-
nasse cum Ciconibus, & ad Lotophagos peruenisse,
& ad Cyclopem Polyphemum iuisse: Et hunc qui come-
disset sex iam soæos, exorasse.

ODYSSEAE.

ODYSSEAE .I. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Iota cum Lotophagis, Ciconibus, unà Cyclops est.

VNC autem, respondens, allocutus est
prudens Vlysses:

Alcinoë, Rex omnium laudatissime popu-
lorum,

Certe quidem hoc bonum audire est, can-
talem, qualis hic est Dijs similis uox. (torem

Non enim ego aliquam dixerim rem gratiorem esse, 5

Quàm quando letitia quidem detinet populum omnem:

Conuiuæ autem in edibus audiunt cantorem

Sedentes ex ordine: iuxta autem implentur mense

Panis, & carniū: merum autē ex cratere exhauriens

Pimæna fert, & infundit poculis, 10

Hoc mihi optimum in animo uidetur esse:

Tibi autem meos dolores animus elegit suspiriosos

Dicere, ut adhuc magis lugens suspirem.

Quid primum tibi? deinde quid postremò narrabo?

Dolores quoniam mihi multos dederunt Dei cœlestes: 15

Nunc autem nomen primum dicam, ut & uos

Vlysses la= Satis: ego autem, postquàm fugiens crudelem diem

boreos suos Vobis hospes uenio, & longè domos habitans,

incipit enar Sum Vlysses Laertiades, qui omnibus dolis

erar, Hominibus sum in cura, & mea gloria ad cœlum it: 20

Vlyssis pa= Habito at Ithacæ ad meridiem sitam: mons autē in ipsa

tria, Neritus, altus, ualde deæns: arcum autem infulæ

Multæ

- Multæ habitantur ualde uianæ inter se,
 Dulichiumq; Samèq; etiam nemorosa Zacynthus:
 25 Ipsa autem humilis ualde in alto in mari iacet
 Ad oasum: hæc autem seorsum ad auroramq; solemq;
 Aspera, sed bona iuuenum nutritrix, nequaquam ego
 Mea terra possum dulcius aliud uidere,
 Quæadmodum me apud se detinuit Calypso magna Dea
 30 In specubus concavis, cupiens maritum esse:
 Sic etiam Ciræ detinuit in domibus
 Aëæa dolosa, cupiens maritum esse,
 Sed meum nunquam animum in pectoribus persuaserunt:
 Siquidem nil dulcius mea patria, neq; parentibus
 35 Est, licet quis longè pinguem domum
 Terra in aliena habitet procul à parentibus.
 Eia agè, tibi & reditum meum malis plenum dicam,
 Quem mihi Iupiter intulit à Troia profecto,
 Ab illo me ferens uentus, ad Ciconas adegit
 40 Ad Ismarum: illic autè ego urbem diripui, occidi autè ipsos:
 Ex urbe autem uxores & res multas apientes
 Diuisimus, ut nullus à me priuatus abiret equalitate:
 Tunc ærte quidem ego ueloci pede fugere nos
 Iussi: hi autem ualde stulti non obediuerunt:
 45 Ibi autem multum quidè merum bibitum est: multas autè onces
 Iugulauerunt apud littus, & flexipedes nigras boues: Infelix præ
 Interim autem abeuntes Cicones Ciconas aduocarunt, limum cum
 Qui ipsis uiuani erant simul plures & præstantes, Ciconibus.
 Continentem habitantes, scientes quidem ab equis
 50 Cum uiris pugnare, & ubi oportet peditem esse.
 Venerunt postea quot folia, & flores sunt uere
 Matutini: tunc iam mala louis paræ affuit

K

Nobis

Nobis malum fatū passuris, ut dolores multos pateremur:
 Stantes autem pugnabant pugnam apud naues ueloxas: 55
 Iaciebant autem inter sese areas hastas:
 Quandiu quidem aurora fuit, & auctus est sacra dies,
 Tandiu expellentes mansimus plures licet existentes:
 Quando autem Sol transiuit ad uesperam,
 Tunc iam Cicones inclinauerunt interimentes Achiuos: 60
 Sex autem ab unaquaq; nauī forte socij
 Perierunt: reliqui uerò fugimus mortemq; fatumq;
 Hinc autem extemplo nauigauimus dolentis corde,
 Leti ex morte, charis amissis socijs:
 Neq; mihi prius naues abiire utrinq; agitate, 65
 Quam aliquis ex miseris socijs unumquemq; uocasset,
 Qui perierant in campo à Ciconibus interfecti:
 Nauibus autē imouit uentū Boreā nubium cōgregator Iu=
 Cum procella magna: nubibus uerò cooperuit (piter
 Terram simul & pontum: ruit autem è cœlo nox. 70
 Hæ quidem postea ferebantur obliquæ: uela autem ipsis
 In treis quatuorue partis disādit uis uenti.
 Et hæc quidem in naues deposuimus timentes mortem,
 Ipsas autem ærtatim traximus in continentem:
 Illic duas noctes duosq; dies continuè semper
 Iacimus simul laboreq; & doloribus animū consumētes. 75
 Sed quando iam tertium diem comata absoluit Aurora,
 Malos statuentes, simulq; uela alba extendentes
 Sedimus, has uentusq; gubernatoresq; dirigebant:
 Et illæsus peruenissem in patriam terram,
 Sed me unda, fluctusq; ad inaruum Maleam 80
 Et Boreas impulit: errare autem fecit à Cytheris:
 Hinc autem nouem dies ferebar à pernitiōis uentis
 Pontum in piscosum: sed decimo die uenimus

Ad terram Lotophagorū, qui floridum cibum comedunt: Vlyses de
 55 Tunc autē in continentē descendimus, & hausimus aquā: fertur ad
 Statim autem cœnā accipiunt ueloces apud naues socij: Lotophag
 Sed postquā abōq; saturati sumus & potu, gos.
 Iam tunc ego soāos prēmisi interrogare cūtes
 Viros duos eligens, tertium praconem simul addens,
 60 Qui uiri essent in terra abum comedentes:
 Hi autē statim abeuntes mixti sunt cum uiris Lotophagis:
 Neq; Lotophagi moliti sunt socijs mortem
 Nostri, sed ipsis dederunt lotum comedere:
 Ex his autem quicūq; loti comederent mellitum fructum, Loti herbæ
 65 Non amplius renūciare retrō uolebant, neq; redire, mirāda uis,
 Sed illic uolebant cum uiris Lotophagis
 Lotum comedentes manere, reditusq; obliuisci:
 Quos quidem ego ad naues duāns flentes ui,
 Nauibus in concavis sub transtra ligauī trahens,
 70 Sed alios iussi per amabiles soāos
 Festinantes naues consendere ueloces,
 Ne quis lotum comedens reditus obliuiscatur:
 Hi autē statim ingressi sunt, & in transtris sederunt:
 Ex ordine autē sedentes, album mare uerberabant remis:
 Inde autem primū nauigauimus male affecti animo:
 75 Cyclopum autem in terram proteruorum sacrilegorum
 Peruenimus, qui dijs confisi immortalibus,
 Neq; plantant manibus arborem, neq; arant:
 Sed hāc non sati, & inarati, omnia nascuntur
 80 Frumenta, & hordea, & uites quæ ferunt
 Vinum ex uberibus uuis, & ipsis Iouis hymbet auget: Cyclopum
 His autem neq; condones consiliaria, nec leges: insula fert
 Sed hi altorum montium habitant cacumina lis.

ODYSSEAE

In speluncis concavis: habet autem ius unusquisque
 In filios & in uxores, neque se mutuo curant: 115
 Insula postea quæ facile fodiatur extra portum extensa est,
 Iuxta terram Cyclopium, neque propinqua, nec remota,
 Nemorosa: in ea autem capræ infinitæ sunt
 Sylvestres: non enim iter ad eas hominum prohibet,
 Neque ipsam ingrediuntur uenatores, qui per syluam 120
 Labores patientur, per uertices montium insequendo:
 Neque gregibus colitur, neque aratoribus.
 Sed hæc non sata & inarata per dies omnes
 Hominibus caret: pascit autem balantes capras.
 Non enim Cyclopiibus naues sunt rubricatis proris, 125
 Neque uiri nauium sunt fabricatores, qui laborent
 Bene tabulatas naues, quæ perficiant singula,
 Vrbes hominum adeundo, ad quales multas
 Viri inuicem nauibus transeunt mare,
 Qui ipsis etiam insulam bene habitata efficiunt: 130
 Non tamen mala est, fert autem suo tempore omnia:
 In ea quidem prata maris albi iuxta ripas
 Aquis irrigua, mollia, ualde incorruptibiles uineæ sunt,
 In ea aratio facilis, ualde profundus segetum campus esset,
 Qui suo tpe meteretur, quoniã ualde pigredo subitus solui 135
 In ea portus naui accommodus, ubi nõ opus fune est, (est,
 Neque anchoras iacere, neque ad palum alligare:
 Sed appellentes possunt manere diu, quo ad nauitarum
 Animus hortetur, & inspirent uenti.
 Sed in capite portus fluit lympidam aquam 140
 Fons sub specu: arcum autem alni natæ sunt:
 Illuc nauigauimus & aliquis Deus ducebat
 Noctem per obscuram, neque apparebat, ut uideri posset.
 Acr

Aër enim arca naues teter erat, neq; Luna

145 E cœlo prælucbat: detinebatur autem nubibus:

Tunc nullus insulam inspiciebat oculis:

Neq; igitur undas longas rotantes ad terram

Inspiciebamus, priusq; naues bene tabulate appellerent:

Appulsis autem nauibus, deposuimus uela omnia:

150 Extra autem etiam ipsi descendimus in littus maris:

Ibi autem quiescentes mansimus ad Auroram diuinam:

Quando autē diluculū generās apparuit rosca Aurora,

Insulam admirantes conuolebamur ad ipsam:

Excitarunt autem Nymphæ filiæ Iouis habentis ægida

155 Capras montanas, ut cœnarent socij,

Statim curuos arcus, & iacula prælonga ferro

Accepimus ex nauibus: in treis partes autem instructi

Iaculati sumus: statim autē dedit Deus accōmodā uenatio-

Naues quidē me sequebātur duodecim: singulis autē (nē:

160 Nouē sorte cōtingerūt capræ: mihi autē decē elegerūt soli.

Sic tunc quidem per totum diem usq; ad solem occidentē

Sedimus comedentes carnesq; multas, & uinum suæ.

Nondum enim nauibus defecerat uinum rubrum,

Sed inerat: multum enim in uasibus singuli

165 Hauseramus Ciconum sacram urbem capientes:

Cyclopum autem terram uidimus propē existentium,

Fumumq; ipsorumq; uocem, ouiumq; & caprarum:

Quando autem Sol occidit & in nebulas iuit,

Tunc iacuimus in littore maris:

170 Quādo autē diluculū generans apparuit rosca Aurora,

Et tunc ego condonem faciēns, omnibus dixi:

Alij quidem nunc manete mihi per amabiles socij:

Sed ego cum nauiq; mea & meis socijs

K iij

Profectus,

ODYSSEAE

Profectus, hos homines exploratum ibo qui sunt,
An flagitiosi & syluestres, neq; iusti:

175

An hospitales, & ipsis mens est dijs placens.

Sic dicens in nauem iui: iussi autem socios

Ipsos etiam ascendere, simulq; funes soluere:

Hi autem statim ingressi sunt, & in transtris sederunt:

Ordine aut sedentes album mare uerberarunt remis. 180

Antrum Sed quando iam ad locum peruenimus prope existentem,
Polyphemi. Ibi in extremo speluncam uidimus prope mare

Excelsam, lauris consistam: ibi autem multæ

Pecudes, ouesq; & apæ quiescebant: arcum autem aula

Alta ædificata erat de fossis lapidibus, 185

Longisq; pinibus, & quercubus alticomis:

Illic autem uir degebat prodigiosa statura, qui pecora

Solus pascebat procul, neq; cum alijs

Verfabatur, sed seorsum existens iniusta sciebat.

Etenim admiratio facta est magna, neq; similis erat 190

Viro panemedenti, sed æcumini nemoroso

Altorum montium, quando apparet solum ab alijs:

Iam tunc alios iussi per amabiles socios

Illic apud nauem manere, & nauem custodire.

Sed ego eligens ex socijs duodecim præstantes 195

Iui: sed caprinum utrem habebam nigri uini

Dulcis, quod mihi dederat Maron Euanthis filius,

Sacerdos Apollinis, qui Ismarum gubernabat:

Quoniam ipsum cum filijs obseruabamus & uxorem

Venerantes: habitabat enim in luco arboribus deserto 200

Phœbi Apollinis: hic autem mihi præbuit incluta dona:

Auri quidem mihi dedit benefacti septem talenta:

Dedit autem mihi craterem totum argentum: at postea

Vinum

Vinum in amphoris duodecim omnibus hauriens

205 Dulce, incorruptibile, diuinum potum: neq; aliquis hoc
Sciebat ex seruis, neq; ex ancillis in domo,

Sed ipse, uxorq; dilecta, promaq; una sola:

Hoc autem quando bibebant suauē uinum rubrum

Vnum poculum implens, aque uiginti mensuras

180 210 Infundebat: odor autem suauis à cratere spirabat

Diuinus: tunc non tibi abstinere gratum fuisset.

Hoc ferebam implens utrem magnum: uatica autem

In pera: statim enim mihi impulsus est animus superbus

Virum adire magnam indutum fortitudinem,

185 215 Syluestrem, neq; iustitias scientem, neq; iura:

Statim autem ad antrum, peruenimus, neq; ipsum intus

Inuenimus, sed pascebat pascua per pingua pecudes:

Venientes autem in antrum admirabamur singula:

Calathi qdem caseis onerabantur: resecta at erant stabula

190 220 Agnis et hedis: diuise autem quæq;

Clandebatur, sepatim qdē natu maiores, sepati iuniores,

Separatim agni recens nati: fluebant autē sero uasa oia,

Situlaq; Scyphiq; facti erant quibus in mulgebat:

Tunc me quidem primum socij oraucrunt uerbis

195 225 Caseos auferentes reuerti, sed postea

Statim in nauem uelocem hēdosq; et agnos

Ex stabulis auferentes, nauigare ad falsam aquam.

Sed ego non parui (artē multo melius fuisset)

Vt hunc uiderem, et an mihi hospitalia dedisset:

200 230 Neq; erat socijs apparens gratus futurus:

Tunc autem ignem accendentes mansimus, ac etiam ipsi

Caseos capientes edebamus, expectauimusq; intus

Sedentes, donec uenit pastor: tulit autē magnum pondus

K iiij Syluæ

Vinum Ma
ronē me
morabile.

Vlysses in=
greditur an
trum Poly=
phemi.

ODYSSEAE

Syluae aridae, ut ei ad cœnam esset:
 Extra autem antrum iaciens, strepitum edidit: 235
 Nos autem timentes se æssimus in penetrabile antri
 At hic in latam speluncam egit pingues oves
 Cæs maxie quotquot mulgebat: mares aut reliquit extra
 Arietesq; hircosq; profudâ extra caulâ. (portâ;
 Sed postea opposuit repagulum magnû in altum tollens 240
 Graue: non hoc duo & uiginti auribus
 Boni quadrijugi, à terra mouissent,
 Tantum ingens saxum opposuit foribus:
 Sedens autem mulgebat oves, & balantes capras,
 Omnia ritè, & foetum supposuit unicuiq; 245
 Statim iam dimidium congelascere faciens albi lactis,
 Textis in calathis stringens deposuit:
 Dimidium rursus statuit in uasis, ut ei esset
 Bibere epulanti, & ei ad cœnam esset.
 Sed postquam festinauit, absoluens sua opera, 250
 Tunc igne accendit, & uidit, interrogauitq; nos:
 O aduenæ qui estis? unde nauigatis humidas uias?
 Num ad aliquod negotium, an incastrum erratis?
 Quemadmodum latrones supra mare, qui errant
 Animas exponentes, malum alienigenis inferentes? 255
 Sic dixit: nobis autem rursus concidit charum cor
 Timentibus uocemq; grauem, ipsumq; magnum.
 Verum & sic ipsum, uerbis respondens, alloatus sum:
 Nos à Troia errantes Achiui
 Omnigenis uentis super magnam undam maris, 260
 Domum cupientes, per aliam uiam alios cursus
 Venimus, sic Iupiter uoluit moliri:
 Populi autem Atridae Agamœnonis gloriamur esse,

Polyphē-
 mus adue-
 nis interro-
 gat.

Ulysses re-
 spondet.

Cuius

Cuius nunc ingens sub cœlo gloria uiget.

265 Tantam enim diripuit urbem, et perdidit populos
Multos: nos autem rursus accedentes ad tua genua
Venimus, siquid dederis hospitale, uel & aliàs
Dederis munus, quod hospitibus fas est.

Sed uerere optime deos, supplices autem tibi sumus:

270 Iupiter autem fātor supplicumq; hospitumq;
Hospitalis, qui hospites simul uerecundos sequitur.

Sic dixi: hic autem mihi rursus respondit sæuo animo:

Stultus es ô hospes, nunquid de longinquo uenisti

Qui me deos iuberes, uel timere, uel cauere.

275 Non enim Cyclopes Iouem habentem ægda curant,
Neq; deos beatos, quoniam longè potentiores sumus:

Neq; ego Iouis odium fugiens parcerem,

Neq; tibi, neq; socijs, si non animus mihi iubeat.

Sed mihi dic, ubi contines profectus benefactam nauem?

280 Num in extremo litore, an propè, ut sciam?

Sic dixit insidijs petens: me aut non latuit sciantē multa.

Sed ipsum subito allocutus sum dolosis uerbis:

Nauim quidem mihi fregit Neptunus quatiens terram,

Ad petras impellens, uestræ in finibus terræ,

285 Extremo littori admouens: uentus autem ex ponto tulit:

Verum ego cum his subterfugi grauem mortem.

Sic dixi: hic autem mihi nihil respondit truci animo:

Sed hic irruens in socios manus iniecit,

Simulq; duos corripiens tanquā catulos ad terram

290 Contudit: cerebrū uerò ad terrā effluit, irrigauitq; humū: rus socios

Hos autem membratim incidens parauit cœnam:

Edebat autē tāquā Leo montibus nutritus, neq; reliquit

Viseraq; carnesq; & ossa medulla plena:

Nos

Iupiter hos
pitalis.

Cyclopes
deorū con-
temptores.

Cyclops di-

rus socios
deuorans.

ODYSSEAE

Nos autem flentes tetendimus Ioui manus,
 Impia facinora uidentes: consilij & mētis inopia occupa- 295
 Sed postquā Cyclops magnū impleuit uentrē, (uit aīum.
 Humanas carnes edens, & purum lac bibens,
 Iacuit intra speluncam extensus per oues:
 Quem quidem ego cogitavi in magnanimo animo
 Propē accedens, ensem acutum trahens à femore, 300
 Vulnerare ad pectus, ubi mentes hepar habent,
 Ambabus manibus pcutiēs, altera at me ratio prohibuit:
 Illic enim & nos periissemus graui morte:
 Non enim potuissemus à ianuis altis
 Manibus auellere lapidem magnum, quem opposuerat. 305
 Sic tunc suspirantes expectauimus Auroram diuinam:
 Quando autē diluculū generans apparuit rosea Aurora,
 Tunc ignem accendit, & mulsit inclytas pecudes
 Omnes ritē, & fortum submitit unicuiq;
 Sed postquā festinauit absoluens sua opera, 310
 Hic rursus duos corripiens parauit cœnam:
 Postquā cœnauit, antro abegit pingues pecudes,
 Facile auferens repagulum magnum: sed postea
 Iterum imposuit, ac si pharetræ operculum imponderet:
 Multo autē strepitu ad montem uertit pingues pecudes 315
 Cyclops: at ego relictus sum, mala imo pectore cogitans,
 Si quo modo punirem; daret autem uictoriam Minerva:
 Hoc autem mihi in animo optimum uisum est consilium.
 Cyclopi enim iacebat magnum robur iuxta caulam
 Viride, oleagnum, quod quidem inciderat, ut portaret 320
 Exiaatum: hoc quidem nos comparauimus insipientes,
 Quantus malus nauis uigintiremorum nigrae,
 Oneraria lata, quæ transit magnam undam,

Tanta

Vlyssis cō-
 filium.

Tanta erat longitudo, tanta latitudo, ex visu consiſcendo:

325 Ex hoc quidem quantum ulna est ego abscidi aſtans,

Et præbui ſocijs, abradendopoliſe iuſſi:

Hi autem planum fecerunt: ego acui aſtans

Summum: ſtatim autē capiens torrebam igni combuſtiuo:

Et hanc quidem bene depoſui contegens ſub ſtercore,

330 Quod in ſpelunca fuſum erat paſſim multum:

Verūm alios ſorte eligi iuſſi

Quicumq; auderet mecum ſudem tollens,

Impingere in oculum, quādo hunc dulcis ſomnus caperet:

Hi autem ſorte electi ſunt, quos & uolebam eligi

335 Quatuor: uerūm ego quintus cum his electus ſum:

Veſptinus at uenit, pulchras lanas habentes pecudes paſ

Statim autē in latā ſpeluncā egit pingues pecudes (cens:

Oēs ualde, neq; aliquā liquit profundum extra caulam,

Aut dedit opera, aut Deus ſic iubebat.

340 Sed poſtea oppoſuit repagulum magnum in altū tollens:

Sedens autem mulgebat oues, & balantes capras,

Omnia ritē, & ſectum ſubnuſit unicuiq;.

At poſtquā ſeſtinauit, abſoluens ſua opera,

Hic rursus duos corripiens præparauit cœnam.

345 Et tunc ego Cyclopem allocutus ſum propē aſtans,

Poculum in manibus tenens nigri uini:

Cyclops, cape, bibe uinū, poſtquā ediſti humanas carnes, Vlyſſes Po

Vt ſciās qualem potum nauis occultaui

lyphemo ui

Noſtra: tibi autem libamen ferebam, ſi me miſertus

num offert.

350 Domum mitteres: tu autem inſanis neq; tolerabiliter:

Iniuſſe, quomodo aliquis ad te in poſterū alius ueniet

Ex multis hominibus, quoniam non ut decet ſeſtiſſe

Sic dixi: hic uerō accepit ac bibit: exhilaratus ē at ualde,

Dulcem

ODYSSEAE.

Dulcem potum bibens, & à me petijt iterum:
Da mihi iterum libens, & mihi tuum nomen dic
Statim nunc, ut tibi dem hospitale quo tu gaudeas.
Etenim Cyclopibus fert fertilis terra
Vinū ex grandi uua depressū, et ipsis Iouis humber auge
Sed hoc ex ambrosia & nectare est deductum. (tur:

355

385

Sic dixit: at illi rursus ego præbui nigrum uinum:
Ter quidem dedi ferens, ter autem bibit stultè.
Sed postquam Cyclopi circa mentes diffusū est uinum,
Tunc ipsum uerbis allocutus sum blandis:

360

390

Cyclops, rogas me nomen inclytum, sed ego tibi
Dicam: tu autē mihi da hospitale munus sicut promissisti:
Nullus mihi nomen: Nullum autem me uocant
Mater & pater, & alij omnes socij.

365

395

Nullus.

Sic dixi: hic autem mihi rursus respondit sæuo animo:
Nullum ego ultimum edam cum suis socijs:
Hos autem alios antè: hoc autem tibi hospitale erit.
Dixit, & reclinatus æcedit supinus: at postea
Iacuit in obliquū protēdēs crassam ceruicē: ipsū at sonus
Cepit omnia domans: faucibus autem ruebat uinum,
Frustraq; humana: hic autem eructabat uino grauis:

370

400

Polyphemo
ob merum
stertēti crui
tur oculus.

Tunc ego sudem sub cinere egi multo
Donec calefieret: uerbis autem omnes socios
Audere hortatus sum, ne quis mihi timens retractaret.
Sed quando iā citò sudes oleagina in igne erat futura,
Acendi uiridis liat existens, prælucebat autem ualde:
Tunc ego confestim tuli ex igne: circum autem socij
Stabant, sed audaciam inspirauit magnam Deus:
Hi quidē sudē corripientes oleaginā acutam in summo,
Oculo inhæserunt: ego autem desuper eleuatus

375

400

380

Volucbam

Voluebā, sicut quando aliquis perforaret lignū nāale uir

385 Terebra, alij infrā submouent loro

Tangentes utrinq; hæc autem currit assidue semper:

Sic huius in oculo præstam sudem capientes

Voluebamur: hūc at sanguis arcū fluebat alidū existentē:

Oēs aut ei palpebras arcū et superālia inurebat flāma,

390 Pupilla ardente: stridebant eius igne radices:

Sicut at quādo uir fāber ferrarius securi magnā, uel asdā

In aquam frigidam mergit ualde resonantem,

Obdurans: (hoc enim ferri robur est)

Sic huius stridebat oculus oleaginam circa sudem:

395 Horrendū aut ualde lugebat: circū aut resonabat petra.

Nos autem timentes seāsimus: sed hic sudem

Extraxit oculo, pollutam sanguine multo.

Hanc quidem postea eiecit à se manibus anxius.

Sed hic Cyclopas alta uox uocabat: hi autē ipsū circum Polypho

400 Habitabant in speluncis per cacamina exēlsa:

mus Cyclo

Hi uocem audientes, aduenerunt aliunde alius:

pas aduo

Stantes aut iterrogabant circa spelūcā quid ipsū preme cat.

Cur tantum Polypheme læsus sic clamaſti, (ret:

Noctem per intempestam, et insomnes nos fecisti?

405 Num quis à te pecudes hominum inuito abigit?

An aliquis te ipsum interficit dolo, non ui?

Hos at rursus ex antro allocutus est fortis Polyphemus:

O amici, Nullus me peremit dolo, non ui:

Hi autem, respondentes, uerba pennata dixerunt:

410 Siquidem iam nullus tibi uim affert soli existenti,

Morbum nullo modo licet Iouis magni fugere:

At tu supplica patri Neptuno Regi.

Sic dixerunt abeuntes: meum autem risit dilectum cor.

Quoniam

ODYSSEAE

Vlyssis
astutia.

Quoniam nomen fecellerat meum, & consilium optimum:
Cyclops autem suspirans, & afflictus doloribus, 415
Manibus contrectans lapidem auulsit à ianuis:
Ipse autem in ianuis manus protendens,
Si quem inter oues caperet exeuntem foràs.
Sic enim me credebat in mentibus stultum esse.
At ego consului quomodò per quam optimè fieret, 420
Si quam socijs à morte liberationem & mihi ipsi
Inuenirem: omnes autem dolos & consilium texui,
Quoniam de uita: magnum enim malum impendebat.
Hoc autem mihi in animo optimum apparuit consilium:
Mares oues erant bene nutriti denso uellere, 425
Pulchriq; magniq; purpuream lanam habentes:
Hos tactus copulaui bene tortis uiminibus,
In quibus Cyclops dormiebat magnus, iniusta sciens:
Simul tres capiens, qui in medio uirum portabat:
Duo alteri utrinq; ibant seruantes socios: 430
Tres autem unum uirum oues portabant: at ego
(Aries enim erat pavidum longè optimus omnium)
Hunc per dorsum capiens lanosum sub uentre uolutus
Iacui, sed manibus lana multa
Fortiter inuolutis retinebam forti animo: 435
Sic tunc quidè suspirantes expectauimus Aurorã diuinã:
Quando autè diluculū generans apparuit rosca Aurora,
Tunc postea in pasua exierunt mares pavidæ:
Fœminæ autem balabant non multæ arca caulam:
Vbera enim dissenta erant: Rex autè doloribus malis 440
Afflictus, omnium ouium contrectabat dorsa
Rectarum stantium: hoc autem stultus non intellexit,
Quòd hi sub lanigerorū ouīū pectoribus uincti erant:

Vltimus

Vltimus aries peccidum exibat foras

415 445 Lana grauis & me, qui prudenter cogitaueram.

Hunc autē attrectans allocutus est fortis Polyphemus: Polyphemus arietis.
Aries iucundissime, quid mihi sic per speluncā ruis peccidū

Vltimus: non antea relictus ibas ab ouibus:

Sed longē primus pascebas teneros flores herbæ

420 450 Longē iens: primus autem fluxus fluiuium adibas,

Primus ad stabulum cupiebas redire

Vespertinus: nunc autem ualde vltimus, num tu Regis

Oculum desideras? quem uir improbus eruit

Cum scelestis socijs domans mentes uiro

425 455 Nullus, quem nondum puto euasisse mortem:

Vtinam eadem mecum esses sententia, uocalisq; fieres

Diare, ubi ille meam iram cuitat;

Idarco ei crebrum per specum huc illuc

Verberato flueret ad terram, meumq; cor

430 460 Requiesceret à malis, quæ mihi nequā intulit Nullus.

Sic dians, arietem à se misit foras.

Recedentes autem paululum à speluncāq; ex aula,

Primus ab arietē solutus sum: solui autem socios:

Statim at pecudes extensos pedes habentes pingues pinæ

435 465 Multas auertentes abegimus, donec ad nauē (guedine

Peruenimus: grati autem dilectis socijs apparuimus,

Qui fugeramus mortē: hos at morore afficiebant lugētes.

Sed ego non permisi super alijs abnuī unicuiq;

Flere, sed iussi uelociter lanigeras pecudes

440 470 Multas in nauim iacentes nauigare salsam aquam:

Hi autem statim ingressi sunt, & in transiris sederunt:

Ex ordine autē sedentes, album mare uerberarunt remis.

Sed quando tantum aberam, quantum auditur clamans,

Tunc

ODYSSEAE

Vlysses Po- Tunc ego Cyclopem alloatus sum mordaibus uerbis:
lyphemo in Cyclops, non debebas imbellis uiri sodas
sultat Comedere in spelunca concava forti robore,
Et meritò te debebant sequi male facta:

Crudelis, quoniam hospites non meritis es tua in domo
Comedere, ideo te Iupiter ultus est, & dij alij.

Sic dixi: hic autem postea iratus est ex animo magis:
Venit autem abrumpens uerticem montis magni:
Deicat autem ante nauem, nigram proram habentem,
Paululumq; defuit ad temonem summum peruenire:
Inundauit autem mare deueniente petra.

Hanc autem statim in continentem refluens tulit unda
Inundatio è ponto, & propè fuit ad terram peruenire.

Sed ego manibus apiens prælongum contum
Impuli extrà, socijs autem hortans iussi

Impellere renus, ut malum fugeremus,
Capite annuens: hi autè incambentes remigabant.

Sed quando iam bis tantum mare secantes aberamus,
Tunc iam Cyclopem alloatus sum: circum autem socij
Blandis uerbis prohibebant hinc inde:

Miser cur uis irritare a grestem uirum,

Qui & nunc in pontum iacens saxum duxit nauem
Iterum in continentem, & iam uerebatur illic perire:

Si autem loquentem te, uel clamantem audiuerit,

Simul collidet nostra capita, & naualia ligna

Marmore aspero iacens: tantum enim iaculatur.

Sic dixerunt, sed non persuaserunt meū magnū animū: 00

Sed ipsum illico alloatus sum irato animo:

Cyclops, si quis te inter mortales homines

Oculi rogabit grauem priuationem,

Dic

Dic Vlyſſem urbium deſtrectorem occaſſe

479 §05 Filium Laërtis, in Ithaca domalia habentem.

Sic dixi: hic autem mihi lugens reſpondit uerbo:

Hec, certè iam ad me diu prædicta uatania ueniunt:

Fuit quidam hic uates uir bonusq; magnusq;

Telemus Euryimides, qui uatiano præditus erat,

Telemus

480 §10 Et uatians conſenuit cum cyclopibus:

Cyclopum

Qui mihi dixit, hæc omnia perfectum iri in futurum,

uates.

Ex manibus Vlyſſis priuatum iri uifu:

Sed ſemper aliquem uirum magnum, & bonū expectaui

Huc uenturum eſſe, magnam indutum fortitudinem:

481 §15 Nunc autem me exiſtens paruus, & nequam, & imbellis

Oculo occæuit, poſtquàm me domuit uino.

Sed agè huc Vlyſſes, ut tibi hoſpitalia præbeam,

Deductionemq; rogem dare inclytum! Neptunum.

Huius. n. ego filius ſum: pater aut̃ meus gloriatur eſſe:

482 §20 Ipſe autem ſi uoluerit reducet, neq; aliquis alius,

Neq; deorum beatorum, neq; mortalium hominum.

Sic dixit: at ego ipſum reſpondens, allocutus ſum:

Vtinam iam animaq; & uita te potuiſſem,

Priuatum faciens, mittere ad domum Plutonis intra,

483 §25 Quoniam non oculum reſtituet, neq; Neptunus.

Sic dixi: hic autem poſtea Neptuno Regi

Supplicauit, manus tendens ad cælum ſtellis inſignitum:

Audi Neptune terrā continens, cœruleis redimit capillis Imprecatur.

Si uerè tuus ſum: pater autem meus gloriaris eſſe,

Vlyſſ: Poly

484 §30 Da minime Vlyſſem urbium deſtrectorē domū peruenire

phemus.

Filium Laërtis, in Ithaca domalia habentem.

Sed ſi ei fatum eſt amicos uidere, & peruenire

Domum bene ædificatam, & ſuam in patriam terram,

L

Serò

Die

Serò malè eat, amittens omnes socios,
Nauì in aliena: offendat autem ærumnas domi.

535

Sic dixit precatus: hunc autem exaudiuit Neptunus:

At hic rursus longè maiorem lapidem tollens

Venit uersans, innixusq; est magna ui:

Deicât autem à tergo nauis nigram proram habentis,

Paululumq; defuit ad temorem summum peruenire.

540

Inundauit autem mare descendente petra:

Hæc at ulterius tulit unda, propinquauit aut in terrâ ire.

Sed quando iam in insulam peruenimus, ubi aliæ

Naues benetabulatæ marebant dense, arcum autem socij

Sedebant lugentes nos expectantes continuo,

545

Nauem quidem illuc euntes traximus in arenam,

Et nos exiuimus in litus maris:

Pecudes autem Cyclopi concua ex nauì capientes

Diuisimus, ut nullus mihi priuatus abiret equali:

Arietem autem mihi soli fortes socij

550

Inter pecudes diuisas dederunt excellentè: huc at in littore

Ioui congregator inubiũ Saturnidæ, qui omnibus imperat,

Sacrificans crura cõbusti: hic autè non curabat sacrificia,

Sed cogitabat quomodo perirent omnes

Naues bene tabulatæ, & mihi chari socij,

555

Sic tunc quidem per totum diem usq; ad solem occidentem

Sedimus, epulantes carnes multas, & merum dulce:

Quando autem Sol descendit, & tenebras est ingressus,

Tunc dormiuimus in littore maris:

Quando aut diluculum generans apparuit rosea Aurora, 560

Iam tunc ego socios hortans iussi

Ipsosq; ascendere, & funes resolvere:

Hi autem statim ingressi sunt, & in transtris sederunt:

Ex

Ex ordine autem sedentes, albū mare uerberarūt remis:

Inde autem primum nauigamus mœsti corde,

Leti ex morte, charis amissis socijs.

ARGVMENTVM .K. HOMERI
COMPOSITIONIS.

DE Aeolo narrat uentorum custode, quemadmodum
dedit Vlysi prosperum uentum Zephyrum, alios
uentos includens in utre, quem socij soluentes dormiente
Vlysse, tanquā in ipso auram esse putantes, redeunt ad
Aeolum: non excipientem autem Aeolo Vlyssēm, inde nau-
uigans ad Lastrygonas deuenit, apud quos undec i naues
mutens, in Aeēam proficiscitur: & cū Eurylocho dimi-
dios socios sorte electos emittit sciscitatuos qui habitantes:
transformati autē illis in sues à Ciræ præter Eurylochū,
ipse in inquisitionem iens, capiens à Mercurio Moly, nihil
leditur, sed & socijs pristinam formam sumentibus, annū
permanens apud Circem ad Plutonem descendit.

ODYSSEAE.

L ij

ODYSSEAE K. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Cappa autē continet Aeoli, Lestrygonū, & Cirae facta.

Vlysses ad
Aeolum ue
nit.

EOLIAM in insulam peruenimus:
ibi autem habitabat
Aeolus Hippotades, dilectus immortalibus
Dijs, (murus

Aeoli regia

Nauigabili in īsula: totā autem ipsā arcam
Aereus infrangibilis, plana autem arcundabatur petra:
Huius & duodecim liberi in domibus nati erant:
Sex quidem scēmine, sex autem mares pubescentes:
Tunc hic filias dedit filijs esse uxores:
Hi autē semper apud patrem dilectum, & matrē honestā
Epulantur, apud autem ipsos abi infiniti iacent:
Odorata autem domus suspirijs impletur circa aulam
Interdii: noctes autem rursus apud uerecundas uxores
Dormiunt in tapetibus, & in perforatis lectis:
Et quidē ad horū puenimus ciuitatē, & domos pulchras:
Mēsem at totū amāter habuit me, & īterrogauit singula,
Ilium, Argiuorumq; naues, & reditum Achiuorum:
At ego huic omnia ritē narraui.

Aeolus Vly
ssi dat utrē
uentorum.

Sed quando iam & ego uiam petij, & iussi
Mittere, nil ille renuit, parauit autem deductionem,
Dedit autem mihi excorians utrem bouis nouemarij:
Tunc autem procellosum uentorum inclussit uias.
Illum enim custodem uentorum fecit Saturnus,
Et sedare, & exātare quem uelit.

Nauis

Nauī autem in concava religauit fune lucido,

Argenteo, ne quidem spiraret paululum:

25 At nubi spiritum zephyri præmisit flare,

Vt ferret nauesq; & nos, sed non debebat

Perfidia: ipsorum enim perditū sumus stultitijs:

Novē diebus quidē simul nauigauimus noctesq; & diem:

Die autem decima iam apparuit patria terra

30 Et iam ad ignem uertentes uenimus propē existentes:

Tum me quidem dulcis somnus aggressus est defessum:

Semper enim temonem nauis mouebam, neq; alij

Dedi sodorum, ut citius iremus in patriam terram:

Hī autem socij uerbis ad se mutuo dicebant,

35 Et me dicebant aurumq; & argentum domum ducere,

Dona ab Aeolo magnanimo Hippotade:

Sic autem quidam dixit inspidens de propinquo alium:

Papē, ut hic omnibus dilectus, & honoratus est

Hominibus, quorumcunq; & auitatem, & terram adit,

40 Multa qui ex Troiana ducit prædosa pulchra

Præda: nos rursus eam eandem uiam persequerimus

Domum inus uacuas manus habentes:

Et nunc ei hæc dedit gratificans ob amicitiam

Aeolus: sed agē ocyus uideamus quæcunq; hæc sunt,

45 Quantumue auri, & argenti in utre inest.

Sic dixerunt: consilium autem malum uiat sociorum:

Vtrem quidem soluerunt, uenti autem omnes irruerunt: *Vlysses de*

Hos autem statim rapiens tulit ad pontum procella *mittit nētos*

Flentes terra à patria: at ego *per imprudē*

50 Cum surrexissē in animo forti cogitauī, *tiam, utre d*

An cadens ex nauī perirem in ponto, *socijs soluto*

An quiete tolerarem, & adhuc inter uiuos degrem:

L ij

Sed

ODYSSÆÆ

Sed sustinui & mansi: coopertus autem in nauī
 Iacbam: he autem ferebantur malo uenti turbine
 Iterum in Aeoliam insulam, suspirabant autem socij:
 Tunc in continentem uenimus, & exhausimus aquam:
 Statim autem cœnā pararunt ueloces apud naues socij.
 At postquā ciboq; saturati sumus & potu,
 Iam tunc ego præconem assumens & socium,
 Iui ad Aeoli inclytas domos. hunc autem offendi
 Comedentem apud suam uxorem, & suos filios:
 Venientes in domum, apud atria in limine
 Sedimus: hi autē in animo stupuerunt, & interrogarunt:
 Quomodo redisti Vlysses? quæ tibi mala inuasi: fortuna?
 Certe te accuratē dimisimus, ut peruenires
 In patriam tuam, & domum, & siabi aliquid dilectū est.
 Sic dixerunt: at ego locutus sum tristis corde:
 Læserunt me socij mali, ad hos quoq; somnus
 Impius: sed medevni amia: facultas enim in uobis.

Sic dixi blandis utens uerbis:

Hi at taciti facti sunt: pater autē respondit hac oratione:

Aeolus re= Abi ex insula cito ô pessime uiuentium.
uertentem Non enim mihi fas est reducere, neq; remittere
Vlyssē indi Virum, qui Deis odio est beatis:
gnabundus Abi, quoniam Deis inuisus huc redisti.
expellit.

Sic dicens dimisit ab ædibus grauitèr suspirantem:
 Hinc autem primū nauigamus mœsti corde,
 Consume batur uirorum animus à remigatiōe molesta
 Nostra stultitia: quoniā non amplius apparebat reditus:

Vlysses ue= Sex dies quidem simul nauigamus noctesq; & diem:
nit ad Læ= Septima autem peruenimus Lamī ad altam urbem
strygonas. Longportarum Læstrygoniam, ubi pastorem pastor

Vocat

Vocat impellens: hic autem expellens obedit:

Vbi in somnis uir duas accepit mercedes:

85 Vnā quidem boues pascens, aliā autē albas oues pascens.

Propē enim noctēq; & die sunt uir.

Huc postquā in portū inclitū uenimus, quē circum petra

Alta erat, se in altum tollens utring;

Littora autem præeinentia aduersa inter se

90 In ore eminebant, angustus autem ingressus erat:

Illuc hi intrō oēs ipellebant naues utring; remis agitalas:

Hæ quidem intra portum concavum ligatæ sunt

Propinque: non quidē. n. unquā augebatur unda in ipso,

Neq; multum, neq; parū: alba at̄ erat circū tranquillitas.

95 At ego solus denūi extra nauem nigram,

Illic in extremitate petre funes ligans:

Steti autem in speculam asperam ascendens:

Illic quidem neq; boum, neq; uirorum apparebant opera:

Fumum autem solum uidimus à terra exilientem:

100 Iam tunc ego socios præmisi interrogare euntes,

Qui uiri essent in terra cibum comedentes,

Viros duos eligens tertium præconem ad lubens:

Hi autem ibant exeuntes in planam uiam, qua plaustra

Ad urbem ab altis montibus deducebant materiam:

105 Puellæ autem obuīam facti sunt ante urbem aquatū euntē,

Filiæ fortissimæ Lestrygonis Antiphate:

Hec quidem in fontem descenderat pulchrè fluentem

Fons Artia-
cia.

Artaciam: inde enim aquam ad ciuitatem portabat:

Hi autem astantes allocuti sunt, & interrogauerunt,

110 Quis horum esset Rex, & quibus imperaret:

Hæc autem statim patris indicauit altam domum:

Hi autē postquā ingressi sunt inclytas domos, mulierem

L iij Inuenerunt

ODYSSEAE

Antiphates Inuenerūt, quātū mōtis cacumē: ualde āt timuerūt ipsam:
 Rex Lestry Hæc autem statim ex foro uocauit inclytum Antiphatem
 gonum. Suum maritum, qui his molitus est lugubrem mortem, 115
 Statim unum corripiciens sociorum, parauit cœnam:
 Hi autem duo ruentes fuga ad naues uenere.
 At hic clamauit per urbem: hi autem ruentes
 Veniebant fortissimi Lestrygones aliunde alius, 120
 Infiniti non uiris similes, sed gigantibus,
 Qui de rapibus ingentia saxa
 Vibrabant: statim aut̃ malus strepitus in nauibus ortus est
 Virorum morientium, nauiumq; simul fractarum:
 Pisces aut̃ sicut trāscentes ad triste conuiuium ferebantur,
 Donec hi hos perderent portū ualde profundum intra: 125
 Interim ego ense acutum trahens à fœmore,
 Hōc funes incidi nauis cœruleam prorā habentis:
 Statim autem meis socijs hortans iussi
 Incumbere remis, ut perniciem subterfugeremus:
 Hi autem simul omnes remigaru[n]t timentes mortem: 130
 Libenter autem in portum altas fugit petras
 Naui meæ: at aliæ simul omnes illic perierunt:
 Hinc autem primum nauigauimus tristes corde,
 Lætī ex morte, dilectis amissis socijs.
 Acēam autem in insulam peruenimus: illic āt habitabat 135
 Vlysses ad Circe bene comata grauis Dea eloquens,
 Circe[n] di- Soror prudentis Acetæ:
 uertit. Ambo autem nati erant lucente hominibus ex sole,
 Matrēq; ex Persa, quam Oceanus genuit filiam.
 Illuc autem ad littus naui deuenimus silentio 140
 Tutum in portum, & aliquis Deus duxit.
 Illuc tunc exeuntes duosq; dies, & duas noctes

Iacimus

Iacimus simul laboreq; & doloribus aīn consumentes.

Sed quādo iam tertiu diem bene comata perfecit Aurora,

145 Et tunc ego meam hastam capiens, & ensē acutum,

Statim ē naui aſcendi in ſpeculam,

Siquo modo opera uiderem mortalium, uocemq; audirem:

Steti autem, in ſpeculam ſaxoſam aſcendens,

Et mihi uiſus eſt fumus a terra latas uiſas habenti,

150 Circes in edibus per nemora denſa & ſyluam:

Cogitauī autem poſtea in mente, & in animo,

Ire, & inquirere, poſtquā uideram nigrum ſumum:

Sic autem mihi cogitanti uiſum eſt melius eſſe,

Primum euntem in nauem ueloem, & litus maris,

155 Coenam ſocijs dare, prēmittereq; ad inquirendū. (pulſa

Sed quādo iā propē pueni cūdo ad naue remis utrinq; im

Tūc neſcio quis me deorū miſeratus eſt ſolum exiſtentem,

Qui mihi alta cornua habentē æruum magnū in uiā ipſam

Miſit: hic quidem ad flumē deſcenderat ex pabulo ſylue

160 Bibiturus (iam enim ipſum habebat uis Solis)

Hunc autem ego egreſſum, in ſpina media dorſa

Perauſi: ē regione autem haſta ærea penetrauit:

Decidit aut inter pulueres clamans, & euolauit animus:

Ad hūc autē ego accedens, lanceam æream ex uulnere

165 Traxi, quam illic declinans in terra

Dimiſi: at ego euulſi uirgultaq; uiminaq;

Funem autem quanta eſt ulna, bene tortum utrinq;

Plicans, colligauī pedes ingentis monſtri:

Iui autem ſuper humeris portans ad nauem nigram

170 Haſta innexus, quia non poteram in humero

Manu portare altera: ualde enim magna fera erat:

Deieci autem ante nauem, ſuſcitaui ſocios

Vlyſſes æruum conſi-

git.

Blandis

ODYSSEAE

Blandis uerbis propè astans uiro unicuiq:

O amia, non enim descendemus liæt afflicti

Ad Plutonis domos, antequàm fatalis dies adueniat.

175

Sed agè, ut (in naui ueloci abusq; potusq;)

Recordemur cibi, neq; conficiamur fame.

Sic dixi: hi autem cito meis uerbis paruere;

Egressi autem ad littus maris infructuosi,

Admirati sunt ceruum: ualde enim magna fera erat.

180

At postquàm delectati sunt uidentes oculis,

Manus loti parauerunt gloriosum conuiuium.

Sic tunc quidem per totum diem usq; ad Solem occidentem

Sedimus epulantes carnes multas, & uinum suau.

Quando autem Sol descendit, & ad tenebras iuit,

185

Tunc dormiuimus in liltore maris:

Quando autem matutina apparuit rosea Aurora,

Tunc ego concionem faciens uerba fedi:

Audite mea uerba, mala licet passi socij:

O amia, nō enim scimus ubi oasus, neq; ubi Aurora,

190

Neq; ubi Sol lucens mortalibus it sub terram,

Neq; ubi resurgit, sed consultemus ocyus,

Si quod adhuc erit consilium: ego autē non puto esse.

Vidi enim in speculam saxosam ascendens

Insulam, quam circum mare ingens ambit:

195

Ipsa autem humilis iacet: fumum autem in medio

Vidi oculis per nemora condensa & syluam.

Sic dixi: his autem fractum est dilectum cor,

Recordantibus operum Lestrygonis Antiphate,

Cyclopiq; uiolentiæ magnanimi, uiros edentis:

200

Flebant autē uehementer, huberes lachrymas fundentes,

Sed non aliqua utilitas fiebat lugentibus:

At

At ego bifariam omnes fortes socios

Numeravi: ducem autem utrisq; præbui:

175 205 Horum quidem ego dux erā: aliorū autē Eurylochus dīni:

Sortes autem in galea erē: quassauimus atq; (nus:

Exilijs autē fors magnanimi Eurylochi:

Perrexit autem ire, simul cum hoc duo & uiginti socij

Flentes, & nos reliquerunt lugentes retrō.

180 210 Inuenerunt autē in conuitatibus factas domos Circes,

Politis lapidibus, perspicuo in locō:

Circum autem ipsam lupi erant montani, & leones,

Hos ipsa mansuetos fecerat, postquā mala uenena dedit:

Neq; hi irruerant contra uiros, sed

185 215 Caudis longis blandientes surgebant:

Sicut autem quando arcū dominū canes ad cōuiuiū euntē

Assultant: (semper enim fert mulcentia animum)

Sic hos circum lupi robustis unguibus, & leones

Assultabant: hi at timuerūt postquā uiderūt grauiā mō:

190 220 Steterunt autē in ianuis Deæ beneuolentē: (stra:

Circū autem intus audiuerunt canentē uoce suauī,

Telam percurrentē magnā, immortalē, qualia dearum

Tenuia, & gratiosa, & splendida opera sunt:

His autem uerbis incipit Polites princeps inter uiros,

195 225 Qui mihi gloriosissimus sociorum erat prudentissimūq;:

O socij, intus quēdam percurrentē magnā telam

Pulchrē canit: pauimentum autem totū circū resonat,

Vel Dea, uel mulier, sed alloquamur ocyūs.

Sic dixit: hi autem allocuti sunt uocantes:

200 230 Hec autem statim exiens portas aperuit splēdidas,

Et uocabat: hi at simul omnes per imprudentiā sequebātur:

Eurylochus autem remansit, putans dolum esse:

Sedere

ODYSSÆ

Sedere fecit autem introducens per sedesq; thronosq;
 Ipsis autem a seumq; & farinam, & mel recens
 Vinum præ Vino Præneo immisuit: remisuit autem in pane 235
 neum. Venena mala, ut omnino obliuiscerentur patriæ terræ.
 At postquam deditq; & biberunt, statim postea
 Ciræ Phar Báculo percutiens, in haris porcorum cohibuit:
 maco multi Hi autē porcorū quidē habebant capita, uocēq; corpusq;
 in porcos Et setas: at mens erat firma sicut prius: 240
 uersi Sic hi flentes continebantur: his autem Circe
 Illicam glandem, quernamq; iecit, fructumq; corni
 Ad edendum, qualia porci humi dormientes semper edunt:
 Eurylochus autē statim uenit uelocem ad nauem nigram
 Nuncium sociorum narrans, & nefandum fatum, 245
 Neq; effari poterat uerborum capiens quanquam,
 Cor dolore magno percussus, & ei oculi
 Lachrymis implebantur: luctum autem habebat animus.
 Sed quando iam ipsum oēs admirati sumus interrogantes,
 Tunc aliorum sociorum narrauit mortem: 250
 Iuimus sicut iussisti in syluas illustris Ulysses,
 Inuenimus in cōcūitatibus ædificatas domos pulchras,
 Politis lapidibus, conspicuo in loco:
 Intus autē quædam magnā telam texens, stridulē canebat,
 Vel deus, uel foemina: hi autem locuti sunt uocantes: 255
 Hæc autem statim egressa, ianuas aperuit splendidas,
 Et uocauit: hi autē simul oēs per imprudētiā secuti sunt:
 Sed ego remansi putans dolum esse:
 Hi autē simul euauerunt omnes, neq; aliquis ipsorum,
 Apparuit: diu autem sedens ego obseruabam. 260
 Sic dixit: at ego quidem ensem argenteis clauis munitū
 Humeris circumposui, magnum, æreum: circū autē arcu:
 Hunc autem statim iussi in eadem me uia ducere,

At hic ambabus capiens, precatus est genua,

265 Et me lugens uerba pennata alloquebatur:

Ne me duc illuc inuitum egregie, sed linque hic:

Scio enim quòd non ipse redibis, neq; aliquem alium

Duas tuorum sodorum, sed cum his ocyùs

Fugiamus: adhuc enim fugerimus malum diem.

270 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum:

Euryloche, arte quidem tu hic hoc in loco

Edens, & bibens concava in naui nigra:

At ego ibo, grauis autem mihi est neccitas.

Sic dicens ego à naue descendi & mari:

275 Sed quando iam futurus eram cundo sacras ad cõauitates

Ciræ peruenire, multum uenefica in magnam domum,

Tunc mihi Mercurius aureū baculū habens obuiā factus est

Eunti ad domum, iuueni uiro similis

Primum pubescenti, cuius gratissima est etas,

280 Et me manu tetigit, uerbumq; dixit, & compellauit:

Quò rursus infelix per montes uenis solus,

Loā ignarus existens, socij autem tibi apud Circem

Detinentur tanquā pora, densas latebras habitantes?

An liberaturus eò pergis? neq; te dico

Ipsū rediturum: manebis autem ubi & alij.

585 Sed age iam te à malis liberabo, & seruabo:

Accipe hoc medicamentū bonū: habens autē ad edes Ciræ

Vade, quod tibi capiti expellet malum diem:

Omnia autem tibi dicam pernitiōsa consilia Ciræ:

290 Parabit tibi potionem: ponet autem uenena in abo.

Sed neq; sic decipere te poterit, non enim finet

Medicamentū bonū quod tibi dabo, dicam autē singula:

Quando Circe te uerberabit longo baculo;

Tunc tu ensem acutum trahens à sœmore,

Mercurij
remedium
contra Cir
ces phar
maca.

ODYSSEAE

In Circem rue, tanquàm interficere cogitans: 295
 Hec autem te timens iubebit ad cubile accedere,
 Tunc tu ne postea abnuis Deæ cubile,
 Ut tibi soluat socios ipsumq; curæ habeat:
 Sed iube ipsam decorum magnum iusiurandum iurare,
 Non tibi ipsi noamentum malum consulturam aliud, 300
 Ne te nudatum malum, & non uirum reddat,
 Sic dicens, dedit herbam Mercurius
 Ex terra euellens, & mihi genus ipsius ostendit:
 Radix quidem nigra erat, lacti autem similis flos,
 Moly herba. Moly autem ipsam uocant Dei: diffiale autem effodere 305
 „ Viris mortalibus: Dei autem omnia possunt.
 Mercurius quidem postea abiit ad longum Olympum,
 Insulam supra syluosam: ego autem in domos Ciræ
 Iui: multa autem mihi cor cogitabat eunti:
 Steti autem in ianuis Deæ benecomatæ, 310
 Vbi stans clamaui: Dea autem meam audiuit uocem:
 Hec autem statim exiens ianuas aperuit splendoras,
 Vlysses ad Et uocauit: at ego secutus sum tristis corde:
 Circem in= Sedere fecit at me introducens in throno argenteis clauis
 greditur. Pulchro, uario, sub aut scabellū pedibus erat: (munto, 315
 Parauit autem mihi potionem aureo poculo, ut biberē,
 Et pharmacum immisit, mala cogitans in animo.
 At postquàm dedi q; & bibi, neq; me transformauit
 Virga peractiens, uerbumq; dixit, & compellauit:
 Vade ad haram porcorum cum alijs dormire socijs. 320
 Sic dixit: ego autem enssem acutum trahens à scemore,
 In Circem irruui tanquàm occidere cogitans:
 Hec autē ualde uosferans acurrit, & prehendit genua,
 Et mihi lugens uerba uelocia dixit:

Quis

295

325 Quis: unde uenis uirorum? ubi tibi diuitas & parentes?
 Stupor me habet q̄ non bibens hæc pharmaca mutatus es.
 Neq; .n. neq; aliquis alius uir hæc pharmaca sustinuit,
 Qui biberit, & primum accefferit ad septum dentium:
 Tibi autem in pectoribus immaulata mens est:

300

330 Certe tu Vlysses es multis scius, quem mihi semper
 Dicebat uenturum habens baculum aureum Mercurius,
 Ex Troia uenientem ueloci cum naui nigra.
 Sed agè iam in uagna quidè ensẽ pone: nos autẽ postea
 Cubile nostrum ascendamus, ut mixti

305

335 Lecto & amicitia, concedamus nobis inuicẽ.

Sic dixit: at ego ipsam respondens, allocutus sum:

Vlysses

O Ciræ, quomodo enim me iubes æquum esse,

Ciræ.

Quæ mihi sues quidem fecisti in ædibus socios:

Ipsum autem hic tenens dolosa iubes

310

340 In thalamumq; ire, & tuum ascendere lectum,

Vt me nudatum malum, & non uirum facias:

Neq; ego uolo tuum inire lectum,

Si non patiaris Dea magnum iusiurandam iurare,

Non aliquod mihi ipsi nocuentũ malũ cõsulturam aliud.

345 Sic dixi: hæc autem statim iurauit sicut iussi.

At postquàm iurauitq; , perfecitq; iuramentum,

Tunc ego Ciræ iniui perpulchrum lectum:

Famule autem interim in ædibus laborabant

Quatuor, quæ ei in ædibus ministræ erant:

320

350 Veniebant autem hæc ex fontibus, & à syluis,

Et è sacris fluuijs, qui in mare proruant:

Harum una iecit super throni stragula pulchra,

Purpurea de super, subter autẽ lintea tenuia subiecit:

Alterã autem ante thronos strauit mēsas

Argenteas

ODYSSEAE

Argenteas, & in ipsis posuit aurea canistra:
 Tertia uerò cratere dulcè uinum mīſabat
 Dulce in argenteo: distribuit autem aurea poala:
 Quarta autem aquam ferebat, & ignem accendebat
 Multum sub tripode magno: caleſiebat autem aqua.
 At poſtquàm caleſacta eſt aqua in ſplendenti lebete,
 In balneum cum me locaſſet, lauit ex tripode magno:
 Placide effundens in capiteq; & humeris,
 Ut mihi laborē animi corruptorē eximeret à membris.
 At poſtquàm lauit, & unxit pingui oleo,
 Circum me tunicam pulchram iccit & intrulam:
 Sedereſcāt autem me introducens in thronū argenteum,
 Pulchrum, uarium: ſub aut ſcabellum pedibus erat:
 Aquas autem alia ſamula gutturnio fundebat ferens
 Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete
 Ad lauandum, & iuxta politam ſtrauit menſam:
 Panem autem uerecunda ſamula appoſuit ferens:
 Cibos multos imponens gratificans ex præſentibus,
 Comedere autem iubebat, meo autem non placbat animo,
 Sed ſedebam aliud cogitans, mala autem uidebat animus:
 Circe aut poſtquàm intellexit me ſedentem, neq; in abaria
 Manus porrigentem, grauiffimū autē dolorem habentem,
 Propè aſtans uerba uelocia allocta eſt:

Circe Vlyſſi Cur ſic Vlyſſe ſedes ſimilis muto

Animum edens, abum autem non tangis, neq; potum?

Circe Vlyſſi An aliquem dolum alium putas? non te decet

ſocios reſti- Timere: iam enim iuraui magnum iuſiurandum.

tuit priſtinæ Sic dixit: at ego ipſam reſpondens, alloctus ſum:

formæ. O Circe, quis enim uir, qui iuſtus eſſet,

Antè ſuſtineret ſaturari abo potuq;

Quam

- 355 385 Quam liberares socios, & in oculis uideret?
Sed si prompta bibere edereq; iubes,
Solue, ut oculis uideam pergratos socios.
Sic dixi: Circe autem per domum exiuit,
Virgam habens in manu: ianuas autem aperuit haræ:
360 390 Expulit autem ex hara similes poras nouennarijs;
Hi quidem postea steterunt aduersi: hæc autem per ipsos
Icens præbuit unicuiq; pharmaca aliud:
Horu aut ex membris setæ cadebant, quas prius generauit
Pharmacu pñitosu, quod ipsis præbuit ueneranda Circe:
365 395 Viri autem statim facti sunt iuniores, quam antea erant,
Et multo pulchrioresq; & maiores uisu:
Cognouerunt at me illi, tetigeruntq; manibus unusquisq;
Omnibus autem dulcis subijt luctus: arcam arca domus
Horrendum strepuit, Dea autem miserta est, & ipsa:
370 400 Hæc autem prope me stans, alloata est diuina Dearum:
Nobilis Laertiade, multi scie Vlysses,
I nunc ad nauem uelocem, & littus maris,
Nauem quidem quamprimum trahite in terram:
Res autem speluncis admouete, armaq; omnia:
405 Ipse autem reuertere, & duc per amatos socios.
Sic dixit: at mihi persuasus est animus nobilis:
Perrexì autem ire in nauem uelocem, & littus maris:
Inueni postea in naui uelocè per amatos socios
Miserabiliter lugentes, huberè lachrymam effundentes.
380 410 Sicut at quando i agro de gētes uitule arca uacas gregarias
Venientes in mandriam postquam herba saturate sunt,
Omnes simul saltant aduersæ, neq; caule
Retinent, sed ualde mugientes arcam currunt
Matres: sic me illi postquam uiderunt oculis,

Vlysses re-
dit ad naues

M

Lachrymantes

Lachrymantes acurrerunt: apparuit autem ipsis animus 415
Sic esse, tanquàm si ad patriam irent, & ciuitatem ipsorū
Aspere ithacæ, ubi nutriti erant & generati,
Et mihi lugentes uerba uelocia dixerunt:

Tibi quidem redeunti, ô egregie, sic gratulamur,
Tanquàm si in Ithacam iuissimus patriam terram: 420
Sed agè aliorum socorum narra mortem.

Sic dixerunt: at ego allocutus sum blandis uerbis:
Nauem quidem quàmprimùm trahamus in terram,
Resq; speluncis admoueamus armaq; omnia:
Ipsi autem maturatè me simul omnes sequi, 425
Vt uideatis socios sacris in domibus Ciræ
Bibentes & edentes: anno enim toto durantè abū habent.

Sic dixi: hi autem ato meis uerbis paruere:
Euryloch⁹, Eurylochus autem mihi solus coërauit omnes socios,
Et ipsis inclamans, uerba uelocia allocutus est: 430
Ah miseri, quò inus? quid mala quæritis hæc
Ciræ in domum cundo, quæ omnes
Vel fues, uel lupos faciet, uel leones,
Qui eius magnam domum seruabimus coacti?
Sicut Cyclops fecit, quando eius in specum iuerunt 435
Nostri socij, & unâ audax secutus est Vlysses.
Huius enim, & illi stultitijs periire.

Sic dixit: at ego in animo cogitavi
Trahens longum ensẽ fortì à fœmore,
Quo ei abscondens caput in terram projicere,
Quāquàm affini existenti ualde propinquo: sed me socij 440
Blandis uerbis detinuerunt aliunde alius:

Generose, hunc quidem sinamus, si tu iubes,
Hic apud nauemq; manere, & nauem seruare:

Nobi

445 Nobis autem dux sis sacras ad domos Ciræ.

Sic dicentes, à nauī descendunt & à mari:

Neq; quidē Eurýloclus concāuam apud nauē relictus est, Cirām dū
Sed secutus est: timuit enim meā maximam reprehensionē: cit.

Interim autem alios foāos in domibus, Cirā

450 Accuratē lauitq; & unxit pingui olco,

Cirām autem uestes bonas ied̄ & tunicas:

Conuiuantes autē bene omnes inuenimus in domibus.

Hi aut̄ postquā se inuiam uiderūt, intellexerūtq; omnia,

Flebant lamentantes, arcū autem resonabat domus:

455 Hæc autē me prope stans allocuta est diuina inter Deas:

Nobilis Laertiade, prudens Vlysses,

Non amplius nūc abūdantē luctum exātetis, scio & ipsa,

Et quot in ponto passi estis dolores piscofo,

Et quot iniusti uiri noxerunt in terra.

460 Sed agite comedite abum, & bibite uinum,

Donec rursus animum in pectoribus resumatis,

Qualem quando primū reliquistis patriam terram

Asperæ Ithacæ: nunc autem impotentes, & exanimati

Semper erroris molesti recordati, nunquam uobis

465 Animus in letitia, siquidem ualde multa passi estis.

Sic dixit: nobis aut̄ rursus persuasus est aiūs generosus,

Illic quidem dies omnes completum in annum

Sedimus conuiuantes carnes multas, & uinum dulcē.

Sed quando iam annus fuit, & affuerunt tempora

470 Mensibus interemptis, & dies longi absoluti sunt,

Tunc me uocantes dixerunt peramati Jocij:

Infelix iam nunc recordare patriæ terræ,

Si fas est seruari, & peruenire

Domum in altam, & simul in patriam terram.

M ij

Sic

ODYSSEAE

Sic dixerunt: at mihi persuasus est animus generosus: 475
 Sic tunc quidem toto die usq; ad solem occidentem
 Sedimus comedentes carnes multas, & uinum dulce:
 Quando autem Sol occidit, & in tenebras iuit,
 Hi quidem dormierunt in domibus umbrosis:
 At ego Circe ingrediens perpulchrum lectum, 480
 Genua tangens uocaui: Dea autem meam audiuit uocem,
 Et ipsam uoaserans, uerba pennata dixi:

O Circe, perfice promissionem quam promissisti
 Domum nuttere, animus autem mihi impellitur iam
 Et aliorum sociorū, qui mihi obtundunt charum animum 485
 Circa me lugentes, quando tu non ades.

Sic dixi: hæc autem statim respondit diuina Dearum:

Circe prædi Nobilis Laërtiade, prudens Vlysses,
 at iter Vlyf Non amplius nunc inuiti in mea manete domo,
 si ad inferos Sed aliam oportet prius uiam perficere, & ire 490
 Ad Platonis domos, & laudate Proserpinæ,
 Ad animam ustinantis Thebani Tiresiæ
 Vatis cæci, cuius mentes integre sunt,
 Cui & mortuo mentem præbuit Proserpina
 Soli sapere: tibi autem umbræ aderunt. 495

Sic dixit: at mihi prostratus est charus animus:
 Flebam autem in lectis sedens, neq; animus
 Volebat amplius uiuere, & uidere lumen Solis:
 At postquam flensq; uolutusq; expletus sum,
 Tunc iam ipsam uerbis respondens, allocutus sum: 500
 O Circe, quis enim hanc uiam demonstrabit?
 Ad Plutonem enim nondum quis iuit cum naui nigra.

Sic dixi: hæc autem statim respondit diuina Dearum:
 Nobilis Laërtiade, prudens Vlysses,

Non

- 475 505 Non tibi duds desyderium in naui curæ sit:
Malum autem firmans, & uela alba extendens
Sede, hanc autem tibi flatus Boreæ feret.
Sed quando iam nani per Oceanum transueris,
Ibi litusq; breue, & nemora Proserpine,
480 510 Longæq; Alni, & salices infructifera,
Nauem quidem illuc applicabis ex Oceano profundo:
Ipse autem in Plutonis uade domum latam:
Illic quidem in Acherontæ Pyrislegethonq; flumne
Cocytusq;, qui à Stygia aqua est deductus,
485 515 Petraq;, conarsusq; duorum fluuiorum ualde sonantium:
Illuc autem postea heros cum appuleris, propè sicut iubeo
Foueam fode quantæ cubiti mensura longa lataq;
Circum ipsam autem libamen funde omnibus mortuis:
Primum mulso, postea autem dulci uino:
490 520 Tertio autè rursus aqua: post autè farinas albas misce:
Multum autem uoces mortuorum infirma capita:
Profectus in Ithacam, sterilem bouem, quæ optima sit,
Sacrificæ in domibus, pyramq; imple bonis rebus:
Tiresiæ autem seorsum longè ouem sacrificare puto
495 525 Totam nigram, quæ ouibus præcellat uestris.
At postquam uota feceris inclyto generi mortuorum,
Tunc ouem, arietemq; sacrificabis, fœminamq; nigram,
In Erebum conuersus: ipse autem à longè uerte
Ingrediens fluuij fluxus: illuc autem multæ
500 530 Animæ uenient cadaverum mortuorum,
Tunc postea socios hortare, & iube
Oues, quæ iam iacébunt, iugulatas seuo ere
Excoriantes comburere, supplicare autem Deis
Fortiq; Plutoni, & laudatæ Proserpine:

M iij

Ipse

Ipse autem ensẽm acutum trahens à fœmore
Sede, neq; sinas mortuorum impotentia capita
Sanguinem prope ire, antequàm Tiresiam audiueris:
Tunc ad te statim uates ueniet princeps populorum,
Qui tibi dicet uiam, & mensuras uia,
Reditumq; quomodo in pontum ibis piscosum.

535

Sic dixit: statim aurea uenit Aurora:

Circum autem me uestemq; palliumq; uestimẽta induit:
Ipsa autem splendida pallã magnam induta est nymp̃ha,
Subtilem, & gratiosam, & angulum draup̃posuit lumbo
Pulchrum, aureum: capiti autẽ imposuit flameolum.

540

At ego per domos iens hortabar soãos

Dulãbus uerbis, stans prope uirum unumquenq;:

Vlysses so- Non amplius nunc dormientes fruamini dulã somno,
cijs. Sed eamus: iam enim mihi dixit ueneranda Ciræ.

Sic dixi: his autẽ persuasus est animus generosus,

550

Neq; tamen inde illãsos duxi socios:

Elpenoris Elpenor autem quidam fuit maximẽiuuenis, neq; ualde
casus. Potens in bello, neq; mentis compos,

Qui mihi seorsum à socijs sacris in domibus Ciræ

Frigoris apidus cubabat uino grauis:

555

Motorum autẽ soãorũ tumultum, & strepitum audiens,

Repentẽ surrexit, & oblitus est mentibus suis

Retrogradum se descendere, iens per scalam longam:

Sed è regione parietis cecidit, & ei æruicis

Ossa fracta sunt: anima autem ad Plutonium descendit:

560

Venientibus autem his ego uerbum dixi:

Putatis domum dilectam in patriam terram

Ire: aliam autem nobis uiam indicauit Ciræ

Ad Plutonis domos, & laudatæ Proserpinæ,

Ad

535 565 Ad animam uaticinantis Thebani Tiresiæ.

Sic dixi: hi uerò prostrati sunt animo:

Sedentes autem illic lugebant, euellebantq; capillos;

Sed nulla utilitas fiebat lugentibus.

Sed quando iam in nauem uelocem, & littus maris

540 570 Inimus dolentes, teneras lachrymas fundentes,

Tunc autem ueniens Ciræ apud nauem nigram

Agnam alligauit ouem, foenunamq; nigram

Facile prætergressa: quis enim Deum nolentem

545 Oculis uidere possit, huc uel illuc euntem?

ARGVMENTVM .A. HOMERI
COMPOSITIONIS.

550 NARRAT quomodò secundum Ciræ mandata in
Infernum descendit: et quomodo audiuit Tiresiam
uatem de sui ipsius, & aliorū salute: & quomodò Heroas
& Heroidas uidit in inferno, & matrem: et ad illum cō-
555 militantes aliquos, & in inferno qui punirentur.

ODYSSEAE.

M. iiij

ODYSSEAE . A . HOMERI
COMPOSITIONIS.

Lambda autem, in inferno animabus obuiam fit Vlysses.

T postquam ad nauem descendimus, &
mare,

Nauem quidem primum deduximus in
mare diuum,

Et malū posuimus & uela in nauī nigra:

Intrō autem oues accipientes ire fecimus, intrō & ipsi
Iuimus dolentes, huberes lachrymas fundentes:

Nobis autem à tergo nauis nigrae prora

Prosperum uentum imisit pandentem uelum bonū amicū
Ciræ benecomata grauis Dea altiloqua.

Nos autem arma singula expedientes in nauī

Sedebamus: hanc autem uentusq; gubernatorq; dirigebat: 10

Huius at per totū diē extensa sunt uela pontūtrāsientis:

Ocādit tunc Sol, obumbratæ sunt omnes uia:

Hæc autem in fines peruenit profundi Oceani:

Illic autem Cimmeriorū uirorum populusq; ciuitasq;

Vlysses ad Caligine & nebula cooperti, neq; unquam ipsos 15

Cimmerios Sol lucidus aspicit radijs,

diuertit.

Neq; quando tendit ad cœlum stellatum,

Neq; quando retrō in terram à cœlo uertitur:

Sed nox pernitiōsa extenditur miseris hominibus:

Nauem quidem illuc uenientes traximus, extrā aut oues 20

Accepimus: ipsi autem rursus apud fluxum Oceani

Iuimus, ut in locum perueniremus quem dixit Ciræ:

Hic

- Hic sacra quidem Perimedes Eurylochosq;
 Faciebant: ego autem ense acutum trahens à fœmore,
 25 Foueam fodi quantum cubiti mensura hinc & inde:
 Circum ipsam autē libamina fundimus omnibus mortuis:
 Primum mulso, postea autem dulci uino:
 Tertio rursus aqua, & farinas albas miscui:
 Multum autem orauī mortuorum infirma capita:
 30 Profectus in Ithacam, sterilem bouem, quæ optima esset,
 Sacrificare in domibus, pyramq; implere bonis:
 Tiresie autem seorsum ouem sacrificare uoui
 Totam nigram, quæ ouibus antecellat nostris:
 Has autē postquā uotis preceationibusq; gentes mortuorum
 535 Precatus sum, oues autem accipiens obrinxiui:
 In fossam fluebat autem sanguis niger, congregatæq; sunt
 Animæ ex Erebo cadauerum mortuorum,
 Nymphæq; iuuenesq; & multa passi senes,
 40 Virginesq; teneræ, nuper flebilem animum habentes,
 Multi autem uulnerati æreis lanceis
 Viri in bello neati, cruenta arma habentes,
 Qui multi arcum foueam ueniebant aliunde alius
 Magno clamore, me autem pallidus timor cepit.
 Iam postea socios hortans iussi
 45 Pecora, quæ iam iacebant iugulata seuo ære,
 Excoriantes comburere: supplicare autem Dijs,
 Fortiq; Plutoni, & laudare Proserpinæ.
 At ego ense acutum trahens à fœmore,
 Sedi, neq; permisi mortuorum impotentia capita
 50 Sanguinem propè ire, antequam Tiresiam audirem:
 Prima autem anima Elpenoris uenit socij:
 Nondum enim... spulatus erat sub terra lata,

Inferorum
locus.

Apprope-
rant mortu-
orū animæ.

Elpenoris
ūbra Vlyssi
apparet.

Corpus

ODYSSEAE

Corpus enim in domo Ciræ reliquimus nos
Inſletum, & inſepultum, quoniam labor alius urgebat:
Hunc qdē ego lachrymatus ſum uidens, miſertusq; ſū aīo, 55
Et ipſum clamando uerba uelocia alloatus ſum:

Elpenor, quomodo ueniſti ſub calignem obſcuram:
Præueniſti pedes exiſtens, quā ego cum nauī nigræ?

Sic dixi: hic autem mihi lugens reſpondit uerbo: 60
Nobilis Laërtiade, prudens Vlyſſe,

Noait mihi dei fatum malum, & multum uinum:
Ciræ autem in domo dormiens, non animaduerti
Me retrogradū deſcendere cundo per ſcalam longam,
Sed contra murum cædi: aſt autem mihi æruix
Neruorum fracta eſt: anima autē in infernū deſcendit: 65

Nunc autē his qui uēturi ſunt poſtea præcor nō præſentibus
Per uxorem & patrem, qui educauit paruum exiſtentē,
Telemachumq; quem ſolum in domibus reliquiſti.

Scio enim quōd hinc iens domo ex inferni
Inſulam in Aëam impellens benefabricatam nauim: 70

Tunc te poſtea Rex iubeo recordari mei
Ne me inſletum, inſepultum, abiens retrō, relinquo
Separatus, ne deorum ira fiam:

Sed me combure cum armis quæcunq; mihi ſunt,
Sepulchrumq; mihi accumula cæni in littore maris, 75

Viri infelicis, & cuius apud poſteros fama ſit:

Hæc q; mihi perfice, ſigeq; in ſepulchro remum,
Quo & uiuus remigabam exiſtens cum meis ſocijs.

Sic dixit: at ego ipſum, reſpondens, alloatus ſum: 80
Hæc tibi infelix perficiamq; & faciam:

Nos quidem ſic uerbis reſpondentes moleſtis
Sedebamus: ego qdē ſepatim ſupra ſanguinē enſē tenebā:
Idolum

Idolum autem ex altera parte socij multa loquebatur:

Venit autem insuper anima matris mortuæ

85 Autolyçi filia magnanimi Anticlea,

Vmbra Au
ticleæ ma

Quam uiuam dereliqui iens ad illius sacrum,

Hæc quæ ego lachrymatus sum uidens, misertusquæ sum aïo: tris Vlyssis,

Sed nequæ sic sui priorem licet ualde dolens

Sanguinem prope ire, antequam Tiresiam audirem:

90 Venit autem insuper anima Thebani Tiresiæ,

Aurcum scæptrum tenens, me autem nouit, & alloata est:

Cur iterum o infelix linquens lumen Solis

Venisti, ut uideas mortuos, & inuicandam regionem?

Sed recede à fossa, remoue autem ensem acutum,

95 Sanguinem ut bibam, & tibi uera dicam.

Sic dixit: ego autem retro ædens, ensem argenteum

Vagina inclusi: hic autem postquæ bibit sanguinem nigrum,

Et tunc iam me uerbis alloatus est uates uerus:

Tiresiæ um
bra Vlyssi
omnem iti
neris suæ
sum præsa
git.

Reditum quæris dulcem illustri Vlysse:

100 Hunc autem tibi difficilem faciet Deus, non enim puto

Latere Neptunum, quam iram imposuit animo

Iratus, quæ ei filium dilectum excæcasti:

Sed tamen & sic mala licet passi peruenietis,

Si uolueris tuum animum continere & sociorum.

105 Quando iam primum applicabis benefabricatam nauem

Thrinaciæ insulæ profugiens nigrum pontum:

Pascentes autem inuenietis boues, & pingues oues

Solis, qui omnia uidet, & omnia audit,

Quis siquidem & innocuos fines, reditumquæ curabis:

110 Utique in Ithacam mala licet passi peruenietis,

Sin autem ledes, tunc tibi uaticinor mortem

Nauisquæ & socijs: ipse autem, licet fuges,

Serò

ODYSSEAE

Serò male ibis, perdens omnes socios
 Naui in aliena: offendes autem incommoda domi,
 Viros proteruos, qui tibi uictum edunt, 115
 Petentes diuinam uxorem, & dotes dantes:
 Sed certe illorum uiolentiam ulāseris profectus.
 Sed postquā procos in domibus tuis
 Interfeceris, uel dolo, uel palā acuto ense,
 Ibis postea capiens remigabilem remum, 120
 Donec ad illos perueneris, qui nesciunt mare:
 Viri, neq; sale mixtum abum edunt,
 Neq; utiq; sciunt naues purpureas proras habentes,
 Neq; nauigabiles remos, qui alē nauibus sunt:
 Signum autem tibi dicā ualde apertum, neq; te fallēt: 125
 Quando tibi obuiā factus altus uiator
 Apparebit flabrum habere in splendido humero,
 Et tunc iam terrae figens nauigabilem remum,
 Fadens sacra bona Neptuno regi,
 Agnum, taurumq; porcorumq; custodem aprum, 130
 Domum ibis, sacrificā sacras hecatombas
 Immortalibus Deis, qui cœlum latum habitant,
 Omnibus ualde ritē: mors autem tibi ex mari ipso
 Imbecillis ualde talis ueniet, quæ te perimet
 Senectute sub matura constitutum: arcem autem populi 135
 Diuites erunt: hæc autem tibi uera dico.

Sic dixit: at ego ipsum, respondens, allocutus sum:
 Tiresia, hæc qdē quoquō filis pararū decreuere Dij ipsi:
 Sed agē mihi hoc dic, & uerē narra:
 Matris uideo animam mortuæ, 140
 Hæc dolens sedet prope sanguinem, neq; suum filium
 Potest contra uidere, neq; alloqui:

Dic

Dic Rex, quomodo me cognoscat talem existentem.

Sic dixi: hic autem me rursus respondens, allocutus est:

145 Facile tibi uerbum dicam, & in mentibus ponam:

Quemcumq; quidem permittes cadaverum mortuorum

Sanguinem prope uenire, hic tibi uerum dicat:

Cui inuidebis, hic tibi rursus ibit retrò.

Sic dicens, anima quidem iuit domum inferni intra

150 Tiresie Regis, postquam uatania dixit:

At ego illic mansi firmiter, quousq; mater

Venit, & bibit sanguinem nigrum, statim autè cognouit,

Et me plorans uerbis pennatis allocuta est:

Fili mi, quomodo uenisti subalignem atram,

155 Viuens existens: diffiale autem hæc uiuis uideri.

In medio enim magni fluiui, & grauiua fluentia:

Oceanus quidem primum, quem nullomodo est transire

Pedestrem existentem, nisi habeat bene fabricatâ nauim:

Nunquid nunc Troiâ errans huc uenis

160 Cum nauî, & socijs multo post tempore? neq; dum iuisti

In Ithacâ? neq; uidisti in domibus uxorem?

Sic dixit: at ego ipsam respondens, allocutus sum:

Mater mea, ne cõsitas me deduxit ad inferos,

Animam interrogaturum Thebani Tiresie.

165 Non enim propè ueni Acheida, neq; meam

Terram adiui: sed semper habens erro erumnam,

Ex quo primû seatus sum Agamemnonem diuinum

Ad Iliû, bonosequos habens, at cû Troianis pugnarem.

Sed agè mihi hoc dic, & uerè narra:

170 Que te parca domuit aspera mortis?

Nunquid longus morbus? an Diana sagittis gaudens

Suis splendidis telis inuadens interfecit?

Dic

Anticlea
mater Vly-
sses alloqui
tur.

ODYSSEAE

Dic mihi de patre, filio, quem reliqui,
 Vlysses quæ An adhuc apud illos meus honor? an iam
 sit ex matre Virorum alius habet? me autē non amplius dicunt redire: 175
 cōditionem Dic autem mihi nuptæ uxoris uoluntatemq; mentemq;
 uxoris, filij An manet apud puerum, & firmiter omnia seruat?
 & patris. An iam ipsam uxorem duxit Achiuorū aliquis optimas?

Sic dixi: hæc autem statim respondit pudica mater:
 Et ualde illa manet patienti animo 180
 Tuis in domibus, erumnæ eam semper
 Corruptunt, noctesq; & dies lachrymantem.
 Tuū autē nondū quis habet pulchrum honorē: sed tacitus
 Telemachus delubra habitat, & conuiuia equalia
 Conuiuatur, ut deæt iudicem uirum sapere. 185
 (Omnes enim uocant) pater autem tuus illic manet
 In agro, neq; ciuitatem adit, neq; ei lecti,
 Thalami, & chlenæ, & stragula culta;
 Sed hic hyeme quidem dormit, ubi serui in domo
 In anere prope ignē: malus autē corpore uestes indutus est. 190
 At postquā uenit æstasq; & germinans autumnus,
 Vbiq; ei in terra fertilis uincæ,
 Folijs declinatis humiles positi sunt lecti,
 Vbi hic iacet dolens, magnū autē mentibus dolorem auget,
 Tuam mortē lugens: difficilē autē ad senectutem peruenit; 195
 Sic enim, & ego perdita sum, & mortem scuta sum;
 Neq; me in domibus pulchra Diana
 Suis splendidis telis petens occidit:
 Neq; aliquis igitur mihi morbus aduenit, qui maximē
 Tabe odiosa membris abstulit animum, 200
 Sed me tuumq; desiderii, tuæq; curæ, illustris Vlysse,
 Tuaq; modestia, dulcem animum abstulit.

Sic

Sic dixit: at ego uolebam mentibus cogitans
Matris meæ animam aperire mortuæ:

- 205 Ter quidem irrui, & pereq; me animus iussit,
Ter autem mihi ex manibus umbræ similis & somno
Euolauit: mihi aut dolor grauis factus est in corde magis,
Et ad ipsam uocando uerba uelocia dixi:

- Mater mea, cur me non expectas aperire uolentem,
210 Ut & in inferno dilectas manus implicantes
Ambas, horrido saturemur luctu?
Nunquid mihi aliquod idollū hoc illustris Proserpina
Excitauit, ut etiam magis lugens suspirem?

- Sic dixi: hæc autem statim respondit ueneranda mater: Mater Vly
215 Hei mihi fili mi super omnes infelix uiros, si.

- Non te Proserpina Iouis filia deæpit,
Sed ipsa lex est hominum, quando moriuntur.
Non enim amplius carnesq; & ossa nerui habent,
Sed hæc quidem ignis magna uis ardentis
220 Corrumpt, quando primum liquit alba ossa animus:
Anima autem tanquam somnium uolans euolat:
Sed lumen atq; desyderat: hæc autem omnia
Scias, ut & in futurum tuæ dicas uxori.

- Nos quidem sic uerbis colloquebamur, & mulieres
225 Venerunt: mouit enim illustris Proserpina
Quotquot optimorum uxores fuerant & filiae:
Hæ at arcam sanguinem nigrū dense cōgregatæ sunt.
At ego consului quomodo interrogarem singulas:
Hoc autem mihi in animo optimum uisum est consilium,
230 Trahens longum ensē forti à fœmore
Non siui bibere simul omnes sanguinem nigrum:
Hæ autem una post aliam iuerunt, & unaquæq;

Suam

ODYSSEAE

- Tyro. Suam generationem dixit: at ego autem interrogavi oēs:
Tunc primam Tyro uidi bono patre natam:
Hæc dixit Salmonæi illustris se filiam esse: 235
Dixit autem Crethæi uxorem fuisse Acolidæ:
Enipeus. Hæc fluvium amavit Enipeum diuinum,
fluvius. Qui longè pulcherrimus fluviorum per terram fluit,
Et in Enipeum uoluntur pulchra fluentia.
In hunc ingressus terram quatiens Neptunus, 240
In hostio fluvij dormivit uorticosi:
Purpurea autem unda arcum stetit monti similis
Curvata, cooperuitq; Deum, mortalemq; mulierem:
Solvit autem uirginalem zonam, somnumq; infudit.
At postquam perfecit Deus amoris opera, 245
Eam tetigit manu, uerbumq; dixit, & compellauit:
Gaude mulier: perfecto autem anno
Paries splendidos filios, quoniam non uani concubitus
Immortalium: tu autem hos nutri atq; educa:
Nunc autem uade ad domum, & contine, neq; nomines: 250
At ego sum Neptunus quatiens terram.
Sic dicens, sub pontum ingressus est undosum:
Pelias. Hæc autem grauida Peliam peperit, & Nelum:
Neleus. Hi sortes famuli Iouis magni facti sunt
Ambo: Pelias quidem in lata Iacolco 255
Aeson. Habitauit pecoris diues: ille autem in Pylo arenosa:
Pheretes. Hos autem alios Cretheo peperit Regna mulierum
Amythaon. Aesonemq; & Pheretem, Amythaonemq; equis gaudentē.
Antiope. Hanc autem post Antiopem uidi Asopi filiam:
Hæc autem & Iouis gloriabatur in ulnis dormuisse, 260
Amphion. Et habuit duos filios, Amphionemq; Zethumq; (tis,
Zethus. Qui primi Thebes fudamētū icērūt septē portas habena
Turres

Turresq; fecerunt: quoniam non nonturritam poterant
Habitare latam Thebem, fortes licet existentes.

265 Hæc aut post Alcmenam uidi Amphytrionis uxorem: Alcmena.
Hæc autem Heraclæm audacem animum leonishabentem
Genuit, in ulnis Iouis magni mista.

Et Megarem Creontis magnanimi filiam, Megera.

Quā habuit Amphytrionis filius fortitudine sp̄ indomitus:
270 Matremq; Oedipodis uidi pulchram Epicastam: Epicasta.

Hæc magnum opus fecit ignorantia mentis,

Nupta suo filio: hic autem suum patrem interficiens

Vxorem duxit: uerū inaudita Dei fecerunt hominibus:

Sed hic quidem Thebis multa exptus mala passus est,

275 Cadmeis imperauit Deorum iratos propter animos.

Hæc autem iuit in infernum porta habentem fortes,

Suspensa fune alto ab alta trabe,

Proprio dolore uicta: huic dolores reliquit in futurum

Multos ualde, quotquot matris furie solent perficere.

280 Et Chlorin uidi perpulchram, quam quondam Neleus Chloris.

Vxorē duxit suā pp̄ pulchritudinē, postq̄ præbuit ingen-

Iuniore filiā Amphionis Iasidae, (tem dotem,

Qui aliquādo in Orchomeno Minyeo fortiter imperauit,

Et Pylo regnauit: peperit autem ei illustres filios,

285 Nestorēq; Chromiumque, Periclymenūq; magnanimum.

Ad hos etiā optima Pero peperit admirabilē hoībus. Pero.

Hanc omnes petebant uxorem uicini: neque Neleus

Vlli dabat, qui non curuas bonas latasfrontes habentes

Ex Philacæ abigeret à ui Iphicleæ

290 Difficiles, quas solus promisit uates egregius

Abigere: graue autem Dei fatum ligauit,

Vinulāque dissilia, & bubulā soluestres:

N

Sed

ODYSSEAE

- Sed quando iam mensesq; & dies completi sunt
 Statim perfecto anno, atq; affuerunt tempora,
 Tunc ipsum soluit uis Iphiclea 295
 Vatiſſima omnia dicentem: Iouis aut̃ perfecta est uolūtas.
 Et Ledam uidi Tyndari uxorem;
 Hæc sub Tyndaro, sapientiſſimos peperit filios,
 Castoremq; equorū domitorem, & pugnis bonū Pollucē,
 Quos ambos uiuos tenet uiuificans terra: 300
 Qui & in terra honorem à Ioue habentes,
 Aliàs uiuunt per uicēs renaſcentes, aliàs rursus
 Moriuntur: honorem autem ſortiti ſunt æqualiter Deis.
 Iphimedeæ. Hanc poſt Iphimedeam Aluci uxorem 305
 Vidi: hæc dicebat ſe cum Neptuno miſcaſſe,
 Et peperit duos filios, qui breuis æui fuerunt:
 Otus & Ephialtes, Otumque diuinum, & ualde inclytum Ephialtem,
 Quos longiſſimos nutriuit uitam donans terra,
 Et longè pulcherrimos poſt inclytum Oriona:
 Nouem enim annorum cū eſſent, nouem cubitorum erāt 310
 Latitudine, at longitudine erant nouem paſſuum:
 Hi & immortalibus minati ſunt in cœlo,
 Pugnam ſtatuerē impetuoſi belli,
 Oſam Olympo prompti erant ponere, & Oſæ
 Pelium exælſum, ut cœlum peruium eſſet: 315
 Et, perſeäſſent, ſi ad ætatis meſſuram perueniſſent.
 Sed p̃didit Iouis filius, quem pulchricoma pepit Latona,
 Vtroſq; ante quā ipſis ſub temporibus lanugines barbæ
 Florerent, uariarentq; genæ florenti lana.
 Phædra. Phædrām q; Procrimq; uidi, pulchramq; Ariadnam 320
 Procris. Filiam Minois infelicitis, quam quondam Theſeus
 Ariadna. Ex Creta in terram Athenarum diuinarum

Duxit

Daxit quidē, sed non potitus: antē at ipsam Diana sustulit
Diua in circanslua Bacchi testimonijs.

295 325 Meraūque, Clymenemq; uidi, miserāque Eriphylem, Mera.
Que aurum dilecti uiri accepit pretiosum. Clymene.
Omnes autem non ego dicam, neque nominauerim, Eriphyle.

Quot heroum uxores uidi, et filias:

Prius enim et nox deficiat immortalis: sed et tempus

300 330 Cubandi, aut ad nauem alerem profecto ad socios,
Aut hic: profectio autem Dijs, uobisque aure erit.
Sic dixit: hi autem omnes tacite facti sunt silentio:
Voluptate autem tenebantur in ædibus imbriferis.

His autem Arete albarumularum incipit sermones:

Arete Phæ
accensibus.

305 335 Phæaces, cuiusmodi uobis uir hic uidetur esse,
Formaque, magnitudineq; et mente intus equabilis?
Hospes at rursus meus est: unusquisq; at sortitus est preti-
Idco ne festinantes dimittite, neque dona (ofa:
Sic indigenti negare: multe enim uobis

310 340 Opes in ædibus, Decorum gratiā iacent.

Hos autem allocutus est senex heros Echeneus,

Qui Phæacum uirorum senior erat:

O amia, non quidē uobis sine sapiētia, neq; sine iudicio

Loquitur Regina perprudens, sed parete:

315 345 Alanoō autem ab hoc marat opusque, uerbumque.

Alcinous
Vlysi.

Huic autem contra Alanoūs respondit, locutusque est:

Hoc quidem sic iam erit uerbum, si ego

Viuis Phæacibus studiosi nauigationis imperabo:

Hospes autem sustineat, ualde licet reditum desyderans:

320 350 Verum tamen permaneat ad crastinum, quoad omne

Donum perfecero: profectio autem uiris aure erit

Oibus, maximē at mihi, quippe cuius potestas est in populo.

N ij

Finis

ODYSSEAE

Huic autem respondens, alloatus est prudens Vlysses:
 Alanoë Rex omnium clarissime populorum,
 Si me & in annum iubeatis hic manere,
 Protectionemque maturetis, & splendida dona detis,
 Et hoc uellem: & multo fructuosius esset,
 Maiore cum manu charam in patriam peruenire:
 Et honestior & charior uiris essem

Omnibus, quot me Ithacam uiderent redeuntem.

Huic autem contra Alanoë respondit, loatúsque est:

O Vlysses, non te existimamus intuentes
 Deceptorémque esse, & dolosum, ut multos
 Pasat terra nigra frequentes homines,
 Mendaciáque ferentes, unde quis neque uiderit:
 Tibi autem est pulchritudo uerborum: est autem mens bona:
 Sermonem autem tanquam poeta scíenter dixisti
 Omniumque Arguorum, tuosque ipsius dolores tristes.
 Sed agè, hoc mihi dic, & uerè narra:

Si quos conferendorum Dijs sociorū uidisti, qui te ipsum
 Ad Ilium comitati sunt, & illic mortem ceperant.
 Nox hæc ualde longa, immensa, neque dum hora
 Cubandi in aula: tu autem mihi dic admirabilia opera:
 Et in Auroram diuinam sustinerem, cum mihi tu
 Ferres in aula tuos dolores loqui.

Huic autem respondēs, alloatus est prudens Vlysses:
 Alanoë Rex omnium clarissime populorum,
 Hora quidem multorum uerborum, hora autem & somni.
 Si autem adhuc audire cupis, neque ego
 Hec tibi inuidebo, & miserrima alia dicere
 Mala meorum sociorum qui ponè perierunt:
 Qui Troianorū quidem subterfugerūt luctuosum bellū,

in rca

In reditu autem perierunt male causâ uxoris.

Sed postquàm animas quidem sparsit seorsum aliò

385 Casta Proserpina mulierum foeminearum,

Aæssit uerò anima Agamemnonis Atride

Mæsta: arcum aut aliæ congregatæ erant, quot cum ipso

In domo Aegisthi occiderunt, & mortem ceperunt.

Cognouit aut statim me ille postq̃ bibit sanguinẽ nigrũ,

390 Flebat autem hic acriter, teneras lachrymas fundens,

Extendens in me manus, attingere cupiens:

Sed non enim ei ampliùs erat uis firma, neque uirtus,

Qualis antea fuit aruabilibus membris.

Huc qdem ego lachrymatus sum uidēs, misertusq; sũ aĩo:

395 Et ipsum uocans uerba uelocia allocutus sum:

Atride gloriosissime Rex uirorum Agamemnon,

Quæ te parca interfecit diurnæ mortis?

Nunquid te in nauibus Neptunus domuit

Exatans dirorum uentorum magnum spiritum?

400 Ante iniqui uiri læserunt in terra

Boues aram cædentem, & ouium greges pulchros?

An pro urbe pugnantem? an mulieribus?

Sic dixi: hic autem mihi statim respõdens, allocutus est:

Iouenate Lærtide multiconsilij Vlysses,

405 Neque me in nauibus Neptunus domuit,

Exatans dirorum uentorum magnum spiritum:

Neque me iniqui uiri læserunt in terra:

Sed mihi Aegisthus machinatus obitum, mortemque,

Interfecit cum perniciofa uxore, domum uocans

410 Conuiuans, ut quis interfecisset bouem in præsepio.

Sic mortuus sum miserrima morte, arcum autẽ alij socij

Acriter interfecti sunt tanquàm porci ferorum dentium,

Qui in diuitis uiri ualde potentis

N iij Vel

Agamemno
nis umbra
sum exitiũ
Vlysi re=
fert.

ODYSSEAE

Vel nuptijs, uel symbolo, uel conuiuio abundant.
 Iam quidem multorum uirorum cædi affuisti
 Singillatim intersectorum, & in forti pugna.
 Sed illa maximè uidens doluisti animo:
 Sicque draum crateram, mensasq; plenas
 Iacebamus in domo: pauimentum autem omne fumabat.
 Tristissimam autem audiui uocem Priami filie
 Cassandrae, quam interfecit Clytemnestra dolosa
 cædes. Prope me: at ego in terram manus extollens
 Iactabam moriēs super ense: hæc at caninos oculos habēs
 Clytemne- Discessit: neque mihi pertulit eunti in infernum
 strepsentia Manibus oculos comprimere, osque concludere,
 Ut non acerbius, & caninius aliud muliere
 Quæcunque iam talia in animum opera induxerit,
 Quale & illa cogitauit opus inhonestum,
 Inueni machinans marito cædem: certè dixi
 Iucundum filijs, & seruis meis
 Donum me peruenire: ea uerò egregiè perniciosa sās
 Sibique dedecus infudit, & futuris post
 Foemineis mulieribus, & quæ beneficia esset.
 Sic dixit: at ego ipsi respondens, locutus sum:
 O papè, artè ualde iam genus Atrei latsonans Iupiter
 Terribiliter odit muliebria propter consilia.
 Contra A principio Helenæ quidē perditū sumus gratiā multi:
 uxores. Tibi autem Clytemnestra insidias struxit absenti.
 Sic dixi: hic autem mihi statim respondēs, allocutus est:
 Vxori non Ideo nunquam & tu mulieri benignus sis:
 temerè cre Neque ei consilium omne dic, quod bene sās:
 dendum. Sed hoc quidem dic, illud autem occultum sit.
 Sed non tibi Vlysses cædes erit ab uxore:

Nimis

Nimis enim prudensq; & bene mente consilia nouit

445 Filia Iarij sapientissima Penelope.

Certè quidem ipsam puellam reliquimus nos

Petentes militiam: filius autem ei erat in ubere

Infans, qui nunc in uirorum est numero

Felix: certè enim hunc pater charus uidebit rediens:

450 Et ille patrem amplectetur, sicut æquum est.

Hæc autem mea neque filio satiari uxor

Oculis permisit: prius autem me interfecit & ipsum.

Aliud autem tibi dico, tu autem in animum induc tuum:

Clam, neque palam charam in patriam terram

455 Nauem sistere, quoniam non ampliùs fides mulieribus.

Sed agè mihi hoc dic, & uerè narra:

Vbi nam adhuc uiuere auditis filium meum?

An in Orchomeno, an in Pylo arenosa?

An apud Menelaum in Sparta spatiosa?

460 Non enim adhuc mortuus est in terra diuinus Orestes.

Sic dixit: at ego ipsi respondens, locutus sum:

Atride, cur me hæc interrogas? neque quicquam scio,

Viuat ille, an mortuus sit: malum autem, incerta dicere.

Nos quidem sic uerbis respondentes inuisis

465 Stetimus dolentes, calidas lachrymas effundentes.

Venit autem insuper anima Pelidæ Achilles,

Et Patrocli, & perfecti Antilochi,

Aiacisq; qui optimus fuit specieque corporeque

Aliorum Danaorum, post strenuum Achillem.

470 Cognouit autem anima me uelocis pedibus Acacidæ:

Et gemens uerba uelocia locuta est:

Iouenate Laertiade, uersute Vlysses,

Miser, cur etiam maius in mente cogitasti opus?

N iiii

Quomodo

Achillis anima
Vlysses

Quomodo potuisti in infernum descendere? ubi mortui
Inscientes habitant hominum idola agentium.

475

Sic dixit: at ego ipsi respondens, locutus sum:

O Achilles Pelei filii multum optime Achiuorum,
Veni Tiresia propter usum, si quod consilium
Diat, quomodo Ithacam in asperam uadam.
Non enim prope iui Achaidam, neque nostram
Terram adiui, sed semper habeo mala: te aut Achilles
Nullus uir ante hac beator, neque in posterum.
Antea quidem, n. te uiuentem honorauimus aequaliter Deis
Argui: nunc rursus ualde dominaris mortuis
Hic habitans: idcirco non mortuus tristare Achilles.

480

485

Sic dixi: hic autem mihi statim respondens, locutus est:

Ne iam mihi mortem commemora illustris Ulysses:
Vellem et rusticus esse, et seruire alij
Viro inopi, qui non facultates multae essent,
Quam omnibus mortuis corruptis imperare.
Sed age mihi de tuo nato illustri uerba fac:
Num secutus est in bellum, propugnator ut esset? aut et non?
Dic autem mihi de Peleo inultrato siquid audiui:
An adhuc habet honorem multos apud Myrmidonas?
An ipsum uituperant per Graeciam, Phthiamque?
Quoniam ipsum senectus detinet manibusque pedibusque.
Non enim ego auxiliator sub radijs solis
Talis existens, qualis quondam in Troia lata
Interfeci populum optimum, opitulans Argiis.
Si talis autem irem paululum in patris domum,
Illi asferrem uim, et manus incolumes,
Qui illum uiolant, prohibentque ab honore.

490

495

500

Sic dixit: at ego ipsi respondens, locutus sum:

Certe

Certè quidem de Peleo inculpato nihil audiui:

475 505 At de filio Neoptolemo dilecto

Omnem ueritatem dicam, ut me iubes.

Ipsè enim illum ego cœua in naui equali

Duxi ex Scyro post bellicosos Achiuos:

Certè quādo circa ciuitatem Troiā cōsultaremus cōsilia

480 510 Semper primus diēbat, & non errabat uerbis:

Nestorq̃ue diuinus, & ego contendebamus soli.

At quādo circa ciuitatem Troiā pugnaremus Achiui,

Nunquam in multitudine manebat uirorū, neq; in cœtu,

Sed multūm procurrebat suo robore nulli cedens:

485 515 Multos autem uiros interfecit in molesta pugna.

Omnes autem non ego dixerim, neque nominarim,

Quantum populum interfecit auxilians Argiuis:

Sed qualem Telephidem interfecit ferro,

Heroa Eurypilum: multi autem circum ipsum socij

490 520 Mysij intercepti sunt muliebrium gratiā donorum.

Illum iam optimum uidi post Memnonem diuinum.

At quando in equū descendimus, quē laborauit Epeus,

Arguorum optimi, mihi autem omnia demandata erant,

Et uersare callidum dolum, & imponere:

495 525 Ibi alij Danaorum duces & gubernatores (iusq̃:

Lachrymasq; abstergebāt, tremebantq; genua uniuscu-

illum nunquam prorsus ego uidi oculis,

Neque pallescentem colore pulchro, neque genis

Lachrymas abstergentē: is autē me ualde multū rogabat

500 530 Ex equo exire: ensis autem querebat manubrium,

Et lanciam ere grauem: mala autē Troianis moliebatur.

Sed cū iam Priami ciuitatem euertimus altam,

Sortem, & prēmium bonum habens nauem, consandit

Sophes,

Neoptole-
mus.

Eurypilus
Telephi fi-
lius.

ODYSSEAE

Sospes, neque percussus auro ferro,
Neque per se vulneratus qualia multa
Fiunt in bello: confuse autem furit Mars.

535

Sic dixi: anima autem pedibus uelocis Aeacidae
Ibat magnis passibus incedens per herbosum pratum
Letitia, quod suum filium putabat excellentem esse.
Verum alie animae mortuorum defunctorum
Stetere dolentes: diabant autem dolores unaquaeque.

540

Sola autem Aiakis anima Telamoniadae
Seorsum stabat irata, propter uictoriam,
Qua ipsum ego uia litigans apud naues
De armis Achillis: posuit autem ueneranda mater.
Filij autem Troianorum iudicauerunt, & Pallas Minerua.
Vtinam non contigisset mihi uinere tali in certamine:
Tale enim caput propter illa terra compressit
Aiaem, qui supra quidem spe de supraque opibus factus erat
Alios Danaos post strenuum Pelidem:

545

550

Hunc quidem ego uerbis allocutus sum mellitis:
Aiax fili Telamonis strenui, non debebas
Neque mortuus obliuisci in me ire propter arma
Perniciosa: haec autem detrimentum Dei posuerunt Achiuis.
Talis enim ipsis turris periisti: te autem Achiui
Non minus Achillis capite Pelidae
Dolebamus orbatum prorsus: neque aliquis alius
Causa, sed Iupiter Danaorum exeratum bellicorum.
Vehementer odit: in tuum autem interitum contulit.
Sed age huc rex, ut uerbum & sermonem audias
Nostrum: domas autem feritatem, & superbum animum.

560

Sic dixi: hic autem mihi nihil respondit: iuit autem ad alias
Animas in Erebum mortuorum defunctorum.

Tunc

Tunc tamen allocutus est iratus, certè ego hunc:

535 Sed meus uoluit animus in pectore charo

Aliorum animas uidere defunctorum:

Ibi certè Minoën uidi Iouis illustrem filium,

Minos.

Aureum sæptum tenentem, iura dantem mortuis

Sedentem: illi uerò ipsum arcū iura postulabant Regem,

540 Sedentes statuti in latarum portarum inferni domo.

Post hunc autem Orionem magnum animaduerti,

Orion.

Feras simul uertentem per herbosum pratum,

Quas ipse interfecit in solitarijs montibus,

Manibus tenens fustem totum ferreum semper infractum.

545 Et Tytium uidi terræ pergloriosæ filium

Tytius.

Iacentem in solo: hic autem in nouem iacebat iugera:

Vultures autem ipsum utring; assidentes tecur tondebāt

Viscera dolore afficiētes: hic autē non tuebatur manibus,

Latonam enim læsit Iouis uenerandam concubinam

550 Ad Pytho uenientem per amœnum Panopea.

Et quidem Tantalum uidi duos dolores ferentem,

Tantalus.

Statutum in palude: hæc autem appropinquauit mento:

Stabat autem sitiens, potum autem non habebat aperere.

Quoties enim inclinabatur senex bibere uolens,

555 Toties aqua peribat absorpta: circa autem pedes

Terra nigra apparebat: sicabat autem Deus.

Arbores autem excelsæ de uirticē effundebant fructum,

Piri, & malipunicæ, & pomi splendidorum fructuum:

Ficusque dulces, & oliuæ uirescentes.

560 Has quando pergebat senex in manibus ut aperet,

Has uentus iactabat ad nebulas umbrosas.

Et quidem Sisyphum uidi duos dolores ferentem,

Sisyphus.

Lapidem ferentem maximum utrisque manibus.

Certè

ODYSSEAE

Certè hic quidem innitens manibûsque pedibûsque
 Lapidè sursum impellebat ad cacumen: sed cū iam propè 595
 Verticem superaret, tunc auerte batur ualida uis,
 Rursus postea ad campum uoluebatur lapis immensus:
 Hercules. At hic iterum impellebat extensus, sudor autem
 Hebe. Fluebat è membris, puluis de capite cadebat.
 Post hunc autem animaduerti uim Herculeam, 600
 Simulachrum: ipse autem cum immortalibus Deis
 Delectatur in conuiuio: & habet pulchrorū talorū Hebe
 Filiam Iouis magni, & Iunonis aurei calciamenti.
 Circa autem ipsum uox mortuorum erat auium tanquā
 Undique citatorum: hic autem tenebrose nocti similis 605
 Nudum arcum tenens, & in neruo sagittam,
 Acriter intuens semper iacenti similis:
 Maximus autem illi circum ad pectus balteus,
 Aureum erat lorum, ubi diuina opera laborata erant, 610
 Vrsiq; syluestresque porci, horribilesque leones,
 Pugnaeq; praeliaque, cadesque, uirorumque uulnera.
 Non opifex, neque aliud quid fabricatus esset,
 Qui illud scutum sua fabricatus est arte.
 Cognouit autem statim ille postquam uidit oculis,
 Et mihi lugens uerba uelocia locutus est: 615
 Iouenate Laertiade prudens Vlysses,
 Heu miser, certè aliquam & tu malam mortem agis,
 Quam ego tuli sub radijs solis:
 Iouis quidem filius fui Saturnij, at ærumnam
 Tuli magnam. ualde enim multum peiori uiro 620
 Domitus sum: hic autem mihi difficilia imposuit certamina
 Et quondā me huc misit anem abducturū: nō .n. amplius
 Cogitauit hoc mihi difficilius esse certamen: (aliud
 Hunc

Hunc quidem ego tuli, & duxi ex inferno.

625 Mercurius autem me misit & cæsiōū oculorū Minerua.

Sic dicens, ipse quidem rursus iuit domum inferni intra:

At ego illic mansi firmiter, si quis adhuc ueniret

Virorum heroum, qui iam antea perierant:

Et adhuc superiores uidi uiros quos uolebam,

630 Theseum, Pirithoūque deorum per gloriosos filios.

Sed antè greges congregati fuerunt infiniti mortuorum

Clamore magno: me autem nouus timor cepit:

Ne mihi Gorgoneum caput grauis monstri

Ex inferno mitteret illustris Proserpina.

635 Statim inde ad nauem iens iussī socios

Ipsosque conscendere, funesque resolvere.

Hi autem statim ingressi sunt, & in sedibus sederunt.

Hanc autem in Oæanum fluium tulit unda fluxus,

Primum quidem remigatio, postea autem optimus uentus.

Thesei um
bra

ARGVMENTVM. M. HOMERI COMPOSITIONIS.

615
20
N Arrat ex inferno factum ipsi reditum ad Circem, et
quomodo præter Sirenas nauigauit, & errantes pe-
tras Scyllamque & Charybdin: & ipsius nauis & soci-
orum iacturam interficientium quosdam ex Solis bobus:
& quomodo solus super ligno à Calypso euasit.

Odyssæ

ARGVMENTVM .M. HOMERI
COMPOSITIONIS.

My Sirenas tenet, & errantes, & boues Solis.

At postquàm fluminis liquit fluctum Oceani

Nauis, perueniſq; unda maris lati
Insulam in Acean, ubi Aurora uernena
Domus & edes sunt, & ortus Solis.

Reditus ab inferis ad Circem. Nauem quidem illuc perueniētes applicuimus in arenis: 5
Verum & ipsi exiimus in litore maris:

Illic autem dormientes expectauimus Auroram diuinā.
Quādo at matutina apparuit roseo digito habēs aurora
Iam tunc ego socios prēmisi in domos Circes,

Elpenor tu Portatum cadauer, Elpenorem mortuum. 10
mulatur.

Ramos autem statim inādētes, ubi extremū prominet lit
Sepelinus dolentes salsas lachrymas effundentes. (tas,
Sed postquàm cadauer combustum est, & arma mortui,
Tumulum fundentes, & columnam erigentes,
Fiximus in supremo tumulo aptum remum. 15

Nos quidem singula gubernauimus, neq; uerò Ciræm
Ex inferno redeuntē latuimus: sed ualde citò

Circe præ = Venit parata. simul autem famule ferebant cum ipsa
sagit futura Panem, & carnes multas, & calidum uinum rubrum.
pericula. Illa uerò in medio stans locuta est diua Dearum: 20

Miseri, qui uiuentes subiustis domum inferni,
Bis mortui, cum alij semel moriantur homines.

Sed

Sed agite, comedite cibum, et bibite uinum:

Rursus per diem una cum Aurora apparente

25 Nauigabitis: at ego ostendam uiam, et singula

Significabo, ut non malo consilio tristi,

Vel mari, uel in terra doceatis laesionem patientes.

Sic dixit: nobis aut contra persuasus est animus strenuus.

Sic tunc quidem per totum diem in Solem occidentem

30 Sedebamus epulantes carnesque multas, et uinum dulce.

Cum uero Sol occidit, et nox superuenit,

Illi quidem acubuerunt apud fines nauis.

Ipsa aut me manu comprehendens dilectus seorsum a socijs

Collocauit, et affata est, et requisiiuit singula.

35 At ego huic omnia per ordinem narraui:

Et tunc iam me uerbis allocuta est ueneranda Circe.

Hec quidem sic omnia transacta sunt: tu autem audi,

Vt tibi ego dico: admonebit autem te et Deus ipse:

Sirenas quidem primum adibis, quæ omnes

10 40 Homines leniunt quicumque ipsas adit:

Quicumque imprudenti appulerit, et uocem audierit

Sirenium, huic nihil uxor, et fatui pueri

Domum redeunti astant, neque letantur:

Sed Sirenes stridulo leniunt cantu

5 45 Sedentes in prato: multus circum ex ossibus cumulus

Virorum marcescentium, circum autem pelles diminuantur.

Sed ultra age, aures etiam obtura sociorum,

Ceram molliens mellitam, nequis audiat

Aliorum: at ipse audire si uolueris,

50 Ligent tibi in naui ueloci manusque pedesque

Rectum ad malum: rex autem ipso funes deligentur:

Vt delectatus uocem audias Sirenium.

Si autem

ODYSSEAE

Si autem obsecrabis socios, solueréque iubebis:

Ipsi uerò pluribus tunc uinculis illigent.

At postquam has pertransierint socij:

Tunc tibi non amplius prætereà longius dicam,

Cyanea
saxa.

Vtra iam tibi uia erit: sed & ipse

Animo cogita, dicam autem tibi utrinque:

Hinc quidem enim petrae altae: apud autem ipsas

Vnde magna resonat caerulei maris:

Erratiles has iam Dei beati uocant.

Illac quidem, neque uolucres prætereunt, neque columbae

Timidae, quæ ambrosiam Ioui patri ferunt:

Sed & has semper aufert leuis petra:

Sed aliam addit Iupiter numeratam esse,

Illac aut nūquam aliqua nauis fugit uirorū quæ accedat:

Sed simul tabulasq; nauium, & corpora uirorum

Vnde maris portant, ignisque pernitiosi procelle:

Sola illa præternauigauit per mareiens nauis

Argo omnibus curæ ab Aeeta nauigans.

Describi-
tur Scylla
à Circe.

Et hanc huc citò iecit magnas ad petras:

Sed Iuno prætermisit, quoniam amicus erat Iason.

Hi aut duo scopuli: hic quidē in cælum latum peruenit

Acuto uertice, nebula autem ipsum circuit

Cæca: hæc quidē nunquā recedit, neque unquā serenitas

Illius tenet uerticem, neque in æstate, neque in autumno,

Neque conscendat mortalis uir, non descendat,

Neque si illi manus uiginti, & pedes essent.

Petra enim leuis est dera se similis:

Medio autem in scopulo est spelunca obscura

Ad caliginem in Erebum uersa, quo uos

Nauem concauam dirigite, illustris Vlysses:

Neque

Neq; ex naue concava iuuenis uir

Ara iaculans concavam speluncam intret:

85 Illic autem intus Scylla habitat grauitè clamans:

Cuius enim uox quidem quanta catule nouelle

Fit: ipsa autem monstrum malum, neq; aliquis ipsam

Letaretur uidens, neq; si Deus congrederetur.

Huius enim pedes sunt duodecim omnes deformes:

90 Sex autem ei colla prælonga: in autem unoquoq;

Terribile caput: in eo autem triumordinum dentes

Densi, & frequentes, pleni nigrae mortis:

Media quidem in spelunca caua mersa est:

Foras autem extollit caput grauis baratri:

95 Illic autem pisatur scopulum arcum prompta

Delphinesq; canesq; & si tibi maius aperet

Cetus, quæ infinita alit sonorum mare:

Illic autem nondum unquam nautæ illesi gloriantur

Fugisse cum naui: portat autem in apite singulo

100 Virum eripiens naui nigra prora.

Alium autem scopulum humiliorem uidebis Vlysses

Propè inter se, & periaula rere:

Hic autem fias inest magna folijs pullulans:

Hac autem sub diuina Charybdis resorbet nigra aquam,

105 Ter quidem enim emittit in die, ter autem resorbet

Arduè, non tu ibi aduenias quando absorbet.

Non enim liberarit te à malo neq; Neptunus,

Sed ualde Scyllæ scopulo applicans cito

Nauem expelle, quoniam multo melius est

110 Sex socios in naui desyderare, quàm simul omnes.

Sic dixit: at ego illi respondens, locutus sum:

Eia agè, iam mihi hoc Dea uerum dic:

Charybdis.

O Si

ODYSSEAE

Si quomodò perniciosam fugiam Charybdin,
Huic etiam repugnem, quando mihi lædat sodos.

Sic dixi: hæc autem statim respondit diua Dearum:

O miser, & rursus bellicosa opera sunt auræ
Et labor: neq; Deis concedes immortalibus?

Hæc autem non mortalis, sed immortale malum est,
Durumq; diffialeq; & agreste, neq; repugnabile:

Neq; aliqua est potestas fugere potissimum ab ipsa.

Si enim contaberis armatus aduersus petram,

Timeo ne te rursus adorta, consequatur,

Tot capitibus tot & uiros capiat:

Sed ualde uehementer expellet: clama atem Cratæm

Matrem Scyllæ, quæ ipsam peperit noamentū hominibus,

Quæ ipsam postea prohibebit rursus adoriri.

Thrinacria Trinacriam autem in insulâ peruenies: illic aut multa
Pasantur Solis boues, & pingues oues,

Septem bouum armenta, tot aut ouium greges pulchri:

Quinquaginta autem singuli, ortus autem non fit ipsarū,

Phætusa. Neq; unquâ corrumpuntur: Deæ autem pastores adsunt

Lampetia. Nymphæ pulchricomæ Phaëtusaq; Lampetiaq;

Quas peperit Soli supereunt diuina Neera:

Has quidem igitur quæ aluit, peperitq; uenerabilis mater,

Thrinacriam in insulam misit procul habitare,

Pecora obseruare paterna, & curuas boues:

Has si quidem illæ sas fines, reditūq; curabis,

Certe etiam in Ithacæ malis quamuis affecti ibitis:

Si autem lædas, tunc tibi significo mortem

Nauiq; & socijs: tu uerò si fortè euades

Tarde male, naues cum amiseris, omnes sodos.

Sic dixit: statim autem aurifeda uenit Aurora,

Hæc quidem postea ad insulam reuēsit diuina Dearum:

At ego ad nauem iens hortatus sum socios

145 Ipsosq; ascendere, funesq; resolvere:

Hi autem statim ingressi sunt, & in transtris sederunt:

Ex ordine aut sedentes anū mare uerberabant remis:

Nobis autem rursus pone nauem nigrae prore

Actorem uentum mittebat implentem uelū bonū comitem

150 Ciræ benecrinita, grauis Dea canora:

Statim autem arma singula defatigati per nauem

Ponebamus: hanc at uentusq; gubernatorq; dirigebant:

Tunc uerò ego socijs locutus sum tristis animo:

O socij, non enim oportet unum scire, neq; duos solos

155 Vatiānia, quæ mihi Ciræ dixit diuina dearum:

Sed diam quidem ego, ut scientes aut moriamur,

Aut elabentes, mortem & parcam fugamus:

Sirenarum quidem primum iubebat diuinarum

Voam uitare, & pratum floridum,

160 Solum me iubebat uoam audire: sed me uinculo

Ligate in duro, ut firmè illic maneam

Rectum in malo, sed ex ipso capita uindantur:

Si autem precer uos, soluereq; iubeam,

Vos uerò pluribus tunc in uinculis premite.

165 Certe hæc singula dians socijs exposui:

Tum uerò statim exiuit nauis benefabricata

In insulam Sirenarum: impellebat enim uentus innocuus: Sirenarum

Statim & uentus quidem cessauit, & tranquillitas

Fuit sine uento, sopiuit autem fluctus Deus.

170 Surgentes autē socij nauis uela plicauerunt,

Et hæc qdem in navi cōcūa posuerūt: ipsi at ad remigia

Incumbentes dealbabant aquam politis remis.

At ego æræ magnam rotam acuto gladio

Aliquātulū diffecās, manibus ualidis premebā. O ij

Vlysses soci
is.

Vlysses ad
insulā ap=
pulis.

ODYSSEAE

Statim autem mollescebat cæra cum iuberet magna uis 175

Solis splendor superuentis regis:

Deinceps autem socijs in aures omnibus unxi:

Hi autem in naui me ligauerunt manibusq; pedibusq;

Rectum in malo, sed ex ipso æpita uinciuerunt:

Ipsi autem sedentes album mare uerberabant remis. 180

Cantus Sirenarum. Sed quādo tantum aberamus, quātū exauditus est clamās,
Celeriter impellentes hās non latuit uelox mari nauis

Propè admota, acutum autem parauerunt cantum:

Huc agè ueniens perlaudabilis Vlysses, magna gloria
Nauem sustine, ut nostrā uocē audias. (Achiuorū, 185

Non enim aliquis has præteruexit naue nigra,

Anteq̃ nostram dulcem ab oribus uocem audisset.

Sed is delectatus recedit plura sciens.

Scimus enim omnia quæcūq; in Troia lata

Argui Troianiq; deorum uoluntate tulere: 190

Scimus etiā quæcūq; facta sunt in terra multa pascenti.

Sic dixerūt mittētes uocē pulcherrimā: at meus animus

Volebat audire, soluereq; iubebam socios

Supercilijs annuens, hi autem incumbentes remigabant,

Statim surgens Perimedes, Eurylochusq; 195

Pluribus me in uinculis ligabant, magisq; premebant.

At postquā hās præterueximus, neq; amplius postea

Vocem Sirenarum audiebamus, neq; cantum,

Statim ceram abstulerunt mei instructi socij,

Quā ipsi in auribus unxi: me autē ex uinculis solue runt. 200

Sed cum iam hanc insulam linquebamus, statim postea

Furum, & magnū fluctum uidi, & sonitum audiui:

Horum autem timentium de manibus exciderunt remi.

Sonuērunt autem omnes in fluxu, tenebatur autem illic

Nauis

175 205 *Navis, quoniā nō amplius remos longos manibus impelle*

At ego per nauem iens hortabar socios (bant.

Dulcibus uerbis assistens uiro unicuiq;

O socij, non enim ante malorum ignari sumus:

Non quidem hoc maius adest malum, quā cum Cyclops Exhortatio

180 210 *Ceperat spelunca concava forti ui:* Ulysis ad

Sed & illinc mea uirtute consilioq; menteq; socios.

Effugimus; & horum meminisse arbitror.

Nunc autem agtē, sicut ego dicam parcamus omnes,

Vos quidem remis maris æquor profundum

185 215 *Verberate transiris insidentes, sicubi Iupiter*

Det hanc perniciem subterfugere, & cuitare:

Tibi autem gubernator sic iubeo, sed in animum

Induc: quoniam nauis concave clauum regis,

Hunc quidem fumum & undam præter coge

190 220 *Nauem: tu autem scopulum inquire, ne te lateat*

Illuc irruens, & in malum nos conijcias.

Sic dixi: hi autem statim meis uerbis paruērunt:

Scyllam autem nondum dixi ignaua tristitia,

Ne mihi timentes desinerent socij

195 225 *Remigationem, intus autem abderent se ipsos:*

Et tunc iam Circe quidem præcepti grauis

Oblitus eram, quoniam non me iussit armari:

At ego indutus inclyta arma, & duas lanceas

Longas manibus capiens, in tabulata nauis ascendi

200 230 *Proræ: illinc enim ipsam expectabam primum apparere*

Scyllam petream, quæ mihi ferebat noxamentum socijs.

Neq; uidere poteram: laborabant autem mihi oculi

Vndiq; aspicienti ad obscuram petram.

Nos quidem sinum nauigabamus lugentes:

Appropin-
quāt Scyllæ
& Charyb-
di.

O iij

Hinc

ODYSSEAE

Hinc quidem Scylla, illinc autem diua Charybdis
Grauiter reiecit maris salsam aquam,
Vt cum euomuit lebes tanquam in igne multo,
Omnis exferuescebat uolutata: altè autem spuma
Extremis scopulis in ambobus inadebat.

Sed quando absorbebat maris salsam aquam,
Omnis intus apparebat uolutata: arcum autem petra
Grauiter resonabat: subter autem terra apparebat
Arena in nigra: hos autem uiridis timor cepit.

Nos quidem ad hanc aspiciamus timentes mortem:

Sex socij a Tum uerò mihi Scylla concua ex naue socios
Scylla deno Sex arripuit, qui manibusq; uig; fortissimi erant:
rati.

Intuens autem in nauem uelocem simul & unà socios,
Iam eorum animaduerti pedes, & manus desuper
Altè eleuatorum: me autem alloquebantur uocantes
Nominatim, tunc postremum dolentes corde:

Sicut autè quando in scopulo pisator perlonga uirga
Cōparatio. Piscibus paruis, dolum esam iniiciens,
In pontum projicit bouis cornu agrestis:

Motantem autem postea uenatus proiecit foras:
Sic hi motantes atollebantur à petra:

Illic autem in ianuis comedeat clamantes,

Manus mihi tendentes in graui certamine:

Miserrimum iam illud meis uidi oculis

Omnium, quæcunq; tuli, uias maris uestigans.

Thrinacria Sed postquam petras fugimus, grauemq; Charybdis, 260
insula Solis Scyllamq; statim postea dei in illustrem insulam

Venimus: hic autem erant pulchræ boues latarū frontū,

Multæq; pingues oues sublimis Solis:

Iam tunc ego adhuc in ponto existens in naui nigra

Mugitumq;

265 Magnumq; audiui boum stabulantium,
Ouiumq; balatum, & mihi sermo incidit animo
Vatis cæci Thebani Tiresiæ,
Ciræsq; Acææ, quæ mihi ualde malta mandauit
Insulam fugere delectantishomines Solis:

270 Iam tunc ego socijs locutus sum tristis animo:
Audite mea uerba, mala quamuis ferentes socij,
Vt uobis dicam uaticinia Tiresiæ,
Ciræsq; Acææ, quæ mihi ualde multa mandauit,
Insulam fugere luæntishominibus Solis.

275 Illic enim grauissimum malum esse nobis dixerat:
Quare præterinsulam impellite nauem nigram.

Sic dixit: his autem fractus est dilectus animus:

Statim aut Eurylochus molesto mihi respondit uerbo:

Patiens es Vlysses, extat tibi animus, neq; quid membris

Eurylochus
Vlysi.

280 Fatigaris, certe tibi ferrea omnia facta sunt,
Qui socios labore plenos, atq; etiam somno,
Non finis in terram ire, ubi rursus
Insula in circumflua dulcem præparemus coenam:
Sed sic per noctem ælerem errare iubes,

285 Ab insula aberrantes in obscuro ponto:

Ex noctibus autem uenti diri nocumentum nauium

Sunt, qui quis fugiet summam mortem?

Si fortè ex improviso uenit uenti turbo,

Vel Noti, uel Zephyri grauiterspirantis quicq; maxime

290 Nauem diripiunt Dijs inuitis regbus.

Sed certè nunc quidem pareamus nocti nigrae,

Coenamq; paremus uelocem apud nauem manentes:

Mane autem conscendentes tradamus lato ponto.

Sic dixit Eurylochus, collaudauerunt autem alij socij:

O iij

Et tunc

Et tunc iam cognoui q̄ mala statuebat numen,
 Et ipsum appellans uerbis uelocibus alloatus sum;
 Eurycloche, arte ualde iā me cogitis solum existentem:
 Sed agē nunc mihi omnes iurate firmum iusiurandum,
 Si quod uel boum armentum, uel gregem magnum ouium
 Inueniamus, ne quis insanijs malis

300

Aut bouem, aut etiam ouem interficiat: sed quieti
 Comedatis abum quem immortalis praebeuit Circe.

Sic dixi: hi autem statim iurauerunt, sicut iussi:

At postquam iurauerunt, confeceruntq̄; iusiurandum,
 Statuimus in portu cauato fabrefactam nauem,

305

Propter aquam dulcem, & egressi sunt socij
 Naue: postea autem cenam sacenter parauerunt.

At postquam potus, & abi cupiditatem expulerunt,
 Recordati uero postea dilectos lugebant socios,

Quos comedit Scylla cauata ex naui capiens:

310

Flentes autem illos adortus est dulcis somnus:

Cum autem tertium noctis esset, trans aut stelle ierant,

Mouit uehementem uentum nubium coactor Iupiter,

Turbine mirabili, una autem nebulis texit

Terram simul & pontum, orta est autem coelitus nox.

315

Cum autem matutina apparuit rosea Aurora,

Nauem quidem appulimus in coauā speluncā in duam:

Ibi autē erant Nympharū pulchrae sedes, & stationes,

Et tunc ego concionem statuens inter eos sermonem dixi:

320

Vlysses mo O amia, in naui enim uelocibusq̄; potusq̄;
 net ut gregi Est: his autem bobus abstineamus, ne quid patiamur.

bus Solis ab Grauis enim Dei haec boues, & pingues oues

stineant. Solis, qui omnia inspicit, & omnia exaudit,

Sic dixi: his autem persuasus est animus generosus:

Menses

- 295 325 Mensē aut totum perpetuus spirabat Notus, neq; alius
 Erat præterea uentorum, nisi Eurūque Notūque:
 Hi aut quādiu quidē uaticū habuerunt, et uinū rubrū,
 Tandiu bobus abstīnerunt cupientes salutē:
 Sed cū iam nauis consumpta sunt uatica omnia,
 300 330 Et iam prædam sectabantur palantes necessitate
 Pisces, auēsque gratas quodcunque in manus uenisset
 Curuis hamis: affligēbat autem uentrem fames,
 Iam tunc ego in insulam concessi, ut Deos
 Precarer, si quis mihi deorum uiam ostenderet reditus.
 305 335 Sed quando iam per insulam iens uitaui socios
 Manus lauans, ubi tectum erat à uento,
 Precatus sum omnes Deos, qui Olympum habitant:
 Hi autem mihi dulcem somnum in palpebras infuderūt:
 Eurylochus autem apud socios malum incepit consilium:
 310 340 Audite meos sermones mala ferentes socij:
 Omnes quidem lugubres mortes miseris mortalibus.
 Fame autem miserrimum mori, et mortem aperere.
 Sed agite Solis boues agentes optimas
 Mactemus immortalibus, qui cælum latum habitant:
 315 345 Si autem in Ithacam ueniamus patriam terram,
 Statim uerò Soli excelsō diues templum
 Faciemus, ubi ponamus statuas multas, et bonas.
 Si autem iratus bouum directē cornutorum causā
 Nauem uelit perdere, obsequanturque Dij alij:
 320 350 Volo semel ad undam hians animum perdere,
 Quā diu affligi manens in insula deserta.
 Sic dixit Eurylochus: collaudauerunt autem socij:
 Statim autem Solis bouum agentes optimas
 Ex propinquo (non enim procul à navi migræprore
 Pascebantur

Violatur
 præceptum
 suāsu Eury
 lochi.

Solis grex
 ab Vlyssis
 socijs uiola
 tur.

Pascebantur curuae pulchrae boues latarum frontium.) 355

Has autem circumsteterunt, & supplicauerunt Deis;

Folia autem stringentes tenera quercus altae.

Nō enim habebant hordeum album benetabulata in naui.

At postquā & iugulauerunt, & tergora diripuerunt,

Cruraq; inciderunt, adipēq; cooperuerunt,

360

Duplicata facientes, super ipsa etiam cruda posuerunt.

Neq; habebant uinū fundere in ardentibus sacrificijs,

Sed aqua libantes assauerunt uiscera omnia.

At postquā crura cōbusta sunt, & uiscera comederunt,

365

Conciderunt etiam alia, & in uerubus fixerunt,

Et tunc mihi ex palpebris excussus est dulcis somnus:

Coepi autem ire ad nauem celerem, & littus maris.

Sed cū iam propē affui iens nauem utrinq; actam,

Et tunc me nidoris circumuenit suauis odor:

Lugens autem ad Deos immortales clamaui:

370

Iupiter pater, & ceteri beati Dei sempiterni,

Certe me ualde in damnum sopiuiſtis duro somno:

Socij autem magnum opus egerunt manentes:

Veloci autem Soli excelsi nuncius

Lampetia lati clauis, q; eius boues interfecerunt socij:

375

Statim autem immortales allocutus est iratus animo:

Iupiter pater, & ceteri beati Dei sempiterni,

Sol iniuriā Puni iam socios Laërtiade Vlyſis,

Ioui cōque= Qui meas boues interfecerunt superbē, quibus ego

ſtus, Delectabar quidem iens in cœlum stelliferum,

380

Et quando rursus in terram à cœlo reuertebar:

Si autem mihi nō luent boum congruā remunerationem,

Subibo in infernum, & in mortuis illustrabo.

Hūc at respondens allocutus est nubium coactor Iupiter:

Sol

- 355 385 Sol, tu uerò in immortalibus illustra,
 Et mortalibus hominibus supra fertilem terram:
 Horum autē ego cito nauem uelocem candenti fulmine
 Statim iaciens, comburerem medio in nigro ponto:
 Hec autem ego audiui de Colypsone pulchricoma:
 360 390 Illa autē dixit de Mercurio internuncio ipsa audiuisset.
 At postquā in nauem redij & mare,
 Obiurgauī seorsum alium coram, neq; aliquod consilium
 Inuenire poteramus: boues autem occiderunt iam:
 His autem statim postea Dei monstra portenderunt,
 365 395 Serpebant quidē tergora: carnes at in ueribus mugebāt, Portenta.
 Assatēq; & crude: bouem autem quasi fiebat uox:
 Sex diebus quidem postea mei idonei socij
 Epulabantur boum capientes optimas.
 Sed quādo autē septimam diem Iupiter adiecit Saturnius,
 370 400 Et tum post uentus quidem assauit turbine furens:
 Nos autem statim consedentes tradidimus lato ponto
 Malum erigentes, uelaq; alba extendentes.
 Sed quando iam insulam reliquimus, neq; aliqua alia
 Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
 375 405 Iam tum atram nubem statuit Saturnius
 Nauem super concuam: caligauit autē pontus sub ipsa,
 Et ruebat non multum post tempus, statim enim uenit
 Resonans Zephyrus magno cum turbine furens:
 Mali autem rudentes fregit uenti procella
 380 410 Utrosq; malus autem ponē cecidit, armaq; cuncta
 In sentinam defusa sunt: ille autē igitur puppi in nauī
 Perauit gubernatoris caput: simul autē ossa cōminuit
 Omnia simul capitis: hic autem procumbenti similis
 Decidit à tabulatis: liquit autē ossa animus generosus.
 Iupiter

Tempestas
 ob Solis
 gregem uiolatum.

Iupiter tum tonuit, & coniecit in nauem fulmen, 415
 Et contorta est tota Iouis percussa fulmine:
 Intus aut sulfure impleta est: ceciderunt aut de naui socij.
 Hi autem cornibus similes arcam nauem nigram
 Fluctibus impellebantur: Deus aut abstulit incolumitatē.
 At ego per nauem incedebam donec rates 420
 Resoluit tēpestas à carina: hanc aut nudā ferebat unda.
 Verum eius malum effregit ad carinam: at in ipso
 Funis adiectus erat bouis pelle factus,
 Quo ambo continui simul carinam atq; etiam malum:
 Sedens autem in his impellebar perniciosis uentis: 425
 Ibi certe Zephyrus quidem assauit turbine furens:
 Venit at insuper Notus celeriter ferens meo dolores aīo,
 Vt adhuc perniciosam remittere Charybdin,
 Pernox ferebar, simul & Sole ascendente
 Veni ad Scyllæ scopulum, grauēq; Charybdin: 430
 Hæc quidem resorbuit maris salsam aquam.
 At ego ad magnam ficum altē eleuatus
 Huic ihærens tenebar, sicut uespertilio: neq; alibi poterā
 Neq; sistere pedibus firmiter, neq; ascendere.
 Radices enim longē erant, producti autē erant rami 435
 Longiq; magniq; obumbrabant Charybdin.
 Perpetuò autem hærebam, donec euomuit contra
 Malum, & carinam iterum: apienti autem mihi uenit
 Serò: quandiu autem ad cœnam uir à foro se tollit
 Iudicans controuersias multas litigantium uirorum, 440
 Tanto interuallo iam ligna ex Charybdi apparuerunt.
 Dimisi autem eò superne pedes, & manus ad ferendum:
 In media autem sonui cadendo per prælongas rates:
 Sedens autem in his remigauī manibus meis.

Scyllam

Vlyses de-
 nuo in Cha-
 rybdē mise-
 re īpellitur.

445 Scyllam autem non ultra finit pater uirorūq; deorumq;
 Aspicere, non enim subterfugissem grauem mortem,
 Hinc autem nouem diebus ferebar: decima aut me nocte
 Insulam in Ogygiam aduenerant Dei, ubi Calypso

Vlyses ad
 Calypsō de
 fertur.

450 Que me dilexitq; coluitq; cur tibi hæc narro?
 Iam enim hesternus dixi in domo
 Tibiq; et potenti uxori odiosum autem mihi est
 Iterum apertè dicta narrare.

ARGVMENTVM. N. HOMERI
 COMPOSITIONIS.

430 Dormientem Vlysem cum donis exposuerunt Phæ-
 ces in terram Ithacensium: et naucem quidem ipso-
 rum redeuntem lapidem fecit Neptunus: Minerva autem
 in littore Vlyssi consultat de procorum cæde: et res in
 quadam spelunca occultat, et in senem trāformat Vlyssē.

ODYSSEAE.

LIBROS

DEL DR.

J. MARCO

ODYSSÆÆ. N. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Ny Ithacam ingressus est Phæacum ductu Vlysses.

IC dixit: hi autem igitur omnes tacite
facti sunt silentio:

Obletatione autem tenebantur per do-
mos umbrosas:

Huic autem uiaſſim Alcinous reſpondit
appellauitq;:

Alcinous
Vlyſſi &
Phæacibus.

O Vlyſſes, quoniam ueniſti meam ad æratam domum
Altam, ideo te non rurfus uagatum puto

5

Rurfus redire, etſi ualde multa tulifti:

Veſtrâ autem uiro uniauiq; iubens hæc dico,

Quiauiq; in atrijs honoratum calidum uinum

Semper bibitis, auditis autem cantorem:

Veſtes quidem hoſpiti pulchra in aræ

10

Iacent, & aurum multiſarium, aliaq; omnia

Dona, quæcuiq; Phæacum ſenatores huc attulerunt.

Sed agè ei demus tripodem magnam, & lebetem

Virium: nos autem rurfus congregati in populo

Remunerabimur: diffiale enim unū largitionē præbere. 15

Sic dixit Alânous: his autem placuit ſermo.

Illi quidem dormituri ſi uerunt domum unusquiſq;:

Quando autem matutina apparuit roſea Aurora,

Ad nauem properabant, ſerebantq; honeſtum æs,

Et hæc quidem bene depoſuit ſacra poteſtas Alânoui: 20

Ipſe iens per nauem ſub tranſtris, ne aliquem ſociorum

Lederet mouentium, quando inæmberent repis:

Hi

Hi autem ad Alaioum iuerunt, & cōuinium arauerunt.

His autem bouem mactauit sacra potestas Alanoi

25 Ioui nymboſo Saturnio, qui omnibus imperat:

Crura aut affantes, epulabantur glorioſum conuiuium

Oblectantes: inter ipſos autem canebat diuinus cantor

Demodocus populis honoratus: at Vlyſſes

Demodoc⁹
cantor.

Multum ad Solem caput uertebat omnia illuſtrantem,

30 Ire properans: iam enim cupiebat reuertē.

Sicut autem cū uir cœnam concupiſat, cui perdiā

Nonale uerterunt boues nigri fixum aratrum:

Expectatē autem huic occidit lumen Solis

Cœnam ad ineundum, affliguntur autem genua eunti:

35 Sic Vlyſſi amiam occidit lumen Solis:

Statim autem Phæacibus ſtudioſis remorum locutus eſt:

Alainoo autem maximē, appellans, dixit ſermonem:

Alcinoë Rex, omnium princeps populorum,

Digreſſus

Mittite me ſacrificantes letum: gaudete autem ipſi.

Vlyſſis ab

40 Iam enim perfecti ſunt, quæ mihi charus uolebat animus: Alainoo,

Comitatus & chara dona, quæ mihi Dei cœleſtes

Fortunata ſadant: integram autem domi uxorem

Rediens inueniam cum incolumibus amiās.

Vos autem hic manentes oblectetis uxores,

45 Puellas, & filios: Dei autem uirtutem dent

Omneſque nequid malum publicum ſit.

Sic dixit: illi autem omnes collaudabant, & iuebant

Mitti hoſpitem, quoniam ſecundum æquum dixit:

Et tunc præconem allocaſe uirtus Alcinoi:

50 Pontonoë, crateram implens, merum diſtribue

Omnibus in domo, ut ſupplicantes Ioui patri,

Hunc hoſpitem mittamus ſuam in patriam terram.

Sic

ODYSSEAE

Sic dixit: Pontonous autem mellitum uinum misit,
Distribuit autem omnibus scienter: hi autem Deis
Libauerunt beatis, qui coelum latum habitant.
Illinc ex sedibus surrexit autem diuinus Vlysses:
Arete autem in manibus posuit poculum rotundum,
Et ipsam appellans uerba uelocia dicebat:

Gaude mihi ô Regina semper, donec senectus
Veniat & mors, quæq; hominibus accidunt.
At ego proficiscor: tu autem delectare hac in domo
Filijsq; & populis, & Alcinoi rege.

Sic dicens per uiam iuit diuinus Vlysses:
Huic autem simul præconem præmisit uirtus Alcinoi
Præcedere ad nauem ueloem, & littus maris:
Arete autem illi famulas simul misit mulieres:
Hanc quidem chlamydem habentem puram & tunicam:
Alteram autem arcam pictam simul dedit portare:
Altera autem panemq; ferebat, & uinum rubrum,
At postquam ad nauem peruenerunt & mare,
Statim hæc in naui concava comites leti
Accipientes, deposuerunt potum & cibum omnem.
Sed Vlysi constrauerunt alcitramq; linteumq;
Nauis in subsellis concave, ut molliter cubaret
Puppis: ingressus autem & ipse est: & recubuit
Silentio: illi autem sederunt in transtris singuli
Ordine: funem autem soluerunt à pertuso lapide,

Vlysses dor Vnaq; hi incumbentes iactabant mare tonsa,
mens redu: Et huic suavis somnus in palpebris incidit
atur à Phæ: Inexcitabilis, iucundissimus, morti proximè similis.
aensibus. Illa autem sicut in campo quadrijuges masali equi
Omnes simul incitati à uerberibus scutica,

Altè

Altè eleuati æliter emetiuntur uiam.

Sic quidem huius puppis tollebatur: unda autem pone

Cõparatio

85 Nigra magna ruebat personantis maris,
Et ualde tutè arrebat firmiter, neque accipiter
Circus secutus fuisset atissimus uolucrum.

Circus acci-
pitris genus

Sic illa æliter currens maris undas inãdebat,
Virum ferens Deis æquas curas habentem:

90 Qui antea quidè multos passus est dolores suo in animo,
Virorũque bella, molestasq; undas transiens.
Iam tunc securè dormiebat oblitus quæ passus fuerat.
Quando stella extulit lucidissima, quæ maximè
Venit nundans lumen Auroræ uernæ,

95 Tum iam insulæ appropinquabat permareiciens nauis.

Phorcynis autem quidam est portus marini senis

Phorcynis
portus de-
scriptio.

In agro Ithacæ: duo autem proiecta in ipso

Latera abrupta in portum uergentia.

Hæc autem uentorũ descendũt stridentũũ magnum fluctum

100 Extraintus autem sine uinculo manent

Naues benetabulatæ, cum portus spatium intrauerint.

At in uertice portus patula oliua:

Prope autem ipsam antrum amabile, obscurum,

Sacrarum nympharum, quæ Naides uocantur.

105 Intus autem crateræq; et amphoræ erant

Lapidæ: ibi uerò præterea susurrant apes.

Intus tele lapidæ prælongæ: illicq; Nymphæ

Lintea texunt cærulea, mirabile uisu.

Intus autem aquæ perpetuæ: duæ autem ei ianue sunt,

110 Hæ quidem ad Boream permeabiles hominibus:

Illæ autem rursus ad Notum sunt sacriores, neque illæ

Virī intrant, sed immortalium uia est.

P

Huc

Vlysses ue
hitur in I=
thacam so=
poratus.

Huc illi contēdebāt cū primū uiderunt:hec quidē postea
In terram eiecta, quantum est medium totius,
Conatata: talium enim impellebatur manibus remigum. 115
Hi autem ex naue euntes bonae sedis in terram
Primū Vlyssē conaui ex naue sustulerunt
Ipso cūmq; linteo, & alātra splendida:
Atque in arena deposuerunt captū somno.
Res autem extulerunt, quas Phæacēs illustres 120
Dederant domū cūti propter magnanimam Mineruā:
Et has quidem igitur apud radicē oliuæ cumulata posu=
Extra uiam: ne aliquis uiatorum hominum (erunt
Antequā Vlyssēs expergisaretur, offendens corrumpere:
Ipsi autem rursus domū retrō iuerunt: neq; Neptunus 125
Oblitus est minarum, quas diuino Vlyssi

Neptunus Prius promiserat: Iouis autem rogauit sententiā:
indignatur Iupiter pater, non ampliūs in immortalibus Deis
Vlyssē re Honoratus ero, cū me homines non honorant
stitutū esse Phæaces, qui tamen meo orti sunt genere. 130
patriæ. Etenim nunc Vlyssē diēbam mala multa passum

Domū iturum: reditū autem illi nunquam eripui
Crimino: quoniam tu primū promissi, & annuisti.
Hi autem dormientē in naui uelocē in pontum ducentes
Deposuerunt in Ithacā: dederunt autem ei ingentiā donā, 135
Aēsque, aurūque multum, uestēmque textā,
Multā, quot nunquam Troiā extulisset Vlyssēs,
Si incolumis uenisset, nactus de praeda portionem.

Huic autem respondens, affatus est imbrifer Iupiter:
O dii, Neptune ample quale dixisti? 140
Non te despiciunt Diī: difficile autem esset
Antiquissimū & optimū ignominij prosequi.

Virorum

Virorum autem si quis te ui & robore cedens
Non colit, tibi autem est & posthac ultio semper:

115 145 Fac ut uis, & tibi iucundum est animo.

Huic autem respondit poste à Neptunus quassator terre:
Statim & ego faciam nubilum sicut dicis:

Sed tuum semper animum obseruo, & uereor.

Nunc autem Pheacum uolo perpulchram nauem

120 150 Ex comitatu redeuntem in nigro ponto

Perdere: ut iam abstineant, desistantque à comitatu

Hominum: magnum autem ipsis montem urbi imponere.

Huic autem respondens, affatus est imbrifer Iuppiter:

O Di, sic quidem meo animo uidetur esse optimè,

125 155 Cum iam omnis inatam intuetur

Multitudo ab urbe facere lapidem prope terram

Nauis uelocis similem, ut admirentur omnes

Homines: magnum autem ipsis montem urbi imponere.

At postquam hoc audiuit Neptunus quassator terre,

130 160 Ingressus est iter in Scheriam, ubi Pheaces orti sunt,

Illic ut esset, & ualde propè uenit nauigatrix nauis

Celeriter impulsam: hanc autem prope uenit Neptunus,

Qui ipsam lapidem fecit, & radiauit infernè,

Manu prona impellens: hic autem recessit.

135 165 Hi autem inter se uerba uelocia loquebantur

Pheaces longorum remorum nauibus inclyti uiri:

Sic autem quis dixit intuens in propinquum alium:

Heu, quis iam nauem uelocem ligauit in ponto

Domum inatam? & iam extabat tota.

140 170 Sic igitur quis dixit: hec at non intelligebat, quò facta sunt.

His Alcinous concionatus est, & affatus:

O amici, certè ualde me antiqua uaticinia assequuntur

P ij

Patris

Pheacum
nauis in sa-
xum con-
ueratur.

ODYSSEAE

Patris mei, qui dixit Neptunum iratum fore
 Nobis, quoniam comites innoai sumus omnium.
 Dixit aliquando Phæacum uirorum perpulchrâ nauem 175
 Ex comitatu redeuntem in nigro ponto
 Perditurum: magnum autem montem urbi impenere.

Sic dixit senex: hæc autem iam nunc omnia finiuntur.
 Sed agè, sicut ego dixam, parete omnes:
 Comitatum quidè relinquitè hominû, cû aliquis ueniat 180
 Nostram ad ciuitatem: Neptuno autem tauros
 Duodecim electos sacrificamus si misereatur,
 Neque nobis ingentem montem urbi imposuerit.

Sic dixit: hi autem metuerunt: parauerunt aut tauros. 185
 Sic hi quidem supplicabant Neptuno Regi
 Populi Phæacum duces & aratores
 Stantes aram altare: excitatus aut est diuinus Vlysses,
 Recubans in terra patria: neque ipsam cognouit
 Iam diu remotus. aram enim Dea nubem fudit
 Pallas Minerua filia Iouis, ut illum ipsum 190
 Ne notum faceret singulaq; proferrentur:

Vlysses non
 cognosât se
 in patriam
 uenisse, nec
 à suis cog=
 nosâtur.
 Ut non ipsum uxor antè cognosceret, auēsque, amiciq;
 Quàm omnem procis intemperantiam puniret.
 Propter eâ uariata uidebantur omnia Regi:
 Viæq; perpetuæ, portusque contecti, 195
 Petræq; altæ, & arbores uirescentes.
 Stetit autem igitur surgens, & inspexit patriam terram,
 Fleuitq; postea, & sua percussit scœmora,
 Manibus deiectis: lugens autem locutus est:

O ego, quorum rursus hominum in terram uenio? 200
 Nunquid iniuriosiq; & crudeles, neque iusti?
 An hospitales, & ipsis mens est sancta?

Quò

Quò iam res multas porto has? quò autem & ipse

Erro? utinam mansissent apud Phæaces

205 Illic: ego autem ad alium magnanimorum Regum
Peruenissem, qui me dilexisset, & comites dedisset ad rem
Nunc autem nusquam ponere solum, neque quid illic (uertendum).

Relinquam, ne quando mihi præda alijs fiat:

O dii, non enim omnia intelligentes, neque iusti

Erant Phæacum duces, & auratores,

210 Qui me in aliam terram abduxerunt: namque me dicebant
Ductum ire in Ithacam amœnam, neque perfecerunt.

Iupiter ipsos ulciscatur deprecabilis, qui & alios

Homines inspiat, & plectit quicumque peccat.

Sed agere iam res numerem, & uideam

215 Nequid mihi discefferint concava in naui ferentes:

Sic dicens, tripodas perpulchros, & lebetes

Numerabat, & aurum, textasque uestes pulchras.

Horum quidem nihil desiderabat: hic autem lugebat patriam

Iens ad littus personantis maris

(terram

220 Multum lamentans: prope autem eum uenit Minerva

Viro corpore similis iuueni pastorum ouium

Permolli, qualisque Regum filij sunt:

Duplicem arca humerum habens pulchram uestem:

Pedibus autem sub teneris calceos habebat, manu autem iaculum.

225 Hanc autem Ulysses letatus est uidens, & obuius uenit:

Et ipsam appellans, uerba uelocia locutus est:

O amice, postquam te primum inuenio hoc in loco

Salue, & non mihi malo animo occurreris.

Sed serua tum hæc, serua etiam me: tibi enim ego

230 Supplicio tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo:

Et mihi hoc dic uerum, ut certo sciam

Minerva
Ulysi ap-
paret.

P iij

Que

ODYSSEAE

Quæ terra? quis populus? qui uiri sunt?
Num qua insularum amœna? an aliquod litus
Iacet ad mare uergens fertilis terræ?

235

Hunc aut contra affata est Dea cæsia oculis Minerva:
Stultus es ô hospes, an longè uenisti,

De Ithacen
sis terræ na
tura,

Quoniam hanc terram interrogas: neque enim ualde
Sic ignobilis est: norunt autem ualde multi,
Et quidem quicunque habitant ad Auroram, Solémque, 240

Et quicumque ponè ad noctem obscuram,
Certè quidem aspera, & non equitabilis est,

Neque ualde sterilis: at neque lata facta est.

Bene quidem enim tritici multum, bene autèq; uinum
Fit: semper autem pluuia habet, uirescensque ros: 245

Caprifera autem bona, & apta bobus: est quidem sylua
Omnigena: bene autem rigui perpetui adsunt.

Itaque hospes, Ithacæ & in Troiam nomen peruenerit,
Quam longè dicunt Achæide esse terra.

Sic dixit: lætatus est autem patiens diuinus Vlysses, 250

Gaudens sua terra patria, sicut ei dixit

Pallas Minerva, filia Iouis ægæochi:

Et ipsam appellans uelocia uerba dixit:

Neque hic uera dixit. iterum autem capit sermonem,

Semper in præcordijs mentem per astutam mouens: 255

Audiebam de Ithacæ & in Creta lata

Disimulās Longè super pontum: nunc autem ueni & ipse
se esse Vlyf Rebus cum his, linquens autem etiam filijs totidem

sem, fingit Fugio: quoniam dilectum filium interfecit Idomenei

causam ad= Orsilocho, pedibus uelocem, qui in Creta lata 260

uentus, Viros inuentores uincibat uelocibus pedibus:

Quoniam me priuare præda uolebat omni

Troiana

Troiana, cuius gratiâ ego passus sum dolores animo,
Virorumque bella, tristisque undas transiens:

235 Quoniam non suo patri gratificatus seruiebam
Agro in Troianorum: sed alijs imperabam socijs.
Hunc quidem ego discudentem percussî area lancea,
Rure prope uiam insidians cum socio:

Nox autem ualde obscura occupauerat cœlum, neq; aliq;
240 Hôium aî aduertit: fesselli aut ipsi animû auferēs. (nos

At postquàm hunc interfecî acuto ere,
Statim ego in nauem iens, Phæacēs illustres
Oraui: & ipsis satisfaciendam prædam dedi.

Hos me iussî Pylum deferre & collocare,
245 Vel in Elida diuinam, ubi dominantur Epij.

Sed artè ipsos illinc repulit uis uenti
Multum nolentes, neque uolebant fallere:

Illinc autem errantes uenimus huc nocte.

Contentione aut in portû appulimus, neq; aliqua nobis

250 Cœne mentio erat, ualde licet indigentibus sumere.

Sed sic egressi iacēbamus naue omnes.

Hic me quidem dulcis somnus inuasit defessum:

Hi autem fortunæ meas concuua ex nauî tollentes

Deposuerunt, ubi ipse in arenis iacēbam:

255 Hi autem in Sidoniam pulchram conscendentes

Iuerunt, at ego relictus sum tristis animo.

Sic dixit: trisit aut Dea glaucos oculos habens Minerva:

Manuq; ipsum demulsit, corpus aut assimilata est mulieri

Pulchraeq; magnaeq; & illustria opera scienti:

260 Et ipsum appellans, uerba uelocî allocuta est:

Dolosus esset, & fallax, qui te superaret

5 In omnibus dolis, & si Deus opponeret,

Minerva
Vlysem in
crepat diſſi
mulationis.

P iij

Male

ODYSSEAE

Male, uersute, doloſe non uoluisti,
Neque in tua exiſtens terra deſinere fallacias,
Verbáque falſa, quæ tibi ab ortu amica ſunt. 295

Sed age, ne hæc dicamus, ſcientes ambo
Dolos: quoniam tu quidẽ es hoĩum quãoptimus omnium
Conſilio & uerbis: ego autem in omnibus Deis
Conſilióque gloriór & dolis. neque tu cognoſcebas
Pallada Minernam filiam Iouis, quæ tibi ſemper 300
In omnibus laboribus aſto, & ſeruo:

Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi:
Nunc rursus huc ueni, ut tibi conſilium contexam:
Fortunãſque abſcondam, quaſcũq; tibi Phæaces illuſtres
Dederunt domum eunti meo conſilióque, mentéque. 305

Dicãmque, quos tibi fatale eſt in ædificijs
Dolores tolerare: tu autem tolera & neceſſitate:
Neque alicui eloquere neque uiroꝝ, neque mulierum
Omnium, cur ueniſti errans: ſed tacendo
Patere dolores multos, iniurias ſuſtinens uiroꝝ. 310

Vlyſſes Mi Huic autem reſpondens, locutus eſt prudens Vlyſſes:
neruæ. Difficile te Dea cognoſcere homini occurrenti,

Et ualde ſcienti: te enim ipſam unicuiq; aſſimilas.
Hoc autem ego artò ſão, quòd mihi antea benigna eras
Quouſque in Troia pugnamus filij Achiuorum. 315

At poſtquàm Priami ciuitatem diripuimus altam,
Iuimus autem in nauibus, Deus autẽ diſſipauit Achiuos,
Non te poſtea uidi filia Iouis, neque animaduerti

Nauem meam aſcendentem, ut mihi dolorem amoueres:
Sed ſemper mentibus proprijs habens conſectum cor 320
Erraui, quouſque me Dei malo ſoluerunt,

Priùs quàm cum Phæacum uiroꝝ in ubere ciuitate

Confirmaſti

Confirmasti uerbis, & in ciuitatem duxisti ipsa.

Nunc autem te per patrem quaeso (non enim puto

325 Venisse in Ithacam amœnam: sed aliquam aliam

Terram repetij: te autem illudentem puto

Hæc dicere, ut meas mentes deciperes.)

Dic mihi, si uerè dilectam in patriam ueni.

Huic respondit postea Dea cæsa oculis Minerva:

330 Semper tibi talis in præcordijs cogitatio:

Propterea & te non possum permittere infelicem esse,

Quoniam facundus es, & ingeniosus, & prudens.

Cupidè enim alius uir errans rediens

Cuperet in ædibus uidere filiosque, uxoremque.

335 Tibi autem non gratum est scire, neque quaerere,

Antequàm tuæ uxoris periculum feceris, quæ tibi sic

Sedet in ædibus: luctuose autem ei semper

Percunt noctes, & dies lachrymanti.

At ego hoc quidem nunquam non credidi: sed in animo

340 Sciebam, quòd redibis perdens omnes socios.

Sed non uolui Neptuno obfistere

Patruo, qui iram induxit in animum

Iratus, quòd ei filium dilectum excæcasti.

Sed agè tibi ostendam Ithacæ pauimentum ut credas:

345 Phorcynis quidem hic est portus marini senis;

Hæc autem in uertiæ portus patula oliua:

Prope autem ipsam antrum altum, obscurum,

Sacrarum nympharum, quæ Naiades uocantur.

Hæc autem spelunca lata, contecta, ubi tu multas

360 Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas.

Hic autem magnus est mons indutus sylua.

Neritus

Sic fata Dea dissipauit nebulam: apparuit autè terra: mons.

Latatusq;

ODYSSEAE

Letatusque est postea patiens diuinus Vlysses
Gaudens sua terra: osculatus est autem aliam tellurem.
Statim autem Nymphis supplicauit manus tollens: 355

Nymphæ Naiades filiae Iouis, nunquam ego,
Videre uos dicebam: nunc uocibus letis
Salute: at & dona dabimus, sicuti antea,
Si sinet prompta Iouis filia prædatrix
Ipsumque uiuere, & mihi charum filium augebit. 360

Hunc autem rursus affata est cæsia oculis Minerva:
Confide, ne te hæc in præcordijs tuis sollicitent:
Sed fortunas quidem in intimo antro mirifico
Ponamus statim nunc, ubi hæc tibi salua maneant.
Ipsi autem consultemus, ut citò optime fiant. 365

Sic dicens Dea intrauit speluncam obscuram,
Querens latibulum per speluncam: at Vlysses
Citò omnia portauit, aurum, & magnum æs,
Vestēsque fabricatas, quas ei Phæaces dederunt.
Et hæc quidem disposuit: lapidem autem imposuit foribus 370
Pallas Minerva, filia Iouis ægiochi.

Hi autem sedentes sacre apud radicem oliuæ
Deliberabant proas insolentibus mortem.

Tum autem uerba incepit cæsia oculis Minerva:

Generose Laërtiade, prudens Vlysses, 375
Minerva
Vlysses do
et quid fā
eto opus sit.
Consydera quomodo proas impudētibus manus inferas,
Qui iam tibi triennium domum regunt,
Ambientes diuinam uxorem, & dona dantes.
Illa autem tuum semper reditum lugens in animo
Omnibus quidem spem dat, & pollicetur uiro unicuique 380
Nuncios antemittens: mens autem ei alia uersat.

Huic autem respondens, locutus est prudens Vlysses:
O dii,

O Dij, iam uerò Agamemmonis Atride

Corrumpi mala morte in ædibus debui,

385 Nisi mihi tu quæq; Dea in tempore dixisses.

Sed agè consilium texe, quomodo puniemus ipsos:

Apud me autem ipsa astra, animū peraudacē immittens:

Qualem quando Troie soluimus magna mœnia.

Si mihi sic animosa astabis Minerva,

390 Et cum trecentis ego uiris pugnarem,

Tecum uenerabilis dea, quādo me prōpta adiuuares.

Huic autem respondit postea Dea glaucopis Minerva:

Et ualde tibi ego adero, neque me falles:

Cum hæc iam struxerimus, & alicuius spero,

395 Sanguineq; cerebroq; persundere magnum pauimentū,

Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.

Sed agè te incognitum faciam omnibus hominibus.

Aresadam quidem cutem pulchrā in flexibilibus mēbris:

Flauos autem ex capite delebo crines: arcū autē pallium

370 400 Induam, quod aduersetur uidens homo habentem:

Deformabo autem tibi oculos antea perpulchros.

Sic turpis omnibus procis apparebis,

Tuæ uxori, & filio, quem in ædibus reliquisti.

Ipse autem primum subulcum pete:

375 405 Qui tibi suum custos, simul autem tibi bene uult,

Filiūque tuum diligit, & prudentem Penelopem.

Inuenies hunc subus asidentem: hæc autem pascunt

Apud Coradæ petram ad fontem Arethusam,

Comedentes glandem gratam, & nigram aquam

380 410 Bibentes, quæ subus nutriunt florentem pinguedinem.

Illic mane, & omnia asidens interroga:

Quousque ego eam Spartam in ornatam mulieribus,

Telemachum

ODYSSEAE

Telemachum uocatur a tuum dilectum filium Vlysses,
 Qui in magnam Lacedæmonem ad Menelaum
 Iuit, persequens tuam famam sicubi adhuc esses.

411

Huic autem respondens, locutus est prudens Vlysses:
 Cur non ei dixisti in præcordijs omnia sciens?
 An ut & ille errans dolores patiatur
 Pontum in impacatum, fortunas autem ei edant?

Huic respōdit postea Dea glaucosoculos habēs Miner 420
 Non iam tibi ille ualde curæ sit: (uq;

Ipsa ipsum nisi, ut famam bonam adipiscatur
 Illuc iens: at non habet aliquem dolorem, sed quietus
 Sedet in Atridæ ædibus: multa autem adsunt:
 Certè quidem illum insidientur iuuenes cum naue nigra 425
 Cupientes interficere, antequàm patriā terram ueniat.
 Sed hæc non puto, potiùs & aliquem terra premet
 Virorum procorum, qui tibi fortunas deuorant.

Mutatur Sic igitur ipsum alloquens uirga tetigit Minerva,
 Vlyssis ha= Siazauit quidem ei autem pulchrā in flexibilibus mēbris: 430
 bitus, Flauo autem ex capite deleuit crines: circum autē pellem
 Omnibus membris antiqui posuit senis:

Deformauit autem ei oculos antea perpulchros.
 Circū autem ipsum uestē aliā malā iniecit, & interulā,
 Fractam, sordidam, malo tinctam fumo: 435

Minerua Circum autem ipsum magnā pellem uelocis induit cerui
 ad Telema Nudam: dedit autem ei uirgam, & deformem sacculum,
 chū profi= Dense rimosum: inerat autem tortum lorum.
 asatur. Hi sic consultantés diuisi sunt: hæc quidem postea
 In Lacedæmonem diuinam iuit ad filium Vlyssis. 440

ARGV=

ARGVMENTVM. Z. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Hospitium Vlyſſis fit in agro apud Eumæum, & u-
rius quidem cōgreſſus Vlyſſis præſentia apud Eu-
mæum: & ſermones fiunt immutantis ſeipſum, & facta
quædam exponentis.

ODYSSEAE. Z. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Xi at, Vlyſſem hoſpita tus eſt Eumæus in agro ſubulcus.

T hic ex portu ingreſſus eſt aſperum
iter,

Locum per ſyluoſum, per iuga, ubi ei
Minerua

Dixerat diuinum ſubulam: hic ei fortu-
nas maximæ

Curabat familiarium quos habuerat diuinus Vlyſſes.

5 Hunc autem in ueſtibus inuenit ſedentem, ubi ei porticus

Alta ædificata erat circumſpicuo in loco,

Palchrâque, magnâque, circuibilis, quam ſubulcus

Ipſe ædificauerat ſuibus, abſente Rege,

Sine domina, & Laërte ſene,

10 Aduectis lapidibus, & cinxerat ſepe ſpiroſa:

Palos autem extrâ adexit prorsus hinc & hinc

Denſos & crebros, nigrum quercus ſcindes.

Intra autem aream, ſuilia duodecim ſecerat

Eumæi do-
mus, ad quæ
diuertit V-
lyſſes, de-
ſcriptio.

Prope

Propè inter se, lectos suis: in singulo autem
 Quinquaginta sues iacentes continebantur 15
 Fœmine factæ: mares autem foris dormiebant,
 Multo pauciores: hos enim minuebant comedentes
 Diuini proci: quoniam mittebat subulcus
 Semper saginorum pinguium optimum omnium.
 Hi autem trecentiq; & sexaginta erant. 20
 Apud autem canes feris similes semper dormiebant
 Quatuor, quos nutriuerat subulcus princeps uirorum.
 Ipse autem circa pedes suos aptabat calciamenta,
 Incidens pellem bouinam coloratam: alij autem
 Iuerant, aliò aliis cum stabulantibus suis 25
 Tres: quartum autem miserat ad urbem,
 Suam ducere procis superbis necessitate,
 Vt mactantes, carnibus saturarentur animo.
 Repentè autem Vlysses uiderunt canes latratores,
 Qui quidem clamantes accurrerunt: at Vlyses 30
 Sedit astutus: uirga autem ei excidit manu,
 Tunc proprium ad stabulum indignum tulit dolorem:
 Sed subulcus celeriter pedibus uelocibus subsequens,
 Cucurrit ad uestibulum: corium autè ei excidit manibus,
 Hos quidem uocans canes, pepulit aliò alium 35
 Crebris lapidationibus: hic autem affatus est regem:
 O senex, certè propè te canes dissipauerunt
 Repentè, & mihi crimen imposuisses.
 Atque mihi alios Dei dederunt dolores, singultusque:
 Diuinum enim Regem lugens, & dolens 40
 Iaceo: alijs autem sues pingues nutrio
 Ad comedendum: at ille egens fortè abi
 Errat in diuersorum uirorum populūque, diuitatemq;
 Sicubi

Sicubi adhuc uiuit, & uidet lumen Solis.

45 Sed sequere, ad stabulum eamus senex, ut & ipse
Cibo & uino saturatus ex animo,
Dicat, unde sis, & quot dolores toleraueris.

Sic dicens ad stabulum præcessit diuinus subulcus:

Collocauit at introducens, uir gulta aut substrauit desca.

50 Strauit autem in pellem uillosa syluestris capre
Suum stratum magnū & densum: gauisus est aut Vlysses,
Quod ipsū sic suscepit, uerbūq; dixit, & appellauit:

Iupiter tibi det hospes, & immortales Dei alij

Quodcunque maximè uis: quia me benignus suscepisti.

25 Huic respondens, locutus est Eumæus subulcus:

55 Hospes, non mihi fas est, neque si peior te ueniat,

Hospitem contemnere: ab enim Ioue sunt omnes

Hospitesq; pauperesq;: munus at exiguumq; charūq;

Est nostrum: hæc enim seruorum causa est

30 60 Semper timentium, cum dominantur Reges

Iuuenes: certè enim cuiusdam reditum morati sunt,

Qui me accuratè diligebat, & possessionem præbuit:

Tanquāque suo familiari Rex benignus dedit,

Domūq; portionēque, optatissimāque uxorem,

35 65 Qui sibi multa laborauerit, Deus aut negotiū auxerit.

Sic & mihi hoc negotium augetur quo detineor,

Ideo me multum iniuisset Rex, si hinc senuisset:

Sed periit: utinam debuisset Helenæ genus perijse

Funditus: quoniam multorum uirorum genua labefecit.

40 70 Etenim ille iuit Agamemnonis gratiā honoris

In Ilium bonorum equorum, ut Troianos oppugnaret.

Sic dicens angulo celeriter coercuit tunicam,

Perrexit at ire ad suilia, ubi grex cōtinebatur porcorū

Allinc

Eumæus V
lyssē hospite
tem humani
ter excipit.

Eumæus
Vlyssē non
cognoscens
eū perijisse
cōgritur.

ODYSSEAE

Illinc capiens duos attulit, & ambos mactauit:
 Ignemque accendit, conciditque, & uerubus infixit. 75
 Assata autem omnia ferens apposuit Vlyssi
 Calida ipsis uerubus: hic autem panes albos miscuit:
 In poculo autem miscebat dulcē uinum.
 Ipse autem contrā sedit, cohortans autem allocutus est:
 Comede nunc ô hospes, quæ seruisque adsunt 80
 Porcina: at pingues porcos proâ comedunt,
 Non uerecundiâ habētes in mētibus, neq; misericordiam,
 Non quidem impia opera Dei beati amant:
 Sed ius colunt, & pia opera hominum:
 Et quidem hostes, & iniqui, qui in terra 85
 Aliena uescantur, & ipsis Iupiter prædam dedit:
 Implentes uerò naues iuerunt domum quisque.
 Et quidem his auri potens timor in animos cadit.
 Hi autem scaunt (Dei autem aliquam audiuerūt uocem)
 Illius perniciosam mortem: quia nolunt iustē 90
 Ambire, neque ire ad sua: sed silentio
 Bona dilapidant immoderatē, neque est parsimonia.
 Quotquot enim noctesq; & dies abs Ioue oriuntur,
 Nunquam unam sacrificant uictimam, neque duas solas:
 Vinum autem consumunt immoderatē haurientes. 95
 Certē enim ei facultates erant magnæ, nulli tantæ
 Virorum heroum, neque Epiri nigræ,
 Neque ipsius Ithacæ, neque uiginti uiro-
 rum
 Sunt diuitiæ tantæ: ego autem tibi connumerabo:
 Vlyssis di- Duodecim in Epiro armenta, tot greges ouium, 110
 uitie & Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum
 possesiões. Pascunt amicumque, & ipsius pastores uiri.
 Illic autem stabula lata caprarum undecim omnia
 In extremis

In extremitate agri pascuntur: in super uiri boni obseruant,

75 105 Quorum semper ipsis unusquisq; in die peudem fert,

Sagittarum aprarum quaecunq; appareat optima.

At ego sues has seruoq; tueorq;

Et ipsis suum optimum eligens mitto.

Sic dixit: ille at attentè carnes comedebat, bibebatq; uinũ

80 110 Animosè dolens: mala autem procis ordiebatur.

At postquam coenauit, & expleuit animum cibo,

Et ei implens dedit poculum quo bibebat

Vino plenum: hic autem suscepit, gauisusq; est animo.

Et ipsum appellans uerba uelocia allocutus est:

85 115 O amice, quis nam te emit rebus suis,

Sic ualde diues, & fortis sicut dias?

Dias autem ipsum perijisse Agamènonis gratiã honoris:

Dic mihi si fortè cognosco talem esse.

Iupiter enim hoc sat, & immortales Dei alij,

90 120 Si fortè ipsum nundem uidisse, multum autem erraui.

Huic autem respondit postea subulcus prinæps uirorũ:

O senex, nullus illum uir peregrinus ueniens

Nundans persuaserit uxoriq; & dilecto filio:

Sed aliter exportationis indigentes uiri peregrini

95 125 Mentiuntur, neq; uolunt uera loqui:

Quicunq; autem peregrinus Ithacæ in agrum uenit,

Veniens ad domum meam fallacia loquitur:

Hæc aut benignè suscipiens diligit, & singula inquit,

Et ei lugenti palpebris lachrymæ decidunt:

110 130 Munus est mulieris, cum maritus alibi perijt.

Statim & tu senex uerbum fabrica,

Siquis tibi penulamq; tunicamq; uestimenta det:

Illius autem iam debent canes uelocesq; uultures

Q

Cutem

Cutem ab ossibus trahere: anima autem destituit,
Vel illum in ponto comederunt pisces: ossa autem ipsius
Iacent in terra arena mersa multa. 135

Sic ille quidem illic periit: amias autem dolores post
Omnibus, mihi autem maxime facti sunt: non enim amplius alium
Humanum sic regem inueniam, quocunque ibo:
Neque si ad patris et matris iterum irem 140
Domum, ubi primum ortus sum, et me educauerunt ipsi,
Neque nunc his etiam tantum lugeo maestas
Oculis, ut uideam existens in patria terra:
Sed me Ulyssis desiderium caput absentis:
Hunc quidem ego o hospes, et non presentem nominando 145
Reuereor (ualde enim me diligebat, et habebat in animo)
Sed ipsum fratrem maiorem uoco, uel longe absentem.

Vlysses dis- Hunc autem rursus allocutus est patiens diuinus Vlysses:
simulans ni O amice, postquam omnino negas, neque diis
titur Eu = Illum uenturum esse, animus autem tibi semper incredulus, 150
meo, Vlysses Sed ego non temere loquar, sed cum iuramento,
rediturum Quod redit Vlysses: munus autem mihi sit
persuadere Statim postquam ille ueniens suas domos peruenerit:

Ante autem uel ualde indigens nihil accipiam:
Indue mihi penulam, et tunicam, uestimenta pulchra. 155

Medax ab Inimicus enim mihi ille non minus in Ditis ianuis
hoste non Est, qui egestate coactus fallacia loquitur.
differt. Sicut nunc Iupiter primum deorum hospitalisque mensa
Penatesque; Ulyssis irreprehensi quam adibo,
Certè quidem haec omnia perficiantur sicut dico: 160
Hoc autem ipso anno ueniet huc Vlysses,
Hoc quidem inclinato mense: illo autem instante
Domum reuersus, et puniet quicumque illius
Hic uituperat uxorem, et illustrem filium.

165 Hunc autem respondens, allocutus est Eumæus subulcus:

O senex, neq; profecto ego letitiæ munus luam,

Neq; Vlysses etiam domum ueniet: sed quietus

Bibe, & alia prætermittamus: neq; mihi hæc

Memora, arte enim animo in pectore meo

170 Tristor, quando aliquis meminit gloriosi Regis.

Sed arte iuramentum quidem sinamus: sed Vlysses

Veniat, ut ipsum ego uolo, & Penelope,

Laërtesq; senex, & Temelachus diuinus.

Nunc rursus nati casum lugeo quem genuit Vlysses

175 Telemachi, quem postq̃ nutriuerūt Dei uirgæ æqualem,

Et ipsum dicebam fore in uiris non peiorem

Patre suo charo consilijs, & spe ædmirabili:

Huius aut aliquis immortalium læsit mētē intus æquabilē,

Vel aliquis hominum: hic aut iuit ad patris auditionem

180 In Pylum diuinam: hunc autem proci superbi

Domum uenientem obseruant, ut à generatione pereat

Sine nomine ex Ithacæ Arasij diuini.

Sed agè illum quidem sinamus sius opressus sit,

Siue fugerit, & eum protegat manu Saturnius:

185 Sed agè mihi tu senex tua ipsius incommoda prode,

Et mihi hoc dic uerum, ut benè intelligam;

Quis, unde es uirorum? ubi tibi diuitas & parentes?

Qua autem tu in naue uenisti? quomodo te nautæ

Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?

190 Non enim te peditem puto huc uenisse.

Hunc autem respondens, allocutus est prudens Vlysses:

Tibi enim ego hæc ualde uerè dicam;

Si sit quidem nunc uobis in annum, & abus,

Et uinum dulce te ita intra marentibus,

Q ij

Epu'ariq;

Arasius.

Epulariꝫ quietè: alij autem ad opus adeant, 195
Facile postea & in annum omnia

Non percurrerem dicens meos dolores animi,
Quoscuq; iam omnes deorum uoluntate laboraui:

Ex Cretenſibus quidem genus prædico latis 200
Viri diuitis eſſe filius: multi autem & alij
Filij in ædibus & educati ſunt, & orti ſunt

Legitimi ex uxore: me autem empta peperit mater
Pellex: ſed me pariter cum proprijs charum habebat

Caſtor Hylaades: huius ego genus prædico eſſe, 205
Qui quondam in Cretenſibus ut Deus colebatur populo,
Fortuniſq; diuitijsq; & filijs honeſtis.

Sed artè illum ſata iuerunt mortis ferentia

Ad Oitis domos: cibaria autem diuiſerunt

Filij magnanimi, & ſortes iecerunt:

At mihi ualde pauca dederunt, & propria attribuerunt: 210

Duxi autem uxorem locupletiffimorum hominum

Gratiâ meæ uirtutis: quoniam non contemnendus eram,

Neq; timidus: nunc autem iam omnia deſecerunt.

Sed tamen ualde quidem te arbitror intuentem

Cognoſcere: certe enim me duritia tenet ualde multa, 215

Certe enim audaciam Marsq; dederunt, & Minerua,

Et fortitudinem cum legerem ad inſidias

Viros optimos, mala inimicis ordiens,

Nunquã mihi mortem ante oculos poſuit animus uirilis,

Sed multò primus adoriens lancea occidebam 220

Virorum inimicorum, cum mihi concederet pedibus.

Talis eram in bello: opus autem mihi non gratum erat:

Neq; res familiaris, quæ nutrit claros filios.

Sed mihi ſemper naues remigabiles gratæ erant,

Et bella

Vlyſſes pul
chrè fingit
hitoriã ad=
uentus ſui.

- 252 Et bella, & tela leuia, & sagittæ,
 Tristia quæq; alijs horrenda sunt,
 At mihi grata erant, quæ Deus in animo posuit.
 Alius enim alijs uir delectatur operibus.
 Antè enim q̃ in Troia pedem ponerent filij Achiuorum,
 230 Nouies uiris imperator fui, & uelocibus nauibus,
 Viros aduersus externos, & mihi ualde aderant omnia,
 Quæ optabam idonea: multa autem post illa
 Assequebar: statim autem domus augebatur: & postea
 Grauiusq; reuerendusq; inter Cretenses euasi:
 235 Sed cum iam odiosum iter magnus Iupiter
 Decreuit, quod multorum uirorum subtus genua soluit,
 Iam tunc me iusserunt & inclytum Idomeneæ
 Naues ducere in Ilium: neq; ulla ratio
 Erat denegandi: malus autem habebat populi rumor:
 240 Ibi quidem nouem annis belligeramus filij Achiuorum:
 Decimo autem ciuitatem Priami populati, iuimus
 Domum cum nauibus: Deus autem disceat Achiuos.
 At mihi misero mala statuit consiliarius Iupiter.
 Mensen enim solum mansi delectatus filijs
 245 Nouaq; coniuge, & bonis: at postea
 In Aegyptum me animus impulit nauigare
 Naues beneparantem cum diuinis socijs.
 Nouem naues parauit: atq; autem coactæ sunt copię.
 Sex diebus quidem postea mihi dilecti socij
 250 Conuiuati sunt: at ego sacra multa præbui
 Deisq; sacrificando ipsisq; epulas struendo:
 Septima conscendentes à Creta lati
 Nauigauimus Boreæ uento secundo, bono,
 Facile ueluti secundo, neq; aliqua mihi

Q iij Nauium

Nauium lesa est: sed sospites & incolumes
 Sedebamus: has autem uentusq; nautæq; gubernabant:
 Quinto die autem Aegyptum pulchrè irrigatâ iuinus:
 Statui autem in Aegypti flumio naues curuas:
 Ibi quidem ego iussi charos socios
 Illic apud naues manere, & naues subducere:
 Speculatores autem per specularas misi ut irent:
 Hi autem intemperantiâ impulsî, insequentes robore suo
 Statim ualde Aegyptiorû uirorum perpulchros agros
 Populantur: mulieres aut abducébant & infantes natos,
 Ipsosq; iterficiébant: statim autem in urbe iuit rumor:
 Illi autè uocem audientes, simul cum Aurora apparente
 Venerūt: impletus est at totus cāpus peditûq; & equitû
 Aerisq; fulgore: Iupiter autem fulminator
 Fugam meis socijs malam intulit, neq; aliquis sustinuit
 Manere contrâ, aram enim mala undiq; steterant:
 Ibi nostrorum multos quidem interfecerunt acuto ære:
 Alios autem duxerunt uiuos sibi operari necessitate.
 At mihi Iupiter ipse in mente ita consilium
 Creauit: utinam debui mori, & mortem assequi
 Illic in Aegypto: adhuc enim me molestia exæpit:
 Statim autem de capite galeam fabrefactam deposui,
 Et scutum humeris: lanceam autem proieci ex manu:
 At ego Regem contra ueni equis, (misertus est:
 Et osculatus sum, genua cōplexus: hic autè seruauit & mei
 In currum autè me statuens duxit domum lachrymantem.
 Certè me ualde multi adoriebantur fraxineis,
 Cupientes interficere: namq; irati erant ualde:
 Sed ille eripuit: Iouis autem ueritus est iram
 Hospitalis, qui maximè ægrè fert mala opera.

- 285 Ibi septem annos mansi ibidem: multas autem cœgi
 Peccatis inter Aegyptios uiros, dederant enim omnes.
 Sed cum iam octauus mihi rediens annus uenit,
 Iam tunc Phoenix uenit uir fallacia sciens
 Veterator, qui iam multa mala hominibus fecerat,
 290 Qui me persuadens proprijs cogitationibus, ut iremus
 In Pheniciam, ubi huius domus, & bona erant:
 Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum.
 Sed quando iam mensesq; & dies perfecti sunt,
 Iterū arcam uoluentis anni, & supuenerunt tempestates:
 295 In Libyam me in naui misit maritima,
 Fallacia consultans, ut ei onus ducerem:
 Illic autem me ut uenderet, & magnū prædium acciperet.
 Hunc sequebar in naue suspiciens necessitate:
 Illa autem arrebat Boreā uento secundo bono
 300 Per medium, dextra Cretæ: Iupiter autē eis deliberabat
 Sed quādo iā Cretā quæ ligamus, neq; aliqua alia (mortē.
 Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
 Iam tum atram nubem statuit Saturnius
 Nunc super conuexa: obscuratus est autem pontus sub ipsa:
 305 Iupiter autem crebro tonuit, & iniecit naui fulmen.
 Hæc autem conuersa est tota Iouis peracta fulmine.
 Vapore autem impleta est: ceciderunt autē ex nunc omnes.
 Hi autem cornibus similes arcum nauem nigram
 Fluentibus inferebantur: Deus autem abstulit redditum.
 310 At mihi Iupiter ipse habenti licet dolores animo
 Malum longum nauis nigre prore
 In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem:
 Hunc amplexus ferebar perniciosi uentis,
 Nouem diebus ferebar: decima autem me nocte nigra

Phoenix

Q. iij Terra

ODYSSEAE

Terræ Theſprotorum applicuit magna unda uerſans: 315
 Tunc me Theſprotorum Rex accepit Phidon
 Heros gratis:huius enim dilectus filius occurrens,
 Frigore & labore afflictum duxit in domum
 Manus ſubleuans,quodã iret ad ædes patris:
 Circum autem me penulam,tunicamq; uelamina induit. 320
 Ibi de Vlyſſe ego audiui,ille enim dixit,
 Hoſpitio ſuſcepſiſſe, & dilexiſſe euntem in patriã terrã:
 Et mihi res oſtendit quas cõegerat Vlyſſes,
 Aesq; aurumq;, laboratiſſimumq; ferrum.
 Et in decimam progeniem alterum amplius alat, 325
 Tot ei in domibus theſauri iacebant Regis:
 Hunc autem in Dodonem dicebat ire, ut Dei
 Ex quera proœra Iouis ſenſum audiret,
 Quomodo rediret Ithacæ in fertilem agrum
 Iamdiu abſeus,an manifeſtè,an occultè: 330
 Iurauit autem coram me ipſo libans in domo
 Nauem deduxiſſe,& paratos eſſe ſocios,
 Qui iam ipſum comitentur dilectam in patriam terram.
 Sed me prius niſit:contigit enim ueniens nauis
 Virorum Theſprotorum in Dulichium frumentariam 335
 Tunc hic me iuſſit mittere Regi Aaſto
 Accuratè:his autem malum mentibus placuit conſilium
 De me,ut adhuc omnino caſus calamitatem ſubirem:
 Sed quando prouecta eſt à terra multũ maritima nauis,
 Statim doloſum diem mihi excogtabant, 340
 Me quidem penula,tunicãq;,uelaminibus exuerunt:
 Circum autem me rallã aliã malã cecurrunt,& tunicam
 Pertuſam,quæ & ipſe in oculis uideas:
 Occidentales aut Ithacæ amœne ad agros peruenerunt:
 Ibi

- 345 Ibi me quidem ligauerunt armata in naui,
 Fune bene torto arctè: ipsi autem abeuntes
 Certatim ad littus maris coenam sumpserunt.
 At mihi uinculum quidam dissoluerunt Dei ipsi
 Faàlè: capiti autem rallam inuoluens
- 350 Leui temone descendens, applicui mari
 Pectus: postea autem manibus nauigavi ambabus
 Natans ualde autem cito exaësi longè ab illis.
 Tunc ascendens ubi queratū erat letissimum syluæ,
 Iacebam stratus: illi autem ualde suspirantes
- 355 Ibant: sed non enim ipsis uisum est melius esse
 Inquirere ulterius. hi quidem iterum rediuerunt
 Naui in concava: me autem absconderunt Dei ipsi
 Faàlè, & me stabulo applicuerunt ducentes
 Viri prudentis: adhuc enim mihi fatum uiuere.
- 360 Hunc autem respondens, allocutus est Eumæus subulcus: Eumæo re=
 O miser hospitum, arctè ualde animum commouisti ditus Vlyssis
 Hæc singula dicens, quæ iam tulisti & quæ uagatus es: non persuas=
 Sed hæc non aptè puto, neq; mihi persuadebis detur.
 Dicens super Vlyssēm: quid te oportet talem hominem
- 365 Temere mentiri? ego autem certe scio & ipse
 Reditum mei regis, quod infestus est omnibus Deis
 Funditus ualde, quādo ipsum nō in Troianis domuerunt
 Vel amicorum in manibus, quoniam bellum penetratūit:
 Quare ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achiui,
- 370 Ac etiam suo filio magna gloria creuisset in posterum:
 Nunc autem ipsum sine gloria harpiæ dilaniarunt:
 At ego apud suos separatus, neq; ad ciuitatem
 Eo, nisi prudens Penelope
 Ire iubeat, quando nundū aliunde ueniat:

Sed

ODYSSEAE

Sed hi quidem singula asidentes interrogant:

375

Et alij tristantur diu absente Rege,

Atq; alij letantur, uictum impunè edentes,

Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare

Ex quo me Aetolus uir decipit uerbo,

Qui uirum interficiens, multas per regiones errans

380

Venit meas ad aedes: ego autem ipsum amicè habui:

Dixit autem cum inter Creteneses apud Idomeneū uidisse

Naues aptantem, quas ei fregerant procellæ,

Et Dixit uenturum, uel in astatem, uel in autumnum,

Multas opes ducentem cum diuinis socijs:

385

Et tu senex multa passus postq̃ te ad me duxit fortuna,

Ne mihi mendacijs gratificare, neq; mulcæas.

Non enim ob id ego te honorabo, neq; diligam:

Sed Iouem hospitalem ueritus tēq; ipsum miseraus.

Hunc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses: 390

Vlysses su-
bulco. Certe ualde aliquis tibi animus in pectoribus incredulus,

Qualem neq; iurans induxi, neq; tibi persuadeo,

Sed agè nunc pactum faciamus, & postea

Testes ambobus Dei, qui olympum habitant.

Siquidem redibit Rex tuus in hanc domum,

395

Induens ehlenamq; tunicamq; uestes, mitte

Ad Dulichium ire quò mihi gratum est animo:

Si autem non uenerit Rex tuus, ut dico,

Famulis iube deijcere magna de petra,

Vt & alius pauper caueat decipere.

400

Hunc autem, respondens, allocutus est diuinus subulcus:

Subulcus
Vlyssi. Hospes, sic mihi bona fama uirtusq;

Sit inter homines, simul nunc & in futurum,

Qui & in stabulum duxi, & xenia dedi:

Rursus

375 405 Rursus autem interficiam, dilectumq; animum auferā:

Promptus autem postea Ioui Saturnio supplicabo:

Nunc autem hora cœne, ocyus mihi intus socij

Erunt, ut in tugurio dulcem præparemus cœnam.

Sic hi quidem talia inter se dicebant:

380 410 De propinquo autem suesq; & uiri uenerunt subulā:

Has quidem igitur incluserunt de more ad dormiendum:

Clamor autem multus ortus est suum in haram eūtiū.

At suis socijs inſit diuinus subulaus:

Ducite suum optimum, ut hospiti sacrificem

385 415 Peregrino, unā & ipsi recreabimur, qui ærumnam

Diu habemus patientes suum gratiā habētū dētes albos,

Alij autem nostrum laborem impune edunt.

Sic locutus, ſedit ligna acuto ferro:

Hi autem suam adduxerunt ualde pingue quinquennem.

390 420 Hūc quidem postea posuerunt in craticula: neq; subulāus

Oblitus est immortalium, mentibus enim utebatur bonis.

Sed hic incipiens capitis crines in ignem icat

Albos habentis dentes suis, & precatuſ est omnes Deos,

Vt rediret Vlyſſes prudens suam domum:

395 425 Percuſit at in altū tollēs stipite querno, quē liquit ueniens.

Hunc autē reliquit aīa: hi autē iugulauerūt & cōbuſſerūt:

Statim autē ipsum diuiferunt: cruda autē posuit subulāus

Vndiq; ināpiens a membris in pinguem pinguedinem.

Et partim quidem in ignem iecit mſcens farine flore:

400 430 Minutatim uerō ſecuerunt alia, & arcū uerū ſixerūt,

Aſſaueruntq; ritē, extraxeruntq; omnia:

Posuerunt autem in diſſis ſimul omnia: Subulāus uerō

Surrexit diuidens (ualde enim mentibus æqua ſciebat)

Atq; quidē ſeptiſariam omnia partitiſ est diuidens:

Partem

Eumæus
hospiti ſa-
crificaturus
ſuē maſtat.

ODYSSÆAE

Partem quidem unā Nymphis, & Mercurio Maiae filio 435
 Posuit supplicans, alias distribuit singulis:
 Dorſis autem Vlyſſem integris honorauit
 Albos dentes habentis ſuis: letificauit autē animū Heri.
 Et ipſum dicendo allocutus eſt prudens Vlyſſes:
 Vtinam ſic Eumæe dilectus Ioui patri eſſes 440
 Sicut mihi, ſiquidem talem exiſtentem bonis honoras.

Hunc autē reſpondens allocutus eſt Eumæus ſubulauſ:
 Comede felix hoſpitem, & delectare his,
 Qualia adſunt: Deus autē hoc quidē dabit, hoc autē ſinet
 Quodcumq; ſuo animo uult: poteſt enim omnia. 445
 Dixit, & primitias ſacrificauit Deis ſem piternis:
 Libans autē, nigrum uinum Vlyſſi urbium deſtructorī

Mefaulius. In manibus poſuit: hic autem ſedebat ſuum iuxta latus:
 Cibus autem ipſis distribuit Mefaulius, quem ſubulauſ
 Ipſe poſſederat ſolus abſente domino, 450
 Seorſum à domina & Laërte ſene:
 Ipſum apud Taphios emerat de ſuo.
 Hi autē in cibos paratos, præiacentes, manus extendebant.
 At poſtquā potus & cibi deſyderium eiecerunt,
 Cibus quidē ab ipſis abſtulit Mefaulius: hi autē in cubile 455
 Cibo, & carnibus ſaturati iuerunt.

Nox autem uenit mala obſcura: pluit autem Iupiter
 Totā nocte: at ſpirabat Zephyrus magnus ſēper aquoſus:
 Hos autem Vlyſſes allocutus eſt bubulcum tentans,

Vlyſſes an- Si quō ab eo exutā ibi chlēnā præberet, uel aliquē ſocio 460
 ſam quærit Alium moueret, ſiquidem ſui curam gerebat ualde: (rū
 cōmodē pe: Audi nunc Eumæe, & alij omnes ſocij
 tēdi chlēnā Me iactando aliquod uerbum dicā, uinum enim iubet
 Stultum, quod impellit ſapientem etiam ualde cantare,
 Et leniter

435 Et leniter ridere, & saltare agit:

Et aliquod uerbum præfari, quod non dictum melius,
Sed postquā primū garrulus esse cœpi, nō dissimulabo:
Vtinam sic pubescerem, uisq; mihi firma esset,
Sicut quando sub Troia insidias duximus parantes:

440 Duas erant Vlysses, & Atrides Menelaus.

Cum his unā tertius dux fui ego: ipsi enim iusserant.
Sed quando iuimus ad urbem altumq; murum,
Nos quidem arca urbem in uirgultis densis
Inter calamos & paludem sub armis cidentes,

445 Iacuius: nox autem aduenit mala Borea inādente

Brumalis: at postea nix facta est ueluti pruina
Frigida, & scutis arcumueriebatur crystallus.

Tunc alij omnes uestes habebant & tunicas:
Dormiebant autem quieti scutis cooperti humeros:

450 At ego uestem quidem discedens socijs reliqui

Stultē, quoniam non putabam tantum frigus futurum:
Sed sequebar scutum solum habens, & uestem nitidam.
Sed quando iā extrema pars noctis erat, trās autē astra ie-
Et tūc ego Vlyssē allocutus sum propē existentē, (rant,

455 Cubito pungens, hic autem promptē audiuit:

Nobilis Laertiade, prudens Vlysses:

Non adhuc cum uiuis ero, sed me hyems

Interficiet: nō. n. habeo chlenā apud me, decepit fortuna

Vna cū tunica cūsm: nunc at nō amplius remedia adsūt.

460 Sic dixi, hic autē postea mentem tenuit hanc in animo.

Solus ille erat ad consultandum & pugnandum,

Loquens autem graui uoce ad uerbum dixit:

Sile nunc, ne quis te Achiuorum alius audiat.

Dixit, & in cubito caput tenuit, dixitq; uerbum:

Audite

Audite amia, diuinus mihi in somnis astitit Deus somni. 495

Nam à nauibus longè uenimus: sed aliquis eat
Nundatum Atridae Agamemnoni pastori populorum,
An plures ad naues iubeat uenire.

Sic dixit: motus est aut postea Thoas Adramonis filius
Subito: à se autem chlenam icat purpuream: 500

Perrexit autem ire ad naues: ego autem in ueste illa
Iacui libenter: illuxit autem aurum thronū habēs Aurora.
Utinam nunc pubescerem uisq; mihi firma esset,
Daret aliquis chlenam in stabulis subulcorum

Aequè amicitia ac reuerentia uiri boni: 505

Nūc aut me inhonorant malas arca corpus uestes habētē.

Hunc autem respondens, allocutus est Eumæus subulcus:

Eumæus
Vlyssi.

O senex, laus quidem tibi magna quam dixisti:
Neq; amplius atra decorum uerbum inutile dixisti:
Ideo neque ueste indigebis, neq; alia re, 510

Quam conueniat supplia misero obuiam uenienti
Nunc: at mane tuis te uestibus amides:

Non enim multæ chlenæ mutatoriaeq; tunice

Hic ad induendum: una autem sola uiro singulo. 515

At postquam uenerit Vlyssis dilectus filius,

Ipsæ tibi chlenamq; tunicamq; uestes dabit,

Mittet & quod te cor animusq; iubet.

Sic dicens, surrexit: posuit autem ei ignem prope,

LECTUM, inq; caprarum & ouium pelles inicat,

Vbi Vlysses dormiebat: in super chlenam iniecit ipsi 520

Paratur
Stratum
Vlyssi.

Densam & mollem, quæ ei erat mutatoria

Cum se indueret, quādo aliqua hyems terribilis orta esset.

Sic hic quidem tunc Vlysses dormiuit: apud ipsum

Viri dormierunt iuuenes, neq; subulco

Placuit

325 Placuit illic in lecto à suis longè dormire,
Sed hic extrà iens armabatur: letabatur autem Vlysses,
Quòd ei ansus curæ erat longè existens:
Primum quidē ensē acutū arcūq; fortes posuit humeros,
Circū autē chlenā induit expellentē uentū ualde densam,
530 Ac pellem accepit capræ benenutritæ magnæ:
Accepit autē acutā lancēā contra canes adiutricē & uiros.
Perrexit autem ire dormitūrus, ubi sues
Petra sub concava dormiebant Boreæ sub tegmine.

ARGVMENTVM M.O. HOMERI
COMPOSITIONIS.

TELEMACHO Minerva in somnis assistens, in
Ithacā redire hortatur: hic dona à Menelao accipi-
ens, mittitur, & ingressurus in nauim, Theoclymenō quē
dam Argiūm uatem recipit propter cædem fugientem: &
Eumæus Vlyssi narrat, uti Phœniciæ ipsum prædam fiden-
tes ex Syria insula uendiderunt Laërte: & Telemachi
nauis deducitur in Ithacā: & cum hanc in ciuitatem remi-
sisset, ipse ad Eumæum pergit.

ODYSSEAE

ODYSSEAE. O. HOMERI
COMPOSITONIS.

Omicron, appulit ad Ithacā Vlyssides ex Laëdemone.

N LATAM Laëdemona Pallas Mi-
nerua

Acceßit ad Vlyßis magnanimi illustrem
filium, (at:

De reditu admonitura, & suasura ut rede

Inuenit autē Telemachum & Nestoris inclytum filium

Dormientem in uestibulo domus Menelai illustris: 5

Certe Nestoridem molli donitum somno:

Telemachum autē non somnus tenebat dulcis, sed in animo

Noctem per solitariam curas patris congregabat:

Propē at stans allocuta est glaucoso oculo habens Minerua;

Telemache, non amplius bene domibus diu aberras, 10

Possessionesq; relinquens, uirosq; in tuis domibus

Sic superbos, ne omnia comedant,

Possessiones, diuidentes: tu autem in uiam uenies.

Sed moue atq; iussimē, uoce bonum Menelaum

Mittere, ut adhuc domi bonam matrem inuenias. 15

Iam enim paterq; fratresq; iubent

Eurymacho nubere: hic enim superat omnes

Procos donis, & auget dotes:

Ne te inuito ex domibus res efferatur. 20

Sās enim qualis animus in pectoribus mulieris:

Illius uult domum augere, quia inq; duxerit:

Filiorum autem priorum, & mariti dilecti

Non

Minerua
Telemachū
in somnis
hortatur ut
Ithacam
redeat.

- Non amplius recordatur mortui, neq; inquirir.
 Sed tu ueniens ipse committes singula,
 25 Famularum, quæ optima uidebitur esse,
 Quousq; ostendant Dei uenerabilem uxorem:
 Aliud autem tibi uerbum dico, tu uerò repone animo,
 Procorum tibi diligenter optimi insidiantur
 In freto, Ithacæq; Sami; puluerulente,
 30 Cupientes occidere, antequàm in patriam terram uenias.
 Sed hæc non puto: antè & aliquem terra detinebit
 Virorum procorum, qui uictum comedunt:
 Sed longè ab insulis impelle benefabricatam nauem:
 Nocte autem simul nauiga: mittet autem tibi uentū à tergo,
 35 Immortalium quicunq; te custoditq; liberatq;.
 At ut primum littus Ithacæ perueneris,
 Nauem quidem in ciuitatem impelle, & omnes socios:
 Ipse autem primum subulcum inuade,
 Qui suum astos, simul autem tibi humana sât:
 40 Illic autem dormi: hunc autem mitte urbem intra,
 Numdum dicentem astæ Penelopæ,
 Quia ei saluus es, & ex Pylo uenisti.
 Hec quidem sic fata abiuit ad longum olympum.
 At hic Nestoridem ex dulci somno exortauit,
 45 Calce pede mouens, & ad ipsum uerbum dixit:
 Surge Nestoride Pisistratæ, uniusunguis equos
 Iunge currui duens, ut eamus uiam.
 Hunc autem Nestorides Pisistratus contrà allocutus est:
 Telemache, nondum est festinantes uia
 50 Noctè per tenebrôsâ impellere: atò at aderit Aurora:
 Sed mane, quousq; dona ferens in currus ponat
 Heros Atrides lætæ inclytus Menelaus,

Telemachus
 Pisistrato.

Pisistratus
 Telemacho.

R

Et uer=

Et uerbis mitibus alloquens remittat.

Huius enim hospes recordatur dies omnes

Viri hospitalis, qui amicitiam praebeat.

55

Sic factus: statim autem aure sedis uenit Aurora.

Deprope autem ipsos uoce bonus Menelaus,

Surgens ex lecto Helenam apud pulchricomam.

Huc aut postquam igitur cognouit Ulyssis dilectus filius,

60

Festiuans chitonem circum corpus splendidam

Induit, et magnum pallium in fortes icat humeros

Heros: uuit autem foras, astans autem allocutus est

Telemachus dilectus filius Ulyssis diuini:

Telemachus Atride Menelaë, diuine principis populorum,

Menelaos iam nunc me remitte dilectam in patriam terram:

65

Iam enim mihi animus cupit domum ire.

Huic autem respondit postea uoce bonus Menelaus:

Menelaus Telemache, non te ego multum tempus hic detinebo

Telemacho Cupientem reditus: irascor autem et alij

Hospitem Viro hospitali, qui eximie quidem diligit,

70

Hospitem Eximie autem odit: meliora autem decetia omnia

inuitum de Aequare malum est, qui et nolentem redire

tinere inhu Hospitem impellit, et qui ruentem detinet.

manum est. Oportet hospitē presentē diligere, uolentē autē dimittere.

75

Sed mane, donec dona ferens in sedes ponam

Pulchras: tu autem oculis uidebis: dicam autem mulieribus

Coenam in domibus ut faciant sufficienter intus existentium:

Vtrinque, gloriaque et splendor, et utilitas,

Coenatos ire multam in infinitam terram.

80

Si autem uis diuertere in Graedam, et medium Argos,

Vt ipse sequar, subiungam autem equos:

Vrbes autem hominum ducam: neque aliquis nos

Frustra

Frustrâ remittet: dabit autem aliquid unum ferri,
Vel aliquem tripodem bene æratorum, uel lebetem,

85 Vel duos mulos, uel aureum poculum.

Hûc at rursus Telemachus prudēs cōtrâ allocutus est:
Atride Menelaë, diuine primæps populorum,
Volo iam redire ad nostrâ: non enim à tergo
Custodem discēdens reliqui in rebus meis,

Telemachus
Menelao.

90 Ne patrem diuinum querens ipse peream:

Certè mihi ex domibus depositum bonum pereat.

At postquàm hoc audiuit uoce bonus Menelaus,

Statim sue uxori & famulis inssit

Cœnam in domibus præparare sufficiēter intus existētū.

95 Propè autem ipsum uenit Boëthides Eteoneus

Exurgēs ex lecto, quoniā nō multū hītabat lōgè ab ipso:

Hunc autem ignē accendere inssit uoce bonus Menelaus,

Affareq; carnes: hic autem non neglexit audiens.

Ipse autem in thalamum descendit redolentem

100 Non solus, simul cū ipso Helena ibat, & Megapentheus.

Sed quando iam perucnerunt ubi ei deposita iacebant,

Atrides quidem postea poculum accepit rotundum:

Filium autem crateram portare Megapenthea inssit

Argenteam: Helena autem assitit ards,

105 Vbi erant uestes totæuariatæ, quas laborauerat ipsa.

Harum unam eleuans Helena portabat diuina mulierū,

Quæ pulcherrima erat tarsiatīs & maxima:

Stella at tanq̃ resplendebat: iacebat aut̃ ultima aliarum:

Perrexerūt at̃ ire ulterius per domū, quonq; puenerunt

110 Telemachum: hunc aut̃ allocutus est flauus Menelaus:

Telemache, certè reditum ut mentibus tuis cogitas,

Sic tibi Iupiter perficiat personans maritus Iunonis:

R ij

Donorum

ODYSSEAE

Donorum autem quaecunq; in mea domo deposita iacent,
Dabo quod optimum & honoratissimum est:
Dabo tibi crateram fabricatam: argentea autem
Est tota: auro autem in labra perfecta sunt:
Opus autem Vulcani: praeiuit autem illustris heros
Sidoniorum Rex, quando sua domus cooperuit
Illic me redeuntem: tibi autem uolo hoc praebere.

115

Sic dicens in manibus posuit crateram rotundam

120

Menelai do
num.

Heros Atrides: hic autem crateram lucidam

Posuit illic coram portans fortis Megapenthes

Argenteam: Helena autem astitit pulchrigena,

Vestē habens in manibus, uerbūq; dixit, et denominauit:

Helena Te
lemachū xe
nijs donat.

Donum tibi & ego fili dilecte hoc do, (rū tempus, 125

Memoriā Helenæ manū multū desyderatarū ī nuptiā=

Tuae uxori portare: interim autem dilectā apud matrem

Iaceat in domo: tu autem mihi gaudens abi

Domum bene edificatam, & tuam in patriam terram.

Sic dicens in manibus posuit: hic autem suscepit gaudens: 130

Et haec quidem in tabulata posuit Pisistratus heros

Suscipiens, & omnia suo admiratus est animo.

Hos autem duxit in domum capiteflauus Menelaus:

Sederunt autem postea in sedibūsq; thronisq;.

Lauacra autem famula gutturnio infudit ferens

135

Pulchro, aureo, super argenteo lebete

Lauare: apud autem politam extendit mensam:

Panem autem honesta famula apposuit ferens,

Cibos multos imponens, gratificans presentibus.

Apud autē Boëthoëdes carnes inadebat, & distribuebat 140

Ministrabat autē filius Menelai inclyti.

(partes:

Hi autem in cibos paratos, praeiacentes, manus mittebat.

At postea

- At postquam potus & cibi desyderium eiecerunt,
 Et tunc Telemachus & Nestoris illustris filius
 145 Equos iunxerunt, supraq; currus uarios iuerunt:
 Extra at impulerunt uestibulū, & porticū ualde sonātē:
 Cum his autem Atrides ibat flauus Menelaus,
 Vinum habens in manu dulcē dextra,
 Aurea in patera, ut sacrificantes irent:
 150 Statuit autem equos ante, circumspectus autem locutus est:
 Gaudete ô iuuenes, & Nestori pastori populorum
 Dicite: certē enim mihi pater tanquā mītis erat,
 Quonq; in Troia pugnauius filij Achiuorum.
 Hunc autem Telemachus prudens contrā allocutus est:
 155 Et ualde illi generose sicut dicis
 Omnia hæc euntes narrabimus: utinam enim ego sic
 Rediens ad Ithacā, Vlyssēm in domo
 Dicerem, ut ad te consequens amidiā omnem
 Vexio: at duco deposita multa, & bona.
 160 Sic ei dicenti uolauit dextera auis
 Aquila, album anserem ferens unguibus magnum,
 Domestica, ē stabulo: hi autem clamantes sequebantur
 Viri & mulieres: hæc autem ipsos prope ueniens,
 Dextra iuit ante equos: hi autem uidentes
 165 Letati sunt, & omnibus in mentibus animus letatus est.
 His autem Nestorides Pistratus incipit sermonem:
 Consydera iam Menelaē generose, princeps populorum,
 Si nobis hoc ostendit Deus monstrum, an tibi ipsi.
 Sic dixit: cogitabat autem bellicosus Menelaus,
 170 Quomodo ei secundum deans responderet considerans.
 Huic at Helena extēs uestibus præueniēs dixit uerbum:
 Audite me: at ego uatīanabor sicut in animo

Augurium
 aquilæ ad-
 uolantis.

R. iij

Immorta

ODYSSEAE

	<p>Immortales iacūnt, sicut perfida puto.</p>	
<p>Helena in= terpretatur augurium.</p>	<p>Sicut hæc anserem rapuit nutriam in domo, Veniens ex monte, ubi ei generatioq; partusq; Sic Vlysses mala multa passus, & multa errans, Domum redibit, & punit, uel & iam Domi: at proas mala omnibus plantat.</p>	<p>175</p>
<p>Telema= chus profi= asatur à Menelao.</p>	<p>Hanc autem rursus Telemachus prudēs contra dixit: Sic nunc Iupiter faciat ualdefonans maritus Iunonis: Ideò tibi & illic Deo tanquàm supplicarem. Dixit, & in equis flagellum icat: hi aut ualde celeriter Ruerunt in campum per urbem prompti: Hi autem totodie festinabant iugum utrinq; habentes. Occidit autem Sol, obscuratæ suntq; omnes uie: In Phæram autem perueniunt Dioclei ad domum Filij Orsilochi, quem Alpheus genuit filium: Illic nocte dormierunt: hic autem his hospitalia posuit. Quando autem matutina apparuit rosea Aurora, Equosque iunxerunt, super currus uarios ascenderunt: Extra autem impulerunt uestibulū et porticū resonantē: Verberauit autem impellere: hi aut non inuiti uolabāt. Statim autem postea uenerunt Pylī altam ciuitatem: Et tunc Telemachus allocutus est Nestoris filium: Nestoride, quomodò mihi promittens perfidēs Verbum meum? hospites autem omnino diāmur esse Ex patrum amicitia: at & cœtanei sumus: Hæc autem uia & magis concordia separabit. Ne me extra duc nauem generose, sed relinque illic, Ne me senex inuitum detineat sua in domo, Cupiens diligere: me autem opus atò ire.</p>	<p>180 185 190 195 200</p>
	<p>Sic dixit: Nestorides suo consultaui animo, Quomodò</p>	

Quomodo ei secundum decens promittens perscreret:

Sic autem ei cogitanti uisum est melius esse.

205 Vertit equos in nauem uelocem, & littus maris:

Nauis autem in puppi discooperuit pulcherrima dona,

Vestem, aurumq; quæ ei Menelaus dedit,

Et ipsum hortans, uerba uelocia allocutus est:

Festinanter nunc ascende, iubeq; omnes ioaos

210 Ante me domum ire, nunciareq; Ieni:

Bene enim ego hoc scio in mente & in animo,

Qualis illius animus immensus, neque te dimittet.

Sed ipse uocans huc uenire faciet neq; te dico

Retrò ire uacuum: ualde enim irasatur tamen.

215 Sic uoiferans impulit pulchrorum crinium equos

Retrò Pyliorum in ciuitate: uelociter autem domos puenit,

Telemachus autem socijs condans iussit:

Parate arma socij nauis nigræ,

Ipsi; ascendamus, ut transeamus uiam.

(diuerunt socijs.

220 Sic dixit: hi autem igitur huc ualde quod audierunt, et obe-

Statim autem ingressi sunt, & in sedibus sederunt. (Minerua,

Certe hic quod hæc laborabat, et supplicabat sacrificat atq;

Nauem apud puppim: de propè autem ei uenit uir

Peregrinus, fugiens ex Argo, uirum interficiens

225 Vates: at genere Melampodis proles erat:

Qui antea quidam quondam habitabat Pylo in matre ouiu,

Diues, Pylijs ualde egregie domos habitans.

Iam tunc alium populum peruenit, patriam fugiens,

Neleumq; magnanimum clarissimum uiuentium,

230 Qui sibi opes multas perfectum in annum

Habuit ui: hic autem interim quidem in domibus aris

Vinculo in diffiali ligatus est, fortes dolores patiens

R. iij

Grati 2

Discedunt

a se Tele-

machus &

Pisistratus.

Telemachus

socijs.

Theocly-

menus uates

ad Telema-

chi nauem

confugiens.

Gratiâ Nelei filiae, noaumentiq; grauis,
 Quod ei in mentibus posuit Dea grauis Erynnis.
 Sed hic qdē effugit mortē, & abegit boues ualde mugi- 235
 In Pylū ex Phylace: & soluit opus indecens, (entes
 Diuinum Neleum fratriq; uxorem
 Duxit ad domos: hic autem aliorum iuit populum
 Argos in equos nutriens: ibi enim ei fatatum erat
 Habitare, multis imperantem Arguis: 240
 Ibi autem duxit uxorem, & altam posuit domum:
 Antiphātes Genuit autem Antiphatem, & Mantium filios fortes.
 Mantius. Antiphates quidem genuit Oicleum magnanimum:
 Oicleus. At Oicleus populum saluantem Amphiaräum,
 Amphiaras. Quem animo diligit Iupiterq; ægiocbus & Apollo 245
 Omni amicitia: neq; peruenit senectutis limen,
 Sed periit Thebis muliebrium gratiâ donorum.
 Alcmaon. Huius autē filij generati sunt Alcmaon, Amphilo-
 chus. Mantius iterum genuit Polyphideumque, Clitumque. 250
 Polyphideus. Sed artē Clitum aureas sedis rapuit Aurora,
 Pulchritudinis gratiâ, ut immortalibus interesset:
 us et Clitus At magnanimum Polyphideum uatem Apollo
 Posuit hominū ualde optimū, post q̄ mortuus est Amphia
 Qui Rhyperesiam habitabat patri iratus. (raus,
 Illic hic habitans uatiābatur omnibus hominibus. 255
 Huius quidē filius aduenit: Theoclymenus at nomē erat,
 Qui Telemachum prope stetit: hunc autem inuenit
 Sacrificantem, supplicantēq; uelocem apud nauē nigrā:
 Theocly- Et ipsum uociferans, uerba uelocia alloatus est:
 menus. O amice, quoniam te sacrificantem inuenio hoc in loco, 260
 Supplico per sacrificia, & demonis, & postea
 Tuum ipsius caput, & socios qui te sequuntur,

Dic

Dic mihi interroganti uera, neq; occultes:

Quis? unde es uirorum? ubi tibi ciuitas, & parentes?

265 Hūc āt rursus Telemachus prudens alloatus est:

Tibi enim ego hospes ualde uerè dicam:

Ex Ithacā genere sum: pater autem mihi est Vlysses,

Siquādo erat: nunc autē iam corruptus est graui morte.

Propterea nunc sociosq; capiens, & nauem nigram,

270 Veni interrogaturus patre diu abeunte.

Hūc autem rursus alloatus est Theoclymenus diuinus:

Sic tibi & ego ex patria uirum interficiens

Contribulum. multi autem fratresq; socij q;

Argos in equos pasens: ualde autē dominantur Achiui.

275 Horum fugiens mortem, & parcam nigram

Fugo: quoniam mihi parca inter homines errare.

Sed me naue insidere fac, postquā te fugiens supplicauī,

Ne me interficiant: persequi enim puto.

Hūc āt rursus Telemachus prudēs cōtrā alloatus est:

280 Non quidem iam uolentem expellam nauī equali:

Sed sequere: at illic diligeris qualia habemus.

Sic loquens ei suscepit æream lanceam,

Et hanc in lignis extendit nauis utrinq; uertibilis.

At autem & ipse nauem ascendit permareeuntem:

285 In puppi autem postea sedit, apud autem se ipsum

Sedere fecit Theoclymenum: hi autem funes soluerunt.

Telemachus autem socijs exhortans iussit

Arma tangere: hi autem ruenter obediuerunt.

Malum autem abiegnum concavum intra tabulatū

290 Statuerunt erigentes: de autem funibus ligauerunt.

Traxerunt uela alba bene uersis loris:

His autem conditantem uentum mittit casia Minerva

Latum

Theoclyme
nus orat o=
pem.

Telemacho
suscepit in=
naue Theo
clymenum.

ODYSSEAE

Latum sonantem per aërem, ut citissimè
 Navis perficeret currens maris salsam aquam:
 Occidit autem Sol, obscuratæ suntq; omnes viæ. 295
 Hæc Pheras iniecit festinans Iouis uento,
 Et apud Elidem diuinam, ubi dominantur Epij:
 Hinc autem rursus, insulis præmisit acutis,
 Ruens si mortem fugiat, an aperetur.

Poëta credit Hi aut rursus in stabulo Vlysses & diuinus subulcus 300
 ad Vlysses Cœnabant: apud autem ipsos cœnabant uiri alij.

At postquam potus & abi amorem cieerunt,
 His Vlysses dixit, subulam tentans,
 Si ipsum adhuc accurate diligit, manereq; iubeat
 Illic in stabulo, an hortetur ad ciuitatem: 305

Eumæi & Audi nunc Eumæe, & alij omnes socij,
 Vlyssis col Manè ad ciuitatem cupio ire
 loquium. Mendicans, ut non te uexem, & socios:
 Sed me bene mone, & simul ductorem bonum præbe,
 Qui me illuc ducat: in autem ciuitatem ipse necessitate 310
 Errabo, si quis poculum & panem porrigat:

Et iens ad domos Vlyssis diuini,
 Nuncium diam prudenti Penelopæ,
 Et procis superbis miscebor,
 Si mihi cœnam dent, abos infinitos habentes: 315
 Statim beneficiam inter ipsos quicquid uolent.

At enim tibi dico: tu autem compone, & me audi,
 Mercurij uoluntate internuncij, qui omnium
 Hominum operibus gratiam & gloriam præbet:
 Strenuitate autem non mihi contenderet homo alius, 320
 Ignemq; bene amulare, perq; ligna autem scindere,
 Diuidereq; & assare, & uinum fundere:

Qualia

Qualia bonis faciunt peiores.

Hunc aut ualde iratus allocutus est Eumæus subulcus:

325 Hei mihi hospes, cur in mentibus hoc consilium

Fuit? artè omnino cupis illic perire,

Si iam procorum uis ingredi multitudinem:

Quorum iniuriâq; uisq; ad sydereum cœlum uadit:

Non tales sunt ministri illorum,

330 Sed iuuenes chlenas bene induti, & chitonas:

Semper autem formosi capite, & ualde uultu,

Qui ipsis administrant: bene politæ autem mensæ,

Panæ & carnibus & uino oneratae sunt.

Sed mane: non enim aliquis te dolet præsentè,

335 Neq; ego, neq; aliquis alius sociorum qui mihi sunt.

At postquàm uenerit Ulyssis dilectus filius,

Ille te chlenamq; chitonamq; uestes induet:

Mittet autem quò te cor animusq; iubet.

Huic at respōdit postea multapatiens diuinus Ulysses:

340 Utinam sic Eumæe dilectus Ioui patri fieres

Sicut mihi, q. me liberaſti errore & ærumna graui:

Errore autem non est peius aliud hominibus.

Sed grati à pernitiosi uentris mala consilia habent

Viri: quorum aliquē inuenit error, et noamētū et dolor.

345 Nunc autem quoniam detines, manere me illum iubes,

Dic agè mihi circa matrem Ulyssis diuini,

Patrisq; quem reliquit iens in senectutis limine,

Sicubi adhuc uiuant sub splendore Solis,

An iam mortui sunt, & in inferni domibus.

350 Hūc aut rursus allocutus est subulcus prinæps uirorū: etc.

Tibi enim ego hospes ualde uerè dicam:

Laërtes quidem adhuc uiuit: Ioui aut supplicat semper,

Animum

Ulysses
querit de
matre &
patre La=

Animum à membris corrumpi suis in domibus.
 Terribiliter enim filio dolet profecto:
 Virginenuptaq; uxore prudente, quæ ipsum maximè 355
 Tristitia affecit corrupta, & in cruda senectute posuit,
 Quæ dolore sui filij corrupta est gloriosi
 Tristi morte: sic non moriatur quicumque
 Hic habitans amicus sit & amica faciat.
 Quandiu quidem igitur illa erat dolens tamen, 360
 Tandiu aliquid mihi dilectum scrutari & interrogare:
 Quoniam me ipsa nutriuit, simul pariens extensa ueste.
 Filia potens quam postremam peperit filiorum:
 Hac simul nutritus sum: paulò at me minimus honorabat.
 At postquam pubertatē multum amaram uenimus ambo, 365
 Hæc quidē postea in Samiū dederūt, & infinita accipiunt.
 At me chlenamq; chitonemq; uestes illa
 Pulchras ualde arcū induens: pedibus at caldamenta dās
 Ad agrum præmisit: diligebat autem me corde magis.
 Nunc autem iam horum indigeo: sed mihi ipsi 370
 Opus augent beati Dei, cui immaneo:
 Ex his autem comedi, bibiq; & uere audis dedi.
 Ex autem domina non dulce est audire,
 Neq; uerbum, neq; opus: quoniam malum incidit domui
 Viri superbi: ualde autem famuli indigent 375
 Contra dominam dicere, & singula interrogare,
 Et comedere, bibereq;: postea autem & portare
 Ad agrum, qualia animum semper famulis letificant.
 Hūc autē respōdēs allocutus est multum tolerās Vlysses:
 Papè, sic paruulus existens Eumæe subulæ 380
 Multum ab errasti tua patria & parentibus,
 Sed agè, mihi hoc dic, & uerè narra:

Vlyssesque
 rit ex Eu-
 meo condi-
 tionem ge-
 neris eius,

AN

An destructa est ciuitas uirorum latauijs,

Qua in habitabat pater, & ueneranda mater,

355 385 An te solum positum apud oues, uel apud boues

Viri inimici nauibus acceperunt, & transtulerunt

Huius uiri ad domos: hic autem dignum precium dedit.

Hūc autē rursus allocutus est subulais: princeps uirorū

Hospes, quoniam iam hæc me interrogas, & inquiris,

360 390 Silentio nunc audi, & delectare, bibeq; uinum

Sedens: hæc autem noctes magnæ: est quidem dormire,

Est autem delectantibus audire: neque te oportet

Ante horam dormire: do lor, & multus somnus.

Horum autem aliorum quæcūq; cor & animus iubet,

365 395 Dormiat exiens, simul autem Aurora apparente,

Cænatus simul suos heriles sequatur.

Nos autem in stabulo bibentesq; comedentesq;

Doloribus adinuicem delectemur tristibus

Recordantes: inter etenim dolores delectatur uir

370 400 Quicūq; iam ualde multa passus est, & multa errauit.

Hoc autem tibi dico, quod me interrogas, & inquiris:

Insula quædam Syria uocatur, sicubi audis,

Ortygia desuper, ubi mutationes solis:

Non multa ualde tautem, sed bona quidem

375 405 Fertilis bouum, fertilis ouium, uino plena, multifrumenti:

Fames autem nunquā populū inuenit, neque aliquis alius

Morbus odiosus est in miseris hominibus.

Sed quando senescunt in ciuitate generationes hominum,

Veniens argentei arcus Apollo Diana cum

380 410 Suis illustribus sagittis, contraueniens interficit:

Illic due ciuitates, diuisim autem ipsis omnia diuisa sunt:

His autem ambabus pater meus imperauit

Ctesius

Ctesius Ormenides similis immortalibus.
 Illuc autem Phœniæ nauibus inclyti uenerunt uiri
 Ingeniosi, infinitos ducentes ludos naue nigra: 415
 Fuit autem patris mei mulier Phœniſſa in domo
 Pulchraq; magnaq; & ſplendida opera ſciens.
 Hanc autem Phœniæ callidi deciperunt
 Lauantem: quidam primum mixtus eſt concua in nauī
 Lecto & amicitia, quæ mentes decipiunt 420
 Libidinoſis mulieribus, etſi bene operans ſit:
 Interrogabat autem poſtea, quæ eſſet, & unde ueniret:
 Hæc autem ualde ſtatim patris dixit altam domum.
 Ex quibus Sidone multiæris gloriſe eſſe:
 Filia autem ſum Arybantis ego abundè diuitis: 425
 Sed me rapuerunt Taphj latrones uiri
 Ex agro uenientem: trãſtulerunt autem me huc ducentes,
 Huius autem uiri ad domos: hic aut dignū pretiū dedit.
 Hanc aut rurfus allocutus eſt uir, qui mixtus erat clam:
 Certè nunc iterum rurfus ſimul nos domum ſequere, 430
 Vt uideas patris & matris altam domum,
 Ipſosq; certè enim adhuc ſunt, & diuites uocantur.
 Hūc aut rurfus allocuta eſt mulier, et reſpōdit uerbo:
 Sit & hoc, ſi mihi uelitis nautæ
 Iuramento fidem dare innocuam domum abducere. 435
 Sic dixit: hi autem omnes iurauerunt, ſicut iuſſit:
 At poſtquàm iuraueruntq; perſeceruntq; iuramentum,
 His rurfus quædam dixit mulier, & reſpōdit uerbo:
 Silentio nunc, nequis me alloquatur uerbis
 Veſtrorum ſociorum obuians uel in uia, 440
 Vel in fonte, ne quis ad domum ſenī
 Veniens dicat: hic autem intelligens liget
 Vinaſclo in difficili: uobis autem conſultabit mortem,

Sed habete in mente uerbum: festinate at emptionē uiati=

445 Sed quando iam nauis plena uictu fuerit, (corum.

Nuncius mihi postea uelociter ad domos ueniat.

Portabo enim & aurū quodcumq; sub manus uenerit:

Et autem aliud onus ego uolens dabo.

Filiū enim uiri sui in domibus nutrio

450 Astutum iam talem simul currentem forās,

Hunc ducam in nauē, hic uobis infinitum pretium

Inueniet, quocumque transibitis ad diuersilingues hoīes.

Hec quidem sic fata, abiuit ad domos pulchras:

Hi autem per annum totum apud nos manentes

455 In navi concua, uiaticum multum lucrabantur.

Sed quando iam concua nauis grauata erat his redire,

Et tunc nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri:

Venit uir multa scēns mei ad domos patris,

Auream coronam habēs: post autē electris impedita erat.

460 Hanc quidem in domo famule, & honesta mater

Manibus tractabant, & oculis uidebant,

Precium promittentes: hic autem haic innuit tacitē.

Certē hic innuens concuam in nauem iuit:

Hec autem me manu capiens domibus eduxit foras:

465 Inuenit autem in uestibulo partim pocula, partim mēsas

Virorum conuiuiarum, qui mei patrem gubernabant.

Hi quidem in concionem proæsserunt, populiq; cœtum:

Hec autem tria pocula abscondens in sinu

Exportauit: at ego sequebar stultitij.

470 Occidit autem Sol, obscuratē suntq; omnes uie.

Nos autē in portum inclytum uenimus celeriter euntes,

Vbi Phœnicum erat uirorum uelox in mari nauis.

Hi quidem postea ascendentes nauigabant humidas uias

Nos ascendere facientes: Iupiter autem uentum immisit.

Sex diebus quidem simul nauigauimus nocteq; & die. 475
 Sed quādo septimum diem Iupiter imposuit Saturnius,
 Hāc quidē postea mulierē interseāt Diana sagittisgaudēs
 Sentina autem insonuit cadens, sicut marina auis.
 Et hanc quidem focis, & piscibus escam fieri
 Eiecerunt: at ego relictus sum dolens animo: 480
 Hos autem Ithacē admouit portans uentusq; & aqua:
 Vbi me Laërtes emittit rebus suis.
 Sic hanc terram ego uidi oculis.

Vlysses
 Eumæo,

Huic autem rursus Iouenatus Vlysses respondit uerbo:
 Eumæe, certē ualde iam mihi in mentibus animū mouisti, 485
 Hæc singula dicens, quosamq; iam passus es dolores aīo,
 Sed certē tibi quidem apud & malum bonum posuit
 Iupiter, quoniā uiri domos peruenisti multa laborans:
 Humanus, qui iam tibi præbet cibūmq; potūmq;
 Decenter: degis autem bonam uitam: at ego 490
 Multas hominum per ciuitates errans huc perueni.

Telemachus Ithacā
 cam redit.

Sic hi quidem talia inter ipsos dicebant:
 Dormierunt autem non multum in tempus, sed paululū.
 Statim enim Aurora uenit pulchræ sedis: hi autē in terra
 Telemachi socij soluebant uela, deposuerunt autē malū. 495
 Statim hanc in portum ante traxerunt remis:
 Extrā autem anchoras iecerunt, funes autē ligauerunt.
 Extrā autem & ipsi iuerunt in littore maris:
 Cœnamq; parabant, miscebantq; nigrum uinum.
 At postquā potus & cibi desiderium eiecerunt, 500
 His autem Telemachus prudens incepit sermonibus:

Vos quidem nunc ad ciuitatem impellite nauē nigrā:
 At ego ad agrum ibo, & ad pastores:
 Vespertinus autem uidens mea opera discedam.

MANE

471 505 Manè autem uobis itinericum apponam

Conuiuium bonum, carniūq; & uini dulcis potus.

Hūc autē rursus allocutus est Theoclymenus diuinus:

Quò enim ego dilecte fili ibo? cuius domos perueniam

Virorum, qui asperam Ithacā in dominantur?

480 510 An recta tuam matrem, & tuam domum?

Hunc autem Telemachus prudens contrā allocutus est:

Aliter quidem te ego, & nostrum iubeo

Ire: non enim tibi hospitiorum desyderium, sed tibi ipsa

Peius: quoniam tibi ego abero: neq; te mater

485 515 Videbit: non quidem enim frequenter proas in domo

Apparet: sed ab his in tabulato telam texit.

Sed tibi alium uirum speculor, ad quem ibis,

Eurymachum Polybij prudentis inclytum filium:

Quem nunc equaliter Deo Ithacenses inspiciunt.

490 520 Etenim multum optimus uir promptus est maximè

Matrem meā ducere uxore, & Vlysis honorem habere:

Sed hæc Iupiter sāt olympius in æthere habitans:

Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.

Sic igitur ei dicenti, uolauit dexter auis

495 515 Accipiter, Apollinis uelox nuncius: in autem pedibus Aquilæ au

Vellebat columbā tenēs: deorsum autē pēnas fundebat ad gurium.

In medio nauisq; & ipsius Telemachi. (terram,

Hunc autem Theoclymenus socijs longè uocans Theocly-

In eius accepit manu, uerbumq; dixit, ac denominauit: menus uates

500 530 Telemache, non sine Deo uenit dexter auis:

Cognoui enim ipsū in cōtraria uidens auem existentem:

Vestro autem non est genere dominantius aliud

In populo Ithacæ: sed uos potentes semper.

Hūc at statim Telemachus prudēs cōtrā allocutus est:

S

Vtinam

Vtinam enim hoc hospes uerbum perficiendum sit: 535

Ideo atò agnosces amicitiamq; multa; dona

A me: adeò ut aliquis te obuians beatum dicat.

Dixit, & Pyreum allocutus est fidum soaum:

Pyreus The Pyrae Elitide, tu autem mihi præter alia maximè
oclymenū Obedisti meorum sociorū, qui me Pylum insecuti sunt: 540

Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis

Decenter ama, & honora donec ueniam.

Hūc at rursus Pyreus lācainclytus cōtrā allocutus est:

Telemache, si enim tu multo tempore hīc manebis:

Hunc at ego ducam: xeniorū aut ei non desyderiū erit. 545

Sic dicens in nauem iuit: iussit autem socios

Ipsos ascendere, atq; funes soluere.

Hi autem statim asanderunt, & in sedibus sederunt:

Telemachus at sub pedibus ligauit pulchra caliamēta:

Accepit autem fortem lanceam claram acuto ære 550

Nauis à tabulatis: hi autem funes soluerunt:

Hi quidem impellētes nauigabāt in ciuitatē, sicut iusserat

Telemachus dilectus filius; Vlyssis diuini.

Hūc at celeriter præcūtē pedes ferebāt, ut iret ī stabulū,

Vbi ei erant sues ualdē multæ, quibus subulaus 555

Bonus existens dormiebat regibus humana saens.

ARGVMENTVM. II. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Profecto in agros Telemacho, mittitur Eumæus in ciuitatem, debens nunciare domini aduentum: sit aut deinceps Vlyssis apud filium agnitio secundum uoluntatem Mineruæ: & in insidias Telemachi ordinatorum in ciuitatem reuersio.

ODYSSÆÆ .P. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Pi autem igitur Telemachus agnoscit patrem suum.

I autem rursus in stabulis Vlysses & di
uinus subulcus

Parabant prandium simul Aurora in-
cendentes ignem:

Emiseruntq; pastores cum congregatis
suibus:

Telemachum autem circum blandiebantur canes latrantes,

5 Neq; latrabant aduenientem: intellexit autem diuus Vlysses
Adulantes canes, circumsonus uenit pedibus:

Statim autem Eumæum uerba uelocia allocutus est:

Eumæe, certe ualde aliquis ueniet huc socius,

Vel & cognitus alius, quoniam canes non latrant,

10 Sed circum blandiuntur: pedibus autem sub sonum audio.

Nondum omne dictum erat uerbum, quando eius dilectus filius

Stetit in uestibulis: stupefactus autem irruit subulcus:

Ex autem eius manibus ceciderunt uasa, quibus laborabat,

Miscens nigrum uinum: hic autem contra uenit Regem:

15 Osculatus est at ipsū capiteq; & ambobus luminibus pul-

ueribusq; ababus: tenera autem ei exadit lachryma. (chris,

Sicut autem pater suum filium amicum amans amplectitur,

Venientem ex longinqua terra decimo anno,

Solum unicum in senectute genitum, quo in dolores multos pas-

20 Sic tunc Telemachum diuinum diuus subulcus (sus est:

Totum osculatus est, amplectens tanquam ex morte reducem,

Et lugens uerba uelocia allocutus est:

S ij Venisti

ODYSSEAE

Eumæus Venisti Telemache dulce lumen: neq; te ego
 gratulatur Videre dicebam, postquam iuisti in naui ad Pylum.
 Telemacho Sed agè nunc ingrediere dilecte fili, ut te animo 25
 reditum. Delecter, inspiciens nuper aliunde intrà uenientem.
 Non quidē. n. frequenter in agrū uenis, neq; ad pastores,
 Sed peregrinaris: sic enim placuit animo
 Virorum procorū prouidere perniciosam multitudinē.
 Hūc at rursus Telemachus prudēs cōtrā allocutus est: 30
 Erit sic amīcā, tui enim causā huc ueni,
 Vt te uideam oculis, & uerbum audiam,
 Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis iam
 Virorum alius duxit uxorem: Vlyssis autem cubile
 Priuatione in lectis malae araneas iaceat habens. 35
 Hūc aut rursus allocutus est subulcus princeps uirorū:
 Et ualde illa manet patienti animo
 Tuis in domibus: erumnosae autem eam semper
 Corruptunt noctesq; & dies lachrymantem.
 Sic utique uosferans eius suscepit eream lanceam. 40
 At hic introiuit, & transiuit lapideum limen;
 Huic autem sedis adeunti pater cessit locum Vlysses:
 Telemachus autem ex altera parte retinuit, clamauitq;
 Sede hospes: nos autem & alibi inueniemus sedem
 Stabulo in nostro: adest autem uir qui deponet. 45
 Sic dixit: hic autem rursus iens sedit: huic aut subulcus
 Fudit sub uiridia uirgulta, & pellem desuper:
 Illic sedit postea Vlyssis dilectus filius.
 His autem rursus carniū sautellas apposuit subulcus
 Assatarum, quas priori die reliquerant comedentes: 50
 Panem autem festinanter accumulauit in canistris;
 In autem poculo miscebat dulcē uinum.

Ipse

Ipsē autem contra sedit Vlyssēm diuinum:

Hi autem in cibos paratos, præiacantes, manus mittebant.

55 At postquā potus & ābi desyderium eiecerunt,

Iam tunc Telemachus allocutus est diuinum subulcum:

Papē, unde hospes hic uenit? quō autem ipsum nauæ

Duxerunt in Ithacā? quinam se esse gloriabantur?

Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc uenisse.

60 Huic autē respondens, allocutus est Eumæus subulcus:

Namq; ego tibi fili uera omnia dicam;

Ex Cretenſibus quidem genere gloriatur latis.

Dicit autem multis in hominum ciuitates diuertisse

Errans: sic enim ipsi neuit hæc fortuna.

65 Nunc autem rursus Theſprotorū uirorum ex nauē fugiēs

Venit meum ad stabulum: ego autem tibi prebebo,

Fac quomodō uis: supplex autem tibi dicit esse.

Hunc autē rursus Telemachus prudens allocutus est:

Eumæe, certē hoc uerbum triste dixisti.

70 Quomodō enim iam hunc aduenā ego suscipiam domi?

Ipsē quidem iuuenis sum, & nondum manibus ausus sum

Virum expellere, quando prior ſeuit.

Matri autem mihi bisfariam animus in manibus cogitat,

An illic apud me maneāt, & domum curet,

75 Lectum uenerans mariti, populiq; famam:

An iam simul sequatur Achiuorum quicunq; optimus

Spondet in domibus uir, & plurima det.

Sed certē hunc hospitem, quoniam tuam uenit domum,

Induam ipsum chlenamq; chitonemq; uestes pulchras:

80 Dabo autem ensē utrinq; acutū, & pedibus calāamēta:

Mittam autem quō ipsum cor animusq; iubet.

Si autem uis tu, accipe in stabulis detinens:

Telemachus
de hospite
querit, &
patrem non
cognoscit.

S iij

Vestes

ODYSSEAE

Vestes autem huc ego mittam, & panem omnem
Comedere, sic non te consumet, & sodos: 85
Illuc autem non ipsum ego ad procos sinam
Ire (ualde enim iniustam iniuriam habent)
Ne ipsum conuidentur: mihi autem dolor erit grauis:
Facere autem difficile quid inter plures existentem
Virum & potentem: quoniam multo potentiores sunt.
Huc at rursus allocutus e multo tolerans diuus Vlysses: 90

Hospes Te
lemacho.

O amice, quoniam mihi & respondere fas est,
Certè ualde mei laceratum est audientis dilectum cor:
Qualia diditis procos iniusta excogitasse
In domibus inuito te tali existente? 95
Dic mihi, an uoluntarius consumeris? an te populi
Oderunt, supra populum sequentes Dei uocem?
An fratres accusas, quibus uir
Pugnantibus persuasit, etsi magna contentio moueretur?
Vnam enim ego sic iuuenis essem hoc in animo: 100
Vel filius ex Vlysse strenuus, uel & ipse
Veniret errans (adhuc enim & spei fatum)
Statim postea à me caput inaderet alienus uir,
Si non ego illis malum omnibus facerem,
Iens in domum Laertiadae Vlyssis.
Si at rursus me multitudine interficeret solū existentem, 105
Vellem in meis interfectus domibus
Mori, quàm hæc semper indecentia opera uidere,
Amicosq; quatientes famulasq; mulieres,
Violentos indecenter in domibus pulchris:
Et uinum exhaustum & cibum comedentes, 110
Vanè sic imperfectum imperfecto in opere.
Huc aut rursus Telemachus prudens cōtra allocutus est:
Tibi

Tibi enim ego hospes ualde uerè dicam:

Neq; mihi omnis populus iratus molestus est,

115 Neq; fratres accuso, quibus uir

Pugnantibus persuasit, & si magnam uictoriam mouit:

Sic enim nostram generationem solam fecit Iupiter:

Solum Laërtem Arcisii filium genuit:

Solum autem rursus Vlysssem pater genuit: at Vlysses

120 Solum me domibus generans liquit, neq; adiutus est.

His nunc inimici ualde infiniti sunt in domo.

Quot enim insulis dominantur optimi,

Dulichioq; Samoq; & syluosa Zacyntho:

Vel autem quicunq; asperam Ithacam dominantur,

125 Tot matrem meam petunt, consumunt autem domum.

Hæc autem neq; negat odiosas nuptias, neq; finem

Facere potest: hi autem corrumpunt comedentes

Domum meam: atò autem me destruent & ipsum.

Sed ætè quidem hæc Deorum in genibus iacent.

130 Domine, tu autem uade atò, prudenti Penelope

Dic, quòd ei saluus sum, & ex Pylo ueni:

At ego hîc manebo: tu autem illuc redi

Soli nuncians: horum autem aliorum nullus Achiuorum

Audiat: multi enim mihi mala cogitant.

135 Huic autem respōdens, allocutus est Eumæus subulcus:

Cognosco, sapio, hæc etiam intelligenti iubes.

Sed agè mihi hoc dic, & uerè narra,

Si & Laërte per ipsam uiam nuncius ueniat

Infelici, qui quousq; quidem Vlysse ualde dolens

140 Operaq; spectabat cum famulis in domo,

Bibebat, & comedebat, quādo aîus in pectoribus iubeat

At nunc ex quo tu inisti naui ad Pylum:

Telemach⁹

Vlyssi hospi

ti ignoto.

Telemas

chus Eumæ

ũ mittit ad

matrem &

Laërtem.

(bat:

Nondum

S iij

Nondum ipsum dicunt comedere & bibere sic,
 Neq; in opera uidere: sed suspirioq; luctuq;
 Sedere lamentans: corrumpit autem arcam ossa corpus. 145

Hūc aut rursus Telemachus prudēs cōtrā alloatus est:
 Dolorosius: sed tamen ipsum sinamus dolentes licet.
 Si enim aliquomodo essent per se uenabilia oīa hoībus,
 Prius patris caperemus redituum diem:
 Sed tu nuncians retrō uade, neq; ad agros 150
 Erra ad illum: at matrem dic

Famulam custodem mouere quāmcitissimē
 Clām: illa enim nunciabit seni.
 Certē & mouit subulcū: hic accēpit manibus calciamenta:
 Ligans aut sub pedibus ad ciuitatem iuit: neq; Minervam 155
 Latuit à stabulo iens Eumæus subulas:

Sed hæc propē uenit: corpore aut asinulata est mulieri
 Pulchræq; magnæq; & splendida opera sacenti.
 Stetit autem in uestibulo stabuli Vlysi apparens:
 Neq; Telemachus uidit contrarius, neq; intellexit. 160
 Non enim omnibus Dei apparent manifesti:

Sed Vlyssesq; anesq; uiderunt, & non latrarunt:
 Gemitu autem ex altera parte per stabulum timebant.
 Hæc at in supcilijs annuit: intellexit aut diuinus Vlysses:
 Ex autem iuit domo apud magnum murum stabuli. 165
 Stetit autem ante ipsam: hunc aut alloata est Minerva:

Minerua V=
 lyssē mō=
 uet, ut filio
 se prodat.

Generose Laertiade, astute Vlysses,
 Iam nunc tuo filio uerbum dic, neq; occulta,
 Vt procis mortem, & sortem aptantes
 Eat ad ciuitatem inclutam: neq; ego ipsa 170
 Diu procul à uobis ero prompta pugnare.
 Dixit: & aurea uirga palpauit Minerva.

Vestem

Vestem quidem ei prius bene lauatam, & interulam

Posuit arcum pectora: corpus autem auxit & pubertatē.

175 Retrò autē nigredine factus est: genæ autem extense sunt: Vlysses ha-

Nigri autem facti sunt capilli arcum barbam.

bitus inma-
tatur.

Hæc quidem sic faciens retrò iuit: at Vlysses

Iuit ad stabulum: stupuit autem ipsum dilectus filius:

Timens autem ex altera parte iecit oculos, ne Deus esset

180 Et ipsum uociferans uerba uelocia allocutus est:

Alius mihi hospes apparebas nuper quàm coram:

Alia autem uestimenta habes, & corpore neq; itē similis.

Certē ualde aliquis deorum es, qui cœlū latum habitant.

Sed placatus sis, ut tibi grata demus sacra,

185 Et aurea dona facta: miserere autem nostri.

Huic autem respōdit postea proterans diuinus Vlysses: Vlysses fia-

Non aliquis Deus sum, cur me Deis assimilas?

lio se proa-
dit.

Sed pater tuus sum, cuius gratiā tu suspirans

Pateris dolores multos, uiolentiās suscipiens uirorum.

190 Sic uociferans filium osculatus est: per autem genas

Lachryma ibat humū: antē autē tenebat indefinēter semp.

Telemachus autē nondū persuasus fuerat suū patrē esse:

Rursus ipsum uerbis respondens, allocutus est:

Non tu Vlysses es pater meus, sed me Deus

Telemach⁹
patri.

195 Decipit, ut item magis lugens suspirem.

Non enim aliquomodo mortalis uir hæc excogitat

Suo ipsius animo, quando non Deus ipse adueniens

Facile uolens faciat iuuenem & senem.

Certē. n. nuper eras senex, & indecēter indutus eras:

200 Nunc autem Dei similis es, qui cœlum latum habitant.

Hunc autem respōdens, allocutus est prudens Vlysses: Vlysses fia-

Telemache, non te decet dilectum patrē intus existentem lio.

Neq;

Neq; mirari ualde, neq; admirari.

Non quidem enim amplius alius ueniet huc Vlysses:

Sed hic ego talis passus mala, multa autem tolerans 205

Veni uigesimo anno ad patriam terram:

At hoc opus Minerue prædatrix,

Que me talem posuit quomodo cūq; uoluit: potest enim

Aliquando quidē pauperi similē, aliquando aut rursus 210

Viro iuueni & pulchras arcam corpus uestes habenti.

FACILE autem Dijs, qui cœlum latum habitant,

Et glorificare mortalem hominem, & malo afficere.

Sic uoāferans infrā sedit: Telemachus autem

Circūfusus patrem bonum lugebat lachrymas fundens:

Ambobus autem his desyderium obortum est luctus: 215

Flebant autem stridulē abundantius quā aues

Aquile uel uultures curuæ ungibus, quibus filios

Rustici exapiunt, antequā uolatiles fierent.

Sic hī miserabiliter sub supcilijs lachrymam fundebant:

Et ludentibus occidisset lumen Solis, 220

Telemachus Nisi Telemachus allocutus fuisset suum patrem statim:

patrem al= Quali enim huc pater naui te nautæ

loquitur. Duxerunt in Ithacā: qui esse dicebant?

Non quidem enim te pedestrem puto huc uenisse.

Hūc at rursus allocutus est pertolerās diuinus Vlysses: 225

Nanq; ego tibi fili ueritatem apertē dicam:

Phæaces me duxerunt nauibus inclyti, qui & alios

Homines mittunt cū ipsos adeant.

Et me dormientem naue uelod in pontum ducentes

Deposuerūt in Ithacā: dederūt at mihi splendida dona, 230

Aesq; aurumq; sufficienter, uestemq; textam.

Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio iacent.

Nunc

Nunc autem rursus huc ueni admonitionibus Minerue,

Vt inimicis eadem arca consultemus.

235 Sed agè, mihi procos numerans narra,

Vt sciam quotq; & qui uiri sunt:

Et meo in animo strenuo cogitans

Consyderabo, si nos poterimus contraire

Soli sine alijs, an & queremus alios.

240 Hūc at rursus Telemachus prudēs cōtrā alloatus est:

O pater, certè tui magnam gloriam semper audiui,

Manibusq; bellicosum esse, & prudentem consilio:

Sed ualde magnum dixisti: super me habet, neq; esset

Viros duos multis & fortibus pugnare.

245 Procorum autem neq; decas una, neq; due sole,

Sed multo plures: atò autem scies hic numerum:

Ex quidem Dulychio duo & quinquaginta

Iuuenes electi: sex autem famuli sequuntur:

Ex autem Samo quatuorq; & uiginti iuuenes sunt:

250 Ex autem Zacyntho sunt uiri Achiuorum:

Ex autem ipsa Ithaca duodecim omnes optimi.

Et ipsis simul est Medon præco, & diuinus cantor,

Et duo serui scientes epulas facere.

His si omnibus obuiabimus intus existentibus,

255 Ne multum amare & grauitèr uiolentiās soluās iens:

Sed tu si potes aliquem adiutorem excogitare,

Animaduerte qui nobis auxilietur prompto animo.

Hūc at rursus alloatus est ptoleas diuinus Vlysses:

Tibi enim ego dico: tu autem consyderā, & me audi:

260 Et cogita, si & nobis Minerva cum Ioue patre

Sufficiat, an adhuc alium adiutorem cogitabo.

Hūc at rursus Telemachus prudēs cōtrā alloatus est:

Boni

Telemachus
recenset pa-
tri numerū
procorum.

ODYSSEAE

Boni hi adiutores quos dicis
 Altè in nebulis sedentes, quiq; & alijs
 viris dominantur, & immortalibus Dijs. 265

Hūc at rursus allocutus est pertolerās diuinus vlysses:
 Non quidem illi multo tempore separatim erunt
 Pigna forti, quando procis & nobis
 In domibus meis robur iudicabitur Martis.

vlysses Te Sed tu quidem nunc uade simul Aurora apparente 270
 lemachum Domum, & procis superbis loquere:
 instruit qd At me ad ciuitatem subulcus postea ducet,
 factumopor Pauperi tristi similem & seni.
 teat, ubi ad Si autem me inhonorabūt domo in, tuus at dilectus aīus
 procos ue= Toleret in pectoribus malè patiente me, 275
 nerint. Si & per domum pedibus trahent forās,
 vel telis percutient: tu autem inspiciens tolera.

Sed certe cessare iube insipientijs,
 Suauibus uerbis alloquens: hi autem tibi non
 Persuadebuntur: iam enim ipsis adest fatatus dies. 280

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.
 Quando multiconsilij in mentibus ponet Minerva,
 Annua quidem tibi ego capite: tu autem postea intelliges,
 Quaecunq; tibi in domibus martia arma iacent,

In secessum alti thalami depone, eleuans 285
 Omnia ualde: at procos mollibus uerbis

Alloquere, quando te inquirent cupientes:
 Ex fumo deposui, quoniam non his similia sunt,
 Qualia quondā ad Troiā proficiscēs dereliquit vlysses:
 Sed destructa sunt, quantum ignis iuit flatus. 290

Adhuc at mihi hoc maius in mentibus posuit Saturnius:
 Ne quomodo inebriati cōtentionem statuentes in uobis.

Inter

Inter uos vulneretis: deturpetis autem conuiuium,

Et sponsalia: ipsum enim trahit uirum ferrum.

295 Nobis autem solis duos enses, & duas lanceas

Relinque, & duo scuta manibus capere.

Sic sacrificantes accipiemus: hos autem postea

Pallas Minerua decipiet, & consiliarius Iupiter.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis:

300 Si uerè meus es, & sanguinis nostri:

Ne quis postea uissem audiat intus existentem:

Neq; igitur Laërtes sciat hoc, neq; subulcus,

Neq; aliquis domesticorum, neq; ipsa Penelope:

Sed soli tuq; egoq; mulierum cognoscimus rectitudinem.

305 Et tui famulos uiros adhuc tentemus.

Et quidem ubi aliquis nos honorat, & timet animo,

Et qui non curat: te autem inhonorat talem existentem.

Hunc autem respondens allocutus est illustris filius:

O pater, certè meum animum & postea puto

310 Cognosces: non quidem enim ebrietate tenent:

Sed non hoc lucrum ego fore puto

Nobis ambobus: te autem consyderare iubeo.

Diu enim sic cognosces procorum tentans

Opera incipiens: hi autem in domibus quieti

315 Res deuorant præter modum, neq; est parcitas.

Sed certè te mulieres ego discere iubeo,

Quæ te inhonorant, & quæ se uerè sunt.

Virorum autem nondum ego in residentijs uellem

Nos tentare: sed postea hæc labora,

320 Si uerò adhuc scis Iouis monstrum ægiochi.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur:

Hæc aut postea Ithacæ deducta est nauis bene fabricata:

Quæ

ODYSSEAE

Que tulerat Telemachum à Pylo, & omnes socios:
 Hi at quādo iam portum ualde profundū intra iuerunt,
 Nauem quidem hi nigram in terram traxerunt: 325
 Arma autem sua asportauerunt magnanimi serui:
 Statim autem in Clytij portarunt perpulchra dona.
 At præconem præmiserunt domum ad vlyssis,
 Nuncium dicentem perprudenti Penelopæ,
 Quod Telemachus quidem in agro, nauem autem iussit 330
 Ciuitatem adnauigare: ut non timens in animo
 Potens Regina teneras lachrymas fundat.

Nunciatur Hi autem obuiauerunt præco, & diuinus subulcus,
 Telemachū Eiusdem gratiā nuncij dicturi mulieri:
 rediisse. Sed quando iam iuerunt domum diuini Regis, 335
 Præco quidem medijs in ancillis dixit;
 Iam Regina dilectus filius uenit:
 Penelopæ autem dixit subulcus propè astans
 Omnia, quæcunq; ei dilectus filius iussit loqui:
 At postquā omne præceptum perfectè dixit, 340
 Septa ire ad suos: liquit autem septaq; domumq;
 Proci autem tristati sunt, mœsti suntq; in animo:
 Atq; exiuerunt domo apud magnum murum atrijs,
 Illic autem ante ianuas sederunt:

His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere: 345
 O amici, certè magnum opus superbè perfectum est
 Telemacho uia hæc: dicebamus aut ei non perfectum iri:
 Sed agite, nauem nigram trahamus quæ optima:
 In autem remiges marinos congregemus, qui uelocissimè
 Illis nuncient uelociter domum redire. 350

Amphino= Nōdū omne dictū est, quādo Amphinomus uidit nauem
 nus, versus ex urbe portum per profundum intra,
 vcl. aq;

velâq; contrahentes, remosq; manibus tenentes.

Suauius autem ridens locutus est procis:

Redeunt ab
insidijs pro
ci.

355 Ne aliquem nuncium moueamus: hi autem enim intus.

Aliquis eis hoc dixit deorum, uel uiderunt ipsi

Nauem aduenientem, hanc non poterant inuenire.

Sic dixit: hi autem surgentes iuerunt in littus maris:

Statim autem nauem nigram in terram traxerunt:

360 Arma autem ipsi abstulerunt magnanimum serui:

Ipsi autem in concionem iuerunt densi: neq; aliqui aliorum

siuerunt, neq; inueniunt loqui, neq; senum.

His autem Antinous dixit Eupithei filius:

O amici, sic hunc uirum Dei malo soluerunt.

Antinouscō

365 Die quidem speculatores sedebant in summis uetosis petitoribus,

Semper densi, simul autem sole occidente,

Nunquam in terra nocte dormiebamur, sed in ponto

Nauem ueloci nauigantes expectabamus Aurorā diuinam,

Telemachum insidiantes, ut interficeremus apientes

370 Ipsum: hunc autem interim quidē abduxit domum Dæmon:

Nos autem hic ei consulemus grauem mortem

Telemacho, neq; nos subterfugiat: non enim puto

Hoc uiuente perfici hæc opera.

Ipsa quidem enim peritus consilioq; menteq;

375 Populi autem non item omnino ad nos portabunt.

Sed agite ante illum congregare Achiuos

Ad concionem (non enim dimittere ipsum puto,

Sed abducat: dicit autem in omnibus surgens,

Quoniam ei eadem grauem struimus, neq; inuenimus:

380 Hi autem non laudabunt audientes mala opera,

Ne quid malum faciant, & nos expellant

Terrā nostrā: aliorum autem adeamus populum.)

Sed

ODYSSEAE

Antinoi cō Sed praeueniamus interficiētes in agro procul à ciuitate,
filiū de Te vel in uia: uitam autem ipsi & res habeamus,
lemacho ē Diuidentes secūdū decēs inter nos: domestica at rursus 385
medio tol= Illius matri dabimus habere, & quicūq; accepit uxorem.
lendo. Si autem uobis hoc uerbum non placet: sed uultis

Ipsūq; uiuere, & habere paterna omnia,
Ne ei res postea sufficienter animo dulces comedamus
Hic congregati: sed ex domo unusquisque 390
Petat uxorem dotibus inquirens, & postea
Ducat uxorem, qui plurima dabit, & fatatus ueniet.

Sic dixit: hi autem omnes quieti facti sunt silentio.

Amphino= His autem Amphinomus concionatus est, & dixit,
mus proci Nisi illustris filius Arethade Regis, 395

præ cateris Qui ex Dulichlo multifrumenti herbose
Penelope Dux fuit procis, maximè autem Penelope
gratulatur Placuit uerbis: mentibus enim utebatur bonis:

Qui ipsis prudens concionatus est, & dixit:
O amici, non ego interficere uolo 400

Telemachum: arduum autem genus regum est
Interficere: sed primū deorum interrogemus consilia.
Si quidem laudabunt Iouis magni iustitiæ,
Ipseq; interficiam, hosq; alios iubebo:
Si auertant Dei, quiescere suadeo. 405

Sic dixit Amphinomus: his autem placuit uerbum,
Statim postea surgentes iuerunt domum in vlyssis:
venientes autem sederunt in politis sedibus.

Hæc autem rursus aliud intellexit prudens Penelope,
Proci apparere immensam iniuriam habentibus: 410
Audiuit enim sui filij in domibus mortem:
Præco enim ei dixit Medon, qui sciebat consilia.

Perrexit

Perrexit autem ire domum cum famulis mulieribus:

Sed quando iam procos adiuit diuina mulierum,

415 Stetit apud limen domus ornatè factæ,

Contra maxillas tenens ornata uela:

Antinoë autē reprehendit, uerbumq; dixit ac nominauit:

Antinoë, iniuriā habens, male cogitans, & iam te dicunt

In populo Ithacæ inter coetaneos esse optimum

420 Consilio & uerbis: tu autem non talis es

In sane: aur autem tu Telemacho cædemq; mortemq;

Struis, neq; supplicatores aras, quibus Iupiter

Testis: neq; sanctitas, mala struere mutuo?

An non scās, quando huc pater tuus uenit fugiens

425 Populum timens? iam enim iratus erat ualde,

Quoniam latrones insequens Paphios

Affecisti dolore Thestros: hi aut nobis amici erant.

Hunc uolebant corrumpere, & destruere dilectum cor,

Et uitam consumere dulcem multam:

430 Sed Vlysses prohibuit & detinuit cupientes:

Huius nūc domū ignominiosè comedis, petis aut uxorem,

Filiūq; interficās, me autem ualde tristitia afficās:

Sed te cessare iubeo, & continere alios.

Hanc at rursus Eurymachus Polybi filius cōtra allocutus Versipellis

435 Filia Icarij, prudens Penelope,

(est: Antinoi ami
mus,

Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint,

Non est hic uir, neq; erit, neq; generabitur,

Qui Telemacho tuo filio manus inferet,

Viuo me & in terra uidente.

440 Sic enim dicam, & ipsum perfectum erit:

Statim autem eius sanguis niger fluet aram lanceam

Nostram, postquā & me urbium populator Vlysses

T

Sæpe

ODYSSEAE

Sepe genibus suis in sedere faciens, carnem affatam
 In manibus posuit, tenebatq; uinum rubrum:
 Ideo mihi Telemachus omnium multo amiaſſimus est 445
 Virorum: neq; ipsum mortem timere iuſſi
 A prociſ: à Deo autem non eſt fugere.

Sic dixit hortans: huic autem ordinabat ipſe mortem.
 Hæc autem aſcendens in ſuperiora ſplendida,
 Flebat poſtea Vlyſſem dilectum maritū, donec ei ſomnū 450
 Dulcem in palpebris poſuit caſſia Minerua:
 Veſpertinus autem Vlyſi & filio diuinus ſubulcus
 Venit: hi autem coenam in ſtabulo parabant,
 Suam ſacrificantes anniculum: at Minerua
 Propè ſtans, Laërtiadem Vlyſſem 455
 Virga peccutiente iterum fecit ſenem:
 Turpia at ueſtimēta induit arcū corpus, ne ipſum ſubula
 Cognosceret indutū uidens, & prudenti Penelopæ (aus
 Eat nundans, neq; mentibus obſeruet.

Hunc & Telemachus prior uerbum allocutus eſt: 460
 Veniſti diuine Eumæe, quæ iam gloria eſt per ciuitatem?
 Nunquid iam proci ſuperbi intrā uenerunt
 Ex inſidijs: an adhuc me ruruſus obſeruant domū euntem?

Hunc autem reſpondens, allocutus eſt Eumæus ſubulcus: 465
 Non curæ eſt mihi hæc inquirere & interrogare:
 Ciuitatem adeuntem atiffimè me animuſ iuſſit
 Nunciuſ dicentem ruruſus huc redire:

Obuiauit autem mihi à ſocijs nunciuſ uelox
 Eumæuſ nū Præco, qui iam primuſ uerbuſ tuæ matri dixit:
 ciat prociſ Aliud autem tibi hoc ſcō, hoc enim uidi oculiſ 470
 rediſſe. Iam ſuper ciuitate ubi quadratuſ tumultuſ eſt
 Sedi ienſ, quando nauem uelocem uidi deuenientem

In

In portum nostrum: multi autem erant uiri in ipsa:

Grauebatur autem scutis & lanceis utrinque acutis,

475 Et ipsos putauit hos esse, neque aliquid scio.

Sic dixit: risit autem sacra uis Te emachi,

In patrem oculis aspiciens: fugit autem subulcum.

Hi autem postquam igitur cessarunt labore, paraueruntque conuiuium,

Conuiuiati sunt, neque aius indiguit conuiuii aequali:

480 At postquam potus & aui desiderium eiecerunt,

Iam tunc dormierunt, & somni donum acceperunt.

ARGVMENTVM P. HOMERI
COMPOSITIONIS.

IN diuitatem cum uenisset Telemachus, enarrat matri Pe-
nelope peregrinationis capita: postea Ulysses ductus ab
Eumæo in Ithacam ex agris, ad conuiuium procorum ingre-
ditur. Poeta autem refert quomodo canis agnoscat dominum:
& Eumæus in agros reuertitur: Ulysses autem inter ipsos
manet.

T ij

ODYSSEAE

ODYSSEAE .P. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Rho, perauisisti caprarieq; proceq; canis quem recognouit.

VANDO iam matutina apparuit roma
sea Aurora,
Iam tunc postea sub pedibus ligauit pul-
chra caldamenta

Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini:

Accepit autem fortem lanceam, quae eius manibus congrueret
Ad ciuitatem iturus, suum allocutus est subulam:

Euax, certe quidem ego uado in ciuitatem, ut me mater
Videat, non enim ipsam ante asbare puto

Telemachus profecturus

hospitem re-
linquit.

Fletuq; odioso, luctuq; lachrymoso,
Quam ipsum me inspiciat: sed tibi sic iubeo:
Hunc hospitem infelicem duc in ciuitatem, ut illic
Conuiuium mendicet: dabit autem ei quicunq; uoluerit
Panem & poculum: me autem non aliquo modo licet omnes
Homines tolerare, habentem dolores animo:
Hic hospes autem si ualde irascetur, grauius ipsi
Erit, arte mihi amica uera loqui.

Hunc autem allocutus est prudens Vlysses:

Vlysses Telemacho,

O amice, neq; tibi ipse detineri promptus sum,
Pauperi melius est in ciuitate, quam in agris
Conuiuium mendicare: dabit autem mihi quicunq; uoluerit.
Non enim in stabulis manere amplius aptus sum:
Ac iubente significatore omnia persuaderi.
Sed uade: me autem duat uir hic quem tu iubes.

Statim

Statim postquàm frumentum messis calorq; factus est.

Grauitern. hec uestimēta habeo, mala ne me interficiat

25 Ros matutina: procul atuem ciuitatem dicitis esse.

Sic dixit: Telemachus autem per stabulum iuit

Velociter pedibus proædens: mala aut procis cogitabat:

Sed postquàm peruenit domos bene habitatas,

Lancæam quidem posuit portans ad columnam longam:

30 Ipse autem intrò iuit, & transiuit lapideum limen.

Hunc autem multò prima uidit nutrix Euryclea

Pelles sternens sedibus in uarijs:

Lachrymans autem postcà rectà iuit: circum autem aliæ

Ancillæ Vlyssis patientis congregatæ sunt,

35 Et osculatæ sunt amplectentes caputq; & humeros:

Perrexit autem ire in thalamum prudens Penelope,

Dianæ similis & aureæ Veneri:

Circum autem dilectum iecit brachia lachrymans:

Osculata est autem ipsum caput, & ambo lumina pulchra,

40 Et lugens uerba uelocia allocuta est:

Venisti Telemache dulce lumen, non te ego

Videre putabam, postquàm iuisti naue Pylum.

Sed agè mihi narra, quomodo obuiasti aspectui

Clàm mei longè dilecti ad patris auditionem.

45 Hanc at rursus Telemachus prudēs cōtrà allocutus est:

Mater mea, ne mihi luctum excita, neq; mihi cor

In pectoribus commoue fugienti grauem mortem:

Sed lota pura corpori uestimenta capiens,

In superiora ascendens cum seruis mulieribus,

50 Voue omnibus Dijs perfectas hecatombas

Sacrificare, si tibi Iupiter retributoria opera perficiet:

At ego ad concionem ibo, ut uocem

T iij Hospitem

Telemachus
rediēs exci
pitur à suis.

ODYSSEAE

Hospitem, qui me illic simul secutus est uenientem;
Hunc quidem ego præmisi cum diuinis socijs:
Piræum autem ipsum iussi ad domum ducentem
Accuratè diligere & honorare donec uenissem.

Sic locutus est: huic autem impennatum fuit uerbum;
Hæc autem lota pura corpori uestimenta capiens,
Vouit omnibus Dijs perfectas hecatombas
Sacrificare, sicubi Iupiter retributoria opera perficiet.

Telemachus autem postea ex domo iuit
Lancæa habens, simul hūc canes pedibus ueloces sequeban
Diuinam huic gratiam defudit Minerva: (tur,
Hunc autem omnes populi aduenientem admirabantur.
Circum autem ipsum proci superbi congregati sunt,
Bona dicētes: mala autē mentibus profunda cogitabant.
At hic horum quidem postea effugit multā multitudinens
Sed ubi Mentor sedebat, & Antiphus, & Alitherses,
Qui ei à prināpio paterni erant amia,
Illic sedit iens: hi autem interrogabant singula:
Hos autem Piræus lancæaimclytus iuxta uenit,
Hospitem ducens ad condonē per ciuitatē, neq; adhuc diu
Telemachus hospite longè uersus est, sed astitit.
Hunc & Piræus prior uerbum allocutus est:

Piræus Te-
lemacho. Telemache, statim concita meam ad domum mulieres, 75
Vt tibi dona mittam quæ tibi Menelaus dedit:
Hūc autē rursus Telemachus prudens contrā allocutus est:
Piræe (non enim scimus quomodo erunt hæc opera)
Si me proci superbi in domibus
Clām interficientes, paterna omnia diuident,
Ipsum habentem te uolo frui, quā aliquem horum: 80
Si ego his cædem & mortem cogitabo,

Iam

Iam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.

Sic dicens hospitem miserum duxit in domum.

85 At postquam iuerunt domos bene habitatas,

Vestes quidem deposuerunt in lectiisq; sedibusq;

In balnea euntes bene polita lauti sunt:

Hos at postquam igitur famule lauarunt & unxerunt oleo:

Circum autem uestes pretiosas iecerunt & interulas;

90 Ex autem balneo euntes in sedibus sederunt:

Lauacra autem serua gutturnio infudit portans

Pulchro, aureo, super argenteo lebetes

Lauare: iuxta autem politam parauit mensam:

Panem autem uerecunda gubernatrix apposuit portans:

95 Cibos multos imponens gratiosa astantibus:

Mater autem contra sedit ad residentiam domus

In sede declinata, tenues lanas uertens:

Hi autem in abos promptos, adiacentes, manus iecerunt:

At postquam potus & abi desyderium eiecerunt,

100 His autem uerbis incipit prudens Penelope:

Telemache, arte ego superiora in ascendens

Dormiam in lecto, qui mihi suspiriosus factus est,

Penelope

Semper lachrymis meis irrigatus, ex quo Vlysses

Telemacho

luit cum Atridis ad Ilium: neq; mihi tolerasti

105 Ante uenire procos superbos in hanc domum,

Reditum tui patris aperte dicere siabi audiuisi.

Hanc aut rursus Telemachus prudens contra allocutus e:

Telemach

Tibi enim ego mater ueritatem narrabo:

matri de sua

Iuimus inq; Pylum, & Nestorem pastorem populorum;

nauigatione

110 Suscipiens autem me ille in altis donibus,

Accurate dilexit, tanquam pater suum filium

Venientem temporalem nuper aliunde: sic me ille

T iij

Stalios

Studioſè curauit cum filijs glorioſis.
 At Vlyſſem miſerum nunquam dixit
 Vium, neq; mortuum circa terreſtrium aliq̃e audiuiſſe. 115
 Sed me in Atridem lanæainclytum Menelaum
 Equis præmiſit, & curribus conglutinatis:
 Illic uidi Arguam Helenam, cuius gratiâ multa
 Argui, Troianiq; Deorum uoluntate, laborauerunt:
 Interrogauit autẽ ſtatim poſtea uoce bonus Menelaus, 120
 Quo indigens iuerim Lacedæmona diuinam:
 At ego huic omnem ueritatem dixi:
 Et tunc iam me, uerbis reſpondens, allocutus eſt:
 O amici, certe ualde iam fortis uiri in lecto
 Voluerunt dormire impotentes ipſi exiſtentes. 125
 Sicut quando in arboreto ærui fortis leonis
 Hinnulos dormire faciẽs nupernatos lacte nutritos,
 Colles inquiri & ualles herboſas
 Paſcens: hic autem poſtea ſuum ingreſſus eſt cūbile,
 Ambobus autem his turpem mortem præbuit: 130
 Sic Vlyſſes illis turpem mortem afferet.
 Vtinam enim ô Iupiter pater, & Minerua & Apollo,
 Talis exiſtens, qualis olim bene edificata in Leſbo,
 Ex prouocatione cum Philomelide luctatus eſt ſurgẽs,
 Deiecit autem fortiter, gauiſi ſunt autẽ omnes Achiui: 135
 Talis exiſtens cum procis uerſaretur Vlyſſes,
 Omnes cito morientesq; fierent amararumq; nuptiarum:
 Hæc autem quæ me interrogas & precaris, non ego
 Alia præter uerum dicam declinando, neque decipiam:
 Sed quæ quidem mihi dixit ſenex marinus uerax, 140
 Horum nullum tibi ego occultabo uerbũ, neq; abſcondam:
 Dixit ipſum hic in inſula uidiffẽ fortes dolores habentem
 Nymphæ

Nymphæ in domibus Calypsus, quæ ipsum necessitate
Tenet: hic autem nō poterat suā in patriā terrā uenire.

145 Non enim adsunt naues remigabiles & socij,
Qui & ipsum nutterent in lata dorsa maris.
Sic dixit Atrides lanæa in clytus Menelaus.
Hæc perficiens disceſsi: dederunt autem mihi uentum
Immortales, qui me uelociter dilectā in patriā miserunt.

150 Sic dixit: huic autem animum in pectoribus mouit:

His autem & locutus est Theoclymenus diuinus:

O mulier uenerabilis Laërtiadæ Vlyſſis,

Certe hic non apertè scit: mei autem attende uerbum.

Verè enim tibi uaticinabor, neq; occultabo:

155 Sciat nūc Iupiter primū deorum, hospitalisq; mensa,

Domusq; Vlyſſis strenui quam ad ueni,

Quòd arte Vlyſſes iam in patriā terra

Sedens uel serpens hæc auditurus mala opera

Est: at prociſ malum omnibus faciē,

160 Qualem ego autem bene tabulata in nauī

Sedens obseruauī, & Telemacho clamaui.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Vtinam hoc hospes uerbum perfectum eſet:

Ideo cito cognosceres amicitiamq; multaq; dona

165 Ex me, ut aliquis te obuians beatificaret.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur:

Proci autem ante Vlyſſis domum

Disceis delectabantur, & iaculis mittentes

In factō pauimento, ubi antea iniuriā habebant.

170 Aliud quando iam cœnandi tēpus erat, & uenerūt oues

Vndiq; ex agris: hi autem duxerunt qui antea,

Et tunc iam ipsis dixit Medon: hic enim maximè

Placebat

Theoclyme
nus uaticinatur
Penelope de
Vlyſſe,

Penelope.

Medon ad
procos.

ODYSSEAE

Placbat præconum, & ipsis affuit conuiuium:
 Iuuenes, postq̃ iā omnes delectati estis mēte certaminibus,
 Ite ad domos, ut paremus conuiuium. 175

Non quidem enim quid peius in tempore cœnam capere.

Sic dixit: hi autē surgentes iuerunt domum unusquisq̃:
 At postquā iuerunt domos benehabitas,
 Vestes quidem deposuerunt in sedibus thronisq̃: 180

Hi autē sacrificauerunt oues magnas, & pingues capras:

Sacrificauerunt autem sues pingues, & bouem indomitā,

Conuiuium parantes: hi autem ex agro ad ciuitatem

Ordinabantur Vlyssesq̃: ire & diuinus subulaus:

His autem uerbis inceptit subulaus princeps uirorum:

Hospes, quoniam autē postea ad ciuitatē ire prōptus es 185

Hodie sicut iussit dominus meus, certe te ego

Hic uellem stabulorum custodem fieri:

Vlysses & Sed uereandor & timeo, ne mihi retrō

Eumæus ad Contendat: diffiales autem dominorum sunt minæ.

urbem ma= Sed agē nunc eamus. iam enim transiuit maximē 190

turant iter. Dies: at ato ad uespera frigidus erit.

Hūc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:

Cognosco, mente teneo, hæc iam intelligenti iubes,

Sed eamus: tu autem postea continuē duc:

Da autem mihi sicubi baculum ināsum est 195

Innit: quoniam diātis ualde offensiuam esse uiam.

Dixit, & circum humeros deturpem posuit peram

Spisē fractam, in autem tortus erat funis:

Eumæus autem ei baculum gratum dedit.

Vlysses in= Hi iuerunt: stabulum autem canes & pastores uiri 200

greditur mē Custodiebant, à tergo manentes: hic autē in ciuitatem duxit

dias urbē. Pauperi, tristi similem & seni

(Regem,
 Innitentem,

Innitēte, hæc aut tristia arcū corpus uestimēta idutus erat.

Sed quando iam euntes uiam in asperam

205 Ciuitatem prope erant, & in fontem peruenerant

Factam pulchrè fluentem, unde aquam capiunt duces,

Quam fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor:

Circum autem alnorum aquæ nutritidarum erat nemus

Vndiq; aruolare: frigida autem defluebat aqua

210 Ex alto ex petra: ara autem desuper facta erat

Nympharum, ubi omnes sacrificabant uiatores.

Illic ipsos inuenit filius Dolij Melanthius

Capras ducens, quæ omnibus antecellebant gregibus

Cœnam procis: duo autem simul sequebantur pastores:

215 Hos aut uidens, accusauit, uerbumq; dixit, denominauiq; Melanthij

Terribiliter & indecēter, mouit autem aīum Vlyssis: iurgia in

Nunc quidem iam ualde omnino malus malum ducit, Vlyssēm.

Sicut similem ducit Deus: sic hunc similem.

Quò iam hunc deuoratore m ducis magnæ subulce,

220 Pauperem, tristem, conuiuiorum destructorem,

Qui multis liminibus astans franget humeros,

Petens frustra, non enses neq; lebetes?

Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri,

Gregis speculatoreq; esse, nutrimentūq; hœdis portare,

225 Et serum bibens magnum guttur faceret.

Sed quoniam igitur iam opera mala didicit, non uolet

Opus adire, sed timens in populo

Vult petens pascere suum uentrem insatiabilem.

Sed edico hoc, & perfectum erit,

230 Si iuerit ad domos Vlyssis diuini,

Multa ei circum caput scabella uirorum ex manibus

Lateræ excruciabunt domo in percussis.

Sic

ODYSSEAE

Sic dixit, & adiens calæ irruit insipientijs
 Melanthius Coxa: neq; ipsum extra uiam uerberauit,
 Vlysses al Sed esse secare: hic autem cogitauit Vlysses 235
 & ferit. An irruens baculo animum auferat,
 An ad terram deiiciat caput circa pauimentum extollens.
 Sed ī ipsū ausus ē, mētibus at retētus est: hūc at subulcus
 Increpuit cōtra uidēs: ualde at precatus ē manus attollēs:
 Nymphæ fontium, filie Iouis, si unquam Vlysses 240
 Vobis crura combuſsit cooperiens pingui nidore
 Agnorum & hoedorum, hoc mihi persiciat desiderium,
 Vtinam ueniat ille uir: duat autem ipsum fortuna:
 Hoc tibi Letitias dissiparet omnes
 Quas iniurias fās, errans semper 245
 Per ciuitatem: at pecora mali corrumpunt pastores.
 Hūc aut rursus allocutus est Melanthius custos aprarū:
 O amici, quale dixit anis astutias sciens:
 Hunc aliquando ego in nauī benetabulata nigra
 Agam longē Ithacæ, ut mihi uictum multum inueniat. 250
 Vtinā enim Telemachū interficiat argentei arcus Apollo
 Hodie in domibus, uel à proas interficiatur,
 Sicut Vlyssi longē perditus est redibilis dies.
 Sic dicens, hos quidem liquit illic tacitē euntes:
 At hic iuit: ualde aut celeriter domos peruenit Regis: 255
 Statim autem introiuit: cum autem prociſ sedit
 Contrarius Eurymacho: hunc enim amabat maximē:
 Hunc apud quidē carnū partē posuerunt qui laborabāt:
 Panem autem ueneranda gubernatrix apposuit ferens
 Ad comedendū: propē aut Vlysses & diuinus subulcus 260
 Steterunt uenientes: arcum autem ipsos uenit sonitus
 Citharæ concuſa: in ipsis cœpit canere

Pheuius

Phemius: at hic manu capiens allocutus est Subulcum:

Phemius
musicius.

Eumæe, arce ualde iam hæ domus bone Vlyſſis:

265 Facile autem per cognite, & in multis uideri,
Ex alijs aliæ sunt: ornata est autem ei aula
Muro & drauitibus: ianue autem bene munitæ sunt
Bifores, non aliquis ipsam uir expugnaret:

Cognosco autem quod multi in ipsa conuiuia faciunt

270 Viri, quoniam nidor quidem ascendit: in autem athara
Sonat qua conuiuio Dei fecerunt amicam.

Huic autem respondens, allocutus est Eumæus subulcus:

Facile cognoscs, quoniam neq; alijs es im prudens.

Sed agè iam consulemus quomodo erunt hæc opera:

275 Vel tu primus ingredere domos bene habitatas,

Accede autem procos: ego autem remanebo hic.

Si uis, remane, ego autem uadam antè:

Ne autem tu tarda, ne quis te extrà intelligens

Vel percutiat, uel impellat: hæc te consultare iubeo.

280 Huic autem respondit postea prudens diuinus Vlyſſes:

São, cognosco, hæc iam intelligenti iubes:

Sed uade antè, ego autem remanebo hic.

Non enim aliquid plagarum inscius, neq; percuſſionum

Audens mihi animus, quoniã mala multa passus sum

285 Vndis & in bello, cum etiam hoc his fiat:

ventrè autem non aliquomodo est abscondere proptum, Vëter mul

Pernitosum, qui multa mala hominibus dat, torum causa

Cuius gratiã & naues bonæ sedis armantur

Pontum in indomitum, mala inimijs portantes.

290 Sic hi quidem talia inter se dicebant:

Canis autem caputq; & aures iacens eleuauit

Argus Vlyſſis miseri, quem iam quondam ipse

Vlyſſes ab
Argo cane
cognoscitur

Nutrit

Nutritiuit, neq; fructus est: antè autem in Ilium sacrum
Iuit: hunc autem ante duxerunt iuuenès uiri
Capras syluestres, & ceruos, & lepores.
Iam tunc iacebat abiectus abeunte Vlyffe
In multo stercore, quod eius antè ianuas

Mulorumq; boum; satis fusum erat, donec ducerent
Serui Vlyssis nemus magnum stercoreantes:

Illic canis iacebat Argus plenus musarum:

Iam statim agnouit Vlysssem propè euntem:

Caudâ quidem hic adulatus est, & aures deiecit ambas;

Propè autem non amplius postea potuit suū dominum

Venire: at longè ipsum uidens absterfit lachrymam

Facile latens Eumæi: statim autem interrogauit uerbo:

Eumæe, artè ualde miraculum, canis hic iacet in fimo,

Pulcher quidem corpore est: at hoc non manifestè scō,

Si iam & uelox fuit currere in spece hac,

An frustra, qualesq; mensales canes uiroꝝ

Sunt; letitiæ autem gratiâ nutriunt Reges.

Hunc autem respondens, allocutus est Eumæus subalauis:

Et ualde uiri canis hic longè mortui,

Si talis esset & corpore atq; operibus,

Qualem ipsum ad Troiam iens reliquit Vlysses,

Statim admirareris uidens uelocitatem & fortitudinem.

Non quidē. n. aliquid fugebat profūde in profūditatibus

Fera quācumq; uidebat: & uestigia enī scēbat.

Nunc autem tenetur malo: dominus autē eius alibi patriæ

Perijt: hunc autem mulieres negligentes non curant.

„SERVI autem quando non imperant domini,

„Non amplius postea uolunt deantia operari.

„DIMIDIUM enim uirtutis aufert latè sonans Iupiter

Viri

- 325 Viri, quando ipsum seruilis dies occupat.
 Sic diens ingressus est domos benehabitas:
 Iuit autem recta domum ad procos superbos:
 Argum autem rursus parca accepit nigrae mortis
 Statim uidentem Vlysssem uigesimo in anno.
 Hunc aut multo primus uidit Telemachus diuinus
 Euntem in domum subulam: aleriter autem postea
 330 Annuit ad se uocans: hic autem aspiciens accepit sedem
 Iacentem: tunc autem coquus sedit carnes multas
 Inadens proas in domo conuiuantibus:
 Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
 Contrariam: hic autem ipse sedit: huc autem praeco
 335 Partem capiens posuit ex anistroque panem eleuans.
 Propere autem post ipsum iuit domos Vlysses,
 Pauperi tristi similis et seni
 Innixus: hic autem tristitia arcum corpus uestimenta indutus
 Sedit autem in fraxinea uia intra ianuas (erat:
 340 Inclinator limini cyparisseo, quod faber
 Poliuerat scienter, et in perpendicularum direxerat:
 Telemachus autem ad se uocans allocutus est subulam,
 Panem delictum capiens perpulchro ex anistro,
 Et carnes, ut ei manus sunt apertas arcum iadenti:
 345 Da huic hospiti, haec ferens, ipsumque iube
 Petere uictum ualde omnes adeuntem procos:
 350 PUDOR autem non est bonus indigenti uiro adesse. Pudor men
 Sic dixit: iuit aut subulus postquam uerbum audiuit: dico inutilis
 Propere autem stans uerba uelociter allocutus est:
 Telemachus tibi hospes dat haec, et te iubet
 Petere uictum ualde omnes adeuntem procos:
 Pudorem autem non bonum dicit esse uiro mendico.
 Hunc

ODYSSEAE

Hunc autem respondens, allocutus est prudens Vlyßes:
Iupiter Rex, Telemachum mihi in uiris beatum esse,
Et ei omnia fiant quaecumq; mentibus suis cogitat.

355

Dixit, & ambabus suscepit, & deposuit
Illic pedes ante indecenti in pera:

Comedit autem sic quando cantor in domibus anebat.

Quando hic cœnauit, ille cœsavit dininus cantor:

Proâ autem tumultuabantur in domibus: at Minerva

360

Propè astant Laertiadem Vlyßem

Commouit, ut panes à proâs congreget,

Cognoscatq; qui sunt iusti quiq; iniusti.

Sed neq; sic aliquem futurus erat fugere malum:

Perrexit autem ire, petens idonea uirum singulum,

365

Vlyßes mē Vndiq; manum porrigens, tanquā pauper diu esset:

Hi autem miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum.

Mutuo autem interrogabant quis esset, & unde uenisset:

His autem & dixit Melanthius custos aprarum:

Audite me proâ inclytæ Reginae

370

Hunc aræ, ærtè enim antea ipsum uidit:

Certè quidem hunc huc subulcus duxit:

Ipsam autem non apertè scio unde genus diat esse.

Sic dixit: Antinous autem uerbis arguebat subulam:

Antinous O ualde cognite Subulæ, cur aut tu hunc ad auitatem

succēset Eu Duxisti? an non satis nobis errantes sunt & alij

meo propa Pauperes tristes conuiuiorum destructores?

ter mēdicū. An uituperas, quod uictum edunt Regis

Hic congregati: tu autem & hunc uocasti?

Hunc autē respondens, allocutus est Eumæus subulas:

380

Antinoë, non quidem bona, & bonus existens, dias.

Quis enim iam hospitem uocat aliunde ipse adueniens

Alium,

Alium, nisi horum qui opifices sunt

Vatem, uel mendicum malorum, uel fabrum Ignorum,

415 Vel & magnum cantorem, qui delectet cœnens.

Hi enim inclyti hominum in infinita terra:

Pauperum autem non aliquis uocaret uexantē seipsum.

Sed semper difficilis super omnes unus procos

Seruis Vlyssis: præcipuè autem rursus mihi: at ego

420 Non auro, donec mihi prudens Penelope

Viuit in domibus, & Telemachus diuinus.

Huic autem Telemachus prudens contrà locutus est:

Tæ, ne mihi hoc responde multum uerbis:

Antinous autem consuevit malè contendere semper

425 Verbis prauis: quia turbat & alios.

Dixit, & Antinoum uerba uelocia allocutus est:

Antinoë, ærtè me bene pater ut aras filium,

Qui hospitem iussisti à domo, exire

Verbo necessario: non hoc Deus perficiet.

430 Da ei capiens, non inuideo, iubeo enim ego:

Neq; quid matrem meam uenerare hoc, neq; aliquē aliū

Seruorum, qui in domibus Vlyssis diuini:

Sed non tibi talis in pectoribus cogitatio:

Ipse enim comedere multò uis, quàm dare alij.

435 Huic autem rursus Antinous respondit, locutus estq;:

Telemache alti loque, fortunidine irretētibilis, quale dixisti:

Si ei tantum omnes dedissent proci,

Et ipsum tres menses longè à domo detineret.

Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensæ

440 Iacens, quo tenebat magnos pedes conuiuans:

Ei autem alij omnes dederunt: impleuerunt autem per.ā

Pane & carnibus: atò iam & futurus erat Vlysses,

V

Rursus

Telemachus
insolenti
Antinoo.

ODYSSEAE

Rursus in uiam iens mendicus gustare Achiuos,
 Stetit aut apud Antinoon, & ipsum uerbum alloctus est:
 Vlysses me Da amice, non mihi uideris pessimus Achiuorum 445
 dicus An- Esse, sed optimus: quoniam Regi similis es:
 tinoo. Ideo oportet dare, & melius quam alij
 Panis: ego autem te laudabo in magna terra.
 Etenim ego aliquando domum in hominibus habitauī
 Beatus diuitem, & saepe dedi erratori 450
 Tali qualis esset, & qui aliauius indigens ueniret:
 Erant autem serui ualde multi, aliaq; multa,
 Quibusq; bene uiuunt, & diuites uocantur:
 Sed Iupiter destruxit Saturnius, uoluit enim sic,
 Qui me cum latronibus multum errantibus misit: 455
 Aegyptum autem ire longam uiam, ut perirem:
 Statui autem in Aegypto flumina naues arcumueritiles,
 Tunc quidem ego iussi amabiles socios
 Illic apud naues manere, & naues trahere:
 Speculatores autem ad speaulas iussi ire: 460
 Hi aut incōtinentie cēdentes sequētes fortitudinē ipsorū,
 Statim ualde Aegyptiorum uirorum perpulchros agros
 Populati sunt: ex aut mulieres duxerūt & infantes filios
 Ipsosq; interfecerunt: atō autem in ciuitatem inuit clamor:
 Hi autem clamorem audientes, simul Aurora apparēte 465
 Venerūt: impletus est at oīs campus pedestriū et equorū
 Aerisq; splendore: in autem Iupiter gaudens fulmine
 Fugam meis socijs malā icāt, neq; aliquis tolerauit
 Stare contrā, arcum mala undiq; stabant:
 Tunc nostrū multos quidem interfecerūt acuto ere: 470
 Hos autem introduxerunt uiuos ipsis operari necessitate:
 At me in Cyprum hospitii dederunt obuianti
 Dmetori

Dmetori Iasidae, qui Cypro fortiter imperabat.

Hinc iam nunc huc hoc uenionocamenta patiens.

475 Huic autem rursus Antinous respondit, uoāserauitq̃:

Quæ fortuna hoc noacamentum adduxit cōiuij tristitiam? Antinous

Stā autem sic in medio, mea procul à mensa,

mendico,

Ne atō amaram Aegyptum, & Cyprum uideas,

Quòd quidem audens & impudens es mendicius:

480 Deinæps omnibus astas: hi autem dant

Vanè, quoniam nulla prohibitio, neq; misericordia

Alicnis donare, quoniam adsunt multa singulo.

Hunc autem recedens allocutus est prudens Vlysses:

O amia, non tibi in spēde & mentes erant:

485 Non tu enim ex domo tua instanti neq; salem dares,

Qui nunc alienis asidens, non aliquid mihi toleras.

Panis præcipiens dare: hæc autem multa adsunt.

Sic dixit: Antinous autem iratus est animo magis,

Et ipsum toruè uidens uerba uelocia allocutus est:

490 Nunc iam te non amplius bene ex domo puto

Retrò ædere, quando iam & opprobria dicis.

Sic dixit, & scabellū capiens percaussit dextrū humerū

Vltimum in dorsum: hic autem stetit tanquam petra

Firmiter, neq; ipsum commouit telum Antinói:

495 Sed trātē mouit caput, mala profundè cogitans:

Rursum autem in uiam iens desedit: peram autem

Deposuit plenam: post autem procis dixit:

Audite me proci perinclytæ Regnæ,

Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet:

500 Non quidem neq; dolor est in mentibus, neq; luctus,

Quando uir pro suis pugnans possessionibus

Perauitur, uel de bobus, uel bene nutritis ouibus:

Vlysses quæ
ritur pro-
cis iniuriā.

V ij

At

LIBROS

DEL DR.

MARCO

Ayuntamiento de Madrid

ODYSSEAE

Et me Antinous percussit uentris gratiâ mali
Pernitiosus, qui multa mala hominibus dat.

Sed siabi pauperum Dei, & Erinnyes sunt,
Antinoum ante nuptias finis mortis inueniat.

505

Hunc autem Antinous allocutus est diuinus filius:
Comede tacitus hospes sedens, uel abi aliò,
Ne te iuuenes per domos trahant, sicut diâs,
vel pede, uel & manu, lacrent autem omnia.

510

Sic dixit: hi autem omnes immensè suænsuerunt:

Sic autem aliquis dixit iuuenum elatorum:

Antinoë, non quidē bene percausisti infelicem erratorem

Pernitiosus: si iam alicubi aliquis in coelestibus Deus est,

Et Dei hospitibus similes peregrinis,

515

Omnimodi existentes superueniunt ciuitates,

Hominum iniuriam, & beneuolentiam inspicientes.

Sic dixerunt proci: hic autem non curauit uerba:

Telemachus autem in corde quidē magnū luctū augebat

Peraus, neq; lachrymam humum icat ex palpebris:

520

Sed tactus mouit caput, mala profundè cogitans.

Hunc autem postquā igitur audiuit prudens Penelope
Peraussum in domo, post igitur seruis dixit:

Vtinam sic ipsumq; percutiat inclutus aræ Apollo.

Hæc at rursus Eurymone gubernatrix uerbū allocuta est:

525

Si enim in preceationibus filia nostris fieret,

Non aliquis horum bonæ sedis Auroram iret.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Nutrix, inimici quidem omnes, quoniā mala excogitant:

Antinous autem maximè nigre mortis similis est:

530

Hospes quidem infelix mendicat in domo

Viros petens: gestas enim cogit.

Tunc

Tunc alij quidem omnes impleueruntq; dederuntq;

Hic autem scabello ultimum perassit dextrum latus.

- 535 Hæc quidem sic dixit in seruis mulieribus,
Sedens in thalamo: hic autem coenauit diuinus Vlysses:
Hæc ad se uocans allocuta est diuinum subulcum:

Vade diuine Eumæe, iens hospitem iube

Venire, ut ipsum salutem, & interrogem,

- 540 Sicubi Vlysses miserum uel audiuit,
Vel uidit oculis: multum erranti enim similis est.

Hanc autem respondens allocutus est Eumæus subulcus:

Vtinam enim tibi Regna tacerent Achii,

Qualia hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor.

- 545 Tres enim iam ipsum noctes habui, tres aut dies detinui

In stabulo: primum enim uenit mihi naue aufugens:

Sed nondum calamitatem explicuit suam dicens.

Sicut autem quando cantorem uir aspicit, qui à Deis

Canit, doctus uerba suauia hominibus:

- 550 Huius insatiabiliter prompti sunt audire quando canit:

Sic me ille mulsit asidens in domibus:

Dicit autem Vlyssis amicus paternus esse,

In Creta habitans, ubi Minois genus est.

Hinc iam nunc huc uenit nocumenta patiens

- 555 Pronolatus: promisit autem Vlysses audiuisse

Propè Theſprotorum uirorum in pingui populo

Vium: multos autem ducit thesauros suam domum.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Vade huc uoca, ut coram ipse dicat:

- 560 Hi autem uel in ianuis sedentes delectentur,

Vel illic in domibus ipsis animus letus.

Ipsorum quidem possessiones in corruptæ iacent in domo

V iij

Panis

Panis & uinum dulce, hæc quidem domestica comedunt:

Hi autem in nostrum uersantes dies omnes

Boues sacrificantes, & oves, & pingues capras, 563

Conuiuantur, bibuntq; nigrum uinum

Incaſsum: hæc aut multa deorsum adit: non enim est uir

Qualis Vlyſſes fuit: noaumentum à domo expellere:

Si autem Vlyſſes uenerit, & applicuerit in patriam terram,

Statim cum suo filio uiolentas puniet uiro- 570

Sic dixit: Telemachus aut ualde sternutauit: arcum aut

Terribiliter reſonuit: risit autem Penelope. (domus

Statim autem Eumæum uerba uelocia alloata est:

Vade, mihi hospitem coram huc uoca:

Non uides, quod mihi filius sternutauit omnibus uerbis: 575

Ideo & non imperfecta mors proas fiet

Omnibus ualde, neq; quisquam mortem & fatum uitabit:

Aliud autem tibi dico: tu autem in mentibus pone tuis:

Si ipsum cognoscam uera omnia dicentem,

Induam ipsum chlenamq; chitonamq; uestimenta pulchra. 580

Sic dixit: iuit autem subulcus postquam uerbum audiuit:

Propè autem stans uerba uelocia allocutus est:

Hospes pater, uocat te prudens Penelope

Mater Telemachi, inquirere aliquid ipsam animus

Circa maritum iubet, quanuis dolores passa: 585

Si autem te cognoscet uera omnia dicentem,

Induet te chlenamq; chitonamq; quorum tu maxime

Indiges: panem autem & petens in populo

Ventrem pascis: dabit autem tibi quicumq; uoluerit.

Hæc at rursus alloatus est multa passus diuinus Vlyſſes: 590

Eumæe, statim ego uera omnia dicam

Filiæ Iarisi, perprudenti Penelopæ:

Scio enim bene de illo: simul autem suscepimus aruam.

Sed procorum difficilium timeo multitudinem,

595 Quorum superbiq; uisq; sydereum cœlum iuit.

Etenim nunc quando me hic uir in domum euntem

Non aliquid malum facientē percuteus doloribus dedit:

Neq; aliquid Telemachus hoc in adiuuu, neq; aliq; ali-

Ideo nunc Penelopem in domibus iube (ui:

600 Manere festinantem, licet in Solem occidentem:

Et tunc me interroget marito de redituū diem

Citissimē sedens apud ignem; uestimenta enim

Mala habeo, sis & ipse, quoniam te prius orauit.

Sic dixit: iuit autem subulcus postquā uerbū audiuit:

605 Hunc aut sup pauimento euntem allocuta est Penelope:

Non tu duas Eumæe, quid hoc intellexit error?

An aliquem timens indecentem? an & aliter?

Verecundatur in domo? malè uerecundus peregrinus.

Hanc aut respondens, allocutus est Eumæus subulcus:

610 Loquitur secundum decens, quæ putaret alius

Superbiam fugere uirorum fortium:

Sed te manere iussit in Solem occidentem:

Et autem tibi sic ipsi multo melius ô Regina,

Solam ad hospitem loqui, uerbum & audire.

615 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Non insipiens hospes, putat sicut est:

Non enim aliqui sic mortalium hominum

Viri contumeliantes iniusta cogitant.

Hæc quidem sic dixit: hic aut iuit diuinus subulcus

620 Procorum in cœtum, postquā dixit omnia:

Statim autem Telemachum uerba uelocia allocutus est,

Propè tenens caput, ut non audirent alij:

O dilecte, ego quidem ibo ad sues, & illa custodiens

V iij

Tua

ODYSSEAE

Tuam & meam uitam: tibi autem hic omnia curæ sunt:
 Ipsum quidem te primum salua, & considera animo, 625
 Ne quid patiaris: multi autem mala sciunt Achiuorum,
 Quos Iupiter perdat antè nobis nocumentum fieri.

Hæc at rursus Telemachus prudēs cōtrā allocutus est:
 Brit sic, euge: tu autem uade timens:

Manè autem ueni, & duc sacrificia palchra: 630
 At mihi hæc omnia & immortalibus curæ sunt.

Sic dixit: hic autem rursus sedit benepolita in sede:
 Impletus autem animum cibi & potus,
 Perrexit ad sues: liquit autem septa q̃; domum q̃;
 Plenam conuiuarni: hi autem saltu & cantu 635
 Delectabātur: iam. n. & ingressus erat meridianus dies.

ARGVMENTVM. Σ. HOMERI COMPOSITIONIS.

Vlysis & Iri pugna fit: ostenditur autem & Penelope
 pro procis, & ab ipsis dona accipit: fit aut & quæ-
 dam collocutio in his ordine vlysis ad Eurymachum.

ODYS

ODYSSÆAE. Σ. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Sigma autem contentione Iri, gloria Vlyssis, dona Regii.

ENIT autem pauper popularis qui in
ciuitate

Mendicabat Ithacæ: excellebat autem
uentre edac

Incessanter comedere & bibere: neque
ei erat uis,

Neque uolentia: forma autem ualde magnus erat uideri:

5 Arnæus autem nomine erat: hoc enim imposuit casta mater

Ex natiuitate: Irum autem iuuenes uocabant omnes:

Quoniam renunciat iens, quando aliquis iubebat.

Qui ueniens Vlysem expellebat sua domo:

Et ipsum contendens uerba uelocia allocutus est:

10 Reæde senex uestibulo, ne iam atò & pede traharis:

Non audis, quòd iam mihi innuunt omnes?

Trahere autem iubent: ego autem uerecundor tamen:

Sed surge, ne citò nobis contentio & manibus fiat.

Hunc at toruè respiciens allocutus est astutus Vlysses:

15 Miser, neque aliquod tibi facio malum, neque dico,

Neque aliquem inuideo dare & multa accipientem:

Pauimentum autem ambos hoc accipiet, neque aliqd te oportet

Alienis inuidere: uideris autem mihi esse errator

Sicut ego: opulentiam autem Dei curant præbere:

20 Manibus autem ne ualde prouocæ, ne me irascifacias,

Ne te senex existens pectus & labra irrigem

Sanguine: quies autem mihi & magis adhuc erit

Cras,

Irus Vlyssē
iurgijs in-
cessit.

Cras, non quidem enim te reuerti puto
Iterum intra domum Laërtiadæ Vlyſſis.

Hunc autem iratus allocutus est Irus errator:

Vlyſſes pro
uocat Irum
in certamē.
O amia, ualde glorioſus ſuccinctē diat
veteſ ſornacine ſimilis, quem malē non puniam
Peractiens ambabus: in terram autem ex omnes dentes
Maxillis expellam, porā ſicut ſegetem paſcentis:

Cinge nunc ut omnes cognoſcant & hi
Pugnantes: quomodo autem tu iuniori uiro pugnabis?

Sic hi quidem ante ianuas altas
Pauimento in polito toto animo litigabant:
Hos autem intellexit ſacrum robur Antinoi:
Suauiter autem ridens allocutus eſt procos:

O amici, non quidem aliquid antē tale factum eſt,
Qualem delectationem Deus duxit in hanc domum,
Hoſpeſq; & Irus contendunt mutuo
Manibus pugnare: ſed compellamus citō.

Sic dixit: hi autem omnes ſurrexerunt ridentes:
Circū autem pauperes male ſedentes congregati ſunt.
His autem Antinous locutus eſt Eupithei filius:

Audite me proci ſtrenui, ut aliquid dicam:
Ventreſ hi aprarum iacent in igne: hos autem in coena
Deponamus, pinguedine & ſanguine implentes:
Vter autem uinat, potentiorq; erit,
Horum ſi uoluerit ſurgens ipſe eligat:
Semp̄ at̄ ruruſ nobiſ cum cōuiuabitur, neq; aliquem aliū
Pauperem intuſ miſeri ſinemuſ petentem.

Sic dixit Antinous: hiſ autem placuit ſermo:
Hos autem aſtutus allocutus eſt prudens Vlyſſes:

O amici, non aliquomodo eſt iuniori uiro pugnare

Virum

Virum senem dolore lesū: sed me uenter

Mouet maleoperatiuus, ut plagis domer.

- 55 Sed eia nunc mihi omnes iurate forte iuramentum,
Ne quis in Iro auxilium ferens, me manu forti
Percutiat ineptē agens: hoc autem me fortiter domabit.

Sic dixit: hi autem omnes iurauerunt, sicut iussit:

Hos autem rursus allocutus est sacra uis Telemachi:

- 60 Hospes, si te mouet cor & animus fortis
Hunc expellere, horum aliorum ne aliquem Achiuorum
Time: quoniam pluribus pugnabit, qui te uerberabit:
Hospites suscipiens quidem ego: in autem laudant Reges
Eurymachusq; & Antinous, prudentes ambo.

- 65 Sic dixit: hi autem omnes laudauerunt: at Vlysses
Cinxit quidem pannis arcum genitalia: ostendit aut crura
Pulchraq; magnaq; apparuerunt autem ei lati humeri,
Pectoraq; fortiaq; brachia: at Minerva

Propē astans membra auxit pastori populorum:

- 70 Proā autem omnes uehementissimē admirati sunt.

Sic autem aliquis dixit uidens ad propinquum suum:

Certē atō irus egens contractum malum habebit,

Qualem ex uestimentis senex coxam ostendit.

Sic dixerunt: Iro autem malus motus est animus.

- 75 Sed & sic famuli duxerunt cingentes necessitate
Timentem: carnes autem circum tremebant ossa:
Antinous autem dixit, uerbumq; locutus est, atq; noī ait.

Nunc quidem neq; esses iactator, neq; natus esses,

Siquidem hunc trenus, & times grauitē

- 80 Virum senem, dolore captum, qui ipsum cepit:

Sed tibi edico hoc, & perfectum erit,

Si te hic uinet, potentiorq; erit,

Vlysses ui-
ctor.

Mittam

ODYSSEAE

Echetus
Rex.

Mittam te in terram iaciens in naui nigra
In Echeturum Regem, hominum pessimum omnium,
Qui narem abscondet, & aures seuo ere,
Genitaliaq; detrahens dabit cœnibus cruda comedi.

85

115

Sic dixit: huic aut̃ adhuc magis tremor subiit mēbra:
In medium aut̃ duxerūt: hi aut̃ ambas manus eleuauerūt:
Iam tunc cogitauit multumtolerans diuinus Vlysses,
An percutiet, ut ipsum anima linquat illic cadentem,
An ipsum parumper percutiet, extendetq; in terram:
Sic autem ei cogitanti uisum est melius esse,

99

120

Quietè percutere, ut non ipsum reprehēderent Achiri,
Iam tunc eleuati: hic quidem percuſsit dexterum humerū
Irus: ille autem cœuiam percuſsit sub aure: ossa aut̃ intus
Fregit: statim autem uenit in os ruber sanguis:

95

125

Deedit autem in pulueribus clamans: simul eiecit dentes
Calātrans pedibus terram: at proci superbi
Manus eleuantes risu mortui sunt: at Vlysses
Traxit p̃ ex uestibulo capiens pedē, quousq; iuit ad aulā
Porticusq; ianuas, & ipsum ad septum aulæ
Statuit reclinans: sæptum autem imposuit manus,
Et ipsum uociferans uerba uelocia alloatus est:

100

130

Hic nunc sede, canesq; suesq; expellens:
Ne autem tu hospitum, & pauperum dominus sis
Malus existens: necubi aliquod malum & maius accipias.

105

135

Dixit, & circum humeros indecētem iecit peram
Dense fractam: in autem tortum erat lorum.
Iterū aut̃ hic in pauimentū iēs desedit: hi at̃ iuerūt intro
Suauiter ridentes, & allocuti sunt uerbis:

110

140

Iupiter tibi det hospes, & immortales Dei alij
Quodcunq; maximè uis, & tibi dilectum est animo,

Qui

Qui hunc insatiabilem mendicare sedasti

In populo: citò enim ipsum reducamus in terram

115 In Echetur Regem, hominum pessimum omnium.

Sic dixerūt: gauisus est autem gloriâ diuinus Vlysses: Vlysses ob

Antinous autem ei magnum uentrem apposuit uictoriâ lau

Plenum pinguedineq; & sanguine: Amphinomus datus, dona

Panes ex canistro duos apposuit eleuans: accipit à

120 Et poculo aureo ostendit, uociferauitq;: procis.

Salue pater, ô hospes, fiat tibi sicut antea

Opulentia: at quidem nunc malis teneris multis.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:

Amphinome, certè ualde uideris prudens esse:

125 Talis enim & patris, quoniam gloriam bonam audiui,

Nisum Dulichium bonum esse diuitem:

Ex hoc te dicunt natū esse: prudenti aut uiro similis es.

Propter hoc tibi dico, tu autem intellige, & me audi:

Nihil imbecillius terra nutrit homine

130 Omnium, quæcunq; terram inspirantq; & serpunt.

Non quidem enim unq̄ dicit malū passurū esse in futurū, fragilitate.

Quousq; uirtutem præbeant Dei, & genua mouentur.

Sed quando iam & mala Dei beati perficiunt, Vlysses Am

Et hæc suffert nolens patienti animo: phinomum

135 Talis enim mens est terrestrium hominum, præmonet

Qualem quotidie ducit pater uirorumq; Deorumq;.

Etenim ego quondam cogitabam in uiris beatis esse:

Multa autem iniusta feci, ui & robori obediens,

Patri meo confidens, & meis fratribus,

140 Quò non aliquis omnino uir iniustus sit.

Sed hic silentio dona Deorum habeat, quodcunq; dent,

Quæ uideo procos iniusta cogitantes,

Possessiones

ODYSSEAE

Possessiones consumentes, & inhonorantes uxorem
 Viri, quem non amplius dico amicis & patria terra
 Diu absfore: ualde autem propè, sed te Daemon 145
 Domum subducat, ne obuies illi,
 Quando redibit dilectam in patriam terram.
 Non enim sine cruore diuidi puto
 Procos, & illum, postquam in eadem uenerit.
 Sic dixit, & libans bibit dulcè uinum: 150
 Iterū at in manibus posuit poculum ornatori populorum:
 At hic iuit per domum dilectam, cruciatus cor,
 Quatiens caput: iam enim malum augurabatur animus:
 Sed neq; sic fugit mortem: impediuit at & hūc Minerua 155
 Telemachi à manibus & hasta fortiter interfici:
 Rursus autem iterum sedit in sede unde sederat:
 Huic autem in mentibus posuit Dea casta Minerva
 Filie Icarij prudenti Penelopæ,
 Procis apparere, ut extenderet maximè
 Animum procorum, & honorata fieret 160
 Magis à uiroq; & filio, quàm antea erat:
 Inuitatè autem risit, uerbumq; dixit, denominauitq;
 Penelope Eurynome, animus mihi cupit non antea
 ad procos Procis apparere, inuisis licet tamen:
 itura, Filio autem dicam uerbum quod perutile erit, 165
 Non omnia procis superbis conuersari,
 Qui bene quidem dicunt, malè autem retrò cogitant.
 Eurynome Hæc at rursus Eurynome gubernatrix ad uerbū dixit:
 Penelopæ Ita iam hæc omnia filia secundum docens dixisti.
 ministra, Sed uade, & tuo filio uerbum dic, neq; occulta, 170
 Corpus lauans, & ungens genas,
 Neq; sic lachrymis irrigata circum faciem
 Vade,

Vade: quoniam peius lugere continuè semper.

Iam quidem enim tibi filius talis, quem tu maximè

175 Supplicabas Deis nascentem uidere.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Eurynome, non hæc loquere dolens liæt

Corpusq; lauare, & ungere unguento:

Splendorem nubi Dei, qui olympum habitant,

180 Perdiderunt, ex quo ille iuit concavis in nauibus.

Sed mihi Antinoëq; & Hippodamiam iube

Ventre, ut mihi astant in domibus:

Sola autem non illuc uado ad uiros: uerecundor enim.

Sic dixit: uetula autem è domo exiuit,

185 Nuncios mulcibus, & mouens ire:

Tunc rursus alia cogitauit Dea cæstia Minerva,

Filiæ Icarij dulcem somnum diffudit:

Dormiuit autem reclinata: soluta sunt aut ei mēbra oīa

Illic in lecto: tunc igitur diuina Dearum

190 Immortalia dona dedit, ut ipsam admirarentur Achiui:

Pulchritudine quidem ei multusq; bene purgauit

Immortali, quali benecoronata Venus

Vngitur, quando ibat'chorum in amabilem:

Et ipsam longiorem, & pinguiorem fecit uideri:

195 Albio rem autem ipsam fecit secto elephante.

Hæc quidem sic faciens abiuit diuina Dearum:

Venerunt autem famule albæulnis ex domo

Vox uenientes: hanc autem dulcis somnus dimisit,

Et absterfit manibus genas, clamauitq;

200 Certè me ualde grauiter patiētē mollis somnus coopuit,

vtinam mihi sic mollem mortem daret Diana casta

Statim nunc, ut non amplius lugens per animum

Proci mirā
tur Penelo-
pæ pulchri
tudinem.

Secula

ODYSSEAE

Secula corrumpere mari desyderans dilecti
Omnem uirtutem: quoniam eximius erat Achiuorum.

Sic loquens descendit superiora splendida,
Non sola, simul hanc & famulae duae sequebantur:
Hec autem quādo iam procos peruenit diuina mulierū,
Stetit in limine domus ornatè factae,

Contra gnas tenens subtilia uela:

Famula autem igitur ei prudens utrinque astitit.

Horū autē illic soluebātur genua: amore at aīum demul=
Omnes autē precabātur apud in lectis dormire. (æbat:

Hec autē rursus Telemachum allocuta est suum filiū:

Penelope in Telemache, nō amplius tibi mentes firmæ, neque cogitatio,
crepat Telemachū ob Puer adhuc existēs, et magis in mētibus utilia cogitabas: 215
Nūc at quādo iā magnus es, & pubertatis mēsurā pue=
casum ho= Et aliquis dicit filium esse beati uiri (nūsti,
spitem. In magnitudine & pulchritudine uidens alienus uir,

Non amplius tibi mentes sunt iustæ, neque cogitatio:

Quale iam hoc opus in domibus factum est,

Qui hospitem si uisti indecenter tractari sic:

Quomodo nunc si quis hospes in nostris domibus

Sedens sic pateretur tractationem dolorosam?

Tibi dedecus, nocumentumque hominibus erit.

Hanc at rursus Telemachus prudēs cōtra allocutus est: 225

Mater mea, hoc quidem non te accuso irasci:

At ego animo intelligo, & scio singula,

Bonaque & peiora: antea autem adhuc infans eram:

Sed non possum prudentia omnia intelligere.

Nam me perterrent assidentes aliunde alius:

Hi autē mala cogitantes: mihi autē nō sunt auxiliares,

Non hospitis, & Iri pugna facta est

Procorum

Procorum cōsilio: fortitudine autem hic potentior fuit.

Vtinam enim Iupiterq; pater, & Minerva, & Appollo,

235 Sic nunc proci in nostris domibus

Morcrent capita domiti, hi quidem in stabulo:

Hi autem intra domum, soluta essent membra singuli:

Sicut nunc Irus ille in aularibus ianuis

Sedet nutans capite, ebrio similis,

240 Neq; rectus potest stare pedibus, neq; reuerti

Domum quò ei reditus erat, quoniā dilecta mēbra soluta

Sic hi quidem talia inter se loquebantur: (sunt:

Eurymachus autem uerbis allocutus est Penelopem:

Euryma-

Filia Iarij, prudens Penelope,

chus ad Pe-

245 Si omnes te uiderent in salubri Argo Achij,

nelopem,

Plures proci in uestris domibus

Manē conuiuarentur: quoniam prestat mulieribus

Spedeq; magnitudineq; & mentibus intus equalibus.

Huic autem respondit postea prudens Penelope:

250 Eurymache, certē meam uirtutem, spēdemq; corpusq;

Perdiderunt immortales, quando Ilium iniuerunt

Arguam his autem meus maritus erat Ulysses:

Si ille ueniens hanc meam uitam gubernaret,

Maior gloria esset mea, & melius sic:

255 Nunc autem tristior, tot enim mihi impulit mala fortuna:

Certē quidem iam quando iuit relinquens patriā terram,

Dextram in palma capiens me manu allocutus est;

O mulier, non puto bellicosos Achiuos

Ex Troia bene omnes illos redire.

Ulyssis dis-

260 Etenim Troianos dicunt pugiles esse uiros,

cedentis ad

Et iaculatores, & extensores sagittarum,

Troiam mā-

Eguorumq; uelocē pedibus equitatores, qui uelocissimē

data.

X

Disernunt

Discernunt magnam contentionem grauis belli:
 Ideo nescio si me remittet Deus, an captus ero
 Illic in Troia: tibi autem hic omnia cura sunt:
 Recordari patris & matris in domibus,
 Sicut nunc, uel etiam magis me procul existente.
 At postquam iam filium barbatum uidebis,
 Te nubere cui uis, tuam domum relinquens.

265

295

Ille sic dixit: hæc iam nunc omnia perficiuntur:
 Nox autem erit quando iam odiose nuptiæ obuiabunt
 Perdita mei, cuius Iupiter beatitudinem abstulit.
 Sed hæc grauis dolor cor & animum cepit:
 Procorum non hæc iustitia antea coram me facta est,
 Qui bonamq; mulierem & diuitis filiam
 Capere uxorem uolunt, & inter ipsos contendunt:
 Idem ipsi abduant boves & pingues oues:
 Sponse conuiuium amicabile, & splendida dona dant.
 Sed non alienum uictum impune edunt.

270

300

Sic dixit: letatus est aut pertolerans diuinus Vlysses:
 Quonia horu quidē dona attrahebantur, mulcabat autem
 Suauibus uerbis: mens autem eius alia cogitabat.

280

310

Hanc aut rursus Antinous allocutus est Eupithei filius:
 Filia Iarij, prudens Penelope,
 Dona quidem quicunq; uoluerit Achiuorum huc ferre,
 Suscipe. non enim mihi bonum renuere dationem est:
 Nos autem neq; in opera ante imus, neq; alio
 Ante te aliubi nubere Achiuorum quicunq; optimus.

285

315

Procorum
 quisq; donu
 adfert Pene
 lope,

Sic dixit Antinous: his autem placuit sermo:
 Dona autem portare præmiserunt præconem singulus:
 Antinoo quidem portauit magnam perpulchram ueslem
 Variam: intus autem erant fibule duodecim, omnes

290

320

Aurca

Aureæ,iuncturis bene flexilibus congruentes.

295 Monile autem Eurymacho peruarium statim portauit
Aureum,electris fulgens Sol sicuti.

Inaures autem Eurydamanti duo serui portauerunt
Perspectabiles laboratas:gratia autē splendebat multa.

Ex autem Pisandro Polycleotide Rege,

Monile portauit seruus perpulchrum ornaumentum.

300 Aliud autem aliud donum Achiuorum pulchrum dedit.

Hec quidem postea ascendit superiora diuina mulierū;

Huic autē simul famule portabant perpulchra dona.

Hi autem in saltationem et suauem cantum

Versi delectabantur:māserunt autē in uestperum uenire;

305 His autem delectantibus,nigrum uestper ingressum est,

Statim lampades tres statuerunt in domibus

Vt luarent:arcum autem ligna arida posuerunt

Sicæ,diu ualde dura,nuper sassa ære,

Et lampadas misauerunt,uiāsim demonstrarunt

310 Famule Vlyssis miseri:at hic his

Ipse generosus locutus est prudens Vlysses;

Famule Vlyssis diu absentis Regis,

Ite ad domos,ubi ueneranda Regna:

Hanc autem apud lanas uertite:delectate autem ipsam

315 Sedentes in domo,uel lanas aptate manibus:

At ego his lumen omnibus præbebo,

Siquidem uoluerint bonæ sedis Auroram expectare,

Non me uincet:perpatiens autem ualde sum.

Sic dixit:hæ autem riserunt:inter se autem aspidebant,

320 Hunc turpiter alloouta est Melantho pulchragenis,

Hanc Dolius quidem genuit,nutriuit autem Penelope: Dolius.

Filiam autem tanquam nutriuit:dabat autem lados aīo.

X ij Sed

ODYSSEAE

Sed neq; sic tenuit dolorem in mentibus Penelopes:

Sed hæc Eurymacho mixta est, et amabat.

Hæc Vlyssæm alloquitur est contumeliosis uerbis:

325

355

Melantho
iurgatrix la
æsit Vlyssæ

Hospes miser, tu aliquis mentibus percuissus es,

Neq; ut dormire æream in domum ueniens,

Vel alicubi in conuentum: sed hinc multa diâs

Confidenter multos inter uiros: neq; quid animo

330

360

Times: ætèrte uinum habet mentes, uel semper

Talis mens est, qui et uana diâs:

An exultas quod Irum uiaſti erratorem?

Ne quis atò Iro melior alius surgat,

Qui te in capite percutiens manibus fortibus,

Domo emittat fœdans sanguine multo.

335

365

Hanc toruè respiciens alloquitur est prudens Vlysses:

Certè atò Telemacho dicam anis qualia diâs

Illuc iens, ut te illic per membra incidat.

Sic diâs, uerbis perterrituit mulieres:

Perrexerunt autè ire per domũ: soluta sunt autè sub mœ= 340

370

Timore, dixerunt enim ipsum uera diâre. (bra cuiusq;

At hic apud lampades facièns lumen accensas

Stabat omnes aspiciens: alia autem eius animus

Cogitabat mentibus, quibus non imperfecta fient:

Procos autem non omnino superbos sinebat Minerua, 345

375

Contumelia teneri demulante, ut adhuc magis

Ingrediatur dolor corde Laertiadem Vlyssæm.

His autem Eurymachus Polybi filius incipit diâre,

Mordens Vlyssæm, risum autem socijs fœat:

Audite me proâ inclytæ Reginæ,

350

380

Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet:

Non sine Deo hic uir Vlyssæam in domum uenit:

Tamen

Tamen mihi uidetur fascellarum splendor esse ipsius

Capitis: quoniam non ei sunt capilli, neq; pauci.

355 Dixit: simulq; allocutus est Vlyfsem urbium destructorem:

Hofpes, nunquid uis feruire si te fufcipiam

Agri in extremitate: merces autem tibi fufficiens erit,

Sepesq; colligens, & arbores longas plantans:

Illic autem ego panem quidem continuum dabo:

360 Vestimenta q; circa indua, pedibusq; calciamenta dabo.

Sed quoniam igitur iam opera mala didicifti, non uoles

Opus inire: fed cadere in populum

Vis, ut poffis pafcere tuum uentrem infatiabilem.

Hunc autem refpondens, allocutus eft prudens Vlyfles:

365 Eufymache, fi enim nobis contentio operis effecit

Tempore in uerno, quando dies longi funt,

In herba falcem quidem ego bene flexam habere:

Et autem tu talem haberes, ut experiremur opus

Ieiuni ufq; ualde ad tenebras: herba autem ad effecit:

370 Si autem rurfus & boues effent impulfi, qui optimi,

Pingues, magni, ambo faturati herba,

Coetanei equaliter portantes, quoru robur non minutum:

Aratrum autem effecit: obediat autem gleba aratro:

Tunc me uideres fi fulam longum profcinderem.

375 Si autem rurfus & bellum alicubi moneret Saturnius

Hodie, & mihi fcutum effecit, & due lancee,

Et galea tota erea in temporibus congruens,

Tunc me uideres primis in pugnatoribus mixtum:

Neq; mihi uentrem impropere dices.

380 Sed ualde iniuria afficis, & tibi mens crudelis,

Et aliquomodo quidam uideris magnus effe & fortis,

Quoniam cum paucis, & non bonis conuerfariis.

X iij

Si

ODYSSEAE

Si autem Vlysses ueniret, & applicaret in patriā terram,
Statim tibi portæ, & latæ existentes
Fugienti arctarentur per è uestibulo forās.

385

Sic dixit: Eurymachus autem iratus est animo magis,
Et ipsum toruè intuens uerba uelocia allocutus est:

Ah-miser, ærtè dno tibi perfidiam malum, qualia diās
Confidenter multos inter uiros, neq; quid animo
Times: nunquid te uinum habet mentibus? an tibi semper

390

Talis mens est, qui & uana diās?

Aut exultas quòd Irum uiaisti saurram?

Sic uoāferans scabellum accepit: at Vlysses

Vlyssē Eu- Amphinomi ad genua desedit Dulichij,
rymachus Eurymachum timens: hic autem pinārnā percaussit manu
scabello pe- Dextra: gutturnium autem humum sonuit cadens.
tit.

395

At hic plorans cedit resupinus in pulueribus:

Proā autem tumultuati sunt in domibus umbrosis:

Sic autem aliquis dixit, aspiciens propinquum alium:

Vtinam debuisset hospes errans alibi perire,

400

Antè uenire, quò non tantum strepitum misisset:

Nunc autem de paupere contēdimus, non aliqua conuiuij

Boni est uoluptas: quoniam peiora uincunt.

His autem & dixit uis Telemachi:

Mali, insanitis, & non aliquid occultatis animo

405

Cibum, neq; potum, Deorum aliquis uos conātat:

Sed bene conuiuati dormite, domum euntes,

Quando animus iubet: cogo autem non aliquem ego.

Sic dixit: hi autē omnes mordias in labris applicātes,

Telemachum admirabantur, qui audacter locutus est:

410

His Amphinomus condonatus est & dixit,

Nisi illustris filius Aretiadæ regis:

O amia,

- O amica, non autem aliquis in dictum iustum
 Contrarijs uerbis mordens scuiat:
 415 Neq; hospitem uerberate, neq; aliquem alium
 Famulorum, qui sunt in domibus Vlyssis diuini.
 Sed agè pinarna incipiat poculis,
 Vt libantes dormiamus domum euntes:
 Hospitem autem sinamus in domibus Vlyssis
 420 Telemacho curæ esse: huius enim dilectam peruenit do-
 Sic dixit: his aut oibus placitū uerbū dixit, (num,
 His crateram miscuit Milius heros
 Præco Dulichius: famulus autem erat Amphinomi;
 Distribuit autem omnibus ritē: hi autem Deis
 425 Libantes beatis biberunt dulcē uinum:
 At postquā libarunt, biberunt quātum uoluit' animus:
 Perrexerunt ire dormituri suas ad domos unusquisq;.

ARGVMENTVM T. HOMERI
 COMPOSITIONIS.

CVM Telemacho expositionem facit armorū Vly-
 sses: & ad Penelopem ex Creta esse respondet: Fit
 autem ipsius per ciatriam agnitio ad Eurycleam pedes
 ipsius lauantem: & per transgressionem poëta dicit, quod
 in Parnaso percussus est ab apro.

ODYSSEAE .T. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Taf autem, agnoscit ex ciatrice uetula Vlyfsem.

T H I C I N domo remansit diuinus
Vlyfses,

Prociſ cædem cum Minerua cogitans:
Statim autem Telemachum uerba uelocia
allocutus eſt:

Telemache, oportet arma bellicoſa deponere intus
Omnia ualde: at prociſ mollibus uerbis
Alloquere, quando à te inquirent cupientes:
Ex fumo depoſui, quoniam non hiſ ſimilia ſunt,
Qualia quondã ad Troiã proficiſcens reliquit Vlyfſes:
Sed conſumpta ſunt quantum ignis iuit ſtatuſ:
Adhuc aut̃ mihi & hoc maiuſ in mentibuſ poſuit Satur= 10
Ne ebriati contentionem ſtatuentes in uobiſ (niſ,
Inter uoſ uulneretiſ: deturpetiſ autem conuiuium,
Et ſponſalia: ipſum enim attrahit uirum ferrum.

Sic dixit: Telemachuſ autem dilecto obediuit patri:
Extra autem uocans, allocutuſ eſt nutricem Eurycleam: 15
Nutrix, agè iam mihi exclude in atriſ ſceminas,
Donec iam ad thalamum concludam arma patriſ
Bona, quæ mihi in domo neglecta ſumus denigrat
Patre abeunte: ego autem adhuc paruuluſ eram:
Nunc autem uolo deponere, ut non igniſ eat ſtatuſ. 20

Hunc autẽ ruruſ allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea:
Vtinam enim iam tandem fili prudentiam ſuſcipiaſ

Domum

Domum curare, & res omnes seruare.

Sed agè, quis tibi postea simul ueniens lumen portabit?

25 Famulas autem non sinis adire quæ luminent.

Hæc autè rursus Telemachus prudens contra locutus est:

Hospes hic: non enim ociosum tolerabo, qui meum

Senimodium comedit & longè ueniens.

Sic autem dixit: huic autem firmum fuit uerbum.

30 Clausit autem ianuas domorum bene habitatarum.

Hi autem festinantes Vlysses & illustris filius

Intrò portauerunt galeasq; & scuta umbiculosa,

Lancasq; acutas: antè autem Pallas Minerva

Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat:

5 35 Iam tunc Telemachus allocutus est suum patrem statim:

O pater, certè magnum miraculum hoc oculis uideo:

Tamen mihi parietes domorum pulchræq; sedes,

Abigneq; trabes, & columnæ altitudinem habentes

Lucent oculis tam igne ardente:

10 40 Certè ualde aliquis Deus intus qui cælum latè habitat.

Hunc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:

Tace, & tuam mentem retine, neq; interroga:

Hæc iustitia est Deorum, qui olympum habitant.

Sed tu quidem dormi: ego autem remanebo hic:

15 45 Vt item famulas & matrem tuam irriterem:

Hæc me dolens interrogabit seperatim singula.

Sic dixit: Telemachus autem ex domo discedit

Dormiturus in cubiculum lampadibus lucentibus,

Vbi antea dormiebat, quando ipsū dulcis sonus capiebat.

20 50 Illic igitur & tunc dormiuit, & Auroram expectabat,

At hic in domo relictus est diuinus Vlysses,

Proci cadem cum Minerva cogitans.

Domus Te
lemacho in
star arden-
tis flammæ
apparet.

Hæc

O D Y S S E A E

Hæc autem ibat ex thalamo prudens Penelope,
 Diane similis, uel aureæ Veneri:
 Huic apud quæ sedem igne deposuerunt (illic aut sedebat) 55
 Rotundam ebore & argento, quam quondam faber
 Feat Icmalius, & sub scabellum pedibus misit
 Aptum ex ipsa, ubi magnam iniecit pellem:
 Illic sedit postea prudens Penelope:
 Venerunt autem famule albæulnis ex domo: 60
 Hæ aut longè quidè panè multum asportauerunt & menses,
 Et pocula, unde proa superbi biberant:
 Ignè aut à faculis ad terram iecerunt: alia autè supra ipsas
 Congregarunt ligna lumen esse & comburi.

Hæc autem Vlyssi dixit Melantho secundò rursus: 65

Melantho
 minatur V=
 lyssi uerbe
 ra, nisi abe
 at domum.

Hospes, adhuc & nunc huc uenisti per noctem
 Conuersans in domo, aspicias autem mulieres:
 Sed exi foras miser, & conuiuio iuuaberis,
 Vel atò & torre percussus ibis foras.

Hanc autem toruè aspiciens, allocutus est prudens Vlysses: 70

Mala, cur me sic inuehis irato animo?
 Nunquid quæ sordeo, mala autè corpori uestimenta indutus:
 Mendico autem in populo: ne æstas enim urget:
 Tales pauperes & erratores uiri sunt.

Etenim ego quondam domum in hominibus habitauì 75

Beatus diuitem, & sepe dedi erratori
 Tali qualis esset, & qui alicuius indigens ueniret:
 Erant autem serui ualde multi, aliæq; multa,
 Quibus beneuolunt, & diuites uocantur:

Sed Iupiter destruxit Saturnius: uoluit enim. 80

Ideo nunc ne aliquando & tu mulier longè omnè perdas
 Letitiam, qua nunc inter anillas ornata es,

Ne tibi

Ne tibi aliquomodo domina irata seuiat,
Vel Vlysses ueniat: adhuc enim & spei parat.

- 55
85 Si at hic quidem oīno perijt et nō amplius reditus est:
Sed iam filius talis Apollinis consilio
Telemachus: hunc autem nulla in domibus mulierum
Latet ineptē agens, quoniam non amplius talis est.

Sic dixit: hunc audiuit prudens Penelope:

- 60
90 Anallā autem allocuta est, uerbūq; dixit, denominauitq;:
Omnino audax cānis intrepida, non me lates
Fadens magnum opus, quod tuo capiti refringes.
Omnino enim bene scās, quoniam à me audiuisti ipsa,
Quod hospitem curabam in domibus meis

- 65
95 Circa maritum interrogare, quoniā frequenter tristior.

Dixit: & Eurynome gubernatricem ad uerbum dixit:

Eurynome, porta iam sedem, & pellem in ipsa,

Vt sedens dicat uerbum, & audiat

Hospes me: uolo autem ipsum interrogare

- 70
100 Sic dixit: hæc ualde festinanter deposuit portans

Sedem benepolitā, & in ipsa pellem iecit:

Illic sedit postea multum tolerans diuinus Vlysses:

His autem uerbis incēpit prudens Penelope:

Hospes, de hoc quidem te primū ego interrogabo ipsa:

- 75
105 Quis? unde es uirorum? ubi tibi auitas & parentes?

Hanc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses: quium,

O mulier, non aliquis te hominum in infinita terra

Contentat: ærte enim tua gloria cælum latum peruenit.

Sicut alicuius ærte Regis strenui, qui Deumcolens

- 80
110 Viris in multis, & fortibus regnans,

Iustitias extendit: fert autem terra nigra

Tritica & hordea: grauantur autem arbores fructu:

Pariunt

Penelopes

& Vlyssis

ignoti collo

ODYSSEAE

Pariunt autem firma pecora: mare autem prebet pisces
 Ex felicitate: uirtutem exercent aut populi sub ipso.
 Ideo me nunc hæc quidem alia inquire tua in domo, 115
 Ne meum interroga genus & patriam terram,
 Ne mihi magis animum impleas doloribus
 Recordanti: ualde aut sum persuspiriosus, neq; aliquid me
 Domo in aliena lugentemq; flentemq; (deæt
 Esse: quoniam peius lugere ualde semper, 120
 Ne aliqua mihi ancillarum irascatur, uel tu ipsa:
 Dicit aut lachrymas spargere grauati me mētibus uino.

Huic autem respondit postea prudens Penelope:
 Hospes, certè quidem meā uirtutem, speciemq; corpusq;
 Perdiderunt immortales, quando illum iniuerunt 125
 Argui: cum his autem meus maritus iuit Vlysses:
 Si ille ueniens hanc meam uitam gubernaret,
 Maior gloria esset mea, & melior sic:
 Nunc autem doleo, tot enim mihi filauit mala fortuna.
 Quicunq; enim insulis dominantor optimi 130
 Dulichioq; Samæq; & syluosa Zacyntho,
 Quiq; ipsam Ithacā temperatam pascuntur,
 Hi me nolentem petunt uxorem: pilant autem domum:
 Ideo neq; hospites auro, neq; supplicatores,
 Neq; præcones, qui publicè operarij sunt. 135

Penelope
narrat ho-
spiti Vlysi
ut procos fe-
fellerit.

Sed Vlyssē desiderans dilecto in liquefacto animo:
 Hi autem nuptias festinant: ego autem dolos cogito,
 Vestem quidem mihi primum inspirauit mentibus Deus
 Statuenti magnam telam in domibus texere
 Tenuem & immensam: statim autem ipsis dixi:
 Iuuenes mei proci, quoniā mortuus est diuinus Vlysses, 140
 Expectate festinantes has meas nuptias, donec uestem

Perficiam

Perfidam (ne mihi uana fila pereant)

Laërti heroi funestem, quando ipsum

145 Parca perniosa capiet ualde dormientis mortis,

Ne aliqua mihi in populo Græcarum irascatur,

Si sine ueste iacet multa possidens.

Sic dixi: his autem persuasus est animus superbus:

Tunc quotidiana texebam quidem magnam telam:

150 Noctes autē resoluebam, postquam lampades apponebā:

Sic triennium quidem latui ego, & persuasi Achinos.

Sed quando quartus uenit annus, & uenerunt horæ

Mensibus corruptis, arcum autem dies multi perfecti,

Et tunc iam me propter famulas canes non curantes

155 Acceperunt ingredientes, & mūnati sunt uerbis:

Sic hanc telam perfeci, & non uolens à neccitate:

Nūc autē neq; effugere possum nuptias, neq; aliquod aliud

Consilium inuenio: ualde autem festinant parentes

Nubere: ægreferebat autem filius uictum edentibus

160 Cognosens. iam enim uir qualisq; magnusq;

Domum curare, huicq; Iupiter gloriam præbet.

Sed & sic mihi dictum genus unde es.

Non enim à quera es antiqua, neq; à petra.

Hanc autē, respondens, allocutus est prudens Vlysses:

165 Ouxor uenerabilis Laërtiade Vlyssis,

Non amplius cessabis meum semen interrogans?

Sed agē tibi dicam: artē quidem me doloribus dabis

Pluribus quā teneor. artē enim pœna, quando patria

Sua abest uir tanto tempore, quanto ego nunc

170 Multas hominum ad diuites errans, dolores patiens.

Sed & sic dicam quodcumq; me interrogas & inquiris:

Creta quædam terra est medio in nigro ponto

Pulchra

Penelope
querit ex
hospite ge-
nus.

Pulchra, & pinguis, aramfluibilis: in hac aut homines
 Descriptio Multi infiniti, & nonaginta ciuitates:
 Cræta, una Alia autem aliorum lingua mixta: in ipsa quidem Achiui, 175
 de Vlysses In autem Eteocretes magnanimi, in autem Cydones,
 fingit se ori Dorensesq; Trichaices, diuiniq; Pelasgi.
 undum, His autem in Cnosos magna ciuitas: ubi Minos
 Nouennis regnavit Iouis magni conuersator,
 Patris mei, pater magnanimi Deucalionis: 180
 Deucalion autem me genuit, & Idomeneum regem.
 Sed hic quidem in nauibus rostratis Ilium ad
 iuit simul cum Atridis: mihi aut nomē inclytum Aethon
 Iunior natu: hic autem prior & melior: 185
 Illic Vlysses ego uidi, & hospitia dedi:
 Etenim hunc ad Cretam deduxit uis uenti,
 Euntem ad Troiam peractiens Maleorum:
 Statuit autem in Amniso, ubi spelunca Luane
 In portibus diffusilibus: uix autem fugit procellas:
 Statim aut Idomeneū interrogabat ad ciuitatem ueniens: 190
 Hospitem enim ipsum dicebat dilectumq; esse reuerēdūq;
 Huic autem iam decima, uel undecima fuit Aurora
 Eunti cum nauibus rostratis Ilium intro:
 Hunc quidem ego ad domos duāns bene hospitatus sum,
 Accuratē diligens multis in domo existentibus. 195
 Et ei his alijs socijs, qui simul ipsum sequebantur
 A populo farinas dedi, & nigrum uinum congregans,
 Et boues sacrificare, ut impleret animum:
 Illic duodecim quidem manserunt dies diuini Achiui,
 Flabat enim Boreæ uentus magnus: neq; in terra 200
 Sinebat stare: se uis autem aliquis mouebat Deus.
 Ipsa aut tertiādecima die uentus cecidit: hi aut ascenderūt:
 Dixit

Dixit mendacia multa dicens ueris similia.

Hac autē iā audiente, fluebāt lachrymæ, liquefiebat autē

205 Sicut autem nix liquefit in alīs montibus, (corpus:

Quam Eurys liquefat, postquā Zephyrus defusus est:

Liquefacta autem igitur hac, flumij implentur fluentes:

Sic huius liquefiebant pulchræ genæ lachrymantis,

Flentis suum uirum assidentem: at Vlysses

180 Animo quidem lugentem suam miserabatur uxorem:

Oculi autem tanquā cornua stabant uel ferrum

Tantē in palpebris: dolo autē hic lachrymas occultabat:

Hec at post quā igitur satiata est multarū lachrymarū luctu,

Iterum ipsum uerbis respondens, allocuta est:

185 Nunc iam te hospes puto tentasse,

Si uerē iam illic cum diuinis socijs

Hospitans in domibus meum maritum sicut diās:

Dic mihi qualia, quæ arca corpus uestimenta indutus erat,

Ipse qualis erat, & sodos qui ipsum sequebantur:

190 Hanc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:

O mulier, difficile tanto tempore seorsum existentem

Dicere iam enim ei uigesimus annus est,

Ex quo illinc iuit, & mea abiit patria:

At ego dicam sicut mihi uidetur animo:

195 Vestem purpuream subtilem habebat diuinus Vlysses

Duplicem: at ei fibula auro facta erat

Foraminibus duplicibus: antē autem uaria erant,

In prioribus pedibus cunis habebat uarium hinnulum,

Trementem uidens: hoc autem admirabantur omnes:

200 Similiter hi aurei existentes: hic quē uidebat hinnulū suffocantem

At hic effugere promptus, palpitat pedibus: (cans:

Hanc autem interulam intellexi arca corpus splendidam,

Quale

Quale æpæfolium in ischaleo.

Sic quidem erat mollis: splendida autem erat Sol fiat,

Certè quidem multæ ipsum admirabantur mulieres.

Aliud autem tibi dico: tu autem in mentibus pone tuis:

Nescio si hæc indutus fuerit arca corpus domi Vlysses,

An aliquis sodorum dederit uelod in naui eunti,

An aliquis alicubi & hospes, quoniam multis Vlysses

Fuit amicus: pauci enim Achiuorum erant similes:

Et ei ego æreum ensem, & duplicem dedi

Pulchram purpuream, & talarem chitonem:

Honoratè autem dimisi benetabulata in naui:

Et quidem ei præco paululum maior ipse

Sequebatur, & hunc tibi dicam qualis erat:

Gibbosus in humeris, magni corporis, crispo capite:

Eurybates Eurybates at nomē fuit: honorabat at ipsū eximie aliorū
præco Vlyf suorū sodorū Vlysses, q̄ mentibus equalia saebat.
fis.

Sic dixit: huic aut adhuc magis desyderiū mouit luctus

Signa agnoscenti, quæ ei firma dixit Vlysses.

Hæc aut postquā igitur satiata est multū lachrymabili lu-

Et tunc ipsum uerbis respondens, allocuta est: (Ctu,

Nunc quidem iam mihi hospes, antea existens miserabilis

In domibus meis, amicusq; eris, honorabilisq;.

Ipsa enim hæc uestimenta ego præbui qualia diis,

Plicans ex cubiculo fibulamq; imposui lucidam

Illi ornamentum esse: hunc autem non suscipiam retrò

Domum redeuntem dilectam in patriam terram.

Ideo mala parca concuss in naui Vlysses

Iuit inspecturus malam Troiam non nominabilem.

Hanc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:

O uxor ueneranda Laertiadæ Vlyffis,

Non

Non amplius nunc corpus pulchrum destrue, neq; animū
Liquefac uirum lugens, reprehendo quidem nihil.

265 Etenim aliqua alienum luget uirum perdens
Iuuentulum, cui filios peperit amicta mixta:
Quanto magis Vlyssē quem dicunt Deis similem esse:
Sed luctu quidem cessa, mei autem intellige uerba:
verē enim tibi loquar, neq; occultabo.

270 Nam iam Vlyssis ego arā reditum audini
Prope Thesprotos uiros in pingui populo
Viuum: at ducit thesauros multos & bonos
Petens in populo: at amabiles socios
Perdidit, & nauem concuam in nigro ponto,
275 Trinacria ab insula ueniens: irati sunt enim ipsi
Iupiterq; & Sol: huius enim boues interfecerant socij:
Hi quidem omnes perierunt undoso in ponto:
Hunc autem in carina nauis iniecit unda in continentem
Phæacum in terram, qui diuini geniti sunt:
280 Hi autem ipsum supra animā Deū tanquam honorabāt,
Et ei multa dederunt: mittereq; ipsum uoluissent ipsi
Domum illæsum, & diu huc Vlysses
Venisset, sed ei hoc utilius uisum est animo
Res congregare multas in terram euntē.

285 Sic arā astutias multas mortalium hominum
Cognouit Vlysses, neq; aliquis contendat homo alius.
Sic mihi Thesprotorum Rex locutus est Phedon:
Iurauit autem ad me ipsum sacrificans, in domo
Nauem detraxisse, & preparatos esse socios:
290 Hi autem ipsum mittent dilectam in patriam terram:
Sed me prius misit: contigit enim ueniens nauis
Virorum Thesprotorum in Dulichium multifrumenti,

Y

Et mihi

ODYSSÆAE

Et mihi res ostendit, quascumq; congregauerat Vlysses:
 Et in tertiam generationem alterum adhuc pascerent,
 Quaecumq; ei in ædibus opes iacent Regis. 295
 Hunc autem in Dodonem diabat ire, ut Dei
 Ex quera alta Iouis consilium audiret,
 Quomodo rediret dilectam in patriam terram,
 Iam diu absens, uel manifestè, uel clàm.
 Sic quidem hic est saluus, & ueniet: iam 300
 Propè ualde, nō amplius longè ab amicis et patria terra
 Diu aberit: tamen autem tibi iuramenta dabo:
 Sciat nunc Iupiter primum Deorū eximius & optimus,
 Domusq; Vlyssis strenui quam perueni,
 Certè tibi hæc omnia perficiantur sicut diu: 305
 Hoc autem ipso anno ueniet huc Vlysses,
 Hoc quidem corrupto mense, hoc autem stante.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
 Utinam enim hoc hospes uerbum perficiendum esset.
 Quò atò cognosceres amicitiamq; multaq; dona 310
 Ex me, ut aliquis te obuians beatum diat:
 Sed mihi sic in animo putatur sicut erit,
 Neq; Vlysses amplius domum ueniet, neq; tu pompa
 Ornatus eris, quoniam non tibi signatores sunt in domo,
 Qualis Vlysses fuit inter uiros, si unquam fuit, 315
 Hospites honoratos dimittere & suscipere:
 Sed ipsum famule lauate, & ponite lectum,
 Stramenta, & chlenas, & cooperimenta splendida,
 Ut bene calefactus aureæ sedis Auroram perueniat:
 Manè autem ualde manè lauate, ungitèq; 320
 Ut intus apud Telemachum coena curetur
 Sedens in domo: huic autem dolorosius, qui illorum

Hunc

Hunc tristitia afficiet pernitio sus, neq; aliquod opus
Hic amplius faciet ualde et si iratus grauiter.

295 325 Quomodo enim me tu hospes scies siquid mulierum
Aliarum araneo mentem, et prudens consilium,
Si ueste carens, male indutus in domibus
Conuiuaris: homines autem parum durantes sunt,
Qui quidem seuius ipse erit, et crudelia sciit,
310 Huic autem maledicant omnes homines doloribus à tergo
Viuo, at mortuo maledicant omnes:
Qui autem bonus ipse erit, et bona faciet,
Huius quidem gloriam letam hospites ferent
Omnes in homines, multiq; ipsum bonum dicant.

305 335 Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
O uxor ueneranda Laërtiadæ Vlyssis,
Certè mihi indumenta et cooperimenta splendida
Odio fuerunt, quando primum Cretæ montes niuales
Reliqui in naui proficiens longos remos habenti.
310 340 Dormio sicut ante à insomnes noctes dormiebam:
Multas enim noctes indecenti in domo
Dormiui, et expectaui bonæ sedis Auroram diuinam,
Neq; mihi peluis pedum amabilis in animo
Est, neq; mulier pedem tanget nostrum
315 345 Harum, quæ domo in ministræ sunt,
Nisi aliqua uetula est antiqua prudentia sciens,
Quæ toleraucrit tot mente, quot ego:
Huic non inuideo pedes tangere meos.

320 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
350 Hospes dilecte, non enim aliquis uir prudens sic
Hospitum peregrinorum amabiliū meā puenit domum,
Sicut tu ualde bene desideranter prudentia omnia diis.

1 ij Est

ODYSSEAE

Est autem mihi anus prudentia mente consilia habens,
 Quae illum infelicem bene nutriuit, & cibauit,
 Suscipiens manibus, quando ipsum primū peperit mater, 355
 Quae tibi pedes lauabit debilis existens tamen.

Accersitur Sed agē nunc surgens prudens Euryclea,
 Euryclea, Laua tui Regis coetaneum, & Vlysses
 ut hospitis Iam talis est, talis autemq; manus.
 corpus la= Statim enim in malo homines senescunt. 360

Sic dixit: uetula autem detinebat manibus uultum:
 Lachrymas autem emisit alidas, uerbū at luctuosū dixit:
 Hei mihi, ego tui fili debilis: certe te supra Iupiter
 Homines odit, Deum colentem animum habentem.
 Non enim aliquis tot hominum Ioui delectanti fulmine 365
 Pingua crura combussit, neq; electas hecatombas,
 Quot tu huic dedisti, precans usq; iresadat
 Ad senectutem maturam, nutriasq; illustrem filium:
 Nunc autem sic tibi omnino abstulisti rediendi diem.
 Sic alibi illi illudunt mulieres 370
 Hospitum peregrinorū, quādo ad inclytas domos puenit:
 Sic tibi canes hae illudunt omnes,
 Harum nunc contumeliam & turpitudines multas fugiēs,
 Non sinebas lauare: me autem non inuitam iubet
 Filia Iaxij prudens Penelope: 375
 Ideo tibi pedes lauabo, simulq; ipsius Penelopes,
 Et tui gratiā, quoniam mihi mouetur intus animus
 Doloribus: sed agē nunc intellige uerbum quod dicam:
 Multi autem hospites miseri huc peruenerunt:
 Sed nondum aliquem dico similem sic uidisse, 380
 Sicut tu corpore, uocēq; pedibusq; Vlyssi similis es.
 Hanc respondens allocutus est prudens Vlysses:
 O uetula,

O uetula, sic dicant quicumq; uiderunt oculis,

Nos ambos ualde similes inter nos

355 385 Esse, sicut tu ipsa prudens dias.

Sic dixit: uetula autem lebetem accepit splendidum,

Quo pedes lauabat: aquam autem infudit multam

Frigidam: postea autem calidam exhauit: at Vlysses

Sedit in focō: ad autem tenebram uersus est statim:

360 390 Subito enim in animo cogitauit, ne ipsum accipiens

Cicatricem animaduiceret, & manifesta opera fierent.

Lauabat at prope iēs Regem suum: statim aut cognouit

Cicatricem, quam aliquando porcus percaussit albo dente:

365 Parnasum autem euntem simul Autolyamq; & filias

395 Matris suae patrem bonum, qui homines ornabat

Furtōq; iuramentōq;: Deus autem ei ipse dedit

Mercurius: huic enim grata crura comburebat

Agnorum & hœdōrū: hic at promptus simul sequebatur: co Vlyssis

Autolyas autem Ithacæ ueniens in pinguem populum, auo.

440 Filium nuper natum inuenit filiae suae:

Hunc eius Euryclea dilectis in genibus posuit

Cessato cœna: uerbūmq; dixit, denominauitq;:

Autyloce, ipse nunc nomen inueni, quod ponas

375 Filiae filio: multum uirtuosus autem tibi est.

405 Huic autem rursus Autolyas respondit, dixitq;:

Gener meus filiāq; ponite nomen quodamq; dicam:

Multis enim ego in uia madefactus hoc inueni

380 Viris & mulieribus supra terram multa pascentem:

Huic Vlysses nomen sit: cognomen at ego

410 Quando pubescens maternam in magnam domum

Venit Parnasum autem, ubi mihi res sunt,

Harum ei ego dabo, & ipsum gaudentem dimittam.

Y iij

Horum

Vlysses ag

nos citur ab

Euryclea

ex cicat

triae.

De Autoly

vnde nomē

Vlysi indi

derit auus.

ODYSSEAE

Horū gratiā uenit Vlysses, ut ei praeberet spēdida dona.
 Hunc quidem Autolycusq; & filij Autolyci
 Manibúsq; salutauerunt, uerbisq; suauibus: 415
 Mater autem Amphithea matris applicans Vlyssi,
 Osaulatus est ipsū capitéq; et ā bobus luminibus pulchris:
 Autolycus autem filijs iussit gloriosis
 Cœnam parare: hi autem monentem audiuerunt:
 Statim autem induxerūt bouem masculum quinquennem, 420
 Quem excoarūt arcūq; gubernabant, & ipsū fuderūt
 Minutimq; inaderunt scēter, fixerūtq; uerubus: (oēm:
 Assaueruntq; peritē, diuiseruntq; partes.
 Sic tunc quidem toto die in Solem descendentem
 Conuiuabātur, neq; animus indigebat conuiuio equali: 425
 Quando autem Sol descendit, & in tenebram iuit,
 Iam tunc dormierunt, & somni donum acceperunt:
 Quando autem manegenita apparuit rosea Aurora,
 Descriptio Perrexerunt ire in uenationem & canes, ac & ipsi
 uenationis. Filij Autolyci: cum his autem diuinus Vlysses 430
 Iuit: altum autem montem ascēderunt indutum sylua
 Parnasi: citō autem peruenērunt concauitates uentosas.
 Sol quidem postea nuper perāssit arua
 Ex tātē fluenti profundifluo Océano:
 Hi āt concauitatē puenerūt uenatores: ante autem ipsos 435
 Vestigia scrutantes canes ibant: at retrō
 Filij Autolyci, cum his autem diuinus Vlysses
 Ibat prope canes uibrans longam hastam:
 Tunc autem in sylua densa iacebat magnus aper,
 Quā qdē neq; uētorū penetrabat uis humida spirantium, 440
 Neq; ipsam Sol lucens radijs percutiebat,
 Neq; hymber penetrabat totaliter: sic densa

Erat

Erat: at foliorum inerat fusio ualde multa:

Hunc autem uiroꝝq; anũq; sonus peruenit pedum.

445 Sic euntes ibant: hic autem contrarius ex sylua
Horrens bene æruam: igne autem oculis aspiciens
Stetit ipsoꝝ prope: ipse autem primus Vlysses Vlysses ad=
ruit eleuans longam lanceam manu forti huc adole=
vulnerare proptus: hic at ipsum præueniens passit aper scens ab a=
450 Genu super: multum autem extraxit carnis dente, pro vulne=
Oblique ruens, neq; os peruenit uiri. uatus.

Hunc Vlysses uulnerauit in dextro humero,

Ex aliaparte transiuit luada lanceæ aspis:

Deadit aut in pulueribus sonas, lōgē at uolauit animus.

455 Hunc quidem Autolya filij dilecti aram laborabant:
Vulnus autem Vlyssis optimi, diuini,
Ligauerunt scēter, ob incantationē aut sanguinem nigrū vulnera in
Tenuerunt: statim autem iuerūt dilecti ad domos patris. cantari so=
Hunc quidem Autolyasq; & filij Autolya litā.

460 Bene sanantes, & splendida dona præbentes,
Statim gaudentem dilectam gaudentes miserunt
In Ithacā: hoc quidem pater & ueneranda mater
Gauisi sunt redeunte, & interrogauerunt singula
Cicatricē quāaunq; passus sit: hic at ipsis bene narrauit:

465 Sic ipsum uenantem percussit aper albo dente
Parnasum euntem cum filiis Autolyā:
Hanc anus manibus pronis accipiens
Agnouit extergens: pedem autem dimisit ferri:
In autem lebetē accidit sura, sonuit autem æs. (ē aqua:

470 Rursus uerō in partē alterā inclinata ē, at ī terrā effusa
Huius at simul gaudiū et dolor inuasit mētē, eius uerō oꝝ
Lachrymis impleti sunt: dulcis uerō ipsi hæsīt uox. (li

Y iij

Contingens

ODYSSEAE

Contingens autem mentum, Vlysses allocuta est:

Certè Vlysses es chare fili, neq; equidem te
Prius agnouì, quàm totum Regem meum contrectaui. 475

Quippe & Penelopem inspexit oculis,

Indicare uolens dilectum maritum intus existentem;

Hæc aut neq; uidere potuit contraria, neq; cognoscere:

Huic enim Minerua mentem uertit: at Vlysses

Manu palps guttur cepit dextra: 480

Ipsa autem altera ipsam prope traxit, dixitq;:

Nutrix, cur me uis perdere? tu autem me nutriuisti ipsa

Vlysses Eurycleam co
hibet, ne se
prodat. Ipso tuo in ubere: nunc autem dolores multos laborans

Veni uigesimo anno in patriam terram:

Sed postquàm intellexisti, & tibi Deus iniecit animo, 485

Tace, ne quis alius in domibus discat,

Sic enim dico, hoc autem & perfectum erit,

Si mihi Deus interficiet procos superbos,

Neq; nutrix existente te tenebor, quando alias

Famulas in domibus meis interficiam mulieres. 490

Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea:

Fili mi, quale uerbum fugit septum dentium?

Scis quidem qualis mea fortitudo firma, neq; subdita:

Tenebo at sicut quãdo aliquid solidus lapis, uel ferrum:

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis: 495

Si tibi Deus domabit procos superbos,

Iam tunc tibi narrabo in domibus mulieres,

Quæ te inhonorant, & quæ peccantes sunt.

Hanc aut respondens, allocutus est prudens Vlysses:

Nutrix, cur autem tu has diâs: neq; aliquid te oportet, 500

Bene & ipse intelligam, & cognoscam singulam;

Sed tene silentio uerbum: uerte autem Deis.

Sic

Sic dixit: anus autem per domum exiuit

Portans lauacra: hæc enim priora effuderat omnia:

475 §05 Sed postquam lauitq; & unxit pingui oleo,

Iterum prope ignem traxit sedem v lysses

Calefaciendus: aatricem autem pannis cooperuit:

His autem uerbis inæpit prudens Penelope:

Hospes, hoc quidē tibi adhuc parū per ego dicā ipsa,

480 §10 Etenim iam somni atō dulcis erit hora,

Quem somnus capit dulcis & dolentem,

Sed mihi & dolorem magnum præbuit fortuna.

Dies quidem enim delector lamentans, lugens,

In mea opera inspicieus, & ancillarum in domo:

485 §15 At postquam nox uenit, æpitq; somnus omnes,

Iacō in lecto: densē autem mihi circa ualde cor

Acute cogitationes lugentem destruunt.

Sicut autem quando Pandarei filia chloreis lusciniā

Bene canit uere nuper stante,

490 §20 Arborum in folijs sedens densis,

Quæ frequenter uertens fundit personantem uocem:

Filium autem lugens Itylum dilectum, quem quondā ferro

Interfecit per insanias filium Zethi Regis:

Sic & mihi bifariām animus mouetur huc & illuc,

495 §25 Vel maneo apud filium, & firma omnia seruo,

Posseßionem meā, famulasq; & altam magnam domum,

Lectumq; honorans mariti, populiq; famam,

Vel iam simul sequor Achiuorum qui optimus

Nubere in domibus præbens infinitas dotes:

500 §30 Filius at̄ meus quousq; quidē fuit adhuc infans et demēs,

Nubere non me sinebat mariti domum dereliquentem:

Nūc at̄ quādo iā magnus est, et pubertatis mēsurā puenit

Et iam

Et iam me precatur iterum ire ex domus
 Possessione iratus, quam ei consumunt Achivi.
 Sed agè mihi somnium dijudica, & audi! 535

Penelope Anseres mihi in domo uiginti triticum edunt
 narrat Vlyf Ex aqua, & ipsis letor inspiciens:
 si suum som Veniens autem ex monte magna aquila curuorostro
 nium con- Omnibus in æruicæ ruit, & interfecit: hi autem fusi sunt
 iectandum. Cōgregati in domibus: hæc at in æthera diuinū elcuata ē: 540
 At ego flebam, & lugebam in somnio:
 Circū at me cōgregate sunt pulchræ crinibus Achivæ
 Miserabiliter lugentē, q. mihi aquila interfecit anseres:
 Retrò autem ueniens desedit in præhabenti domo,
 Vocæ autem humana detinuit, uociferauitq: 545

Confide Icarij filia ualde inclyti,
 Non somnium, sed uerè bonum quod perfectum erit.
 Anseres quidem proci, ego autem auis
 Fui antea, nunc rursus tuus maritus ueni,
 Qui omnibus procis indecentem mortem immitam. 550

Sic dixit: at me dulcis somnus dimisit:
 Aspiciens autem anseres in domibus intellexi
 Triticum comedentes apud scyphum ubi antea.
 Hanc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:
 O mulier, non aliquomodo est declarare somnium 555
 Aliò reclinatum, quoniam certè tibi ipse Vlysses
 Dixit aut quomodo pficiet: procis aut apparebit cædes
 Omnibus ualde, neq; aliquis mortem & parcas fugiet.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
 Hospes certè quidem somnia, impotentia, indiscernibilia 560

Somni por= Sunt, neq; quid omnia perficiuntur hominibus.
 tæ. Duæ enim portæ debiliū sunt somniorum:

Vne

Vna quidem enim cornibus factæ sunt: alteræ aut eboræ.

Horum qui quidem egressi fuerint per sectum ebur,

565 Hi leduntur uerba imperfecta portantes:

Qui autem per polita cornua eunt foras,

Hi uera perficiunt hominum quando aliquis uidet:

At mihi non hinc puto graue somnium

Venisse: certè placidum mihi & filio fiat:

570 Aliud autem tibi dico: tu autem in mentibus pone tuis:

Hec iam Aurora ueniet infamis, quæ me vlyssis

Domo ab tenebit, nunc enim deponam certamen:

Annulos quos ille in domibus suis

Statuit ordinatim annulos, sic duodecim omnes:

575 Stans autem hic multum longè iaciebat sagittam.

Nunc autem procis hoc certamen immittam:

Qui autem facillimè extendet arcum in manibus,

Et persagittabit annulos duodecim omnes,

Hunc sequar linquens hanc domum

580 Iuuenilem, perpulchram, plenam uictu,

Cuius aliquando recordaturam puto in somnio.

Hanc autem respondens, allocutus est prudens vlysses:

O uxor ueneranda Laërtiadæ vlyssis,

Non amplius nunc proijce in domibus hoc certamen,

585 Ante enim prudens ueniet huc vlysses,

Quàm hos aliquando arcum bene politum tractantes

Neruum extendere, persagittareq; annulum.

* Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Si uelis mihi hospes assidens in domibus

590 Delectare, non mihi somnus in palpebris fundetur:

Sed non enim aliquomodo est insomnes esse semper

Homines: in enim unoquoq; parcæ posuerunt

Immora

ODYSSEAE

Immortales mortalibus supra fertilem terram:
 Sed ærtè quidem ego superiora in ascendens
 Dormiam in lectum, qui mihi suspiriosus factus est, 595
 Semper lachrymis irrigatus, ex quo Vlysses
 Iuit uisurus malum Ilium, neq; nominandum:
 Illic dormiam: tu autem dormi hac in domo,
 Vel humi sternens, uel tibi lectos ponant. 600
 Sic dicens, ascendit superiora splendida,
 Non sola, cum ea & famulae ibant aliae:
 In autem superiora ascendens cum anallis malicribus,
 Flebat postea Vlyssè dilectū maritū, quousq; ei somnum
 Dulcē in palpebris iecit cæsa Minerva.

ARGVMENTVM. Y. HOMERI COMPOSITIONIS.

Volens interficere vlysses mixtas procis ancillas, &
 mutata sententia, exinde cum Eumæo & Philætio
 disputat, in quo & procorum fit collocutio.

ODYS.

ODYSSEAE .Y. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Ypsilon tonitribus Iupiter audacem fecit Vlysses, & tenuit Achiuos.

T ipse in uestibulo dormiuit diuinus
Vlysses:
Subter quidem crudam bouinam strauit:
sed desuper
Pelles multas ouium, quas sacrificau-
runt Achiui:

Eurynome autem superindumentum iniecit dormienti.

5 Illic Vlysses procis mala cogitans in animo

Iacebat uigilans: hæ autem ex domo mulieres

Iuerunt, quæ procis miscebantur antea,

Mutuo risum, & lætitiæ præbentes:

Huius autem mouebatur animus in pectoribus dilectis:

10 Multa autem cogitabat in mente, & in animo,

An irruens mortem pararet singulæ,

An sineret cum procis superbis miseri

Extremo & ultimo: cor autem ei intus latrabat:

Sicut autem canis teneros arum catulos iens,

15 Virum ignorans latrat, prompta estq; pugnare,

Sic huius intus latrabant irati mala opera:

Pectus autem percutiens cor increpuit uerbo:

Tolera utiq; cor, & peius aliud aliquando pertolerasti,

Die quo, quædo tibi robore indetentus comedit Cyclops

20 Fortes socios: tu autem ausus es quousq; te prudentia

Eduxit ex antro putantem mori.

Sic dixit in pectoribus morsus dilectum cor:

Huic

Vlysses uad-
ria noctu se
cū uersans.

ODYSSEAE

Huc ualde in passione cor manebat tolerans
Indefinenter: at ipse uertebatur huc & illuc.
Sicut autem quando uentrem uir multo igne ardenti 25
Plenum pinguedineq; & sanguine huc & illuc
Mouet, ualde autem citò cupit affare:

Sic hic huc & illuc uersus est, cogitans
Quomodo iam procis impudentibus manus immittat
Solutus existens multis: prope autem ipsum uenit Minerua 30
Coelitus descendens, corpore autem assimilata erat mulieri.
Stetit igitur super capite, & ipsum ad uerbū locuta est:

Cur rursus uigilas omnes supra infortunate uiros?
Domus quidem tibi hæc est: uxor aut tibi hac in domo,
Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium. 35

Hanc autem respondens, allocutus est prudens vlysses:
Certè iam hæc omnia Dea secundum decens dixisti:
Sed quid mihi hoc animus in mentibus cogitat,
Quomodo iam procis impudentibus manus imponam
Solutus existens: hi autem semper congregati intus sunt: 40
Ad autem aliquid & hoc maius in mentibus cogito:
Siquidem enim interficiam Ioue teq; nolente,
Quò subterfugiam? hoc autem consultare uolui.

Hunc autem rursus allocuta est Dea casta Minerua:
Minerua Miser, & quidem aliquis! peiori persuadetur socio; 45
Vlysses a= Tamen mortalis est, & non tot curas uidet:
nimat in At ego Dea sum continuè, quæ te custodio
procorum In omnibus laboribus: dico autem tibi clarè,
cadem. Siquidem quinquaginta agmina diuersilinguium hoium
Nos circumstarent interficere prompti Marte, 50
Et horum expelleres boues & pingues oues:
Sed capiat te & somnus; dolor & custodire

Tota

Tota nocte uigilantem, malis ab recedes iam.

Sic dixit, & ei somnum in palpebras fudit:

55 Ipsa autem retrò in olympum abiuit diuina Dearum,
Quando hunc somnus cepit soluens curas animi,
Soluens membra: uxor autem surrexit prudentia sciens:
Flebat autem in lectis sedens mollibus:

At postquam flens satiata est suo in animo,

60 Dianæ primum supplicauit diuinæ Dearum:

Diana ueneranda Dea Iouis filia, utinam mihi iam

Sagittam in pectoribus iacens extra animum capias

Statim nunc, uel postea me discerpens procella

Eat portans in obscuras uias,

Pene,
Dian
prea

65 In ostijs autem iaceat retrogradi Oceani.

Sicut quando Pandari filias susceperunt procellæ.

His parentes quidem corrumpunt Dei: hæc autem relicte sunt

Orphane in domibus: nutrebat autem diuina Venus

Caseo, & melle dulci, & suauis uino:

Pandari
filie.

70 Iuno autem ipsis præ omnibus dedit mulieribus

Spei et prudentiæ: magnitudinē autem præbuit Diana casta:

Opera autem Mineruæ docuit inclita operari.

Quando Venus diuina adiuit altum olympum,

Puellis petens perfectionem dulcium nuptiarum

75 Ad Iouem gaudentem fulmine: hic enim bene nouit omnia

Fortunamque, infortuniumque in mortalibus hominibus:

Interim autem puellas Harpyiæ arripuerunt,

Et dederunt odiosis Erynnibus seruire:

Sic me destruant olympias domos habentes.

80 Vel me pulchracrinibus percutiat Diana, ut Vlysssem

visura & terram sub odiosam abeam:

Ne autem quid peioris uiri letificem mentem.

Sed

ODYSSEAE

Sed hoc quidem & tolerabile habet malū, quādo aliquis
 Dies quidem flet frequenter dolens cor:
 Noctes at somnus habet: hic enim obliuiscit oēs hoīes 85
 Bonorū & malorū, postquā palpebras amplexus est:
 At mihi & insomniaq; immisit mala fortuna,
 Hac enim me nocte apud dormiuit similis ipsi,
 Talis existens, qualis iuit cum exercitu: at meum cor
 Letatum est, quoniā non dicebā somniū esse, sed uerū, iā. 90
 Sic dixit: statim autem aurea sede uenit Aurora:
 Huius aut igitur flentis uocem audiuit diuinus Vlysses:
 Cogitauit autem postea: apparuit autem ei in animo
 Iam cognoscens astare capiti:

Vlysses Io-
 uem orat.

Vestem quidē simulapiēs: & pelles quibus in dormiebat, 95
 In domum deposuit: in sede: extra autem bouinam
 Posuit forās portans: Ioui aut precatus est manus extollēs:
 Iupiter pater, si me uolentes in siciamq; & humidam
 Duxistis meā in terrā, postq; mihi maleficiastis ualde,
 Vocem aliquis mihi dixit exercitatorum hominum 100
 Intūs: extra autem Iouis monstrum aliud appareat.

Dat signū
 cælo.

Sic dixit precatus: hunc at audiait cōsiliarius Iupiter:
 Statim autem tonuit à splendido olympo
 Ab alto ex nebulis: letatus est autem diuinus Vlysses:
 Vocem autem è domo mulier prēmisit molendinaria 105
 Propē, illic igitur ei mole erant pastori populorum:
 His autem duodecim omnes irruebant mulieres
 Farinas facientes, & farinas medullam uirorum.
 Ille quidem aliæ dormiebant, postq; triticū moliuerant:
 Hæc aut una nondum assarat: debilissima aut facta est: 110
 Hæc igitur molam statuens uerbum dixit signum Regi:
 Iupiter pater, qui Deis & hominibus imperas,

Certē

Certè ualde tonuisti à cœlo stellato,

Neq; alicubi nubes est: monstrum cui hoc ostendis?

115 Persicæ nunc, & mihi misere uerbum quod dicam:

Proci postremoq; & extremo die hoc

In domibus Vlyssis capiant conuiuium desyderabile,

Qui iam mihi labore tristi genua soluerunt

Farinas facienti: nunc ultimò coenant.

120 Sic dixit: letatus est autem uoce, diuus Vlysses,

Iouisq; tonitru: dixit enim punire peccatores:

Ille autem aliæ famulæ in domos pulchras Vlyssis

Congregatæ, accendebant in foco magnum ignem.

Telemachus autem è lecto surrexit diuinus uir

125 Vestes indutus: arcum autem ensẽ posuit humerum:

Pedibus autem sub fortibus ligauit pulchra calçamenta:

Accepit autem fortem lancem acutam acuto ferro:

Stetit aut in pauimentum iens: ad aut Eurycleam dixit:

Nutrix dilecta, hunc hospitem honorastis in domo

130 Lecto & dabo, an sic iacet neglectus?

Talis enim mihi mater prudens existens

Admirabiliter alterum honorat diuersilinguũ hoĩum

Minorem: hunc autem meliorem inhonorans repadiat.

Hunc autẽ rursus allocuta est prudens Euryclea;

135 Non ipsam nunc fili infontem acuso.

Vinum quidem enim bibit sedens, donec uoluit ipse:

Cibo aut non amplius dixit esurire, interrogauit. n. ipsum;

Sed quando iam lecti, & somni meminit,

Hec quidem lectos iussit substernere anallis:

140 At hic tanquàm aliquis oĩno ærumnosus, & infortunatus,

Noluit lectis, & in coooperimentis dormire,

Sed in cruda bouina, & pellibus ouium

Z

Dormiuit

Famula
prodigij cõ
iectrix.

Telemachus
monet Eury
cleam, ne ho
spitem negli
gat,

ODYSSEAE

Dormiuit in uestibulo: superindumentū aut̃ inieciūmus nos.

Sic dixit: Telemachus autem ex domo transiit
 Lanxā habens, simul hūc canes pedibus uelocēs se q̃bātur: 145
 Perrexerit aut̃ ire in conāonem ad fortes Achiuos.
 Hæc autem rursus anallis iussit diua mulierum
 Euryclea Opis filia Pisenoridæ:

Instruitur domus ad-
 uentui pro-
 corum.

Agite, partim quidem domum ornatēq; festinantes
 Aspergiteq; in sedibus benefactis tapetes 150
 Iacite purpureos: partim autem spongijs mensas
 Omnes abstergite, purgate autem crateras
 Et pocula rotunda facta: partim autem ad aquam
 Ite fontemq; & portate cito cuntes.

Nom̃ enim iam proci aberunt domo, 155
 Sed ualde manē uenient: quoniā & omnibus conuiuium.
 Sic dixit: hæc aut̃ igitur hæc ualde quidē audiuerūt et obe-
 Hæ qdē uiginti iuerūt ad fontē nigrū aquis: (diuerūt:
 Aliquæ illic in domo scēnter laborabant:

Intrō autem uenerunt proci superbi: hi quidem postea 160
 Bene & scēnter sandedant ligna: aliæ autem mulieres
 Venerunt à fonte: post autem ipsas uenit subulcus
 Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi,
 Et hos quidem siuit in septis bene pasce.

Ipse autem rursus Vlyssēm allocutus est suauibus: 165
 Hospes, nūquid igitur aliquid te magis Achiui inspiciunt?
 An te inhonorant in ædibus sicut antea?

Hunc autem, respondens, allocutus est prudens Vlyssēs:
 Vtinam enim iam Eumæe Dei puniant hanc contumeliā,
 Quod hi iniuriantes indecēter operantur 170
 Domo in aliena, neq; pudoris partem habent.

Sic hi quidem talia mutuō loquebantur:

Prope

Propè autem ipsos uenit Melanthius custos aprarum
Capras ducens, quæ omnes inter excellebant greges,

145 175 Cœnam proas: duo autem simul sequebantur pastores:

Et has quidem religauit sub portici ualde sonanti:

Ipse autem rursus Vlysssem allocutus est conuiuijs:

Hospes, adhuc & nunc hic tristitia affias in domo,

Viros petens: at non exibis foras

Melanthius
insolens ad
Vlysssem,

150 180 Omnino: non amplius nos separari puto

Ante manus gustare: quoniam tu non secundum ornatum

Petis: sunt autem & alia conuiuia Achiuorum.

Sic dixit: hūc autē nō aliquid allocutus est prudēs Vlysses,

Sed tacitus mouit caput, mala profundè cogtans:

155 185 Hos autem post tertius uenit Philætius princeps uirorū,

Bouem sterilem proas ducens, & pingues apras:

Portitores autem igitur hos duxerunt, qui & alios

Homines mittunt, qui ipsos accedit:

Et hæc quidem igitur religauerunt sub portici resonanti.

160 190 Ipse autem rursus interrogauit subulam propè astans: Philætius

Quis iam hic hospes nuper uenit subulæ

Eumæo &
Vlyssi.

Nostram ad domum? ex quibus diat esse

Viris? ubi ei generatio & patria terra?

Infelix, ætè similis est corpore Regi imperanti.

165 195 Sed Dei summergunt multum errantes homines,

Quando Regibus contrafilant ærumnam,

Dixit, & dextra ostendit manu astans,

Et ipsum uoāferans uerba uelocia allocutus est:

Salue pater o hospes: fiat tibi tamen in futurum

170 200 Opulentia: at quidem nunc malis teneris multis:

Iupiter pater, nullus te Deorum perniciosior alius,

Non misereris uiros postquam iam generasti ipse

Z ij Misæri

ODYSSEAE

Dolet prop Misæri malo & doloribus tristibus
 ter heri in- Proprie ut intellexi: lachrymantur mihi oculi
 fortunium. Recordanti Vlyſſis, quoniam & illum puto
 Tales uestes habentem inter homines errare,
 Si tibi adhuc uiuit, & uidet lumen solis:
 Si autem iam mortuus est in inferni domibus,
 Hei mihi postea Vlyſſe strenuo, qui me in bobus
 Miſit adhuc paruulū existentē Cephallenorū in populo: 210
 Nunc autem hæ quidem fiunt immensæ: neq; aliter
 Viro ageretur boum generatio latarum frontium:
 Has autem alij me iubent ducere sibi ipsi
 Edere, neq; filium in ædibus curant,
 Neq; curam timent Deorum: prompti sunt enim iam 215
 Res comedere diu absentis Regis.
 At mihi hoc animus in pectoribus dilectis
 Multum uoluit: ualde quidem malum filio existente
 Aliorum populum ire cuntem ipsis bobus
 Viros in alienos: hoc autem peius hic manentem 220
 Bobus in alienis sedentem dolores pati:
 Et iam diu alijs superbis Regibus
 Discessi fugiens: quoniam non tolerabilia sunt.
 Sed adhuc hunc infelicem puto si uide ueniens
 Virorum procorum destructionem in domos ponet. 225
 Hunc autem, respondens, allocutus est prudens Vlyſſes:
 Vlyſſes Phi Bubulæ, quoniā neq; malo, neq; insipienti uiro similis es,
 lætio. Cognosco autē & ipse q̄ tibi prudentia in menas uenit,
 Ideo tibi dico & in magnum iuramentum iuro:
 Sciat nūc primum Iupiter Deorum, hospitalisq; mensa, 230
 Domusq; Vlyſſis strenui quam perueni:
 Certē te hic existente ueniet domum Vlyſſes:

Tuis

Tuis autem oculis uidebis, si uolueris,
 Iosfectos procos qui hic dominantur.

235 Hunc autem rursus allocutus est boum bubulaus uir:
 Vtinam enim hoc hospes uerbum perficiat Saturnius,
 Cognosceres qualis mea potentia & manus sequerentur:
 Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Deis,
 Redire Vlysssem multum sapientem suam domum.

240 Sic hi quidem talia inter se confabulabantur:
 Proci autem Telemacho interitumq; mortemq;
 Parabant: at hæc his sinistra uenit auis
 Aquila aliuolans: tenebat autem timidam columbam:
 His autem Amphinomus locutus est, & dixit:

245 O amici, non nobis perficietur hoc consilium,
 Telemachi cædes: sed recordemur conuiuij.

Sic dixit Amphinomus: his autem placuit uerbum:

Venientes autem in domos Vlyssis diuini,
 Pallia quidem deposuerunt in lectiasq; sedibusq;:

250 Hi autē sacrificabant oues magnas, & pingues capras:
 Sacrificabant autē porcos pingues, & bouem indomitam:
 Viscera autem assantes distribuebant: in autem uinum
 Crateris miscebant: pocula autē distribuebat subulus:

Panem autē ipsis distribuebat Philœtius eximius uirorum

255 Pulchris in canistris: potum ministrat autem Melanthius:

Hi autem in cibos paratos, præiacentes, manus mitebant:

Telemachus autem Vlysssem sedere fecit astutus, cogitans

Intra bene ordinatam domū, apud lapideum pauimentū,

Sedem indecentem apponens paruamq; mensam:

260 Apud autem posuit uiscerū partes: infudit autem uinum

In poculo aureo, & ipsum ad uerbum dixit:

Hic nunc sede cum uiris uinum bibens:

Proā sini-
 stro omina
 à Telēachi
 cæde deter-
 rentur.

Z iij Conuiua

Telemach^o
proas, ne ho
spitem infe
stent.

Conuicia autem tibi ipse ego & manus expellam
Omnium procorum: quoniam non popularis est
Domus hæc, sed Vlyssis: mihi autem edificauit ille:

269

Vos autem proci continete animum conuido,
Et manus, ut non aliqua lis, & contentio oriatur.

Sic dixit: hi autem igitur omnes mordicus labra tenentes,
Telemachum admirabantur, quod audacter locutus esset:

His autem Antinous locutus est Eupibei filius:

270

Et molestum existens suscepimus uerbum Achiui

Telemachi, ualde autem nobis minans locutus est.

Non enim Iupiter fuit Saturnius: ideo ipsum iam

Sedauiissemus in domibus canorū existentē cōdonatorem.

Sic dixit Antinous: hic autem non curauit uerbum:

275

Præcones autem per auitatem sacram beato bembem

Duxerunt: ipsi autē congregati sunt apitecriniti Achiui

Nemore sub umbroso longē iaculantis Apollinis.

Hi autē post q̄ affauerunt arnes superiores, & traxerunt

Partes diuidentes, conuiuabantur gloriosum conuiuium:

280

Apud autem Vlyssē partē posuerunt, qui ministrabant,

Aequalem, sicut ipsi sortiti sunt (sic enim iusserat

Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini)

Procos autem non omnino superbos fuit Minervæ

Conuido teneri tristi, ut adhuc magis

285

Intraret dolor in corde Laërtiadem Vlyssē.

Erat autem quidam in proas uir iniusta sciens,

Ctesippus autem nomen erat Samide in domo habitans,

Qui iam possessionibus fretus patris sui,

Petebat Vlyssis diu profecti uxorem:

290

Qui tunc procos superbos allocutus est:

Audite me proci strenui, ut quid dicam,

Partem

Partem quidem iam hospes habet diu sicut decet

Aequalem: non enim bonum priuare, neq; iustum

295 Hospites Telemachi, quia nq; ad has domos peruenerit:

Sed agè ei & ego dabo hospitium, ut & ipse

Vel balneatori det munus, uel aliaui alij

Famulorum, qui in domibus Vlyssis diuini.

Sic dicens, proiecit bonis pedem manu forti

300 Iacientem ex canistro capiens: ipse autem euitauit Vlysses,

Quietè declinans caput: subrisit autem animo

Sardaniū ualde talè: hic bene ædificatū perasit murum.

Ctesippum autem Telemachus increpauit uerbo:

Ctesippe, certè ualde tibi hoc utilius fuit animo:

Telemachus

305 Non percussisti hospitem, euitauit enim telum ipse:

Ctesippum

Certè enim te mediam percutiam lancea acuta,

minitabun =

Et tibi pro nuptijs pater sepulchrum faciet

de obiurgat

Hic: ideo ne quis mihi indecentias in domo

Ostendat: iam enim intelligo, & scō singula,

310 Bonaq; & peiora: antea autem infans eram.

Sed tamen hæc quidem, & tolerauimus insipientes

Ouibus iugulatis, uinoq; bibito,

Et pane. diffiale enim trahere unum multos.

Sed agite, non amplius mihi mala facite inimicantes:

315 Si iam me ipsum interficere prompti estis ere,

Et hoc uellem, & multò utilius esset

Mori, quàm hæc semper indecentia opera uidere,

Hospites uerberatos, famulasq; mulieres

Violantes indecenter in domibus bonis.

320 Sic dixit: hi autem omnes quieti facti sunt silentio:

Tardè autem iam locutus est Damastorides Agelaus:

O amia, non iam aliquis in mendaciam iustum

Z iij

Contrarijs

Agelaus Contrarijs uerbis mordens seuiat:
 proas ut nu Neq; amplius hospitem uerberare, neq; aliquem alium
 ptias matu= Seruorum, qui in domibus Vlyssis diuini:
 rent. Telemacho autem uerbum ego & matri dicam

325

355

Mite, si ipsis corde placeat ambobus:
 Quandiu quidem uobis animus in pectoribus sperat
 Redire Vlysem per prudentem suam ad domum,
 Tandiu nulla accusatio manereq; erit, teneriq;
 Procos in domibus: quoniam hoc utilius erit:
 Si redibit Vlysses, & rediens uenerit domum:
 Nūc at iā hoc manifestū, quod nō amplius reuersurus est.
 Sed agē tuē hēc matri asidens narra:

330

360

Nubat quicunq; optimus uir, & plurima praebeat,
 Ut tu quidem gaudens paternā omnia pasaris
 Edens & bibens, hēc alterius domum curet.

335

365

Hunc Telemachus prudens contra locutus est:
 Non per Iouem Agelaē, & dolores patris mei,
 Qui alicubi longē Ithacā, uel mortuus est, uel errat,
 Non immorabor matris nuptias, sed iubebo
 Nubere cuicunq; uelit: ad autem multa dona dabo:
 Erubescō autem nolentem à dono amouere
 Verbo neccssario: non hoc Deus perficiat.

340

370

Sic dixit Telemachus: procis autem Pallas Minerva

345

375

Minerua
 procos de=
 mentes red=
 dit.

Inextinguibilem risum mouit, errare fecit aut mentem:
 Hi autem iam maxillis ridebant alienis:
 Cruentatas autem carnes comedebant: oculi autem ipsorum
 Lachrymis impleti erant: luctum autem cogitabat animus:
 His autem & locutus est Theoclymenus diuinus:

350

380

Dira portē
 ta in procos

Ah miseri, quid malū hoc patimini? nocte quidem uestra
 Cooperiuntur capitaq; faciesq; infraq; genua:

Vlulatus

Vlulatus aut diuisus est: lachrymantur autem genæ.

Sanguine autem fluibiles parietes, pulchræq; mediæ.

355 Vmbris uerò plenum est uestibulum: plena uerò & aula

Euntibus: Erebus autem sub tenebris: Sol autem

Ex cœlo perijt: mala autem inæssit æligo.

Sic dixit: hi autem omnes in ipso suauiter riserunt:

His autem Eurymachus Polybi filius inæpit dicere:

360 Desipit hospes nuper aliunde ueniens:

Sed ipsum statim domo emittite foràs

In forum ire: quoniam hæc nocti æsimulat.

Hunc autè rursus allocutus est Theoclymenus diuinus:

Eurymache, non te iussi mihi comites dare:

365 Sunt mihi oculiq; & aures & pedes ambo,

Et mens in pectoribus facta, neq; indecens.

His exhibo foràs, quoniam intelligo malum uobis

Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neq; euitabit

Procorum, qui domo in diuini Vlysis

370 Viros iniuriantes iniusta operamini.

Sic dicens, exiuit domibus bene habitatis:

Iuit autem ad Piræum, qui ipsum promptus suscepit.

Proci autem igitur omnes inter se aspicientes,

Telemachum irritabant supra hospite ridentes:

375 Sic autem aliquis dixit iuuenum superborum:

Telemache, non te peior hospitator alius,

Qualem quidem aliquē hunc habes famelicū erratorem,

Panis & uini indigentem, neq; operum

Scientem, neq; fortitudinis: sed uanè pondus terræ.

380 Alius autem rursus aliquis hic surrexit diuinare:

Sed si iam persuadeberis, quod multò utilius erit,

Hos hospites in naui multiscda ponentes,

In

ODYSSEAE

In Siculos mittemus, unde tibi dignum inueniat.

Sic dixerunt proci: hic autem non curauit uerba:

Sed tacite patrem aspiciebat expectans semper,

Quando iam procis impudentibus manus immittat.

Hec in contrarium ponens perpulchram sedem

Filia Icarij prudens Penelope,

Virorum in domibus uniuscuiusq; uerbum audiuit:

Cœnam quidem enim ridentes parabant,

Suauiterq; & placide, postquã ualde multa comederant,

Cœna autem non aliquomodo ingrator alia fieret,

Qualem iam cito cogitauit Dea & fortis uir

Ponere: priores enim indecẽtia operabantur.

ARGVMENTVM. & HOMERI COMPOSITIONIS.

PENELOPE tendenti arcum pollicetur suis ipsi is
nuptias: Vlysses autem Eumœo, & Philœtio mandans
de ianuæ custodia, ipse dimisit sagittam per annulos,
alio tendere non ualente.

ODYSSEAE

ODYSSEAE .Φ. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Phi autem arcum proponit certamen Penelope.

PSI autem in mentibus posuit Dea
castia Minerva

Filie Iarij prudenti Penelope, Penelope
Araam proas ponere, albumq; ferrum, procis arta
In domibus Vlyssis certamina & cedis pri men propo
(apiu: nit.

5 Scala autē altam ascendit proprię domas:
Accipit autem clauem bene flexam manu forti,
Pulchram, & cream: manubrium autem eboris inerat:
Perrexit autē ire ad thalamum cum ancillis mulieribus
Ultimum: illic autem ei thesauri iacebant Regis,

10 Aesq; aurumq; multilaborisq; ferrum:
Illic autem arais iacebat reflexus & pharetra
Sagittifera: multę autem inerant suspiriosę sagittę,
Dona, quę ei hospes Laedæmoni dedit obuians
Iphitus Eurytides similis immortalibus:

15 Hi autem in Messena obuierunt adinuicem
Domo in Ortilochi bellicosi: artē Vlysses
Iuit ad debitum, quod ei omnis populus debebat.
Oues enim ex Ithacę Meseñij uiri extulerant
Nauibus multis sedes trecentas, & pastores:

20 Horum gratiā legationem multam uiam uenit Vlysses
Paruus existens: pręmisit enim pater alijq; senes:
Iphitus rursus equas quęrens, quę ei perditę erant

Duodecim

De arcu
Vlyssis.

Iphitus Eu
rytides.

Duodecim foeminae: post autem mule patientes operum,
Quae iam ei & postea cedes & para factae sunt.

Postquam iam Iouis filius peruenit magnanimum 25

Heraules Virum Heraulem, magnorum scientem operum,
proditor Qui ipsum hospitem existentem interfecit propè domum:

hospitij. Miser, neq; Deorum uocem ueneratur, neq; mensam

Illam quā ei apposuit: postea autem occidit & ipsum:

Equas autem ipse tenuit fortes in quibus in domibus, 30

Quas querens Ulyssi obuiauit: dedit autem arcum,

Quē antea quidem portabat magnus Eurytus: at hic filio

Reliquit morientes in domibus altis:

Huic Ulysses ensē acutum, & fortem lanceam dedit, 35

Principium hospitalitatis dolorosae, neq; in mensa

Cogniti sunt inter se: ante enim Iouis filius interfecit

Iphitum Eurytidem similem immortalibus,

Qui ei arcum dedit: hunc autē nunquā diuinus Ulysses

Iens ad bellum nigris in nauibus

Portauit, sed ipsius memoria hospitis dilecti 40

Tenuit in domibus: portabat autem sua in terra.

Hec autē quādo iā thalamū hūc puenit diuina mulierū,

Pauimentumq; quernū ascendit (quod quondam faber

Poliuit scientificē, & in perpendicula direxit:

In autem limina aptauit, ianuās autē imposuit splendidas.) 45

Statim haec lorū uelociter absoluit annuli,

In autem clauem misit: ianuā autē superinadit seras

Contra obseruans: haec autem resonuerunt: uelut taurus

Pascens prato, tantum sonuerunt pulchrae portae

Percussae clauī: apertae sunt ei cito. 50

Hec autem in alta tabulata iuit: illic autem capse

Stabant: in autem igitur his odorifera uestes iacebant:

Hinc

Hinc extensa à clauo accepit arcum

Ipsa uirgine, quæ ei adiacēbat lucida:

55 Sedens autem illic dilectis in genibus ponens,
Flebat ualde stridulē: excepit autem arcum Regis.

Hæc autē post q̄ igitur satiata est multarū lachrymarū lu-
Perrexit ire domum ad procos superbos, (ctu,

Arcum tenens in manu reflexum & pharetram

60 Sagittiferam: multæ autem inerant suspiriosæ sagittæ:

Hac autem cum anallæ portabant arcum, ubi ferrum

Iacēbat multum & æs, certamina regis:

Hec autē quando iam procos peruenit diuina mulierum,
Stetit apud limen domus benefactæ,

65 Contra genas tenens tenues uittas:

Analla autem ei utrinq; astitit:

Statim autem prociis locuta est, & dixit uerbum:

Audite proci superbi, qui hac domo

Vtmini comedere, & bibere assidue semper

70 Viro absente multo tempore, neq; aliquam aliam

Verbi facere continentiam potestis:

Sed me cupientes nubere, facereq; uxorem:

Sed agite proci, quoniam hoc apparet certamen,

Ponam enim magnū arcum Vlyssis diuini:

75 Quicumq; autem faillimē extendet arcum in manibus,

Et per sagittabit annulos duodecim omnes,

Hunc simul sequar linguens hanc domum

Iuuenilem, pulchram, plenam uictu:

Cuius aliquando recordari puto in somnio.

80 Sic dixit, & Eumæum iussit subulcum

Arcum prociis ponere, albūmq; ferrum:

Lachrymans autem Eumæus suscepit & deposuit:

Fleuit

Penelope

deponit

Vlyssis ar-

cū certamini

procorum.

Promittit se

uictoris con-

iugem fore.

ODYSSÆ

Fleuit aut bubulcus alibi postquam uidit arcum regis.

Antinous aut increpauit, uerbūq; dixit, denominauitq;
Stulti rustici, molesta cogitantes, 85

Ah miseri, cur lachrymas defuderunt? & mulieri
Animum in pectoribus mouetis? aut aliter
Iacet i doloribus animus postquam dilectū perdidit maritū.
Sed tātē comedite sedentes, uel forās

Arcus Vlyf Flet ex euntes, hic aras linquentes 90

Proas certamen difficile: non enim puto
Facile hunc arcum positum tendi.
Non enim aliquis adest talis uir in his omnibus,
Qualis Vlysses fuit: ego autem ipsum ipse uidi:
Etenim memor sum, puer autem paruus eram. 95

Sic dixit: huic aut igitur animus in pectoribus sperabat
Arcum tendere, persagittareq; ferrum:

Certē sagittam primus gustare cogitabat
Ex manibus Vlyssis strenui, quem tunc inhonorabat
Sedens in domo, quoniam mouebat omnes socios. 100
His autem & dixit sacra uis Telemachi:

O amia, certē ualde me Iupiter dementē fecit Saturnius:
Mater quidem mihi diāt dilecta prudens existens
Alium simul sequi, linquens hanc domum:
At ego rideo & delector insano animo. 105

Sed agite proas, quoniam hoc apparuit certamen,
Qualis nunc non est mulier in Achaia terra,
Neq; Pyli sacra, neq; Argi, neq; Myaene,
Neq; ipsius Ithacae, neq; Epiri nigrae:
Et autem ipsi hoc satis, quid me oportet matris laudis. 110
Sed agite, non excusationes trahite, neq; aras
Diu abuertimini tensione, ut sciamus.

Et

Et autem ipse ego hunc arcam experiar.

Si autem tendam, persagittaboq; ferrum,

115 Non mihi dolenti has domos ueneranda mater

Linet am alio iens, quod ego in retrò relictus sum,

Solus iam patris certamina pulchra accipere.

Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum,

Rectus surgens: ab autem ensem acutum posuit humeris:

120 Prius quidem annulos statuit perfodiens,

Omnibus unam longam & per lineam direxit:

Circum autè terrā induxit: stupor autè cepit oēs uidentes;

Sic bene ornatè statuit: antea autem nunquam uidit:

Stetit autem in pauimentum iens & arcam tentauit:

125 Ter quidem ipsum appropinquauit trahere promptus:

Ter autem dimisit potentijs insperans hoc animo

Neruum tendere, persagittareq; ferrum,

Et iam tendisset ui quartò attrahens,

Sed Vlysses annuit, & tenuit cupientem.

130 His autem rursus locuta est magna uis Telemachi:

O amia, uel & postea malusq; ero & im potens,

Vel iunior sum, & nondum manibus confisus sum

Virum expellere, quando aliquis prior molestus sit:

Sed agite, qui me ui multò potentiores estis,

135 Arcam tentate, & perficiamus certamen.

Sic dians, arcam quidem à se posuit humum,

Acclinans conglutinatis politis tabulis:

Illic autem diu telum pulchro acclinauit apiti:

Retrò autem iterum desedit in sede unde surrexerat.

140 His autem Antinous locutus est Eupithei filius:

Mouimini ordinatim decenter omnes socij

Inapientes à loco, unde uinum ministratur.

Telemachus
experitur
uires suas
arcu.

Sic

ODYSSEAE

Sic dixit Antinous: his autem placuit sermo:
 Liodes autem primus surrexit Oenopis filius,
 Qui ipsi suates fuit: apud autem crateram pulchram 145
 Sedebat semotissimus semper: stoliditates autem ei soli
 Inimicæ erant: omnibus autem suæ ensebat proas:
 Qui tunc primus arcam accepit, & telum uelox:
 Liodes uiri Stent autem in pauimentum iens, & arcam tentabat;
 bus diffidit, Neq; ipsum intēdit: prius enim fatigauit manus sursum tra- 150
 Infuctas, teneras: ad autem procos dixit: (hens
 O amia, nō quidem ego intendō: apiat autem & alius.
 Multos enim hic arcus optimos priuabit
 Animo & anima, quoniam multo melius est
 Mori, quā uiuos aberrare, cuius gratiā semper 155
 Hic conuersamur ad expectantes dies omnes.
 Nunc quidem aliquis & sperat in mentibus, & cogitat
 Duæ uxorem Penelopem, Vlyssis uxorem:
 At postquā arcam tentauerit, & uiderit,
 Aliam iam aliquam postea Græarum bene indutarum 160
 Petat uxorem dotibus querens: hæc autem postea
 Nubat qui plurima det, & fortunatus ueniat.
 Sic dixit, & à se arcam posuit,
 Acclinans conglutinatīs politis tabulis:
 Illic autem atam sagittā pulchræ acclinauit extremitati: 165
 Retrò autem iterum desedit in sede unde surrexerat:
 Antinous autē increpauit, uerbumq; dixit, denominauitq;
 Liodes, quale te uerbum fugit septum dentium
 Graueq; molestumq; irascor autem tibi audiens.
 Si iam hic arcus optimos priuabit 170
 Animo & anima, quoniam non potes tu intendere:
 (Non enim te talem genuit bona mater,

Qualem

Qualem & extensorem arcusq; esse & sagittarum).

Sed alij tendent fortè proci inclyti.

175 Sic dixit, & iussit Melanthium custodem caprarum:

Agè ignem accende in domibus Melanthie:

Apud autem pone sedemq; magnam, & pelles in ipsa:

Effert autem pinguedinis magnam rotam intus existentis,

vt iuuenes calefacti inuncti unctione

180 Araam tentemus, & perficiamus certamen.

Sic dixit: hic at statim accendit Melanthius magnū ignē:

Apud autem portans sedem posuit, & pelles in ipsa:

Ex autem pinguedine magnam rotam intus existente.

Ideo iuuenes calefacti tentarunt, neq; poterant

185 Tendere: multum enim fortitudinis indigentes erant:

Antinous autem abstinebat, & Eurymachus diuinus,

Prināpes procorum: uirtute autem erant ualde optimi.

Hi autem ex domo iuerunt sequentes simul ambo

Bubulcus & subulcus Vlyssis diuini:

190 Ipse autem post hos domo exiuit diuus Vlysses.

Sed quando iam extra ianuas fuerunt, ac & aulam,

Loquens, ipsos uerbis allocutus est suauius:

Bubulæ, & tu subulæ, uerbum aliquod dicam?

Nunquid ipse calabo? dicere autem, me animus iubet:

195 Quales estis Vlyssi auxiliari, si ueniat

Sic ualde ex repente, & aliquis Deus ipsum ferat?

Nunquid & proci auxiliaremini, an Vlyssi?

Dicite quomodo uos cor animusq; iubet.

Hic autem rursus allocutus est boum bubulcus uir:

200 Iupiter pater, utinam enim hoc perficias desyderium,

Vtinam ueniat quidem ille uir: ducat autem ipsū fortuna,

Cognoscere qualis mea potentia, & manus sequerentur.

AA

Sic

ODYSSEAE

Sic autem similiter Eumæus supplicauit omnibus Deis,
 Redire Vlysseni prudentem suam domum.
 At postquam horum mentem ueram cognouit, 205
 Ex iterum ipsos uerbis respondens, allocutus est:
 Intus quidem iam hic ipse ego mala multa passus
 Veni uigesimo anno in patriam terram:
 Cognosco autem, quod uobis cupientibus ueni
 Solis seruorum: horum aut aliorum non aliquem audiui 210
 Precantem me iterum redeuntem domum uenire.
 Vobis autem, sicut erit, ueritatem dicam:
 Utinam grati a mei Deus domet procos superbos,
 Dabo ambobus uxores, & res prebebo,
 Domosque prope me edificatas, & mihi postea 215
 Telemacho sociique fratresque eritis.
 Eia age, iam & signum ualde manifestum aliud ostenda,
 Vt me bene cognoscatis fidei hunc esse in animo:
 Ciatriam quam quondam sus percausit albo dente
 Ad Parnasum euntem cum filijs Autolici. 220
 Sic dicens, uestes magna separauit a ciatrice:
 Hi aut postquam inspexerunt, beneque cognouerunt singula,
 Fleuerunt circa Vlysseni prudentem manus mittentes,
 Et osculati sunt amplectentes capitaque & humeros:
 Sic at eodem modo Vlysses capita & manus osculatus est: 225
 Et lugentibus occidisset lumen Solis,
 Nisi Vlysses ipse prohibuisset, locutusque fuisset:
 Cessate fletu luctuque, ne quis uideat
 Egressus domo, at dicat & intus:
 Sed parati intrate, neque simul omnes: 230
 Primus ego, post autem uos: at hoc signum fiat:
 Alij quidem enim omnes quicumque proci superbi

Vlysses se
 seruis ma-
 nifestat.

Non

Non sinent mihi dari aram & pharetram:
 Sed tu diuine Eumæe portans supra domos aram
 235 In manibus mihi dato, dicq; mulieribus
 Claudere domus ianuas firmiter factas:
 Si aut aliquis uel suspirium, uel strepitum intus audiat
 Virorum nostris in septis, non foras
 Exire, sed illic quietè esse ad opus:

240 Tibi autem Philœtie diuine fores mando aulæ,
 Claudas clauis, atò autem ligamen appone.
 Sic dicens, intrauit domos benehabitatas:
 Sedit postea in sede iens unde surrexerat:
 Tum etiam famuli ingressi sunt diuini Vlyssis.

Philœtio
 mandatur
 ianuæ cura
 stodia.

245 Eurymachus autem iam aram in manibus mouebat,
 Calefaciens huc & illuc splendore ignis: sed ipsum neq; sic
 Tendere potuit: ualde autem suspirauit gloriosum cor:
 Suspirans at igitur locutus est, uerbūq; dixit, denominauitq;:

O ania, certè mihi dolor arca me ipsum, & arca omnes,
 250 Non nuptias tantum lugeo tristis:

Euryma-
 chus arcui
 tendendo im-
 par dolet.

(Sunt & aliæ multæ Græcæ, quæ quidem in ipsa
 Circa mare Ithacæ, & alijs ciuitatibus)
 Sed si iam tantum fortitudinis indigentes sumus
 Diui Vlyssis, quod non possumus tendere

155 Aram, increpatio autem & futuris audiri.

Hunc at rursus Antinous allocutus est Eupithei filius:
 Eurymache, non sic erit: intelligis autem & ipse.
 Nunc quidem enim in populo festum Dei
 Purum: quis autem arcus tendet? sed quieti

260 Deponite: at annulos & tacite sinamus omnes
 Stare: non quidem enim aliquem sustollere puto
 Venientem in domum Laertiadæ Vlyssis.

AA ij

Sed

Q DYSSEAE

Sed agè, pinæna quidem ināpiat poculis,
vt libantes deponamus aruos aras:

Manè autem iubete Melanthium custodem caprarum 265
Capras ducere, quæ omnibus ualde excellentes gregibus,
Vt in crura ponentes Apollini inclyto aras
Arcum tentemus, & perfidamus certamen.

Sic dixit Antinous: his autem placuit sermo.

His autem præcones quidem aquam in manus fuderunt: 270
Iuuenes autem crateras coronauerunt poti:

Diuiserunt autem igitur omnibus ināpientes poculis:
Hi aut postq̃ libauerunt, biberuntq; quantū uoluit aīus:
His autem callens locutus est prudens Vlysses:

Audite proci inclytæ Regine, 275

Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet:

Eurymachum autem maximè & Antinoum Regem
Oro, quoniam & hoc uerbum secundum deans dixisti:

Manè autem Deus dabit fortitudinem cui uoluerit:

Vlysses pe- Sed agè mihi date aram bene politum, ut cum uobis 280
tit expiri ui Manus & robur experiar, si mihi adhuc est
res arcu. Vis qualis ante a fuit in flexibilibus membris:

An iam mihi perdidit errorq; incommodumq;.

Sic dixit: hi autem igitur omnes ualde irati sunt, 285
Timentes ne aram bene politum tenderet.

Antinous aut increpauit, uerbūq; dixit, denominauitq;:

Ah miser hospitum, insunt tibi mentes neq; paruæ:

Non amas, quòd quietus immensis cum nobis

Conuiuaris? neq; quòd conuiuio priuaris? at audis 290
Verba nostra, & locutionem, non autem aliquis alius

Verba nostra hospes & pauper audit,

Vinum te lædit dulce, quod & alios

Lædit,

Ledit, quicūq; ipsū abūdāter caput, neq; decēter bibit. Vinum im-
 Vinum & centaurum ualde inclutum Eurytiona modicū ma-

395 Lesit in domo magnanimi Perithoi lorū causa.

In Lapithas euntem: hic at quoniam mentes lesit uino,
 Insaniens mala fecit domo in Perithoi:

Heroas autem dolor caput: ex uestibulo autem foras
 Traxerunt insurgentes, aures seuo ere

300 Naresq; demetentes: hic autem mentibus suis lesus,

Iuit suum nocumentum portans insano animo,

Ex quo centauris & uiris contentio facta est:

Sibiq; ipsi primo malum inuenit uino grauatus:

Sic & tu (magnum nocumentum dico) si hunc arcum

305 Tendes: non enim alicui prudenti supplicabis

Nostra in domo: statim autem te naui nigra

In Echetur Regem, hominum pessimum omnium

Mitemus: hinc autem non seruaberis. sed quietus

Bibeq; neq; contende cum uiris iunioribus.

310 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Antinoë, non quidem bonum ledere, neq; iustum,

Hospites Telemachi, quicunq; has domos peruenit.

Existimas, si hic hospes vlyssis magnum arcum

Tendet manibusq; uiq; sua fretus,

Penelope
 Antinoum
 obiurgat.

315 Domum me ducere, & suam facere uxorem?

Neq; ipse hoc in pectoribus existima,

Neq; aliquis uestrum huius gratia animo dolens

Hic conuiuetur, quoniam neq; quidem, neq; decet.

Hac at rursus Eurymachus Polybi filius contra locutus

320 Filia Iaxij prudens Penelope, (est:

Non te hunc ducere putamus, neq; decet:

Sed uerecundantes famam uirorum & mulierum,

AA iij Ne

ODYSSEAE

Ne aliquando aliquis dicat peior alius Achiuis:
 Certè multò peiores uiri, strenui uiri uxorem
 Petunt, quoniam non aram politum tendunt:
 Sed alius quidam pauper uir errans ueniens,
 Facile tendit aram: per autem nusi ferrum:
 Sic dicent: nobis autem impropria hæc fient.

325

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
 Eurymache, non aliquomodo est inclytos in populo
 Esse, qui iam domum inhonorantes edunt
 Viri optimi: cur autem impropria hæc faciatis?

330

Ipse autem hospes ualde quidem magnus & pinguis:
 Viri autem ex bono genere gloriatur esse filius.
 Sed agè, ei date aram politum, ut uideamus:

335

Sic enim dico, hoc autem & perfectum erit.

Si ipsum tendet, dabit autem ei gloriam Apollo,
 Induā ipsum chlenamq; chitonaq; uestimenta pulchra:
 Dabo aut auctum iaculū anum adiumentū & uirorū,
 Et ensē utrinq; inādētē: dabo at sub pedibus calceamenta:
 Mittam autem quò ipsum cor animusq; iubet.

340

Hæc at rursus Telemachus prudēs cōtrā allocutus est:

Telemachus
 matri.

Mater mea, aram quidem Achiuorum nullus me
 Potentior, cui uolo dareq; & negare,
 Neq; quicumq; asperam Ithacā in dominantur,
 Neq; quicumq; habitant in Elide equos pascente:
 Horum nullus me inuitum coget, si uoluerō
 Et omnino hospiti dare hos arcus ferre:
 Sed in domum iens ipsa tui ipsius opera cura,
 Telāmq; colūmq; & ancillis iube
 Opus adire: sermo autem uiris aurærit
 Omnibus: maxime at mihi: huic enim potētia est in domo.

345

350

Hæc

Hec quidem stupefacta, retrò domum iuit:

Filij enim uerbum prudens imposuit animo:

355 In autem superiora ascendens cum anallis mulieribus,
Flebat postea Vlysses dilectum maritum, quousq; ei somnũ
Dulcem in palpebris iceat cæsa Minerva.

At hic aras æpiens portabat flexilem diuus subulcus;

Proci autem igitur omnes tumultuabantur in domibus:

360 Sic autem aliquis dixit iuuenem fortium;

Quò iam arcum arcum portas non inuise subulcæ

Errator: atò rursus te in suis canes uelocæ edent

Solum ab hominibus, quos nutriuisti: siquidem Apollo

Nobis propitius, & immortales Dei alij.

365 Sic dixerunt: at hic posuit ferens ipso in loco

Timens, quoniam multi minabantur in domibus.

Telemachus autem ex altera parte minans iuit:

Heus, ulterius porta arcum atò, nò bene omnibus obediens,

Ne te, & iunior licet existens, ad agrum expellam

370 Percutens faxis: ui autem fortior sum.

Vtinam enim omnibus quotquot in domibus sunt

Proci, manibus uiq; fortior essem:

Ideo & atò mæstè aliquem ego mitterem ire

Nostra ex domo, quoniam mala operantur.

375 Sic dixit: hi aut igitur omnes in ipso dulciter riserunt

Proci, & iam æssarunt graui ira:

Telemacho autem arcum ferens in domum subulcus,

In manibus Vlysi prudenti posuit astans:

Ex autem uocans allocutus est nutricem Eurycleam:

380 Claude domus ianuam fortiter compactas:

Si autem aliquis uel suspirium, uel sonum intus audiat

Virorum nostrorum in septis, non foras

Afferitur Vlysi: tandẽ
arcus.

AA iiij

Eat

Eat: sed illic taatè sit apud opus.

Sic dixit: huic autem uelox fuit uerbum:

Clausit autem ianuas domorum bene habitatarum: 385

Taatè autem ex domo Philoctus saltauit foras:

Clausit autem postea ianuas septiaule:

Iacebat autem sub porticu lignum nauis arcumagitabilis

Biblinum, quo ligauit ianuas: introiuit autem ipse:

Sedit postea in sede, iens unde surrexerat, 390

Inspiciens Vlysses: hic autem iam arcum mouebat

Penitus reuoluens, experiens huc & illuc,

Ne cornua uermes edissent profecto Rege.

Sic autem aliquis dixit uidens in propinquum alium:

Certè aliquis admirator & dolosus est arcum. 395

Certè talia & ipsi domi iacent:

Vel hic ruit facere sicut in manibus

Mouet huc & illuc, malorum sciens errator.

Alius autem rursus dixit iuuenum superborum:

Vtinam enim iam tantum utilitati obuiaret, 400

Quantum hic hunc poterit tendere.

Sic dixerunt proci: at prudens Vlysses

Statim postquam magnum arcum portauit, & uidit penitus:

Sicut autem quando uir citharæ peritus & cantus, 405

Facile extendit nouo in sinu chordam,

Tangens utrinque beneretortum intestinum ouis:

Vlysses ten Sic sine diligentia tendit magnum arcum Vlysses:

dit arcum. Dextera autem igitur manu capiens tentauit neruum:

Hic autem sub bene sonuit, hirundini similis uoce:

Proci autem igitur dolor factus est magnus: oibus autem igitur cor 410

Mutatus est: Iupiter autem ualde sonuit signa ostēdēs: (lor

Leuatus est postea pertolerans diuus Vlysses,

Quod

Quod ei monstrum misit Saturni filius uersuti:

Acepit aut uelocē sagittā, quæ ei apud iacebat mensam

415 Nuda (ipse autem aliæ concuam intra pharetram

iacebant, quibus citō futuri erant Achiui tentari)

Hanc in brachio capiens, traxit chordam concuuitatesq;

Illinc ex sede sedens: misit autem sagittam

Contra obseruans: securium autem non errauit omnium

420 Primo foramine: transiuit autem penitus forās

Sagitta ære grauis: hic autem Telemachū allocutus est:

Telemache, non te hic hospes in domibus uituperat

Sedens: neq; proposito erraui, neq; arcum

Diu fatigauit tendens: adhuc mihi robur firmum est,

425 Non sicut me proci inhonorantes uituperabant.

Nunc autem hora & coenam Achiuis præparare

In luce: at postea & aliter delectari

Cantu & cithara: hæc enim additamenta conuiuij.

Dixit, et supcilijs annuit: hic at arcū posuit ensē acutū

430 Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini:

Circū aut manum dilectam posuit lanceā: propè at ipsū

Apud sedem stetit armatus splendido ære.

ARGVMENTVM X. HOMERI COMPOSITIONIS.

Procorum cædem cūm peregisset Vlysses præsentē
Minerua, exinde ancillas per Telemachum & fa-
miliares punit cum Melanthio.

ODYS

ODYSSÆAE .X. HOMERIJ
COMPOSITIONIS.

Chi Vlysses procos abstulit seuo ere.

ED ipse exutus est pannis prudens Vlysses:

Insiluit autem magno limini, habens arcum & pharetram

Sagittis plenam, celeres uero effudit sagittas

Ibi ante pedes: subinde autem procis dixit:

Hoc quidem iam certamen innocuum perfectum est:

Nūc rursus propositū aliud, quod nōdū aliq̃s percussit uir,
Speculabor si cōsequar: praebeat at̃ mihi gloriā Apollo.

Dixit, & in Antinōum direxit amaram sagittam:

(Certē hic pulchrum poculum eleuare uolebat

Aureum utrinq; ansatum, & iam manibus mouebat,

Vt biberet uinum: cades autem ei non in animo

Cogtabatur: quis putasset inter uiros conuiuas

Solum in plures, et si ualde fortis esset,

Ei facere cademq; malam, & mortem nigram)

Hunc autem Vlysses in gutture detentum percussit sagitta: 15

Contrā autem teneram per aruicem iuit cuspis:

Declinatus est autem aliō: poculum aut̃ ei exadit manu

Per cussi: statim autem fistula ad nares crassa uenit

Sanguine uirili: atō autem à se mensam

Impulit pedibus percutiens: lōgē at̃ cibos fudit ad terram, 20

Panisq; arōq; assata foedata est: hi autem strepuerunt

Proci in domo, ut uiderunt uirum cadentem:

Ex

Procorum
cades.

Vlysses An
tinōū sagit
ta interficiat

Ex autem sedibus surrexerant turbati in domo,

Vndiq; aspicientes bene incisos ad parietes:

25 Neq; alicubi scutum erat, neq; fortis lancea capere:

Increpabant autem Vlysssem iratis uerbis:

Hospes, malè uiros sagittas: non amplius certaminibus

Alijs obuiabis, nunc tibi salua alta mors:

Etenim iam nunc uirum interfecisti, qui ualde optinuis

30 Iuuenem in Ithacæ, ideo te hic uultures edent,

Dixit singulas uir, quoniam dixerunt non uolentem

Virum interfecisse: hoc autem stulti non cognouerunt,

Quòd iam ipsis et omnibus mortis fines imminuebant.

Hos aut toruè aspiciens, allocutus est prudens Vlysses:

35 Canes, nō me amplius existimabatis rediētē domū uēire Vlysses pro
Populo à Troianorum, q; mihi consumebatis domum, cis se mania
Ipsiusq; uiuentis petebatis uxorem: festat.

Ancillas autem mulieres apud dormiebatis uiolenter:

Neq; Deos timentes, qui cœlum latum habitant,

40 Neq; aliquam hominum accusationem in posterum fore:

Nunc uobis et omnibus mortis fines contigerunt.

Sic dixit: hos autem igitur omnes nouus timor suscepit:

Aspicebat autem singulus, quò fugeret altam mortem:

Eurymachus autem ipsum solus respōdens allocutus est:

45 Siquidem iam Vlysses Ithacensis uenisti,

Hec quidem decēter dixisti, quæcunq; fecerunt Achiui, Euryma-

Multa quidem in domibus iniusta, multa autem in agro: chus sup-

Sed hic quidem iam iacet, qui causa fuit omnium plex Anti-

Antinous: hic enim imposuit hæc opera, noo impu-

50 Non nuptiarum tantum indigens, neq; cupiens: tat omnia.

Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius,

Vt Ithacæ in populo bene ædificatæ regnaret

Ipsæ

ODYSSEAE

Ipse: at tuum filium interficeret insidians:
Nūc at hic qdē in parā interfectus ē: tu at miserere po=
Tuorū, at nos in futurū conciliati in populo (puloŕū 55)
Quaecunq; tibi ebibita sunt, & comesta sunt in domibus,
Precium separatim ducentes uigintiboues singulus:
Aesq; aurumq; reddemus, donec tuum cor
Letum fuerit: antē autem non indignanter irascere.

Hunc autē toruē uidens allocutus est prudens Vlysses: 60
Eurymache, neq; si mihi paterna omnia redderetis,
Quaecunq; ei nunc sunt, & sicunde alia imponderetis,
Neq; sic ampliū manus meas cessarem cēde
Ante omnem procos transgressionem solucere.
Nunc uobis adiacet contrā uel pugnare, 65
Vel fugere, qui mortem & parā euitarit.
Sed aliquem non fugere puto altā mortem.

Sic dixit: horum autem ipsorum soluta sunt genua.
Hos autem Eurymachus allocutus est secundo rursus:

O amici, non retinebit uir hic manus innocuas: 70
Sed postquā accepit arcum politum, & pharetram
Pauimento à polito, sagittabit donec omnes
Nos interficiet: sed recodemur pugne,
Ensesq; trahite, & contra tenete mensas
Sagittas ueloces: contra autem ipsum omnes simas 75
Congregati, si ipsum pauimento expellemus & ianuis,
Eamus in ciuitatem, clamor citissimē fiet.
Et ideo citō hic uir nunc ultimō sagittabit.

Sic igitur uociferans, traxit ensē acutum
Eurymachus occiditur. 80
Aereum, utrinq; acutum: saltauit autem in ipsum
Terribiliter sonans: ipse autē sequebatur diuus Vlysses
Sagittam proiciēs: percussit autē pectus apud mammam,
In

- In aut ei hepate fixit uelox telum: ex aut igitur manu
 Ensem misit humum: proiecta autem mensa
 85 Decidit uoluta: longè autem aquas sudit humum,
 Et poculū arcūansatū: hic aut terrā uerberauit frōte,
 Animo dolens: pedibus autem thronum ambobus
 Calcitrans quassauit: in oculis autem fusa est tenebra.
 Amphinomo autem Ulysi iuit glorioso
 90 Contrarius ruens: traxit autem ensē acutum,
 Si quomodō eius exiret ianuis: sed ipsum præuenit
 Telemachus à tergo percutiens area lancē
 Humerorum medio: per autem pectora penetrauit: Telemach⁹
 Sonuit autem cadens: terrā autem percussit tota fronte. Amphino-
 95 Telemachus autem ruit liquens longam lancē mū interfici-
 Illic in Amphinomo: ualde. n. timebat, ne quis Achiuorum cit.
 Lancē trahentem longam, uel percutiat
 Ense ruens, uel in caput uerberans:
 Iuit aut currens, ualde aut citò dilectum patrē puenit:
 100 Propè autem stans, uerba uelocia allocutus est:
 O pater, iam tibi scutum portabo, et duas lancēas,
 Et galeam bene aream in temporibus aptam
 Ipse induar iens: dabo autem subulco
 Et bubulco alia: armari enim melius.
 105 Hunc aut respondens allocutus est prudens Ulysses:
 Porta currens, quousq; auxiliari adsunt,
 Ne me amoueant ianuis solum existentem.
 Sic dixit: Telemachus autem dilecto obediuit patri:
 Perrexit aut ire thalamū, ubi ei incluta arma iacebāt:
 110 Hinc quatuor quidem se uita excepit, lanceas autem octo,
 Et quatuor galeas areas densas:
 Venit aut ferens: ualde aut citò dilectum patrē puenit.
 Ipse

Vlyſſes in
procoſe
armat.

Ipſe autem primū arca corpus indutus eſt aſ:
Sic at eodem modo hi famuli induti ſunt arma pulchra:
Steterunt autem arcum Vlyſſem prudentem uarij cōſilij: 115
At hic quādiu quidem auxiliari erant ſagittæ,
Tandiu procorum unum ſemper in domo
Percuſit inſpiciens: hi autem ſimul ſtriſti cadebant.
At poſtquā liquerunt ſagittæ ſagittantem Regem,
Arcum quidem ad ſtabulum benefirmæ domus 120
Inclinauit ſtare ad parietes ſplendidos:
Ipſe autem arcum humeros ſcutum poſuit quadruplex:
Capite autem in forti galeam benefactam poſuit
Caudam equinā: grauit̃er autem criſta de ſuper nucebat:
Accepit autem fortes lanceas duas armatas ere: 125
Ianua autem quædam erat bene edificato in pariete,
vltimum autem apud pauimentum bene ſtantis domus
Erat uia in latitudine, tabule autem erant bene cōgruæ:
Hanc autem Vlyſſes cuſtodire iuſſit diuinum ſubulcum,
Stantem prope ipſam: una autem ſola erat uia. 130
His autem Agelaus dixit uerbum omnibus nunciāns:

Agelaus
procis.

O amia, non iam aliquis in ianuam aſcendat,
Et dicat populis, clamorq; citiſſimè fiat,
Ideo citò hic uir nunc poſtremo ſagittet.

Hūc aut̃ ruruſus allooutus eſt Melanthius cuſtos caprarū: 135
Non aliquomodo eſt Agelaë diuine: prope. n. grauit̃er
Aule pulchras ianuas & moleſtum os latitudinis,
Et unus omnes prohibebit uir, qui fortis ſit.
Sed agè, uobis arma portabo armari
Ex thalamo: illic enim puto, neq; aliò 140
Arma depoſuerunt Vlyſſes & illuſtris filius.

Sic dicens, aſcendit Melanthius cuſtos caprarum

In

In thalamum vlyſſis ſupra ſcalas domus,

Vbi duodecim quidem ſcuta excepit, tot autem lanceas, Melanthius
 145 Et tot galeas æreas crinedenſus: armis inſtru

Perrexerit autem ire: ualde aut̃ citò portans procis dedit. it̃ procos.

Et tunc vlyſſis ſoluta ſunt genua, et̃ dilectum cor,

Poſt q̃ circumponentes uidit arma, manibus aut̃ lanceas

Longas quatientes: ualde autem ipſi uidebatur opus:

150 Statim autem Telemachum uerba uelocia allocutus eſt:

Telemache, certè ualde iam aliqua in domibus mulieris

Nobis contraparat bellum malum, uel Melanthius.

Hūc at̃ ruruſus Telemachus prudēs cōtrā allocutus eſt:

O pater, ipſe ego hoc peccavi, neq; aliquis aliſ

155 Cauſa, qui thalami ianuam ſpiſſe congruam

Reliqui inclinans: horum autem ſpeculatio fuit melior:

Sed uade diuine Eumæe, ianuam claude thalami,

Et obſerua ſi qua eſt mulierum, quæ hæc faciat,

An filius Dolij Melanthius, quem ego puto.

160 Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:

Iuit aut̃ iterum thalamum Melanthius cuſtos caprarū,

Portaturus arma pulchra: intellexit aut̃ diuus ſubulcus:

Statim autem Vlyſſem allocutus eſt prop̃e exiſtentem:

Diuine Laertiade, prudens Vlyſſes,

165 Ille autem ruruſus exitioſus uir quem putamus ipſi

It in thalamum: tu autem mihi uerum dic,

Nunquid interficiam ſi potentior ero?

An tibi huc ducam, ut iniuſtitias ſoluat

Multas, quantas hic operatus eſt tua in domo?

170 Hunc aut̃, reſpondens, allocutus eſt prudens vlyſſes:

Certè ego et̃ Telemachus procos ſuperbos

Retinebimus intra domos furentes:

Vos autem auertentes pedes & manus de super
In thalamum mittite: tabulas autem ligate à tergo:
Cathenam autem plicatam ex ipso penetrantes 175
Columnnam in altam trahite, propinquate trabibus,
Vt diu uiuus existens, graues dolores patiatur. (uerūt,

Sic dixit: hi àt igitur hūc ualde qdē audiuerūt et obedi
Perrexerūt àt ire in thalamū: sefellerūt àt ipsū itūs exi-
Certē hic qdē thalami cōclauī in arma querebat: (stētē. 180

Hi autem steterunt utrinq; apud limina manentes,
Quādo in pauimētū ibat Melanthius custos caprarum.
Altera quidem manu ferens pulchram galeam,
Altera autem scutum latum antiquū inquinatū siccitate
Laërtis heroīs, quod iuuenis portabat. 185

Tū quidē iacebat, cōglutinationesq; solutæ erāt lororū.

Subulci Me Iam tunc irruentes ceperunt, traxeruntq; ipsum intrò
lanthium Per caput: in pauimento àt in terrā iecerūt dolentes cor:
uinciunt. Pedes autem manusq; colligauerunt tristi uinculo,

Bene ualde uertentes totaliter sicut iusserat 190
Filius Laërtis pertolerans diuus vlyssēs:

Cathenam autem plicatam ex ipso tentantes,
Columnnam in altā traxerūt, propinquauerūtq; trabibus.

Hunc autem exuillans allocutus est Eumæus subulcus:
Nunc quidē iam ualde oīno Melanthie noctem seruabis 195
Lectō in molli dormiens sicut decet:

Neq; te Aurora ab Oceani fluxibus
Latebit ueniens aurise dis, quando adduces
Capras procis domo in conuiuium laborare.

Sic hic qdē illic relictus ē extēsus punitioso in uinculo: 200
Hi autem in arma euntes, portamq; imponētes lucidam,
lucrunt in vlyssēm prudentem, uersutum,

Vbi

Vbi robur spirantes instabant: hi quidem in pauimento

Quatuor: hi autem intra domum multiq; & boni:

205 Hos autem prope filia Iouis uenit Minerva,
Mentori assimilata & corpore ac & uoæ.

Hanc autē Vlysses letatus est uidens, & uerbū dixit: Minerva
Mentor, expelle maledictionē: recordare autē socij dilecti Mentori assi-
milata.

210 Sic dixit, putans populorum saluatricem esse Minervā:

Proci autem ex altera parte minabantur ex domo:

Primus hanc increpauit Damastorides Agelaus:

Mentor, ne te uerbis persuadeat Vlysses

Proas pugnare, auxiliari autem ei ipsi.

215 Sic enim nostram mentem perſiā puto,

Quando hos interfecerimus, patrem ac & filium,

In autem tu his postea interficiāris, qualia cogitas?

In autem domibus, tuo autem ipsius capite solues.

At postquā uestrū uiolentiā abstulerimus ære,

220 Possessiones quot tibi sunt, quæq; intus, & quæ foris:

His autem Vlyssis commiscebimus, neq; filios

Viuerē in ædibus sinemus, neq; filias,

Neq; uxorem prudenter in ciuitate uersari.

Sic dixit: Minerva autem irascebatur ex animo magis:

225 Increpauit autem Vlyssē iratis uerbis:

Nō āplius tibi Vlysses robur firmū, neq; aliqua fortitudo,

Qualis, quando pro Helena albaulnis bono patrenata

Nouem annis Troianis pugnaſti inæſſanter semper:

Multos autem uiros interfeciſti in graui pugna:

230 Tuo autem capta est consilio Priami ciuitas latauijs.

Quomodō iam nūc quando tuum populū, & possessiones

Contra procos luges fortis esse:

(perueniſti,

BB

Sed

ODYSSEAE

Sed agè huc amice apud me sta, & uide opus,
 Ut uideas qualis tibi in uiris inimicis
 Mentor Alàmidēs beneficiās reddet.

235

265

Dixit, & nondum omnino dedu mutabilem uictoriam:
 Sed adhuc potentiāq; & fortitudinem tentabat
 Et Vlyssis & filij gloriosi:
 Ipsa autem splendida in domus trabem
 Sedit ruens hirundini similis contra.

240

270

Procorum autem conatabat Damastorides, Agelaus,
 Eurynomusq;, & Amphimedon, Demoptolemusq;,
 Pisandrusq;, Polictorides, Polybusq; bellicosus:
 Hi enim procorum fortitudine erant egregie optimi:
 Quiaq; adhuc uiuebant circa animas pugnabant.
 Hos autem iam domuit aras & frequentes sagittæ:
 His autem Agelaus dixit uerbum omnibus nundans:

245

275

O amici, iam retinebit uir hic manus innocuas,
 Et iam ei Mentor quidē uenit inanes iactationes dians:
 Hi autem soli relictī sunt in primis ianuis:
 Ideo non simal omnes immittite lanceas longas:
 Sed agite, in eum primum iaculamini, si ubi Iupiter
 Det Vlyssē percuti, & gloriam suscipere:
 Horum autem aliorum non cura, postquā hic cāderit.

250

280

Sic dixit: hi autem igitur omnes iaculati sunt sicut iussit
 Cupientes, hæc autem multum uana fecit Minerua:
 Horum alius quidem limen benefirmatæ domus
 Percussit: alius autem ianuam densè congruam:
 Alius autem in pariete fraxinus cecidit ære grauis.
 At postquā iam lanceas cuitauerunt procorum,
 His uerbis incipit pertolerans diuus Vlyssis.

255

290

O amice, iam quidem ego dicere & nobis

Procorum

Procorum in turmam iaculari, qui prompti sunt

Nos interficere in prioribus malis.

265 Sic dixit: hi aut igitur omnes iaculati sunt acutas lanceas Euryades

Contra insipientes: Demoptoleum quidem, Vlysses: Elatus &

Euryadē aut igitur, Telemachus: Elatum autem, subulcus: Pisandrus

Pisandrum aut igitur interfeāt boum bubulcus uir: occiduntur.

Hi quidem postea simul oēs mordias & perūt magnū pau

270 Proā aut igitur iucrunt domus intimum: (mentū.

His aut igitur irruerunt, mortuis aut ex lanceas & perunt:

Rursus autem proā iaculati sunt acutas lanceas

Cupientes: illas autem multum inanes posuit Minerus:

Horum alius quidem limen benefirmat: domus

275 Percussit: alius autem ianuam spissē congruam:

Alius autem in pariete fraxinus & addit ere grauis.

Amphimedon aut igitur Telemachū perāssit manū in pal

In superfiāc, extremam autem pellem laesit es: (ma

Ctesippus autem Eumēum super satum lancea longa

280 Humerū extra tetigit, hoc at super uolauit, & addit aut hu-

Hi aut rursus & raum Vlyssē prudentē uersutū (mū.

Procorum in turbā iaculati sunt acutas lanceas: (ses:

Tunc rursus Eurydamāta perāssit urbiū populator Vlyf

Amphimedonta autē, Telemachus: Polybum aut, subulcus:

285 Ctesippum autem igitur postea boum bubulcus uir

Peraßit in pectus: iactans autem allocutus est:

O multum audax amator conuiuiorum, nunquam omnino

Obediens stultitię ualde dic: sed Deis

Verbum uerte, quoniam multo potentiores sunt:

290 Hoc tibi pro pede hospitale, quem dedisti

Diuo Vlyssi domo in mendicanti.

Dixit igitur boum nigrarum bubulcus: at Vlysses

BB ij Vulnerauit

ODYSSEAE

Vulnerauit Damastoridem cominus lanceâ longâ:
 Telemachus autem Euenoridem Liocritum perauisit
 Lanceâ medio uentre: penitus autem eas transire fecit: 295
 Cedit autem pronus: terram autem perauisit tota fronte:
 Iam tunc Minerva corruptiua hominum Aegida sustulit
 Alto ex fastigio: horum autem mentes timuerunt:
 Hi autem fugerunt in domum boues tanquam gregariæ,
 Cōparatio. Quas quidem dolosus Aëstrus irruens agitauit 300
 Tempore in uerno, quando dies longæ sunt:
 Hi autem sicut uultures curuæ unguibus curuæ labris
 Ex montibus uenientes in aues saltant:
 Hæ quidem in campo nebulas timentes eunt:
 Hæ autem has perdunt insilientes: neque aliqua fortitudo 305
 Fit, neque fuga: gaudent autem uiri præda:
 Sic igitur hi procos irruentes in domum (decens
 Verberabāt cōuersim: horū autē suspiriū mouebatur in=
 Capitibus uerberatis: pauimentū autē totū sanguine spar=
 Liodes autem Vlyssis irruens cepit genua, (gitur. 310
 Et ipsum precans uerba uelocia allocutus est:
 Oro te Vlysses, tu autem me uenerare, & mei miserere.
 Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus
 Diare, neque aliquid facere iniustum: sed & aliō
 Sed aui procos quicunque talia faceret: 315
 Sed mihi non obediuerunt malis à manus tenere:
 Ideo & iniustitijs indecentem mortem secutus sum:
 At ego cum his uates nihil faciens
 Iacabo: sic non est gratia imposterum benefactorum.
 Hunc autem toruē uidens, allocutus est prudens Vlysses: 320
 Siquidem iam cum his uates diās esse,
 Sæpe curasti orare in donibus,

Longè

Longè mihi reditus finem dulcis fieri:

Te autem uxoremq; dilectam sequi & filios parere;

295 325 Ideo non mortem grauem aufugies.

Sic igitur dicens, ensem æpit manu fortè

Iacentem, quem Agelaus abiecerat humum

Interfectus, quo hunc in æruicem mediam percausit:

Liodes occi-
ditur.

300 Loquentis aut igitur huius caput pulueribus mexam est.

330 Terpiades autem cantor fugit mortem nigram

Pheuius, qui canebat cum proas neæssitate:

Stabat in manibus tenens citharam stridulam

Prope apud ianuam: bisariam autem mentibus cogitabat:

305 An egrediens domo Iouis magni ad aram

335 Aule sederet factam, ubi multa

Laertes Vlysesq; boum in crura combusserat,

Angenibus precaretur ruens Vlysses:

Sic autem ei cogitanti, uisum est melius esse,

310 Genua tangere Laertiade Vlysis:

340 Certè hic citharam concauam deposuit humi

Medio crateræ & throni argenteiclaui:

Ipse autem rursus Vlysis ruens æpit genua,

Et ipsum precans uerba uelocia allocutus est:

315 Oro te Vlyses, tu autè me uenerare, & mei miserere, Pheuius mu-
sicus Vlysi.

345 Ipsi tibi in futurum dolor erit, si cantorem

Interficias, qui Deis & hominibus cano:

Ipse doctus sum: Deus autè mihi mentibus cantilenas

Omnes produxit: uidetur autem tibi accinere

320 Tanquam Deo: ideo ne me cupias collo truncare:

350 Et Telemachus hæc dicit tuus dilectus filius,

Quod ego non uoluntarius in tuam domū, neq; indigens,

Veni proas cantaturus post conuiuium:

BB iij

Sed

ODYSSEAE

Sed multò plures & potentiores duxerunt neccitate.

*Sic dixit: hunc autem audiuit sacra uis Telemachi:
Statim autem suum patrem allocutus est propè existentē: 335
Abstine, neq; item hunc insontem perate ere,
Et preconem Medontæ seruabimus, qui mei semper
Domo in nostra curam habuit pueri existentis:
Si iam non ipsum interfecit Philæti, uel subulcus,
Vel tibi obuiavit ruenti in domo. 360*

*Sic dixit: hunc autem audiuit Medon prudentia sciens.
Cadens enim iacebat sub sede: arcum autem pellem
Indutus bouis nuper excorticatam, fugiens mortē nigram:
Statim at à throno surrexit: am̃ aut exiit bouinam:
Telemachum autem postea ad ruens cepit genua, 365
Et ipsum precans uerba uelocia allocutus est:*

*O amice, ego quidē hic sum: tu aut tenearis: dic autē patri,
Phemius & Medō à Te Ne me arca potentias ledat acuto ere
lemacho ser Viris proas iratus, qui ei totonderunt
uantur. Res in domibus: te autem stulti nihil honorauerunt. 370*

*Hunc autem, subridens, allocutus est prudens Vlysses:
Fide, quoniam te hic liberauit & saluauit,
Vt noscas in animo, & dicas & alij,
Quòd mala operatione bona operatio melior:
Sed exeuntes domibus sedete foris 375
Ex cæde in aula, tuq; & multum famosus cantor,
Vt ego in domo laborem quod me oportet.*

*Sic dixit: hi autem exiuerunt domo euntes:
Sederunt autem igitur hi Iouis magni ad altare,
Vndiq; aspicientes, cædem expectantes semper: 380
Aspiæbat autem Vlysses p suam domū, si quis adhuc uiro=
Viuus sublateret, fugiens mortem nigram: (rum
Hos*

Hos autem uidit ualde omnes in sanguine, & pulueribus
Cadentes multos, sicut pisces quos pisatores

385 Concauum in litus album extra mare

Recte extraxerunt multo foraminibus: hi autem omnes

Vndas maris cupientes in arenis fusi sunt,

Horum quidem Sol lucens abstulit animum:

Sic tunc igitur pro adinuicem fusi erant.

390 Iam tunc Telemachum allocutus est prudens Vlysses:

Telemache, eia agè mihi uocā nutricem Eurycleam,

Vt uerbum dicam, quod mihi in animo est.

Sic dixit: Telemachus autem dilecto obediuit patri:

Mouens autem ianuā, allocutus est nutricem Eurycleam:

395 Eia, iam mouere anus diu generata, quæ mulierum

Famularum speculatrix es in domibus nostris,

Veni, uocat te pater meus, ut aliquid dicat.

Sic locutus est, huic autem uelox fuit uerbum:

Aperuit autem ianuas domorum bene habitatarum,

400 Perrexit autem ire: at Telemachus antè præibat:

Inuenit postea Vlyssē cum interfectis mortuis,

Sanguine & puluere inquinatum tanquā leonem,

Qui comesturus bouem uenit pernoctantem in agro:

Omne autem igitur ei pectusq; genēq; utrinq;

405 Cruente sunt, grauis autem in uultum uidēri:

Sic Vlysses inquinatus erat pedes & manus desuper:

Hæc at postq̃ igitur mortuosq; et magnū īspexit sāguinē,

Ruit ululare, quoniam magnum uidit opus:

Sed Vlysses prohibuit, & tenuit cupientem,

410 Et ipsam uoāferans uerba uelocia allocutus est:

In animo anus gaude & abstine, neq; ulula,

Non pietas interfectis in uiris orare:

BB iij

Fos

Vlysses Eum
rycleam ac
ærsiri iubet

Hos autem parca domuit Deorum & impia opera.
Non aliquem enim honorabant terrestrium hominum:
Nō malum, neq; quidem bonum, qui ad ipsos peruenisset: 415
Ideo & peccatis indecentem mortem affecuti sunt:
At agē mihi tu mulieres in domibus dic,
Quae me inhonorant, & quae peccantes sunt

Hunc autē rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea:
Tibi enim ego tibi fili ueritatem dicam: 420
Quingenta tibi sunt in domibus mulieres
Famulae: has quidem opera docuimus operari,
Lanas q; extendere, & seruitutem tolerare:
Harum duodecim omnes impudentias iniuerant,
Neq; me honorantes, neq; ipsam Penelopem: 425
Telemachus at nuper quidē auctus est, neq; ipsam mater
Imperare fuit in famulis mulieribus.

Sed agē ego ascendens superiora splendida,
Dicam tuae uxori, cui aliquis Deus somnum immouit.
Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses: 430
Nondum hanc excita: tu autem huc dic mulieribus
Venire, quae antea indecentia operatae sunt.

Sic dixit: anus autem per domum exiuit
Nuncians mulieribus, & mouens ire:
At hic Telemachum, & bubulcum, & subulcum 435
Ad se uocans, uerba uelocia allocutus est:

Incipite nunc mortuos portare, & iubete mulieres:
At postea thronos pulchros, & mensas
Aqua & spongijs multisforaminibus purgare.
Et postquam iam totam domum ornauerunt, 440
Famulas educentes stabilis domus
Mediaq; testudinis, & boni septi aule,

Interficiē

Interficite ensibus longè acutis, donec omnium

Animas auferatis & obliuiscantur Veneris,

445 Quam à procis habuerunt, mixtæ suntq; clām.

Sic dixit: hæ autē mulieres congregatæ uenerunt oēs

Grauiiter lugentes, teneram lachrymam defundentes;

Primum quidem igitur mortuos portauerunt interfectos;

Sub autem porticu deposuerunt beneseptæ aule

450 Adinuicem innitentes: imperauit autem Vlysses

Ipse iens: hæ autem exportabant & necessitate:

At postea thronos pulchros, & mensas

Aquā & spongijs multis foraminibus purgarunt.

At Telemachus, & bubulcus, & subulcus

455 Scopis pauimentum prudenter factæ domus

Verrebant: hæ at exportauerūt famulæ: posuerūt at foris.

At postquam omnem domum ornauerunt,

Famulas educentes stabilis domus

Mediæq; testudinis, & boni septi aule,

460 Loco in stricto, unde non aliquo modo erat fugere:

His autem Telemachus prudens incepit dicere:

Non quidem iam pura morte animum auferam

Harum, quæ iam meo capiti opprobria fuderunt,

Matriq; meæ, apudq; procos dormiebant.

465 Sic dixit, & funem nauis nigre proræ

Columna ex suspendens magna aramiecit nigra

Altè extendens, ne qua pedibus terram tangeret.

Sicut autē quando uel turdellæ extense alis, uel columbæ

Septo in percutiunt, quod stat in luco

470 Aulin intrantes: odiosum autem susceptum est cubile:

Sic hæ ordinatim capita habebant: arcum autē omnibus

Collis laquei erant, ut miserrimè morerentur:

Tremebant

Impudicæ
famulæ la-
queo suspē-
duntur.

ODYSSEAE

Tremebant autem pedibus paululum non ualde ē

Educūt autem Melanthium in uestibulumq; & a.

Melanthius Hoc autem ab quidem narēsq; & aures sēno ere
trudatur Ināderūt, genitaliāq; exiraxerunt canibus cruda comed.

Manusq; & pedes ināderunt irato animo:

Hi quidem postea abloti manusq; pedesq;

In Vlyssēam domum iuerunt: perfectum est autem opus:

At hic allocutus est dilectam nutricem Eurycleam:

480

Porta sulfur anus malorū medelā: porta autē mihi ignem

Ignē lustrā Vt fumigem domum: tu autem Penelopem

tur ades. Venire huc iube cum anāllis mulieribus:

Omnes autem moue famulas in domum uenire.

Hunc autē rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea: 485

Certē iam hēc fili mi secundum decens dixisti:

Sed agē chlenamq; chitoraq; uestimenta portabo:

Non autem sic uestibus tectus latos humeros

Sta in domibus: reprehensibile autem esset.

Hanc autem rursus allocutus est prudens Vlyssēs:

490

Ignis nunc mihi primū in domibus fiat.

Sic dixit, neq; non obediuit dilecta nutrix Euryclea:

Portauit autem igitur ignem & sulphur: at Vlyssēs

Bene adoleuit domum amplam, & domum, & aulam.

Anus autē rursus ascendit per domos pulchras Vlyssēs, 495

Nunciāns mulieribus, & mouens ire:

Hæ autem iuerunt domus tēdas in manibus tenentes:

Hæ quidē igitur arcū fundebantur & salutabant Vlyssē,

Et osculabantur amplectentes caputq; & humeros,

Manusq; capientes: hunc autem dulcē desiderium cepit

500

Fletus & suspirij, nouit autem igitur mentibus omnes.

ARGV

ARGVMENTVM.†. HOMERI
COMPOSITIONIS.

AGNITIO Vlyſſis apud uxorem: & erroris narra-
rationum brevis narratio: & Vlyſſis & Telemachi
cum domeſtijs exitus.

ODYSSEAE.†. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Pſi autem, agnoſcat maritum ſuum quondam Penelope.

ANVS autem in ſuperiora aſcendit carchi-
nans,
Hec dictura dilectum maritum intus exi-
ſtentem:

Genua autem firma habebat, pedes autem
ſufficientes erant:

Stetit aut igitur ſuper capite, & ipſam ad uerbum dixit:

5 Surge Penelope dilecta filia, ut uideas

Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes:

Venit Vlyſſes, & domum applicuit ſerò licet ueniens:

Procos autem interſecit ſuperbos, qui ſuam domum

Deſtruebant, & res comedebant, uiolabantq; filium.

10 Hanc autem rursus allocuta eſt prudens Penelope:

Nutrix dilecta, inſanam te Dei fecerunt, qui poſſunt

Inſipientem facere, etiam prudentem ualde exiſtentem:

Euryclea
nūdat Pene-
lope Vlyſſē
rediſſe.

Penelope
Vlyſſem re-
diſſe non
credit

Et

ODYSSEAE

Et insipientem prudentiam inirefecerunt,
 Qui te leserunt: antea autem mentibus bona eras:
 Cur me ledis perdolentem animum habentem
 Hæc dicens: & ex somno suscitatus
 Dulcis: qui me ligauit dilectas palpebras complectens.
 Nondum enim tantum dormiui, ex quo Vlysses
 Iuit uisurus malum Ilium non nominandum:
 Sed agè nunc descende, & retrò uade domum.
 Si enim aliqua me alia mulierum, quæ mihi sunt,
 Hæc ueniens nudasset, & ex somno exatasset,
 Ideo atrox odiosè ipsam ego remissem ire
 Rursus intra domos: te autem hæc senectus iuuat.

15

20

Euryclea
 Penelope

Hanc autè rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea, 25
 Non te ludo filia dilecta: sed uerè tibi
 Venit Vlysses, & domum suscepit sicut dico
 Hospes, quem omnes inhonorabant in domibus:
 Telemachus at igitur ipsum diu cognouit intus existentè,
 Sed prudentijs cogitationes patris occultabat,
 Ut uirorum puniret uiolentias superbiorum.
 Sic dixit: hæc autem letata est, & à lecto saltans
 Anni circūplicita est: à palpebris autè lachrymam misit,
 Et ipsam uociferans uerba uelocia allocuta est:

30

Penelope
 nutrici,

Eia agè, iam mihi nutrix dilecta uerum dic, 35
 Si uerè iam domum uenit ut dicis,
 Quomodo iam procis impudentibus manus immisit
 Solus existens: hi aut semper congregati intus manebant.

Euryclea
 Penelope,

Hanc autè rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea:
 Non uidi, non audiui, sed suspirium solum audiui 40
 Interfectorum: nos autè in secessu thalamorū benefactorū
 Sedebamus timentes: tabulæ aut tenebant bene congruæ

Antea

Antea, quando iam me tuus filius à domo uocauit

Telemachus: hunc enim præmisit uocare:

15 45 Inueni postea Vlysses inter interfectos mortuos

Stantē: hi aut ipsū arcū lapidibus stratū pauimentū tenē-

Iacbant adinuicē: tu uidens aut aīum exhilarabis, (tes

Sanguine & cruore fœdatum, tanquā leonem.

Nunc hi quidem iam omnes in aularibus ianuis

20 50 Congregati: at hic domum fumigat perpulchram,

Ignem magnum accendens: te aut me præmisit uocare.

Sed sequere, ut uobis lætitia incatis

Ambo uos dilecto corde, quoniā mala multa passi estis:

Nunc aut iam hoc longum desyderium perfectum est:

25 55 Venit quidem ipse uiuus domesticus: inuenit autem & te

Et filium in domibus: malē autem super ipsum fœrant

Proā, quos omnes puniuit sua in domo.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Nutrix dilecta, nondum ualde contrā gloriēris ridens.

Penelope
Euryclea.

30 60 Scis enim quod gratus in domo appareret

Omnibus: maximē autem mihiq; & filio quē genuimus:

Sed non hoc uerbum uerum fiat diās:

Sed aliquis immortalium interfeāt procos superbos

Iniuriam admirans animum crūdantem, & mala opera.

35 65 Non aliquem enim honorabant terrestrium hominum,

Non malum, neq; quidem bonū, quicunq; ipsos adiuit:

Ideo iniustitiæ passi sunt malum: at Vlysses

Perdidit longē reditum Græcæ: periit autem ipse.

Euryclea
Penelope.

Huic autem postea respondit dilecta nutrix Euryclea:

40 70 Filia mea, quale te uerbum fugit septum dentium?

Quæ maritum intus existentem in foco nunquam diās

Domum esse uenturū: animus aut tibi semper incredulus.

Sed agē tibi & signum manifestum aliud dicam:

Ciacriam

Ciactricem quam quondā ipsum sus perauſit albo dente,
Hanc abluens agnoui: uolebam autem tibi ipſa
Dicere, ſed me ille capiens in ore manibus
Non fuit prudentijs mentis.
Sed ſequere, at ego me arcam concēdam ipſam
Si te decēpero, interficē me miſerrima morte.

Huic autem reſpondit poſtea prudens Penelope:
Nutrix dilecta, diſſiāle Deorum ſemper genitorum
Conſilia trahere ualde multum ſcientem exiſtētem,
Sed tamen eamus ad filium, ut uideam
Viros procos interfectos, & qui interfecit.

Sic diēns deſcendit ſuperiora: multa autem ei cor

Penelope Mouebat, an longē dilectum cor interrogaret,
ſubdubitans An aſtans oſcularetur caput & manus capiēſ:
accedit Vlyſ Hęc at poſt q̄ ingreſſa eſt, & trāſiuit lapideū pauimētū,
ſem. Sedit poſtea Vlyſſem contra in ignis ſplendore

Parietis alterius: hic autē igitur ad columnam longam
Sedebat deorſum uidens, expectans ſi ipſum alloqueretur
Fortis uxor, poſtquā uidit oculis:

Hęc autem tācīta diſedit: ſtuſpor autem ei cor cepit:

Aſpectu autem aliquando ipſum clarē uidebat:

Aliquādo autē ignorabat mala corpori ueſtimēta habentē: 95

Telemachus autē locutus eſt, uerbūq; dixit, denominauitq;:

Mater mea mala mater, ſeuum animum habens,

Cur ſic patre ſeparariſ? neq; apud ipſum

Sedens uerbis interrogans, neq; ſcrutaris?

Non quidem alia ſic mulier tolerabili animo

Viro abſtineret, qui ei multa mala laborans

Veniſſet uigeſimo anno patriam terram;

Tibi autem ſemper cor durius eſt lapide.

Hunc

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

105 Fili mi, animus mihi in pectoribus stupefactus est:

Neq; dicere possum uerbum, neq; interrogare,

Neq; in uultum uidere contrā, si uerè iam

Est Vlyses, & domum uenit, artè ualde nos

Cognoscemur inter nos, & melius sunt enim nobis

80 110 Signa, quæ iam & nobis abscondita scimus ab alijs.

Sic dixit: risit autem pertolerans diuus Vlyses:

Statim autem Telemachum uerba uelocia allocutus est:

Telemache, artè matrem in domibus dimitte

85 Tentare me, fors an autem agnoscat, & melius:

115 Nūc aut q; sordeo, mala aut corpori uestimēta indutus sū,

Ideo inhonorat me, & nondum diāt hunc esse:

Nos autem consulēmus, ut ualde optima fiant.

Etenim aliquis unum uirum interficiens in populo,

Cui non multi sint adiutores retrò,

90 120 Fugit, affinesq; relinquens & patriam terram:

Nos aut sustētaulū auitatis interfecimus, qui ualde optimi

Iuuenum in Ithacā: ideo consulere iubeo.

Huic aut rursus Telemachus prudēs contrā locutus est:

Ipse hæc uideas pater dilecte: tuum enim optimum

95 125 Consilium in hominibus dicunt esse: neq; aliquis tibi

Alius uir contendat mortalium hominum.

Nos autem prompti simul sequemur, neq; aliquid dico

Fortitudine indigere, quanta potentia adest.

Hūc aut, respondens, allocutus est pertolerans Vlyses:

100 130 Tibi enim ego dico, ut mihi uidetur esse optimum:

Primum quidem lauamini, & induimini uestis,

Famulasq; in domibus iubete uestimenta capere:

At diuinus cantor tenens ætharam stridulam,

Nobis

Simulantur Nobis praeat amatrix ludorum saltatione:
in edib9 nu Ut aliquis dicat nuptias esse extra audiens,
ptie prop= Vel per uiam iens, uel qui arcum habitant,
ter tumultu. Ne antea fama lata caedis in ciuitate fiat

Virorum procorum, quam nos eamus extra
 Agrum in nostrum arboriferum: illic autem postea
 Consultabimus, quod utile Olympius praebebit.

Sic dixit: hi at igitur huc ualde qdē audiuerūt & obe- 140
 Primū qdē igitur loti sunt & induti sūt uestes: (diuerūt:
 Paratae sunt autē mulieres: ipse autē cepit diuinus cantor
 Citharam concauam: in autem ipsis desiderium
 Cantusq; dulcis, & strenuae saltationis:

His autem magna domus strepebat pedibus 145
 Virorum ludentium, pulchrizonarumq; mulierum:
 Sic autem aliquis domos extra audiens:

Certe ualde iam duxit uxorem multis petitam Regiā n:
 Misera, non tolerauit mariti sui primi
 Custodire magnam domum continuē, quousq; ueniret: 150
 Sic igitur aliquis dixit: haec autē nō cognouerūt sicut facta

Ast Ulyssēm magnanimum sua in dno (sunt.

Eurynome gubernatrix lauit & unxit oleo:

Circa autem ipsum pallium pulchrum icat & uestem:
 Posthac in capite fudit multā pulchritudinem Minerua, 155
 Maioremq; inspicere, & pinguiorem: in autem capite
 Tenuēs misit comas uiolaceo flori similes:

Sicut autem quando aliquis aurū arcum fudit argento uir
 Scāens, quem Vulcanus doauit & Pallas Minerva

Artem omnigenam: gratiosa autem opera perfecit: 160

Sic quidem huic arcum fudit gratiā capitiq; & humeris:
 E balneo autem exiuit corpore immortalibus similis:

Iterum

Iterum autem rursus desedit in sede unde surrexerat,
Contra suam uxorem, & ipsam ad uerbum locutus est:

165 Felix, supra tibi mulierum effœminatarum
Cor durum posuerunt olympias domos habitantes;
Non quidem alia sic mulier tolerabili animo
Viro abstineret, qui ei mala multa laborans
Veniret uigesimo anno in patriam terram.

Vlysses
uxori,

170 Sed agè mihi nutrix sterne lectum, ut & ipse
Dormiam: arte enim huic ferreus in pectoribus animus:

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
Felix, non nuper magnifio, neq; paruifacio,
Neq; ualde admiror: ualde autè bene scio qualis eras

175 Ex Ithacæ in naui iens longaremus.

Sed agè ei sterne bonum lectum Eurycleæ
Intra stabilem thalamum, quem ipse fecit,
Vbi ei extraponentes bonam lecticam iacentq; lectum,
Pelles & chlenas, & cooperimenta splendida.

180 Sic dixit maritum tentans: at Vlysses

Iratus uxorem allocutus est prudentias scientem:

O mulier, certè ualde hoc uerbum triste dixisti:

Quis autem mihi alibi poneret lectum: diffiale autè esset
Et ualde scienti, quando non Deus ipse ueniens

185 Facile uolens ponet alio in loco:

Virorū autè nō aliquis uiuus homo, neq; ualde pubescens

Facile moueret, quoniam magnum signum factum est

In lectica laborata: hanc autè ego feci, neq; aliquis alius:

Arbuscula erat extensa folijs oliuæ septum intra

190 Florens, iurescens: grossa autè erat tanquàm columna:

Huic autem ego ied thalamum meum donec persei

Densis lapidibus, & bene desuper texi:

Vlysses le-
ctū suū con-
iugalē de-
scribit.

CC Compactas

ODYSSEAE

Compactas autem imposui ianuas spissè factas:
 Et tunc postèa incidi comam folijslongæ oliuæ:
 Trunam autem ex radiæ incidens arcum poliuui ense 195
 Bene & scienter, & in lineam direxi
 Fulcrum faciens: terebraui autem omnia terebro:
 Ab autem hoc incipiens lecticam polini, quousq; persecta
 Variam auroq; & argento, & ebore:
 Extrà autem extendi pellem bouis purpurâ splendidam. 200
 Sic tibi hoc signum dico, neq; scio
 Si mihi adhuc firma est mulier lecticæ, an aliquis iam
 Virorum alibi posuerit incidens è radiæ oliuæ.
 Sic dixit: huius illic soluta sunt genua & dilectum cor,
 Signa recognoscentis, quæ ei firma dixit Vlysses: 205
 Lachrymans aut postèa rectà currebat, arcu aut manus
 Collū icat Vlyssi: caput autem osculata est, & uultus:
 Ne mihi Vlysses irascere, quoniam alijs maximè
 Hominum prudens fuisti: Dei autem dederunt ærumnam,
 Qui nobis inuiderunt adinuicem manentibus, 210
 Iuuentute delectari, & senectutis limen peruenire:
 At non nunc mihi hoc irascere, neq; reprehende,
 Quoniã te non primum postquàm uidi sic amplexa sum.
 Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
 Tremebat, ne me quis hominum deciperet uerbis 215
 Veniens: multi enim malas astutias cogitant:
 Neq; autem Argua Helena iouenata
 Viro cum alieno mixta esset amatiâ & lecto,
 Si sciuisset, quod ipsam iterum bellicosi filij Achiuorum
 Duere domum dilectam in patriam deberent: 220
 Hanc autem facere Deus mouit opus indecens:
 Hanc autem nocumentum antèa suo imposuit animo

Graue

Penelope
 ex signis V
 lysem certe
 cognouit.

Graue, ex qua primum & nobis aduenit dolor:

Nunc aut postquam iam signa ualde manifesta dixisti,

225 Lecti nostri, quem non homo alius uidit,

Sed soli tuq; ego & analla una sola

Actoris, quam mihi dedit pater, adhuc huc uenienti,

Quæ nobis seruabat ianuas boni cubitali:

Persuades iam meum animum seuum ualde existentem.

230 Sic dixit: huic aut adhuc magis desyderiū mouit luctus:

Flebat autem habens uxore gratam prudentias scientem.

Sicut autem quando libenter terra natantibus apparet,

Quorum Neptunus benefactam nanem in ponto

Curripit impulsam uento, & unda nigra,

235 Pauci autem effugiunt album mare in terram

Natantes, multa autem circa corpus uersa est falsugo,

Lati autem adiuerunt terram malum fugientes:

Sic igitur huic gratus erat maritus inspicienti:

Collo autem nondum omnino remouebat brachia alba:

240 Et lugentibus apparuisset rosea Aurora,

Nisi alia cogitasset Dea cæcia Minerua:

Noctem quidem in transitu longā tenuit: Aurorā at rursus

Custodiuit in Oceano auream sede, neq; sinebat equos

Coniungi ueloces pedibus lumen hominibus portantes,

245 Lampum & Phaëtōta, qui Auroram iuuenes ducunt.

Et tunc igitur suā uxore allocutus est prudens Vlysses:

O mulier, nondum enim omnium in fines certaminum

Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,

Multus & difficilis, quē me oportet omnem perficere.

150 Sic enim mihi anima dixit Tiresiæ,

Die eo, quando iam descendi domum inferni intra,

Reditum socijs querens, & mihi ipsi.

Lampus &

Phaëton &

Auroræ

CC ij Sed

ODYSSEAE

Sed ueni: lectum autem eamus uxor, ut & iam
Somno sub dulci delectemur dormientes.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope: 255
Lectus quidem iam tibi erit quando animo
Tuo uolueris, postquam te Dei fecerunt uenire
Domum benedificatam, & tuam in patriam terram:
Sed quoniam cognouisti, & tibi Deus iniecit animo:
Dic agè mihi certamen, quoniam & in futurum puto 260
Audiam: statim autem est scire non peius.

Hanc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:
Felix, ac igitur me ualde hortans iubes

Dicere: at ego dicam, neq; celabo:
Non quidem tibi animus letabitur: neq; enim ipse 265
Letabor, quoniā ualde multas hominū in ciuitates iubebat
Venire in manibus habentem aptum remum,
Donec hos aduenirem, qui nesciunt mare
Viros, neq; salibus mixtum abum edunt,
Neq; sūnt naues purpureis rostris, 270
Neq; aptos remos, qui ale nauibus sunt:

Signum autē mihi hoc dixit permanifestū, neq; te celabo:

Quando iam mihi obuians alius uiator
Apparebit furcam tenere in illustri humero:
Et tunc me in terra figentem iussit remum 275
Sacrificantem sacra bona Neptuno Regi,
Agnum, taurumq; porcarumq; ascensorem aprum:
Domum autem abire facere sacras hecatombas
Immortalibus Deis, qui cælum latum habitant,
Omnibus ualde ordinatim: mors autem mihi ex mari ipso 280
Debilis ualde talis ueniet, quæ me interficiet
Senectutē sub matura læsum: arcum autem populi

Beati

Beati erunt: hæc autem mihi dixit omnia perfectum iri.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;

285 Siquidem iam senectutem Dei persciant meliorem,

Spes tibi postea malis fugam fore.

Sic hi quidem talia inter se diabant:

Interim autem Eurynomeq; & nutrix parabant lectum

Veste molli tædis sub splendentibus:

290 At postquam strauerunt densum lectum festinantes:

Anus autem iens iterum domum iuit:

His autem Eurynome cubicularia præibat

Euntibus lectum tædam in manibus tenens:

In thalamū autem ducens iterū abiuit: hi quidem postea

295 Læti lecti antiqui consuetum iuerunt.

At Telemachus, & bubulcus, & subulcus

Cessare fecerūt saltatione pedes, & sarsare fecerūt aut mulie-

Ipse autem dormierunt in ædibus umbrosis. (res:

Hi autem postq̄ igitur amicitia delectati sūt desideræ

300 Versi sunt uerbis mutuo loquentes: (ta,

Hæc qd̄ quæcūq; in domibus tolerauit diuina mulierū,

Virorum procorum inspiciebat exitiosam multitudinem,

Qui sui gratiā multas boues, & pingues oues

lugulauerunt: multum autem doliorū haustum est uini:

305 At hic diuus Vlysses quoscūq; dolores posuit

Homīnibus, quas cūq; ipse ærumnas passus est,

Oīa dixit: hæc aut̄ igitur delectata est audiens: neq; ei sō

Cedit in palpebris antē narrare omnia. (uus

Incepit at quomodò primū Ciconas domuit, at postea

310 Venit Lotophagorum uirorum pinguem terram:

Et quæcūq; Cyclops fecit, & quomodò retribuit pœnā

Fortium sociorum, quos comedit, neq; misertus est:

CC iij

Et

Vlysses enar-
rat uxori
suos errores

ODYSSEAE

Et quomodò Aeolum iuit, qui ipsum promptus suscepit,
Et misit, neq; para dilectam in patriam ire
Siuit: sed ipsum rursus rapiens procella
Pontum in piscosum tulit ualde suspirantem:

Et quomodò longamportis Laëstrygoniam adiuit,
Qui naues perdiderunt & fortes soaos
Omnes, Vlysses autem solus aufugit naue nigra.

Et Ciræ narrauit dolum, multaminuentionemq;:

Et quomodò inferni domum iuit latam,
Animam interrogaturus Thebani Tiresiæ
Nauis multiseda: & inspexit omnes socios,
Matrēq; quæ ipsū peperit, & nutriuit parvulū existētē:

Et Quomodo Sirenū congregantium uocem audiuit:
Quomodoq; iuit erratiles petras, grauemq; Charybdin,
Scyllamq; quam nullo modo sine morte uiri fugerunt:

Et quomodò Solis boues interfecerant socij:

Et quomodò nauem uelocem percausit ardenti fulmine
Iupiter altitonans: longè autem corrupti sunt boni socij
Omnes simul: ipse autem malas mortes subterfugit:

Quomodoq; iuit Ogygiā insulā, nymphāq; Calypsonē,
Quæ ipsum detinuit cupiens maritum esse
In speluncis conuixis, & cibauit, & dixit

Facturā immortalem, & non senescentem dies omnes,
Sed huic nunquam animum in pectoribus persuasit:

Et quomodò in Pheacis peruenit multa passus,
Qui iam ipsum arca cor Deum tanquā honorauerunt,
Et miserunt cum nauis dilectam in patriam teram,
Aes, aurumq; sufficienter uestemq; dantes:

Hoc igitur ultimū dixit uerbū, quando ei dulcis somnus
Soluti uis membrorum irruit, soluens curas animi:

Hæc

- Hec autem rursus alia cogitauit Dea caesia Minerva,
 Quando iam Vlysssem putabat suo in animo
 345 Lecto suæ uxoris delectari, ac & somno,
 Statim ab Oceano aurithronam matutinam
 Mouit ut hominibus lumē portaret: surrexit at Vlysses
 Lecto ex molli: uxori autem uerbum demandauit:
 O uxor, iam quidem multis satiati sumus ærtaminibus.
 350 Nos ambo: tu quidem hic meum multum curis reditum
 Flens: at me iupiter doloribus, & Dei alij
 Desyderantem impediuerunt mea à patria terra:
 Nunc autē post q̄ ambo perdesyderatū uenimus lectum,
 Res quæ nubi sunt curæ in domibus,
 355 Ouesq̄, quas mihi proā superbi consumpserunt,
 Multas quidem ego prædabor: alias autem Achii
 Dabunt, donec omnia implebunt stabula.
 Sed ærtē quidem ego multum arboribus agrum uado,
 Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet:
 360 Tibi autem uxor hoc mando prudenti existenti,
 Statim enim fama ibit simul Sole ascendente
 Virorum procorum, quos interfeci in domibus:
 Vade superiora ascendens cum ancillis mulieribus
 Sedere, neq̄ aliquem antē uideas, neq̄ interroga.
 365 Dixit, & circum humeros indutus est arma pulchra:
 Mouit autem Telemachum, & bubulcum, & subulcum:
 Omnes autem arma iussit bellicosa manibus capere:
 Hi autem ei non imperuasi sunt: armati sunt autē ere:
 Aperuerunt autē ianuas, & exiuerūt: præiuit at Vlysses.
 370 Iam quidē lumen erat in terra: hos autē igitur Minerva
 Obscuritate cooperiens, atō eduxit ciuitate.

Vlysses ea
 greditur ad
 patrem

ARGVMENTVM .M. HOMERI
COMPOSITIONIS.

HAS horum procorum animas Mercurius in in-
fernum deducit: & recognitio Vlyssis fit ad patrē
Laërtem: & turbationem Ithacensis factam in procorum
interitu, Minerua impedit.

ODYSSÆE .M. HOMERI
COMPOSITIONIS.

Omēga aut, Vlysses cum patre & filio pugna Achiuis.

MEVCVRIVS autem animas Cyllenius
euocauit

Virorum procorum: tenebat autem uir-
gam in manibus (abat

Pulchrā, aureā: hac hominū oculos mul-

Quorū uolebat: hos aut rursus & dormientes suscitabat,

Hac mouens: hæ autem frementes sequebantur:

Sicut autem quando uestertilioes seæsu antri magni

Strepentes uolant, postquā aliquis cadere fecit

Multitudine è petra, supraq; mutuo tenentur:

Sic hæ frementes simul ibant: præibat aut igitur ipsis

Mercurius soporantes ad latas uias:

Apud autem ibant Oceani fluxus & albam petram,

Et apud Solis ianuas, & populum somniorum

Ibant: statim autem peruenerunt in herbosum pratium,

Vbi habitant animæ simulachra laborantium:

Inuenerunt

Mercurius
procorum
animas ad
īferos dedu-
cit.

- 15 Inuenerunt autem animam Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & strenui Antilochi,
Aiæcisq; qui optimus erat specicq; corporeq;
Aliorum Danaorum, post strenuum Peliona.
Sic hic quidem circa illum uersabantur: propè autem
- 20 Iuit postea anima Agamemnonis Atridæ
Dolens: arcū aut aliæ congregatæ sunt quæcunq; cū ipsa
Domo in Aegisthi mortui sunt, & mortem consecuti sunt:
Hunc prior anima allocuta est Pelionis:
Atride, supra quidē te dicebamus Ioui gaudenti fulmine Achillis um
bra.
- 25 Viros heroes dilectum esse diebus omnibus,
Quoniam multisq; & fortibus imperabas
Populo in Troianorū, ubi passi sumus dolores Achiui:
Certè igitur & tibi primum astare debebat
Para pernitiosa, quam nullus fugit quicunq; natus est:
30 Utinam debuisses honore iuuatus quo imperabas
Populi in Troianorum mortem & fatum consequi:
Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achiui,
Ac & tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum:
Nunc aut igitur te miserrima morte fatatum erat capi.
35 Hunc autem rursus anima allocuta est Atridæ:
Beati Pelei fili Deis similis Achille, Atridis ani
ma Achilli
Qui mortuus es in Troia longè Argo: circum aut te alij ma Achilli
Interfecti sunt Troianorum, & Achiuorū filiorū optimi de eius fu
nere.
Pugnantes circum te: tu autem reuolutione pulueris
- 40 Iacebas magnus oblitus equitatum:
Nos autem toto die pugnabamus, neq; omnino
Cessauissemus à bello, nisi Iupiter turbine sedasset:
At postquàm te ad naues portauimus ex bello,
Deposuimus in lectis purgantes corpus pulchrum
Aquaq;

ODYSSEAE

Aquaq; calida & unguento: multas autem te arcam 45
 Lachrymas calidas fundebat Danaï, totonderuntq; crines:
 Mater autem ex mari venit cum immortalibus marinis
 Nuncum auditura: uox autem in mare ruerat
 Magna: suscepit autem tremor omnes Achiuos:
 Et ruentes iuissent concavas in naues, 50
 Nisi uir detinuisset antiquaq; multa; scens
 Nestor, cuius & ante optimum apparuit consilium:
 Qui ipsis bene prudens condonatus est & dixit:
 Tenemini Argui, ne fugite filij Achiuorum:
 Mater ex mari hæc cum Deabus marinis 55
 Venit, suo filio mortuo obuiatura.

Sic dixit: hi autem retenti sunt timore magnanimi Achiui:
 Circum autem te steterunt filie marini senis
 Miserabiliter lugentes: arcum autem imortales uestes induerunt:
 Musæ autem nouem omnes respondentes uox pulchra 60
 Lamentabantur: tunc nullum illachrymem intelligeres
 Arguorum: tale enim mouerat musa stridula:
 Septem & decem quidem te simul noctesq; & dies
 Fleuimus, immortalesq; Dij, mortalesq; homines:
 Octauam & decimam autem dedimus igni: multas autem in ipso 65
 Oues iugulauimus ualde pingues, & nigras boues:
 Cremebaris autem in ueste Deorum, & unguento multo,
 Et melle dulci: multi autem heroës Achiui
 Armis irruerunt pyram arcam combusti,
 Pedestresq; equestresq;: multus autem strepitus ortus est. 70
 At postquam te flamma perfecit Vulxani,
 Manè iam tibi collegimus alba ossa, Achilles,
 Vino in puro & unguento: dedit autem mater
 Auream amphoram: Dionysij autem donum

Dicebat

Achillis ex
 quæ

- 75 Dicebat esse, opus autem inclyti Vulcani:
In hac tibi iacent alba ossa illustris Achilles:
Mixtim autem Patrocli Menœtiade mortui:
Separatim autē Antilochi, quē eximiē honorabas omnium
Aliorum sodorum post Patroclum mortuum:
- 80 Circum ipsa autē postea magnū & excellens sepulchrum
Fudimus Arguorū sacæ exerātus bellicosorum
Littore in exēlso, in lato Helleſponto,
Ut longē manifestius ex ponto uiris esset
His qui nunc nati sunt, & qui in futurum erunt:
- 85 Mater autem petens Deos perpulchra præmia,
Posuit medio in certamine optimis Achiiurum
Iam quidem multorum sepulchao uirorum obuiaui
Heroum; quando aliquando mortui Regis
Cingunturq; iuuenes & parant certamina:
- 90 Sed illa maximē uidens miratus fuisses animo,
Qualia in te posuit Dea perpulchra certamina
Argēteapedibus Thetis; ualde enim amicus eras Deis.
Sic tu quidem, neq; mortuus nomē perdidisti, sed tibi sēper
Omnes in homines gloria erit bona Achille:
- 95 At mihi quæ hæc utilitas, quoniam bellum feci?
In reditu enim mihi Iupiter consultaui malam mortem
Aegisthi à manibus, & perniciosæ uxoris.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
Propè autem ipsos uenit internuncius Argineator,
100 Animas procorum deducens Ulyſſi domitorum:
Hi autem igitur stupefacti rectā iuerunt postq̃ uiderunt:
Cognouit autem anima Agamemnonis Atride
Filium Melanthij perimelytum Amphimedonta:
Hospes enim erat Ithacæ in domo habitans:

Hunc

ODYSSEAE

Hunc prior anima allocuta est Atridæ:

105

Amphimedon, quid patientes tenebrôsâ terrâ uenistis

Agamemno Omnes electi & coætanei? neq; aliter

nis anima Discernens elegisset in ciuitate uiros optimos:

Amphime= Nunquid in nauibus Neptunus dormuit

donti proco Mouens molestos uentos & uandas longas?

110

An iniusti uiri leserunt in terra

Boues circa interfectos, & ouium grêges pulchros?

An pro ciuitate pugnautes & mulieribus?

Dic mihi interroganti: hospes autem dico esse:

115

An non recordaris, quando illuc ueni in uestram domum,

Mouens Vlysssem am diuo Menelao

Ilium ad simul sequi bonis sedibus in nauibus?

Mense autem toto omnem transiimus latum pontum

Festinatione persuadentes Vlysssem urbium populatorem.

Hunc autē rursus anima allocuta est Amphimedontis: 120

Amphime= Memini hæc omnia Iouenu trite sicut dicis:

dontis proci Tibi autem ego bene ualde omnia uerè narrabo

anima Atri Nostræ mortis malum finem, qualis factus est:

dæ interitus Petebamus Vlyssus diu absentis uxorem:

sui historiâ Hæc neq; negabat odiosas nuptias, neq; perficiebat,

125

textit. Nobis consultans mortem & parcam nigram:

Sed dolum hunc alium in mentibus cogitauit,

Statuens magnam telam in domibus texebat,

Tenuem & ultramensuram, statim autem nobis dixit:

Iuuenes mei proci, quoniâ mortuus est diuinus Vlysses, 130

Manete festinantes meas nuptias, donec uestem

Perfician (ne mihi uana fila percant)

Laerti heroi sepulchralem, in quando ipsum

Parca pernitiôsa susceperit longè dormientis mortis,

Ne

- 105 135 Ne aliqua me in populo Græarum accuset,
Si sine ueste iacebit multa possidens.
Sic dixit: nobis autem persuasus est animus superbus:
Tunc diurna quidem texebat magnam telam:
Noctibus aut dissoluebat postquā lampades apponebat:
- 110 140 Sic trienno latuit dolo, & persuasit Achinos:
Sed quando quartus uenit annus, & uenerunt tempora,
Et tunc aliqua dixit mulierum, quæ manifestè sciebat,
Et hanc dissoluentem inuenimus illustrem telam:
Sic hanc perfecit & non uolens ex necessitate
Beneq; quæ uestem ostendit texens magnam telam:
- 120 145 Lauans Soli similem, uel Lunæ:
Et tunc iam Vlysssem mala aliunde duxit fortuna
Agri in extremitatē, ubi domos habitabat subulæ:
Illuc uenit dilectus filius Vlyssis diuini,
Ex Pylo arenosa rediens cum naui nigra:
- 130 150 Hi autem prods mortem malam parantes,
Venerunt ad ciuitatem ualde inclutam, & Vlysses
Posterior: at Telemachus antè præcessit:
Hunc aut subulæ duxit mala corpore uestimēta habentē,
Pauperi tristi similem, & seni
- 140 155 Incubentē: has aut malas arcū corpus uestes indutus erat,
Neq; aliquis nostrū potuit cognoscere hunc existentem
Repentē apparentemq; neq; qui maiores nati erant:
Sed uerbis malis locuti sumus & perassionibus:
At hic quidem diu tolerauit in ædibus suis
- 150 160 Perausus, & iniuria affectus tolerabili animo:
Sed quando iam ipsum suscitauit Iouis mens ægiochi,
Cum quidem Telemacho perpulchra arma remouens
In thalamum deposuit, & clausit seras.

At

At hic suam uxorem multis astutijs iussit
 Arcum procis ponere, albumq; ferrum,
 Nobis grauiiter morituris certamina & cedis principium.
 Neq; aliquis nostrum potuit fortis arcus
 Neruum tendere: ualde autem impotentes eramus.
 Sed quando manus peruenit Vlyssis magnus arcus,
 Tunc nos quidem omnes minabamur uerbis
 Arcum non dari, neq; si ualde multum diceret:
 Telemachus autem ei solus mouens iussit:
 At hic suscepit manu perpatiens diuus Vlysses:
 Facile autem tetendit arcum, per autem misit ferrum:
 Stetit aut in pauimentum iens, uelocisq; effudit sagittas,
 Grauiiter aspiciens, percussit autem Antinoum Regem:
 At postea alijs immisit tela suspiriosa
 Contra inspicies: hi autem simul stricti cædebant:
 Cognitum aut erat, q; aliquis ipsis Deorum adiutor esset.
 Statim enim in ædibus sequentes fortitudine ipsorum
 Interficiabant cõuersim: horum at suspiriũ mouebatur inde
 Capiti bus pcussis: pauimentũ at oẽ sãguĩe fluebat: (cēs,
 Sic nos Agamēnon perditī fuimus, quorũ adhuc nunc
 Corpora neglecta iacent in domibus Vlyssis.
 Nondum enim sũnt amĩci in domibus singuli,
 Qui abluentes nigrum sanguinem ex uulneribus
 Deponentes lugerent: hic enim honor est mortuorum.
 Hunc autem rursus anima allocuta est Atridæ:
 Beate Laërtis fili prudens Vlysses,
 Certẽ igitur cum magna uirtute possedisti uxorem,
 Valde bonæ mentes erant irreprehensibilis Penelopæ
 Filie Ixarij, ualde bene recordata est Vlyssis
 Viri iuuenis, quò ei gloria nunquam peribit

Sua

165 195 Suae uirtutis: faciunt autem in terrestribus cantilenam
 Immortales gratam prudenti Penelopæ:
 Non sic Tyndari filia mala consultauit opera,
 Iuuenem interficiens maritum: odiosa autem cantilena
 Erit inter homines: diffialem autem famam præbebit

170 200 Libidinosi mulieribus, & quæ bona erit.

Sic hi quidem talia adinuicem loquebantur,
 Stantes in inferni domibus sub obscuritatibus terræ.

175 Illi aut postquam ex ciuitate iuerunt, at in agrum puenerunt Vlysses ad
 Pulchrum Laërtis factum, quem quondam ipse patrem com-
 205 Laërtes possedit, postquam ualde multum laborauit: tendit.

Illic ei domus erat: arcam autem sedem curabat omnino,
 In qua comedebant, & sedebant, & dormiebant
 Famuli necessarij, qui ei amica operabantur:

In autem mulier Sicula anus erat, quæ senem

180 210 Diligenter curabat in agro longè à ciuitate:

Tunc Vlysses pastoribus, & filio sermonem dixit:

Vos quidem nunc ite bene edificatum oppidum:

Cœnā autē statim porcorum sacrificiate quicumque optimus.

At ego patrem tentabo nostrum,

185 215 Si me agnoscat & animaduertat oculis,

An ignoret multo tempore longè existentem.

Sic dicens, seruis bellicosa arma dedit:

Hi quidem postea domum uelociter iuerunt: at Vlysses

Cito iuit multum fructibus uiridarium tentaturus,

190 220 Neque inuenit Dolium magnum uiridarium in descendens,

Neque aliquem seruorum, neque filiorum: sed hi

Sepis collecturi uiridarij esse septum

Iuerant: at hic his senex uiam duxerat:

Hunc autem solum patrem inuenit benefacto in uiridario,

Purgantem

Purgantem plantam, sordidam indutus erat uestem 225
 Laceram indecenter: circum autem tibias bouinas
 Ocreas laceras ligauerat fugiens sassinuras,
 Chirothecasq; in manibus ruborum gratia: at super
 Caprinam galeam capite habebat dolorem augens:
 Hunc aut postquam agnouit perpatiens diuus Vlyses 230
 Senectute consumptū, magnū aut mēa bus dolorē habentē,
 Stans sub alta Pyro lachrymam effudit:
 Cogitabat autem postea in mente, & in animo
 Osculari & amplecti suum patrem, & singula
 Dicere, quomodo uenit, & peruenit in patriam terram, 235
 An prius interroget singulaq; tentet:
 Sic autem ei cogitanti uisum est melius esse
 Primum cauillatorijs uerbis tentare:
 Hec cogitans, recta iuit ad eum diuus Vlyses:
 Certē hic quidē detinens capite plantā arcū fodiebat: 240
 Hunc autem astans, allocutus est illustris Vlyses:
 O senex, non imperitia te tenet gubernare
 Viridarium, sed bene cura tenet, neq; omnino
 Non planta, non ficius, non uitis, non quidem oliua,
 Non pirus, non sulcus sine cura in horto: 245
 Aliud autem tibi dico: tu autem non iram impone animo
 Ipsum te non bona cura tenet: sed simul senectutem
 Molestā habes, squalēsque malē, & indecenter indutus es,
 Non quidem pigritiae dominus gratia non te curat,
 Neq; te seruili indecet uideri 250
 Forma & magnitudine: Regi enim uiro similis es:
 Tali autem similis es, postquam lotus est comediisq;
 Dormit molliter: haec iustitia est senum;
 Sed agē mihi hoc dic, & uerē narra;

Cuius

Vlyses patrem com-
 pellat.

- 225 255 Cuius seruus es uirorum? cuius autem hortum gubernas?
Et mihi hoc dic uerè, ut bene sciam,
Si uerè Ithacam hanc ueni, sicut mihi dixit
Hic uir, nunc iam obuians huc uenienti,
Non ualde prudens: quoniā nō ausus est singula
230 260 Dicere, & audire meum uerbum sicut interrogauit
Circa hospitem meum, si abi uiuit, & est,
An iam mortuus est, & in inferni domibus.
Nam tibi dico, tu autem intellige, & me audi:
viriū aliquando hospitatus sum dilecta in patria terra
235 265 Ad nos uenientem, & nondū aliq̃s homo alius
Hospitem peregrinorum amicorum meam uenit domum:
Dicebat autem ex Ithacā genus esse, & dicebat
Laërtem Arasiam patrem esse ipsius:
Hunc quidem ego ad domos duāns bene hospitatus sum
240 270 Accuratē diligens multis in domo existentibus,
Et ei dona praeui hospitalia qualia deat:
Auri quidem ei dedi benefacti septem talenta:
Dedi autem ei pateram totā argenteā, floridā,
Duodecim autem simplices uestes, totq; ta petes,
245 275 Tot autem pallia pulchra, tot autem posthac interulas:
Separatim autem rursus mulieres eximias opera facies,
Quatuor speciosas, quas uoluit ipse capere.
Huic autem respondit postea pater lachrymas fundēs:
Hospes, artē terram peruenisti quam interrogas:
250 280 Iniurijs autem ipsam, & iniusti uiri habent:
Dona autem uana haec donasti multa praebens.
Si enim ipsum uiuum inuenisses Ithacā in populo,
Quo te bene donis retribuens remitteret,
Et hospitalitate bona: haec enim iustitia quicumq; est.

D

Se d

Sed age, mihi hoc dic, & uerè narra: 28;
 Quotus iam annus est, quando hospitatus es illum
 Tuum amicum infelicem meum filium, si aliquando fuit,
 In fortunatum, quem longè amicis & patria terra,
 Vel in ponto comederunt pisces, uel in terra
 Feris & auibus laniamentū factus est: neq; ipsum mater 290
 Fleuit cooperiens, paterq; qui ipsum genuimus:
 Neq; uxor multum donata prudens Penelope
 Plorauit in lectis dilectum maritum, sicut decet,
 Oculos claudens, hic enim honos est mortuorum,
 Et mihi hoc dic uerè, ut bene sciam: 295
 Quis unde es uirorum? ubi tibi diuitas & parentes?
 Vbi autem nauis stetit uelox, quæ te duxit huc
 Diuinosq; soāos: an mercator uenisti
 Naui in aliena, hi autem te exire faciētes discesserunt?
 Hunc ait, respondens, allocutus est prudens Vlysses: 300
 Tibi enim ego ætè omnia ualde uerè narrabo:
 Sum enim ex Alybante, ubi inclytas domus habito,
 Filius Aphidantis Polypemonide Regis:
 At mihi nomen est Eperitus: sed me fortuna
 Errare fecit à Sicilia huc uenire nolentem: 305
 Nauis autem mihi stat in agro longè à diuitate,
 At Vlysi hic iam quintus annus est,
 Ex quo illinc iuit, & à mea discessit patria
 Infelix: ætè ei bonæ erant aues eunti
 Dextere, quibus gaudens quidem ego dimisi illum: 310
 Gaudebat ille iens: animus autem nobis adhuc sperabat
 Misceri hospitalitate, & splendida dona dare.
 Sic dixit: hunc autem doloris nebula cooperuit nigra:
 Ambabus autem manibus capiens puluerem ardentem
 Fudit

315 Fudit in capite albo grauius spirans:
 Huius autem motus est animus: supra nares autem ei iam
 Aatum robur uerberauit dilectum patrem insipienti:
 Os culatus est at ipsum amplectens: insiliensque allocutus est:

290

Ille quidem hic ipse ego, pater, quem tu inquiris,
 320 Veni uigesimo anno in patriam terram:
 Sed abstine fletu, luctuque lachrymoso.

Vlysses pa-
 tri seprodit

295

Etenim tibi dico: ualde autem oportet festinare tamen,
 Procos interfici in nostris domibus,
 Noaumentum reddens dolorosum, et mala opera.

300

325 Huic autem rursus Laertes respondit, dixitque:
 Siquidem iam Vlysses meus filius huc uenisti,
 Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, ut persuadear.
 Hunc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:

305

Ciactricem quidem primum hanc animaduerte oculis,
 330 Quam in Parnaso me percussit sus albo dente
 Euntem: tu autem me premisisti, et honoranda mater
 Ad patrem Autoliam matris dilectum, ut caperem
 Dona, que huc ueniens mihi premisit, et annuit:

310

Eia age, tibi et arbores beneficio in uiridario
 335 Dicam, quas aliquando dedisti: ego autem peti te singulas,
 Puer existens in horto sequens: per autem ipsas
 Iuimus: tu autem nominasti et dixisti singulas:
 Puros mihi dedisti tredecim, et decem malos,
 Ficos quadraginta: sulcos autem mihi sic nominabas

340 Dare quinquaginta: frugifer autem singulus
 Erat, illic uix omnigene erant,
 Quando iam Iouis tempora aggrauabant desuper.
 Sic dixit: huius autem ipsius soluta sunt genua et dilectum cor
 Signa recognoscentis, que ei firma dixerat Vlysses,

DD ij Circum

ODYSSEAE

Circum autē filium dilectum iecit brachia:hunc ad se 345
 Cepit exanimatum pertolerans diuus Vlysses:
 At postq̃ respirauit, & in mentem animas cōgregatus ē,
 Iterum uerbis respondens, allocutus est:

Iupiter pater, ætē adhuc estis Dei in magno olympo,
 Si uerē proā prauam iniuriam soluerunt: 350
 Nunc autem grauit̃r timeo in mente, ne diō omnes
 Huc irruant Ithacenses:nuncios autem
 Omnino immoueant Cephallenorum ciuitatibus.

Hunc autē respondens, allocutus est prudens Vlysses:
 Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint: 355
 Sed eamus ad domum, quæ uiridarium prope iacet:
 Illuc autem Telemachum, & bubulaum, & subulaum
 Præ misi, ut cœnam pararent atissimè.

Sic igitur loquentes iuerunt ad domos pulchras:
 Hi autem quando iam uenerunt domos bene habitatas, 360
 Inuenerunt Telemachum, & bubulaum, & subulaum,
 Incidentes carnes multas, miscentesq; nigrum uinum:
 Interim autem Laërtem magnanimum sua in domo
 Famula Siacula lauit, & unxit oleo:

Circum autem uestem pulchram iecit (at Minerua 365
 Propē astans auxit membra pastori populorum,
 Maiorem quàm antea & pinguiorem fecit uideri)
 Ex balneo iuit: admiratus est autē ipsum dilectus filius,
 Postquàm uidit immortalibus Deis similem contrā,
 Et ipsum uociferans uerba uelocia allocutus est: 370

O pater, ætē ualde aliquis te Deorum sempiternorū
 Formaq; magnitudineq; maiorem fecit uideri.

Hūc at rursus Laërtes prudens cōtrā allocutus est:
 Vtinam enim ô Iupiterq; pater, & Minerua, & Apollo,
 Qualis

375 Qualis Neriaum cepi bene edificatam urbem,

Littore terræ Cephallenibus imperans,

Talis existens hesternus in nostris domibus

Arma habens humeris, instare & expellere

Viros procos, quò ipsorum genua soluissem

380 Multorum in domibus: tu aut mentes intra latus fuisses.

Sic hi quidem talia adinuicem dicebant.

Hi aut postquàm igitur cessarunt à labore, paraueruntq; cõui

Ex ordine sederunt in lectiisq; sedibusq;: (uiũ,

Tunc hi quidem cœnam parabant: eadẽ hora autem

385 Venit senex Dolius, simul autem huius filij senis

Ex operibus fatigati, postquàm ante ueniens uocauit

Mater anus Siculo, quæ ipsos nutriuit, & senem

Accurate curauit, postquàm senectus accepit:

Hi autem ut Vlysses uiderunt, agnoueruntq; animo,

390 Steterunt in domibus stupefacti: at Vlysses

Dulcibus uerbis improperans dixit:

O senex, sede ad cœnam: obliuiscimini aut stupefactionis:

Diu enim abum parare prompti

Expectabamus in domibus uos expectantes semper.

395 Sic dixit: Dolius autem recta iuit manus extendens

Ambas: Vlysses autem capiẽs osculatus est manus in palma

Et ipsum uoãferans uerba uelocia allocutus est:

O amice, quoniam redijsti cupientibus ualde nobis,

Neq; putantibus: Dei autem te duxerunt,

400 Salueq; & ualde gaude: Dei autem tibi felicitates dent:

Et mihi hoc dic uerum, ut bene sciam,

An iam aperte scit prudens Penelope

Redeuntem te huc, an nuncium moueamus.

Hũc autem, respondens, allocutus est prudens Vlysses:

DD iij

O senex

Dolius se =
nex.

Vlyſſes Do-
lio,

O ſenex, iam ſit, quid te oportet hæc laborare.
Sic dixit: hic autem rurus ſedit bene polita in ſede:
Sic autem eodẽ modo filij Dolij inclutum arca Vlyſſem,
Interrogaruntq; uerbis, & in manibus applicauerunt:
Deinde autem ſederunt apud Dolium patrem ipſorum.

Exoritur tu
multus ob
cædẽ pro-
corum,

Sic hi quidem arca cœnam in domibus laborabant:
Vox autem igitur nuncia atò in ciuitatem iuit ubiq;
Procorum odioſam mortem' & parcam dicens:
Hi autem ſimul audientes iuerunt aliunde alius,
Streptuq; ſuſpirioq; ædes ante Vlyſſis:
Ex at mortuos ædibus portauerũt, et ſepelierunt ſinguli:
Hos autem ex alijs ciuitatibus domum ſingulus
Miſerunt duære piſcatoribus ueloãbus in nauibus ponẽ.
Ipſi at in cõadonẽ iuerũt congregati dolentes cor: (tes:
At poſtquàm adunati ſunt, congregatiq; ſunt,
His Eupithes ſurrexit, & locutus eſt:
Filij enim ei intolerabilis in mentibus dolor iacebat
Antinoi, quem primum interſeãt diuus Vlyſſes:
Hoc hic lachrymans concionatus eſt, & dixit:

Eupithes
cum Achæ
is conſpirat
in Vlyſſis
mortem.

O amici, certẽ magnũ opus uir hic opatus eſt Achiuis:
Hos quidem cum nauibus duãens multosq; & bonos,
Perdidiſt quidem naues concuſas: perdiſti autẽ populos:
Hos autẽ ueniens interſeãt Cephallenorũ ualde optimos.
Sed agitẽ, antequàm hic, uel in Pylum atò eat,
Vel & in Elidem diuinam, ubi dominantur Epij,
Eamus, & poſtea triſtes erimus ſemper:
Pudor enim hæc ſunt & futuris audiri,
Si iam non filiorumq; fratrumq; homicidas
Puniemus, non mihi in mentibus dulcẽ erit
Viuerẽ: ſed auſſimẽ moriens deſunctis cum ero.

Sed

405 435 Sed eamus, ne præueniant transeuntes illi.

Sic dixit lachrymans: dolor autem æpit omnes Achiuos;

Apud autem ipsos uenit Medon, & diuinus cantor

Ex domibus Vlyssis, postquam ipsos somnus reliquit:

Steterunt autem in medijs: stupor aut æpit uirū singulū:

410 440 His autem & locutus est Medon prudentia sciens:

Audite iam nunc me Ithacenses: non enim Vlysses

Immortalibus sine Deis hæc operatus est opera:

Ipsæ ego uidi Deum immortalem, qui Vlyssē

Prope stetit, & Mentori per omnia similis fuit.

415 445 Immortalis autem Deus aliquando quidem ante Vlyssē

Apparebat audacā iniiciens, aliquando procos turbans,

Currebat in domum: hi autem restricti cædebant.

Sic dixit: hos autem igitur omnes reāns timor æpit:

His autem & dixit senex heros Alitherses

420 450 Mastorides: hic enim solus uidebat præsentia & futura:

Qui ipsis bene sapiens concionatus est, & dixit:

Audite iam nunc me Ithacenses, quodcunq; dicam:

uestra malignitate, amia, hæc opera facta sunt:

Non. n. mihi psuadebamini, nō Mentori pastori populorū,

425 455 uestros filios æssare stultitijs,

Qui magnum opus fecerunt iniustitijs malis,

Res consumentes, & inhonorantes uxorem

Viri optimi, quem non ampliū dicebant redire:

Et nunc sic factum est, persuademini mihi sicut dico,

430 460 Ne eamus, ne quis coactum malum inueniat.

Sic dixit: hi autem igitur irruerunt magno clamore

Medijs plures: hi autem congregati illic manserunt:

Non enim ipsis placuit uerbū in mentibus: sed Eupitheo

Persuasi sunt: statim autem postea in arma ruerunt.

DD iiij

Sed

ODYSSEAE

Sed postquam induti sunt circa corpus splendidum es, 465
 Frequentes coadunati sunt ante ciuitatem latam loco:
 Hos autem Eupitheus duxerat stultitijs:
 Dixit autem hic punire filij eadem, neq; fatatum erat
 Retrò redire, sed illic mortem consequi:
 At Minerua Iouem Saturnium allocuta est. 470

Minerua à
 Ioue rei e-
 uentum sci
 scitatur.
 Pater noster Saturnide exinie dominantium,
 Dic mihi interroganti, quid tibi mens intus occultat?
 Nunquid prius bellumq; malum, & pugnam grauem
 Pacies? an amicitiam cum ambobus pones?

Hæc at respondens, allocutus est nebularūcō gregator Iupi= 475
 Filia mea, ar me hæc interrogas & inquiris? (ter:
 Non enim iam hanc quidem consultasti mentem ipsa,
 Vt certè illos Vlysses puniret ueniens?
 Fac ut uoluisti: dicam autem tibi sicut deæt:
 Postquam iam procos puniuit diuus Vlysses, 480
 Fœdera fidelia incidentes, hic quidem regnet semper:
 Nos autem rursus filiorum fratrumq; cædis
 Reuocationem faciemus: hi autem inter se diligant
 Sicut antea: diuitiæ autem & pax sufficienter sit.

Sic dicens, mouit antea promptam Mineruan:
 Venit autem ab olympi cacuminibus ruens. 485

Hi aut postquam igitur cibi dulcis desyderiū eiecerūt,
 His igitur uerbis inæpit pertolerans diuus Vlysses:
 Exiens aliquis uideat, ne iam propè sint uenientes.

Sic dixit: extra autem filius Dolij iuit sicut iussit: 490
 Statim aut igitur in uiam iens, hos aut propè uidit omnes:

Nunciatur Statim autem Vlysem uerba uelocia allocutus est:

Vlysi hosti Hi autem iam propè sunt: sed armemur citò.

um aduētus Sic dixit: hi autem moti sunt, & in arma ruerunt:

Quatuor

465 *Quatuor circum Vlysem, sex autem filij Dolij:*

*Intus autem igitur Laërtes Doliusq; in arma ruerunt,
Et ani existentes necessarij bellatores:*

*At postquam induti sunt circum corpus splendidum æs,
Apuerūt at portas, extrā at iuerūt, dux erat at Vlyses:*

470 500 *His autem in eadem hora filia Iouis uenit Minerva,
Mentori similis & corpore ac & uoce.*

*Hanc at uidens letatus est ptoleas diuus Vlyses:
Statim autem Telemachū allocutus est suum dilectū filiū:
Telemache, iam quidem hoc uideris ipse iniens*

475 505 *viros pugnantes, ubi discernuntur optimi,
Ne quid uitupera maiorum genus, qui anteā
Fortitudine ornati fuimus omnem in terram.*

Hūc at rursus Telemachus prudēs cōtrā allocutus est:

Videbis si uolueris pater dilecte, hoc in animo

480 510 *Non uituperantem tuum genus, sicut dicis.*

Sic dixit: Laërtes autem gauisus est, & uerbum dixit:

Quæ mihi dies hæc, Dei dilecti, certè ualde gaudeo,

Filiusq; neposq; uirtutem circa pugnam habent.

Hunc autem astans allocuta est cæsia Minerva:

485 515 *O Aræsiade omnium multò dilectissime sociorum,*

Supplicans filie Glaucoḗpidi, & Ioui patri,

Statim ualde mouens præmitte longam lanceam.

Sic dixit, & inspirauit robur magnū Pallas Minerva.

Sapplicans autem igitur postea Iouis filie magni,

490 520 *Statim ualde mouens præmisit longam lanceam,*

Et percussit Eupitheū galeam per æream genis,

Hæc non lanceam prohibuit, totaliter autem inuit æs:

Sonuit autem cadens; resonuerunt autem arma in ipso.

*Ithacensiū
pugna cum
Vlyse.*

*Eupitheus
à Laërte
occisus.*

In

In at ruit propugnatoribus Vlysses & illustris filius:
 Verberarunt autem ensibusq; & lanæis utrinq; acutis: §25
 Et iam omnes perdidissent, & posuissent sine reditu,
 Nisi Minerua filia Iouis ægiochi
 Clamasset uoce, detinuisseq; populum omnem:

Minerua di
 rimit bellū.

Abstinete bello Ithacenses difficili,
 Vt sine cruore separemini citissimè.

§30

Sic dixit Minerua: hos autem recens timor æpit.
 Horū at igitur timentium ex manibus uolauerunt arma:
 Omnia aut in terrā ceciderunt, Dea uocem uocifer ante:
 Ad autem ciuitatem reuersi sunt cupientes uitam.

Terribiliter clamauit pertolerans diuus Vlysses: §35
 Ruit autem saltans, sicut aquila altiuolans:
 Et tunc iam Saturnides misit ardens fulmen:
 Decidit autem ante Glaucopidem forte patre:
 Et tunc Vlysem allocuta est cæsia Minerua:

Iouenate Laërtiade, prudens Vlysses,
 Abstine, sed a autem contentionem æqualis belli,
 Ne Saturnides irascatur late sonans Iupiter.

§40

Sic dixit Minerua: hic aut obediuit: gauisus est aut aīo:
 Fœdera autem rursus in futurum cum ambobus posuit
 Pallas Minerua filia Iouis ægiochi, §45
 Mentori similis & corpore ac & uoce.

FINIS ODYSSEAE HOMERI.

HOMERI BATRACHO-

MYOMACHIA, ID EST, RANA

rum & Murium pugna, Aldo Manutio

Romano interprete.

Ncipiens primum Musarum coctum ex
Helicone

Venire in meum cor supplico gratia
cantus,

Quem nuper in libellis meis super ge-
nua posui,

Litem immensam, tumultuosum opus Martis,

Supplicans hominibus in aures omnibus mittere,

Quomodò mures in ranas principantes iuerunt,

Terrigenum uirorum imitati opera gigantum:

Sic sermo inter mortales erat, tale at habuit principium:

Mus aliquando sitibundus, felis periculum euitans,

Propinquum in lacum teneram adposuit barbam,

Aqua delectatus dulci: hunc autem uidit

Limnocharis obstrepera, uerbum autem locuta est tale:

O hospes, quis es? unde uenisti ad littus? quis at q te pro

Oia aut uerè dic, ne mendacem te intellexero. (duxit?

Si enim te nouerim amicum dignum, ad domum ducam:

Dona autem tibi dabo hospitalitia multa & bona:

Sum autem ego rex Physignathus, qui per lacum

Color, ranarum dux dies omnes:

Et me pater Peleus olim genuit, Hydromeduse

Mixtus in amictia apud ripam Eridani:

Et te quidem uideo pulchrūq; & fortem, e gregiū aliorū

sceptriferum regem, & in bellis pugnacem

Limnocha-

ris, hoc est,

palude gau-

dens.

Physigna-

thus, hoc ē,

q se inflet

maxillis.

Hydrome-

duse, hoc ē,

regne a-

quarum.

Esse,

RANARVM ET MVRIVM

Esse: sed agè citiùs tuam generationem concionare.

Psicharpax Huic autem rursus Psicharpax respondit, dixitq̃:
i. micarum Quidnā genus meū p̃quiris ô amice, manifestum omnibus 25
raptor. Hominibusq̃, Deisq̃, & cœlestibus uolatilibus?
 Psicharpax quidem ego uocor: sum autem filius
 Troxartæ, Troxartæ patris magnanimi: at mater
 hoc est, uo- Lichomyle, filia Pternotroctæ regis:
 rātis panē. Genuit autem in lignario me, & enutriuit cibarijs 30
 Lichomyle Ficubus & nucibus, & edulij omnigenis:
 à lamben- Quomodò aut amicū facies me in naturā nihil similem?
 dis molis. Tibi quidem enim uita est in aquis: sed mihi certè
 Pternotro- Quæcunq; apud homines comedere cōsuetudo, neq; me la
 ctæ. i. per- Panis ter pistus à bene rotunda cista, (tet 35
 nas seu co- Neq; placenta extensa habens multam sisamida,
 ras arro- Non sectio ex perna, non iecora albamucstem habentia,
 dentis. Neq; caseus nuper pressus à suauī lacte,
 Sisamida, Non bonum dulccarium, quod & diuī desyderant,
 genus est le Neq; quæcunq; ad conuiuia hominū faciunt coci, 40
 guminis, Ornantes ollas condimentis uarijs:
 Nunquam ex bello malum effugi clamorem,
 Sed statim ad pugnam iens propugnantibus mixtus sum:
 Non timui hominem, quāuis magnum corpus ferētem,]
 Sed ad lectum iens, summum digitum mordeo, 45
 At à pede accepi, & non dolor occupauit uirum,
 Suauis non aufugit somnus mordente me.
 Sed duo ualde omnia timeo omnem per terram,
 Acāpitrem & selem, qui mihi magnum luctum adferunt:
 Et decipulam gemituosam, ubi dolo sum existit fatum: 50
 Plurimum iam selem supertimeo, quæ optima,
 Quæ & foramen ingredientē per foramen perquirat,
 Non

Non comedo raphanos, non caules, non cucurbitas,
Non betis uiridibus pascor, neq; apijs:

55 Hæc enim uestra sunt edulia per lacum.

Ad hæc at subridens Physignathus contra locutus est:

O hospes, ualde gloriaris ob uentrem, adsumt & nobis

Multa ualde in lacu & in terra mirabilia uisu,

Vtriuitam enim dedit pascuam ranis Saturnius Iupiter,

60 Saltare per terram, & in aquis corpus cooperire:

Si autem uis & hæc scire, facile est,

Portem te in humeris: tene aut me, ne aliquando pereas:

Sic gaudis in meam domum uenias.

Sic certè inquit, & terga dabat: ille aut ascēdebat aelo

65 Manus habens tenerū per collum, saltu facili: (citer,

Et i primis qdē gaudebat, quādo ituebatur uicinos portus

Natatione gaudens Physignathi: sed quando iam utiq;

Vndis purpureis submergebatur, multū lachrymabatur,

Inutilem poenitentiam accusabat: euellebat autem comas,

70 Et pedes stringebat per uentrem: in illo autem cor

Concutiebatur insolentia, & in terram uolebat uidere:

Vehementer aut ingemiscebat timoris frigidi necessitate:

Caudam quidem in primis extendit in aquis, tanq̃ remū

Trahens, supplicansq; Deis in terram uenire,

45 75 Aquis purpureis submergebatur, multū aut clamabat,

Et talem dixit sermonem, ab ore autem concionabatur:

Non sic humeris portauit onus amoris

Taurus, quando Europam per undam duxit in Cretā,

Ut me nauigans superhumeralem duxit ad domum

50 80 Rana, eleuans pallidum corpus aqua alba:

Hydrus at ex improviso apparebat, horrēdū spectaculū

Virisq; erectum autem super aquam habebat collum:

Hunc

RANARVM ET MYRIVM

Hūc uidēs, ingressus ē Physignathus, nō quicq̃ intelligēs
 Qualem socium perditurus erat per lacum:
 Ingressus ē at̃ profunditatē laus, et euitauit parca nigrā: 85
 Ille autem ut relictus est, cecidit supinus statim in aqua:
 Manus autem stringebat, & moriens stridebat:
 Sæpe quidem ingrediebatur in aquam, sæpe aut̃ rursus
 Calcitrans egrediebatur: mortem at̃ nō poterat euitare:
 Madentes aut̃ pili plurimum pondus trahebant in ipso: 90
 Aquis autem periens, tales locutus est sermones:

Non latebis utiq; Deos Physignathe hæc faciēs,
 Naufragum iaciens à corpore ut à petra,
 Non certè me per terram melior eras o pessime,
 Pancratioq; lucta q; & ad cursum: sed decipiens 95
 In aquam me proiecisti: habet Deus ultorem oalum,
 Pœnam tu solues murium exercitui, neq; euitabis.

Hæc locutus expirauit in aquis: hunc autem uidit
 Lichopinax, ripis insidens mollibus:
 Vhemēter aut̃ ululauit, currēs at̃ annūciauit muribus: 100
 Vt at̃ didicerūt mortē, ingressa est ira pniōsa uniuer=
 Et tunc præconibus suis iusserunt sub diluculum (sos,
 Proclamare ad conāonem, in domos Troxarte

Patris infelicis Psicharpagis, qui per lacum
 Supinus natabat, mortuum corpus, neq; iuxta ripas 105
 Erat iam miser, medio autem natabat ponto:
 Vt aut̃ uenerunt festinantes cum Aurora, primū surrexit
 Troxartes ob filium iratus, dixitq; sermonem:

O amici, tametsi solus ego mala multa passus
 Ex ranis, sors mala omnibus facta est: 110
 Sum autem ego infelix, postquā tres filios perdidi:
 Et quidem primum utiq; occidit rapiens

Inimi=

Lichopi=
 nax, quod
 labat paro
 psides &
 quadras.

Inimicissimus felis, foramen extra capiens:

Alium autem rursus uiri crudeles ad mortem daxerūt,

115 Vanioribus artibus ligneum dolum inuenientes,
Quam decipulam uocant, muriū perditricem existentē:

Qui tertius erat dilectus mihi & matri inclyte,

Hunc suffocauit Physignathus in profundum ducens:

Sed agedū armemur, & exeamus in ipsas,

120 Corpora ornantes in armis uarijs.

Hec loatus, persuasit armari uniuersos:

Hos quidem utiq; Mars belli curam habens,

Tibiaria arma quidem primū āra tibias posuerunt,

Frangentes fabas uirides, beneq; aptantes:

125 Quas ipsi per noctem stantes comederunt.

Thoraces autem habebant calamis circumdatis à corijs,

Quos selem excoriantes scienter fecerunt:

Clypeus at erat lucernæ medius umbilicus, at certè lāææ

Longæ acus, omnino æreum opus Martis:

130 At cassis testa in temporibus nucis:

Sic quidem mures erant armati: ut autem intellexerant

Ranæ, egressæ sunt ab aqua, in unum locum,

Venientes consilium congregauerunt belli mali:

Cōsyderātibus aut ipsi unde seditio, uel quis tumultus,

135 Præco propè uenit, ferens sceptrum in manibus

Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytros,

Nuncians belli malam famam, dixitq; sermonem:

O ranæ, mures uobis minitantes miserunt

Dicere armari ad bellumq; pugnamq;.

140 Viderunt enim per aquam Psicharpaga, quem occidit

Vester rex Physignathus: sed pugnate

Quæcunq; inter ranas egregiæ genitæ estis.

Tyrogly=
phi, hoc est,
exauatoris
aseorum.

Embasichy
tros, quod
soleat in ol

Sic las irrepere

RANARVM ET MVRIVM

Sic locutus disparuit: sermo autem in aures murium
 Ingrediens, conturbauit mentes ranarum superbarum:
 Accusantibus autem ipsis, Physignathus dixit surgens: 145

O amici, non occidi ego murem, neq; uidi
 Pereuntem, omnino suffocatus est ludens iuxta lacum,
 Natatus ranarum imitatus: at pessimi
 Nunc me accusant inculpabilem: sed agè consilium
 Inquiramus, ut dolosos mures deperdamus. 150

Etenim ego dico, ut mihi apparent esse optima,
 Corpora ornantes, armati stemus uniuerſi
 Summas iuxta ripas, ubi præceps locus:
 Quando autem impetum facientes in nos, uenerint,
 Accipientes à galeis quicumq; propè obuius uenerit, 155

In lacum ipsos cum armis statim deiciamus.
 Sic enim suffocantes in aquis experteis natandi,
 Constituemus lætæ statim muriū occisorū hic trophæū.

Sic certè locutus, armis induit uniuerſos:
 Folijſ quidem maluarum tibus suas circūcooperuerunt: 160
 Thoraces autem habuerunt uiridibus latis à betis:

Folia autem brassicarum in clypeos bene aptauerunt:
 Lancea autem acutus iūcus unicuiq; lōgus aptatus erat,
 Et galeæ cocleis subtilibus capita circumcooperiebant:
 Minutæ autem steterunt in ripis altis, 165

Conquassantes lanceas: animo autē plena erat unaquæq;
 Iupiter autem Deos uocans in cœlum astriferum,
 Et belli multitudinē ostendens, potentesq; pugnatōres
 Multos, & magnos, & lanceas longas ferentes,
 Qualis Centaurorum exercitus procedit & gigantum, 170
 Suauiter ridens interrogabat, qui ranis auxiliares
 Vel muribus, immortalium, & Palladem allocutus est:

O filia,

O filia, muribus nunquid auxiliatura ibis?

Etenim tuū per templū semper exultant uniuersi,

175 Odore delectati & abarijs ex sacrificijs.

Sic certē dixit Saturnius, hunc autē allocuta est Pallas:

O pater, non certē unquam ego muribus uexatis

venirem auxiliatrix, quoniam mala multa mihi fecerūt,

Coronas destruentes & lucernas, causā olei:

50 180 Hoc autem meas ualde momordit mentes, quod fecerunt,

Peplum meum corroserunt, quod texui laborans

Ex trama subtili, & stamen subtile neuī,

Foraminaq; fecerunt: at sutor mihi institit,

Exigit à me usuras: huius gratiā irata sum:

55 185 Mutuata enim subtextum, & non possum restituere.

Sed neq; sic ranis auxiliari non uelim:

Sunt enim neq; ipse mentibus firmæ: sed me primū

Ex bello redeuntem, postquā ualde defatigata fui,

Somno indigentem non permiserunt tumultuantes,

60 190 Neq; parum oculos deflectere: ego autem in sōnis iacbam

Caput dolens, donec clamauit gallus gallinæus.

Sed agē, æssemus Dei ijs auxiliari,

Ne utiq; aliquis uestrūm uulneretur telo acuto:

Sunt enim cominus pugnātes, etiā si Deus cōtrā ueniret:

65 195 Omnes autem de cœlo delectemur litem uidentes.

Sic certē dixit: huic autem post paruerunt Dei alij:

Omnes simul autem collecti uenerunt in unum locum:

At uenerunt præcones duo, signum belli ferentes:

Et tunc calices magnas tubas habentes,

70 200 Vehementer tubā clāgebant belli strepitum: cœlitūs autē

Iupiter Saturnius intonuit signum belli mali.

Lichenorē,

Primus autē altē clamans Lichenorem uulnerauit lancea à lamben-

stantē inter propugnatores, per uentrē in mediū hepar, da cauda.

EE

RANARVM ET MVRIVM

Troglodytes, quod in grediatur rimas & foranina.
 Scythiens, à beta uel porro.
 Artophagus, à uorādo pane.
 Polyphonū quasi dicas multiuocā.
 Crābophagus, à uorādis caulibus.
 Lymnisius, palustris.
 Tyroglyphus, ab excauando caeco.
 Hydrocharis, quod aqua gaudeat.
 Borborocœtem, quod in cœno iacet.
 Cōdidit at pronus teneras aut puluerulētas feat comas:
 Troglodytes autem post ipsum iaculatus est Pileona:
 Infixit aut in pectore solidā lancēā: hunc aut cadentem
 Cepit nigra mors: anima autem ex corpore euolauit:
 Scythiens aut utiq; occidit patiens cor Embasichytrum:
 Artophagus autē Polyphonum per uentrem percuſit:
 Cecidit autem supinus: anima autem membris euolauit:
 Lymnocharis autem ut uidit percutem Polyphonum,
 Troglodytem petra molari uulnerauit anticipans
 Collum iuxta medium: huic aut caligo oculos cooperuit:
 Lichenor autem ipsius obseruabat lancēā luada,
 Et percussit, neq; aberrauit per hepar: ut autē intellexit
 Crambophagus, ripis profundis incidit fugiens:
 Sed neq; sic effugit in aquis, impulit autem ipsum,
 Cōdidit at, non respirauit: tingeatur at sanguine lacus
 Purpureo: ipse autem iuxta litus extensus est,
 Venis pinguibus inatatus intestinis:
 Lymnisius autem in ripis Tyroglyphum spoliauit:
 Pternoglyphū aut uidens Calaminthius, in timorē uenit:
 Saltauit autem in lacum fugiens, clypeum iadens:
 Hydrocharis autem occidit Pternophagum regem,
 Saxo percutiens per guttur: crebrum autem
 Ex naribus stillabat: polluebatur autem sanguine terra:
 Lichopinax at occidit irreprehensibilem Borborocœtem,
 Lancēā impetum faciens: obscuritas aut oculos cooperuit:
 Prasiphagus autem uidens, pede traxit Cnissodioclen,
 In lacu autem suffocauit, tenens manu neruum.
 Psicharpax autem ultus est socijs mortuus,
 Et percussit Pelusium per uentrem in medium hepar:
 Cecidit autem illū ante: anima autem ad infernum iuit:
 Pelobates autem uidens luti manipulum iecit in ipsum,

235

240

245

250

255

260

265

- 235 Et frontem inunxit, & excecabat propemodum:
 Iratus est autem ætè ille capiens utiq; manu forti
 Iacentem in campo lapidem ponderosum, pondus terræ,
 Hòc percuſit Pelobatè sub genua: tota autem fracta est
 Tibia dextra: cecidit autem supinus in pulueribus:
 240 Craugæsides autem ultus est, & rursus ibat in ipsum:
 Perauſit mediũ aut̃ ipsum p uentrẽ: totus autem ei intrò
 Aatus iunus ingrediebatur: humi aut̃ effundebatur uni=
 Intestina, extracta à lancæa manu graui: (uerſa quòd p lu=
 Sitophagus autem ut uidit in ripis fluminis, tũ inædat.
 245 Claudians ex bello recedebat: cõſuebatur aut̃ ualde: Craugæsides, quòd
 Saltauit autem in fossam, ut aufugeret diram perniciem: cauliũ specĩ
 Troxartes at̃ paſſit Physiognathum in pedis summitatem: e referat, nẽ
 Celeriter autem consumptus in lacum saltauit fugiens: pe colore.
 Troxartes at̃ ut uidit adhuc semiuiuũ, qui antè cæderat, Sitophagus
 250 Et illi incurrit rursus occidere deſyderans: quòd abos
 Prassæus at̃ ut uidit adhuc semiuiuũ, qui antè cæderat, abſumat.
 Venit per propugnatores, & iaculatus est auro iunco, Prassæus,
 Neq; fregit scutum: tenebatur autem ipsius lancæa adēs: quòd caulis
 Erat at̃ qdã inter mures iuuenis filius egregius iter alios colorem imĩ
 255 Cominũs pugnās charo filius irreprehẽſibilis Artepibuli tetur,
 Princẽps, ipsum Martẽ ostẽdens robustus Meridarpax,
 Qui solus inter mures donũnabatur pugnando: Artrepibu
 Stetit autem iuxta lacum elatus solus ab alijs: li, muris co
 Iactabat at̃ depopulatũ ire ranarum genus iaculatriam: gnomen, q
 260 Et ætè perſeſſet, quoniam magnum ipsi robur erat, pani insidi
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; Deorumq; etur,
 Et tunc pereuntes ranas miseratus fuisset Saturnius: Meridara
 Mouens autem caput, talem locutus est uocẽ: pax, à rapi
 O Dij, ætè magnum opus in oculis uideo, endis par=
 265 Non parum me stupefecit Meridarpax per lacum, ticulis,

EE ij

Trucidare

RANARVM ET MVRIVM PVGNA.

Trucidare ranas desyderans: sed celerime
 Palladem mittamas, tumultuosum etiam & Martem,
 Qui ipsum arceunt à pugna, robustū quāuis existentem.
 Sic ætè locutus Iupiter: Mars aut̃ respōdebat sermone:
 Neq; ætè Palladis, ô Iupiter, potentia, neq; Martis 270
 Poterit ranis arcere diram perniciem:
 Sed agè, omnes eamus auxiliores, uel tuum iaculum
 Moueatur magnū, quod Titanas sustulit, potenter operās,
 Quo Titanas occidisti egregios ultra omnes,
 Enceladūmq; ligasti, & agrestia genera gigantum. 275
 Sic ætè dixit: Saturnius at̃ iaculatus est ardens fulmen:
 Primum quidem intonuit, magnum aut̃ commouit cœlū:
 Sed postea fulmen terribile Iouis telum
 Misit inuoluens: illud aut̃ euolauit à manu regis.
 Omnes quidem utiq; terruit iaculatus ranasq; muresq;. 280
 Sed neq; sic cœssauit murium exeratus, sed adhuc amplius
 Cupiebat depopulatum ire ranarum genus iaculatricum,
 Nisi ab olympo ranas miseratus fuisset Saturnius,
 Qui utiq; tunc ranis auxiliores ilicò misit: (lis auruis,
 Venerunt at̃ ex improviso habētes inaudes in tergo, ungu- 285
 Obliq̃ i grediētes, tortuosi, habētes cortices, i ore ostripel-
 Ofsei naturā, lati humeros, rutilantes in humeris, (les,
 Blæsi, neruosis manibus, à pectoribus intuentis,
 Octopedes, bicipites, manibus incapabiles: illi at̃ uocantur
 Cancrī: qui utiq; murium caudas oribus incidebant, 290
 Etiam & pedes & manus: flectebantur autem lancæ:
 Quos & timuerunt miseri mures, neq; sustinuerant:
 In fugam autem uertebantur. occidebat autem sol iam,
 Et belli finis unius diei perfectus est.

Cancrorum
 descriptio.

Finis Homeri Batrachomyomachie.

Homeri

HOMERI HYMNI

DE ORVM.

IN APOLLINEM.

Emor ero, neq; obliuiscar longè iaculantis
Apollinis,

Quem & Dij ipsi per domum Iouis me-
tuunt euntem,

Et utique assurgunt propè aduenienti

Omnes à sedibus, quando præclaros tendit arcos.

5 Latona autem sola manet apud Iouē fulmine gaudentem,

Quæ utiq; cordam remisit, & occlusit pharetram:

Et illius à fortibus humeris manibus capiens,

Arcum suspendit ad columnam patris sui

Clauo ex aureo: hunc uerò in sedem sedere fecit dicens:

10 Huic igitur nectur dedit pater paulo aureo,

Ostendens clarum filium: postea uerò Dij alij,

Vbi sedent: gaudet autem ueneranda Latona,

Quoniam arāserum & fortem filium peperit.

Salve ô beata Latona, quoniā pepisti præclaros liberos,

15 Apollinemq; regem, & Dianam sagittis delectantem:

Hanc quidem in Ortygia, illum uerò aspera in Delo,

Inclinata ad longum montem, & Cynthium collem,

Proximè palmam sub Inopi fluentis.

Quò enī te laudabo oīno dignissimū laudari existētem?

20 Penitus enim tibi ô Phœbe lex attributa est cantus,

Siue per cōtinentem uitulos nutrientem, siue per insulas:

Omnes autem speculæ tibi cantabant, ac uertices summi

EE ij Altorum

Altorum montium, amnesq; ad mare profluentes,
 Littoraq; ad mare protensa, portusq; maris.
 Certè ut te primum Latona peperit gaudiū mortalibus, 25
 Procumbens ad montem Cynthij aspera in insula,
 Delo in arcusflua: utrinq; autem unda nigra
 Prodibat ad terram dulcespirantibus uentis:
 Hinc ortus, omnibus mortalibus imperitas,
 Quosq; Creta intus habet, & populus Athenarum, 30
 Insulaq; Aegina, nauibusq; incluta Euboëa,
 Aegëque, Eresiaq; & finitima mari Peparethus,
 Thraciusq; Athos, & Pelij summi uertices,
 Thraciæque Samus, Idæq; montes umbrosi,
 Scyrus, & Phœa, & Autocane mons altus, 35
 Imbrusque bene habitata, & Lemnus sociabilis,
 Lesbúsque ualde diuina, beati sedes Aeolionis,
 Et Chius, quæ insularum fecundissima in mari iacet:
 Saxosaque Mimas, & Corycij summi uertices,
 Et Clarus splendida, & Aesagæ mons altus, 40
 Et Samus aquosa, Myalæq; alti uertices,
 Miletusque, Còusque, urbs mortalium hominum:
 Et Cnidus alta, & Carpathus uentosa,
 Naxusque, & Paros, Reneæque saxosa:
 Tamē parturiēs proculiaculātē Apollinē uenit Latona, 45
 Si qua tibi terrarum filio uelit habitacula ponere:
 He uerò ualde tremebant, & timebāt, neq; aliqua sustulit
 Phœbam suscipere, & fertilis quanquàm esset,
 Nisi quum utiq; Delum ascendisset ueneranda Latona,
 Et illam interrogans uerba alata dixit: 50
 Dele, si enim utique uis sedem esse filij mei
 Phœbi Apollinis, imponereque opulentum templum:

Alius

Alius autem nemo te tanget, neque te rogabit,
Neque bobus te fore puto, neque ouibus opulentam,
25 Neq; uindemiare feres, neq; platas innumeras produas;
Si aut utiq; Apollinis lōge operantis tēplum habueris,
Homines tibi omnes ferent centum bouum sacrificia,
Huc congregati: nudor autem tibi immensus semper:
Diu regem si alueris, Deiq; te habuerint

30 60 Manu ab aliena, quoniam non sibi fertilitas sub solo.
Sic dixit: gaudebat autem Delus, respondens aut ait:

Latona inclutissima, filia magni Saturni,
Lubens quidem ego nationem proaluttentis regis
Susceperem: grauter enim uerè sum malè sonans
35 65 Apud hoies hominibus: sic at utiq; admodū honorata di-
Sed hunc tremo Latona sermonē, neq; te cælabo: (cerere
Valde enim quendam dicunt proteruum Apollinem
Fore: magnum autem imperium gesturum immortalibus,
Et mortalibus hominibus, super sancta donans aruum:

40 70 Huius causa utiq; grauter timeo in mentem, & in animo,
Ne cum primum uideat lumen Solis,
Insulam dedecoret: quoniam asperum solum sum
Pedibus euertens, impellet maris in pelago:

45 75 Vbi me quidem magna unda strenuè satis semper (ipsi,
Inundabit: hic aut ad aliam terram ueniet, ubi placuerit
Constructurus templumq; & lucos arboribus densos:
Polypodes autem in me thalamos, phocæq; nigre
Domitalia facient, neglectam multitudinē populorum.

50 80 Sed si mihi feres utiq; Dea magnū iuramentum iurare,
Hic illum primum constructurum præclarum templum,
Fore hominum oraculum, & postea

Omnes ad homines quod multa nomina habet.

EE iij

Sic

Sicutiq; dixit: Latōa at̄ deorū magnū iuramētū iura=
 Sāt nunc hęc terra & cœlū amplū superiūs, (uit: 85
 Et infernē fluens Stygis aqua, quodq; maximum
 Iuramentum, grauissimum existit beatis Dijs:
 Certē utiq; Phœbi hic odoriferum erit semper
 Altare, et templū: honorabit at̄ te utiq; maximē omnium.
 Sed postquā iurassetq; finissetq; iusiurandū, (linis:
 Delus qdē ualde gaudebat gēitura proauli adēntis Apol= 90
 Latona aut̄ nouem dies quidē & nouē noctes insperatis
 Partus doloribus torquebatur: deæ aut̄ erat intūs omnes,
 Quæcunq; optimæ erant Dioneq; Reaq;
 Vestigatrixq; Themis, ac ualde gemens Amphitrite,
 Aliæq; immortales, absq; albis ulnis decora Iunone. 95
 Sedebat enim in domibus Iouis nubico gæ:
 Sola autem non sâerat fâcēs laborem in partu Luāna.
 Sedebat enim summo in olymposub aureis nebulis
 Iunonis consilio albisulnis decora, quæ illam detinebat
 Inuidia, q; utiq; filium irreprehensibilemq; fortemq; 100
 Latona parere pulchricoma tunc futura erat:
 Hæ autem Irim præmisere à bene habitata insula
 Ducturam Luānam, pollicantes magnum monile,
 Aureis filis contextum nonicabitum:
 Seorsum autem iusserunt uocare ab albiulna Iunone, 105
 Ne ipsam postea uerbis uerteret uenientem.
 Sed postquā hoc audiuiisset acripes uelox Iris,
 Abijt utiq; arrēs, ueloatē at̄ trāsmisit qcquid in medio
 Ceterū ubi puenit Deorū solū altū olympū, (spatij ē:
 Statim utiq; Lucinam à domo ad ianuam 110
 Accersens, uerbis alatis alloata est,
 Omnia ualde sicut iuebant olympias domos habentes:
 Huic

Huic autem animum suadebat in pectoribus charis:

Iucrunt autem pedibus, columbis timidis facie similes,

115 Vbiq; in Delū ascēdebat faciēs dolorē parturiēdo Luāna,

Hanc tunc utiq; partus cepit, prompta autē erat parere,

Circa autem palmam eiecit manus, genua autem fixit

Prato in molli, subrisit autem terra subtus,

Prosilijt autem in lucem, Deæ uerò ulularunt omnes:

120 Vbi te, ô iaculator Phœbe, Deæ lauabant aqua alba

Castè & purè: fasciauerunt autem in ueste candida,

Tenui, pulchra: dra autem auream fasciam iniecerunt:

Neq; utiq; Apollinē ensē habētē aureū honorauit mater,

Verum Themis nectarq; & ambrosiam amabilem

125 Immortalibus manibus propinauit: gaudebat at Latona,

Quoniam arciferum, & fortem filium peperit.

Ceterum postquā Phœbe comediti immortalem cibū,

Non te utiq; ampliū retinuerūt aureæ fasciæ palpitātē,

Neq; uinacula detinuerē: soluebantur autem funes omnes:

130 Statim autem immortales allocutus est Phœbus Apollo:

Sit mihi citharāq; chara, & curui arcus,

Vaticinaborq; hominibus, Iouis uerum consilium.

Sic cū dixisset, descendebat à terra latiuiā

Phœbus intensus, longè iaculans: hæ autem omnes

135 Stupebant immortales. auro igitur Delus uniuersa

Onerabatur, aspiciens Iouis Latonæq; genitarum

Gauisa: quoniam illam Dea elegit domum facere

Insularum, continentisq; amauitq; ex animo magis

Floruit, sic ut quando uertex montis floribus syluæ:

140 Ipse at habēs argētēū arcū rex lōge iaculator Apollo,

Interdum quidem Cynthum ascendisti saxosam,

Interdum autem rursus ad insulasq; & uiros fugisti:

Multa

Multa tibi sunt templa, lucique arboribus densi:
 Omnes autem speculaeq; charæ, & uertices summi
 Altorum montium, amnesq; ad mare profluentes, 145
 Sed tu in Delo Phœbe maxime oblectas animum:
 Vbi tibi trahentes uestes laones congregantur
 Suis cum liberis ac uenerandis uxoribus:
 Hi autem te pugilum certamine, & tripudio, & cantu
 Memores exhilarant, cum constituerent certamen, 150
 Diceret utique immortales & insensabiles esse uir,
 Qui tunc oppositi tibi laones congregati essent:
 Omnium utiq; uiderit gratiam: delectarit autem animū,
 Virósque inspiciens, benèque cinctas mulieres,
 Nauésque ueloces, & ipsorum opes multas: 155
 Ad hæc aut magnū miraculum, cuius laus nunq̃ peribit,
 Puellæ Deliares proculiaculantis Apollinis ministræ,
 Quæq; postquàm primū quidem Apollinē laudauerint,
 Rursus aut Latonāque & Dianā sagittis gaudentem,
 Mentionem facientes uiroꝝq; antiquoꝝ, atq; mulierū, 160
 Hymnum canunt, demulcētque gentes hominum:
 Omnium autem hominum uoces & strepitum
 Imitari norunt, dicerētque utique ipse singulus
 Loqui, adeò illis bona coaptata est cantio.
 Sed agè, ô Latona quidem, Apollóque Diana cum, 165
 Saluete uos omnes, mei autem & postea
 Memores sitis, quando utique aliquis terrestriu hominū
 Hic roget hospes ærumosus ueniens:
 O puellæ, quis autem uobis uir sapientissimus poëtarum
 Hic uersatur, & causa cuius maximā capitis uoluptatem 170
 Vos bene ualde responderitis à nobis?
 Cæcus uir habitat autem Chium saxosam,

Cuius

- Caius omnes in pretio postea erunt cantiones:
 Nos autem nostram laudem feremus quantum ad terram
 175 Hominum uersamur urbes bene habitatas:
 Deinde id illi credent, quoniam & uerum est:
 Verum ego non desinam proculiaculantem Apollinem
 Laudas argentiarcum, quem pulchricoma pepit Latona,
 O rex, & Lyciam, & Meoniam amabilem,
 180 Et Miletum habes maritimam urbem optabilem:
 Ipse autem Delum circuminundatum magnopere imperas:
 Contendit autem ludens Latonæ inclytæ filius,
 Cithara cæua ad Python saxosam,
 Immortales uestes habes, odoriferasque: huius autem cithara
 185 Aureo à plectro sonum habet amabilem:
 Hinc autem ad olympum à terra ut mens
 Contendit Iouis domum Deorum cum coetu aliorum:
 Statim immortalibus curæ est citharæque & cantio.
 Musæ quidem omnes respondentes, uoce pulchra
 190 Laudant utique Deorum dona immortalia, & hominum
 Aerumnas, quantas habent ab immortalibus Dijs,
 Vivunt desperati ac inopes consilij, neque possunt
 Inuenire mortis medelam, & senectutis remedium.
 Caterum pulchricomæ Gratiæ, & bene sapietes Horæ,
 195 Harmoniæque, Hebæque, Iouis filiæque Venus,
 Tripudiant inuicem in carpum manus tenentes:
 Cum his quidem, neque turpis canit, neque lachia:
 Sed ualde magnæque & forma admirabilis
 Diana sagittis gaudens, educata simul cum Apolline,
 200 Vbi rursus cum his Mars, & bene speculans Argicida
 Ludunt, sed Phœbus Apollo citharam pulsat
 Pulchrè & sublimiter: splendor autem illi circumlucet,
 Splendorque

Splendorq; pedum, ac bene concinnæ uestis:
 Hi autem delectabant animum magnum insipientes,
 Latonaq; aureos habens capillos, ac dans cōsilia Iupiter, 205
 Filium charum ludentem cum immortalibus Dijs.
 Quo pacto igitur te laudabo oīno dignum laudari exia
 An te inter sponsas laudem, & in amore, (stentē?
 Quando animo tristi adiisti Azantida puellam?
 Prestabas simul cū dijs æquali Elatiōide abūdāte equis, 210
 Aut simul cū Phorbāte Triopo genere, aut simul cū Eren
 Aut simul cum Leucippo, & Leucippi coniuge (the,
 Pedes, hic uerò cum equis, neq; tamen Triopus deerat,
 Aut ut primum oraculum hominibus
 Querens super terram incedisti procul iaculās Apollo? 215
 (Pieria enim primū ab olympo descendisti,
 Lectonq; arenosam transmissisti) aut Magneidas
 Et per Perrhæbos, celeriter autem in Iolcum peruenisti,
 Ceneumq; ascendisti in nauibus inclytæ Euboeæ:
 Stetisti at in Lelātho cāpo, qui tibi nō placebat in animo, 220
 Construere templumq; ac lucos arboribus abundantes.
 Hinc autem Eurypum transiliēs lōgē iaculans Apollo,
 Ascendisti super montem ualde diuinum, uiridem: celeriter
 autem peruenisti ab ipso,
 Mycalesum adiens, ac Teumesum lectos facientem:
 Thebæ aut adiisti solum circumamictū sylua: 225
 Nondū enim aliquis habitabat mortaliū sacra in Thebæ,
 Neq; igitur adhuc erant semitæ, nec uie:
 Thebæ supra solum tritici ferace, sed habebat sylvam:
 Hinc aut primū amolitus es procul iaculans Apollo:
 Onchestū at puenisti Neptunū splendidū lucum, (tus, 230
 Vbi nup. donitus pullus respirat, licet sit pōdere graua =
 Trahes currus pulchros: huius at auriga quis eēt prestās

E curru transiliens, iter facit: hi autem tunc quidem
Illa uehicula pulsant imperio deposito.

235 Si aut utiq; currus duxerint in nemore arboribus pleno,
Equos quidem comunt: hos autem flectentes omittunt:
Ut enim primum fas est, hi autem regem

Orant, currum autem Dei tunc partem seruat.

Hinc autem primum adiisti procul iaculans Apollo

240 Cephisum, utiq; deinde reperisti pulchra fluentia habetē,
Quiq; ex Lileo profundit pulchrorū fluentorū aquam,
Hunc transiliens longè operans, & Oalcen turritam:

Hinc utiq; in Amarthum uenisti opulentum:

Iuisti aut ad Delphusam, ubi tibi placuit regio innocua,

245 Construere templūq;, & lucos arboribus plenos:
Stetisti aut ualde prope ipsam, ac illā uerbis allocutus es:
Delphusa, hic utiq; sentio præclarum templum,
Hominum construere oraculum, quiq; mihi semper
Hic sacrificabunt perfectas hecatombas:

250 Et qui Peloponnesum pinguem habent,

Et qui Europam, & circumdatas mari insulas

Sciscitaturi: his autem ego uerum consilium

Omnibus uaticinarer, oracula edens in opulento templo.

Sic dicens, disposuit fundamenta Phœbus Apollo.

255 Ampla, & ualde lōga, cōtinua serie. hæc at cū ispexisset
Delphusa, corde irata est, dixitq; uerbum:

Phœbe rex lōgè opans, uerbū quid tibi in mentem ponā,

Hic quoniam sentis construere præclarum templum,

Esse hominibus oraculum, hīq; tibi semper

260 Hic sacrificabunt perfectā sacrificia centum boum:

Sed tibi dicam, tu autem in mente impone tua:

Nocebit ibi strepitus equorum uelocium,

Irriga=

Irrigatiq; muli meis sacris ex fontibus,
 Hic aliquis hominum uelit inspicere,
 Currusq; benefactos, ac uelocipedum strepitum equorum, 265
 Quam templumq; magnum, & opes multas existentes:
 Sed si utique obtemperaueris, tu autem fortior et melior
 Es, o rex, me, tua autem uis est maxima,
 In Crissa fac sub sinu Parnasi,
 Vbi neq; currus pulchri agitantur, neq; tibi equorum 270
 Velocipedum strepitus erit benefabricatam circa aram.
 Verum & sic ducerent Paoni dona
 Hominum inclytæ gentes, tu autem mente gauisus,
 Suscipe sacra pulchra circumuicinorum hominum.
 Sic allocuta, proculmittentis persuasit mentē, ut sibi ipsi 275
 Delphuse laus sit super terrā, non at proculiaculantis:
 Hinc autem primum te recepisti longemittens Apollo:
 Peruenisti at ad Phlegyorū uirorū urbē iniuria afflicta=
 Qui louem non curantes, super terrā habitabāt (tium,
 In pulchra æuerna Cephisidum prope lacum: 280
 Hinc uelociter ascendisti ad iugum odorum:
 Peruenisti autem ad Crissam sub Parnaso niuoso,
 Vertice ad zephyrum uerso, at desuper
 Petra suspensa est: aua autem porrigitur æuerna
 Aspera, ubi rex coniecit Phœbus Apollo 285
 Templum facere optabile, dixitque uerbum:
 Hic utique sentio me constructurū præclarum templū,
 Esse hominibus oraculum, quique mihi semper
 Hic sacrificabunt perfectas hecatombas,
 Et qui Peloponnesum pinguem habent, 290
 Et qui Europam, & circumdatas mari insulas
 Sciscitantur: his autem ego uerum consilium

Omnibus

Omnibus uaticinaret, oracula edens in opulento templo.

Sic cū dixisset, disposuit fundamēta Phoebus Apollo

295 Ampla, & ualde longa omnino: at in ipsis

Lapideum limen imposuit Trophonius ac Agamedes,

Filij Ergini, amia immortalibus dijs:

Circum autē templū habitārūt ineffabiles gentes hominū,

Fabricatis lapidibus sempiternum esse semper;

300 Propē autem fons pulchris fluens, ubi draconem

Nec uixit rex Iouis filius ex forti corda arcus,

Valde nutritum magnū, mōstrū horrēdū, q̄ mala multa

Homnibus faciebat super terram, multa quidē illis, (tū:

Multa at̄ ouibus extēsi pedis, quoniā fuit nocumētū cruē

305 Et olī cū suscepisset aureā sedē habētis nutriebat Iunoni

Grauemq; diffialēmq; Typhaona, damnū mortalibus:

Quem olim utique Iuno peperit irata cum Ioue patre,

Quādo utique Saturnius ualde inclytā genuit Palladem

In uertice: hęc autem statim irata est ueneranda Iuno:

310 Hęc autem & aggregatis immortalibus dixit:

Audite me omnes Dij, omnesque Deę,

Quōd me iniuria afficere incipit nubigrega Iupiter

Primus, quoniam me uxorem fecit inclyta scientem,

Et nunc sine me peperit cęsos oculos habentē Palladē,

315 Quę inter omnes beatos decora est immortales:

Verū hic debilis factus est inter omnes Deos (sicit

Filius meus Vulcanus, mutilus pedibus, quē pepi ipsa, de

Eiecit sup̄ manibus accipiēs, et imposuit in amplo posito:

Sed illum Nerei filia Thetis argētipēs

320 Suscepit, & suis sororibus duxit:

Vtinam deberes aliud Dijs gratificare beatis,

Miser, uersute, quid nunc adhuc excogitabis aliud?

Quo

Quo pacto tulisti solus parere cæsiam Palladem?
 Non utiq; ego peperî, & tua uocata: tamen
 Eram utiq; inter immortales, qui cœlum amplū habitant: 325
 Et nunc utiq; aliquid moliar, ut nascatur
 Filius meus, qui utiq; inter Deos decore sit immortales:
 Neq; tuum pudore afficiens sacrū cubile, neq; mei ipsius.
 Neq; tecum in cubile uersabor, sed abs te
 Longè existens, cum Dijs ero immortalibus. 330
 Sic dicens, procul à Dijs secessit irata utiq; (da Iuno:
 Statim deinde precabatur bouinos oculos habēs ueneran
 Manu sublata autem agtauit terram, & dixit uerbū:
 Audite nunc me terra, & cœlum amplum desuper,
 Titanēsq; dij, qui sub terra habitatis 335
 Tartarum circa magnum, ex ijs uiriq; diq;
 Ipsi nunc me omnes audite, & date filium
 Absq; Ioue, nihil uim indigentem illo:
 Sed hic præstator sit, q̄tū Saturno amplioculus Iupiter.
 Sic igitur effata, pulsauit terram manu crassa: 340
 Mota est igitur terra uitifera: hæc autem cū uidisset,
 Oblectabatur suo animo, putabat enim perfectum esse:
 Ex hoc autem deinde finiferum ad annum,
 Nunquam ad cubile Iouis uenit multa consilia habentis,
 Nunquam ad thronum uarium sicuti antea 345
 Cum ipso sedens, sapientia consultans consilia:
 Verum hæc in templis, multū optatis manens,
 Oblectabatur suis sacris bouinos oculos habēs ueneranda
 Sed quando iam noctesq; & dies p̄ficiabantur, (Iuno;
 Rursus perfecto anno, & uenerunt horæ: 350
 Hæc autem peperit neq; dijs similem, neq; mortalibus,
 Grauemq; difficilēq; Tiphæona, damnum mortalibus:
 Statim

- Statī hūc suscipiēs boninos oculos habēs uenerāda Iuno,
 Dedit deinde ferens male malū: hæc uerò eū suscepit,
 355 Qui mala multa faciēbat per inclytas gentes hominū:
 Quis huic abuiam iret ferretq; illi fatalem diem,
 Antequā illi telum nussisset longē operans Apollo
 Fortes: hæc uerò doloribus depasta acerbis,
 Iacēbat ualde anhelans inuoluta per terram:
 360 Diuinus at clamor factus fuit indiābilis: hæc at super ma=
 Frequēter ualde ibi uoluebatur: reliquit at aīum (terris
 Cruentē spirans: hic autem orauit Phœbus Apollo:
 Hic nunc putrescē super terram uiros pascentem,
 Neq; tu utiq; uiuis malum damnum mortalibus
 365 Eris, qui terre multos nutrientis fructum comedentes,
 Hic sacrificabunt perfectas hecatombas,
 Neq; tibi mortemq; tristem, neq; Typhoēs
 Arēbit, neq; chimæra diffialis nominis, sed te utiq; hic
 Putredine affiaet terra nigra, & exātator Iperion.
 370 Sic dixit precando: huius aut tenebræ oculos obtexerūt;
 Hanc autem hic putretudine affecit optabilis uis Solis:
 Ex quo nunc Pytho uocatur: hi autem regem
 Pythium uocant cognomine, quoniam illic
 Putredine affecit monstrum uis acuti Solis:
 375 Et tunc utiq; cognouit sua in mente Phœbus Apollo,
 Quod illum fons pulcherrimus decepit;
 Iuit at ad Delphusam iratus, celeriter autem peruenit:
 Stetit aut ualde prope ipsā, & illam uerbis alloatus est:
 Delphusa, non utiq; futura eras meam mentem decipere,
 380 Locum habens amabilem profluere pulcherrimā aquam:
 Hic iam & mea laus erit, neq; tua solius.
 Dixit, & ad promōtoriiū īpulit rex longē opās Apollo,

FF

Petrus

Petris profusis: occultauit autem fluenta,
 Ac aram fecit in luco umbroso
 Prope ualde fontem pulcherrimum, hic Regi 385
 Omnes cognomento Delphusio uota faciunt:
 Quoniam Delphusæ sacræ pudore affecit fluenta:
 Et tunc utiq; in animo cogitabat Phœbus Apollo,
 Quosnam homines sibi in sacris asisaret,
 Qui sibi ministerium exhibebunt Pytho in saxosa: 390
 Hæc igitur in animo agitans, uidit in cæruleo ponto
 Nauem uelocem: in ipsa aut uiri erant, multiq; & boni
 Cretenses ex Gnossio Minoisa, qui utiq; Regi
 Sacraq; faciunt & enunciant leges
 Phœbi Apollinis auriensis, quodamq; dixerit 395
 Oraula edens ex lauro è uallibus Parnasi:
 Hi quidē ad res gerēdas, ac pecuniarū gratiā cū nauī nū-
 Ad Pylum arenosam Pyligeneosq; homines (gra
 Nauigabant: uerū hic his obuiam iuit Phœbus Apollo:
 In ponto autem impetum fecit corpore delphini similis 400
 Naui uelocē, ac iacebat monstrum magnum graueq;
 Horū autem quicumq; in animo excogitaret intelligere
 Undeantq; commouebat: concutiebatur autem nauis ligna:
 Hi autem silentes in nauī sedebant timentes,
 Neq; hi arma soluebant cauam super nauem nigram, 405
 Neq; soluebant uelum nauis habentis nigræ puppim:
 Sed quemadmodum hi à primāpio insisterent remis,
 Sic nauigabant: frequens autem Notus à tergo exatābat
 Nauem uelocem: primū aut præternauigarunt male am:
 Ad Laconicam autem terram, ex mare coronatam urbem 410
 Peruenere, & locum oblectantis homines salis
 Tenarū, ubiq; oues de fœsuelleribus i signes pascūtur sēper
 Solis

Solis regis: habet autem delectabilem locum:

Hi quidem hinc uolebant nauim sistere, & egressi

415 Dicere magnum miraculum, ac oculis uidere,
Si manet in nauis exue pauimento monstrum,
Vel ad undā marinā multorū pisciū apertē īpetū faciet:
Ceterum non clauis obediebat nauis benefabricata,
Sed ad Peloponnesum pinguem habens

390 420 Pergebat uiam: uento autē Rex longē iaculans Apollo
Facile dirigebat: hæc autem faciens uiam
Arenam peruenit, ac Argæam optabilem,
Et Thyrium Alphei meatum benehabitatum, altum,
Ac Pylum arenosam, Pyligeneosq; homines:

395 425 Iuit autē ad Crunij accolæ, & Chalcidem, & Dymen,
Et ad Helidam diuam, ubi imperant Epæi,
Beneq; Pheras transijt oblectata Iouis uento secundo,
Et illis ē nubibus Ithacæ mons altus apparebat
Dulichiumq; Sameq; ac nemorosa Zacynthus.

400 430 Sed quando iam Peloponnesum præterijt omnem,
Ac iam quoniam Crisæ apparebat sinus infinitus,
Quiq; Peloponnesum pinguem separat,
Venit uentus zephyrus magnus serenus ē Iouis consilio,
Impetuosus, spirans ab æthera, ut celeriter

405 435 Nauis perficeret currens maris salsam aquam:
Retrogradi deinde ad ortumq; solemq;
Nauigabant: dux autem erat rex Iouis filius Apollo:
Peruenere autē ad Crisæam tranquillā uitibus abundantē
Ad portū, arenis autē appropinquauit in portū uias faciens

410 440 Hic ē nauī impetū fecit Rex longē opans Apollo, (nauis:
Astro similis medio in die: ab hoc autem multæ
Scintille euolabant: fulgor autē ad cælum usq; uenit:

FF ij Ad

Ad adytum autē subiit ad tripodas ualde uenerandos:
 Intūs autē utiq; hic flamma accendit ostēdens sua signa:
 Totam autē Crissam occupauit splendor: ulularunt autem 445
 Crissagorum mulieres, benēq; anctæ filiæ,
 Phœbi ab impetu: magnus enim timor æpit singulum;
 Hinc iterum ad nauem ut mens saltu uolabat
 Viro similis iuueniq; fortiq;
 Existētī in prima pubertate, coma īuolutus āplos humeros, 450
 Ac illos allocutus uerba alata dixit:

O Hospites, qui estis? unde nauigatis udas uias?
 An ad rem gerendam, aut temerē uagamini,
 Qualiter latrones super mare uagantur,
 Animas depopulantes, malum exteris affērentes? 455
 Quid ita sedebatis stupidi, neq; in terram
 Descendistis, neq; arma nigræ nauis deposuistis?
 Hic n. mos est uirorū, q̄ rerū īdagādarū gratiā uagātur,
 Vbi ex ponto ad terram cum nauī nigræ
 Perueuerint labore defēsi: statim autem ipsos 460
 Cibi dulcis circa mentem desyderium æpit.

Sic dixit, at illis audaciam in pectoribus posuit:
 Cui & respondens Cretensium dux, econtrā dixit:
 Hospes, quoniā nō quidem mortalibus sinulis uideris,
 Neq; corpore, neq; indole, uerū immortalibus dijs, 465
 Saluēq; & ualde gaude, Dei autem tibi feliā dent,
 Et mihi hoc dic uerum, ut rectē sciam:
 Quis populus, quæ terra, qui homines te genuerunt?
 Aliud enim cogitantes nauigabamus magnam undam,
 Ad Pylum ex Creta, unde genus gloriāmur habere: 470
 Nunc autem huc cum nauī uenimus non uolentes
 Reditus cupientes aliam uiam, alia itinera:

Sed

Sed quis mortalium huc duxit nolentes?

His respondens, dixit longe operans Apollo:

445 475 Hospites, qui Cnossum nemorosum incolebatis
Antea, sed nunc non amplius reduces iterum eritis
Ad urbemq; amabile, & ad domos pulchras unusquisq;
Ad charasq; uxores, sed hic locuples templum
Habebitis meum, multis honoratum hominibus:

450 480 Sum autem ego Iouis filius, Apolloq; gloriore esse:
Vos autem duxi huc super magnam undam maris,
Non mala sentiens, sed hic optimum templum
Habebitis meum, omnibus ualde honoratum hominibus:
Consiliaq; immortalium cognoscetis horum uoluntate,

455 485 Semper honorabitis omnino totos dies:
Sed agite, ut ego dicam, parete celerimè,
Vela quidem primum demittite, soluentes retinacula,
Nauem postea uelocem in continentem trahite,
Et res efferte, & arma, ex naui equali,

460 490 Et aram facite in littore maris,
Ignem inardentes, posteaq; farinas albas sacrificantes,
Precamini postea propèstantes aram aram:
Sicut quidem ego primum in aëreo ponto
Assimilatus, Delphino uelocem ad nauem impetum feci:

465 495 Sic me precamini Delphinum, sed ara
Ipsa Delphia & uisenda erit semper:
Cognate postea celerem apud nauem nigram,
Et libate beatis Dijs, qui cælum incolunt:
Sed postquam abi dulcis amorem exemeritis,

470 500 Venite simul mecum & epæana canite,
Usq; dū ad locū pueneritis, ubi habetis pingue templum.
Sic factus est: hi autē illum ualde audierunt & paruērunt:

FF iij Vela

Vela quidē primū demiserunt, solueruntq; retinac ula
Malum autē ligno, quod ipsum cōtinere solet appropin-
quarunt rudentibus submittentes;

Egrediebantur autem & ipsi in littus maris: 509

Ex mari autem ad continens uelocē nauim attraxerunt,

Altē super arenas: sustentaculaq; longa extenderunt,

Et aram fecerunt in littore maris:

Ignē aut accendentes superq; farinas albas sacrificantes,

Vota faciebant, ut iubebat propē stantes apud aram: 510

Cœnam postea sumpsērunt uelocē apud nauem nigram,

Et libarunt beatis Dijs, qui olympum habitant.

Sed postquā potus & abi amorem exemerunt,

In uia se dederūt: dux aut erat illis Rex Iouis filius Apol-

Citharā in manibus habēs admirabile quoddā ludēs, (lo, 515

Pulchrē ac sublimiter: hi autem stupefcentes sequebantur

Cretenses ad Pythum, & pæona cœbant,

Vt sunt Cretensium pæones, quibûsq; musa

In pectoribus imposuit Dea suauem cantionem:

Indefessi aut collem ascēderūt pedibus, atq; autem uenerūt 520

Ad Parnasum, & locū optabilem, ubi utiq; futurus erat

Habitaturus, à multis honore habitus hominibus:

Ostendit autem ducens hic solum, ac pingue templum:

Horum autem excitabatur animus in pectoribus charis:

Quorum cū interrogasset Cretensiu dux, econtrā dixit: 525

O Rex, quoniam longē ab amiis & à patria terra

Duxisti, sic utiq; tuo charum fuit animo:

Quo pacto & nunc uiuimus hoc te dicere iubemus,

Neq; uia serax hæc amabilis, neq; prætorum copiosa,

Ita ut ex hac bene uiuamus, simulq; homines sequamur: 530

His autem subridens dixit Iouis filius Apollo:

Infantes homines ærumnosi, qui curas

Vultus, diffialesq; dolores, ac gemitus in animo,
 Facile uerbum uobis dicam, ac in mente ponam:
 535 Dextra ualde singulus habens in manu macheram
 Iugulare semper oues: hæc aut affluenter omnia aderunt,
 Quæcunq; mihi duxerint inclytæ gentes hominum:
 Templum custodite, suscipite autem gentes hominum,
 Hic congregatas, & meum consilium maximè,
 540 Siue quid in cassum uerbum erit, siue quid opus,
 Iniuriæq; quæ fas est contra mortales homines:
 Alij deinde uobis significatores uiri erunt,
 Quorum ex necessitate domiti eritis diebus in omnibus,
 Dicta sunt tibi omnia, tu autem mente in tua serua,
 545 Et tu quidem sic salue Iouis, ac Latonæ fili:
 Verum ego & tui, & alterius memor ero cantionis.

IN MERCVRIVM.
 MERCVRIVM laudat musa Iouis
 ac Maiæ filium,
 Cellenen regentem, & Arcadiam peco-
 ribus abundantem,

Nundum immortalium quàm utilem, quem peperit Maia
 5 Nympha pulchricoma cum Ioue in amore mixta
 Veneranda: beatorum at Deorum subduxit se è commercio,
 Antrum intus habitans umbrosum, ubi Saturnius
 Cum nymphea pulchricoma miscebatur noctis in medio,
 Cum dulcis somnus haberet albiabitam lunonem,
 10 Latens immortalesq; Deos, mortalesq; homines.
 Verum cum magni Iouis mens perficiebatur,
 Huic iam decimus mensis in cælo transactus est,
 Inq; lucem duxit, insigniaq; opera construebantur:
 Et tunc genuit filium uasrum, & blandiloquum,
 Prædonem abactorum bonorum, ducem somniorum, FF iiij

Noctis spectatorem ianitorem, qui statim futurus erat 15
 Ostendere incluta opera cum immortalibus Dijs,
 Manè natus medio in die atharam pulsabat,
 Vespertinus boues furatus est procul iaculātis Apollinis,
 Quarta prima qua illum peperit ueneranda Maia:
 Qui & quoniā ab matris immortalibus salijt membris, 20
 Non amplius diu iacebat manens sacra in cuna,
 Verū hic surgens querebat boues Apollinis,
 Limen transgrediens prærupti antri:
 Vbi testudinem inueniens, posedit infinitas opes:
 Mercurius utiq; primum testudinem construxit anoram, 25
 Quæ utique illi occurrit in auleis ianuis,
 Se pasçens ante domos ex ualde florida herba,
 Tarda pedibus incedens: Iouis autem perutilis filius
 Inspiciens, risit, & statim uerbum dixit:
 Signum nunc mihi ualde utile, non iniuria affido. 30
 Salue natura amabilis chorifica conuiuij socia,
 Fausta quæ apparuisti: unde hic pulcher ludus,
 Varium ostracum es testudo in montibus uiuens?
 Sed feram te in domū capiens, utilitas quædam mihi eris,
 Neq; inhonorabo: tu autem me primum iuuabis: 35
 Domi melius est esse, quoniā noxium quod foris.
 Certe enim pharmaco multinoxio es telum
 Viuens: si uerò moriare, tūc utiq; pulchrius caneres.
 Sic utiq; dixit, & manibus simul ambabus eleuatis
 Continuò introibat domū, ferens amabile ludricum: 40
 Vbi salpens scalpro cani ferri
 Vitam eripuit montanæ testudinis:
 Ut autem quando ælere consilium per pectus transibit
 Viri, quem frequentes uersant curæ,

Quæ

- 15 45 Quæ quando uoluerentur ab oculis flammæ:
 Sic simul uerbūq; ac opus cōsulebat inclytus Mercurius:
 Fixit utiq; in mensuris seans arundines calami
 Protendens per dorsa in pellem testudinis:
 Circa autem pellem extendit bouis consilijs suis,
 20 50 Ac cubitos imposuit: iugum autem aptauit ambobus:
 Septem autem conānas ouium extendit chordas:
 Verū postquā construxit ferens amabile ludicrum,
 Plectro commouebat partim: hæc autem à manu
 Grauius insonuit: Deus autem pulchrè cænebat
 25 55 Ab extemporaneo conatus ueluti pueri
 Floridæ ætatis in conuiuijs mutua conuitiant
 De Ioue Saturnio & Maia pulchra habente calāmenta:
 Quem antea obrectabant scortali genitura,
 Suamq; ipsius nationem, nomen inclytum nominans,
 30 60 Famulosq; ælebrauit, & præclaras domos nymphæ,
 Ac tripodas per domum, durabilesq; lebetes.
 Et hæc quidem sciuit: hæc autem in mente cupiebat,
 Et hanc quidem deposuit ferens sacra in aua
 Lyrā cauiam: hic autem carnes cupiens,
 35 65 Salijt ad speculam odorifera ex domo,
 Mouens dolum altum in mente, quemadmodum homines
 Insidiatores agitant obscuræ noctis in hora:
 Sol quidem occidebat in terram ad Oceanum,
 Cum ipsisq; equis ac curribus: uerū Mercurius
 40 70 Pieriæ peruenit currens montes umbrosos,
 Vbi deorum beatorū boues immortales stabulū habebant,
 Depascentes prata inseabilia, optabilia:
 Horum tunc Maiæ filius bene attentus Argicida,
 Quinquaginta gregis segregauit boues usque mugientes:
 Vagas

Vagas autem agitabat per arenosum locum, 75
 Vestigia reflectens: dolose autem non oblitus est artis,
 Contrario modo faciens ungulas priores posteriores,
 Verū posteriores priores: contrario at modo & ipse inæ-
 Sandala aut statim eiecit ad arenas marinas, (debat:
 Indiabilia & inexcogitabilia cōplicabat mirabilia opera, 80
 Commiscens myricas, & myriadsimiles ramos:
 Ex his tunc colligans nuper florentis fasciculum sylvæ,
 Absq; damno sub pedibus ligauit sandala leuia
 Cum ipsis folijs, quæ inclytus Argicida
 Auulsit Pieriâ iter declinans, 85
 Tancūm properans longam uiam se decens, ut
 Hunc aut senex cognouit domorū splēdidū uiridarium,
 Petentem ad campum per Onchestum herbosum,
 Quem prior alloatus est Maia inclytæ filius:
 O senex, quiq; plantas effodis inauruis humeris, 90
 Certē multū impetū facies, quādo hæc oīa fructū tulerint
 Atq; uidens non uidens esse, & surdus audiens,
 Et tacere quando non quid nocuerit tuum ipsius,
 Tantūm dicens conaussit boum fortia capita:
 Multos autem montes umbrosos, & ualles sonoras, 95
 Et campos optabiles transijt inclytus Mercurius:
 Obscura autem adiutrix cessabat diuina nox
 Plurima: fortē at Aurora fiebat populos ad opa exātans,
 Nuper autem in speculam prodijt diua Luna
 Pallantis filia Megamidae Regis: 100
 Tunc in Alpheum amnem Iouis potens filius
 Phœbi Apollinis boues agitauit latifrontes:
 Indomitæ autem peruenere ad stabulum altum,
 Et lacus antē ualde decori prati:

Vbi

- 105 Vbi deinde ex bona herba paut boues ualde mugientes:
Et has qdē simul egit ad stabulum congregatas existētes,
Lotum comedentes & rosidum cyperum,
Simul autē ferebat ligna multa: ignis autē inquirens artē,
Lauri clarum ramum accipiens, attenuauit ferro
- 110 Aptum in palma: arcum autem spirabat ignis uapor:
Mercurius utiq; primum focum ignemq; dedit:
Multa autem siccā ligna in humili fouea
Densa accipiens imposuit longa: emicabat autem flamma,
Procul crepitum mittens ignis ualde comburentis:
- 115 Quousq; autem ignem comburebat ui inclytus Vulani,
Eousq; mugientes flexipedes boues traxit forās
Duas prope ignem: uis autem illi erat multa:
Ambas autem in terga humi eiecit spirantes:
Inclinans autem uolebat atq; omnino iugulans:
- 120 Opus autē operi praebebat incidens carnes crassa pingue =
Asabat autem uerubus infixas ligneis, (dine:
Carnes simul ac terga uenerabilia, & nigrū sanguinem
Detentum in intestinis: haec autem hic iacebant super terrā:
Pelles autem extendit super asperam petram:
- 125 Sicut adhuc nunc sectae multi temporis genitae fuere,
Diu utiq; postea ac immenso: uerū deinde
Mercurius gaudifer traxit pingua opera
Leni in loco plano, & sedit duodecim partes
Sorte distribuēdas: perfectū autē honorē addidit unicuiq;
- 130 Vbi sacram carniū optauit inclytus Mercurius:
Odor enim illum affligebat & immortalē quis existentem
Nouerat: uerū neq; sic illi obediebat animus superbus,
Ac ualde cupienti transijt per sacrum collum,
Sed haec quidem deposuit ad stabulum altum,
- Pinguēdinem

Pinguedinē, & carnes multas: arrepta aut statim sustulit 135
 Signū noue cedis: adhuc autē ligna siccā arripiens,
 Integros pedes, ite grāq; capita ignis prorsus cōsūpsit uas
 Sed postquā utiq; omnia ritē perfecit Deus, (pore:
 Sādala qdē proiecit in Alpheū profūdas reuolutiōes habē
 Ignē at obscurauit: puluerē at ad arenā redegit nigrū (tē: 140
 Tota nocte: pulchra autem lux splendebat lunæ:
 Cyllenes autem rursus adiit diuos uertices
 Matutinus, neq; aliquis illi in longam uiam fuit obuius,
 Neq; Deorum beatorum, neq; mortalium hominum,
 Neq; canes latrarunt: Iouis autem perutilis Mercurius, 145
 Incuruatus, domus per ianuam ingressus est,
 Auræ autumnali simulis ueluti caligō:
 Rectum autē se faciēns antri peruenit pingue templum,
 Tacitē pedibus incedens: neq; enim strepebat ut in solo:
 Festinanter autem ad auram iuit inclutus Mercurius: 150
 Fascia arcæ humeros inuolutus uelut inatus
 Infans in palmis arcæ poplitis uelum ludens
 Iacbat, testudinem optabilem leua manu detinens:
 Matrem autē nō utiq; latebat Deā Deus, dixitq; uerbum:
 Quare tu uersute, unde hæc noctis in hora 155
 Venis impudentia indute: nunc te ualde puto
 Profecto celeriter immensa uincula arcæ latera habentem,
 Latonij à manibus foras transiturum,
 Quā te accipientem interim in ulnis osculaturum:
 Pereas iterum, magnā te pater plantauit solitudinem, 160
 Mortalibus hominibus, ac immortalibus Dijs.
 Huic Mercurius respondit uerbis fraudulentis:
 Mater mea, quid me ita obseruas tanquā natum
 Infantem (qui ualde parua in mentibus mala nouit)
 Timidum

- 135 **165** Timidum, ac matris timuit mandata:
 Verum ego artem aggrediar, quæ optima erit,
 Consulens me & te omnino, neq; Deos
 Nos inter immortales, sine muneribus & ieiuni
 Hic manentes tollerabimus ut tu iubes:
- 140 **170** Melius est omnibus diebus cum immortalibus uersari,
 Diuitem, copiosum, multos segetes habentē, quā ad domū
 Antro in aëreo conspici: honorem autem
 Et ego sacrum assequar quem Apollo:
 Si autem utique non dederit pater meus, ego
- 145 **175** Tentabo: possum fraudibus princeps esse:
 Si autem me exquirat Latonæ ualde inclytæ filius,
 Aliud quid illi & maius puto occursurum.
 Abibo enim in Pythona magnam domū ferro trāsfixurus:
 Hinc suffiaenter tripodas præclaros, & lebetes
- 150 **180** De populabor, & aurum, sufficienterq; splendidū ferrum,
 Et multas uestes: tu autem uidebis si uolueris.
 Sic hi quidem utiq; uerbis adinuicem dicebant,
 Filiusq; pellem capræ gestantis Iouis, ac ueneranda Maia:
 Aurora aut ex aëre genita lucem mortalibus afferens,
- 155 **185** Exatrabatur ab Oceano profūda fluētā habētē, uerū Apol
 Onchestum peruenit iens multum amabilem lucum (lo
 Purum grauistrepiti terram tenentis, ubi senem
 Feram inuenit pascentē prope uiam septem uiridarij,
 Quem prior allocutus est Latonæ ualde inclytus filius:
- 160 **190** O senex, Onchesti rubros colligens herboſi,
 Boves à Pieria querens, huc adsum
 Omnes fœminas, omnes cornibus inuolutas
 A grege: taurus aut pascebatur solus seorsum ab alijs
 Niger, horrendi autem canes à tergo sequebantur

Quatuor

Quatuor, tanquā hoīes unanimes: hi quidē relictī sunt 195
 Canesq; & taurus, quod utiq; mirum est:
 Hæ autem abierunt Sole nuper occidente,
 Ex molli prato à dulci pasculo:
 Hæc mihi dic senex olim nate siabi uidisti
 Virum has ad boues faciētem iter. 200

Huic senex uerbis respondens dixit:
 O amice, diffiale quidem, quæcunq; oculis uiderit,
 Omnia dicere: multi enim uiam faciunt uiatores,
 Quorū alij quidē mala multa querunt, alij uerō ualde bo
 Eunt: diffiale autem discere est unumquodq;. (na 205
 Verū ego totum diem usq; ad Solis occasum
 Fodiebam circa collem uiridarij uineæ:
 Puerū, at uidi ô optime: manifestū aut nō noui intelligere,
 Qui simul boues pulchricornuas sequebatur
 Insans: tenebat autem uirgam, ac flexuosē incedebat: 210
 A tergo aut cohibuit: caput aut habebat contrarium sibi.
 Dixit utiq; senex: hic aut celerius uia ibat Phœbus Apollo:
 Volucrem autem cognouit extensipenē: statim aut nouit
 Impostorem natum Iouis filium Saturnij:
 Impetuosē autem se mouit Iouis filius Apollo, 215
 Ad Pylum ualde diuinam quærens flexipedas boues,
 Purpurea nebula coopertus amplis humeris,
 Vestigiaq; nouit proal iaculans, dixitq; uerbum:
 Papæ, certe magnum miraculum hoc oculis uideo:
 Vestigia quidem hæc sunt boum recta cornua gerentium. 220
 Verū iterum conuersæ sunt in asphodclum pratum,
 Gressus autem neq; uiri hi sunt, neq; mulieri,
 Neq; luporum canorum, neq; urforum, neq; leonum,
 Neq; utiq; tauri dense æruias sunt similia,

Qui

- 225 Qui talia monstra facit pedibus uelocibus,
 Grauiam quidem hinc uia, uerum grauiora hinc uia.
 Sic dicens, iuit rex Iouis filius Apollo:
 Cyllene autem peruenit montem iacentem in sylua
 Petra in latibulum profundæ umbræ, ubiq; nymphe
 230 Ambrosia peperit Iouis filium Saturnij:
 Odor autem optabilis per montem ualde diuinum
 Spargebatur: multæ aut oues extensipedes pascebant heræ
 Vbi tunc festinans descendit lapideum solum, (bam?
 Antrum in æreum longè iaculans ipse Apollo:
 235 Hunc autem cum intellexisset Iouis ac Maiæ filius,
 Iratum ob boues procul iaculantem Apollinem,
 Fascias intro ingressus est odoriferas, ut multum
 Ramorum carbonarium materiæ puluis arantegit.
 Sic Mercurius longè uidens operantē substraxit seipsū:
 240 In breue autem coëgit apud manusq; pedesq;
 Vtiq; nuper lotus prouocans dulcem somnum,
 Venationisq; reantis testudinem sub ala tenebat:
 Cognouit autem, neq; ignorauit Iouis & Latonæ filius
 Nympham montanam præclaram, & charum filium,
 245 Puerum paruum dolosis inuolutum uersutijs:
 Circūspiciens igitur omnem recessum magnæ domus,
 Tres adytus aperuit sumens clauem lucentem
 Nectare plenos, & ambrosia amabili:
 Multum autem aurum, & argentum intus iacebat:
 250 Multæ autem rubentes & albæ uestes Nymphæ,
 Qualiter Deorum beatorum sacræ domus intus habent:
 Vbi postquam perscrutatus est recessus magnæ domus,
 Latonijs uerbis alloatus est inclytum Mercurium:
 O fili, qui in ana recubas, enuntia mihi boues

Citius

Citius: quoniã celeriter nos diffidemus nõ secũdũ decorũ: 255
 Eijãam enim te eijãens in tartarum aëreum,
 In obscuritatẽ male mortis & intolerabilẽ: neq; te mater
 In lucẽ, neq; pater resoluet, sed sub terra
 Peribis paucos in uiros dux existens.

Huic Mercurius uerbis respondebat uersutis: 260
 Latonie, quem hunc crudelem sermonem dixisti?
 Et boues agrestes quærens huc peruenis:
 Non uidi, non audiui, non alterius uerbum audiui,
 Non utiq; nũtiarẽ, nõ utiq; nũdationis mercedẽ auferrem:
 Neq; boum ab actori forti homini similis sum, 265
 Non meum opus hoc: ante à uerõ mihi alia curæ erant:
 Somnus mihi curæ est, ac nostræ matris luc,
 Fasãq; arca humeros habere, ac calida lauacra,
 Ne quis hoc sentiat, unde hæc contentio orta est:
 Et utiq; magnum miraculum inter immortales ficeret, 270
 Puerum nuper natum per uestibulum transire,
 Bobus cum agrestibus: hoc autem indecorẽ diãs:
 Heri natus sum, molles aut pedes, aspera at subest terra:
 Si aut uis, patris caput magnum iuramentum iuro,
 Neq; quidem ego, neq; ipse promitto me autorem esse, 275
 Neq; aliquem alium inspexi boum furem uestrarum:
 Qualẽs nam boues sunt, famam solam audio.

Sic utiq; dixit, & frequenter à palpebris micans,
 Superãlijs eijãebat inspidens hinc & hinc,
 Longẽ fistula sibilans, uanum tanquam uerbum audiens. 280
 Hũc aut molliter ridẽs, allocutus est longe operãs Apollo:
 O pepo, deceptor dolos cogitans, prosectò te ualde puto
 Sepius penetrantem domos bene habitatas
 Nocturnum non unum tantum, in solo hominem collocare
 Construentem

- 285 Construentem per domum absq; strepitu: qualia diās.
 Multos autem agrestes dolore afficiēs ouium pastores,
 Montis in cauernis, quando carnes cupiens,
 Ocurrēs gregibus bouū, & armentis ouium.
 Sed agē, ne ultimum ac postrenum somnum dormias,
- 290 Ex cuna descēde nigræ noctis socie: (bebis,
 Hunc. n. igitur & postea inter immortales honorem ha-
 Princēps imposterū uocaberis in diebus omnibus.
 Sic effatus est, et puerū capiēs ferebat Phœbus Apollo,
 Simulq; in animo cogitans: tunc fortis Argēada,
- 295 Augurium emisit eleuatus in manus,
 Miserum uentris Brithaum fatum nundum:
 Impetuosē autem ipsum aduolauit: hunc autem Apollo
 Audiebat: à manibus aut̃ humi icat̃ inclytum Meracrium;
 Sedit autem ante & impetuosus uia
- 270 300 Meracrium conuilians, ac illi uerbum dixit:
 Confide fāsate Iouis & Maie fili,
 Inueniam & postea bouū fortia capita
 His auguribus: rectē autem rursus uie dux eris. (carius
 Sic dixit: hic at̃ rursus impetū fecit celeriter Cyllēius Mer
- 275 305 Studio incēdens: ambas aut̃ ad aures manus impellebat,
 Fasciam arc̃a humeros inuolutus: dixit autem uerbum:
 Quō me fers procul operans Deorū fortissime omnium;
 Certē me bouū causā sic iratus conturbas;
 Pape, utinam periisset bouū genus: neq; enim ego
- 280 310 Vestras furatus sum boues, neq; alium inspexi
 Quales sunt boues, famā autem solam audio:
 Da uerō iudiciū, & suscipe à Ioue Saturnio.
 Verū postquā singula propalim contendissent
 Merariusq; aruspex, & Latonæ præclarus filius,
- GG Diuersam

Diuersam sententiam habentes: hic quidem ueram uocem 315
 Non iniuste pro bobus capiebat inclutum Mercurium:
 Verum hic artibusq; & blandis sermonibus
 Volebat decipere Cyllenius argentiarum.
 Verum quoniam callidus existens, uersutum inuenit,
 Impetuosè postea per arenam ibat 320
 Antè, sed à tergo Iouis & Latonæ filius:
 Statim autem uenerunt ad uertices odoriferi olympi,
 Ad patrem Saturnium Iouis præclari nati:
 Ibi enim ambobus iudicij posita erant talenta:
 Rumor at habebat olympū ualde niuosū: immortales aut 325
 Incorruptibiles aggregabantur ad fastigia olympi:
 Steterunt autem Mercuriusq; & argentarius Apollo
 Coram Iouis genibus: hic aut interrogauit sortem filium
 Iupiter altitonans, ac illi uerbum dixit:
 Phoebe, unde hanc placibilem prædam agitas 330
 Puerum nuper genitum, indolem præconis habentem?
 Studioſa hæc res Deorum ad congeriem uenit.
 Huic autem rursus dixit rex prociū operans Apollo:
 O pater, profectò statim sermonem audies non inanem,
 Conuidans tanquàm si solus ego impostor essem; 335
 Puerum quendam inueni hunc ælebrem populatorem
 Cyllænæ in montibus multum spatium metiens:
 Conuidatorem similem ego Deorum non alium inspexi,
 Neq; uirorum quotquot munere uescuntur super terram:
 Furatus autem à prato meas boues, abiit agitans 340
 Vespertinus apud littus multifoni maris,
 Ad rectam uia agitas: hæc at utiq; uestigia duplici mon-
 Qualia ut admirentur & illustris demonis opa: (strosa,
 Hisce enim bobus ad Asphodelum pratum
 Contra =

- 345 Contrarios gressus habens pulvis ostendebat niger:
 At ipse hic præter modum callidus, neq; igitur pedibus,
 Neq; igitur manibus incedebat per arenosum locum:
 Verū aliud quoddā cōsiliū habens, uersabatur ad itinera
 Talia monstra, tanq̃ siq; tenuibus quæcibus incederet:
- 350 Quousq; quidem igitur sectabatur per arenosum locum,
 Facillimè ne stigia omnia uertebat in pulueribus:
 Verū postquā arenæ magnum allem pertransiuit,
 Indubiis factus est æleriter boum callis, atq; suiipsius
 Locum super fortem hunc aut animaduertit mortalis uir,
- 355 Ad Pylum statim agentem boum genus latifrontium:
 Verū postquā has quidem inquietè sacrificauit,
 Et pignè ualde mæsuit uia, hoc quidē hic, hoc uerò illic,
 In cuna iacebat nigræ nocti similis,
 Autro in aëreo ad tenebras, neque utique ipsum
- 360 Aquila autē uidens inspexisset; multum autem manibus
 Splendores aebat, dolum curans:
 Hic autem statim uerbum uiolenter dicebat:
 Non uidi, non audiui, non alterius uerbum audiui,
 Neq; utiq; indicarem, neq; nuncij mercedem auferrem.
- 365 Sic utique dicens, sedit Phœbus Apollo:
 Mercurius at rursus ab altera parte respōdēs, uerbū dī
 Ostendit autē ad Saturniū Deorū inssorem omnīū: (xit,
 Iupiter pater, ætē ego tibi ueritatem dicam,
 Verax enim sum, et non noui mendax esse:
- 370 Venit ad nos querens flexipedes boues
 Hodie Sole nuper oriente,
 Neq; Deorum beatorum duxit testes, neq; speculatores:
 Indicare autem iubebat neccitate ex multa:
 Multū aut me minatus est electurum ad tartarum latum,

GG ij

Quoniam

Quoniā hic qdē mollē florē habet amātis gloriā puberta
Verūm ego heri natus sum, hæc q; nouit & ipse: (tis. 375)
Neq; boum abactori uiro forti similis.

Crede (etenim meus pater charus gloriaris esse),

Quod non domum abegi boues, sic felix essem,

Neq; solum transij: hoc autem manifestē dico,

Solem ualde uerecundor, ac dæmonas alios: 380

Et te amo, & hunc obseruo: nosti & ipse,

Quod non causa sum: magnum aut cognosco iuramentū,

Non per hæc immortalium bene instructa uestibula,

Et aliquando ego retribuam crudelem uocem

Et forti existenti: tu autem iunioribus auxiliare. 385

Sic dixit, innuens oculis Cyllenius Argiada,

Et fasciam habebat sub ulna, neq; eiecit:

Iupiter autem ualde arrisit uidens uersutum puerum,

Rectē & scienter negantem, quod arca boues dicebatur:

Ambos autem iussit concordem animum habentes, 390

Querere: Mercurium autem nuncium ducem esse,

Ac ostendere locum præ innocentia animi,

Vbi celauit boum fortia capita:

Annuit aut Saturnius: obediebat uerò præclarus Mercurus

Faciliter enim suadebat Iouis mens ægidiferi: (rius: 395)

Hi autem ambo festinabant Iouis præclari filij,

Ad Pylum arenosam autem ad Alphei uadū peruenere:

Ad agros autem peruenere, & stabulum altum,

Illuc, ubi utiq; opes nutriebantur noctis in tempore:

Tunc Mercurius quidem deinde iens ad lapideū antrum, 400

In lucem egit boum fortia capita:

Latonius autem seorsam uidens, agnouit boum pelles

Petra in alta: atò aut interrogauit inclytum Mercurium:

Quo

405 Quo pacto potuisti uersipellis duorū boū æruicem scire,
 Sic nuperrimè natus existens, & infans ipse ego
 Miror à tergo tuam uim, neq; te oportet
 Longè crescere Cyllenie Maie fili.

Sic utiq; dixit, et manibus circūuertebat fortia uinula

380 410 Pueri: hæc autem sub pedibus per terram statim herebāt
 Ibidem, mutuo uersæ adinuicem,

Facileq; & omnes ad agrestes boues

Mercurij consilijs uersuti: uerū Apollo

Admiratus est inspicies: tunc utiq; fortis Argcida,

385 415 Locum toruè inspexit ignem lucans,

Ocultare cupiens: Latonæ autem ualde inclytus filius

Facillimè sedauit longè iaculantem, sicut uolebat ipse,

Et fortem existentem: cupiens autem sinistra manu

Plectro tentabat cantum: hæc autem à manu

390 420 Horrendè sonuit: risit autem Phæbus Apollo

Gauisus: amabilis autem ad mentem uenit uox

Cum animo audienti: lyra autem amabile ludens,

Stabat utiq; confisus ad leuam Maie filius

Phœbi Apollinis: celeriter aut acutè citharam pulsans,

395 425 Canebat alternatim: amabilis autem illa sequebatur uox,

Miscens immortalesq; Deos, & terram tenebrosam.

Vt à principio facti fuere, et ut sortitus est partē singulus:

Mnemosynen qdē in primis Dearū honorabat cantione

Matrem musarum: hæc enim sortita est Maie filium:

400 430 Alios aut secundum honorem, & ut geniti sunt singuli,

Immortales honorabat Deos Iouis præclarus filius,

Omnia dicens ornatè, & cubito citharam pulsans:

Huius at desyderium in pectore immēsu uellebat animū,

Et hunc allocutus, uerba alata dixit:

GG iij

Bouicida

Bouicida uersute laborans, conuiuij socie,
 Quinquaginta bobus digna hæc curæ habuisti
 Quiete, & deinde dijudicari puto:
 Nunc autem agè mihi hoc dic uersute Maie fili:
 Nunqd te à natiuitate hæc simul secuta sunt admirabilia
 Vel qs immortalium, aut mortalium hominum (opera? 440
 Donum illustre dedit, & dixit diuinam cantionem?
 Admirabilem enim hanc nouam uocem audio,
 Quam nunquam dico didiasse, neq; aliquem uirorum,
 Neq; aliquem immortalium, qui olympicas domos habent
 Præter te, impostor Iouis & Maie fili. 445
 Quæ ars, quæ musa diffusilium curarum,
 Quod exeracium (uerè enim simul tria adsunt)
 Letitiam, & amorem, ac somnum accipere?
 Etenim ego musarum olympiadrum sum sectator,
 His choreæq; cura sunt, & præclara uia cantionis, 450
 Et cantus florens, & amabilis strepitus tibiærum.
 Sed nondum mihi cantus in mente sic cordi fuit,
 Qualia iuuenum conuiuij apta opera existunt.
 Admiror Iouis fili hæc, q̃ amabiliter citharam pulsas:
 Nunc autē quoniam paruus existēs inclyta cōsilia nosti, 455
 Tibique ipsi & matri hoc uerè dicam
 Næ per hoc corneum telum: artē quidem ego te
 Inclutum inter immortales & beatum ducam,
 Daboq; præclara munera, & tandem non te dndpiam.
 Huic autem Mercurius uerbis respondebat auitis: 460
 Interrogas me procul operans, uerum ego tibi
 Artem nostram ascendere non inuideo:
 Hodie scæs, uolo autem tibi placidus esse
 Consilio & uerbis, tu autem in mente omnia nosti.
 Primus

- 465 Primus enim Iouis fili inter immortales cognosces
 Bonusque fortisque, amat utique te consultor Iupiter
 Ex omni sanctitate, dedit autem tibi præclara dona,
 Et honores, te aiunt didicisse ex Iouis consilio
 Vaticiniaque procul operans à Ioue facta omnia:
- 470 Et nunc ipse ego te filium opulentum cognoui:
 Tibi autem promptum est discere quodcumque cupis.
 Sed quoniam tibi animus mouetur citharam pulsare,
 Cane, et citharam pulsa, et gaudia tibi curæ sint,
 Suscipiens à me: tu autem mihi chære gloriam præbe.
- 475 Rectè cane, præ manibus habens dulciuioram sodam,
 Pulchrè et bene ac ornatè sciens dicere:
 Scurus quidem deinde ferre ad conuiuium floridum,
 Et choream amabilem, et ad amantem gloriam ludum,
 Letitiam noctisque et diei: quicumque igitur ipsam
- 480 Arte et sapientia edoctus interrogaret,
 Alloata multa uariæque mente grata docet,
 Facile consuetudinibus ludens mollibus,
 Operationem dicens infelicem: quicumque autem ipsam
 Nescius existens primum uehementer interrogauit,
- 485 Stultè sic deinde sublimèque perturbaret:
 Tibi autem promptum est discere, quodcumque cupis:
 Et tibi ego dabo hanc Iouis præclare puer:
 Nos autem rursus montisque et ab equos pascentis soli
 Bobus pascua procul operans pascemus agrestibus:
- 490 Hinc satis parient boues cum tauris mixtæ,
 Mixtim foeminasque, et masculos, neque te oportet
 Astutum licet existentem uehementer irasci.
 Sic dicens, præbuit: hic autem suscepit Phæbus Apollo:
 Mercurio autem præbuit habens scuticam præclaram:

GG iijj

Boum

Boum aut aras commisit: suscepit autem Maia filius 495
 Letus: citharam autem suscipiens manu leua
 Latona præclarus filius rex procul operans Apollo,
 Plectro excitabat cantum: hæc autem pulchrè
 Amabiliterq; sonuit: deus autem cantum æcinit:
 vbi boues quidem deinde ad ualde diuinum pratum 500
 Verse sunt: ipsi autem Iouis præclari filij
 Retrogradi ad olympum ualde niuosum contenderunt
 Oblectati cithara: gauisus est igitur consultor Iupiter:
 Ambos at in amicitiam cōduxit: & tum quidē Mercurius 505
 Latonium amauit omnino, sicut adhuc & nunc,
 Signum postquā citharā quidē proculiacienti præbuit,
 Amabilem cum didicisset, hic sub ulna sonabat:
 Ipse autem rursus alterius sapientiæ fingeat artem
 Fistularum, uocem fecit procul audibilem.
 Et tunc Latonius Mercurium uerbis affatus est: 510
 Metuo Maia fili, nuncie, uaria consilia habens,
 Ne mihi furto auferas citharam, ac curuos arcus:
 Honorem enim à Ioue habes, alterna opera
 Facere hominibus in terra multos nutriende:
 Verū si mihi feres Deorum magnū iuramentū iurare, 515
 Et capite annues, uel per Stygiæ fortem aquam,
 Omnia utiq; meo in animo grata faceres:
 Et tunc Maia filius promittens annuit,
 Nunq̃ se furaturum, quæcunq; proculiaciens possideret,
 Neq; unquā appropinquaturū densam domū: at Apollo 520
 Latonius annuit in concordia, & amicitia,
 Neminem sibi magis charum inter mortales fore,
 Neq; Deum, neq; uirum Iouis foetum: perfectum autem
 Signum immortalium faciam, ut præ omnibus

Fidum

- 495 525 Fidum meo animo, & honorabilem: uerum postea
 Felicitatis, & diuitiarum dabo præclaram uirgam,
 Auream, triumfoliorum, synaram, quæ te seruabit,
 Omnes perficiens Deos, uerborumq; & operum
 Bonorum, quæcunq; dico didicisse ex Iouis consilio:
 500 530 Vaticinium autem optimè à Iouis alite quod sciscitaris,
 Neq; te fatatum est discere, neq; aliquem alium
 Immortaliū: hoc enim nouit Iouis mens: uerum ego
 Fide habita annui, ac iuraui fortè iusiurandum,
 Neq; aliquem præter me Deorum immortalium
 505 535 Alium scire Iouis sapiens consilium:
 Et tu frater habens auream uirgam, ne me iubeas
 Fata detegere, quæcūq; cōsilio habet altisonus Iupiter:
 Hominum autem, alij nocebo, alium iuuabo,
 Multas circumiens magnorum gentes hominum.
 510 540 Atqui meo uaticinio iuuabitur, quicunq; utiq; uenerit
 Voce, ac alijs perfectarum auium,
 Hic à meo uaticinio iuuabitur, neq; prætermittam:
 Quicunq; autem uaniloquis fretus auibus,
 Vaticinium uoluerit præter mentem interrogare
 515 545 Nostram, intelligere aut dijs plus semper existentibus,
 Dico procliuam uiam it: ego aut utiq; dona susceperem.
 Aliud autem tibi dicam Maie ualde inclyte fili,
 Et Iouis ægidiferi Deorum ualde utilis demon:
 Parcæ enim quædam sunt sorores natæ,
 520 550 Virgines uelocibus gaudentes alis
 Tres: super caput autem consperse farinâ albâ,
 Domanculas habitant sub ualle Parnasi,
 Vaticinio absq; magistræ, quod in bobus (faciebat,
 Puer adhuc existēs meditatatus sum: pater at meus curâ nō
 Hinc

Hinc deinde uolantes aliàs aliò 555
 Fauos depascunt, atque perficiunt singula:
 Hec aut quandoquidē insanierint edentes mel uiride,
 Promptē uoluerint ueritatem dicere:
 Si uerò priuatæ fuerint Deorum suauī abo,
 Conantur deinde extra uiam ducere, 560
 Has tibi postea do: tu autem uerē inquirens,
 Tui ipsius mentem oblecta, etsi mortalem uirū cognoris,
 Sæpius tuum uaticinium exaudiet, si aciderit.
 Hec habe Maïæ fili, ac agrestes flexipedes boues,
 Equosque cura, & mulos patientes laboris, 565
 Et horribiles leones, & albidentes sues,
 Et canes, & oues, quæcunq; nutrit ampla terra:
 Omnibus autem in ouibus impare inclytum Mercurium:
 Solum autem in infernum perfectum nuncium esse:
 Quiq; indotatus licet existēs, dabit donū non minimum. 570
 Sic Maïæ filium rex amauit Apollo
 Omni amiātia: gratiam autem imposuit Saturnius:
 Cū oībusq; hic mortalibus & immortalibus cōuersatur,
 Parum quidem iuuat, at indiābile deāpit
 Noctem per obscuram gentes mortalium hominum. 575
 Et tu quidem sic salue Iouis & Maïæ fili:
 Verū ego & tui & alterius memor ero cantionis.

I N VENEREM.

V S A mihi dic opera aureæ Veneris
 Cypridis, q̄q; dijs dulcē amorē exātuit,
 Atq; domauit gentes mortaliū hominum,
 Auesque acērias, ac feras omnes,
 Quasq;

- 559 5 Quascunq; continens multas nutrit, & quascunq; pontus:
Oibus at curæ sūt opā pulchrā coronā habēis Cythereæ
Tres autem non ualet flectere in animis, neque decipere,
Puellamque ægidiferi Iouis cæsiā Palladem:
Neque enim illi placuere opera aureæ Veneris:
560 10 Sed utiq; illi bellāq; placuerunt, & officium Martis,
Præliāq; pugneq; ac præclara opera curare:
Prima fabros lignarios uiros terrestres docuit
Facere scuta, & currus uarios ære:
Hæc q; uirgines molli carne in domibus
565 15 Præclara opera docuit, in mentem ponens unicuique,
Nunquam Dianam habentem aureum colum, sonoram
Donat in amicitia subridens Venus.
Etenim huic placuere arcus, ac in mōtibus feras necare,
Lyre q; choreæ q; celebrēsq; ululatus,
570 20 Luciq; umbrosi, iustorūmq; urbs uiuorum.
Neque quidem uenerandæ puellæ placuere opā Veneris
Vestæ, quam primam peperit Saturnus uersutus:
Deinde autem postremam, consilio Iouis ægidiferi
Venerandam, quam procabantur Neptunus & Apollo:
575 25 Hæc autem noluit, uerū rigidè respuit:
Iurauit at magnū iuramentū, quod utiq; perfectum est,
Tangens caput patris Iouis ægidiferi,
Virginem fore omnibus diebus diuā Dearum:
Huic at pater Iupiter dedit pulchrū donū loco nuptiarū
30 Atque media in domo sedit pinguedinem capiens:
Omnibus autem in templis Deorū primū honorē habet,
Et ad omnes mortales Deorum honorabilis fuit.
Harum non ualet flectere mentes, neque decipere:
Ex alijs autem nemo est, qui fugit Venerem,
Neque

Neq; Deorum beatorum, neq; mortalium hominum: 35
 Quin & Iouis mentē adinuit, qui oblectatur fulminibus,
 Quiq; maximus est, maximumq; sortitus est honorem:
 Et huius quando uoluerit sapientem mentem decipere,
 Facile miscuit cum mortalibus mulieribus,
 Iunone clam sorore uxoreq;, 40
 Quæ magna forma, pulcherrima inter immortales Deas:
 Inclytissimam igitur illam peperit Saturnus uersutus,
 Materq; Rheæ: Iupiter at in corruptibilia consilia sciens,
 Venerandam mulierem fecit inclyta scientem:
 Huicq; ipsi Iupiter dulcē amorem imposuit animo, 45
 viro cum mortali ut misceretur quam celerrimē,
 Ne & ipsa humani concubitus expers sit,
 Atq; aliquando iactans diceret inter omnes Deos,
 Dulce subridens Venus,
 Quod utiq; Deos miscuit cum mortalibus mulieribus, 50
 Et mortales filios peperit cum immortalibus:
 Quare Deas immiscuit cum mortalibus hominibus.
 Anchisæ igitur illi dulcē amorem imposuit animo,
 Qui tum in summis montibus multiformis Idæ
 Custodiebat boues, corpore immortalibus similis: 55
 Hunc autem postea cū uidisset subridens Venus,
 Amauit: horrendē autem mentem amor æpit:
 Cyprū aut cū uenisset, odoriferum templū ingressa est
 Paphi: ibi autem illi templum est, araq; sacra:
 Vbi hæc ingressa ianuas imposuit lucentes: 60
 Ibi autem illam Gratia lauarunt, & unxerunt oleo
 immortalī, qualiter Deos conuenit semper existentes:
 Ambrosio peplo, quod utiq; illi sacratum erat:
 Induta aut rectē oīa circa corpus uestimenta pulchra,
 Auræ

- 35 65 Auro ornata subridens Venus
 Contendebat Troiam, derelinquens odoram Cyprum,
 Altè per nubes uelociter faciens iter:
 Idam autem peruenit multi fontem matrem ferarum:
 40 Incessit autè rectam uia stabuli per montem, cum ipsa autè
 70 Blandientes omiq; lupi, terribilesq; leones,
 vrsæ, pardiq; ueloces æruorum insatiabiles
 Iuerunt: hæc autè inspidens in mente oblectabat animum,
 Et his in pectoribus imposuit amorè: hi autem simul oēs
 Bini dormierunt arca opacos recessus:
 45 75 Ipsa uerò ad tabernacula pulchrefacta peruenit:
 Hunc autem inuenit in stabulis relictum solum ab alijs,
 Anchisen heroa, à dijs pulchritudinem habentem:
 Alij autem oēs simul boues sequebātur p pascua pinguis
 Omnes: hic autem ad stabulum relictus solus ab alijs,
 50 80 versabatur hinc & hinc, eximie citharam pulsans:
 Stetit autem ipso coram Iouis filia Venus,
 Virgini indomitæ magnitudine ac forma similis,
 Ne ipsum terreret, ipsam autè oculis uidens:
 Anchises autem uidens perpendebat, mirabaturq;
 55 85 Formamq; magnitudinemq; & uestes:
 Peplo etenim induta erat splendidiore ignis radio:
 Habebat autem flexos capreolos, calycasq; lucidas:
 Cathenæ autem arca molle collum perpulchræ erant,
 Pulchræ, aureæ, omniuariæ: tanquàm autem Luna
 60 90 Pectora arca mollia splendebant, mirum uideri:
 Anchisen autè amor cepit, uerbum autè illi econtrà dixit:
 Salue regna, quæcumq; beatorum hæc domos accedis,
 Diana, uel Latona, aut aurea Venus,
 Vel Themis generosa, aut cæsia Pallas,

Vel

Vel utique aliqua Gratiarum huc uenisti, quæq; Dijs .95
 Omnibus sociantur, ac immortales uocantur:
 Vel aliqua Nympharum, quæ lucos pulchros habitant,
 Aut Nympharū, quæ pulchrum montem hunc habitant:
 Et fontes fluuiorum, & cauernas pingues:
 Tibi autem ego in specula in loco apparenti 100
 Aram faciam: sacrificabo autem tibi sacra pulchra,
 Horis omnibus: tu autem sapientem animum habens,
 Concede me inter Troianos ualde decorum esse uirum:
 Fac autem postea floridum foetum, uerum me ipsum
 Diu bene uiuere, & uidere lucem solis, 105
 Beatum inter populos, & senectutis in limen uenire.

Huic respondit postea Iouis filia Venus:
 Anchise, inclutissime humigenitorum hominum,
 Non aliqua Dea sum, quid me immortalibus æquas?
 Sed mortalis: mulier autem me genuit mater: 110
 Otreus autem est pater nomine, si quando audis,
 Qui omnem Phrygiam benemunitam regit:
 Linguam autem uestram & nostram aperte noui:
 Troiana enim domi me nutrix alebat: hæc autem
 Paruam filiam educauit chara à matre cum accepisset: 115
 Sic utique linguam & uestram bene noui:
 Nunc aut me rapuit habens auream uirgam Argicida,
 Ex coetu Dianæ aureum collum habentis, sonore:
 Multæ autem Nymphæ, & uirgines Alpheſibææ
 Ludimus: arcæ autem multitudo infinita coronata erat: 120
 Inde me rapuit auream uirgam habens Argicida:
 Multa autem duxit me ad opera mortalium hominum:
 Multam autem exortem, & inædificatam, quam se ræ
 Crudiore frequentantur per umbrosas ualles,

Neque

- 125 Neq; pedibus tangere uidebar flantem uitam terram:
 Anchise autem me dicebat ad cubilia uocari
 Puella uxorem, tibi autem per pulchros filios parere.
 At postquam ostendit, & dixit, hic quidem rursus
 Immortales ad gentes iuit fortis Argicida:
- 130 Verum ego ad te ueni: fortis autem mihi fuit ne assitas.
 Sed te per Iouem oro, ac per parentes
 Bonos (neque enim mali talem peperissent)
 Indomitam me duans, & expertem rei Venereæ,
 Patriq; tuo ostende, ac matri inclyta scienti,
- 135 Tuisque fratribus, qui tecum simul geniti sunt:
 Non illis dissimilis nurus ero, sed similis:
 Si quid dissimilis mulier ero, siue & non:
 Mittere at nūciū celeriter ad Phrygas uarios equos ha=
- 140 Dicere patriq; meo, & matri, licet illi sit curæ: (bētes,
 Hi autem aurum utiq; satis, uestimq; textam
 Mittent: tu autem multa & præclara accipies dona:
 Hæc autem faciens, celebra nuptias amabiles,
 Honorabiles hominibus, & immortalibus Dijs.
- Sic cum dixisset Dea, dulcem amorē imposuit animo:
- 145 Anchisen at amor cepit: uerbū autē dixit, atq; nominabat:
 Siquidem mortalis es, mulier autem te genuit mater,
 Otreus autem est pater nomine inclytus, ut narras,
 Immortalis autem causā nunciij huc peruenis
 Mercurij, mea autē mulier uocaberis in diebus omnibus:
- 150 Nemo deinde Deorum, neque mortalium hominum
 Hic me tenebit, quominus tibi in amore miscear
 Statim nunc, neq; si utiq; procul iaciens ipse Apollo
 Arcu ab argenteo emisit iacula tristia:
 Velim utique postea mulier, similis Deabus,

Tuum

Tuum cubile ascendens, ingredi domum inferni.

155

Sic dicens, cepit manum subridens Venus:

Ibat uersa oculos pulchros eiciens

Ad lectum bene stratum, ubi antea erat regi

Vestibus mollibus stratum: at insuper

Vrsorum pelles iacebant, grani uocumq; leonum,

160

Quos ipse occidit in montibus altis:

Hi autem postquam lectos bene constructos ascenderunt,

Ornamentum quidem illi primū à corpore abstulit lucidū,

Fibulasq; flexibilesq; helicas, calycasq; & monilia:

Soluit autem illius cincturam, & uestes stupendas

165

Exuebat, ac deposuit in sedem aureis clauis confixam

Anchises: hic autem postea Deorum sententia & fato

Cum immortalī concubuit Dea mortalis non apertè scēs:

Quando autem rursus ad stabulum redeunt pastores,

Bouesq; & generosae oues pasuis è florentibus,

170

Tunc utiq; Anchise quidem dulcem somnum effundebat

Sua uem: ipsa uerò corpore induebat uestes pulchras:

Induta autem rectè omnia circa corpus diuina Dearum:

Stetit igitur in lecto bene constructae domus,

Sustulit caput: pulchritudo autem genarum splendebat

175

Immortalis, qualisq; est bene coronata Cythereae:

A somno aut excitauit, uerbumq; dixit, & nominabat:

Exurge Dardanide, quare inexpugnabile somnum dormis?

Ac dic, siquid similis ego similor esse,

Qualem me primū oculis inspexisti.

180

Sic dixit: hic autem à somno ualde proptè exaudiuit:

ut autem uidit collum, & oculos pulchros Veneris,

Timuitq; & oculos declinando uertit alibi:

Iterum autem retrò ueste cooperuit pulchram faciem,

Et illam

185 Et

Sta

Co

Ve

Ne

190 Ha

Fit

H

An

Co

195 Ne

Ne

Tib

Et f

Hu

200 Ha

Pro

Sem

Hic

Rap

205 Et I

Mir

Aur

Tro

Vbi

210 Hun

Et il

Equ

Hos

Ioui

- 185 Et illam precatus uerba alata dixit:
 Statim te ut primum Dea uidi oculis,
 Cognoui q̄ Dea eras: tu autem non uerum dixisti.
 Verum te per Iouem oro egrediferum,
 Ne me uiuentem debilem inter homines finas
 190 Habitare, uerum miserere, quoniam non longæuus uir
 Fit, quisquis cum Deabus concubit immortalibus.
 Huic autem respondit Iouis filia Venus:
 Anchise, inclytissime mortalium hominum,
 Confide, neq; tuo in animo timeas ualde:
 195 Neq; enim tibi aliquis timor malum pati ex me,
 Neq; ex alijs beatis, quoniam amicus es Dijs:
 Tibi autem erit charus filius, qui Troas reget,
 Et filijs filij omnino nascuntur:
 Huic autem & Aeneas nomen erit, quoniam me grauis
 200 Habuit dolor, quod mortalis uiri inadi in lectum:
 Propè dij autem maximè mortalium hominum
 Semper à uestra natione formaq; ingenioq;
 Hic quidem flauum Ganymedem consultor Iupiter
 Rapuit suã propter pulchritudinẽ, ut cū dijs cõuersaretur
 205 Et Iouis in domo dijs uinum effunderet, (tur,
 Mirabile uisu, ab omnibus honoratus immortalibus,
 Aurea ex cratera hauriens nectar rubrum:
 Troas uerò luctus ppetuus hēbat præcordia, neq; noue
 Vbi illi charum filium rapuit diuina procella. (rat,
 210 Hunc deinde lugebat omnino in diebus omnibus,
 Et illius Iupiter misertus est: dedit autem illi filij dona,
 Equos uelocipedes, quiq; immortales ferunt:
 Hos illi dono dedit habere, dixitq; singula
 Iouis consilij nuncius Argicida,

HH

Quòd

Quod esset immortalis, & insensibilis in diebus oibus, 215
 At postquam Iouis hic audiuit nuncium,
 Non amplius postea lugebat: gaudis autem est mentem intus:
 Letus autem equis uelocibus uehebatur.
 Ut autem iterum Titbona habens auream sedem rapuit Aurora,
 Vestre nationis similem immortalibus, 220
 Dedit se ad uiam petitura nigrinubem Saturnium,
 Immortalemque esse, ac uiuere in diebus omnibus:
 Huic autem Iupiter annuit, & perficit desiderium:
 Insana, neque intellexit in mente ueneranda Aurora
 Heben petere, radereque senectam perniciosam: 225
 Hunc autem quousque quidem habebat à multis amata Hebe,
 Aurora oblectatus aurithrona ab aëre genita,
 Habebat apud oceani fluxum ad terminos terræ.
 Verum postquam primi cani effundebantur capilli
 Pulchro ex capite, & ex generosa barba, 230
 Huius quidem à lecto abstinebat ueneranda Aurora:
 Ipsum autem rursus nutrebat in domibus habens,
 Cibosque ambrosiosque, & uestes bonas cum dedisset:
 Verum quando utique omnino ad odiosam senectam properabat,
 Neque aliquid membrorum mouere ualebat, neque attollere: 235
 Hoc autem illi in animo optimum uidebatur consilium,
 In thalamum deposuit: ianuas autem imposuit luadas:
 Huius utique uox fuit indiabilis, neque uis,
 Est, qualis antea fuit in flexibilibus membris,
 Non utique ego te talem inter immortales auerem, 240
 Immortalemque esse, & uiuere in diebus omnibus:
 Sed si quidem talis existens formaque corporeque,
 Viueres, nostrerque uir uocatus esses,
 Non utique deinde me luctus secundum densam mentem coopiret:
 Nunc

245 Nunc autem te quidem celeriter senectus similis cooperiet
 immisericors, quæ postea afflat hominibus
 Pernitiosa, laboriosa, quam & dii odio habent.
 At mihi magna iniuria inter immortales deos
 Erit in diebus omnibus omnino causa tui:

250 Qui ante quæ meas cōversationes, & cōsilia, quibus olim oēs
 immortales commiscui cum mortalibus mulieribus
 Timebant: omnes enim meum donabat consilium:
 Nunc aut utique non amplius mihi licet gemens nominare
 Hoc inter immortales: siquidē in gēti multa multata sum

255 Damno duro, nec tolerando: aberravi autem mente mea:
 Filium autem sub auctoritate posui cum mortali mixta:
 Hunc quidem ubi utique primum uiderit lucem solis,
 Nymphæ illū nutriēt mortuæ profunda pectora habētes,
 Quæ hunc habitant montem magnūque ualde diuinumque:

260 Quæ utique neque mortales, neque immortales sequuntur,
 Diu quidem uiuunt, & immortalem abum comedunt,
 Atque cum immortalibus pulchram choream instaurant.
 Cum his autem Sileniisque, & bonus explorator Argicida
 Miscebantur in amorem in recessu spelunearum amabiliū:

265 His autem simul, aut abietes, aut quercus alti capitis
 Genitis nati fuere super terram alentem uiros
 Pulchrè florentes, in montibus altis
 Stant altæ: delubra autem uocant
 immortalium: has autem non mortales secant ferro.

270 Sed quando utique parca affiterit mortis,
 Siciantur quidem primum super terrā arbores pulchræ.
 Cortex aut dracinaque corrumpitur: cadunt autem ramis
 Horum autem simul anima relinquit lucem Solis.
 Hæ quidem meum nutriunt apud se filium habentes:

HH ij

Hunc

HOMERI

Hunc quidē cum utiq; primū æpit à multis amata Hebe, 275
 Ducent tibi hīc Dea, ostendentq; puerum:
 Tibi autem ego ut hæc in mentem omnia narrem,
 In quintum annum rursus ueniam filium ducens,
 Hunc quidem ubi utiq; primū uideris florem oculis,
 Gaudebis uidens: ualde enim dijs similis erit, 280
 Duas autem statim illum ad Troiam uentosam:
 Si autem aliquis interrogasset te mortaliū hominū:
 Quæ tibi charum filium sub cinctura posuit mater,
 Huic tu dicere memor sis, ut te iubeo, 285
 Dicant tibi Nymphæ uenustæ natum esse,
 Quæ hunc habitant montem indutum materie:
 Si autem utiq; rem ipsam diceres, & iactes dementi aīo,
 In amorem mixtum esse cum bene coronata Cytherea,
 Iupiter te iratus feriet ardenti fulmine.
 Dicta sunt tibi omnia: tu aut in mente tua intelligens, 290
 Cohibe te, neq; nomina, Deorum autem obserua iram.
 Sic effata, abiit ad cælum uentosum:
 Salue Dea Cyprum bene habitatum regens:
 A te autem ego ināpiens transibo aliam ad laudem.

IN EANDEM.

Venerandam auream coronam habentem
 pulchram Venerem
 Canam, quæ totius Cypri munimenta for-
 titata est
 Maritimæ: ubi illa zephyri uis molliter spi-
 suscitauit per undam multifoni maris, (rantis
 Spuma in molli: hanc autem auricula Horæ
 Susceperunt hilariter, immortales autem uestes induere:
 Capite uerò sup immortalē coronā bene cōstructā posuere
 Pulchram

Pulchram, auream; tribus autem ansis
 Donum orichalchi auriq; honorabilis:
 Collum autem molle, ac pectora argentea
 Monilibus aureis ornabant, quibus ipse
 Horæ ornate fuere auriculae, quando irent
 Ad choream amabilem Deorum, & domos patris.
 Verum postquam omne aræ corpus ornamentum posuere,
 Duxere ad immortales: hi aut amplectebantur uidentes,
 Manibusq; salutabant, & accipit unusquisq;
 Esse puellam mulierem, & domum ducere,
 Formam admirantes ex uoliscoronâ habētis Cythereæ:
 Salus nigras habes palpebras, dulciloqua, da uerò in ær
 Hoc uictoriam ferre, meâ at præpara cantionē: (tamē
 At ego & tui, & alterius memor ero cantionis.

BACCHVS, AVT LATRONES.

DE DIONYSIO Semeles inclytæ fili-
lio

Memor ero, ut apparuit apud littus
maris,

Acta in longa iuueni uiro similis

Nuper pubescenti: pulchri autem conatuebantur capilli
 Cyanei: uestem autem aræ ponderosos habebat humeros
 Purpuream: atò autem uiri bolis alma ex naui
 Latrones peruenere ueloatè ad nigrum pontum
 Tyrreni: hos autem duxit mala mors: hi autem uidentes
 Annuere adinuicem: atò aut saliere: statim aut capientes
 Abièrè ad suam nauem leti animo:
 Filium enim illum dixere à Ioue nutritorum regum
 Esse, ac uinculis uolebant ligare diffusilibus:
 Huc at non tenebāt uincula: uimina aut procul cadebant

HH iij

A mani=

A manibus, & à pedibus: hic autem subridens sedebat
 Oculis Cyanæis: gubernator autem intelligens,
 Statim suos sodos hortatus est, dixitq;
 Miseri, qualem hunc deum ligatis capientes
 Fortem: neq; ferre illum potest naui.

Aut enim Iupiter hic est, aut argentiarcus Apollo,
 Aut Neptunus, quoniam non mortalibus hominibus
 Similis est, at dijs, qui olympicas domos habent.

Verum agtè, hunc dimittamus ad continentem nigrā
 Statim, neq; in eum manus conijate, ne iratus
 Exatet diffiales uentos, ac turbinem multam.

Sic dixit: huic autem dux odioso respondit uerbo:
 Infelix, secundum uentum uide: simul aut uelū trabe nauis
 Simul omnia arma capiens: hic autem uiris arce erit:
 Spero, aut Aegyptum ueniet, aut hic in Cyprum,
 Vel ad Hyperboreos, uel utroq; tandem autem,
 Aliquando dicet suos amicos, & possessiones omnes,
 Suosq; fratres, postquam nobis obtulit deus.

Sic dicens, malumq;, & uelum trahabat naui:
 Flauit autem uentus in medio ueli: arcum autem arma
 Expediebant: quò aut illis apparebant admirabilia opa.
 Vinum quidem primum uelocem per nauim nigram
 Dulapotentum fluctabat odorum: exatatur autem odor
 Immortalis: nautas aut sepulchrum cepit omnes uidetes:
 Statim autem in summitate ueli extensa est
 Vitis, huc atq; huc, pendebant autem multe
 Vuae: arce autem malum uoluebatur hedera
 Floribus uirescens, gratus autem fructus exatatur:
 Omnes autem scalni coronas habebant: uidentes autem
 Non timere: tunc deinde gubernatorem hortantur,

in terram

In terrā appropinquare: hic at illis leo factus fuit iter na=
 Grauis in sūmitate: ualde at rugiebat, ī media uerò (uim=
 Vrsūm fecit hirsutum æruia, signa ostendens:
 Surrexit autem ær: leo autem in sede summa
 Grauit̃ toruē uidens: hi autem in puppi timuere:
 Circaū aut̃ gubernatorem sapientem animum habentem
 Stetere utiq; stupefacti: hic aut̃ rep̃entē impetum faciēns,
 Ducem æpit: hi autem forās, malam mortem fugientes,
 Omnes simul saliere, cum uidissent in mare diuum:
 Delphines autem facti fuere: gubernatorem aut̃ misertus,
 Habuitq; illū fecit beatissimū, dixitq; uerbum:
 Confide diue rector, meo gratē in animo:
 Sum autē ego Bacchus magnisonus, quem peperit mater
 Cadmea Semele Iouis in amorem mixta:
 Salue nate Semeles pulchriorale, haudquaquam liat
 Tui oblitum, suauem ornare cantionem.

IN MARTEM.

M Ars perrobuste, graui strepitare, aure amfauti=
 amhabens,
 Magnanime, clypifer, urbiū seruator, armis instru
 Fortimane, inde fesse, hastā ualens, mœnia olympi, (cte,
 Victoriæ felici pater, auxiliator iustitiæ,
 Iniustis tyranne, iustissimorum dux hominum,
 Fortitudinis sceptri fer, ignitum aralum uoluens
 Aetheris inter septi grada astra, ubi te equi
 Valde flammosi tertio super curru semper habent:
 Audi mortalium auxiliator, dator audacis hebes,
 Facile relucens lumen de super ad uitam
 Nostram, ac fortitudinem martialem: sic utiq; possem
 HH iij Depellere

HOMERI

Depellere malum amarum à meo capite,
 Et animæ deceptorium subfletere in mentem impetum,
 Animiq; robur acutum cohibere, qui me exaltauit
 Pugnam horrendam aggredi: sed tu audaciam
 Da beate, pacisq; manere in illæ sibilibus legibus,
 Inimicorum fugientem laborem, fataq; uiolenta.

IN DIANAM.

Dianam laudat musa sororem procul iaculantis,
 virginem sagittis oblectantē, simul nutritam cum
 Apolline:

Quæq; equos paratos iuncis copiose Meletæ
 Impetuosè per Smyrnam totum aureum currum agit,
 Ad Clarum uiti bus copiosam: uerum argenti aras Apollo
 Sedit expectans longè iaculantem sagittis oblectantem:
 Et tu quidem sic salue: Deæ autem simul omnes cantione,
 Et ego te primum, & à te inapio cantare:
 A te autem ego incipens transibo aliam ad laudem.

IN VENEREM.

CYprogenitam Cythereã canam, quæq; mortalibus
 Blanda dona dat: amabili autem facie
 Semper subridet, & amabilem fert florem:
 Salue Dea Salaminam bene habitatam regens,
 Et totam Cyprum, da uerò amabilem cantionem:
 At ego tui, & alterius memor ero cantionis.

IN PALLADEM.

Palladem Atticam patronam urbium inapio canere
 Grauem, cui cum Marte aræ sunt bellica opera,
 Dirutaq; ciuitates, clamorq; bellaque,
 Quin & liberauit populum uenientemque, euntemque:
 Salue

Salue Dea, da uerò nobis fortunam, felicitatemque.

IN IVNONEM.

IVnonem cano aurithronam, quam peperit Rhea,
Immortalem regnam exælsam formam habentem,
Iouis ualde soni sororem uxorēque
Inclytam, quam omnes beati per longum olympum
Lati honorant simul cum Ioue oblectante fulminibus.

IN CEREREM.

CErerem pulchricomam uenerandam deam incipio
canere,

Ipsam & puellam perpulchram Proserpinam:
Salue dea, & hanc serua ciuitatē, præsis autem cantioni.

IN MATREM DEORVM.

MAtrem mihi omniumq; deorū, omniumq; hominum
Laudat musa suauis Iouis filia magni,
Cui crotalorum, tympanorumq; sonus, simulq;
tremor tiliarum

Placuit, ac luporum clangor, terribiliūque leonum,
Montesq; sonori, & syluosi recessus,
Et tu quidem sic salue deæ autem simul omnes cantione.

IN HERCVLEM LEONINI ANIMI.

Heraulem Iouis filium canam, quē ualde fortissimū
Genuit terrestriū Thebæ in pulchris regionibus
Alcumena, mixta cum nigrinube Saturnio:

Qui antea quidem per terram indicibilem, ac mare
Errans iussibus Euristhei regis,
Multa quidem ipse fecit iniusta, & multa sustulit:
Nunc autem in pulchro solo niuosi olympi

Habitat

HOMERI

Habitat oblectatus, et habet pulchrostaloshabētē Hebe:
Salue rex Iouis fili, da uerò uirtutemq; & felicitatem.

IN AESCVLAPIVM.

Medicum morborum Aesculapiū incipio canere,
Filium Apollinis, quem genuit diua Coronis
Dotio in campo, puella Phlegij regis:
Gaudiū magnū hominibus malorū deliniatorem dolorū:
Et tu, quidem sic salue rex, precor autem te cantione.

IN IOVIS PVEROS.

Castorem & Pollucem cano musa suauis
Tyndaridas, qui à Ioue olympio geniti sunt.
Quos sub Taygeti uertice pepit ueneranda Leda,
Clām subdomita à nigrinube Saturnio.
Saluete Tyndaridae, uelocium ascensores equorum.

IN MERCVRIVM.

Mercurium cano Cyllenium Argicidam,
Cyllenen regentem, et Aradiam ouibus copiosa,
Nunciū immortalū ualde utilē, quē pepit Maia
Atlantis filia, Iouis in amorem mixta,
Verecunda, beatorum decorum effugit commercium,
Antrum habitans opacum, ubi Saturnius
Cum nymp̄ha pulchricoma miscebatur noctis ī medio tpe,
Quando dulcis somnus tenebat albiulnam Iunonem:
Latebat autē immortalesq; deos, mortalesq; homines:
Et tu quidem sic salue Iouis & Maie fili:
A te autem ego incipiens transibo ad aliam laudem:
Salue Mercuri gratiarum dator, nuncius, dator bonorum.

in pana

IN PANA.

DE Merarij mihi charo filio dic musa,
 Capripede, bicornio, amatore strepitus, quique
 in Pissa

Arborosa simul inædit solitis choreis cum nymphis,
 Quæq; præruptæ petre inædunt capita
 Pana inuocantes pastorem deum per pulchricornum,
 Squallidum, qui omnem collem niuosum sortitus est,
 Et uertices montium, & saxosa cacumina:
 Frequentat autem huc atq; illuc per uirgulta densa:
 Interdum quidem fluentis pellectus mollibus,
 Interdum iterum saxosa altissima obambulans,
 Summum uerticem ouium speculam ascendens:
 Sæpe autem apris frequentes percurrit montes longos:
 Sæpe autem in colles digreditur seras mactans,
 Aatè ærnens: tunc autem hesperus clauxit, ut
 Ex summitate egrediens arundinum, sub carmine ludens:
 Suaue non hunc præcurreris in cantibus
 Auijs, quæ uere multifloro in folijs
 Lamentum effundens emittit suauem cantum:
 Cum ipsis autem tunc nymphæ montane suauiloque
 Ambulantes frequenter pedibus ad fontem nigre aquæ
 Canunt: uerticem autem resonat montis Echo:
 Deus aut huc atq; illuc chorearum tunc in mediū serpens,
 Frequenter pedibus assequitur: pellē at terga cruentam
 Lyncis habet, suauibus oblectans animum cantibus,
 In molli prato, illic crocus & hyacinthus
 Suauiter spirans uirens admiscetur innumeris herbam:
 Celebrant autem deos beatos, & longum olympum,
 Qualem

HOMERI

Qualem mercurium admodum utilem egregium omnium
 Dicebam, quod hic omnibus deis uelox nundus est:
 Et utiq; in Arcadiam copiosam fontibus matrem ouium
 Venit: ubi autem illi templum Cylleum est:
 Vbi hic & deus existens graali uellere oues pascebat
 Virum apud mortalem: uirescebat. n. amor mollis, q. eum inuasit
 Cum nympa pulchricoma Dryopis in amorem miseri:
 Perfecit aut nuptias uirescentes: peperit aut in domibus
 Mercurium charum filium, statim monstruosum uisu,
 Capripedem, bicornum, ac multi strepitus existentem, &
 dulceridentem:

Fugit autem surgens, reliquit autem puerum nutrix:
 Metuit enim ut uidit faciem implacabilem, hirsutam:
 Hunc aut statim mercurius ualde utilis ad manum posuit
 Accipiens, gaudebat autem in animo admodum deus:
 Confectum autem ad immortalium sedes accurrit, puerum co
 Pellibus in densis montani leporis: (operiens
 Apud autem Iouem sedet, & alios deos:
 Ostendit at puerum suum: omnes aut animum oblectabant
 Immortales: in ceteros autem Bacchus ille Dionysius,
 Pana aut illum uocarunt, quod animum omnibus oblectauit:
 Et tu quidem sic salue o rex, litabo autem te cantu:
 Nam ego & tui, & alterius memor ero cantus.

IN VULCANVM.

Vulcanum inclyti consilij cane musa suavis,
 Qui cum Minerva caesia praeclara opera
 Homines docuit in terra, qui antea
 Antris habitabant in montibus ueluti ferae:
 Nunc aut per Vulcanum inclytum in artibus opa docti,
 Facile æuum finiferum ad annum,
 Quietem degunt in suis domibus.

Sed propitius esto vulcani: da autem uirtutem, & felicitatem.

IN APOLLINEM.

Phœbe, te quæ & cygnus sub alis suauiter cantat,
In ripam insiliens amnem apud uorticofum
Peneum: te autem cantor habens citharam suauem
Dulcicanus, primūq; & postremo semper canit:
Et tu quidem sic salue rex, placeo autem te cantu.

IN NEPTVNVNVM.

Neptunum deum magnum incipio canere,
Terræ motorem, ac immensi maris:
Pontium, quique Helicon, & latas habet Aegæ:
Dupliater tibi o terræ motor dii honorem diuiserant,
Equorumque domitorem esse, seruatorēque nauiam:
Salue Neptune terram habens cæruleis crinibus decore,
Et beate, benignū animū habēs, nauigantibus auxiliare.

IN IOVEM.

Iouem deorum optimum canam, & maximum,
Latē sonantem, ualidissimum, fructiferū, qui cum Themide
Seorsum sedente, crebros sermones miscet:
Sis propitius latē sonans Saturnie inclytissime, maxime.

IN VESTAM.

Vesta, quæ regis Apollinis proculiaculantis
In Pytho ualde diuina sacrā domū circūuersaris,
Semper ex tuis crinibus distillat liquidū oleum,
Veni hanc super domum, accede animum habens
Cum Ioue sapiente: gratiā autem simul præbe carmini.
In musas,

HOMERI

IN MUSAS ET APOLLINEM.

A Musis incipio, Apollineq̃, Ioueq̃;
 Ex enim Musis & proculmittente Apolline,
 Viri poëtae sunt in terra & citharædi:
 Ex autem Ioue reges: hic autem felix quem Musæ
 Diligunt, suavis illi ab ore fluit uox:
 Saluete proles Iouis, & meum in honorẽ habete cantum:
 At ego & uestri & alterius memor ero cantus.

IN BACCHVM.

Hederacoronatum Bacchum ualde sonantem inci-
 pio canere,
 Iouis ac Semeles ualde inclytæ præclarũ filium,
 Quem alebant pulchricomæ Nymphæ à patre rege
 Suscipientes pectoribus, & accuratè nutriebant
 Nyssæ in uallibus: hic autem crescebat à patre procul,
 Antro in bene olenti in numero positus immortalium:
 At post hunc deæ multilaudem aluerunt,
 Tunc ibat ad nemorosos recessus,
 Hedera & lauro ornatus: hæ autem simul sequebantur
 Nymphæ: hic at dux erat, sonus at habebat maximã mate
 Et tu quidem sic salue uiuis copiose, ô Bacche: (riem,
 Da autem nos gaudentes ad horas rursus uenire,
 Ex horis autem rursus ad multos annos.

IN DIANAM.

Dianam cano aureumcollumhabentem sonoram,
 Virginem uerecundã, æruos iaculantem, sagittis
 oblectantem,
 Legitimam sororem auriensis Apollinis:
 Quæ per montes umbrosos, & promontoria uentosa,
 venatione

Venatione oblectata, totum aureum arcum extendit,
 Emittens gemituosa tela: tremunt autem capita
 Alium montium: sonat autem hirsuta sylua
 Grauitè à clangore ferarum: horret autem terra,
 Pontusq; piscosus: at hæc fortem animum habens
 Vbiq; se uertit ferarum perimens genus.
 At postq̃ oblectata est ferarū speculatrix sagittis oble=
 Delectauerit at aī m laxās flexibilem arcū, (ctās,
 Venit in magna domo fratris sui chari
 Phæbi Apollinis, Delphorum in pinguem populū,
 Musarum, ac Gratiarum pulchram choream instaurans:
 Vbi suspendens reflexum arcum & sagittas,
 Dux sit, gratiosum circa corpus ornamentum habens,
 Prædens in choro: hæc aut ambrosiam uocem emittētes,
 Laudant Latonam pulchrostaloshabētē, q̃ peperit filios
 Immortalium consilioq; operibusq; longè optimos:
 Saluete nati Iouis & Latonæ pulchricomæ:
 Verū ego uestrū & alterius memor ero cantionis.

IN PALLADEM.

Palladem Atticam inclutam incipio canere,
 Cesium, multi consilij, implacabilem aī um habētē,
 Virginem uerecundā, patronam urbium, robustam,
 Tritogenam, quam ipse genuit consultor Iupiter
 venerando ex capite, bellicosa arma habentem,
 Aurea splendida: stupor aut habebat omnes uidentes
 Immortales: hæc autem ante Iouem ægrochum
 Impetuose exiliit ab immortali capite,
 Cōcutiens acutū telū: magnus at concutiebatur olympus
 Grauitè à forti caesa: circum autem terra

Fortiter

HOMERI

Fortiter sonuit: motus igitur est pontus,
Vndis purpureis commotus: constitit autem mare
Repente: stetit autem Hyperionis præclarus filius
Equos uelocipedes multum tempus, donec puella
Cepit ab immortalibus humeris dijs similia arma
Pallas Attica: gausus est autem consultor Iupiter.
Et tu quidem sic salue Iouis nate agochi:
Verum ego & tui, & alterius memor ero cantionis.

IN VESTAM.

Vesta, quæ omnium in domibus altis
Immortaliumq; deorum, humi uenientiumq; hominum,
Sedē sempiternam sortita es, ac antiquū hororē,
Pulchrum habens donum & honorem: neq; enim sine te
Conuiuia mortalibus, ubi non prima postremaq;
Vesta incipiens delibat suaue uinum:
Et tu mihi Argicida Iouis & Maiæ fili,
Nuncie, beatorum auriuirga dator honorum,
Habitare domos bonas chara mentibus adinuicem,
Propitius existens, auxiliare cum uerecundaq; charaq;
Vesta: ambo enim terrestrium hominum
Scientes opera pulchra, mentēq; sequimini & Heben:
Salue Saturni filia tuq;, & auriuirga Mercurius:
At ego uestrumq;, & alterius memor ero cantionis.

IN TERRAM MATREM OMNIVM.

Terram omnium matrem canam bene fundatam,
Honoratissimam, quæ nutrit in terra omnia quæ
cunque sunt,
Et quot terram diuam incedant, & quot pontum,
Et quot uolunt, hæc nutriuntur ex tuis diuitijs:

Exte

Ex te aut boni liberi, & boni fructus existent:
 Veneranda, in te aut positum est dare uitam, & auferre
 Mortalibus hominibus: at hic felix, quem utiq; tu in animo
 Promptè honorabis, huicq; copiosa omnia sunt:
 Abundat quidem illis aruum uitiiferum, & per agros
 lumentis abundat: domus autem impletur bonis:
 Ipsi at bonis legibus p urbē habentē pulchras mulieres
 Dominantur: felicitas autem multa & diuitiae sequuntur:
 Filij autem letitia iuuentute florentem gloriantur,
 Virginesq; choreis festiuis læto animo
 Ludentes, gaudent ad flores molles herbae,
 Quos utiq; tu honorabis ueneranda copiosa dea.
 Salue deorum mater, uxor cœli stellati:
 Prompta autem pro cantu uitam letam præbe:
 At ego & tui, & alterius memor ero cantionis.

IN SOLEM.

Solem laudare rursus Iouis natæ inape musa
 Calliope Phaëtonem, quem Euriphaëssa bouinosoa-
 los habens

Peperit terræ filio & cœli stellati.
 Duxit enim Euriphaëssam ualde inclytam Hyperion
 Legitimam sororem, quæ illi peperit pulcherrimos filios,
 Aurorāq; roseum cubitū habentem, pulchricomāq; Lunā,
 Solēque indefessum, similem immortalibus,
 Qui luat mortalibus, & immortalibus dijs,
 Equos ascendens: horrendum autem hic inspicit oalis
 Aurea ē galea: clari autem radij ab ipso
 Splendore relucunt: ad tempora autem genæ
 Claræ à capite gratiosum tenent os
 Ludum: pulchra autem arca corpus fulget uestis,

II

Tenuiter

HOMERI

Tenuiter contexta flatu uentorum: sub aut̃ masali equi:
Hic igitur hic sistens, auriugum currum & equos
Diuinus mittit per cœlum in oceanum:
Salue rex, promptè autem uitam letam prebe:
A te autem ināpiens, uocabo mortalium genus uirorum
Semideorum, quorum opera dii mortalibus ostenderunt.

IN LVNAM

LVnam canere extensipenem, diat̃ muse
Suauiloquæ puellæ Saturnij Iouis, peritæ cantus:
Ex qua splendor terram inuoluit à cœlo
Capite ex immortalī: multū aut̃ ornamentū exatatum est
Splendore splendente: enite sāt autem tenebrosus aër
Aurea ex corona: radij autem uoluuntur
Quando ab oceano lauans corpus pulchrum,
Vestes induta procul lucentes diuina Luna,
Iungens polos longæcruis fulgidos,
Impetuosè prius agitarit pulchricomos equos:
Vesp̃tina, semimēstrua, quādo plenus est magnus globus,
Clarissimiq; splendores, tunc auct̃a, sunt
Cœlitūs, signum autem mortalibus, & indidū est:
Cum qua olim Saturnius mixtus est amicit̃a & lecto:
Hec autem pregnata omnifariam peperit filiam,
Decoram formam habentem inter immortales deos:
Salue regna dea albiulna diua Luna,
Prompta, pulchricoma: à te enim ināpiēs laudes hominum
Caram semideorum, quorum audiunt opera poëtæ,
Musarum ministri ab oribus amabilibus.

IN IOVIS PVEROS.

DE Iouis pueris nigricolæ diat̃ muse

Tyndari=

Tyndaridis, Lede pulchriale præclaris natis,
 Castoreq; equorum domitore, & irreprehensibili Polluce,
 Quos sub Taygeti uertice montis magni,
 Mixta in amorem cum nigrinube Saturnio,
 Seruatores peperit pueros terrestrium hominum,
 Velociumq; nauium, quando sparguntur proælle
 Hyemales per pontum implacabilem: hi autem è nauibus
 Votafidentes uocant Iouis pueros magni
 Agnis albis, ad littora exeuntes
 A puppi: hanc autem uentusq; magnus, & unda maris
 Fecerunt submersam: hi autem repente apparuerunt
 Flauis alis per æthera uibrantes:
 Statim autem diffialium uentorum sedarunt procellas:
 Vndas autem strauerunt albi maris in pelagijs
 Nautis, signa bona laboris sui: hi autem uidentes
 Gausi sunt: cessarunt autem ab ærumnoso labore:
 Saluete Tyndaridæ, uelocum ascensores equorum:
 At ego uestrum, & alterius memor ero cantionis.

IN HOSPITES.

Veneremini hospitij utentem & domo,
 Qui urbem exælsam Nymphæ amabilioale Iunonis
 Habitatis in inferno, cuius pedem postremum alucomæ
 Ambrosiam bibentes aquam flauis fluij
 Hebri pulchris flui, quem immortalis peperit Iupiter.

Finis Homeri Hymnorum.

INDEX RERVM SI- MVL ET VERBORVM ODYSSEAE HOMERI.

Ad indicem hunc intelligendum, scito lector cándide, per
a litteram, primam faciem: per b uerò, secundam intelligi.

A Cheorũ cõalium	10 b	nuptias maturent	180 b
Achillis umbra	Agelaus	Mentori, ne	Vlysa
mẽ.alloquitur	100 a, 205 a	sem iuuēt	193 a
Achillis exequiæ	ibi=	Aiacis Oilei exitus	35 b
dem b	205 b	Aiacis anima	101 b
Acronæus	64 a	Alánous	50 a
Acea insula	84 b	Alánoi regia	57 b
Aegisthi adulterium	22 b	Alánoi hortus	58 a
Acoli regia	82 b	Alánous Phæacensibus de	
Aeolus dat Vlysi utrem uẽ	Vlyse		59 a
torum	82 b	Alánous optat Vlyssēm sibi	
Aeolus indignabundus V=	generum		61 a
lyssēm expellit	83 b	Alánous promittit Vlysi se	
Aeson	96 b	fore illi auxilio	ibid.
Agamemnonis exitum re=	Alánous Phæacenseshorta=		
ænsēt Nestor	22 b	tur, ut Vlyssēm iuuēt	92 b
Agamemnonis interitus	Alánous parat cõuiuiũ		63 a
	23 a		
	36 a	Alánous hortatur Phæaces	
Agamēnonis umbra suũ exi	ad certamen		ibid. b
nũ Vlysinarrat	99 a	Alánoi filij	64 a
Agelaus hortatur procos, ut	Alcinous quærit omnes con		

INDEX

ditiones Vlyſſis	71 b	Antinous Eumæū obiurgat	
Alcmena	97 a	propter mendicium	152 b
Alcmaon	132 b	Antinous occiditur	189 b
Alitherses uates	134, 212 a	Antiope	96 b
Amphialus	64 a	Antiphates rex Lestrygonū	
Amphiarus	132 b	sanguinarius in Vlyſſem	
Amphilochus	ibid.	84 b	132 b
Amphion	96 b	Apia terra	56 b
Amphimedon	193 b	Agle auguriū	131 a, 137 a
Amphimedon procus apud	Arcisius		122 a
inferos rediat procorum	Araus Vlyſſis		182 a
cedem	206 b	Arete uxor Alānoi	57 a
Amphinomus proausceteris	Arete clementia		ibid.
Penelope gratulatur	144 b	Areten Vlyſſes supplex	
Amphinom. interficiatur	191 a	orat	58 b
Amythaon	96 b	Arete exponit Vlyſſes ſuos	
Anchialus	64 a	labores	60 a
Antilochus à Memnone oc-	Argus canis Vlyſſem agno-		
cisus	30 a	ſcit	151 a
Anticleæ Vlyſſis matris um	Ariadna		97 b
bra	95 a	Artacia ſons	84 a
Antinoi inſolentis uerba ad	Augurium		13 a
Telemachum	9 b, 12 a	Autolyas Vlyſſ. auus	171 a
Antinous reanſet Penelo-			
pes dolos	12 a	B ouis maſtatio	25 b
Antinous & Eurymachus		C aduceus Mercur.	24 a
procorū principes	37 b	Calliroë flumē ad pre-	
Antinoi cōſiliū de Telēacho		tes Vlyſſis fluxū ſiſtit	49 a
ē medio tollēdo	144 b	Calypſus nymphæ domus	
Antioi uerſipellisaius	145 a	descriptio	42 b

INDEX

Calypsō præcipitur, ut vlyf	Clytemnestra seuita	99 b	
sem a se dimittat	43 a	Clytões cursor ī signis	64 a
Calypsūs ī deos iurgia	43 b	Cretæ descriptio	167 b
Calypsūs iusturādū	44 b	Cyanea saxa	104 b
Calypso promittit vlysi im	Cyclopū ferax insula	74 a	
mortalitatem, si secum	Cyclopum mores ritusq; ui-		
maneat	45 a	uendi	ibidem
Calypso nauī Vlysis præ-	Cyclopes decorum contem-		
pit, qua eat	46 a	ptores	77 a
Caulla procorum in nauī-		D Alius Penelopes ser-	
gaturū Telemachū	16 a	uus	39 a
Cerūū Vlyses cōfigit	85 a	Demodocus anit Martis	66 b
Charybdis descriptio	105 a	veneris cōplexū	66 b
Cassandræ cædes	99 b	Demodocus anit equū Tro	
Chloris	97 a	ianum	70 b
Cicōnū cū Vlysse pug	73 a	Demodocus cantor	112 a
Cimmerij	92 b	Demoptolē occiditur	193 a
Circes insula	84 b	Deo uolēte nihil diffi-	22 a
Ciræ & deinæps	ibid.	Descriptio uenationis	171 b
Circes pharmaco multi in se		Digressus Vlysis ab Alā-	
ras uersi	86 b	nōo	112 a
Ciræ Vlysi sodos restituit		Descriptio specis Calyp.	42 b
pristinæ formæ	88 b	Descriptio Cretæ	167 b
Ciræ prædicat Vlysi iter		Dij nulli dedere omnia	65 a
ad inferos	90 b	Disa iaculatu Vlysses supat	
Ciræ præfagit Vlysi futu-		omnes Phæacenses	65 a
ra pericula	103 b	Discors nauigatio Græco-	
Ciræ accipitris genus	113 a	rum	20 b
Clitus	132 b	Doli Penelopes	12 a
Clymene	98 a	Dolius	162 a, 211 a

O DYSSEAE

Domus Calypsus	42 b	gnoscit	ibidem
Domus Telemacho instar	Eumæo	reditus Vlyssis non	
flammæ apparet	165 a	persuadetur	125 a
Domus instruitur aduentui	Eumæus in hospitibus honorē,		
procorum	177 b	suum mactat	126 a
Dymas Nausicleti filia	50 a	Eumæi & Vlyssis colloqui-	
E chetus rex	158 b	um	133 b
Elatreus	64 a	Eumæus Vlyssi genus suum	
Elatus occiditur	194 a	exponit	135 a
Elpenoris æsus	91 b	Eumæus gratulatur Tele-	
Elpenoris umbra	93 a	macho reditum	138 b
Elpenor tumultatur	103 b	Eumæus nunciat procos re	
Elysius campus	36 b	dijsse	145 b
Enipeus fluvius	96 b	Euryades occiditur	194 a
Epiasta	97 a	Euryalus	64 a
Ephialtes	97 b	Euryalus vlysssem ense do-	
Equus Troianus à Demodo	nat		69 a
co cantatus	70 b	Eurybates præco vlyssis	
Eretmeus	64 a		168 b
Eriphyle	98 a	Euryclea nutrix	10 a
Eupithes propter cæso spro	Euryclea agnoscat vlysssem		
cos, cum Achæis cõspirat	ex aetria		171 a
in vlyssis neam	211 b	Eurydice Nestoris uxor	25 b
Eupithes à Laërte occidi-	Eurymachus Telemachum		
tur	213 a	alloquitur	9 b
Eumæi fabulci domus de-	Eurymachus uatem incre-		
scriptio	119 a	pat	13 b
Eumæus vlysssem hospitem	Eurymachus & Antinous		
hūaniter excipit	120 a	procorū prināpes	37 b
Eumæus vlysssem non co-	Eurymachus araii impar,		

INDEX

dolet	186 a	Helena de Vlyffe & Ilij ex	
Eurymachus occiditur		cidio	31 a
	190 b	Helena inclusos equo Tro=	
Eurymedusa nutrix Nau=		iano noiatim uocauit	31 b
siæ	57 a	Helena Telemachum xenijs	
Eurymedon	57 a	donat	130 b
Eurynome Penelopes mi=		Helena augurij interpre=	
nistra	159 b		131 b
Eurypylus	101 a	Heralis umbra	102 b
Ex cōiugo bona fama	50 b	Heraules proditor hospitij	
F abula de Veneris &			182 b
Martis complexu	66 b	Hortus Alcinoi memorabi=	
Famula prodigij conie=		lis	58 a
atrix	177 a	Hospitem inuitum detinere,	
Famale impudicæ laqueo		inhumanum est	129 b
suspenduntur	197 a	Humanæ conditionis misera	
Farina medulla uirorū	15 b	est sors	159 a
Filij plerunq; patribus de=		I asion à Ioue perassus	
teriores	15 a	fulmine	43 b
G ræci qui incolumes re=		Idothæi doli in patrē	34 a
dierunt	21 a	Igne lustrantur ædes	197 b
H alius filius Alcinoi		Inferorum locus	92 b
	64 a	Ingenium seruitute oppri=	
Hasta Mineræ	5 a	mitur	152 a
Hebe	102 b	Iniustè in malis deos incu=	
Helene ornatus	29 a	samus	3 b
Helene & Menelai de ad=		Iphimedia	97 b
uenis fabulatio	29 a	Iphitus Eurytides	182 a
Helene pharmacū, disautiēs		Iphitme soror Penelopes	
tristitiam	30 b		40 a

ODYSSEAE

Ithacæ insulæ qualitas	37 a	M Alorum suorū homo	
Iupiter Aegisthi adulterij		sibi causa	3 a
in deorum consilio me-		Mantius	132 b
ninit	3 b	Medon præco nunciat Pe-	
Iupiter hospitalis	77 a	nelopæ Telemachum ab-	
Iurare per Stygiam palu-		naugasse	38 b
dem, grauissimum dijs		Medon a cæde seruatur	
iusiurandum	44 b	Mera	98 a
L Aërtes aurarius faber		Megara	97 a
	25 a	Melantho iurgatrix laceſsit	
Lampetia	105 b	Vlyſsem	162 b
Lampus & Phaëton, equi		Melanthij pastoris iurgia in	
Auroræ	202 a	Vlyſsem	150 a
Laodomas prouocat Vlyſſe		melanthius Vlyſsem ferit	
ad ærtamen	64 b	ibidem b	
Lectus coniugalis Vlyſſis		Melanthij conuitia in Vlyſ	
	201 a	sem	178 a
Leda	97 b	Melanthius procos armis	
Leucothea nymp̃ha Vlyſſe		instruit	192 a
sem iuuat	47 a	Melanthius uinatur	192 b
Liocritus Mentorem incre-		melanthius truadatur	197 b
pat	14 b	Mendax ab hoste non dif-	
Liodes uiribus diffidit ara		fert	121 b
ci	184 b	Menelaus iubet aduenas ho	
Liodes supplex orat Vlyſſe		ſpitio ſuſcipi	27 b
sem	194 b	Menelai regia	28 a
Liodes occiditur	195 a	Menelaus Telemacho labo	
Lotophagi	74 a	res ſuos narrat	28 a
Loti herba miranda uis		Menelaus dolet Vlyſsem	
	74 a	absentem	29 b

INDEX

Menel. cām querit profecti	spitio suscipitur	ibid.
onis Telemachi	32 a	Minerua iubet Telemachū
Menelai nauigatio	32 b	inuestigare patrem 7 b
Menelao erranti Idothea	Minerua Telemachū hortā	
dat consilium	33 a, b	tur, ut maturet iter 15 a
Mentor Telemachum tueri	Minerua circa Telemachū	
studet	14 b	solitudo 17 a
Mercurius mittitur ē Deo =	Minerua sub Iphithimes per	
rum consilio ad Calysō	sona solatur Penelopē 40 a	
nympham	42 a	Minerua Neptunum ueri =
Mercurij descriptio	ibidē	ta 57 b
Mercurius Calypsō praei =	Minerua Vlyssēm increpat	
pit, ut Vlyssēm dimit =	disimulationis 116 a	
tat	43 a	Minerua docet Vlyssēm quid
Mercurio ultimo libari con =	facto opus sit in pro =	
suetum	58 a	cos 117 b
Mercurius vlyssi dat Moly	Minerua vlyssis habitum im	
herbam contra uenefi =	mutat 118 b	
cia	87 a	Minerua in somnis Telema =
Mercurius procorū animas	chum ad reditum hortā	
ad inferos deducit	204 b	tur 128 b
Mesaulius	126 b	Minerua Vlyssēm monet, ut
Minæ Telemachi aduersus	filio se prodat 140 b	
procos	16 a	Minerua Vlyssēm animat in
Minerua impetrat à Ioue ut	procorū cædem 175 b	
Vlysses reuertatur	3 b	Minerua procos reddit de =
Minerua habitū mentita, ad	mentes 180 b	
Telemachum tendit	5 a	Musiās Iupiter canenda sug
Mineruaē hasta	ibid.	gerit 8 b
Minerua à Telemacho ho =	Mythæon	96 b

ODYSSEAE

N atura terræ Ithacæ	Neptunus indignatur Vlyssæ
sis	117 b sem restitutum esse patet
Naubolides	64 a triæ 113 b
Nauigatio discors Græcorū	Neretus mons 117 a
à Troia	20 b Nestor 19 b
Nausicaam Minerua allo-	Nestor de Græcorū pugna,
quitur	50 b & disidio differit 20 b
Nausicaa Alcinoum patrem	Nestoris filij sacrum appa-
alloquitur	51 a rant 25 a
Nausicaa cum ministris la-	Neus 64 a
uatum profecta	ibid. b Noëmon Telemachonauem
Nausicaa Dianæ compara-	commodat 37 b
ta	ibidem b Nomen Vlyssi unde indi-
Nausicaæ ministræ terrētur	tum 171 a
uiso nudo Vlyssæ	52 a Non uni dat cuncta De-
Nausicaam Vlysses nudus al	us 65 a
loquitur	52 b Nullus nomen Vlyssis 78 b
Nausicaa Vlyssi	53 a O Cyalus 64 a
Nausicaa describit Vlyssi pa-	O restes patris ultor
tris regiam	54 a 23 a
Nausithous	50 a Orion à Diana perem-
Nauticus	64 a ptus 43 b
Neleus	96 b Orionis umbra 102 a
Neoptolemus	101 a Otus & Ephialtes 97 b
Neptunus solus deorum V-	Oycleus 132 b
lyssi insensus	3 a P andari filiæ 176 a
Neptunus Vlyssæ in tempe-	P ater suus cuique uix
stare uexat	46 a notus 6 b
Neptuni in Vlyssæ in cle-	Patria nihil dulcius 73 a
mentia	47 b Pelias 96 b

INDEX

Penelopes doli	12 a	Perimedes	93 a
Penelope medoni de pro=	Pero		97 a
cis	38 a	Perpauci filij aſſimilantur	
Penelope dolet clam ſe fili=	patri		15 a
um eſſe proſectum	39 b	Pharmacum Helenæ	30 b
Penelope mendicium acer=	Phætusa		305 b
firi iubet	155 a	Phæacænſium origo	50 a
Penelope ad procos ornata	Phæacæs ingenioſi		56 b
prodit	159 b	Phæacæs dant xenia Vlyſ=	
Penelope ſuacænſet Tele=	ſi		69 a
macho, ob cæſum hoſpi=	Phæacænſium naues ſenſiles		
tem	160 b	sunt	71 b
Penelope dona accipit à pro	Phæacum nauis in ſaxū uer		
cis	161 b	ſa	114 a
Penelopes & vlyſſis ignoti	Phædra		97 b
colloquium	166 a	Phemius cantor	5 b, 151 a
Penelope narrat Vlyſi ut ſe	Phemius inter procos Achæ		
fellerit procos ibidem b	orum reditum canit	8 b	
Penelope quærit ex hoſpite	Phemio Penelope irata ibi.		
genus ſuum	167 a	Phemius à cæde ſeruatur	
Penelope narrat Vlyſi ſom		195 b	
nium coniectandū	173 b	Pheretes	96 b
Penelope procis certamen	Philæctius paſtor		178 a
proponit	182 a	Phorcynis portus deſcri=	
Penelope vlyſſem rediſſe	ptio		113 a
non credit	198 a	Phrontes nauclerus	23 a
Penelope tendit ad Vlyſ=	Pilæ ludus		68 b
ſem	199 b	Piſandrus occiditur	193 a
Penelope Vlyſſem tandem	Piſenor præco		11 a
cognoſcit	201 b	Piſiſtrati humanitas erga	

ODYSSÆ

Telemachum	18 b	Proci sinistro omine à Tele	
Pisistratus Antilochum lu-		machi cæde deterrena-	
get	30 a	tur	179 a
Polybus	194 a	Proci redduntur insani	180 b
Polydamma	30 b	Proci experiuntur uires su-	
Polyphemus Neptuni fili-		as ara	185 a
us	4 a	Procorum cædes	189 b
Polyphemi antrum	75 b	Proci arma corripunt in	
Polyphemus ab vlysse oau		Vlysses	192 a
lo excæcatur	78 b	Proci interfecit, simulant-	
Polyphideus	132 b	tur nuptiæ	200 b
Ponteus	64 a	Procris	97 b
Pontonus præco	59 a	Prodigium	176 b
Portenta dira	110 a, 180 b	Proetus	33 b
Proci Penelopes epulan-		Proetus capitur à Menelao	
tur	5 a		34 b
Procorum de occidendo Te		Prymneus	64 a
lemacho consilium	38 a	Pudor mēdico inutilis	152 a
Proci parant naucem ad in-		Pugna Vlyssis cum Ciconi-	
fidias Telemacho stru-		nibus	73 a
endas	40 a	Pyræus	137 b
Proci insidiaturi Telema-		R Hexenor Alcinoi fra-	
cho enauigant	41 a	ter	57 a
Procorum numerus	142 a	S Acrificatur bos Miner-	
Proci redeunt ab insidijs		ue	25 b
	144 a	Saltatio	66 b, 68 b
Proci mirantur Penelopes		Scyllæ & Charybdis descri	
formant	160 a	ptio	104 b
Procorum quisq; Penelopen		Sedes deorum	50 b
condonat	161 b	Sirenarum cantus	106 b

INDEX

Sisyphus	102 a	domo excedere	19 a
Socij vlyſſis apud Lotopha		Telemachus suam fortunam	
gos reſtitutus obliuſi	74 a	Achæis exponit	11 a
Socij vlyſſis à Polyphemo		Telemachus Mineruam pre	
uorati	77 a	atur	15 a
Socij vlyſſis in porcos con=		Telemachus Eurycleam nu	
uerſi	86 b	triam alloquitur	16 b
Socij ſex vlyſſis à Scylla no		Telemachus nauigat Py=	
rati	107 b	lum	17 b
Solatur Telemachus Eury=		Telemachus Neſtorē inter=	
cleam	16 b	rogat de vlyſſe	19 b
Solis grex	108 b	Telemachus proficiſcitur	
Solis grex ab vlyſſis ſocijs		ad Menelaum	26 a
uiolatus	109 a	Telemachus accipit à Mene	
Sol minatur lucem ſuam ſu=		lao et Helēa xenia	130 b
peris ſubtrahere	109 b	Telemachus proficiſcitur à	
Somni porte	173 b	Menelao	131 b
Specus Calypſus	42 b	Telemachi & Piſiſtrati di	
Suillinum dorſum appreci=		greſſus	132 a
atur	70 a	Telemachus Ithacam re=	
Tantalus	102 a	dit	136 b
Telemus Cyclopus		Telemachus ad Eumæum	
uates	81 a	tendit	137 b
Telemachus Mineruam ho=		Telemachus patrem non co	
ſpitio ſuſcipit	5 a	gnoſcit	139 a
Telemachi in loquendo ue=		Telemachi & vlyſſis igno	
reandia	8 a	ti colloquium	140 a
Telemachus matrem incre=		Telemachus mittit Eumæū	
pat	8 b	ad matrem nūciaturū e=	
Telemachus iubet procos		iusreditum	140 a

ODYSSEAE

Telemachus recenset patri	de vlyssis reditu	149 a	
numerū procorū	142 a	Thesei umbra	103 a
Telemachus abiturus vlyss=	Thrinacia insula	105 b	
sem Eumæo commen=	Tiresiæ uatis umbra	94 a	
dat	146 b	Tityus	102 a
Telemachus redit ad ma=	Troctes	124 a	
trem	147 a	Tumultus exoritur ob cæ=	
Telemachus matri de sua	dem procorum	211 b	
navigatione.	148 a	Tyro	96 b
Telemachus Antinoum in=	V	Enationis descriptio	
crepans	153 a		171 b
Telemac. monet Eurycleā,	veneris & Martis comple=		
ne hospitē negligat	177 a	xus	66 b
Telemachus proas præcipit	venter im periosa corporis		
ne vlyssē infestēt	179 b	pars	151 a
Telemachus Ctesippū ob=	venti utre inclusi ab Acolo		
iurgat	180 a	vlyssi dati	82 b
Telemachus experitur ui=	viaticum paratur navigati		
res suas arca	184 a	ro Telemacho	16 b
Tempestatis descriptio	46 a	vinum Maroneum memora	
Tempesta ob solis gregem	bile	76 a	
uiolatum	110 a	vinum Pramnium	86 b
Thalami concordia nihil	vinum immodicum maloriū		
dulcius	50 b	causa	187 a
Theoclymenus uates ad Te	vlysses inuitus à Calypsō		
lemachū cōfugiens	132 a	detentus	44 a
Theoclymenus à Telema=	vlysses nauem struit, ut à		
cho in nauem suscipi=	Calypsō nauiget in pa=		
tur	133 a	triam	45 b
Theoclymenus uaticinatur	vlysses exautitur rate uitē=		

INDEX

pestatis	46 b	Vlysses sagittâ di pitus ibid.
Vlysses naufragus à Leuco		Vlysses Nausicae gratias
thea iuuatur	47 a	agit 70 a
Vlysses ad Phæacenses de-		Vlysses Phæacē sibus enar-
fertur	48 a	rat suos Labores 72 b
Vlysses ad Nausicae genua		Vlyssis patria & genus ib.
prouoluitur	52 b	Vlysses ad Cicones defer-
Vlysses nebulâ circumfundi		tur 73 a
tur ingressurus ad Phæ-		Vlysses ad Lotophagos de-
acas	56 b	uenit 74 a
Vlyssi minerua, formam men-		Vlysses appellitur Cyclo-
tita Necnidis, fit obui-		pum insule ibid.
am	56 a	Vlysses ingressus antrū Po-
Vlysses Areten supplex ag-		lyphemi, qd egerit, qd ue-
greditur	59 b	illi acciderit 76 a
Vlysses clementer ab Alci-		Vlysses ad Aeolum uenit
noo suscipitur	ibidem	82 b
Vlysses cōmouetur ad fletū		Vlysses amittit uentos, per
Demodoci cantu	63 b	imprudētiā utre à soci-
Vlysses hortatur Demodo-		is resolutio 83 a
am, ut equum Troianum		Vlysses defertur ad Læstry-
cantu prosequatur	70 b	gonas 83 b
Vlysses prouocatur ad ær-		Vlysses ad Ciræm diuertit
tamen	64 b	84 b
Vlysses importuno Eurya-		Vlyssis socij in porcos con-
lo succenset	65 a	uersi 86 b
Vlysses superat omnes disci		Vlyssi remedium cōtra Cir-
iaculatu	ibidem	æ suenescia datū 87 a
Vlysses prouocat Phæacas oī		Vlysses ad Circē ingressus,
artaminū genere	65 b	quid egerit, quid uic illi

ODYSSEAE

obtigerit	87 b	am diuertit	119 a
vlysses deducit socios ad		vlyssis diuitiæ & possessi-	
Ciræu	90 a	ones	120 b
vlysses ad Cymmerios &		vlysses apud Eumæum fin-	
inferos tendit	92 b	git historiam sui aduen-	
vlysses matris umbram fru-		tus	122 b
strâ conatur âplecti	96 a	vlysses mendicat chlanam	
vlysses rediens ab inferis		ab Eumæo	126 b
	103 b	vlyssis ignoti & Telema-	
vlysses naui ad Sirenarum		chi colloquium	140 a
insulam appulsus	106 a	vlyssis habitus immutatus	
vlysses fertur in Scyllam			141 a
& Charybdim	107 a	vlysses filio se prodit ibid.	
vlysses ad Solis insulâ ap-		vlyssis de occidendis procis	
pliat	107 b	consilium	142 b
vlysses denuò in Charyb-		vlysses ingreditur mendi-	
dam incidit	110 b	cus urbem	149 b
vlysses uenit ad Calypsô		vlysses à cæc cognit	151 a
	111 a	vlysses mendicatum procos	
vlysses digreditur ab Al-		adit	152 b
ciuoo	112 a	vlysses mendicus Antinoo	
vlysses soporatus, defertur			153 b
â Pheacibus in patriâ	112 b	vlyssis & Iri conærtatio	
vlysses in patriâ delatus, co-			157 a, & deinceps.
gnoscit suorum nenu-		vlysses Amphinomû proclâ	
nem	114 b	infortunij præmonet	195 a
vlysses erga Mineruam se		vlyssis ad Troiam disceden-	
vlyssem esse dissimu-		tis mandata	161 a
lans	115 b	vlyssem Eurymachus sca-	
vlysses ad Eumæum subula		bello petit	163 b

INDEX

Vlyſſes ab Euryclea cogni- tus	171 a	cos offerri	196 b
Vlyſſes ab apro uulnera- tus	172 a	nelopæ	198 a
vlyſſes Eurycleã cohibet, ne ipſum prodat	172 b	Vlyſſes cognitus, enarrat u- xori ſuos labores	203 a
vlyſſes feritur à Cteſippo	180 a	Vlyſſes egreditur ad pa- trem	204 a, 208 a
vlyſſ. ſe prodit ſeruis	185 b	vlyſſes prodit ſe patri	210 a
vlyſſes quomodò aræ do- natus	188 a	Vlyſſi nuntiatur aduētus ho- ſtium	212 b
vlyſſes tendit arcã	188 b	Volente deo nihil difficile	22 a
Vlyſſes Antinoum conſo- git	189 b	vulnera icātari ſolita	172 a
vlyſſes ſe proas mani- ſtat	190 a	vxori non temerè creden- dum	99 b
Vlyſſes in procos ſe ar- mat	191 b	X Enia dantur à Mene- lao Telemacho	37 a
vlyſſes iabet interfectos pro		Z Ethus	96 b

Finis indiãs Odyſſeæ.

Ayuntamiento de Madrid